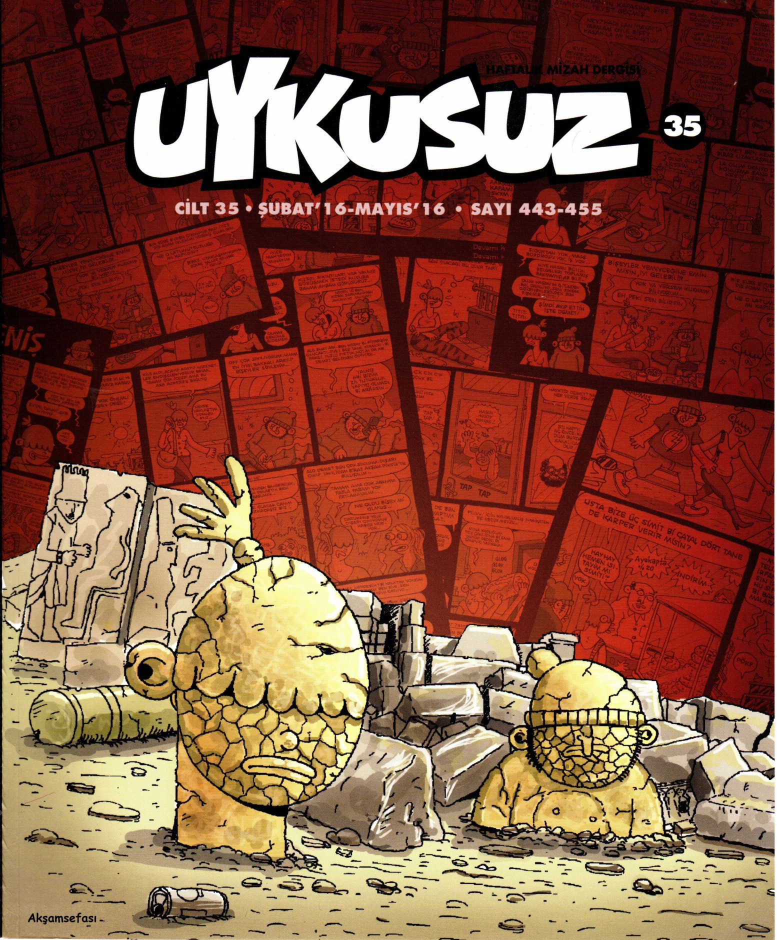
HAFTALIK MİZAH DERGİSİ

UYKUSUZ

35

CİLT 35 • ŞUBAT'16-MAYIS'16 • SAYI 443-455

UYKUSUZ 35 CİLT 35 • ŞUBAT'16-MAYIS'16 • SAYI 443-455

Uykusuz

25 ŞUBAT PERŞEMBE
SAYI: 2016/09 No: 443
3,50 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4 TL.
ISSN 1307-7619

Haziran seçimlerinden beri tüm ülkede art arda katliamlar yaşanıyorken Tayyip Erdoğan değişik bir şey söyledi: "Türkiye dünyanın en güvenli ülkelerinden biridir."

UYUYUN LAN

Sevgilim Uykusuz okurlarım; işte sivil kayıplarıyla, bomba döşeli şehirleriyle, orman kıyımıyla dolu bir Türkiye haftasını daha geride bıraktık.. Saklı bi huzursuzluk hüküm sürüyor...İki gün önce yanınızdan geçen bi suriyeli belki yarın ege'de boğuluyor.. Otoyol'da solladığınız kamyon belki de roket götürüyor, bomba götürüyor..

Uğursuzluk aramızda geziniyor.. Onları görmüyoruz ama enerjileriyle toplumu geriyor.... Bunlar melankoli yaratan yağmurlu, soğuk sonbahar havalarına benzer...Gökyüzünden düşen damlalar, kuru yapraklar, bir tül perde gibi kapatır gözleri.. Ve hayat belli belirsiz bir silüet gibi dans etmeye başlar önünüzde.. Böyle havalarda kendinizi bulabileceğiniz, kendinizle başbaşa kalmak isteyeceğiniz, huzur dolu yerlere çekip gitmek, hiç ardınıza bakmamak istersiniz... Sonra gözünüzün önüne medya başlıkları gelir: "Biri mühendis biri doktordu, işlerini bırakıp dağa yerleştiler ve tamamen organik yaşıyorlar"... "Malı mülkü satıp yaylada herkesten uzak arazi alan CEO, şehir hayatını reddetti.. Kendi domatesiyle mutlu yaşıyor"... Zaten şehirde parayı bulmadan "Herşeyden vazgeçip kırsala yerleşme" fantezisini yapamazsın.. Şehirde parayı bulup da kırsaldaki domatese koşmak çok mantıklı gözükmez sana... Domatesi, biberi seviceeme, ferrariyi, hürrem sultanı severim.. Sgarler..

Savunma bakanı "ateş çemberinin içinde bir barış adası gibiyiz" demiş.. Sörvayvır izlemekten kafayı yaktı millet.. O öyle deyince kendimi Acun gibi hissettim...Ben de yarışmacıları eliyorum zaman zaman Silivriye gönderiyorum.. Aslında Acun da öyle yapsa.. Sörvayvırda elenenler, silivri'de devam etseler.. Heyecan olur..

Ayrıca "Ateş çemberinin içindeki barış adası" porno film ismi gibi lan.

Askerin kumanya sıkıntısı var" dediler.. "Gerekirse havyar yollayın" dedim.. Kumanya bulamıyorlarsa havyar yesinler.. Bunun örneği baktığınız zaman Fransa'da da var. "Ekmek bulamıyor" deyince "Gerekirse pasta yesinler" diyor.. Ama bu laftaki inceliği anlamaktan aciz zekalı fransız, ayaklanıp sarayı tarumar ediyor, kraliyetin nasınısgiyor.. "Yapma fransız etme" diyesiye, cumhuriyet modası bütün dünyayı sarıyor, sarmalıyor.. O halde soruyorum: Dünyayı benimle kucaklamaya var mısınız?.. Kucaa alacaz onu... GEL!

Vatandaşa sordu: ÖLÜM DÖŞEĞİ

Ediphür KANTONLU (24): "Bir yaprağın dalından ayrılıp toprağa düştüğü gibi, ana rahminden savrulup düştüğümüz yerdir ölüm döşeği" diyecekti belki de, ama belki de anama küfredecekti.. Bunun doğruluğunu test edecek tahammülüm yoktu.. Pıçakla vurdum.. Bacaa yara verdim..

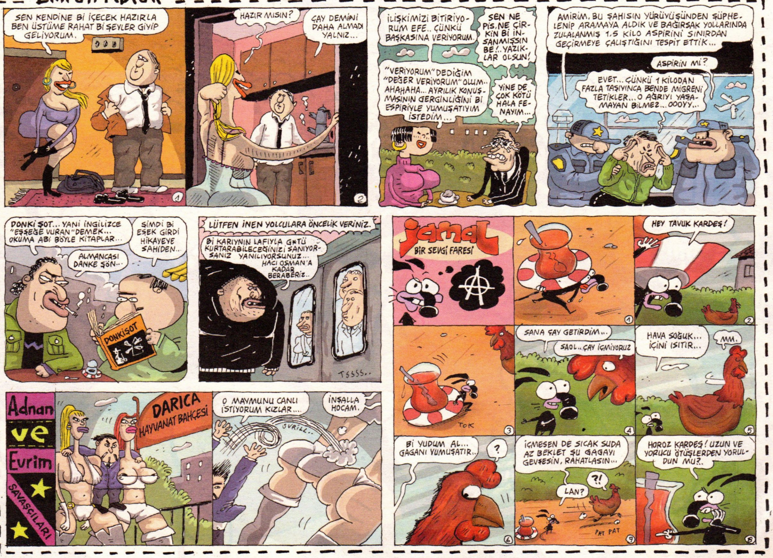

Mavinurpembe YUSUF (45): Ölüm döşeğinde insanın hayatı gözlerinin önünden, facebook'un ana sayfası gibi akıp gider.. Buradaki bütün komik vidyolarda sen oynarsın, Hayvan katili de sensindir, insan katili de.. Bütün protestolar sana yapılır ve bütün kavgaları tek tek yaşarsın..

Malğeruh ZÜRİH (32): "Ölüm döşeği" sivaslı black metal grubu.. 2011 senesinde kurulan grup, Black metalin adeta Hac vazifesi sayılan "kuzey avrupa'ya gidip klise yakma" ritüelini gerçekleştirmek istese de çengen alamadıkları için grubu dağıtmışlardır.. 2014'te "Çengen" adıyla tekrar birleşen grup, pop müzik yapıyor..

Emrah Ablak

UYKUSUZ

"Milletin a… koyacağız" çıkışıyla bilinen Mehmet Cengiz'in altın ve bakır madeni açmayı planladığı Cerattepe'de direniş devam ederken, polis protestoculara gaz ve plastik mermiyle müdahale ediyor.

Sağlık Bakanı Mehmet Müezzinoğlu teşhisi koydu: "Liderimiz Tayyip Erdoğan kendisine saygısızlık edilmesine asla müsade etmediği için ona diktatör yaftası yapıştırıyorlar."

Tayyip Erdoğan'ın 26 Şubat'taki doğum günü kutlaması için 2023 öğrenci Cumhurbaşkanlığı Sarayı'na yürüyecek.

İşsizlik Sigortası Fonu'ndan amacın dışında 24.6 milyar harcandı.

N.Ş.A. — Normal Şartlar Altında

Barış UYGUR

Normal şartlar altında, bir hukuk devletinde polisinden jandarmasına, valisinden kaymakamına devlet memurları görevlerini yasalar çerçevesinde yürütür, asli görevleri, yasaları uygulamaktır. **Yeni Türkiye'deyse** valilerin mahkemelerin değil şirketlerin kararlarını uyguladığını, polis ve jandarmanın bir şirket kanunları çiğnesin diye bir şehrin insanlarına saldırdığını ve mahkemenin kararını uygulamak için canını dişine takanın sadece halk olduğunu görebilirsiniz. **Yeni Türkiye** yasaların, onları korumakla görevli memurlar tarafından bir şirketin çıkarları için çiğnendiği, hukuku korumanınsa halka düştüğü bir ülkedir. Dünyanın, maaş almadan hukuku koruma görevi üstlenen nadir halklarından biri Türkiye halkıdır.

Normal şartlar altında, komşularla sıfır sorun, bölgede model ülke olmak gibi iddialı vaatlerle yola çıkan ve onca yıl geçtikten sonra kendisini başarılı bulan bir siyasetçinin hiç olmazsa hedeflerinden bir kaçını gerçekleştirmiş olması beklenir. **Yeni Türkiye'deyse** ülkeyi sadece komşularına değil, bir avuç despot tarafından yönetilen bir iki barbar ülke dışında bütün dünyaya karşı yapayalnız bir duruma düşürdüğü hâlde yarım profesörün, ısrarla haklı olduğunu iddia etmeye ve tuvalet eğitimini henüz tamamlamış bir bacaksız gibi sırıtmaya devam ettiğini görebilirsiniz.

Normal şartlar altında bombalı bir saldırıyla onlarca insanın ölümüne neden olmuş bir saldırganın ailesi elbette kaybettikleri kişiyi anabilir. Ama bir siyasi parti temsilcisi, onlarca insanın ölümüne neden olan bir eylemciyi, eylemden bağımsız anamaz. Bir siyasi parti temsilcisinin silahlı bir saldırgana sahip çıkması kabul edilebilir bir şey değildir. Ama **Yeni Türkiye'de** ülkenin en temel fay hatları çatırdamaya ve siyasi partiler yavaş yavaş kendi silahlı saldırganlarını paylaşmaya başlamıştır.

Ve yine **normal şartlar altında,** sınırları içinde doğudan batıya, kuzeyden güneye çetin sorunlar yaşayan ve yine sınırları içinde hiçbir şekilde güvenlik soruşturması yapma imkanı olmayan yüzbinlerce mülteci bulunan bir ülke, camdan bir evde yaşıyor demektir ve **normal şartlar altında** camdan evlerde yaşayanlar, başka evlere taş atmazlar. **Yeni Türkiye'ninse** kendi sorunlarını çözmek bir yana, sırf arsız müteahhite bir iki ihâle daha vermek ve arsız havuz medyasına kaynak akıtmak için halkı karşısına aldığını; kişisel bir hırsı gerçekleştirmek uğruna siyasi, etnik ve dini gerilimi tırmandırdığını ve kendi sınırları içerisindeki fay hatlarıyla tehlikeli bir şekilde oynarken müslif bir kumarbaz gibi dünyaya ve komşularına sürekli rest çekip, yanı başındaki kanlı bir içsavaşı körüklemeye devam ettiğini görebilirsiniz. **Yeni Türkiye** dört bir tarafı camdan bir evde oturduğu hâlde sadece komşularının evini taşlamakla kalmayıp evinin içinde de sağa sola çekiçle vurmaya devam eden bir adamı andırmaya başlamıştır.

Bakanlar Kurulu, Tayyip Erdoğan'ın başkanlığında Cumhurbaşkanlığı Sarayı'nda toplandı.

The Independent gazetesi, Bilal ve Tayyip Erdoğan'ın "sıfırlama" tapesini yayınladı.

Bugün gazetesi, Can Dündar ve Erdem Gül'ün kaldığı cezaevinin "lüks" olduğunu belirten bir habere imza attı

Deniz Baykal açıklamalarıyla AKP'ye destek vermeye devam ediyor.

"ELÇİ"

BEN

ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Bir keresinde de, şimdi isim vermeyeyim, bir ülkeye gitmiştim, bir ülkedeydim. Sanatçılar Takımı olarak bir futbol turnuvasına davetliydik. Futbolla ilgili bir şey söylemeyeceğim, yalnız o ülkeyle ilgili birkaç bir şey söyleyeceğim. O ülkede yaklaşık bir hafta kadar kaldım, bu arada o ülkenin adı da **Olke** olsun hadi, bir hafta kadar kaldım ve şunu gözlemledim. Olke'de en sevilen şey şu, "aynı". Yani bir şey aynı olsun, her gün aynı şeyler yaşansın. Turnuvaya Pele'nin aynısını getirmişler mesela, Pele'nin kendisi gelse o ilgi hürmeti göstermezler. Bir millet düşünün ki aynı'nın hastası olsun. İnsanlar da aynı. Bilhassa Olkeli kadınların çoğu estetikli, burunlar aynı, o sıralar kalın kaş moda, kalın kaşlar aynı. Her gün aynı yemeği yiyorlar. Herr gün ama. Olke'nin en ünlü lokantasına gidiyorsun, yine aynı yemeği yiyorsun. Delireceğim. Yalnız işin ilginç tarafı şu, bu aynı sevdasına zaman içinde siz de kapılıyorsunuz. Turnuvanın üçüncü günü, "Alpay" dediler bana, "adanın dediler diğer ucunda", bu arada Olke'nin bir adasındayız, "bir yer varmış, buranın aynısıymış, biz gidiyoruz, sen de gelir misin" dediler. İlk başta saçma geldi, "ulan" dedim "buranın aynısıysa ben oraya niye gideyim". Fakat daha sonra düşündüm ve dedim ki, "Alpay" dedim, "bir yerin aynısını, bir daha ömründe göremezsin". Bir buçuk saat yol yaptık ve halihazırda bulunduğumuz yerin aynısına gittik. Aynısıydı. O kadar aynısıydı ki, bir ara sevinçten ağlayacak gibi oldum, ne bileyim, mutlu oldum.

æ Bir de Olke'de en korkulan şeyi de söyleyeyim, "adam". "Adam geliyor" diye bir laf var. "Adam gelmesin bak", "adam gelirse söyle bak". Çünkü Olke'de ahlak polisi diye bir şey var, herhangi bir ahlaksızlık yaparsan, olmuyor yani, hoş olmuyor. Halkın çoğu da fahri ahlak polisi zaten. Turnuvanın dördüncü günü müzisyen bir arkadaşımızın klibini çekmeye karar verdik. Olke'nin muhteşem doğasında kendimize iki yer belirledik. Ben, müzisyen, fotoğraf sanatçısı, diğer bir müzisyen ile o noktalardan ilkine gittik. Turnuva organizatörleri tarafından bize tahsis edilmiş bir minibüs var, minibüsün şoförü var, bir de yanımızda Olkeli Türkçe bilen bir kız var. Organizasyon tarafından her takıma böyle bir kız verilmiş, turnuva boyunca bizimleler, yeri geliyor bizi yönlendiriyorlar, yeri geliyor tercümanlık yapıyorlar. Neyse, gittik klip çekeceğimiz yere, bu arada kayalıkların orada tilki varmış, koca minibüste ben hariç herkes gördü tilkiyi, ben "nerde, nerde" derken sırra kadem bastı tilki, hayatta en sevdiğim vahşi hayvan olan tilkiyi bir tek ben göremedim, en çok ben sevinecektim, bir ben göremedim, gel de hüzünlenme, ne diyordum, gittik oraya, başladık klibi çekmeye, kızı da oynatıyoruz, usturuplu bir şekilde tabii, yüzünü de göstermeden, ama ara ara klip gereği hafif temaslı sarılmalar, dokunmalar oluyor, ara ara eşarp çıkıyor, saçlar uçuşuyor, ben de gözcülük ediyorum, aman ola adam gelmesin. Adam gelirse anlatamayız çünkü. Şoförden de çekiniyoruz. O da adam sonuçta. Bizim şoförümüz ama adam mı adam. Kazasız belasız ilk noktada klibin bir kısmını çektik. İkinci noktaya bir uçurum kenarına gittik. Orada biraz daha rahatız. Uçurum kenarına kim gelecek. Ama ben yine de gözcülüğümden asla ödün vermiyorum. Minibüsümüz de içinde şoförüyle te aşağıda. Te ama. Derken bir ara klip çekimine daldım, "lan çok güzel oluyor klip" diye düşüneyazarken onu gördüm, ve Olke'nin en korkunç cümlesini kurdum, "**adam geldi**". Altımıza sıçıyorduk az kaldı. Fotoğraf sanatçısı arkadaş kamerasını yere attı, diğer müzisyen, uçurumun üzerindeki tek ağacın arkasına saklandı, klip yıldızı müzisyen ile kız, hazır uçurum kenarında iken atlamak üzerelerdi ki, "şoförmüş bizim ya" dedim. Herkes derin bir nefes aldı ama şoförden de çok korkuyoruz. Hemen toparlandık, klip çekimi bitti, devam edemezdi, minibüse binip geri döndük. Ve şoföre resmen sussun payı olarak, cebimizde ne var ne yoksa toplayıp, dünyanın en büyük bahşişini verdik. Hiç paramız kalmadı, otele döndük, otel yemeği çoktan yenmişti, kendimize yiyecek hiçbir şey alamadık, o gece kaldığımız odanın duvarlarını yedik.

æ Olke'ye gidişimiz de efsaneydi aslında. Gece uçağına bindik İstanbul'dan, sabaha karşı Olke'nin Atatürk Havalimanı'ndaydık, uyku yok. Hop Olke'nin Atatürk Havalimanı'ndan korsan taksiyle Sabiha Gökçen Havalimanı'na, uyku yok. Olke'nin Sabiha Gökçen Havalimanı'nda saatlerce adaya öğle uçağını bekle, uyku yok. İki saat uç, uyku yok. Adada havalimanından otele bir saat minibüs yolculuğu, uyku yok. Odaya yerleştik üç arkadaş, yataklara uzandık, uyumamamız lazım, çünkü yarım saat sonra otelden çıkmak durumundayız, maç var. Ama uyukluyoruz. Uyumamak lazım, dedim sohbet açayım madem. "Soru" dedim, irkilme oldu bir, "bir kişiye yavşak demeyeceksin, bunun yerine ne dersin?". Fotoğraf sanatçısı arkadaş, "hakaret olacak ama yine değil mi" dedi. Dedim "evet". Düşünmeye başladı. "Ee" diye sordum iki saniye kadar sonra, baktım uyumuş, müzisyene baktım, o da göçmüş. Ben de göçmüşüm. Kapımız kırılırken uyandık. Maça çıktık öyle. Efsaneydi.

æ Olke'de sinek kuşu gördüm.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

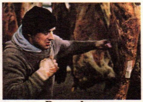

Camdakiler
ERSİN KARABULUT
KAHIR
SİMLİKE
AY YAPMADIĞIMIZ HAREKET KALMADI İNSAN Bİ FOTOĞRAF ÇEKİP İNTERNETE KOYMAZ MI YAA. ÜSTELİK TELEFONU DA ELİNDE YANİ...
ÖYLE BİRİ DEĞİL YA ONDAN ÇEKMİYO BENCE.
AY YESİNLER, NOOLUYO YANİ ÇEKMEYİNCE? AZ BİRAZ LAYK ALSAK NE ZARARINI GÖRÜCEK SEN DE SAVUNMA ŞUNU, ZATEN SEN İYİ POZ VEREMEDİĞİN İÇİN ÇEKMİYO.
BENDE Bİ PROBLEM OLDUĞUNU HİÇ AMA HİÇ SANMIYORUM.
NASI DURIYIM?
AY NE BİLİYİM AZCIK YARATICI OL, YAT MESELA ŞÖYLE BAK, AL KUYRUĞU ŞÖYLE, YOK Bİ SANİYE, POPOYU ÇIKART, PATİLER HAVADA, HAH.
BÖYLE Mİ?
NAAPIYONUZ LAN ŞAPŞALLAR EHEH.
TAM FOTOĞRAFLIK.
OHA!
ALLAHIMA ÇEKİYO VALLA BAK, İNSTAGRAMA KOYCAK BAK GÖR DEDİYDİ DERSİN!
DÜRÜLÜLÜ!
AA!..
ALO?.. AŞKIM GELDİN Mİ?.. AA DUR AÇIYORUM BEKLE Bİ SANİYE!
"AŞKIM" DERKEN ?..
ÇOK ŞİRİNMİŞ YAA.
GEÇ GEÇ, TANIŞTIRIYIM BİZİMKİLERLE DUR.
KABUS GÖRÜYOSAM CİMCİRSENE BU KİM?..
BİLMEM... AMA ÇOK GÜZEL...
BU KAHIR...
AYY ERKEKİM BENİM, ÇİRKİİN! NABER LEN?!
OHA TAM YALAŞMALIK.
BU DA SİMLİKE
AYY ŞUNA BAK TOMBİİK!.. ETLERİNİ YERİM SENİN KIZ!
TOMBİK Mİ? AY SEN AÇ KENDİ KOCA G.TÜNÜ YE KALTAĞA BAK TOMBİKMİŞ, SEVİYESİZ.!.
...
NAAPIYOLAR SENCE?
AY BOŞVER GEL GİDELİM ARTIK HADİ...
NASI BOŞVER YAA?..
BENİ ODAYA ALMADI, ÜSTELİK BANA TOMBİK DİYEN Bİ HAZIMSIZLA İÇERDE ŞU AN!
KAHIR ALLAHIN ADINI VERDİM, AÇIK KONUŞ KIZMIYCAM, BEN ŞİŞMAN MIYIM, DEĞİLİM Dİ Mİ, İRİYİM SADECE.
NE ŞİŞMANI NE ALAKASI VAR.
Bİ ihtimal yalamasyon
GÖRCEK O GÜNÜNÜ... ULAN VAROŞ, GELİP BENİM İNSANIMI ODAYA KAPATMAK HA?..
BEN DE BUNUN İNTİKAMINI ALMAZSAM AĞZIMA Bİ LOKMA YAŞ MAMA GİRMESİN...

Cuma akşamı sekize doğru duygularımdan arınmış olarak işten eve geldim. En son iş yerindeki çocuk öğlene doğru "Kim ne derse desin abi, Acun Türk halkını çözmüş, adam yaptığı işi iyi yapıyor" muhabbetini açtığında bütün hislerimi, bütün duygularımı ona verdim. Al bunları, bana bütün gün lazım olmuyor zaten. Çok duygulanmamı gerektiren bir durum olursa "ROCKY 1" filmindeki bazı sahneleri hatırlarım, tekrar canlandırırım duyguları. Gün içinde beni yormaktan başka bir işe yaramıyor duygular.

Evi boş bulunca şaşırdım, otomatik olarak kot pantolonumu çıkardım. Bebeğimi aradım, "ben geldim eve ama dışarıdan bir şey istiyor muydun? Pantolonu da çıkardım ama?" diye saçma sapan bir beyanda bulundum. "Öğlen konuştuk ya bu akşam kızlarla buluşacağım demiştim, sinemaya gideceğiz, gel istersen ama sıkılırsın" dedi. Unutmuşum ya, demek ki duyguları sigara molasında bıraktıktan sonra konuştum. "Yok ya, size iyi eğlenceler, ben bilgisayar falan oynarım" dedim kapattım. Kotu anında çıkartarak doğru bir karar vermiştim.

Duygular.

Tekeli arayıp dört tane bira, bir atı doyurabilecek miktarda da ay çekirdeği rica ettim. Kafamın arkasındaki neşe merkezi "ben de dört tane içerim" diye seslendi. Olur. Sekiz bira, on paket falan ay çekirdeği, çıplak bacaklarım ve ben. Bilgisayara çocukluğumda ingilizce bilmediğim için çözemediğim ama başka yapacak bir şeyim olmadığı için de kapatmaya kıyamadığım eski macera oyunlarını yükledim. Şimdi de zekam yetmediği için çözemiyorum; ama oyundaki insanlarla konuşmak, kızlara merhaba demek falan böyle şeyler bana eğlenceli geliyor. Sarışın bir bayan var, piksel piksel saçları vatkalı omuzlarına dökülüyor. Bana karşı boş değil ama nazi. Nazi olmasa belki de evlenmelik bir kadın. Bilmiyorum, konuşarak nazilikten vazgeçirmeye çalışıyorum.

Daha henüz birinci birayı açmış, sarı naziyle henüz buluşmuşken cep telefonun ekranı gelen mesajla aydınlandı:

ARKADAŞLAR YARIN SABAH SERVİSİMİZ SAAT TAM YEDİDE KADIKÖY İSKELESİNİN ÖNÜNDEN KALKACAKTIR. DİĞER ARKADAŞLARIMIZI BEKLETMEMEK VE SET PROGRAMINI AKSATMAMAK İÇİN GECİKMEMENİZİ ÖNEMLE RİCA EDERİZ.

NEDEN BÜYÜK HARF? Büyük harfle yazılınca önemli olduğu anlaşılıyor çünkü. Biz apartman yöneticilerinden böyle gördük. Kimsin sen? Yanlış numaradır diye düşündüm ama set programı dediği için de kıllandım biraz. İş yerimdeki şefimi aradım, "ya konuşmadık mı biz seninle bugün, yarın Dudullu'da çekim var, sen gidersin diye konuşmuştuk ya?" Konuşmadık lan. Dudullu'yla ilgili bir şey konuşulsa hatırlardım. "Seninle konuşmadık mı acaba? Olabilir biliyor musun? Kreatif direktörle konuştuk galiba, Erman gitsin diye. Neyse, yarınki sete sen gidiyorsun diye konuşuldu yani." dedi. Telefonu önce bir sinirle ağzımın içine sokmaya çalıştım, sonra değmez dedim "tamam abi, yarın haberleşiriz o zaman" deyip kapattım. İşler böyle, yapacak bir şey yok.

Sarı nazi kızına gidip durumu anlattım, ingilizce "bu işler böyle, yapacak bir şey yok" dedim. Bilgisayar programı olduğu için anlamadı. Büyülü bir tarihi eseri bulmamız gerekiyormuş da, o büyülü eser bize kayıp kıta Atlantis'in yerini gösterecekmiş de, neye programlandıysa onu söyleyip duruyor. Gel nazilikten vazgeç, laik ol. Hafta içi televizyona bağladığımız bilgisayardan film izleriz, haftasonları seni arabamla dolaştırırım, alışveriş merkezlerine gideriz. Dördüncü biranın sonlarına doğru bunaldı ataklarımdan, "Herr Hitler'den başka bir erkeğe gönül vermem imkansız" falan diye başından savdı. S.keyim Hitler'i. Sarı piksel saçlarından (ve sayısız insanlık suçundan) sen suçlusun. Zaten moralim bozuk. MORALİM ÇOK BOZUK YA!

Altıncı biraya doğru, tamamı büyük harflerle gelen mesaja "TWEENY SÜPER MARKETLER ZİNCİRLERİNDE ET ŞENLİĞİ BAŞLIYOR! HAFTASONUNA ÖZEL KASAP ÜRÜNLERİNDE %35 İNDİRİM, DONMUŞ KÖFTELERDE BİR ALANA BİR BEDAVA! TÜM VATANDAŞLARIMIZI ETLERİMİZİ İNCELEMEYE DAVET EDİYORUZ." diye cevap yazmaya çalıştım. Amaç? Bilinmiyor. Büyük harf görünce aklıma otomatik olarak böyle şeyler geliyor. Allah'tan beceremedim yazmayı, yoruldum vazgeçtim mesajın ortalarına doğru.

Gel seni CHP'ye yazalım sarı kız.

Son kalan bilinç zerrelerine tutunarak bebeğime yarın beni altıda uyandırmasının önemini anlatan bir japon şiiri yazdım, yanıma bir kase ay çekirdeği alıp kanepeye yattım. Şiir şöyle:

Yarın set var,
Altıda uyandır,
Kovulursam aç kalırız
Taş yeriz.

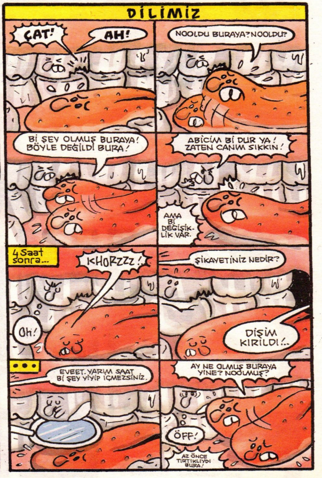
Önümüzdeki Hafta: Sette yemek arasında pilav ve salata verdiler.

groagh@gmail.com

akıl fikir ofisi

baris.uygur@gmail.com
Barış UYGUR

Tırto Hayâller Serisi II

Çıkan kısmın özeti: *Geçen hafta hatırlarsanız vizyonsuzluğumun sınırlarını keşfe başlamış ve ortaokuldaki gelecek planımın herhangi bir yerel gazetede, belediye meclis üyelerinin bile okumayacağı köşe yazıları yazmak olduğunu itiraf etmiştim.*

Yerel bir gazetede sadece ayda bir köşe yazısı yazarak geçinemeyeceğimi anlayınca kendime yeni bir kariyer hedefi belirlemem gerekiyordu. Diğer insanlar kariyer hedeflerini nasıl belirler bilmiyorum. Herhalde bunun için okulun rehberlik servisinden falan yararlanmak da mümkündür ama ben ortaokul ve lise boyunca rehberlik servisine iki haftada bir gittiğim hâlde benim ziyaretlerimin kariyer planlamasıyla pek ilgisi yoktu doğrusu. O yüzden kariyer planımı sanırım biraz mantıksız bir temel üzerine kurdum.

Lise yıllarında olduğum için her gün erken kalkmak canımı sıkmaya başlamıştı ve dolayısıyla erken kalkmayacağım bir kariyer planlaması yaparak televiyonların gece programlarında set işçisi olmaya karar verdim. Herkes dizilerin yazarlarına, programların yönetmenlerine veya sunucularına özenirken ben (adına roll-caption dendiğini yıllar sonra öğrendiğim) program sonunda akan yazılardaki isimlere bakarak onlara özeniyordum. Zaten ilkokuldayken de bu akan yazıları takip eder ve o zamanlar kameraman Olcayto Güngör'ün ismini görüp ona özenirdim. Şimdi yıllar sonra özel televizyonlar patlamış, hatta tanıdığım bazı insanlar televizyonlar için bir şeyler yazmaya başlamış, bir sürü imkan ve potansiyel ortaya çıkmış ve arkadaşlarımın bazıları ciddi ciddi yönetmen olmayı, talk show programı yapmayı falan düşünmeye başlamışken ben Işık, Kamera falan da değil doğrudan "Set ekibi" başlığı altındaki isimlerden biri olmaya karar vermiştim. Benim vizyon da bu kadardı işte anacığım, yapacak bir şey yok.

Ciddi ciddi şu geceleri yayınlanan televizyon programlarından birinde set işçisi olup, hayatım boyunca her gece set işçiliği yapıp eve dönüp istediğim saate kadar uyumayı planladım. Yarım aklımla ışık, ses, kamera gibi konularda kaytarmak imkanı olmadığını ama set ekibi başlığı altındaki beş altı kişiden biri olursam o kadar adamın arasında kaynayabileceğimi zannediyordum. Ve yine yarım aklımla set işçisinin bütün işinin o programın yayın saatleriyle sınırlı olduğunu, kanaldaki, yapım şirketindeki her işe koşturulduğunu falan hiç bilmiyordum tabii.

Hayâlin geri kalanı yine tırto: Her gece gidip set işçiliği yapacağım, artık key grip mey grip, bilmediğim işler ama onlardan biri. Sonra eve gelip öğleden sonraya kadar uyuyacağım, uyanıp arkadaşlarımla beraber bira içip müzik dinleyeceğim, akşam olacak tekrar işe gideceğim. Resmen Nuri Bilge Ceylan filmiyle Zeki Demirkubuz filmini üstüste pozlasalar ne çıkacaksa o. Resmen tamamen mallık üzerine kurulu bir hayat, dışarıdan biri izlese içi sıkılır, hâline şükreder ama o yaşta benim kariyer planım bu işte.

Arkadaş sırf bu yüzden "key grip" (o da neyse artık) falan olurum diye Radyo Televizyon Sinema okudum. Okulda doğru okuma yazmayı beceremeyen çocuklar yönetmen, senarist olma hayâli kuruyorlarken ben set işçisi olmayı öğrenip iş bulmak derdindeydim. Ha ne oldu? Saçma sapan bir şekilde, tesadüf eseri kendimi önce reklam ajanslarında, sonra da televizyon şirketinde buldum da, set işçisinin, emekçisinin nasıl sömür sömür sömürüldüğünü gördüm. Ne benim hayâlimdeki gibi tırto bir işti ne de insanın bütün gün evde oturup bira içerek müzik dinlemek gibi şansı vardı.

Geçen hafta da söylediğim gibi "Hayâllerine sahip çık! Hayâllerinin peşini bırakma! Kim ne derse desin hayâllerinden vazgeçme!" gibi sözler, makul ve mantıklı hayâlleri olan insanlar için geçerlidir. Tabii diğer yandan bu motivasyon cümleleri de pozitif insanların söyleyeceği şeyler. Allahtan büyürken etrafımda pozitif insanlardan ziyade yok yere bütün gün bira içip müzik dinleyen karamsar metalciler varmış ve ben de zaten pek kimseye bu hayâllerimden söz etmemişim ki birileri beni gereksiz yere cesaretlendirip hatalı bir kariyer seçmeme neden olmamış. Ha nedir, hepiniz en azından benden akıllı çocuklarsınız, hayâllerinizin peşini bırakmayın bırakmamasına da, yine de bir iki uzman görüşü alsanız, o işleri yapan insanlarla bir görüşseniz fena olmaz. Tabii gitmeden önce bir iki kişiye danışın da öyle gidin: Bir yandan bütün Bilecik Postası'nı tek başına hazırlayıp, diğer yandan iki kuruşluk ilan için esnaf esnaf dolaşan ve muhtemelen aynı zamanda bir iki matbaa işi alacağım diye canını dişine takan cefakeş adama gidip de "Abi ben de senin gibi haftada bir köşe yazıp sonra da bütün gün bira içmek istiyorum," derseniz çok pis dayak yiyebilirsiniz.

BeBek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Bu çocuk büyür
Babası kadar olur
Sonra da efendim
Ölür."

- Oktay Rifat

● Babam öldü. Allahım, babama huzur verdi ve yanına aldı. Bize de hüzün kaldı... Sadece bir kere, daha okula gitmeyen bir çocukken, rüyamda ölmüştü babam. 'Öldü' diyorlardı. Ağlamak isteyip ağlayamıyordum. Sonra babamı gördüm. O, ağlıyordu. Babamı arkadan gördüm, sandalyeye oturmuş ve dirseklerini masaya dayamıştı. Sırtında haki subay gömleği vardı, terlemişti. Babam ölmüştü ve işte orada, bir yandan da ağlıyordu. O da öldüğünü biliyor, üzülüyordu... Şimdi hissim güçlü, babam gene üzülüyor, bize, hüznümüze üzülüyor... Yoksa hayat denen uzun rüyadan uyanmanın neresi fena? Uğurlar olsun babacığım, Allahım sana rahmet eylesin babacığım ve madem ki uyandın, günaydınlar olsun babacığım. Senin oğlun olmak çok güzeldi ve kutsal zaman geçtikçe, daha da güzelleşecek... (Babamız Ethem Ruhi Özdemiroğlu'nu yitirdikten sonra, bizi teselli eden ve başsağlığı dileyen tüm değerli insanlara gönülden şükran.)

● Asıl "yayın yasağı"' gelmesi gereken Tayyip Bey de değil, varlığını Tayyip Bey'in varlığına emanet eden yancı medyacılar...

Popstar yok, Ünalan var...

● Pek çok içip içip dağıtma hikayesi dinledim, izledim. Ama aklımdan en çıkmayanı, Tolstoy'un Savaş ve Barış romanındaki, bir ayıyı götürdükleri batakhanede oynatırken, polisin gelmesi üzerine ayıyla polisi birbirne bağlayıp nehre atan delioğludeliler. Ayı, sen yüz, polis de ters dönmüş halde debelen, eli kolu çırp ha çırp...

● Adam gibi sol olmayan ülkede, soluk almak işte böyle zorlaşır, solunum yolları aha böyle tıkanır...

● Anıtkabir'in mimarı Emin Onat... Çevresinde "Onatkabir" diyen illa ki olmuştur...

● Bir insan "değil" diyorsa, o konu hakkaten de öyle değildir... "Diil" diyorsa, ne olup olmadığı belli değildir...

● O kadar darlanıyoruz ki, sadece düşünebiliyoruz; o düşüncenin doğru olup olmadığını tartacak vaktimiz yok..

● Yürüme zorluğu, dizde kireçlenme, vb. durumlar için "beş parçalı çınar yaprağı" diyolar, suyunu azıcık kaynatıp içecekmişsin... Biliyodum, çınardan bu tip güzelliği yıllar yılı bekliyodum... Zaten ayakta o kadar duruşundan belli, dize iyi geldiği...

● "Küçük Prens"in çeşitlemesi olsa peki, "Küçük Prensip" diye... Klasörler gezegeninde dönüp duran k kravatlı minyon...

● Sidney Poitier'ı hangi filmde görsem, durur Onu seyretmeye doyamam. O suratta tam ne vardır, bilemem ama tıfıllığımdan beri o saf bakışlı mazlum ifade ve çok hafif tebessüm, Sidney ağbimizin çok şahane bi adam olduğuna beni ikna eder. Çocukken zenci olsam, onun gibi olacağımı haya ederdim. Oynadığı her filmini seyrettim, hiç de pişr olmadım. O, sette olsun, perdede olsun, kral adamdır, bunu tartışmam. Ki, Oscar'ı alan ilk siyahi aktörd Efsanelerin belki de en sakinidir. Selam olsu adımı, dilimi bilmez bu selamımın rüzga değsin ona...

Ba "sa gir

● Yıllar evvel, bir cumartesi akşamı tanıdık aileye gittiydik. Evdekiler, okey oynuyorlardı. yandan da videoda set dönüyordu. Ekra masada gördüğümüz dörtlü, tam bir hafta önce, geçen cumartesi aynı sandalyalara oturm gene okey oynuyorlardı. T neyin peşindelerdi, o niyeyd muamma kaldı, ne sebebini bildik,

de unutabildik...

● Bir hastane panosunda, 1956 yılında, vereme hitaben bir hastanın yazdığı bir şiir gördüm. Bu şiirin adı ''Kalleşsin'' idi...

● **Erkan Oğur, sonsuza kadar çelebi. Berlin'de bir festivale davet edilmiş. Aynı tarihte Kayseri'de konser var. Berlinciler çok ısrar etmişler amma ''Arkadaşlara söz verdik'' diye Kayseri'yi iptal etmemiş usta. Batıcılıktan aklını, yolunu şaşıranlar aleminde, helal olsun sana Erkan Oğur...**

pler, insanı,
e kadrajına
erek'' mutlu
derler...

● Aracındaki navigasyon aletine güvenip bakıyosun da, mukaddes kitapları hayat için niye kaale almıyosun peki, kafası karışmış seni?!

● **''Mesai'' diye halk şairi olaymış. Dokuz - altı çalışarak... İlham geliyo mesela, ''Yarın gel'' diyo bu...**

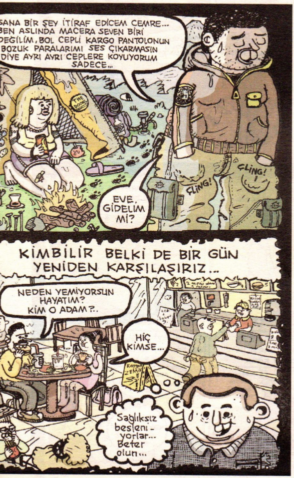
● Karaköy'deki bi lokantanın adı: Dedem ve Afrodit.... Bu nasıl keşisim? Mitolojiye sızmak bu kadar kolay olmasa gerek...

● **Nurlu yazarımız Yaşar Kemal'i yitireli bir yıl oldu. Bu dünyanın toprağa borcunu en çok ödemiş adamıydı. Hangi kitabını okuyacağınıza kendiniz karar verirsiniz ama benim için Yaşar Kemal'in sesinden ''Mezarımı derin kazın'' türküsünü bi dinleyiniz, nette var...**

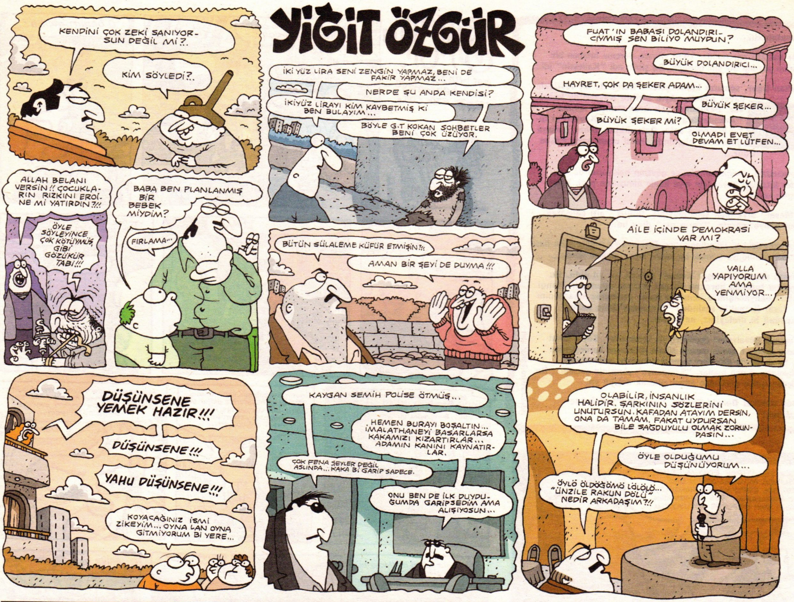
● Tapınak Şövalyeleri dedikleri, ilk lejyonerler. Soylu fakat parasız tipler. Kapmış mesela sülale iktidarını kardeşlerden biri, bu durumda diğerleri turneye çıkıyolar, yağmalayıp dönüyolar... Zaten bunlar, ''Şampanya'' yöresinin çocuğu... Bu beldeden işinde gücünden adam çıkacak değildi ya!

● **Son dakika! Donald Trump, ''geri zika'' virüsüne yakalandı!**

vedatozdemiro@gmail.com

YİĞİT ÖZGÜR
KENDİNİ ÇOK ZEKİ SANIYORSUN DEĞİL Mİ?.
KİM SÖYLEDİ?..
İKİ YÜZ LİRA SENİ ZENGİN YAPMAZ, BENİ DE FAKİR YAPMAZ...
NERDE ŞU ANDA KENDİSİ?
İKİYÜZ LİRAYI KİM KAYBETMİŞ Kİ BEN BULAYIM...
BÖYLE G.T KOKAN SOHBETLER BENİ ÇOK ÜZÜYOR.
FUAT'IN BABASI DOLANDIRICIYMIŞ SEN BİLİYO MUYDUN?
BÜYÜK DOLANDIRICI...
HAYRET, ÇOK DA ŞEKER ADAM...
BÜYÜK ŞEKER...
BÜYÜK ŞEKER Mİ?
OLMADI EVET DEVAM ET LÜTFEN...
ALLAH BELANI VERSİN!! ÇOCUKLARIN RIZKINI EROİNE Mİ YATIRDIN?!!
ÖYLE SÖYLEYİNCE ÇOK KÖTÜYMÜŞ GİBİ GÖZÜKÜR TABİ!!!
BABA BEN PLANLANMIŞ BİR BEBEK MİYDİM?
FIRLAMA...
BÜTÜN SÜLALEME KÜFÜR ETMİŞİN?!!
AMAN BİR ŞEYİ DE DUYMA!!!
AİLE İÇİNDE DEMOKRASİ VAR MI?
VALLA YAPIYORUM AMA YENMİYOR...
DÜŞÜNSENE YEMEK HAZIR!!!
DÜŞÜNSENE!!!
YAHU DÜŞÜNSENE!!!
KOYACAĞINIZ İSMİ ZİKEYİM... OYNA LAN OYNA GİTMİYORUM Bİ YERE...
KAYGAN SEMİH POLİSE ÖTMÜŞ...
HEMEN BURAYI BOŞALTIN... İMALATHANEYİ BASARLARSA KAKAMIZI KIZARTIRLAR... ADAMIN KANINI KAYNATIRLAR.
ÇOK FENA ŞEYLER DEĞİL ASLINDA... KAKA Bİ GARİP SADECE.
ONU BEN DE İLK DUYDUĞUMDA GARİPSEDİM AMA ALIŞIYOSUN...
OLABİLİR, İNSANLIK HALİDİR. ŞARKININ SÖZLERİNİ UNUTURSUN. KAFADAN ATAYIM DERSİN, ONA DA TAMAM. FAKAT UYDURSAN BİLE SAĞDUYULU OLMAK ZORUNDASIN...
ÖYLE OLDUĞUMU DÜŞÜNÜYORUM...
ÖYLÖ ÖLDÖĞÖMÖ LÖLÖLÖ... "ÜNZİLE RAKUN DÖLÜ" NEDİR ARKADAŞIM?!!

SİZOFREN
DeniZ +ler
EVE DÖNDÜĞÜMDE SEVİLMEDİĞİM BİR GÜNÜMDEYSEM EĞER
CIRCIRCIRR
ZİL BOZULMUŞ...
TERLİKLER YÜZ VERMEZ BANA ORTALARDA GÖZÜKMEZ
NEREDE BUNLAR BE
HİÇ KEYFİMİ BOZAMAM
ASKILIK SAYGISIZDIR, ÜSTÜMDEKİLERİ ASACAK BOŞ YER BULAMAM
ULAN AMMA EŞYA VAR BE
SİFON SU KAÇIRMAYA BAŞLAMIŞ İŞİN TADINI KAÇIRMIŞTIR ARTIK
ŞIRR ŞIRIL ŞIRIL ŞIRIL
TERMOSİFONUN ALTINDAKİ BİRKAÇ DAMLA, CANIMI SIKMAYA YETER DE ARTAR
ULAN SENDE Mİ?
TIP TIP TIP
KAPILAR EKSİK KALMAZ. GICIRDAYIP, AĞLAR
GICIEEEE
HASBİNALLAHH
EVİ DERLEYİP, TOPLARIM AMA İYİ NİYETİME KARŞILIK BULAMAZSAM EĞER
NEREDEYDİ BENİM ŞARJLI TORNAVİDAM?
BEN DE EVİ BOŞLARIM, AKŞAMLARI GEÇ DÖNER, FATURALARI AKSATIR EV İLE İNATLAŞIRIM.
GEÇ OLDU DAĞILALIM MI EVLERE
YOK BE, KIRK YILIN BAŞI ÇIKIYORUZ ZATEN
DENİZ ENSARİ 2015

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

TEORİDE VE PRATİKTE AKROFOBİ (YA DA ÇÖMELME)

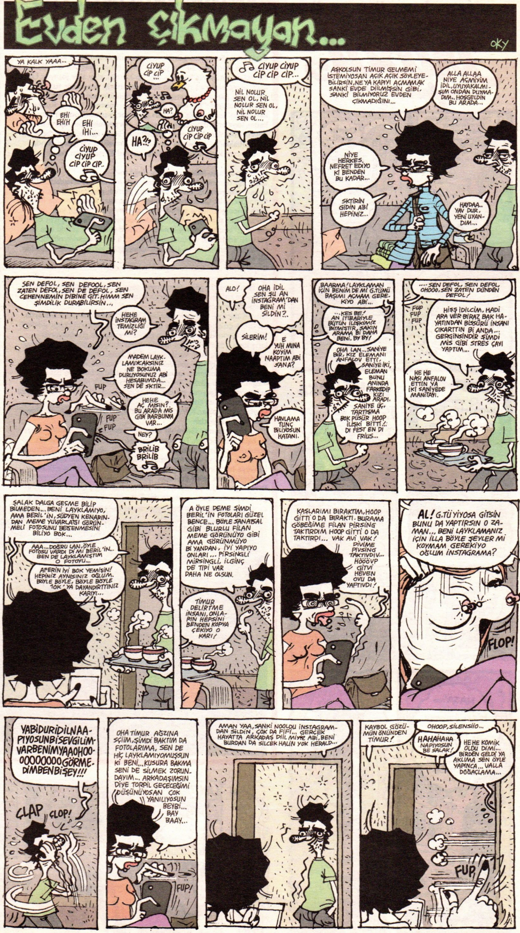
Teorik

Esnafla rahat iletişim kurabilen biri olmamama rağmen bazı meslek erbabını uyarmadan duramam. Cam silen temizlikçi, pencereden hoyratça sarkan klimacı, mantolama için kurulan iskelede bulunduğum kata ulaşan işçi şimdiye kadar uyardığım insanlardan bazıları. "Aman dikkat!" derim onlara, yıllardır alıştıkları ve ustası oldukları yüksekliğe dikkat çeker, bu yükseklikten düşüldüğü vakit ölüneceği gerçeğinin altını çizerim. Bu tür durumlarda beni çocuksu değil de babacan algılasınlar diye Türkçemi bir hayli ağırlaştırmaya gayret ederim. "Mazallah" derim mesela, "Allah korusun" diye devam eder, işlerinin ehli olmadıklarını ima ediyorum sanmasınlar diye de "bir anlık dalgınlık"lardan bahsederim. Bu halimle beni alıp dedesini erken kaybetmiş bir aileye dede olarak atasalar görevimi başarıyla yerine getirebilirim. Önce mana veremeden yüzüme bakarlar, sonra da gülümseyerek (biraz da "ah şehir çocuğu" anlamında küçümseyerek) düşmek gibi bir durumun yaşanmayacağını anlatan basit bir iki cümle kurarlar. Yine de peşlerini bırakmam, çünkü çalıştıkları sürece onları izlemeden duramam.

Beynim bana, "Buradan düşersen ölürsün. Yaklaşma!" diyor. Yükseklik korkusunun kendi mantığı içinde anlamlı. Anlamsız olan, yükseklik tehlikesini yaşayan bir başkası olduğunda da beynimin rahat durmaması. Herhangi birisi, yüksek bir yerde rahat hareketler sergilediğinde, beynimden, "Oradan düşerse ölür. Çok sarktı sanki. Çömel!" mesajı alıyorum. Esnafların yükseklerdeki çılgın hareketleri bir yana, herhangi birisinin balkondan sarkması bile yetiyor çömelmeme. Çömelmek, modern insan için şık bir hareket değil. İşler kontrolden çıkıp istemsizce çömeldiğimde, şaşkın bakışlarla beni süzenlerin gülmeye başlaması, ardından beni bir tür tikli deliye çevirip fobimle oynamaları sık sık karşılaştığım nahoş bir durum. Yükseklerde rahat hareketler sergileyerek beni çömelmek zorunda bırakan bu tip insanlara karşı tahammülsüzlüğüm yıllar içinde git gide arttı. Hatta yükseklikten zevk alanların bir manasızlığı yüceltiklerini bile düşünmeye başladım. Ne saçma bir şeyin tepesinden aşağılara bakarak zevk almak. Sırf yukarıdasın diye türlü şımarıklıklar sergilemek; balkondan sarkmalar, korkuluğa dayanmalar, kule gibi yerlere çıkıp etrafa bakmalar... Evet, bravo insanlar nokta gibi! Şu arabalara bak, minicik! Lanet olsun bangi jamping.

Pratik

Birbirlerini sadece birbirlerine anlattıkları kadar tanıyan, yeni sevgili olmuş bir çift düşünün. Sınırların henüz gün yüzüne çıkmadığı, her iki tarafın da ideal insan pozisyonunu koruduğu aşk dolu günler yaşıyorlar. Aşkın coşkusuyla İstanbul'u yeniden yaşamak için vapurlara biniyorlar, çarşılarda geziyorlar, hiç bilmedikleri mutena semtlerde sokak sokak dolanıyorlar. Sokak müzisyenleri onların aşkına hizmet etmek için çalıyor adeta, diğer dinleyiciler onların görüntüsünü tamamlamak için toplanmış figürasyondan ibaret. Yavru sokak kedileri onlar için miyavlıyor, hemen yakındaki büfe, onlar bir koşu süt alıp gelsinler kedilere süt versinler diye açılmış bugün. Nostalji dolu dükkanlar aşklarına mana katacak minik eşyalar sunmak için birbirleriyle yarışıyor. Pratik hayatta kullanılmayan, ancak bir aşkın tüketebileceği işlevsiz şeyler alıyorlar. İşlevsizlik, Asmalımescit tarafındaki bir dükkandan 10 liraya çok kötü ses veren bir kaval almaya kadar varıyor. Sağ eliyle sevgilisinin elini, sol eliyle kavalı taşıyan adam, dudaklarıyla da kendisine yavru kedinin bir görünüp bir kaybolan küçük kırmızı dilinden bahseden sevgilisinin kafasını öpüyor. Kadın, küçük olan her şeyi sevdiğinden yol boyunca dükkanlara girip küçük ve nostaljik eşyalara bakmaya devam ediyorlar. Kız Kulesi'nin küçüğü, Galata Kulesi'nin küçüğü, Pisa Kulesi'nin küçüğü, viyolonselin küçüğü, Marilyn Monroe'nun küçüğü derken Meryem Ana'nın küçüğüne kadar ulaşıyorlar. Her şey onlar ulaşabilsin diye küçülmüş, dünyada ne varsa onlar ulaşabilsin diye 10 liraya düşürülmüş. Sağ eliyle sevgilisinin elini, sol eliyle kavalı ve torbayı taşıyan adam, dudaklarıyla da kendisine hristiyanlığın bizimkine göre daha estetik bir din olduğundan bahseden sevgilisinin kafasını öpüyor. Galata kulesinin altındaki kahvede otuyor çay içiyorlar. Kadın, aniden kuleye çıkma fikrini ortaya atıyor. Adam, minik bir sıkıntı duymasına rağmen aşklarında yaşanan uyumu bozmamak adına, "Tamam," diyor. Kulenin terasından görünen İstanbul manzarası muhteşem. Bu yükseklikten sanki aşklarına hizmet etmek ister gibi her şey minik görünüyor. Kadın, manzaranın ve aşkın esrikliğiyle korkuluklara koşarak, "Muhteşem!" diye haykırıyor. Büyük bir mutlulukla sarılmak ve belki öpüşmek için arkasına döndüğünde, kule duvarının önüne çömelmiş, kendisine korkuyla bakan sevgilisini görüyor. Aşk yok, sarılma yok, öpüşme yok; duvarın dibinde, bir elinde kaval, diğerinde naylon torba tutan çömelmiş bir adam var. Yüzü biraz beyazlamış. Sabahtan beri alevler saçan aşk dolu gözleri, bu beyaz suratın ortasında minik birer boncuğa dönüşmüş. Kadın manzaraya bakarken, şehri aşkıyla talan eden adamı almışlar, yerine koyunlarını kaybetmiş çaresiz bir çoban koymuşlar. Kadın, "Aşkım noldu, iyi misin?" diyerek adamın yanına gidiyor. "Yok bir şey, biraz tansiyonum düştü galiba," diye cevap veriyor adam. Aslında çömelmeden korkusunu idare edebilse (ya da "çömelme" eyleminin, *"akrofobide istemsiz horizontal konumlanma"* gibi terminolojik bir adı olsa) "Akrofobim var" diyerek bu bahisten kazançlı bile çıkabilirdi adam. İç kısımdaki kafeye geçiyorlar. İlk dakikalar, "İyi misin? – İyiyim iyiyim" döngüsünde geçiyor. İlerleyen dakikalarda, gerçeğini aşka uygun yaşayamadığından olacak, torbadan minik galata kulesini çıkarıyor kadın. Ardından kız kulesi, pisa kulesi ve diğerleri geliyor. Minik öpüşmeler eşliğinde masadaki kuleleri seyrederken aşkın tüm yapılarıyla kendi başına inşa edilen bir dünya olduğunu ispatlıyorlar adeta. Masadaki manzara muhteşem. Üstelik yükseklere çıkmadan bu seviyeden de her şey yine minik.

CENGİZ ÜSTÜN

Tribal enfeksiyon

info@cengizustun.com

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

> "Gazelin içine gizlemek istiyorum kendimi,/
> ki dokunayım dudağına bir öpücükle, onu okuduğunda sen..."
>
> *Ammare*

Karaoğlan parkı. Günbatımı. Antalya.

Batmakta olan güneş görünmese de, onu örten koyu kurşuni, (kapkara, nerdeyse siyaha yakın--karga rengi--)yağmur bulutlarının bir uçları, tutuşmuş kor kor, kırmızı kırmızı, alev alev yanıyor. Uzak, kararmaya başlamış dağların kimi yerlerinde projektör tutulmuş gibi parça parça altın rengi ışıklar. Parkın içindeki büfeden bir şarkı duyuluyor: "Bir gün aşklar biteeer, hatıralar kalıır" Rüzgar kavrulmuş kuru yemiş kokuları getiriyor. Şişman(Roman) falcı kadın, kayaların dibine; epey aşağıya --ürpermiş kıpır kıpır-- denize doğru bakanlara sora sora yaklaşıyor. Elinde ağzı büzülü küçük bir torba.(bakla?) --o civarda bir Roman mahallesi var(yeryüzünde onlardan çok sevdiğim bir millet var mı? Düşünmem lazım.)-- Falcı?

Bütün tadı, tuzu bilinmezliğinde değil mi?

Geleceği öğrenmek istemem ben, pek muhterem arkadaşlar. Filmi daha önce görmüş biriyle sinemaya gitmek gibi, sanki biraz. Giderdik öyle. Çocuktuk.(elimizde gazozlar) Yanıbaşımızda filmi daha önce görmüş o arkadaş. Bir perdeye, bir (eğilip) yüzümüze bakar: "bak şimdi, bak bak!"derdi, o arkadaş, eliyle de işaret ederdi perdeyi: "bak bak, o değil onun arkasında, bak bak şimdi! İşte o, o maskeli adam kızı vurucak şimdi şimdi bak!" bakardık, olurdu öle hakkaten, "ama," derdi arkadaş, "ölmiyecek kız. Bak bak! Köşeden bir kırmızı araba çıkacak"

Böyle bişey işte, falcıdan öğrenmek önceden.

Çok sıkıcı bence.

Bu falcılar, nabza göre, gönlünden geçeni, temenni ettiğini falan sezmeye çalışıp hoşuna gidecek laflar söylüyorlar. Ekmeklerinin derdindeler. Başka bi iş.

Ama Kahire'de çok çok eski bir kahvehanede(çok ciddi oralarda bu işler), çok çok yaşlı, başı da örtülü, beyaz entarili çukur gözleri sürmeli--erkekler de sürüyor, o aynı kıyafeti de giyebiliyorlar-- kırış kırış, adam mı kadın mı olduğunu anlayamadığım o zat. En az doksan yaşında falan vardı. Belki daha fazla. Oymalı, sedefli tahta bir divana uzanmıştı. (*bir deri bir kemik*) Yüzündeki o ifade. Sanki bizim göremediğimiz, sadece onun görebildiği bir şeye bakıyor. O dalgın, hüzünlü gözler. Bir tuhaflık, olağandışılık olduğunu hemen anlıyordunuz.(*geçmiş, gelecek bütün zamanları içiçe seyrediyor gibiydi*) Etrafında herkes çok saygılı davranıyordu.

Çaylar getiriyorlar. Karıştırıyor biraz. İçmiyor sonra onu. Bırakıyor öyle. Gelip alıyorlar.

Onu sormuştum. "Geleceği söylüyor" demişlerdi, "...kâhin." Biraz da bana; yabancıyım, Türküm diye; çok çok ekstra bir ikramda bulunur gibi, "İster misiniz?" demişlerdi, "...söyleyelim mi, baksın mı size?" O, (*240 yıl önce kurulmuş, belki dünyanın en eski kahvehanesi*) kahveye hergün düzenli gidiyordum. Tanıyorlardı. Bir iş gibi bişey de değildi ama teklif ettikleri. "Şu kadar parası" da dememişlerdi. Parayla pulla, dünya işleriyle bi alakası kalmamış bir pir i fani gibi görünüyordu zaten o, (*teyze mi? Amca mı?*) Yanına yaklaşıp "bana geleceğimi söyle" demeye cesaret edemiyor gibiydi sanki kimse orada. Biraz uzağında duruyorlar.

Bir masalın içine düşmüş gibiydim. Çabuk karar vermem gerekiyor. *–yoksa, seccadesine binip kubbeler arasında kaybolup gidecek–* Baktılar yüzüme. Bir an önüme bakıp düşündüm. O kadar çok istiyordum ki. O kadar olur.

"Geleceğimi öğrenmek" değil ama. Onu duymak istemiyordum. Hiç istemiyordum.

Neler söylüyor? Nasıl söylüyor? Ritüel'i, usûl'u/üslub'u, ahkâm'ı, merasimi, ayini falanı filanı görmek istiyordum ben. "Geleceği" söylerken yüzü, gözleri, elleri, sesi nasıl? O ifadeler?

Sanki bir zaman karambolü olmuş, hernasıl olduysa eski doğu'nun, bir binbirgece masalının geleneksel "kâhin"iyle (ya da Nostradamus'la) tanışma/konuşma fırsatı yakalamıştım. Ürperticiydi. Heyecan vericiydi. Kalbim güm güm atıyordu.

Ama. Yapamadım işte. "Teşekkür ederim" dedim(şokran) gülümsedim buruk. İçim yandı ama çok kötü, öyle bir imkan kaybolup gitmişti. "Geleceği söylemiyodur ki zaten o, uyduruyordur. Nesinden tırstın?" diyen. Mesele o değil. Mesele "geleceği öğrenmeye çalışmak" O niyetle "kâhin"in karşısına oturmak.

O kolay iş değil. Çok tehlikeli hem de bana sorarsan. "Geleceği" değiştirmiş oluyorsun. O sorduğun anda. Çok inansan da, makara olsun diye otursan da aynı. Nasıl?

Bir ip cambazı olduğumuzu varsayalım. Zemeckis'in o son filmindeki ikiz kuleler arasına gerdiği ipte yürüyen o ip cambazı mesela. (*gerçek bir hikayeden alınmış*) O çok çok ünlü yürüyüşünden önce gelip o "kahin"e sorsa. Çok inanarak da sorsa, makarasına da sorsa. Yürüyüşü, kahine sormasından önceki yürüyüş değildir artık. Çok daha riskli bir yürüyüştür o. Gelecek değişmiştir(geçmiş olsun) "Düşeceksin" dese de "kâhin", "Düşmeyeceksin" dese de, ikisi de aynı.

"Düşeceksin" dese; vesvese/evham yapacak, işkillenecek, dengesi bozulacak. "Düşmeyeceksin" derse eğer bu sefer farkında olmasa da daha rahat davranacak.

"Cambaz mısın, sana ne?" diyen. Nerden biliyorsun? Belki de cambazım bi şekilde. Bilemeyiz. Ayrıca cambaz olmak şart değil, işleyiş aynı işleyiş.

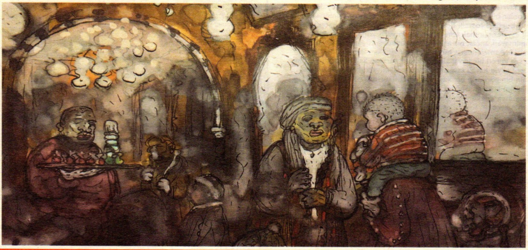
("cambazım bi şekilde" dediysem, "çok maharetli bi insanım" anlamında, kendimi övmek için değil,--düz yolda yürüyemiyorum yalpalamadan, o da ayrı bir mevzu-- bir "mecaz" olarak, ben gibi "cambazmeşrep" olanları da kastederek söyledim onu; yani; hayatı binbir hesapla güç bela, zar zor, düşeyaza yürütebilenler, sırtında yumurta küfesi taşıyanlar, şirazesi kaymaya teşne olanlar, kırılganlar, tedirginler; istemeden cambaz olanlar.)

Cambazan taifesi.

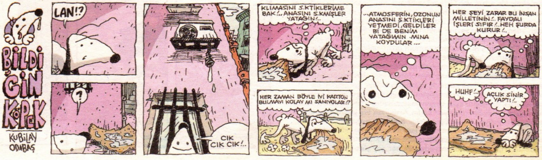
Sana diyorum. (bizimkiler) Sakın sen gidip te bir "kâhin"in karşısına oturmayasın ha!

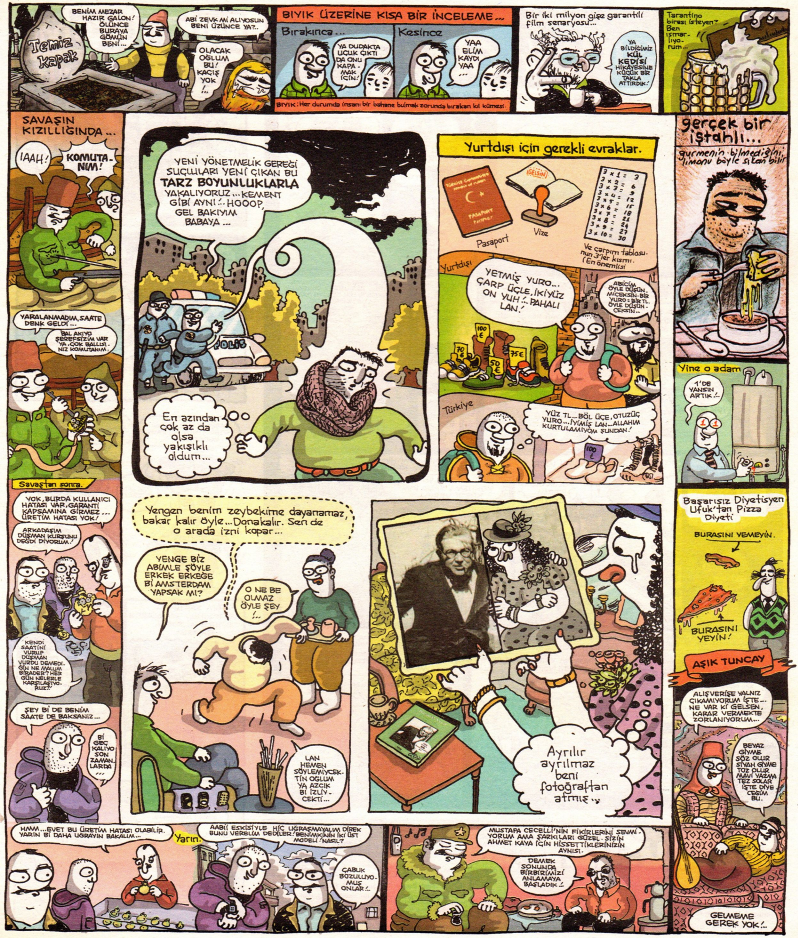
Sorma sen geleceği meleceği. Beni dinle sen. Flaşlı resim bile çektirme "yürürken" "gösteri sırasında" hatta.

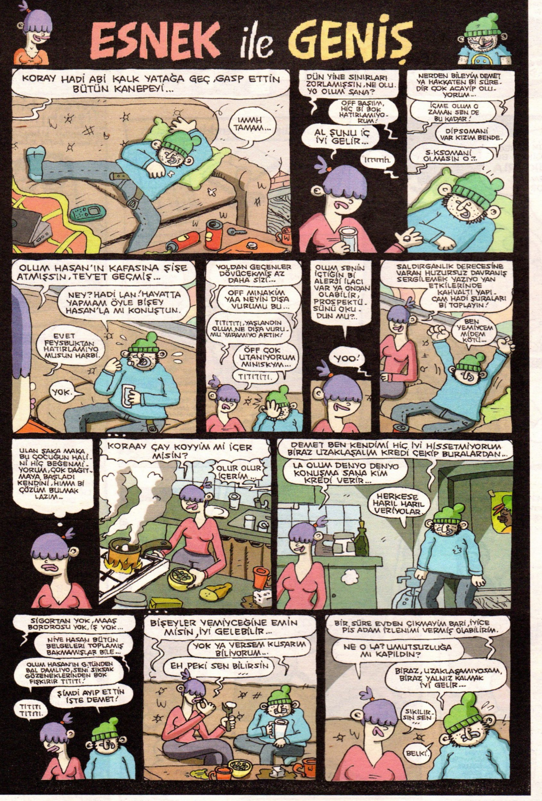
Hepinize dostluk, kardeşlik, muhabbet dolu günler diliyorum.

engin.ergonultas@gmail.com

Temiz kapak
BENİM MEZAR HAZIR GALON! ÖLÜNCE BURAYA GÖMÜN BENİ...
ABİ ZEVK MI ALIYOSUN BENİ ÜZÜNCE YA?..
OLACAK OĞLUM BU! KAÇIŞ YOK!..
BIYIK ÜZERİNE KISA BİR İNCELEME...
Bırakınca...
YA DUDAKTA UÇUK ÇIKTI DA ONU KAPAMAK İÇİN!
Kesince
YAA ELİM KAYDI YAA...
BIYIK: Her durumda insanı bir bahane bulmak zorunda bırakan kıl kümesi.
Bir iki milyon gişe garantili film senaryosu...
YA BİLDİĞİMİZ KÜL KEDİSİ HİKAYESİNE KÜÇÜK BİR TAKLA ATTIRDIK!
Tarantino birası isteyen? Ben ısmarlıyorum...
SAVAŞIN KIZILLIĞINDA...
IAAH!
KOMUTANIM!
YARALANMADIM, SAATE DENK GELDİ...
BAL AKIYO ŞEREFSİZİM VAR YA, ÇOK BALLISINIZ KOMUTANIM.
YENİ YÖNETMELİK GEREĞİ SUÇLULARI YENİ ÇIKAN BU TARZ BOYUNLUKLARLA YAKALIYORUZ... KEMENT GİBİ AYNI!.. HOOOP, GEL BAKIYIM BABAYA...
POLİS
En azından çok az da olsa yakışıklı oldum...
Yurtdışı için gerekli evraklar.
GELSİN
Pasaport
Vize
3 x 1 = 3
3 x 2 = 6
3 x 3 = 9
3 x 4 = 12
3 x 5 = 15
3 x 6 = 18
3 x 7 = 21
3 x 8 = 24
3 x 9 = 27
3 x 10 = 30
Ve çarpım tablosunun 3'ler kısmı. (En önemlisi
Yurtdışı
YETMİŞ YURO... ÇARP ÜÇLE, İKİYÜZ ON YUH!.. PAHALI LAN!
ABİCİM ÖYLE DÜŞÜNMİCEKSİN. BİR YURO = BİR TL. ÖYLE DÜŞÜNCEKSİN...
100 €
70 €
50 €
75€
Türkiye
YÜZ TL... BÖL ÜÇE, OTUZÜÇ YURO... İYİMİŞ LAN... ALLAHIM KURTULAMIYOM ŞUNDAN!
100 ₺
gerçek bir iştahlı...
gurmenin bilmediğini, limonu böyle sıkan bilir
Yine o adam
1'DE YANSIN ARTIK!..
Savaştan sonra.
YOK, BURDA KULLANICI HATASI VAR, GARANTİ KAPSAMINA GİRMEZ... ÜRETİM HATASI YOK!
ARKADAŞIM DÜŞMAN KURŞUNU DEĞDİ DİYORUM!
KENDİ SAATİNİ VURUP DÜŞMAN VURDU DEMEDİĞİN NE MALUM BİRADER? HER GÜN NELERLE KARŞILAŞIYORUZ?!
ŞEY Bİ DE BENİM SAATE DE BAKSANIZ...
Bİ GEÇ KALIYO SON ZAMANLARDA...
Yengen benim zeybekime dayanamaz, bakar kalır öyle... Donakalır. Sen de o arada izni kopar...
YENGE BİZ ABİMLE ŞÖYLE ERKEK ERKEĞE Bİ AMSTERDAM YAPSAK MI?
O NE BE OLMAZ ÖYLE ŞEY!..
LAN HEMEN SÖYLEMİYCEKTİN OĞLUM YA AZCIK Bİ İZLİYCEKTİ...
Ayrılır ayrılmaz beni fotoğraftan atmış...
Başarısız Diyetisyen Ufuk'tan Pizza Diyeti
BURASINI YEMEYİN.
BURASINI YEYİN!
AŞIK TUNCAY
ALIŞVERİŞE YALNIZ ÇIKAMIYORUM İŞTE... NE VAR Kİ GELSEN, KARAR VERMEKTE ZORLANIYORUM...
BEYAZ GİYME SÖZ OLUR SİYAH GİYME TOZ OLUR MAVİ YAZMA TEZ SOLAR İŞTE DİYECEĞİM BU.
GELMEME GEREK YOK!..
HMM... EVET BU ÜRETİM HATASI OLABİLİR. YARIN Bİ DAHA UĞRAYIN BAKALIM...
Yarın.
AABİİ ESKİSİYLE HİÇ UĞRAŞMAYALIM DİREK BUNU VERELİM DEDİLER! BENİMKİNİN İKİ ÜST MODELİ! NASIL?
ÇABUK BOZULUYOMUŞ ONLAR!..
MUSTAFA CECELLİ'NİN FİKİRLERİNİ SEVMİYORUM AMA ŞARKILARI GÜZEL. SİZİN AHMET KAYA İÇİN HİSSETTİKLERİNİZİN AYNISI.
DEMEK SONUNDA BİRBİRİMİZİ ANLAMAYA BAŞLADIK!

UYKUSUZ

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd. : Nuri Açar
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar
MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Utku Coşkun, Kerem Pişkin, Murat Cengiz
Kaligrafi: Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler
Halkla İlişkiler: Songül Yoldaş
Ofis Sorumlusu: Selami Yamak

Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: APA-Uniprint Hadımköy Asfaltı Ömerli Köyü mevkii Hadımköy-İstanbul Tel: 0212 798 28 40
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: **Yurtiçi:** 190 TL **Amerika:** 120$ **Avrupa:** 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 **USD:** TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 **EUR:** TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

Haftalık Mizah Dergisi | 25 Şubat 2016 | Sayı: 443

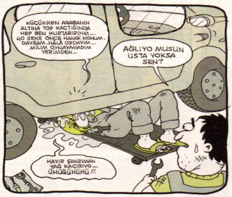
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

Özgür Kahyaoğlu

Servet TURAN

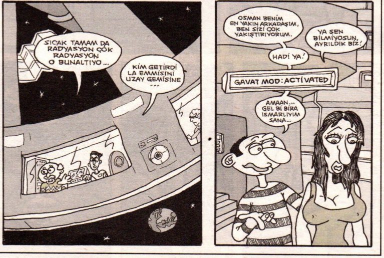
Emirhan SERVEREN

Murat ARAS

Onur GÜRLEYEN

OTİSABİ®

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

3 MART PERŞEMBE
SAYI: 2016/10 No: 444
3,50 TL. (KDV DAHIL)
K.K.T.C. FİYATI: 4 TL.
ISSN 1307-7619

UYKUSUZ

RTE, Cerattepe mücadelesini yorumladı:
“Bunlar yavru gezici”

UYUYUN LAN

Sevgilim Uykusuz okurlarım; işte sizlerlen ayrı kaldığımız 1 haftanın daha sonuna geldik ve yeni haftamıza girmek üzereyiz.. Hatta girmişiz bile.. Derginin tekniki orhan geldi "Yeni haftaya girdik, yazıyı bitirmedin mi hala" dedi ve işte orhan'ın yeşerttiği o tatlı telaşın arkalıkta yarattığı ızlamayla yazımın başına oturdum... "Bi saate dergiyi götürmem lazım" diye öte odadan tekrar bağırdı.. Sanki Niyork Tayms binası dergi.. Apartman dairesi lan.. Hastası var, yaşlısı var, seks yapanı var.... sesleri geliyo.. Sabahlara kadar..

Mit tırları haberini yapan gazetecileri serbest bıraktılar... Bizim ülkede haberciliği kamyoncular taçlandırıyo lan... Önceki gazetecilik olayı da "Susurluk kamyonu"ydu.. Yabancının ajanına bakıyosun jeymis Bond olmuş.. Yakışıklı, şık, ve on numara spor araba kullanıyolar... Bizimkiler kamyoncu.. Kamyon kullanıyolar.. Böyle ajanlık mı olur..

Tarihte kurulmuş Türk devletlerini temsilen sarayda duran başkanlık muhafızları ilk aklıma geldiğinde orjinal bi fikir gibiydi ama günler geçtikçe sinirlerimi bozmaya başladı lan.. Düşünün ki evinizde kostümlü adamlar geziyor.. Üstelik ellerinde mızraklar kılıçlar... Yine de kendimi tutuyordum, taa ki kostümün altına mokosen giymiş akhun devleti askerini görene kadar.. Tokurdayan topuklarıyla koridordan geçerken "Abdullah mı geldi lan?" diye masamdan fırladım.. Kapıyı açıp sağ tarafa doğru baktığımda uzaklaşmakta olan silüetini gördüm.. "Abdullah" diye bağırdım.. Durmadı.. Koştum peşinden yakaladım bunu.. O zaman farkettim Akhunlu olduğunu.. "Sen miydin Akhunlu, Abdullah sandım" dedim.. "Selçukluyum efendim.. Ama dilerseniz Akhunlu arkadaşı çağırabilirim" dedi.. "Git çağır" dedim.. Koşarak giderken topuklarıyla gümletti koridoru.. "Ne bu mokosenler, Akhunlular mokosen mi giyiyodu" diye azarlamak için peşine düştüm.. Ama yolda muhafızın bana söylediği "Akhunlu değilim, Selçukluyum" lafı geldi aklıma.. "Belki de Selçuklu giyodur, ben akhunlu sandıydım" diye duraklasam da "askerde mokosenin ne işi var lan" diye tekrar peşine koşmaya başladım ama çoktan uzaklaşmıştı.. elveda...

vatandaşa SORDUK : OSKAR

Mavidur KARAKEL (36): Ben Leonar'ın yerinde olsam "Artık verseniz de kıymeti yok, yaş kaç oldu, sizin yapacağınız işi skiim.." diyip heykelin tabanıyla yanımdakinin kafasına vura vura öldürürdüm.. Görevliler yetişesiye iş biterdi.. Ben de sinir var.. Çocuk iyi tutuyo kendini..

İlruh DAMITIMINOĞLU (42): Dünyadaki en büyük sevinç oskar alma sevincidir.. O ödülü alınca herkes çok ama çok sevinir.. Çok mutlu olur.. Allah herkese osker sevinci gibi sevinç nasip etsin, Allah ne muradın varsa versin abi..

Aymüge YOĞURTÇUPARKI (30): Meşurların meşurlarla buluşup doyasıya birbirleriylen seks yapıp, içki kullanıp, iyice günaha batarak şeytanı yücelttikleri bir şer yuvasıdır oskar.. Zaten tersten okuyunca manası ortaya çıkar "RAKSO" Zaten hayrolsa gecenin köründe yayınlanmaz..

Emrah Ablak

UYKUSUZ

Emine Erdoğan, "Türkiye'nin 90 yıllık enkazını kaldırdık" dedi.

Tecavüz ve taciz sonrası yaşanan kadın intiharları devam ediyor.

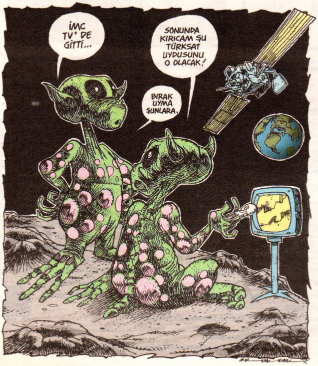
Tayyip Erdoğan, Can Dündar ve Erdem Gül'ün tahliye edilmesine çok bozuldu: "Anayasa Mahkemesi'nin vermiş

MHP'li Oktay Vural, Anayasa Mahkemesi'nin Can Dündar ve Erdem Gül ile ilgili kararını eleştiren Tayyip Erdoğan'a tepki verdi: "O zaman kafanızda hukuk devleti yok, guguk devleti var."

Muhalif kanal İMC TV Türksat'tan çıkarıldı.

N.Ş.A NORMAL ŞARTLAR ALTINDA

Barış UYGUR

Normal Şartlar Altında Vize Soruları

Vize take-home olup, üç soruya da doğru cevap vererek gönderen okurlara, henüz tamamladığım "Ak Parti'nin Türkiye Demokrasisine Katkıları" isimli kitabımın pdf dosyasını göndereceğim.

1. Normal şartlar altında, tüm çağdaş demokrasilerin sırrı kuvvetler ayrılığında gizlidir. Yasama, yürütme ve yargı erklerinden en az ikisinin bir kişinin eline geçtiği **tüm düzenlere** verilen isimse Antik Roma'dan bu yana **diktatörlüktür.** Çağdaş demokrasiler bu birbirinden bağımsız ve birbirine denk kuvvetlerin ayrılığına dayanırken diktatörlük, bir diktatörün kendisini yasamadan da, yürütmeden de, yargıdan da üstün görmesinden ibarettir. **Buna göre yaşadığınız yerdeki yönetim biçimini tartışınız.**

2. Normal şartlar altında, anayasa mahkemeleri, bulundukları ülkelerdeki en yüksek yargı makamlarıdır ve aldıkları kararlar ülkelerin üye oldukları uluslararası mahkemeler dışında bozulamaz. Herhangi bir baybaşkanının, kendi ülkesinin anayasa mahkemesini tanımaması hangi duruma işarettir?

a) Anayasa Mahkemesi kendisini yeterince iyi tanıtamamakta, reklamını yapamamaktadır.
b) Baybaşkan ülke üzerinde herkesten habersiz yeni bir ülke kurmuştur.
c) Ülke darbelerle yüzleşe yüzleşe darbenin maddeleşmiş haline dönüşmüştür.

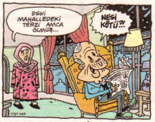
1. Normal şartlar altında, devletlerin öncelikli gelir kaynağı vatandaşlarından topladığı vergilerdir ve vatandaşlar devlete kazandıkları ölçüde vergi verirler. Adil olan, daha çok para kazanan vatandaşların, her şeyden önce bu parayı kazanırken devletin sunduğu altyapı imkânlarından hâliyle daha fazla yararlandıkları için daha çok, az kazanan vatandaşların da daha az vergi ödemesidir. Buna göre devletin berberinden kasabına esnafın 50 liralık borcuna bile haci gönderdiği ancak mahkeme kararlarına uymayarak yasaları çiğnemekle ünlü bir inşaat şirketinin 300 milyon dolarlık vergi borcunu bir kalemde sildiği rejimlere ne ad verilir?

a) Hızlandırılmış İleri Demokrasi Çarpıştırıcısı
b) Sibel Can Rejimi
c) Ozon tedavisi

Ulaştırma Bakanı Binali Yıldırım, internet alan adlarının ODTÜ'den alınıp BTK'ya taşınacağını söyledi.

Tayyip Erdoğan, El Nusra'yı savundu: "El Nusra da IŞİD ile savaşıyor. YPG'ye iyi diyorsunuz da onlara neden iyi demiyorsunuz?"

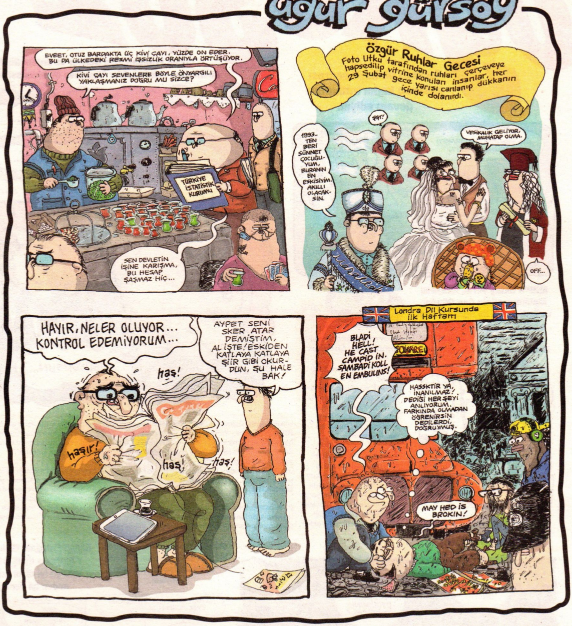

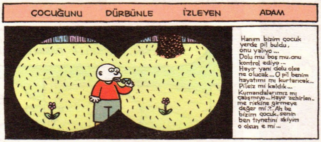
BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Bir keresinde ben bir minibüs şoförüyle yol verme meselesi yüzünden kapıştım. İndim araçtan, o da indi. Bir elli boyu var. Takvim güzeli gibi adam. Çok net konuştum. "Seni" dedim "döverim". "Sen kimi dövüyorsun" dedi. "Seni" dedim. Laftan da anlamıyor. Bir şeyi iki kez üç kez tekrarlamak durumunda kalıyorum. "Ağzını burnunu kırarım senin" diyorum, "sen kimin ağzını burnunu kırıyorsun" diyor. İlginç bir tip. "Bekle" dedi "adam çağıracağım". "Çağır lan çağır" dedim, "topunla tüfeğinle gel". Bir telefon, beş dakika sonra otuz adam geldi. Dedim ki "sen de bekle şimdi, ben de adam çağıracağım". "Yalnız" dedim "ben bir adam çağıracağım". Benim de şimdi boks eğitmeni bir arkadaşım var, Cengiz adında. Aradım Cengiz'i, dedim "Cengiz, durumlar böyleyken böyle". Beş dakika sonra Cengiz geldi. Şirket arabasıyla. Arabanın üzerinde de yazıyor, işte "Bilmem Ne Boks Kursu" diye. Küçücük bir araba. O küçücük arabadan bir adam çıktı, inanamazsınız. Arabayı üzerinden çıkarıp attı. "Kardeşim" dedi bana, "senin" dedi "canını mı sıktılar". Dedim "valla sıktılar". "Kim sıktı" dedi. Dedim "önce bu sıktı, sonra hepsi sıktı". Cengiz döndü bu adamlara, "siz" dedi "benim kardeşimin canını sıkmışsınız". İçlerinden bir vırt gel ağızlı, "sıktık lan n'olucak" dedi. Cengiz bu vırt gel ağızlıya kafayı koydu, vırt gel ağızlı yıkıldı. Bir insana kafa atan bir boksör hayal edin. Daha sonra Cengiz bu otuz kişiyi yumruktan geçirmeye başladı. Vurduğu düşüyor. Tek yumruk. Vurduğu nakavt, vurduğu game over. İkinci bir jeton hakkın da yok. Öyle bir hak tanımıyor Cengiz. İrlandalı boksörü bildin mi, aynısı. Yumruğu yiyen yere yıkılıyor, kısa süreli bir baygınlıktan sonra ayağa kalkıyor, daha sonra kalktığı yöne doğru ağzı yüzü dağılmış bir şekilde minik adımlarla şuursuz gibi olay mahallinden uzaklaşmaya çalışıyor. Yalnız biri bombayı patlattı. Böyle giderken giderken geri döndü ve Cengiz'e aynen şunu sordu. "Sizin" dedi "kurs kaç para?".

æ Tam "özledim, arasam mı Tankut Ağabey'i" dediğim bir anda Tankut Ağabey aradı beni geçenlerde. Ben beni Tankut Ağabey aradığı zaman çok seviniyorum. Net bir üslupla, "gel hediyem var sana" dedi. Atladım bisikletime, Tankut Ağabey'e doğru yola çıktım. Tankut Ağabey'i gördüğümde şaşırdım yalnız biraz. Gri yeşil ekoseli, vatkalı ceketiyle oturuyordu karşımda, buraya kadar normal bir Tankut Ağabey, fakat kafasında turuncu kocaman yeni nesil kulaklıklar, oh yo, ben böyle bir Tankut Ağabey'e hazır değilim. Kulaklıkları çıkarttı kulağından, "gel bak, benim gümrük amiri arkadaş Feridun verdi bunları" dedi. "Üç tane var, birini benim pilot oğlana verdim, biri senin biri de benim" dedi. Çok mutluydu. "İyi oldu bu kulaklıklar, hem ses kalitesi şahane, hem de benim kulaklar artık bir yaştan sonra sarktığı için eski tip kulaklıklar durmuyordu zaten kulağımda" diyerek inceden kendisiyle de dalga geçti. Tankut Ağabey'im benim. "Tankut Ağabey sen meraklısın müziğe" dedim. "Sen ne diyorsun" dedi. "Zamanında İzmir Fuarı'na motorla gitmiş adamım" diye de ekledi. Ve anlatmaya başladı. "O zaman bizim Floryalı Timuçin var, inşaat fakültesinden, emekli oldu şimdi, oda başkanı idi, onunla çıktık Yeşilköy'den yola, o zaman da benim 1967 Jawa motor var, deposu yedi litre, neymiş efendim, benim büyükelçi amcamın Ferdi Özbeğen'e imzaladığı tebrik kartını iletecekmişiz, o bahane, asıl mevzu Gönül Yazar, o zamanlar bir de motor montu mu var, ters giyerdik deri ceketlerimizi, rüzgar yemezdik, hey gidi hey, Ferdi Özbeğen'e tebrik kartını teslim ettiğimiz gibi Gönül Yazar'ı dinlemeye koştuk, Alpay öyle bir kadın bir daha bu Türkiye'ye gelmez, bende imzalı long play'i var o günden hatıra, göstereyim sana bak" dedi. O günün hatırası o plağa bakarken bir yandan da Tankut Ağabey'e baktım. Tankut Ağabey aşkla bakıyordu plağa.

Daha sonra dudaklarından şu muhteşem sözler döküldü Tankut Ağabey'in, "**ucu bucağı olmayan şeyleri severim ben Alpay, musiki gibi, deniz gibi, sanat gibi, tabiat gibi**". Ayrıldım daha sonra Tankut Ağabey'in yanından. Kulağımda kulaklık, altımda bisikletim, kalbimde vecd ile.

æ O değil de Olke'de az kalsın sopayı yiyordum, o oluyordu. Geçen hafta uzun uzun yazdım Olke'yi, başıma geleni de yazmalıyım. Art Futbol turnuvasının ilk günü maç öncesi ben sahada tek başıma topla ısınıyorum öyle. Saha kenarındaki panolara duvar pası yapıyorum öyle. Belki kırk kez elli kez vurdum panolara topu. Arkadaşım uyardı. N'apıyorsun lan sen dedi. Dedim duvar pası yapıyorum. Olm ledli o tabelalar, kesin bozdun bence dedi. Ben hemen uzadım oradan. Maç başladı, ben yedekte bekliyorum. Önce bir adam geldi, ledleri kontrol etti, etrafına bakınmaya başladı, sonra başka bir adam bu adamın yanına geldi, biraz konuştular, sonra bana bakmaya başladılar. Sonra gittiler, alet çantasıyla geldiler. Maç başlayınca ledler de çalışınca bir bakıyorlar ki, benim topu gömdüğüm yerler hep bozulmuş, hep ama. Bütüün ne kadar metre led varsa her yer çalışıyor, benim göçerttiğim yerler simsiyah. Bir de bu maç Olke'de üç kanalda aynı anda canlı yayımlanıyor. Bütüün bir Olke halkı sırf benim yüzümden inanılmaz bir görüntü kirliliğine maruz kalıyor. Sırf ledlerin başındaki adamlardan ne küfür yedim anlatamam.

æ Olke'de Japonya'ya gol attım.

"ben alpay erdem"
5, 12 Mart Cumartesi / **BKM Mutfak Sahne** / Saat: 22.00 / bilgi: 0212 327 72 00 (**biletler biletix**)

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

Akıl Fikir Ofisi

baris.uygur@gmail.com

Barış UYGUR

Yaşadığımız yüzyılın Sülün Osmanlığı, Titanlığı, Ponziliği, Jet Fadıllığı, yani "keriz söğüşlemesinin" adı sanırım interaktivite. Valla ben kendi payıma "interaktivite" vaat eden her şeyden kaçmaya çalışıyorum. Hatta gelenek itibariyle etkileşime kapalı yerlerde bile etkileşime davet ediliyorum. Al misal tiyatro.

Nedir tiyatro? Gidersin, oturursun, perde açılır, aktörler aktristler oynarlar sen de oyun bitince alkışlarsın, oyunu çok beğendiysen ayakta alkışlarsın, Türkiye'deysen yan gözle etrafına bakar, kıçını da hafifçe kaldırıp bir kaç kişi ayağa kalkınca, sen de ayağa kalkar alkışlarsın. Çünkü şimdiye kadar gördüğüm kadarıyla Türkiye'de tiyatro oyunu ne kadar boktan, oyuncular ne kadar kötü olursa olsun, seyirci illa ki ayakta alkışlıyor. Bayağı bayağı görgü kuralı gibi olmuş. Yani bugün kıç kaslarım az biraz gelişmişse onu da gittiğim kötü tiyatro oyunlarının sonunda kıçımı yarım kaldırıp diğer insanların ayağa kalkmasını beklememe borçluyum. Yani nedir, seyirci olarak oyuna katkımız oturup sonra alkışlamaktan ibaret.

Ama arkadaş, son yıllarda gittiğim iki tiyatro oyunundan birinde, tiyatro sanatına bir yenilik getirme iddiasıyla izleyicilerin eline bir form, oyuncak, zamazingo falan dağıtılıyor, oyunu yönlendirmeleri isteniyor, resmen sahneye davet edilip oyuna katılıyor. İlk başta, hadi bir iki kere yapıldığında neyse de resmen artık yeni norm bu olmak üzere. Ha bunun ne sakıncası var? İlk bakışta yok. Ama ben neticede işimden gücümden vakit ayırmışım, bir iki saat rahat bir koltukta oturup bir oyun izlemek istiyorum, herifçioğlu bana oyunu yazdırmaya kalkıyor:

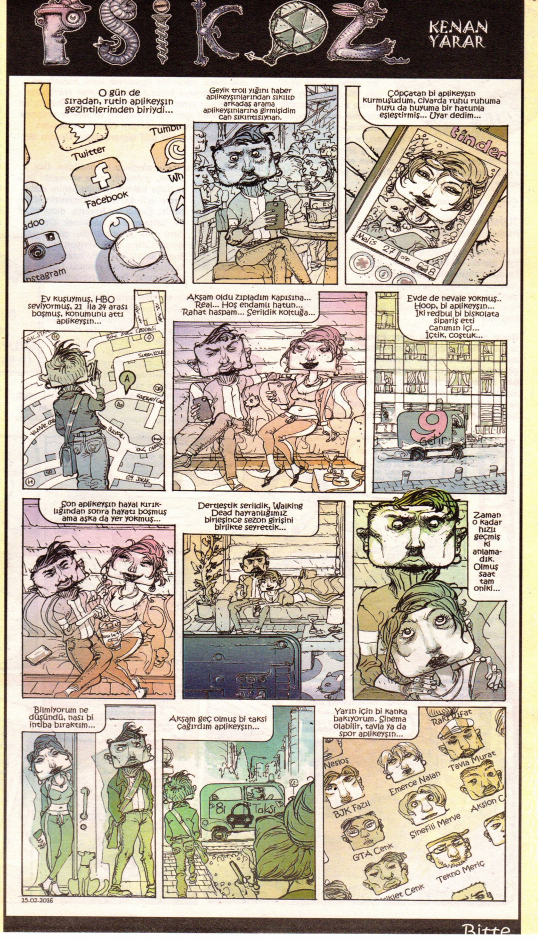
"Peki şimdi şöyle mi olsun, böyle mi olsun? Şöyle diyenler ellerindeki aletin kırmızı tuşuna böyle diyenler mavi tuşuna bassın lütfen." Yani tamam, öyle atla deve değil, eldeki bir aletin tuşuna basıyoruz eyvallah da; ilke olarak bana iş yaptırmana karşıyım. Sen önceden karar versen daha iyi değil mi? Oyun yazarı mıyım lan ben? Hem bana soruyorsan, kusura bakma ama bana kalkıp *"Öyle de olmasın, böyle de olmasın. Bence şimdi hepiniz birbirinizin sırtına binin,"* deme hakkı da tanıyorsun. "Fikrini sorduk ama o kadar da sormadık?" E o zaman nasıl etkileşim bu?

Ayrıca oyunu yönlendirme dışında basbayağı, "Şimdi isteyen seyircilerimiz gelip şu köşede dursun," diye seyirciye figüran rolü verilen oyun gördüm ulan. Hayır zorla değil diyeceksiniz de, yazının başını hatırlatırım: Oyunu -hele bir de beğenmediysen- ayakta alkışlamak da zorunluluk değil ama peluşlu çocuk oyunundan Şekspir'e Türkiye'de sahnelenen her oyun ayakta alkışlanıyor. Yani bizim tiyatro seyircisi biraz boynu bükük, kendini ortama uymak zorunda hissediyor falan. E sen "Bir kaç seyircimiz gelsin, şurada dursun," deyince kimsenin gelmeye niyeti olmasa bile "Yav sanatçı gençlere ayıp olmasın," diye, hani benim gibilerin yarım kıç ayağa kalkıp beklediği "ilk ayağa kalkanlardan bir iki kişi mutlaka gelecek. Resmen iyi niyetini sömürüyorsunuz seyircinin alacağınız olsun.

Ha bu işin sonu nereye varır söyleyeyim. İnsanlar bir zaman sonra tiyatroya gidecek, parasını verip içeri girer girmez sahneye davet edilecekler, ortadaki kostümleri üzerlerine geçirip falan kendi kendilerine kafalarına göre oynayıp eve dönecekler. Olmaz mı diyorsunuz?

Eh, bundan çok değil yirmi yıl önce biri çıkıp "Abi bir yayın yapalım, herkes bedava yazsın, çizsin; o kadar çok insana yazdırıp çizdirelim ki, herkes sırf kendi yazdığını okumak için alsa, parasız bile dağıtsak sırf reklamdan para kırarız," dese "Ayıp değil mi?" der geçerdik. Ama bugün hep beraber dünyanın en büyük yayın kuruluşları olan Facebook ve Twitter'da hayrına yazıyoruz buna ne dersiniz?

Yani günün birinde üstelik "Dünya bir sahne biz de oyuncuları" sloganıyla oyun yazarını, yönetmenini, butaforunu (butafor mu?), aktörünü aktristini devre dışı bırakıp bizi oynatabilirler. Birinin "Ayıp değil mi oğlum böyle kuntizlikler peşindesin?" demeyi unutmasına bakar bu iş. Ha bu arada oğlum dediysem, seksistlikten değil, böyle köşe dönme kuntizlikleri hep oğlanlardan çıkıyor. *(Birisi de bunun üzerine çalışsın ayrıca: Yani evet kadın dolandırıcı da var ama çok az ve genellikle yancı. Dolandırıcılık sektöründe cinsiyet ayrımcılığı mı var, kadınların bu konuda önü mü tıkanıyor yoksa hakikaten erkekler kadınlara nazaran daha mı dolandırıcı?)*

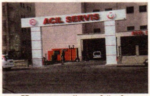
Geçtiğimiz haftanın özeti: Erman Çağlar senelerce sadece en iyi ve en ölümcül askerlerin kabul edildiği çok gizli bir ekibe liderlik etmiş, dünyanın dört bir yanında bir çok başarılı operasyona imza atmıştır. Ancak politikacıların masa başı oyunları ve afrikalıların bitmek bilmez iç savaş sevgisi onu özel askerlikten soğutur, emekli olmanın eşiğine getirir. Fakat emekli olmadan önce bitirmesi gereken son bir görev daha vardır:

Erman Çağlar'dan

ÖLÜMCÜL GÖREV "Operasyon: Afrikalı Çocuk Kaleşnikofu"

Hayatımda böyle şeyler olsaydı çok tatlı olurdu. Aktif bir yaşam, açık havada çalışma fırsatı, devamlı yeni insanlarla tanışıyorsun, sosyal bir ortam var. El bombası var, arada bir füze atabilirsin, stresi alır. Stres sessiz katil. Saçları döküyor, neşeyi kaçırıyor.

Geçen haftanın gerçek özeti: Erman Çağlar ortaokulu babaeski anadolu lisesinde okumuş ve bu sayede aşırı sıkıcı bir ingilizce öğrenmiştir. Çünkü ingilizce geleceğin dilidir ve ithalattan bilgisayar mühendisliğine her türlü iş için artık ingilizce şarttır. Bu olayın üzerinden yıllar geçer ve Erman Çağlar ne ithalatçı ne de bilgisayar mühendisi olur. Aksine dergilerde ve ajanslarda sabahtan akşama türkçe dilinde internet gazetelerini okuyarak "vay arkadaş neler oluş ya" diye hayıflanan bir insana dönüşür, amcadan dayıdan hallice olur. Ancak bir cuma akşamı işten eve gelip pantolonunu çıkartan Erman Çağlar'ı korkunç bir sürpriz beklemektedir. Tam bira + bilgisayar oyunu + eski metal albümleri üçgeninde daha huzurlu ve mutlu bir dünyaya boyut kapısı açmışken telefonuna gelen mesajla ertesi gün (Cumartesi günü) Dudullu'da reklam çekimi için sete gideceğini ve servise yetişmek için altıda kalkması gerektiğini öğrenir ve bundan sonra hiçbir şey eskisi gibi olmayacaktır. Oradan devam ediyorum.

Her şeye rağmen börek.

İnanılmaz ama sabahın altısında uyanabildim. Duş aldım, giyindim, biraz salondaki üçlü koltuğa baktım. Bugün benim olabilirdin üçlü koltuk. Birbirimizin olabilirdik. Başka bir hayatta, daha güzel bir haftasonunda görüşmek üzere. Seni uzak akrabalarımın çoğundan daha fazla seviyorum. Bunu aklına kazı, bir nazar boncuğu gibi hep yanında taşı bu sözümü. Ben çıkıyorum.

Sette kahvaltı olur genelde ama salata olur, kötü zeytin olur, küçük pakette tereyağ falan olur. Bunlardan anlamlı bir kahvaltı yaratmaya çalışırken insanın hayatından bir şeyler eksilir, sonrasında çaresizlikten çok da istemediğin biriyle çıkmaya başlamışsın gibi bir his gelir insanın üstüne. Bunları yaşamak istemediğim için bizim evin yakınlarındaki 7/24 açık bir börekçiye gittim. Dükkan tam araştırma hastanesinin acil girişinin karşısında olduğu için haftanın yedi günü yirmidört saat müşteri bulabiliyordu börekçi. Can havliyle eşini dostunu acile getiren insanlar göz ucuyla da olsa hastaneye girerken açık börekçiyi görüyorlardı. Acılı beyin, ne olur ne olmaz diye bilgiyi yine de işliyordu: burada börekçi var, hastamız ölmez de sağ kalırsa burada börek yiyebiliriz. İnanılmaz ama sistem işliyordu. Börekçinin içi hasta insan ve kıymalı börek soğanı karışımı bir şey kokuyordu ama börekleri on numaraydı.

Buraya en son bebeğimi acile getirdiğim günün ertesi günü gelmiştim. En azından bir altı ay oluyor. O zamandan beri tek değişen şey cama astıkları yazı olmuş. İlk geldiğimde camda "garson alınacaktır" yazısı vardı. Şimdi o yazının yerine "bu iş yeri 7/24 kameralar aracılığıyla izlenmektedir" yazısı gelmiş. Ne olmuş olabilir? Börek mi çaldılar? Hastalar ve hasta yakınları tıkalı tuzlukları mı çaldılar? Sabahın körü olduğu için dükkanda ben ve gözünü ayırmadan beni izleyen şişman garson çocuktan başka kimse yoktu. Çocuğa soracaktım ama dükkana bakınca hiçbir yerde kamera olmadığını fark ettim. Çocuğa tembihlemişlerdi. Her gelene bak, hiçbir şey çalmasınlar diye uyarmışlardı. Üstüne bir de cama "bu dükkan izlenmektedir" yazınca çocuk sorumluluk duygusuyla aklını yitirmişti. Her gün saatlerce börek yiyen hasta insanları izliyordu. Çocuğa üzüldüm ama Cumartesi sabahı çok erken uyandığım için çok da üzülemedim. Sete giden serviste rahat uyurum diye bir porsiyon kıymalı börek üstüne, bir porsiyon da patatesli börek yedim. Yaşıtlarım milyonerler acıyı bastırmak için uyuşturucu kullanıyorlardı.

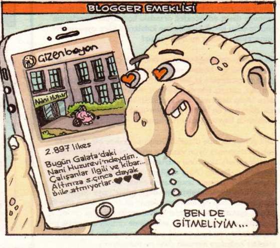
Önümüzdeki Hafta: Sette yemek arasında pilav ve salata verdiler.

groagh@gmail.com

Camdakiler
ERSİN KARABULUT
KAHIR
SİMLİKE
ÇAP ÇAP ÇAP
SİMLİKE İN AŞAĞI!!! ŞŞT!!!
AY YESİN NOOLCAK, BENİMKİ DE YER TİKSİNMEM Kİ...
ŞUNA BAKSANA YAZIK SÜREKLİ ACIKIYODUR TABİ BU.
?!.
AY AÇ SANA BENZER!!!
ARTIK UĞRAŞMA BENCE.
ŞAKA MI YAPIYOSUN, BU KIZ BENİM İNSANIMI HAKEDİCEK KARAKTERDE BİRİ Mİ, DELİ ETME İNSANI GİDİCEK O BURDAN!
...ŞU VAROŞ PANTOLONU Bİ HALLEDELİM BAKALIM ÖNCE, NE MARKAYDI, UCUZETTA MI?..
TTTRRRKK TRRRRK!!!
SİMLİKE YAPMA KIZIM!
YAPSIN YAPSIN DAHA ŞEKİL OLUYO AHAH!
CANIMDAN BEZDİM YEMİNLE.
AYFON 6... HEM DE PLAS...
HMM...
PIT PIT
LAN!
ÇAT!
OF ÇOK ÖZÜR DİLERİM BİŞEY OLMUŞ MU?
AY NOOLCAK HER YERİ ÇATLAKTI ZATEN... BAKIYO Bİ DE ŞİŞKO, OHH YERİM SENİ KIZ GEL BURAYA!
BAŞKA ÇARE KALMADI, EN BÜYÜK SİLAHIMIZI KULLANICAZ.
YA BEN YORULDUM.
KAHIR BAŞLATMA ŞİMDİ, BURDA İKİMİZ ADINA GELECEĞİMİZ, İNSANIMIZ ADINA MÜCADELE EDİYORUZ, AZCIK KATILIM SAĞLA, ŞİMDİ SANKİ BİŞEY VARMIŞ GİBİ ŞURAYA BAKICAZ BERABER HADİ.
OLUYO MU?..
OLUYO OLUYO SUS SADECE UZUN UZUN BAK...
...NEYE BAKIYO BUNLAR?..
AHA MİNİK BALIK ZOKAYI YUTTU KAHIR, ŞİMDİ MİYAVLIYORUZ!
MİYEAOAOVV!!!
MÖEOAOOV!!! BAS MİYAVI HACO BAS GELSİN!
MÖÜEOOOV!!! İŞE YARIYCAK MI, NEYE BAKIYOZ BİZ?
YAA İŞTE HAYALET MAYALET, Bİ ÖNCEKİNİN ÖDÜ KOPMUŞTU HATIRLASANA OĞLUM VER MİYAVI GELSİN, BİRAZ HAFİF GARİP MİYAVLA AMA.
MEIOĞAĞV!!!
MEOĞĞV!!! MAIUUV!!!
ALTINA SÇTI ŞİMDİ GİTÇEK BAK DEDİYDİ DERSİ...
OĞLUM BANA BAK SİZİ VAR YA SEVMEKTEN GEBERTİRİM SALAKLARA BAK AYNI BENİM CİMİ GİBİ!
LAN?!
AŞKIM BEN BUNLARI BIRAKIP GİDEMİYCEM YAA, Bİ KOŞU GİDİP CİMİ'Yİ DE GETİRİYİM DE GECE BURDA KALALIM.
GETİR BEBEĞİM CANIMA MİNNET, ONLAR OYNAR BEN DE SENİNLE OYNARIM BİRAZ.
KAHIR BANA BİŞEYLER OLUYO...
IŞIKLARI NEDEN SÖNDÜRDÜNÜZ?..
DEVAM EDİCEK..... GALİBA.. BİLMİYORUM

BeBeK KaFaSı

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Akşam gökte ay da yok
Benden sana fayda yok
Kızlar içsin kahveyi
Oğlanlara çay da yok"
(Ilgaz manisi - Yerkuyulu Ali Kuzu)

● **Gökyüzü: Adem Baba ve Havva Ana...**
Yeryüzü: Fidel Baba ve Havana...

● Hem doğuya da batıya da ait olamayan, hem de doğu ile batının toplamı gibi de olan ülkemizin güzelliği tartışılabilir ama ilginçliği asla tartışılamaz!..

Hayran olabilmek bir yetenektir. Yancı ve yağlamacı eremez bu letafete...

● **Bugünün zalimi, o kendini biliyor, yarının tarih sorusu. Umutsuzluk yasak!..**

● Ömer Koç diyor ki, "Kitaplarımı seviyorum, tıpkı dolu bir silah gibi bana güven duygusu veriyor." Sermayenin kültür, kitap sevgisi de bir başka oluyormuş meğerse. Kitap iki tarafı da geliştirir, silah ikiden birini yok eder, tabii bu benim bildiğim...

● **Elia Kazan, oğlunun vefatında Amerikan gazetelerine ilan vermiş "Kara Haber" diye. Sebebi sorulunca da, "Hiçbir dilde böyle karşılığı yok bu acının " cevabını vermiş. Gerçekten de, kıymetli babamız E. Ruhi Özdemiroğlu'nu kaybetme sürecinde kara günler geçirdik. Bu günlerde desteğini esirgemeyen dostlara, bilhassa da tam bir "kara gün dostu" olan kardeşim Gökhan Şahlar'a kucak dolusu teşekkürler...**

● Peki "Ajda Pekkan Bardağı" efsanesinin, tamamen benzerlik sonucu, Paşabahçe'nin "AIDA" serisinden gelmesi...

● **Galata Kulesi, şu dünyada gördüğüm en güzel yapı. Doyulacak, kanıksanacak bir mimari değil. Osmanlı Padişahı olsam, ofis yapardım ben orayı!.. Lakin kuleyi tam cepheden gören Büyükhendek Sokağı'ndan bakarsanız, kuleyle aranızda bir de değil, iki direk yer alıyor. Bu kadar bütünlük bozan, anlamsız, dürrük bi durum olamaz. Tarihi bina ve önünde serseri direkler! Nerenin nereden nasıl göründüğünden ziyade, muhallebi konusunda yetkin bir belediye başkanımız olursa, durum işte böyle şekillenir... O direkler var ya, o direkleri kaldırın. Lütfen...**

● İlkokul genci Atlas Dağkıran'ın yemek sonrası cümlesi: "Allahım sana şekiller olsun!"

● **Sırf sohbet bölünmesin diye bi arkadaşım, dişi yoğun ağrıyan bir dostunu salmamış evinden, "Dur, şunu da anlat, buna da dinle" diye diye. Diş ağrısından kıvrana kıvrana kalmış muhabbette adam. "Sonlara doğru ağrı hafifledi yalnız" diye anlattı arkadaş...**

● Global şirketin CEO'su olacağına, bizzat Glob'un LEO'su olmak daha iyi... Çünkü y bir başka dünya... Çünkü bize ayrılan kürenin sonuna geliyoruz!..

Esk yenid iş

● **Ankara Uluslararası Komedi Festivali'nin ikincisi, 11 Mart - 27 Mart tarihler arasında gerçekleşecek... Uma gerçekleşecek! Terörden palaz nan küresel kasaplar izin veri erse... İblislere inat, hep berab hayatın, mizahın yanında olalım varoluş neşemizi, yaşam sevin imizi elimizden alamasınlar.. İlk festivalde Kahkaha Kra seçilen Ferhan Şensoy, "I hangi Şeyler" oyunuyla 25 Mart Cuma, 20.00'de Nazım Hikmet Kültür Merkezi'nde, Kahkaha Kraliçesi Gruda ise "Del Kadın Ayşen Gruda" ile Mart Cuma, 20.00'de Ca pus Kültür Merkezi'nde olac Bu yılın ödülleriyse, komedi sey ricilerinin seçimiyle Uygur Ailesi'n yöneldi. Kahkaha Kraliçesi emektar u Necla Uygur, Kahkaha Kralları ise Sühey**

ve Behzat Uygur kardeşler olacak. (Markopaşa Müzikali, 12 Mart Cuma, 20.00, NHKM'de) Büyük halk komiği Nejat Uygur için de gökyüzüne gönülden bir selam… Festivalin açılışında "80 Dakkada Cümle Alem" adlı gösterimle ben sahnede olacağım, detayı haftaya yazarım. Kapanış tarihi, meraklısının dikkatini çoktan çekmiştir, Dünya Tiyatrolar Günü'ne denk geliyor… Ayrıntılı bilgi için: www.ankarakomedifestivali.com "Mümkün mertebe" anlayışının yan etkisi tembellik olabilir.

…mi seviyorum, …mi korkuyorum, …u muamma…

● Mümkün mertebe, zaten başka bir şeyin yan etkisi değilse eğer…

● "Çayda çıra" oyununun içilen çay ile en minik bir alakası yokmuş meğer. "Akarsu" çayıymış o… Elazığ yöresinde, kına gecelerinde oynanan bir halk oyunu çayda çıra. Rivayete göre Harıngit Çay'ı kenarındaki bir çayırda bir köy ağası kızını evlendirirken, ay tutulmuş birden! Konuklar bunu uğursuzluk sayınca, oğlanın anası "Amman!!" demiş, tüm mumları toplayıp tabaklara dizmiş, alevlendirmiş ve bu tabakları, oynayan kızların ellerine vermiş. Karanlıkta oynanan bu ışıklı oyun herkesi coşturmuş ve o gün bugün kına gecelerinde oynanır olmuş. (Ay tutulunca "uğursuzluk" lafı edenlerden hangileri bu lafı unutup daha sonraki coşkuya kalpten katıldı, ben olsam ince ince takip ederdim!)

● Adana'da üç kişi, aşırı sıcağa teptki göstermek için binanın tepesine çıkıp gökyüzüne doğru ateş etmişler bir yaz günü. (Kaynak kişi: Galip Tekin)

● Küfretmek isteyip edemiyor musunuz? Üzülmeyin! Fiberli reklam sizin sorununuzu tümden çözecek!

vedatozdemiro@gmail.com

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

BENİ DÖVMEK İSTEMEZSİN

Normal bir gün

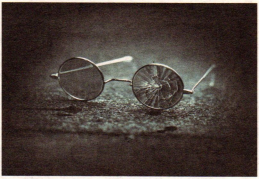
Geldin mi? Hoşgeldin. Tüm metro seni bekliyorduk. Sevgilinin belini "geç sen şöyle" hareketiyle kavrayarak yaptığın girişe bayıldım. Burası bir toplu taşıma aracı değil de, çok lüks bir restoranın kapısıymış gibi görkemliydin. Metronun bu kadar dolu olması seni pek memnun etmedi, ama bu saatlerde maalesef böyle. Kusura bakma, rahatsız olacağını bilsek evlerimize başka bir şekilde gider, metroyu boş bırakmaya gayret ederdik. Hayatın her alanında büyük bir özgüven taşıdığını ve bu özgüveni kendi çevrene sertlik olarak aktardığını hissediyorum. Fantastik yetkilerle donatılmış olsan, bu metroyu tamamen boşaltıp sadece kadınınla seyahat etmek isteyeceğine olan inancım tam. Yetki verildiği anda ortamı kasıp kavurabilecek bir potansiyel var sende. "Hadi beyler dışarı, hadi-hadi-hadi!" diye metroyu boşaltabilecek, karşı gelenlere de "Sus len!" diye tokat göstererek ortama korku salabilecek bir kara ütopya kahramanısın. Üçüncü Dünya Savaşı'nın ardından şehirde terör estiren bir çetenin en acımasız adamlarından birisin. Başka şartlarda olsak hepimizi öldürebilirsin.

Neyse ki sevgiline kimsenin temas edemeyeceği bir boşluk buldun, yine de tedbiren arkasına geçerek işini sağlama aldın. Bu pozisyonda hem sevgilini hem de bizleri kolluyorsun. Herhangi bir problem çıkması durumunda önüne gelen herkesi dövebileceğini ima eden sağlam bakışlar atıyorsun etrafa. Haklısın, biz diğer erkekler, eğer sen olmasaydın sevgiline derhal saldırır ve böylelikle izlerini teker teker sürüp gebertmek zorunda kaldığın şerefsizlerle dolu bir dünyanın kahramanı yapardık seni. Taksim istasyonunda metronun iyice kalabalıklaşması canını sıktı. Bulunduğun alandaki erkek sayısı endişe verici boyutlara ulaştı. Benim bulunduğum tarafın daha rahat olduğunu gördüğün an hareketlendin, kadınını belinden sürerek inanılmaz manevralarla ilerledin. Çok başarılısın. Seni izlerken bütün erkeklerin kadınlarını bellerinden sürerek hareket ettiği bir dünyanın hayalini kurdum. Manevra ustası erkeklerin, belden direksiyonlu, arkadan çekişli kadınlarını sürdüğü bir hayat. Hem yarışlı hem dövüşlü bir bilgisayar oyunu gibi herkes kendi kadınını sürüyor. Amaç, belinden tutup sürdüğümüz kadınlarımızı kimseye temas ettirmeden (gerekirse temas edenleri döverek) eve ulaştırmak. Bence bu süper bir oyun: "Drive Woman III"

Şimdi birbirimize daha yakınız. Etrafı kolaçan ederken bir yandan "bu benim" anlamında sevgilinin kafasını öpmen beni şaşırtıyor. Bravo. Tahminim ilişkiniz yeni başladığından senden beklenmeyecek kadar sevecen davranıyorsun. Fakat bildiğim kadarıyla senin ilişkilerin çok çabuk dengesini buluyor. İlerleyen aylarda ağzından fırlayacak, "adamı hasta etme kızım"lar şimdilik kursağında gelişip serpilmeye devam ediyor. Görünüşe bakılırsa, sevgilin de şimdilik durumundan çok memnun; yüzünde, "gerekirse döv onları aşkım, bu gidişle beni de döversin ama fark etmez, önce onları döv!" gibi bir ifade var. Ah be kadın, böyle bir paradoksun içine nasıl düştün sen? Bu adam normalde bizden daha çok bakıyor başka kadınlara, herkesi kendi gibi bildiğinden böyle aşırı kolluyor seni. Sonuçta hem biz dayak yiyoruz hem sen. Gördün mü yaptığını, şu hayatta daha estetik dertlerim varken toplumsal mesaja zorladın beni, aşkolsun be kadın.

Anormal gelişmeler

Abi sen beni yanlış anladın. Ben senin sevgiline bakmıyorum. Bakıyorum ama anladığın anlamda değil. Sevgiline bir kadın olarak değil, oluşturduğun mekanizmanın bir parçası olarak bakıyorum sadece. Metronun kapısından girdiğin andan itibaren onu kenetlenerek oluşturduğun bu mekanizmanın hareket kabiliyetine hayran kaldığım için bakıyorum. Bu anlamda benimkine bilimsel bir bakış bile diyebiliriz. Seninle ilk göz göze gelişimizin ardından direkt bakma işini bıraktım zaten. Nasıl da korkunç belerttin gözlerini.

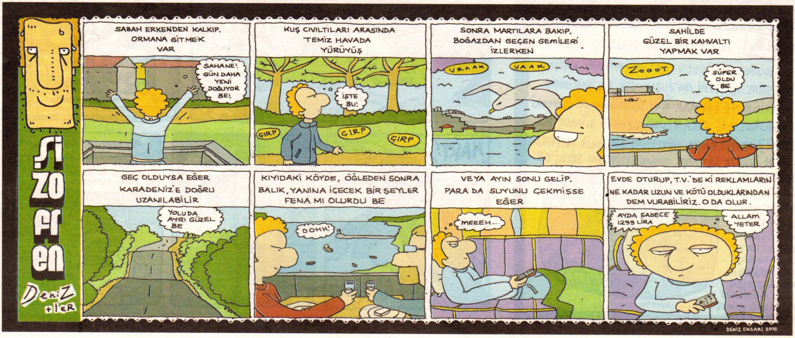
Sonraki bakışlarım, "acaba tehlike geçti mi?" anlamında kontrol bakışlarıydı. Sanırım sen bu kontrollerimi ısrarla sevgiline bakmam olarak algıladın. Yapma abi böyle, beni korkutuyorsun. Göz ucuyla yaptığım kontrollerde bile bana dik dik bakarken buluyorum seni.

İnan bana değmez abi. Dövdüğünden zevk almazsın. Sana, senin gibi sert birini dövmek daha çok yakışır. Kavga öncesi yaşanan ağız dalaşında, "Ne diyon lan sen!" diye karşılık verecek birine ihtiyacın var senin. Mesela onca çabana rağmen hemen yanınızdaki adam neredeyse sevgiline temas ediyor gibi geldi bana. Ona, "Biraz öteye git birader!" diyebilirsin, o da sana, "Noluyo ya, ne diyosun lan sen!" diye karşılık verir. Şerefsize bak! Seni tanımıyor, kiminle dans ettiğinin farkında değil. Üstelik bir de elini kaldırmasın mı? İşte o vakit, elinin tersiyle hafifçe omzunu iteleyerek, "İndir lan o eli!" diye devam eder, şanlı bir arbedeye giriş yapabilirsin. Tam istediğin gibi. En azından benden iyi. Öfken karşılık bulur. Seni temin ederim benimle olmaz bu iş. Korkak bir insanım ben. Mesela biri bana yol sormak için, "Birader bakar mısın?" diye yanaşsa ensemden başlayan ürperme hızla topuklarıma ulaşarak beni koşmaya zorlar. Zavallı bir şehirliyim ben. Seni karşılayamam. Nezaketim seni yorar. Bana, "Öteye git!" desen en fazla "Efendim?" diye karşılık verebilirim. Durumu algıladığımdaysa bırak bir daha karşılık vermeyi ilk durakta iner, "öte"ye yeni bir anlam veririm.

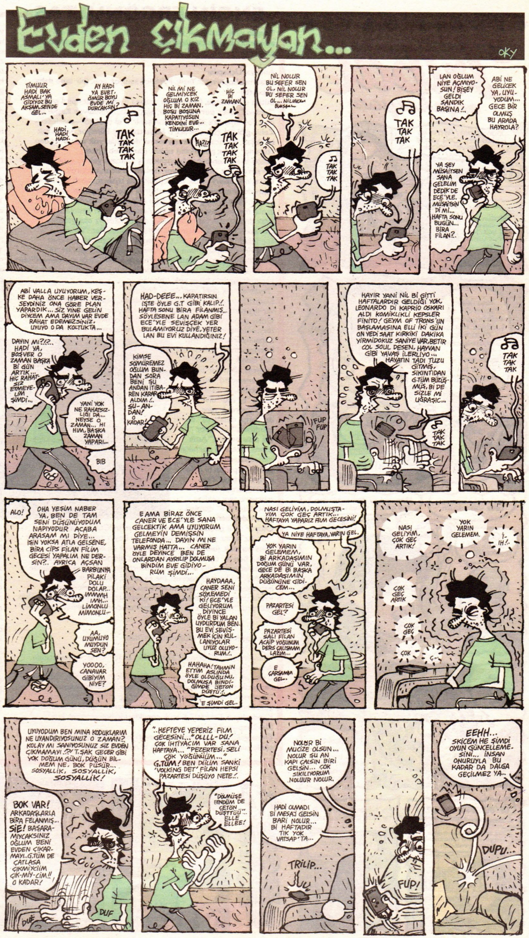
Levent istasyonunda binenlerin etkisiyle bana doğru iyice yaklaşmanız hoş olmadı. Artık hiç bakmıyorum sana, ama bulunduğun tarafa doğru kafamı kaldırdığımda suratının konumundan hâlâ bana baktığını anlıyorum. Bu ne ısrar! Amacın ne senin? Bir kere metrodayız. Toplu taşıma dünyasının en çağdaş ulaşım aracıdır metro. Üstelik İstanbul'un en elit güzergahındayız. Burada öyle kafana göre dayak atamazsın. Bu hattın hümanizması pek olur. Eğer burada benimle bir arbede hayal ediyorsan, hiç beklemediğin modern bir direnişle karşılaşabilirsin. Fiziksel şiddet peşindeyken sözel şiddet neymiş anlarsın. Şöyle bir etrafıma bakıyorum; oturanlar arasında kitap okuyan üç kişi, gözlüğü zincirle boynuna asılı laik bir teyze ve ayakta duranlar arasında da en az beş adet beyaz yakalı görüyorum. Candy Crush oynayanlardan umudum yok, ama biraz önce listesini verdiğim bu çağdaş grubun en az yarısı benim yanımda yer alır diye tahmin ediyorum. Hiç beklemediğin modern bir kalkan oluşabilir etrafımda. Bunu bir tehdit olarak algılama. Bir anda hiç beklemediğin bir kenetlenmeyle karşılaşırsan şaşırma diye uyarıyorum. Çağdaş öfke, benim gibi tehlike altındaki şehirli ve gözlüklü bireyleri senin gibilere karşı koruyacaktır. Özellikle gözlüğü zincirli teyzenin seni kınayan "terbiyesiz herif" benzeri sözleri afallamana yol açacaktır. Şehir hayatındaki hak arama mücadeleleriyle güçlenmiş beyaz yakalı arkadaşlarımın diksiyonlu sesleri, seni hiç alışık olmadığın bir platformda güçsüz kılacaktır. İnan bana bunu istemezsin. Yine de bana dik dik bakmaya devam edecek misin? Peki, sen bilirsin.

Nasıl da aniden boşaldı metro. Arkamdaki modernize ordu bir anda yok oldu. Hepsi 4. Levent'te mi oturuyormuş, anlamadım. Durum pek iç açıcı değil. Vagonda, ekranlardaki test yayınını izleyen kifayetsizler, sadece birbiriyle ilgilenen sevgililer, Candy Crush oynayanlar ve kulaklıklarıyla şu an başka dünyalarda yaşayan öğrenciler kaldı. Onlara güvenemem. Sanırım bunu sen de fark ettin. Rahatlamış gibisin. Kalabalık dağılınca sevgilinle beraber çaprazıma oturduğuna göre hâlâ peşimdesin. Ben ne yapabilirim, ister istemez gözüm kayıyor. Bakışlarına hafif bir sırıtış mı ekledin sen? Bir kere daha bakarsam, "Birader!" diye seslenecek misin? Ne kadar acımasız bir insansın. Bu zulüm artık bitsin.

Baskına dayanamadım, eve daha iki durak varken indirdin beni. Kaçıyorum sanma diye vagon değiştirmek yerine inmeyi tercih ettim. Sorun değil, iki dakika sonra yeniden binerim ama buna gerek var mıydı gerçekten? Anladık, sana hata yapılmaz; hata yapan dostunsa silersin, tanımadığın biriyse döversin. Metrodan çıkar çıkmaz, dışarıda olmanın verdiği cesaretle dönüp sana baktım. Bu ne şimdi? Bana parmak mı sallıyorsun sen? Yürü git!

YALAN Bataklığı
CANSIN GABLAR
Hofff! İlk buluşma! Anlatıcak ilginç bişiler bulmam lazım. "Böyle şeyler de hep beni bulur heh heh" denebilecek şeyler, yoksa saçma sapan sessizlikler olucak. Durağan, sıkıcı bi hayatım olduğunu düşünmemeli!
...
NABER?
NABER?
İyidir.
İyi
EHEH.
...
...
Bul bişiler buu!...
VAPURDAYDIM... TAM İSKELE VERİLİRKEN SUYA ADAM DÜŞTÜ YAA... BOĞULUYODU AZ KALSIN... ÇOK ACAYİPTİ...
AA? NASI YAA? E NOOLDU? KİMSE YARDIM ETMEDİ Mİ? GÖREVLİ YOK MUYDU?..
YOK BİŞEY OLMAMIŞTIR YAA... ÇIKARDILAR GALİBA...
NASI GALİBA YAA?. İNTİHARA MI KALKIŞTI, YOKSA DÜŞTÜ MÜ?..
Has.ktir çok ilgilendi. Ne bok yemeye böyle bir şey uydurdum ki...
YOK DÜŞTÜ SANIRIM. ÇIKARDILAR SONRA.
KIRT KIRT
CAN YELEĞİ Mİ ATTILAR?. ERDİNÇ EĞER BİRİ İTTİYSE BU CİDDİ Bİ SUÇ... ADAM ÖLDÜRMEYE TEŞEBBÜS YANİ... EMİN MİSİN DÜŞTÜĞÜNE?.
Düşün oğlum düşün... Uydur bişiler... Kıvır...
IMH... ALLAH KAHRETSİN YAZAMIYORUM! SENDE BİŞEY VAR MI BARİ?..
ŞÖYLE BİŞEY VAR: ADAM VAPURDA, SIRAYA YAKALANMAMAK İÇİN ACELE EDERKEN GÜVERTEDEKİ HALATA TAKILDI VE SUYA DÜŞTÜ! NASIL?..
IHH IIH...
BU NAPIYO YAA?
RUH HALİ ABİ O. Bİ BOKLUK ÇIKARTICAK BEN SÖYLİYİM.
IIIH HIII... NAPCAAZ?! NAPCAAZ?! IHHIII!..
ŞŞ LAN BAK SAKİN! TOPARLICAZ BİZ PANİK YAPMA SAKİN! ŞŞ LAN DUYUYO MUSUN?
IIIH HIIG!
ŞAKA YAA! ŞAKA YAPTIM HEH! HEMEN DE İNANDIN.
ŞAKAYDI!
...
Şakaymış... Şakana koyim! Imh!
DIDIIT DIDIIT.
Kimden: AYSU
Eğlenceli bi gündü bence... Bi dahaki buluşma nerde, ne zaman sana kalmış ;)
NAPCAZ HII?! NE YAZCAZ NABICAAZ. IIAAH?!
SARS
SARS
HAY! S.KİCEM YAA!
SON

Evden çıkmayan...
OKY
TİMUUR HADİ BAK ASMALI'YA GİDİYOZ BU AKŞAM. SENDE GEL...
AY HADİ YA EVET. ÖMÜR BOYU EVDE Mİ DURCAKSIN?
HADİ. HADİ HADİ.
TAK TAK TAK TAK
NİL Mİ NE GELMİYCEK OĞLUM O KIZ HİÇ Bİ ZAMAN. BOŞU BOŞUNA KAPATIYOSUN KENDİNİ EVE... TİMUUUR...
HİÇ Bİ ZAMAN!
HA?!?
TAK TAK TAK TAK
NİL NOLUR BU SEFER SEN OL, NİL NOLUR BU SEFER SEN OL... NİLİNOW
TAK TAK TAK
TAK TAK TAK
LAN OĞLUM NİYE AÇMIYOSUN! BİŞEY GELDİ SANDIK BAŞINA!..
ABİ NE GELİCEK YA, UYUYODUM... GECE BİR OLMUŞ BU ARADA HAYROLA?
YA ŞEY MÜSAİTSEN SANA GELELİM DEDİK DE ECE'YLE. MÜSAİTSİN Dİ Mİ... HAFTA SONU BUGÜN... BİRA FİLAN?..
ABİ VALLA UYUYORUM, KEŞKE DAHA ÖNCE HABER VERSEYDİNİZ ONA GÖRE PLAN YAPARDIK... SİZ YİNE GELİN DİYCEM AMA DAYIM VAR EVDE RAHAT EDEMEZSİNİZ. UYUYO O DA KOLTUKTA...
DAYIN MI?!?.. HADİ YA, BOŞVER O ZAMAN BAŞKA Bİ GÜN ARTIK... HİÇ RAHATSIZ ETMEYELİM ŞİMDİ...
YANİ YOK NE RAHATSIZLIĞI DA... NEYSE O ZAMAN... HI HIM, BAŞKA ZAMAN YAPARI...
BIB
HAD-DEEE... KAPATIRSIN İŞTE ÖYLE G.T GİBİ KALIP!. HAFTA SONU BİRA FİLANMIŞ... SÖYLESENE LAN ADAM GİBİ ECE'YLE SEVİŞCEK YER BULAMIYORUZ DİYE, YETER LAN BU EVİ KULLANDIĞINIZ!
KİMSE SÖMÜREMEZ OĞLUM BUNDAN SORA BENİ ŞU ANDAN İTİBAREN KARAR ALDIM!.. ŞU-ANDAN! O KADAR!
FUP FUP
HAYIR YANİ NİL Bİ GİTTİ HAFTALARDIR GELDİĞİ YOK, LEONARDO Dİ KAPRİO OSKARI ALDI KOMİKLİKLİ KEPSLER FİNİTO! GEYM OF TRONS'UN BAŞLAMASINA ELLİ İKİ GÜN ON YEDİ SAAT KIRKİKİ DAKİKA YİRMİDOKUZ SANİYE VAR, BETIR COL SOUL DESEN, HAYVAN GİBİ YAVAŞ İLERLİYO... HAYATIN TADI TUZU GİTMİŞ, SIKINTIDAN G.TÜM BÜZÜŞMÜŞ, Bİ DE SİZLE Mİ UĞRAŞIC...
TAK TAK TAK
TAK TAK TAK
ALO!
OHA YEŞİM NABER YA, BEN DE TAM SENİ DÜŞÜNÜYODUM NAPIYODUR ACABA ARASAM MI DİYE... İŞİN YOKSA ATLA GELSENE, BİRA CİPS FİLAN FİLİM GECESİ YAPALIM NE DERSİN?.. AYRICA AÇSAN BARBUNYA PİLAKİ DOLU DOLAP... IMMMH IMH... LİMONLU MİMONLU...
AA, UYUMUYO MUYDUN SEN?
YOOOO, CANAVAR GİBİYİM NİYE?
E AMA BİRAZ ÖNCE CANER VE ECE'YLE SANA GELCEKTİK AMA UYUYORUM GELMEYİN DEMİŞŞİN TELEFONDA... DAYIN MI NE VARMIŞ HATTA... CANER ÖYLE DEYİNCE BEN DE ONLARDAN AYRILIP DOLMUŞA BİNDİM EVE GİDİYORUM ŞİMDİ...
HAYDAAA, CANER SENİ SÖYLEMEDİ Kİ! ECE'YLE GELİYORUM DİYİNCE ÖYLE Bİ YALAN UYDURDUM BEN. BU EVİ SEVİŞMEK İÇİN KULLANIYOLAR UYUZ OLUYORUM!.
HAHAHA! TAHMİN ETTİM ASLINDA ÖYLE OLDUĞUNU, DOLMUŞA BİNDİĞİMDE JETON DÜŞTÜ!.
E ŞİMDİ GEL..
NASI GELİYİM, DOLMUŞTAYIM ÇOK GEÇ ARTIK... HAFTAYA YAPARIZ FİLM GECESİNİ!
YA NİYE HAFTAYA, YARIN GEL.
YOK YARIN GELEMEM, Bİ ARKADAŞIMIN DOĞUM GÜNÜ VAR, GECE DE Bİ BAŞKA ARKADAŞIMIN DÜĞÜNÜNE GİDİCEM...
PAZARTESİ GEL?
PAZARTESİ SALI FİLAN ACAİP YOĞUNUM DERS ÇALIŞMAM LAZIM...
E ÇARŞAMBA GEL..
NASI GELİYİM, ÇOK GEÇ ARTIK!
YOK YARIN GELEMEM.
İ-IH!..
ÇOK GEÇ ARTIK
ÇOK GEÇ
ÇOK
Ç...
UYUYODUM BEN MINA KODUKLARIM NE UYANDIRIYOSUNUZ O ZAMAN?. KOLAY MI SANIYOSUNUZ SİZ EVDEN ÇIKMAMAYI!?! T.ŞAK GEÇER GİBİ YOK DOĞUM GÜNÜ, DÜĞÜN BİLMEM NE, BOK PÜSÜR... SOSYALLİK, SOSYALLİK, SOSYALLİK!
BOK VAR! ARKADAŞLARLA BİRA FELANMIŞ... SİE! BAŞARAMIYCAKSINIZ OĞLUM BENİ EVDEN ÇIKARMAYI.. G.TÜM DE ÇATLASA ÇIKMIYCIIM ÇIK-MIY-CIM!! O KADAR!
DUF
DUF
"..HEFTEYE YEPERİZ FİLM GECESİNİ..." OLLLL-DU! ÇOK İHTİYACIM VAR SANA HAFTAYA... "PEZERTESİ. SELİ ÇOK YÖĞÜNÜÜM..." G.TÜM! BEN DİİLİM SANKİ 'VOLKİNG DET' FİLAN HEPSİ PAZARTESİ DÜŞÜYO NETE!.
"DÖLMÜŞE BİNDÜM DE CETÖN DÜŞTTÜÜ"... ELLE ELLEE!
NOLUR Bİ MUCİZE OLSUN... NOLUR ŞU AN KAPI ÇALSIN BİRİ GELSİN... ÇOK SIKILIYORUM NOLUUR NOLUR.
HADİ OLMADI Bİ MESAJ GELSİN BARİ NOLUR... Bİ HAFTADIR TIK YOK VATSAP'TA...
TRİLİP...
FUP!
EEHH... SKİCEM HE ŞİMDİ OYUN GÜNCELLEMESİNİ... İNSAN ONURUYLA BU KADAR DA DALGA GEÇİLMEZ YA...
DUPU...

CENGİZ ÜSTÜN

Tribal enfeksiyon

info@cengizustun.com

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Bugün yine yârdan bir name geldi,/ Okudum namesin dil ateşlendi,/ Dedim cevabını yazım gönderim, /Kalem aldım ele el ateşlendi."

Sümmani

Antalya. Üçkapılar
Uzanmış, kopartıyor. Yazık. Portakal sanıyor onu. (bir tane daha kopartti)
Bütün caddelerde, (hem de el uzatma mesafesinde) pırıl pırıl "bedava" enfes portakallar var, ağaçlarda, zannediyor. Keşke öyle olsa. Yok ama işte öyle bir "altın şehir"/"el dorado"--maalesef-- Zehir gibi acı, çok çok acı, o koparttığı şey. Bilmiyor. Anlayacak birazdan. Isırınca. Tahmin etmesine de imkan yok ama önceden "turunç" onlar, portakalın tıpkısı. (tamamen tıpkısı)
Sezon başlarken(bahar başı)şehre iş aramaya gelmiş gençler oluyor buralarda. Üst baş dökülüyor. Yanlarında ucuz, uyduruk valizler. Gece, o valizleri yastık yapıp banklarda uyuyor, sabah olunca da şehri dolanıp, otellerde, lokantalarda falan iş arıyorlar. *–sakallar uzuyor, elbiseler hergün biraz daha kirleniyor–* Onlardan ikisi işte, o yanlış meyvayı kopartmaya yeltenenler. Nerden bilsinler. Belli ki uzak diyarlardan gelmişler. *(İklim değişir, Akdeniz olur, gülümse.)* Duraklıyorum. Söylesem mi? Yanlış anlayabilirler. "Yenmez, acı onlar!" Çok üstten. Küçük çocuk uyarır gibi sanki. *–dost acı söyler–* "Kopartmayın onları, bedavacılar sizi!" gibi de mi gelebilir?*(alıngan olur işsizler)* Herneyse, zehirli değil ya, "cennet"ten de kovulmayacaklar. Altı üstü yüzlerini buruşturup tükürürler bir kaç defa. Bedava bişey yok. Anlarlar.
"Peynir ekmek değil ama/ Acı su bedava;"
Denizli'li arkadaşım anlatmıştı. Orada da, onların köylerinde de varmış turunç. Turunç ağacı yani. Az ama, bir kaçtane sadece. Onlar da köyün camisinin bahçesinde. Çocukmuş bunlar. *(beş, altı yaşlarında)* Portakal sanıp, cami duvarına tırmanıyor kopartıyorlarmış. İmam kovalıyormuş peşlerinden. *(süs olarak hoş çünkü, yemyeşil ağaçlarda portakal rengi meyveler)* "Büyük bir iştahla, hevesle ısırıp, sonra "tu tuu" diye tükürüyorduk yere defalarca, defalarca" demiş gülmüştü, "..gitmiyor öle acısı hemen." Ama sonra, ertesi yıl portakal olmadıklarını unutup, tekrar kopartıp bi daha ısırıyorlarmış. "Yine tükürüyorduk sonra tabi yere aynı şekilde... Çocukluk işte" demişti. Hatırladım ben de sonra.

Oluyor öyle çocukken. Unutabiliyor insan. Çok hoş aslında, "turunç"a her yıl yeniden yeniden bir beyaz sayfa açmak, bir şans daha vermek. *(aranızda olanları affetmeye de benziyor biraz)* Keşke ben de öyle olabilsem. Portakal olmadıklarını unutsam. Unutabilsem. *(daha birsürü şeyi)* Oturduğum apartmanın önünde var. İnip bir hevesle ısırsam. *(ne olucak ki, tükürürsün geçer, hatırlayınca)* Biriken anıların tortusu, kötü tecrübelerin izleri katılaştırıyor bizi. Ürkek, korkak, güvensiz, işkilli, pimpirikli biri olup gidiyoruz. Yoğurtlara da üfler oluyoruz sonra. Büyüklük işte... Zor iş.

Arkadaşım(bir diğer)doğudan; Ağrı'dan.
O anlatmıştı.
"Kandırıkçı Kuş" diye bir kuş varmış orada. Onların köylerinde. Adı oymuş o kuşun.
Çok çok sevimli, süslü püslü, alacalı bulacalı, rengarenk, cazibeli/cerbezeli küçük bir kuşmuş bu. "Görsen," dedi arkadaşım, "bayılırsın, hayran olursun, çok çok acaip bişey" O görmüş çocukken. Anneler çocuklarını uyarıyorlarmış bölgede; "Aman ha! Kandırıkçı o. Dikkat!" Küçük çocukları kandırıyormuş kuş.
Nasıl yapıyor? Şöyle;
Önce gelip üç adım önüne konuveriyormuş bu. Az gidip eğilsen elinle tutacaksın, o derece yakın bi mesafe. Sonra o konduğu yerde, başlıyormuş cik cik cik, minik minik sesler, şirinlikler, kanat hareketleri, cilveler falan yapmaya. Boynunu gagasını oynatıyormuş sevimli sevimli. Sen çıldırayazıyormuşsun, aklını alıyormuş*(çocuksun zaten, alınmaya teşne, dörtbiryana "gel beni al" diye bağırıp el sallıyan, tuhaf, yarım yamalak bi aklın var)*; "aman tutayım şunu" Sen tutmak için üç adım attığında, pırr diye havalanıyormuş bu. Ama öyle uzağa gitmiyormuş. Hop, gene gelip senin üç adım uzağına konup, aynı cilveleri orada yapıyormuş bu sefer. Aynı şekilde. Sen tekrar ona doğru yürüyünce o da yeniden havalanıp, üç adım üç adım ilerine kona kona. Sen ne olduğunu hiç anlayamadan, o seni ormanın içlerine doğru çekiyormuş. *(ha, orman kenarlarında dolanan bir kuşmuş bu, sadece, orasını söylemememişim)* Derken, kaybolup gidiyormuşsun.
Ne tuhaf değil mi?
"Kandırıkçı kuşu görürsen, ardına bile bakma, dön eve koş!" Öyle diyormuş anneler.
Kuşun amacı herneyse. Eline ne geçiyor?
Yese seni, o götürdüğü orman içlerinde falan anlayacağım da. Ne oluyor?
Sanki yoldan turist kandırıp *("eğlence var, kızlar var abi")* şaibeli barlara pavyonlara götüren, soyduran hanutçulara benziyor biraz. Komisyon mu alıyor, kayıp çocuk başına?
Yalnız, "bu neydi ya? Biliyorum ben bunu." gibisinden bişey oluyorum ya ben arasıra ondan oldum gene, pek muhterem arkadaşlar. Var bu. Kimi kızlar yapıyor böyle. Aynısı. Süslenip püslenip, cilvelerle... Aklı giden, bir adım attığında, üç adım geri kaçmalar falan. Ama tam da uzağa gitmeden. Kesin bir hayır demeden, açık bir kapı varmış gibi zannettirerekten. Biraz uzaktan "gel gel" edip, sonra hemen azbiraz daha uzağa uçmalar. Ama çok ta değil tabi. Ufak ufak, adım adım kara, koyu bir sevdaya; aşka düşürmeler, orman içlerine, daha derinlere daha derinlere...
Kızlar hadi gene, "herkes*(diğer bütün kızlar yani)*" görsün, benim cazibem, öle böle değil, karşı konulamaz bi cazibe ha işte" falan şeklinde gurur yapabilmek, şişinmek için yapıyorlar da, sana ne oluyor "Kandırıkçı Kuş"? Şimdi böyle anlatınca Anka kuşu gibisinden bir masal/efsane kuşu(Simurg) gibi bişey oldu gitti ama. Değil öyle arkadaşlar. Değilmiş yani. Gitmiş ardından arkadaşım çocukken. Annesinin ikazı gelmiş te aklına, öyle dönmüş koşa koşa. Hava kararmak üzereymiş hem de. Öyle anlattı.
Bir muamma daha işte. Buyrun.
Sırlar, bilinmeyenler, yarım yamalak anlaşılanlar, "tamamen yanlış anlaşılmış olanlar"la dolu dosyalar birikiyor muhterem arkadaşlar. (toz da tutuyor epey)
Gerçi kalsın böyle, masalsı haliyle o kuş. *(Bu kadar katı gerçeğin arasında)* Şimdi latince adını, soyunu sopunu, niye o şekil davrandığının bilimsel açıklamasını falan duymayalım. Lütfen.
–ormanın epey içlerinde, pastadan yapılı evinde yaşayan kötü kalpli bir cadı hesabına çalışıyor olabilir kalsın. Getirdiği her çocuğun ardından kendisine verilen (ödül) solucanlarla şartlandırıldırılarak mı eğitildi?–
Benim çocukluğumun geçtiği yerlerde(Balat), öyle kuşlar yoktu. (maalesef) Orman da... En tuhaf hadise; bir keresinde kırmızı kadife kısa pantolumu, ipte kururken çaylak kapmıştı. Hepsi bu.(o da az şey değil)
Bilmem büyükleri de kabul ediyor musun "Kandırıkçı Kuş"? Öyle, aynı şekil, (üç adım üç adım) sürüklüyor musun ardında?
Uzak olmasa, gelir bi şansımı denerdim.

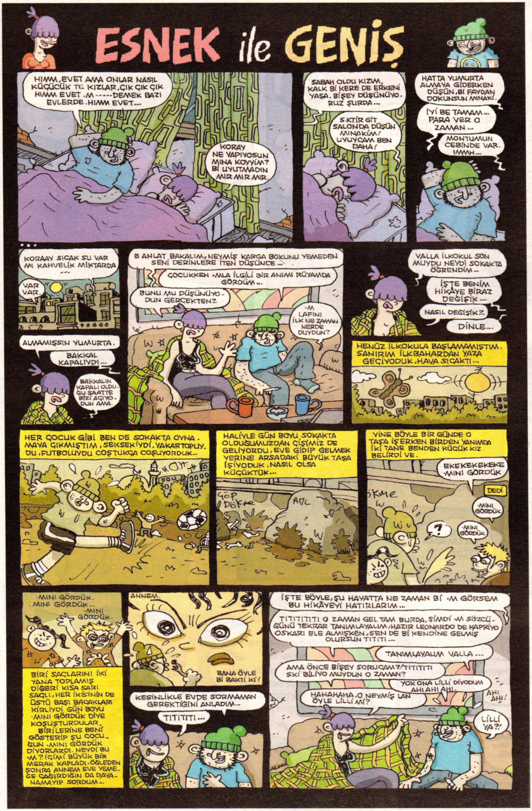
Hepinize, dostluk, kardeşlik , muhabbet dolu günler diliyorum.

"İklim değişir, Akdeniz olur, gülümse." Kemal Burkay "Peynir ekmek değil ama/ Acı su bedava;" Orhan Veli

engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan
çift uskur özel
BARBER OLDUKTAN SONRA SENİN Bİ G.TÜN KALKTI HE...BERBERKEN BÖYLE DEĞİLDİN.
BARBER
SİGARAM BİTSİN GELİYORUM YA ÇOK ABARTTIN, AZ BEKLE...
Yakışıklı sarhoş GALON MUZAFFER...
ABİ NABER? MAHALLELİ BENİ TIRAŞ ETTİRDİ ŞAŞIRMA...
Daha yakışıklı olmuş sktimin çocuğu uyuz oldum...
HART!
BURUNDAKİ HAVA KANALLA-RINI AÇARAK TIKANIKLIĞI GİDERİP DAHA RAHAT BİR UYKU ÇEKİCEKTİM. BU GÜNÜ MÜ BULDUN YAVŞAK?
SEN YİNE İYİSİN!..KANAL-LAR AÇILDI, RAHAT KOŞUYOSUN. BEN HEPTEN BOKU YEDİM ...
BAYANSIZ YARDIMCI OLAMIYCAM ARKADAŞIM
Yine bulmuş uzaklara bakmanın yolunu...
BAR
NE ÇOK YAKIŞIKLISINIZ NE DE TİPSİZ MİSİNİZ, GELİN GÖRÜŞELİM.
FOX tv.
BEN Bİ BAŞVURUCAM ABİ...
SEN ORTALAMA DEĞİLSİN Kİ TİPSİZSİN...
SİZİN OLSUN TİWİTIRINIZ, İNSTAGRAMINIZ... BANA BOX OFİS TÜRKİYE YETER...
Ooo Osman pazarlama Iki haftada 1.300. on numaraymış valla... Dedemin fişi 4 haftada 1.800 ... İyi ... Allah bereket versin... Ooo Deadpool
8,965,234 X 1,457,892 = 13 0703 429 627 28.
ÇOK HANELİ SAYILARI ÇARPMAK BENCE YETENEK DEĞİL, BEN HAYIR DİYORUM...
AMA ÇIKAN SONUÇ SİZİN IBAN NUMARA-NIZ ACUN BEY DİKKAT EDİN...
YÜZBİN ÇİRKİN TİŞÖRT AŞKINA!
AŞIK TUNCAY
Ok vurdu sineme kanar ağlarım merheme lüzum yok merhem istemem kendi yaramı sarar ağlarım...
ZATEN MERHEMLİK DEĞİL DURUMUNUZ DAHA CİDDİ TUNÇAY BEY, NEYSE TÜRKÜNÜZ BİTSİN DE...

UYKUSUZ

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd.: Nuri Açar
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar
MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Utku Coşkun, Kerem Pişkin, Murat Cengiz
Kaligrafi: Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler
Halkla İlişkiler: Songül Yoldaş
Ofis Sorumlusu: Selami Yamak

Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: APA-Uniprint Hadımköy Asfaltı Ömerli Köyü mevkii Hadımköy-İstanbul Tel: 0212 798 28 40
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: **Yurtiçi:** 190 TL **Amerika:** 120$ **Avrupa:** 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 **USD:** TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 **EUR:** TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

Haftalık Mizah Dergisi | 3 Mart 2016 | Sayı: 444

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

Arda Kaan ÖZCAN

Uğur AKSOY

Onur GÜRLEYEN

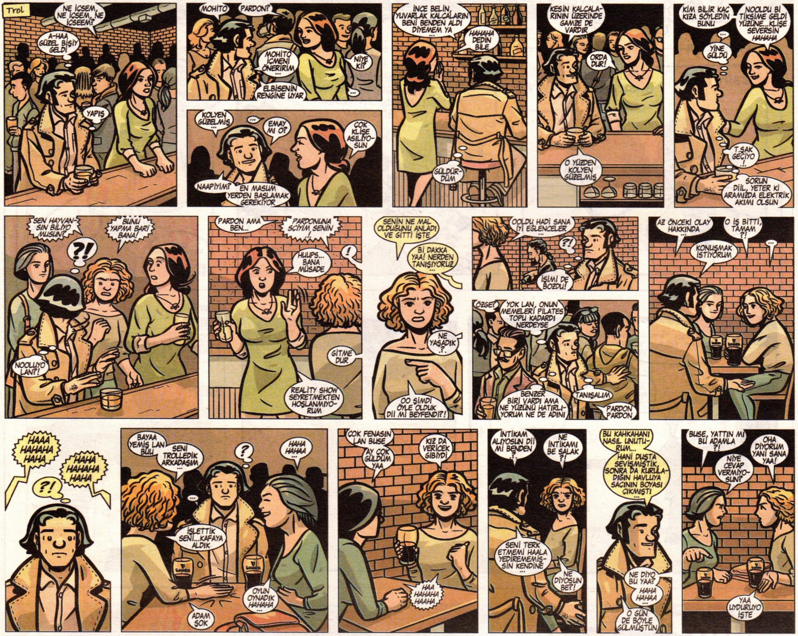

Caner DAĞLI

OTİSABİ®

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

Başkasının çaresizliğini izlemekten hoşlanmadığınızı söylemeyin. Böyle olsaydı sinema sektörü çoktan batmış, internet ise kütüphane gibi olmuştu. Çünkü birinin dramı diğerinin eğlencesidir. Kumdan kaleyi yıkan bir ayı çocuk varken izleyip gülenlerin sayısı daha fazladır.

-SON-

SAYI: 2016/11 No: 445
3,50 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4 TL.

UYKUSUZ

Orman ve Su İşleri Bakanı Veysel Eroğlu hidroelektrik santrallere karşı çıkanları deşifre etti: "O bölgenin insanı istiyor fakat dışarıdan gelen bir ekip var onlar istemiyor."

UYUYUN LAN

Sevgilim Uykusuz okurlarımı işte bir hafta daha geçti ve 94 yıllık enkaz olan ülkemizi çekiştirmek için yine buluştuk..

Ahmet, merkel ve AB'liler bu mülteci sorununda anlaşmak için buluştu bürüksel'de.. Sabahlara kadar konuşuldu.. Sonra Ahmet pide sipariş etmiş... 1,5 kıymalı kaşarlıyı yedirince merkel'e, karının gardı düşmüş tabi.. Ayranla beraber uyku yapar.. İstediğimiz fiyatta anlaşmışlar... Suriyeli işinde iyi para var... Avrupa'ya gitmeye çalışırken burda bıraktılar zaten bütün paralarını.. Şimdi Avrupa ceplerine para koyup bize geri yolluyo... Rus turist gitti ama Suriyeli geldi... Avrupa da artık eski avrupa değil, truva atından çekindiği gibi çekiniyo mülteciden..

Kayyumların ardı arkası kesilmiyor.. Ne paralel yapıymış lan... Paralel cumhuriyet kurmuş herifler... Herşeyleri var... Beriki kırsala hendek kazarken bunlar da şehirlere kazmışlar.. Biz o sıralarda hep yurt dışında iş gezisindeydik... Haberimiz yok...

3. köprünün son parçasını yerleştirdik.. Törende kutlama için köprü şeklinde yapılmış börek yedik... Köprü böreğinin bir ayağı kıymaya, bir ayağı peynire basacak şekilde yapıldı.. Böylelikle kıymadan içi bayılan peynirliye geçebiliyor ve durup dinlenmeden börekten yiyebiliyorduk.. Sonra benim aklıma bir fikir geldi.. Domates doğrattım, köprü böreğinin üstüne dizdim.. Bunlar da geçen arabaları temsil ediyordu.. Bakan arkadaşlardan biri "demir yolu da var efendim" dedi ve ince uzun bi hıyar seçip onu da koydu köprüye.. Fakat hıyarın ağırlığıyla esneyen köprünün bi ayağı peynirden kurtuldu, tepsi dışına kaydı.. Artık sadece kıymalı yiyebiliyorduk.. Dizdiğim domatesler de çarçabuk bitince içimiz bayılmaya başladı.. Ayran sipariş etmek aklıma gelse de çok çabuk bu fikrimden vazgeçtim çünkü merkel ve AB'li arkadaşlarının başına ne geldiğini biliyordum.. "Şu hıyarı kaldır" diye sertçe bağırdım.. Aldı, hıyarı cüzdanına koydu.. Köprünün ayağı düzeldi ve tekrar coştuk...

vatandaşa SORDUK : DOPING

Gümbür YURTLA (36): Dayımın oğlu atlet.. "Viyagrayı boşver, çok güzel dopingim var, basalım mı?" diye sordu.. "Bas" dedim.. Sonra beraber koşarak keraneye gittik.. Ama keraneye vardığımızda koşarak yanından geçtik gittik.. Biraz daha koşup öyle dönecez..

Ondiryu KAMON (26): Sabahları bi çay kaşığı doping alıyorum.. Metro şöförüyüm.. Hacı osman-Yeni kapı arası metro önde ben arkada çılgınlar gibi gidip geliyoruz.. Çünkü bi ara aklıma takıldıydı, "Bunu ben mi sürüyorum, otomotik merkezden mi sürüyolar" diye.. Denemek için bi başlayınca alıştım.. Bırakamıyorum..

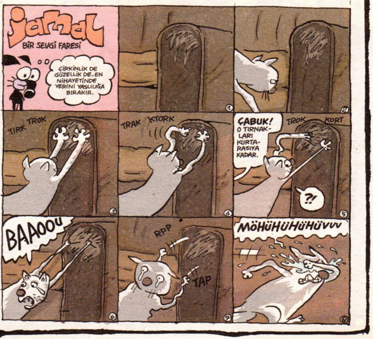

Fayırsınlah ABEDENİGHOH (41): Kabızdım... Doping aldım ve olanca gücümle ıkındım.. Sonuç tam da beklediğim gibiydi.. Altıma sıçmıştım.. Pantolonun paçasından tahliye ettim onu.. Pavyon odunu gibi usulca kaydı gitti paçamdan.. Sağolasın dopin...

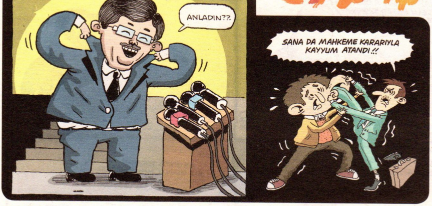
Emrah Ablak

Ahmet Davutoğlu, Zaman gazetesine kayyum atanmasıyla ilgili, "Bunlar hukuki süreçler, siyasi süreçler değil" dedi.

Kadıköy'de polislerin kadınlara saldırdığı saatlerde konuşma yapan Sare Davutoğlu, "Daha güzel 8 Martlar için yoğun şekilde çalışıyoruz" dedi.

Normal şartlar altında, bacak kadar çocuklar bile "Şuraya git de şunu getir," gibi direktiflere bozulur, hiç olmazsa dönüşte kendilerine de bir çokoprens olsun almayı beklerler. **Yeni Türkiye** ise koskoca hükümet başkanının, cumhurbaşkanı tarafından getir götür işlerine koşulduğu, üstelik Avrupa'dan istenen parayı alıp gelmesi emredilirken dönüşte kendine bir çokoprens bile alamadığı bir ülkedir.

Normal şartlar altında, on yıl boyunca bizzat kendisinin darmadağın ettiği ve sürekli hukuku çiğneyerek, sahte deliller üreterek ve suçlar uydurarak zehirlediği bir adalet sisteminin, on yıl sonra kurbanı oluveren bir oluşumun, on yıl boyunca hukuku çiğnediğini ve bugünlere yol açtığını itiraf etmese bile hiç olmazsa bu konudaki günahlarından bahsetmemesi beklenir. Ama **Yeni Türkiye'nin** yeni kurbanları, kendi yaratıkları canavar tarafından öğütülürken bile o canavarın kendilerinden başka herkesi öğütmeye devam etmesi, bir tek kendilerine dokunmaması ve hatta kendileri tarafından yönetilmesi gerektiğini, utanıp sıkılmadan savunmaya devam edebilirler.

Ve yine **normal şartlar altında,** resmen defalarca suya götürülüp susuz getirilmiş, bilhassa son on yıldır Sülün Osman'ın bile dolandırmaya tenezzül etmeyeceği kadar çok avanaklığı ortaya çıkmış uzman taifesinin, hiç olmazsa onca dolandırılmanın ardından bir tezgâha gelmeden önce iki kere düşünmesi beklenir. Ama **Yeni Türkiye'nin** avanak aydını; resmen, utanmadan ve sıkılmadan fırsatını bulsa hukuku çiğnemeye, kendisinden olmayanları yok etmeye devam edeceğini açıkça ifade eden kişi kültlerinin bildirilerine hiç çekinmeden imza atabilir.

Ve evet **normal şartlar altında,** tüm kurumları, şirketleri, vakıfları dönüp dolaşıp tek bir kişinin iradesine bağlı olan oluşumlara kült denir. Adnan Hoca'cılar nasıl Adnan olmadan bir hiçse, **Yeni Türkiye'nin** meşhur hizmit hiriketi de Gülen olmadan bir hiçtir ve oluşumun her şeyi, tek bir kişinin iradesine bağlıdır. Ama **Yeni Türkiye'nin** avanak aydını, tek bir kişinin tamamen şeffaflıktan uzak olarak yönettiği bu kültü bir sivil toplum hareketi sanmaya devam edebilir.

Barış UYGUR

Diyanet İşleri Başkanlığı, bütçe imkânlarının kısıtlı olduğunu iddia ederek daha çok kaynak talep etti.

8 Mart Dünya Kadınlar Günü'yle ilgili konuşan Ahmet Davutoğlu duygulandırdı: "Her kız çocuğunun ikinci babası, her kadının ikinci kardeşiyim."

8 Mart'ı kutlamak isteyen kadınlara polisin saldırmasından iki saat sonra Ahmet Davutoğlu, "Kadına şiddet büyük bir insanlık ayıbıdır" diye konuştu.

10 ve 11 yaşındaki iki kız çocuğunun istismar edilmesiyle ilgili davada sanık avukatı, "Göğüsleri gelişmiş mi ki istismar edilsin?" savunması yaptı.

Devlet Bahçeli AKP'ye yine kıyak geçti: "Anayasa için referandum olursa MHP katkıyı verir."

Süleyman Demirel Üniversitesi Dekanı Prof. Dr. Rifat Okudan'ın, cinsel ilişkiye giren bir kişinin, "hocasını, şeyhini hatırlaması durumunda, doğacak çocuğun bereketli ve güzel ahlaklı doğacağını"söylediği ortaya çıktı.

BEN

ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Barfiks çekerken kalakaldım geçenlerde öyle. Neden çekiyorum ki ben bu barfiksi diye düşünmeye başladım kollarım öyle yukarıda. Derin düşüncelere daldım, insanlar dedim neden böyle ki, ne bileyim hep öyle şeyler düşündüm. Beş dakika kadar düşündüm, sonra kollarım ağrımaya başladı. Aldım kollarımı aşağıya, yere batsın barfiksi dedim, bir daha da çekmem ben bu barfiksi dedim, ondan sonra da çekmedim. Ama ara ara barfiks demirine şöyle bir bakıyorum, çeksem mi lan barfiks diyorum, vazgeçiyorum. Çünkü büyük yemin içmişim ben barfiks çekmemeye. Kendi içimde. Barfiksten nefret noktasına gelmişim. Şimdi o barfiks demirine de taktım. Ben o demiri sökerim oradan. Sökme, tişörtlerini asarsın diyen bir arkadaşım var. Tamam da canım ben onun barfiks demiri olduğunu bilmeyecek miyim. O hep benim öyle gözüme batmayacak mı. Söküyorum barfiks demirini. Hadi bakalım. Barfiks ne ya, barfiks ne. Hayret bir olgu.

æ Neden mi mizah. Anlatayım. Bir keresinde Amerika'da, farkında olmadan bir deneye tabi tutulmuşum ben. Zaten farkında olsam kendimi niye denettireyim. Deney de şu, şimdi biz oranın bankasında almışız nomerolarımızı sıra bekliyoruz normal insan olarak, otuz kişi kadar varız, bir anda ekranda kendimizi gördük, bu otuz kişiden biri de onların adamıymış, ekrana baktı ve gülümsemeye başladı, hafif de kıkırdıyor, bu güler gülmez, ekranda bunun suratına tak sarı kafalı gülümseyen emoji yerleştirdiler, millet mal mal bakıyor ekrana, ben hayvan gibi gülmeye başladım, hop benim kafa da oldu mu sana emoji, sonra bir başkası hafif güldü, hop oldu mu o da emoji, gülen emoji oluyor, sonra herkesin siniri bozuldu, herkeşler emoji olmaya başladı, bazısı da gülmeyeyim, emoji olmayayım diye kendini kasıyor, ama o da dayanamıyor, hop oluyor emoji, kısa bir süre içinde herkes emoji oldu, deney bu. Aradan zaman geçti, Türkiye'de National Geographic izliyorum, a-a, bir baktım bizim deney, ben var mıyım diye baktım, ben yokum, başkalarını gösteriyorlar, defalarca aynı deney, bir Allah'ın kulunu da görmedim ki benim gibi hemen hayvan gibi gülsün, işte bu yüzden mizah, ben içimde hemen hemen her şeye patlamalı gülen bir çocukla doğdum, işte bu yüzden mizah.

æ Geçenlerde de Kadıköy Beşiktaş vapurunda müzisyen arkadaşları dinliyorum öyle, şahaneler ama, zaten benim vapurda yerim bellidir, ben müzisyenlere hep yakın otururum, derken bir ses yankılandı, dublaj sesli genç bir kadın, AMAN TANRIM, LANET OLSUN ÇOK SEKSİYİM diye dolaşıyor vapurun içinde. Jartiyerli. Kız sen o jartiyeri nereden buldun? Neyse, yakari ama. Bir de insanlara da sataşıyor. Müzisyenler gülmekten şarkı söyleyememeye başladılar, sonra da zaten hepten bıraktılar şarkı söylemeyi. Vapurda kim varsa herkeşler gülüyor ama tırs da var bir yandan. Ya bana da sarkarsa. Çünkü bayağı böyle vapurun içinde geziniyor, gözüne kestirdiğini, SENİN AĞZINI BURNUNU YERİM diyerek taciz ediyor. Kadın erkek gözetmeksizin. Kimi yakalarsa. Jartiyer giymiş bir de. İlk başta dedim, herhalde bu da bir performans, birazdan jartiyerine para sıkıştırmamızı isteyecek. Sonra baktım, yok ağabey, para da istemiyor, jartiyeri o yüzden giymemiş. Yanımda bir kadın oturuyordu, gülüyordu jartiyerliye, kendi jartiyerli değil ama, kendi normal kadın. Ha içine giymişse jartiyer, onu bilemem. Ama bence içine de giymemiştir jartiyer. Çünkü jartiyer giyebilecek bir kadına benzemiyordu. Yani giyse giyer tabii jartiyer ama tercih olarak tercih etmez bence jartiyeri, öyle bir kadın. Ne diyordum, döndüm jartiyersize, dedim çok gülmeyin, gelir bak şimdi jartiyerli, size sarar bak sonra dedim. Belki siz de jartiyerlisinizdir kendi içinizde, onu bilemem diye de ekledim. Tam bir sapığım. Yani değilim de o an öyle oldu. Kadın iyicene gülmeye başladı. İyicene. Dedim eyvahlar olsun, keşke şaka yapmasaydım, jartiyerli koşa koşa gelecek, ikimizi birden yiyecek. Tam böyle nasıl kaçsam diye düşünürken vapurun Beşiktaş'a yanaştığının farkına vardım. Derin bir oh çektim. İnsanlar ayaklandı, o ayaklanmanın içinde jartiyerli gözden kayboldu. Sesi coşum ama yine. En son birine onun beyaz kıçını dişleyeceğini söylüyordu açık açık. Gerçekten hayatımda hiçbir şeyden bu kadar korktuğumu hatırlamıyorum. Vapurdan indik, en son kendisini jartiyeriyle birlikte taksiye binerken gördüm. Taksi şoförünü ağlarken gördüm. Korkunç ötesiydi. Her şey haddinden fazla jartiyerliydi. Seks koktu koca vapur, Beşiktaş, İstanbul.

æ Geçenlerde de kahvecide oturuyorum öyle, bir kadın kalem defter çıkarıp bana bakarak yazı yazmaya başladı. Bayağı yazıyor ama, ikinci sayfaya geçti. Ara ara bana bakıyor, biraz düşünüyor, yazmaya devam ediyor. Açıkçası hiç de rahatsız olmadım, yazsın dursun, umarım güzel şeyler yazıyordur diye düşündüm içimden. Sonra bir de rahatladım. Çünkü ben de aslında hep o kadının bana yaptığını bir başkalarına yaptım ve yapıyorum ya aslında yıllardır. Bak izle ve yaz. O kadar da kötü bir şey değilmiş. Vicdanımın sızlamasına hiç gerek yokmuş. Ki, sızlamıyordu da aslında pek, o da ayrı.

æ Hoşçakal.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

"OTOMAT"
AHH!
AH! SEX KARTIMI ÇALDI OROSPUNUN ÇOCUĞU... OYYY... KAFAMM.
İMDAAAAT!!
SAKIN PEŞİMDEN GELME ÖLDÜRÜRÜM SENİ! PUŞT!
AHA!
OTOMAT ORDA İŞTE!
BUGÜN ŞANSLI GÜNÜM, KART DOLUYMUŞ.
PIRIZIII
SEX KART
TRIK
PILAP
OHHS! BU KESİN 85, YOK YOK 90 BU!
HIIMHH-IH!
MUCK MUCK...
BİR TANE DAHA.
BAKALIM BU NE OTOMATI?
GÖT!
AAMANIIINN! OHHH! OHH! ÇOK İYİ GELDİ...
AAH! BİTTİM LAN. SON OLARAK Bİ DE ŞUNU DENEYİM...
DIII DUUU.
SEX KART
TRAK
OVVV! BU DA SON ATIM OLSUN ARTIK BİTTİM BEN OOUH!!
OH BEE... RAHATLADIM.
ALLAH DEVLETE ZEVAL VERMESİN.
ANA!
BU NE LAN BÖYLE GECENİN BU SAATİNDE OY...OY.
BU FIRSAT KAÇMAZ!
HİÇ BİRİ GERÇEK KADININ YERİNİ TUTAMAZ!
AYYY!
NOLUYO?
SESİNİ ÇIKARMA KESERİM ÜMÜNÜ!
ÇAT
ULAN KADINLARA TECAVÜZ ETMEYİN DİYE HER KÖŞEBAŞINA OTOMATLARA KOYDUK, HALA GÖZÜNÜZÜ DOYURAMADIK!
KIZIM SENİN DE NE İŞİN VAR BU SAATTE SOKAKLARDA YA!
NE DİYORSUN LAN SEN SALAK!

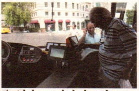
ÖMER GÖKSEL

AŞKIM! POZİTİİİİİF! HAMİLEYİM!!
AMA OYUNCAK KOLEKSİYONUMA ELLERSE AZINA SÇARIM ONUN!..
PREZERVATİFİN VAR MI?!
EE... KOTLARIMIZ VAR YA??
IŞIL! NEREYE BAKSAM SENİ GÖRÜYORUM! HER YERDE, HER ŞEYDE! SENİ HATIRLATAN BİŞEY VAR...
SALAK! ALGIDA SEÇİCİLİKMİŞ O... ŞİMDİ SEN HEP BENİ DÜŞÜNÜRSEN HEP BENLE ALAKALI ŞEYLER DİKKATİNİ ÇEKERMİŞ... ÇAĞLAR ...YENİ SEVGİLİM SÖYLEDİ GEÇEN... BAYA BİLGİLİ BİRİSİ...
DIGIDIK! DIGIDIK!
AA... AĞZINLA MI YAPIYODUN ONU?!
KAHVENE SÜT İSTER MİSİN?!
ÖĞRENCİ EVİNDE ANANAS?!!
HAS.KTİR!! HER ŞEYİ PLANLAMIŞ!

Geçen haftanın özeti: Erman Çağlar Cumartesi sabahın altısında reklam çekimine gitmek üzere evden çıkmış ve 24 saat açık olan bir börekçide kahvaltı etmiştir. Geçen hafta gerçekten sadece bunları anlattım. İnanmayan açıp bakabilir. Böyle yazınca ben de şaşırdım ama edebiyat böyle bir şey. Özetleyince çalışmıyormuşuz, milleti dolandırıyormuşuz, havadan para kazanıyormuşuz gibi oluyor.

Börekçiden çıktım ve yakınlardaki duraktan Kadıköy'e giden otobüslerden birine atladım. Saat sabahın altıbuçuğu. Otobüste benden başka sadece yaşlı insanlar var. Altmış yaş üstü bedava akbille vücutlarını gezdirmeye çıkmışlar. Eğer huzurevinde yaşamıyorsan, ya da bakıcı tutacak paran yoksa ve yalnız yaşayan bir yaşlıysan zamanını geçirebileceğin en güvenli yerlerden biri belediye otobüsü. Vücut aniden çalışmayı bırakırsa, narin ve yorgun kalp aniden teklerse otobüsteki insanlardan biri mutlaka fark eder. Belki aralarında doktor bile olabilir. O hep hayalini kurduğun, ama bir türlü sahip olamadığın doktor evlat / damat / gelin / yakın akraba. Üstelik zaten hareket halindeki bir araç içinde olduğun için ambulans beklemeden doğrudan araştırma hastanesine gidersiniz. Normalde de araştırma hastanesinin durağından geçen bir otobüse binerseniz, otobüs şoförünün yolu bildiğinden de emin olursunuz. Böylece asla ölmezsiniz, sonsuza kadar yaşarsınız. Anlattıkça aklıma inanılmaz yattı, bunu yaşlanınca kesin yapıyorum.

Artık bana siz bakacaksınız.

Kadıköy'e yeni kararlar almış ve bazı meseleleri kafamda çözmüş olarak indim. Bizi bu dünyadan alıp, Dudullu'daki film setine götürecek olan servis aracı henüz boştu, en güzel tekli koltuğu seçtim, montumun kapüşonunu kafama taktım ve sabah yediğim iki porsiyon patatesli ve kıymalı böreğin vücudumun içinde midemden beynime doğru hareketlerini dinlemeye başladım. Biraz sonra sinir sistemim felç olacak, vücudum kendini dış dünyaya kapatacak. Servis şoförü hem servis aracının ses siteminden, hem de cep telefonunun hoparlöründen aynı anda iki Ebru Gündeş şarkısı birden dinliyordu. Sabahın yedisinde, benim o an hiçbir şekilde anlayamayacağım bir dertler ve sıkıntılar dünyasındaydı. Her hareketi abartılı, her hareketi "derdim var zaten" dercesine. Güneşin doğuşu batışı farksız ve başka bir tam bilmediğim Ebru Gündeş şarkısı üst üste binerken uyuyakaldım. Güneşin doğuşu batışı, doğuyu batıdan ayırt edemeyen benim gibi cahiller için gerçekten farksız.

Dudullu'ya vardığımızda çok büyük çabalarla uyandırıldım. Tam uyanmamaya azami çaba gösterdim çünkü set ekibi kahvaltı edecek, set hazırlanacak, ışıklar, kameralar, oyuncuların makyajları falan en az iki - üç saati var. O zamana kadar kendime bir yer bulup uyurum diye planladım. Reklamın çekileceği yer aslında sabit bir dizi platosu. Depo gibi dev bir bina, bir katı hastane dizilerinin çekilmesi için tam teşekküllü bir hastane olarak döşenmiş. Ya da bir aşiret dizisinin sevilen ya da sevilmeyen bir ağası vurulduğunda hastanede geçen bölümler burada çekiliyor. Her hafta sevilen bir oyuncu bu sette sahte bir doktorun yakasına yapışıp çok büyük bir güneydoğu anadolu şivesiyle "yaşatacaksın onu doktor, ne olursa olsun yaşayacak, bu hastaneyi başınıza yıkarım!" diye bağırıyor. Hastane yatıp uyumak için çok mantıklı, özel hastane odası olarak düşünülen odalarda çok güzel yataklar ve kanepeler var ama giriş katta olduğu için kahvaltı masasını oraya kurmuşlar, gireni çıkanı çok fazla. Bir üst katın yarısı emniyet müdürlüğü, bir kısmı adliye, bir kısmı da nezarethane olarak döşenmiş. Emniyet müdürlüğünde hep bürosit var, en son çare olarak düşünebilirim, adliye çok kullanılmadığı için içeride sadece kürsü var, hiç olmaz. Nezarethanedeki bankları şöyle bir deniyorum ama bankların üstüne dekor olsun diye koydukları battaniyeler nemden ve rutubetten inanılmaz kokuyor. Çok büyük ihtimalle gerçek nezarethane de bu kadar rahatsızdır. Kafamın içinde kanunsuz iş yapmamaya kesin olarak o an karar verdim. Yüzbin - ikiyüzbin dolar için bile olsa o rezaleti çekmeye değmez.

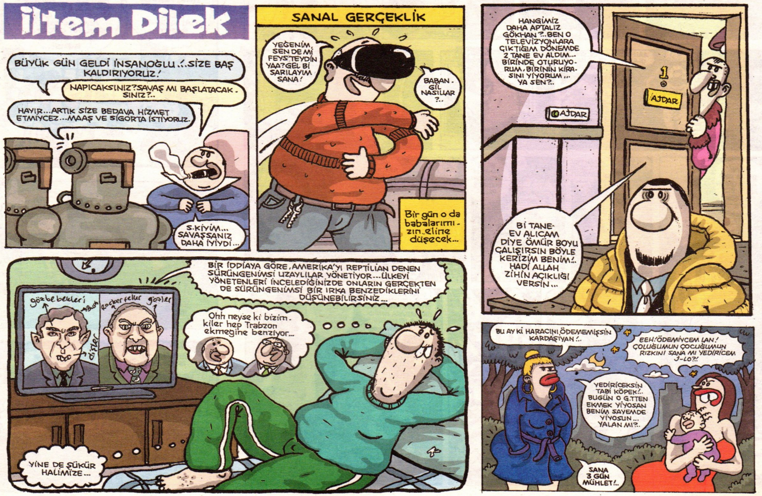
Buraya en son geldiğimde en üst kat depo olarak kullanılıyordu. Yine de kontrol etmeye karar verdim, oraya da bakarım, bir şey çıkmazsa servis aracının arkasındaki beşli koltukta yatarım diye düşündüm. Oysa benim uğramadığım süre zarfında en üst katı muhteşem bir modern iş yeri setine çevirmişler. Bir holdingin yönetim katı olarak düşünün. Patron odasında şekilli üçlü kanepe, çalışma alanında ziyaretçilerin beklemesi için tasarım L koltuklar, modern sandalyeler falan, muhteşem bir yer olmuş. Prodüksiyondan tanıdığım bir çocuğa mesaj yolladım: En üst katta holding gibi bir yerde uyuyorum, çekimler başlarken beni uyandırın. Teşekkürler.

BAĞIRMAK! ÇOK BAĞIRMAK!

Önümüzdeki Hafta: Sette yemek arasında pilav ve salata verdiler.

groagh@gmail.com

baris.uygur@gmail.com

Akıl Fikir Ofisi

Barış UYGUR

Hizmit Hiriketi'yle Nasıl Tanıştım?

Biz üç kişiydik. Yani evet aslında beş kişiydik ama o beş kişinin içinde ayrı bir üç kişiydik. Okula otobüsle, trenle gidip gelen üç kişi: Yalçın, Hakan ve ben; üç ortaokul öğrencisi. Mustafa ve Devrim'i de ekleyince beş oluyorduk. Mustafa ve Devrim servisle gidip geliyordu ya da Devrim, okulun iki sokak aşağısındaki İstanbul Erkek'te yatılı kalıyordu, hatırlamıyorum.

Okul dışında en çok Yalçın'la görüşürdük. Rak'çıydık ve dinlemek istediğimiz albümler piyasada olmadığından; Beyazıt, Kadıköy, Bakırköy ya da Bulutsuzluk Özlemi'nin şarkısındaki gibi, *PTT'nin önünde Taksim'de* kaset almak için dolanırdık. Okul günleri Hakan da bizimle geliyor ve Laleli'de bir atari salonunda, harçlıklarımızı geriye bir otobüs bileti, tren jetonu parası kalana kadar harcıyorduk.

Bu gezip tozmalar gizliydi. Veli toplantısında bir öğretmen, velileri "Bazılarınızın çocukları Barış'la fazla geziyor, dersleri kötü etkilenebilir," diye uyarmış, böylece bazı aileler çocuklarına benimle arkadaşlık etmeyi yasaklamıştı. Artık çocuklar benimle gezdi diye kerrat cetvelini mi unutacaklardı, binomik formülleri yanlış mı yazacaklardı o kadarını bilemiyorum. Zaten binomik formüller ne onu da bilmiyorum. Yani düşünüyorum da, ben olsam ben de çocuğumun benimle arkadaşlık etmesini istemezmişim. Zira Hakan'la Yalçın eve gittikten sonra akşama kadar atari salonunda Final Fight'ı bitirmeyi denemenin parlak bir başarıyı müjdelemediği ortada. Üstelik öyle tek jetonla oyun bitirenlerden değil, harçlığı makineye boşaltıp ikide bir zor duruma düşen ve yanında "Geçeyim mi abi?" diyen çocuklar beliren oyunculardandım. Arkadaşlarım gibi eğlence ve ders arasında denge tutturamamam bir yana, eğlence kısmında da bir "loser"dım. Allahtan oyun sonunda çıkan "Winners don't use drugs" (Kazananlar uyuşturucu kullanmaz) uyarısına kızıp "E, hep kaybediyorum," diyerek bir çılgınlık yapmamışım.

Dediğim gibi hafasonları, Yalçın'la beraber korsan kasetçileri dolaşırdık. Harçlığımız haftada bir albüme yeter, yeni aldığımız birer albümü de değişe değişe dinlerdik. Kimin fikriydi hatırlamıyorum, bir hafta sonu Çemberlitaş'ta buluştuk ve FEM dershanesinin Fen Liseleri deneme sınavına girdik. Fen Lisesine gitmek istemiyordum, hatta kendi liseme bile muhabbet için gidiyordum ama arkadaşlarıma uydum işte. Bu da benim arkadaşlarımı kötü etkilemem gerekirken arkadaşlarımın beni iyi etkilemeye çalıştığını gösteriyor ki kötü arkadaş olmakta bile başarılı olamamışım anlayacağınız.

Bir iki hafta sonra Yalçın, bizim okuldan sınavda başarılı olan beş kişiye FEM'in özel ders vereceğini ve her nasılsa benim de bu beş kişi arasında olduğumu söyledi. Çoktan seçmeli sınavların sorunu buydu işte. Evet; Yalçın da, Hakan da, Mustafa da, Devrim de pırıl pırıl çocuklardı. Hatta şimdi gözden geçirdim, hepsinin LinkedIn sayfaları var; biri cerrah, diğer üçü uluslararası şirketlerde yönetici olmuş. Yani beni aralarına koyduğunuzda patates gibiyim: Yönettikleri şirketlerde call-center dışında çalışabileceğim bir departman yok ama her nasılsa ben de başarılı olmuşum. **"Şıklarda diğerlerine benzemeyeni ele, kalanların hepsine az çok benzeyenini; olmuyorsa B'yi işaretle"** taktiğim işe yaramıştı anlaşılan.

Artık her çarşamba, Çemberlitaş FEM'de bedava fizik, kimya, biyoloji dersi alacaktık. Bizimkiler beleş ders alırken keriz gibi beklemek istemediğim için kabul ettim ve ilk dersimizi almaya gittik.

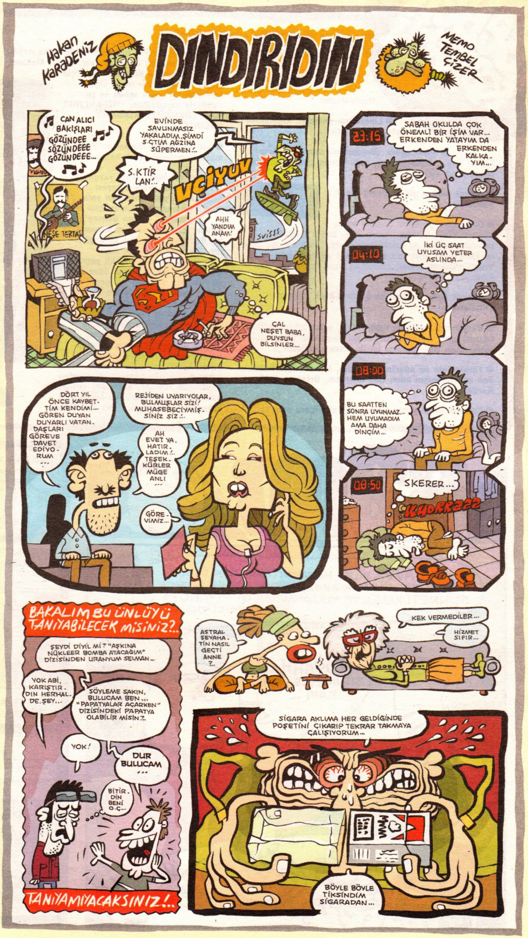
Ders, kantin gibi bir yerdeydi ve hoca da üniversite öğrencisiydi. Kendisine hocam değil abi dememizi isteyen hoca, dersten sonra limonota ve çokoprens ısmarlayıp sohbet etmek istedi. Valla sohbetle problemim yoktu ama limonata ve çokoprens ikramı ağırıma gitmişti doğrusu. Evet yanlış ama limonata içecek yaşı geride bıraktığımı sanıyordum. Neticede daha bir kaç hafta önce kuytu zannedip, keriz gibi Vezneciler Polis Karakolu'nun dibinde şarap içerken yakalanmış ve komiserden azar işitmiştik.

"Abi"nin sohbeti havadan sudan başlayıp menkıbelere uzanmaya başladı. On dakika önce fizik anlatan çocuk metafiziğe girmiş, insanların aynı anda ayrı yerlerde olabildiği; zaman ve mekanın solucan deliği falan dinlemeden eğilip büküldüğü hikâyeler anlatmaya başlamıştı. Canım sıkıldığı için her menkıbenin mantık hatalarını göstermeye başladım. Dersini iyi çalışmamış olacak ki itirazlarıma doyurucu cevaplar veremiyordu. Benden pek hoşlanmadığını gözlerinden ve döktüğü terlerden anlayabiliyordum.

Hem fizik hem de metafiziğe bu kadar sık katlanmak istemediğimden ikinci hafta kaytardım. Sonraki çarşamba ben de gitmeye hazırlanıyordum ki arkadaşlarım utana sıkıla, geçen hafta gelmediğim için "abi"nin sevindiğini, artık gelmemi istemediğini söylediler. Bedava ders buraya kadardı. Arkadaşlarm özel dersleri almaya devam etti. Bir hayli limonata içip çokoprens yediler ve fizik kadar metafiziğe de maruz kaldılar ve lisede de ücretsiz özel sınıfa devam ettiler. Ha nedir, dershaneye gitmeseler bile, belki ilk 100'e değil ama ilk 500'e girecek çocuklardı zaten. Hiçbiri, "cemaatçi" olmadı, abilerin sohbetlerini de benim gibi açıktan dalga geçmek yerine bıyık altından gülerek dinleyip geçecek kadar akıllıydılar.

Hizmit Hiriketi'yle işte böyle tanıştım. İkinci karşılaşmam on yıl sonra, çalıştığım şirkete el koyup arkadaşlarımı işten kovduklarında ve şirketin gazetesinin yayın arşivini silip yok ettiklerinde olacaktı. Üçüncü karşılaşmamızda bir vesileyle, gönderdiğim yazılı bir beyanatı tahrif edecekler; dördüncü ve son karşılaşmamızda ise uğradıkları hukuksuzluğun sorumlularından birinin de kendileri olduğunu hatırlattığımda küfür kıyamet maillerle saldıracaklardı. Üstelik henüz iki yıl öncesine kadar yaptıklarını tamamen unutmuş gözüken "aydınları" arkalarına alarak.

Yirmi üç yıl önce, on beş yaşındaki çocukları limonata ve çokoprensle kandıramayan adamların günün birinde anlı şanlı gazetecileri, profesörleri parmağında oynattığını göreceğimi söyleseler inanır mıydım bilmiyorum. Gerçi o zamanlar Ateş Hırsızı dergisinin heyecanıyla anarşist olmuştum, inanırdım herhâlde.

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Gözlerinden uzaklaşınca
dünya
Bin bir geceden birinde
güya
Başlar rüya içinde rüya."
- Yahya Kemal, Akşam Musikisi'nden

● **Liberalizm ambalaj, kapitalizm kutu, faşizm ürün...**

● Shakespeare, dünyanın bir sahne olduğunu öğretti bize... Instagram ise, çoğu kişinin seyircisinin yine bizzat kendi olduğunu...

● **Açılışa herkes gider, Cemil Çiçek gönderilir...**

Yatakta kahvaltı: Yorganik gıda...

● Don Kişot romanının finaline doğru, Mahsun Yüzlü Şövalye, kadim dostu Sanço Panza'yı başucuna çağırır, az hasbihalden sonra, "Peki sen hep böyle mi kalacaksın" diye sorar. Sanço'nun yanıtı "Evet" olur... Vasati zübükten führer, kahraman, uzun, vs. üreten kitle ruhu...

● **Cüneyt Çakır tek başına girsin AB'ye, herkes rahatlasın...**

● Dünyanın en mülayim tuhaf insanı, yalnız başına misafir odasına girip, anlamsız bazı el kol hareketleri yaptıktan sonra dışarı çıkanortaokul bir-iki erkek çocuğudur...

● **Türkiye'nin ilk apartmanının adı, Letafet Apartmanı... Son apartmanının adını tam bilemem, Ortaklar değilse Kardeşler'dir...**

● Kelimeyi yalan yapan kurnaz ile kağıdı para eden tacir aynı adam...

● **Remzi Kitabevi'ni bilmeyen nesle aşina değiliz! Bu markanın, sapsarı bir kitabı var, yazarı Mehmet Ömür, adı da "Horlama Kitabı". Köşe için enteresan done var mıdır diye herhangi bir sayfa açtım ve şu cümleyle karşılaştım: "NİŞANLINIZ İÇİN YÜZÜNÜZÜ KIRDIRIR MISINIZ?"**

● Sabiha Gökçen Havaalanı: Kupa maçında oynayan yedek kaleci...

● **Yol hikayesinin yaygınlığı malum, yolcu hikayesi keza, peki yolcunun yola çıkamamış hikayesi tam da nasıldır? Ferhan Şensoy'un kitabı "Elveda SSK" mükemmel bir ilerleyemeyişin has ve özgün bir türkçeyle anlatımı. Yarı yabancılaşmış, orta ölçekli patron Şükrü'nün, bir yaz günü ödemeli sorunlardan darlanıp ''güneye doğru'' yola çıkması lakin Marmara genelinde patinaj yapmasının bir nefeste okunan öyküsü. Şükrü, baştan sonra kemik bir tipleme ve de yansıma. Hele de sarhoş geldiği oteldeki kapı numarasına bakmak için, üstünde sadece banyo köpükleriyle koridora çıkan Şükrü'nün kapının cereyandan kapanması üzerine, koridorda çırılçıplak kaldığında, edep yerlerini köpüklerle katapmaya çalışması... Pes yani usta...**

● Tatminsiz ile hayalsiz çifti, başka özel hayatları didiklemeye müebbet mahkum tiplerdir...

● **Haçlı seferlerinin dibine "doğu hayranlığı" yatar. [...] doğulaşmayı beceremediği için doğuya saldırmıştır. Yavaşlama ve tevekkül, emperyalisti yoksulluktan da çok korkutur...**

● Allah'la kulu arasına girmek, günah... Ayıp ola[...] iki aşık arasına girmek...

● **Amerikalı siyahi caz gitaristi Wes Montgome[...] pena yerine başparmağı[...] kullanmış. Sebebi, genç[...] komşularını, evlendiğind[...] de karısı ve çocuklarını geceleri uyandırmama dikkati! George Benson'[...] göre Wes M.'nin eşsiz tonunun kaynağı, sanatç[...] elindeki nasır. 1923-1968 arasında yaşamış Montgomery fabrikada işçilik ve taksi şoförlüğü yapmış, bazı geceler de grubuyla kulüplerde çalarmış, bazı geceler de grubuyla kulüplerde çalarmış. Grubunu dağıtmamak i[...] John Coltrane'in çağrısını reddetm[...] "Hız yerine melodiyi ön plana çıka[...]**

gitarist'' olarak tanınan Wes Montgomery, 19 Mart 2016, cumartesi akşamı, "Caz Ağacı'' kapsamında, Şişhane Salon'da, usta müzisyenlerin katılımıyla anılacak. Sunucu benim, beklerim. (Ve de: 11 Mart 2016, cuma, 20.00, "80 Dakkada Cümle Alem'' adlı gösterimle Devlet Tiyatroları Akün Sahnesi'ndeyim. 2. Ankara Uluslararası Komedi Festivali'nin açılış gecesinde...)

...anın Ruhu'na ...an, Ruh'un ...manını idrak ...emeyendir...

● Hayalet: Popüler ruh...

● **Satrancın tam ısınamadığım tek kuralı, vezirin tekrar oyuna girebilme ihtimali. Giden geliyor, acep ne iştir?! Vardır acemin bir bildiği. ''Piyondan da kahraman çıkar'' gibi. Acemin acemi olmadığı yegane husus satranç...**

● Eski has eski tamam: Herşey eskisi gibi, gene iyi...

● **Ev Ödevi: Nelson Mandela'yı herkes bilir, Waruhyo İtote'yi bilen bilir... Ömer Şerif'i herkes bilir, Cihangir Gaffari'yi bilen bilir... Cruyyf'u herkes bilir, Haan'ı bilen bilir...**

● "Giderken tutti beni / Yaladı yuttu beni / Ne vefasız yarimiş lo / Nasıl unuttu beni'' türküsünün tam karşılığı, " O gün tam ne olduydu ulan öyle'' cümlesi sanırım...

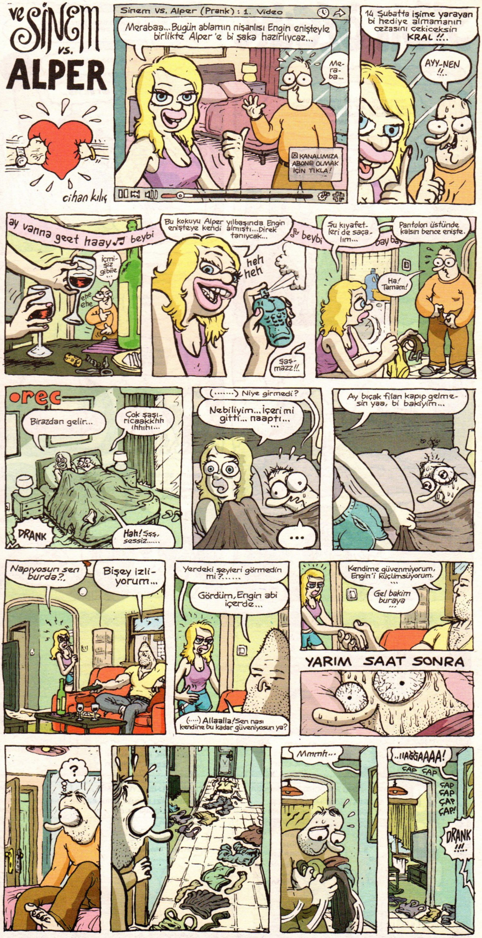
● **Beni rus hemşirelere emanet ediniz!**

● Tarih içinde, öylesine, ortadan bir laf edip, sonra o sıradan laf çok takdir görüp sevilince hiç sesini çıkarmayan, kolpa özdeyişçi, en az bir atamız mevcuttur bence!

● **Hortlak: Komik ruh...**

● Hititler varken hiçbirimiz yoktuk, sonradan sonraya nasıl bi sahiplenme böyle bu dünyayı. Unutuverdik yokluğu...

vedatozdemiro@gmail.com

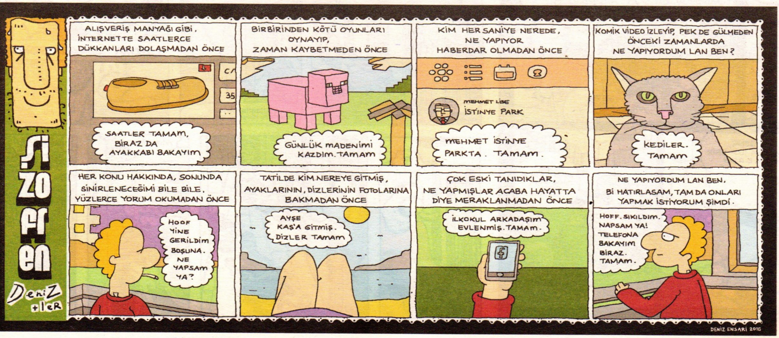

YİĞİT ÖZGÜR

YAKLAŞTI...EĞİLDİ KULAĞIMA... "SEN BENİM AİT OLDUĞUM YERSİN"... "DOĞDUĞUM YERSİN, DOĞUM YERİMSİN" DEDİ BANA...
KÜTÜK DEMİŞ OĞLUM KIZ SANA...
SİZE ÖLMÜŞ GÖZÜYLE BAKIYORUM
BEYNİMİZİN ÜSTÜNDEN KAMYON GEÇSE NE OLUR?
BEYNAMAZ...
Salla salla.
YALNIZ BAKAR MISIN, BEN SENDEN DAHA ÇOK SEVİNDİM RESMEN !!!!
HAYIR BANA NOOLUYOSA !!!!
GİT BE PİS...
BU HASTAMIZ KENDİSİNİ DENİZ BAYKAL SANIYOR...
MERHABALAR EFENDİM...
BİSMİLLAHİR-RAHMANİRRAHİM... İLGİNÇ Bİ VAKA.
EROTİK ŞEYLER DÜŞÜNÜNCE HEMEN KALKIYOR MİDEM...
BENİM DE HEMEN SULANIYOR ŞEYİM... NEDİR O.. BEYNİM.
TABİ SEVİŞEMEZSİNİZ.

Şİ ZO FR EN
ALIŞVERİŞ MANYAĞI GİBİ, İNTERNETTE SAATLERCE DÜKKANLARI DOLAŞMADAN ÖNCE
SAATLER TAMAM, BİRAZ DA AYAKKABI BAKAYIM
BİRBİRİNDEN KÖTÜ OYUNLARI OYNAYIP, ZAMAN KAYBETMEDEN ÖNCE
GÜNLÜK MADENİMİ KAZDIM. TAMAM
KİM HER SANİYE NEREDE, NE YAPIYOR HABERDAR OLMADAN ÖNCE
MEHMET LİSE
İSTİNYE PARK
MEHMET İSTİNYE PARKTA. TAMAM.
KOMİK VİDEO İZLEYİP, PEK DE GÜLMEDEN ÖNCEKİ ZAMANLARDA NE YAPIYORDUM LAN BEN?
KEDİLER. TAMAM
HER KONU HAKKINDA, SONUNDA SİNİRLENECEĞİMİ BİLE BİLE, YÜZLERCE YORUM OKUMADAN ÖNCE
HOOF YİNE GERİLDİM BOŞUNA. NE YAPSAM YA?
TATİLDE KİM NEREYE GİTMİŞ, AYAKLARININ, DİZLERİNİN FOTOLARINA BAKMADAN ÖNCE
AYŞE KAŞ'A GİTMİŞ. DİZLER TAMAM
ÇOK ESKİ TANIDIKLAR, NE YAPMIŞLAR ACABA HAYATTA DİYE MERAKLANMADAN ÖNCE
İLKOKUL ARKADAŞIM EVLENMİŞ. TAMAM.
NE YAPIYORDUM LAN BEN. Bİ HATIRLASAM, TAM DA ONLARI YAPMAK İSTİYORUM ŞİMDİ.
HOFF. SIKILDIM. NAPSAM YA! TELEFONA BAKAYIM BİRAZ. TAMAM.
DeniZ +ler
DENİZ ENSARİ 2016

Fırat Budacı

VARIM!

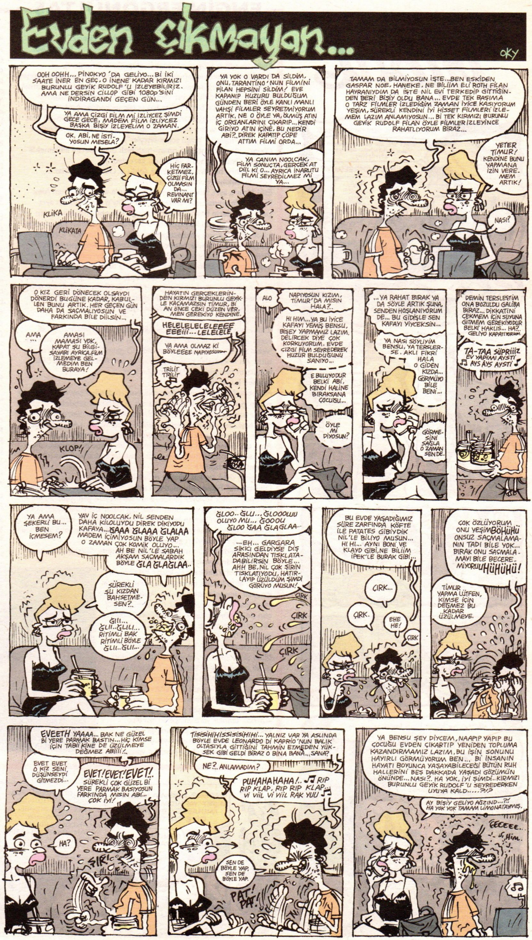
● **"Benim bir şey söylememe gerek yok, o benim ne istediğimi bilir."**

Bir esnaf lokantasında duydum bu cümleyi. Ellili yaşlarında bir adam, yanındaki arkadaşıyla beraber yemeklerin olduğu tezgaha yanaşıp yüksek sesle söylemişti. Sipariş olmaksızın adamın ne istediğini bilen aşçı, bir tabak pilav uzattığında memnuniyetle kafasını sallamış ve arkadaşına, "Şimdi sen seç kendi yemeğini," demişti. Adam, filmlerdeki bar sahnelerinden alışık olduğumuz ve daha çok viski tercihi için kullanılan "her zamankinden" coşkusunu lokanta şartlarında pilavla sağlıyordu. Her gün pilav tüketerek tanınan bir müşteriye dönüşmeyi başarmış, hatta bu alışkanlığı, kendi arkadaşına hava atabileceği bir boyuta ulaşmıştı. Her gün aynı şeyi yemek kolay değildi ama halinden memnun görünüyordu. İflah olmaz pilav tutkusu zamanla ona "tanınmış kişi" olmanın kapılarını açmış ve belki de canı başka şeyler çekiyorken bile kazandığı bu statüyü kaybetmemek uğruna pilava mahkum olmayı göze almıştı. Dünyadaki rakipleri düşünüldüğünde hayranlık verici bir başarıydı onunki: Sürekli siyah giyinmek, her akşam aynı barda tek buzlu Jack içmek, her sabah aynı kafede aynı saatlerde espresso içerken gazete okumak ve pilav... İşi kolay değildi. Bir alışkanlığın sürekli tekrar edilmesiyle kazanılan itibarın en ekonomiğini tercih ederken tek taraflı beslenmeyi göze almıştı. "Her zamankinden" şanını bozmamak için eti, tavuğu, sebzeyi gözden çıkarmıştı. "Benim bir şey söylememe gerek yok, o benim ne istediğimi bilir" cümlesinin uzunluğu, "pilav" kelimesi düşünüldüğünde bir tür yorgunluk gibi görünse de, yaratılan görkeme değiyordu. Tas kebabı, pilav ve salata yiyen arkadaşının karşısında sadece pilava kaşık sallarken, "Nasıl tas kebabı?" diye sorması yürek burkucu olsa da, bu mekânda tanınıyor olmanın gönenci ona yetiyordu. Lokantadan çıkarken, sırf bilinir olmak uğruna hangi yemeği seçebileceğimi düşündüm. Tezgaha bakarken böyle bir seçimin benim için mümkün olamayacağını anladım. Bir yemek seçip ısrar etsem bile en geç bir hafta içinde, "her zamankinden üstü kuru", "her zamankinden ve fırın tavuk", "az çorba, az her zamankinden ve orman kebabı bir de ayva tatlısı" diye menüyü genişletecek, mekânda tanınmak konusunda bir karmaşa yaratacaktım. Bu lokantaya bir arkadaşımı getirsem, aşçının sorusuyla rezil olacaktım: "Her zamanki neydi abi?"

● **"Korkusunlar valla, bundan sonra herkes benden korksun, artık eski Seda yok, üzgünüm..."**

Seda'nın bu hazmı zor ve yoğun cümlesini vapurda duydum. Konu tam olarak neydi anlayamamıştım ama bir arkadaşı ona, "Vallahi senden korkulur," dediğinde kaşlarını kaldırarak söylemişti. Özellikle lafın sonundaki "üzgünüm" kelimesi, 'benden günah gitti' anlamı verebilmek için bulunabilecek en iyi final gibi gelmişti bana. Böylesi yoğun bir cümleye metroda, otobüste falan pek rastlanmıyor. Vapurun ferahlığı, deniz üzerinde olmanın verdiği coşku, toplu taşımaya ait sıkıntıların vapurlarda yaşanmaması insanın dimağını açıyor olmalı. Sağ tarafımızda tarihi yarımada tüm ihtişamıyla bizi selamlarken eski Seda yoktu artık. Yeni Seda ortalığı kasıp kavuruyordu. Vakit geçtikçe, Seda'nın anlattıklarının işyerinde yaşadığı olaylarla ilgili olduğunu anladım. Seda, işyerinde birilerine haddini bildirmişti. Büyük bir zafer duygusu eşliğinde anlatmaya devam ederken, arkadaşlarından bir iki kere daha "Vallahi senden korkulur" övgüsü aldı. "Vallahi senden korkulur" kadim bir övgüdür, bu övgüyü duyunca hain bir gülümseme eşliğinde neşelenmeyen insan çok azdır, ama Seda'nın coşkusu bambaşkaydı. Eski Seda'dan Yeni Seda'ya zamanla değil, tek bir olayla geçtiği için bu kadar heyecanlıydı sanırım. Eski Seda pısıyordu, ama Yeni Seda artık hiçbir şeyi içinde tutmaya karar vermişti. Bunun dışında, çok iyi salağa yattığı bilgisi de vardı. Demek ki salağa yatarak kendisine haksızlık edeni istediği şekle sokmuş ve yeri geldiğinde ona hak ettiği cevabı vererek işi bitirmişti. Lafı gediğine koyma konusunda çok başarılıydı. Gedikleri çok iyi tespit ediyordu. Gediğe oturttuğu lafları, başından geçenleri kendi arkadaşlarına anlatırken tekrar etmek üzere uzun süre bozulmadan saklayabiliyordu. Görünüşe göre, işyeri çok yakında Yeni Seda'nın pert ettiği insanlarla dolup taşacaktı. Yeni Seda, çalıştığı koca şirkette herkesi dize getirecekti. Bölüm şefi bile bundan böyle kendine dikkat etse iyi olurdu, çünkü bu gidişle sıra ona da gelecekti. Yeni Seda ilk hatasında onun da ipini çekecekti.

Haftaya: "Attırdın di mi bizim karides güveci?"

CENGİZ ÜSTÜN

Tribal enfeksiyon

info@cengizustun.com

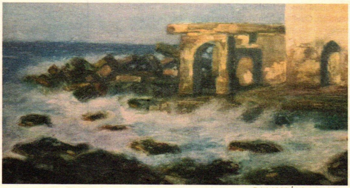
ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Bir dolmuşa bineriz Edirnekapıdan./ Sultanahmette atkestanelerinin en güzeli/ Elli kuruş verir, cambaza gireriz."

Turgut Uyar

Dallarda tıklım tıkış pembemsi çiçekler.(erik mi onlar?)
Bulutların yırtıklarından aşşağıya şöyle bi bakıp bakıp çekilen güneş. Rüzgar; çocukluğumdan bildiğim bir rüzgar'ın aynısı.(ılık, kayısımsı/kavunumsu bir tadı da var sanki) Parketmiş arabaların üzerlerinde artık sadece birbirlerine bakar olmuş kediler. Aralarında çöp konteynırının olduğu tarafa doğru bakan,(tek bir tane olsun) yok. (*'derd i maişet' şu ara ikinci sıraya düşmüş durumda–aç ayı oynuyor mu yani? Hayret!– "yerim sonra bişeyler"*)
(Yazar, --derdi bambaşka onun--hızlı hızlı düğmelerini iliklemekle meşgul. Onaltı onbeş'e yetişmesi gerekiyor.)
"Belki şehre bir film gelir" Evet. Oldu o. Geldi arkadaşlar.
Epeydir bekliyordum; 'Mısır Tanrıları'
Eski Mısır'a ayrı, tanrılarına ayrı, üç boyut'a ayrı, yönetmen Alex Proyas'a (*o unutulmaz/muhteşem 'Dark City'yi yapmıştı*)ayrı ayrı, çeşit çeşit derin hayranlıklarım olduğu için epey heyecanlıydım arkadaşlar, deli gibi koşuyordum.*--neredeyse metronun vagonlarının içinde de ileri doğru yürüyeceğim(geç kalmamam lazım)*– Cevahir. Ötüyor üstüm. Tekrar geçiyorum. Boşunaymış koşuşturmam. Yirmibeş dakika daha bangır bangır reklam seyrediyoruz. Ama hepsi bizim yararımıza şeyler. Müjdelerle dolu. Hangisini alsak aşırı kâr ediyoruz, ihya oluyoruz. *(büyük bir özenle seçmişler, itina ile kurutmuşlar,*--hepsi bizim için--*hele o fındıkları cımbızla tek tek seçmeler–duygulanıyorum, ben de insanevladıyım–*) Çok seviliyoruz. (*bunu belli etmekte de cimri davranmıyorlar hem)*
Peki film?
'Dünyanın en acaip gelinliği' başlıklı yazımı okuyanlarınız varsa, varsa eğer, onlar hatırlayacaklardır işte arkadaşlar. Belki o yüzden 'vebal aldım'; O yazı yüzünden oldu. O gelinliği tasarlayanların ahı tuttu. Ah arkadaşlar, meğer 'Şatafat' nedir? 'Abartma' nedir? Bu konuların tam bir karacahili imişim ben.
Allahım bu nedir?
Naaptınız? Ya zaten eski Mısır medeniyeti denilen şey, insanoğlunun görüp görebileceği en, en en abartılı, en şatafatlı/debdebeli uygarlık. Onlar yapmış yapacağını zaten.(*pramitler, sfenksler, dev, apartman boyu heykeller, altın kaplamalar, dehlizler, mumyalar...*) Abartılabileceği kadar abartmışlar. Bi de tutup, sen niye zahmet ediyorsun?
Ama işte, benim gibi konuşan olmuşsa da, (*filme başlamadan önce yani*) susturmuşlar herhalde o zat ı muhteremi arkadaşlar.(sen karışma arkadaşım!)
Olmamış öyle, on kat, yüzkat daha abartmışlar.
Dikilitaş mı? Filmde bin metre'yi aşkın olanı var. *(ben tahmin etmiyorum, baş mimar söylüyor filmde metre'sini falanını, görüyoruz zaten)*
Piramid? Keops'un on onbeş misli, dağ kadar olanı var. Koca koca blok blok taşları her an bir sürgülü sistem gibi vızır vızır açılıp açılıp kapanıyor hem de. *(taşların aralıklarından içinde soba gibi yanan akkorları,* ışıl ışıl alevleri görüyoruz)
Yılan mı dediniz? On metrobüs büyüklüğünde, seksi kadınların şöförlüğünde, kıvrıla kıvrıla, kumlara bata çıka geliyorlar.(iki katlı ev kadar kafaları var)
Hele o altın kanatlı tanrılar. Ah, onlar. Onların kavgaları.(*insanlardan baya büyük, dört metre civarı falan varlar–hadi erkek neyse de,(ayı gibi olsa da olabiliyor da)güzel bir kadının o kadar büyüğü?*Dört metre olanı?O ağız, o koca dudaklar?--)
O tanrıların, keskin kılıcımsı levhalardan olma şakır şukur açılıp açılıp kapanan altın ışıltılı o koca metal kanatları. *(doksanların video oyunları kalitesinde. Nooluyor? O kadar kötüsü kaldı mı?–vardır bi bildikleri–)* Bayılacak gibi oluyorum. Allahım ne olur uzunca bi süre 'kanat' diye bişey görmeyeyim. Nolur.
– ayrıca, 'tanrılar' yaralanınce da, sıvı altın şeklinde *akıyor kanları, pırıl pırıl,* ışıl ışıl *yaralarından, söylemedi demeyin–)*
Onca mübalağa/şatafat, *–parıltılar, yansımalar, altın ışıltıları, 'şua'lar, metalik şavkımalar, akkorlar, alevler, dev sütunlar, kumlar, şelaleler–* arasında kalınca, (maruz kalmak)bir çeşit zehirlenme belirtileri husule gelmiyor değil arkadaşlar. Oluyor. (*gözünüzün içine ansızın lazer 'sıkmışlar' gibi de oluyor karanlığın* ortasında) Boyutlar içinde kalıyorsunuz. Sanki bir 'kaza'ya uğramışsınız, başınıza bişey gelmiş gibi bir duygu. Bi sürü çok güzel şey de arada kaynayıp, heba olup gitmiyor mu? Gidiyor maalesef. Yazık. Sersemliyorsun. Bakamıyorsun. Bi dursa. (Ah, bi saniye bi dursa)
Peki buna rağmen eğlendim mi?
Valla herşey bir 'oran' meselesi değil mi? Bi yerinde durmayı becermek lazım.
Misal, pasta severim ben. Ama, şimdi yani, şöyle; 'hem masası da pastadan mamul, duvarları pastadan, tavanları pastadan yapılı bir odada, mütemadiyen/aralıksız yüzünüze pat pat pat pasta fırlatıyorlar' mış gibi olması? Tabi arada ağzınıza(*boğulmazsanız eğer*) güzel (leziz)pasta parçaları da isabet ediyor. Etmiyor değil.
"Eğlenmedim" de değil yani bi çeşit. --lunapark çalışanları park boşken zincirli aleti çalıştırıp biniyorlar ama durdurmayı beceremiyorlar. Önce gülüşürlerken az sonra "imdaat imdat" diye bağırıyorlar ya-- Belki üstüste birkaç Semih Kaptanoğlu filmi seyretsem düzelirim. Bilemiyorum.
Pardon. Konuyu kapatırken, bişey daha;
Mısır'da geçiyor geçmesine. Ama neredeyse hemen herkes beyaz ırktan. Tanrıların hepsi beyaz. Bembeyaz. Eskiden Hollywood'un bunun gibi; hikayesi Ortadoğu'da falan geçen filmlerinde oynayan bütün beyaz aktörler/aktrisler yüzlerini koyu fondötenlerle falan örterlerdi. --Belki solaryum da bi miktar--(pembe pembe boyanmış dudaklar hatırlıyorum) Artık ihtiyaç duymuyorlar öyle şeye. (böle! Yersen)
–İronik/sembolik gizli bi bir gerçekçilik te içermiyor değil ha 'tanrılar'ın beyaz oluşu; Kaderi beyaz'ların elinde Ortadoğu'nun. Ortadoğulu'nun. Onlar tanzim etmiyorlar mı?(şu ülke üçe bölünsün, diğerinden iki çıkartılsın)–
Ama peki halk? Onların da büyük bir kısmı beyaz işte.
Demek ki, eğer 'beyaz adam' değil de, Afrikalılar, zengin/gelişmiş olmuş olsalardı. Filmleri onlar yapsaydı eğer; Diyelim Yunan mitolojisinin bütün tarılarını; Zeus'u, Apollon'u, Hades'i, Dionizos'u, Poseidon'u falan filan hepsini zenci aktörler oynayacaktı filmlerde.
Peki, (çok çok sevdiğ*im, Kavafis gibi*) Rum bir ailenin çocuğu olarak İskenderiye'de doğan(*Rum olarak kardeşimiz sayılır, İskenderiye'den de hafif bir bir hemşo'luk havası hissediyorum*) Alex Proyas'ın bendeki kredisi bitti mi?
Asla. Kat'a.(*zinhar!*) Zerre kadar eksilmedi. *(Dark City Duruyor öyle orda.)*
Giderim, yeni filmi isterse güneş'in (15,6 milyon derece)merkezine giden ışıl ışıl akkorlardan yapılı dehlizlerinde geçsin, giderim. Gene giderim.*(ama ne olur beyaz/pembe bir aktörün –makyajsız–oynadığı* bir 'Otello' uyarlaması falan yapmasın. Çok rica ediyorum. Lütfen.)

Hepinize dostluk, kardeşlik, muhabbet dolu günler diliyorum.

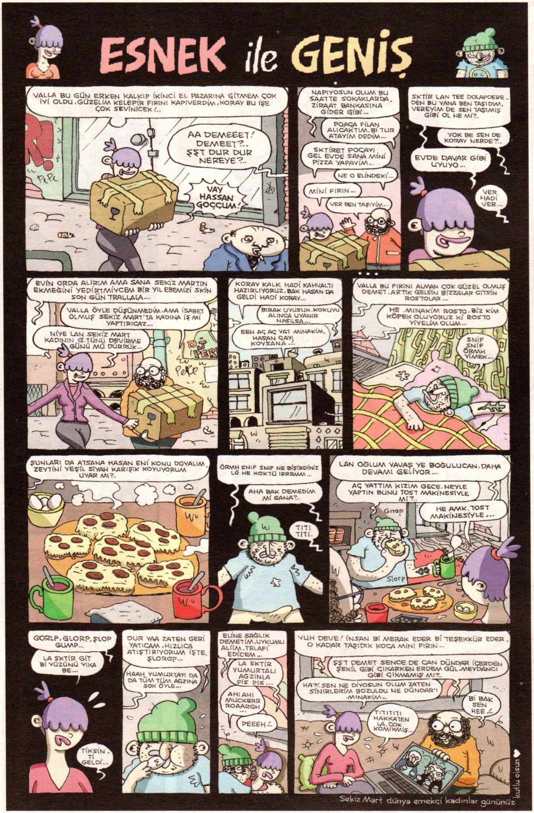

Eylül 1999 İskenderiye/Mısır

engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan
müzik üzerine kısa bir sohbet
HEMEN HEMEN BÜTÜN ENSTRÜMANLARI ÇALABİLİYORSUNUZ... PEKİ BU DEDİĞİNİZ YANİ ÇALARKEN EN ÇOK KEYİF ALDIĞINIZ ENSTRÜMAN HANGİSİ?..
DÖNENCENİN ORASI!..
BORNOZU ALMAYI UNUTUP GİRMİŞİM DUŞA... ÇOK PARDON, ODAMDA OLACAK!..
Bornozu unutuyor onu unutmuyor!..
OLUM Bİ CIALIS'İ DÖRDE BÖL ÇEYREĞİ 25'TEN SAT YOLUMUZU BULALIM...
ECZACILIK YEMİNİM VAR... HEM YA Bİ ŞİKAYET OLSA?..
YAV BİŞEY OLMAZ SEN BENİ DİNLE ÇEYREK CIALIS=25 TAMAMDIR.
ŞU ELDİVENLERİ TAKALIM UYURKEN ÇİZME YÜZÜNÜ GÖZÜNÜ...
OLUM GÜCÜME GİDİYO... SADECE KANCALI ELİME TAKSAYDIN BARİ BUNA NİYE TAKTIN?..
MORALİNİZİ BOZMAYIN ASLANLAR!.. İYİ SİLAHŞÖR DEĞİL BU BENCE BU BERELERİ BABAM DA UÇURUR KABAK GİBİ YUKARDA ZATEN!..
BURKSŞ!
OBEY
ŞAPKA İYİYDİ YA NİYE BU BERELERİ TAKTIK ANLAMADIM Kİ BEN?! BELKİ DE İYİ NİŞANCI NE MALUM?..
BAD HAIR
Dileklerini köprüye kilitliyorlar...
HACI DAYI ALLAH BİN BEREKET VERSİN! PAZAR OLA HACI DAYI!.. DÜKKAN MI AÇIYOSUN NAPIYOSUN ANLAMADIM Kİ!..
BİSSSSMİLLAAHH...
OFF BEYAZ YAKALILAR YEMEĞE ÇIKMIŞ ABİ HAYATTA YER BULAMAYIZ, BAŞKA YERE GİDELİM...
Gerçek bir iştahlı -2
Benim diyen gurme ile sabahlara kadar tartışır.
EKMEK ORDA KALACAK İYİCE EMECEK SALATANIN SUYUNU. ENN SON YİYCEM ONU... TAA EN SON KALKARKEN...
ABİ TATİLE GİDİYORUM DA TURŞU BİDONUMA BAKAR MISIN BEN YOKKEN? 15 GÜNDE Bİ TEKME AT, AY BİR DE TERS ÇEVİRSEN YETER...
BİRİNİZ DE HAYVAN BIRAKIN LAN, NE BİÇİM APARTMAN BURASI HERKES TURŞU SEVDALISI...
ŞUNUN SAYESİNDE BU KIŞ Bİ KERE BİLE GRİP OLMADIM ABİ... SIFIR HASTALIKLA GEÇTİ KIŞ!..
DOĞRUDUR O DA BİR ALT ÜST TAKIM İÇLİK SONUÇTA...
Bu hafta köşeyi en sevdiğim filim bitirişiyle bitiriyorum.
NE OLACAK ŞİMDİ?..

UYKUSUZ

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd. : Nuri Açar
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar
MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Utku Coşkun, Kerem Pişkin, Murat Cengiz
Kaligrafi: Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler
Halkla İlişkiler: Songül Yoldaş
Ofis Sorumlusu: Selami Yamak

Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Matbaacılık ve Yayıncılık Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: **Yurtiçi:** 190 TL **Amerika:** 120$ **Avrupa:** 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 **USD:** TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 **EUR:** TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

Haftalık Mizah Dergisi | 10 Mart 2016 | Sayı: 445

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

Furkanözçoban

OTİSABİ®

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

17 MART PERŞEMBE
SAYI: 2016/12 No: 446
3,50 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4 TL.
ISSN 1307-7619

#ANKARA

Ankara'da beş ay içerisinde yaşanan üçüncü saldırıda 37 kişi daha yaşamını yitirdi.

Tüm Türkiye Ankara'daki saldırıyı konuşurken hastanede dünürünü ziyaret eden Tayyip Erdoğan patlamadan saatler sonra açıklama yaptı: "Vatandaşlarımız endişe etmesin."

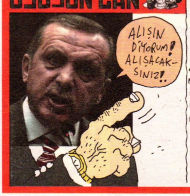
Ahmet Davutoğlu Ankara'daki patlamanın ardından konuştu: "Terörle mücadeleyi sürdüreceğiz."

Patlama sonrası sosyal paylaşım siteleri yavaşladı.

UYUYUN LAN

Sevgitim Uykusuz okurlarım; tam 94 yıllık enkazı kaldırmıştık ki ortalık yine enkaz alanına döndü... Bizim sarayın bötün odalarından duyuldu patlama... Hemen odadan çıktım... Bi baktım ki, tarih boyu kurulmuş tüm Türk devletleri üniformalı saray muhafızları atlamışlar yere siper almışlar saldırı oluyo diye.. Kimisi saksının arkasına uzanmış, kimisi masanın bacağına yanaşmış... Rengarenk kostümleri sarayın tüm o şatafatının içinde eşsiz bir kamuflaj oluşturmuş... Neredeyse hiç belli olmuyorlar.. Koşarak saksının arkasındaki altınordu kostümlü askerin yanına giderken, osmanlı ve selçuklu askerlerini çiğnedim.. O derece belli olmuyorlar.. Osmanlı askerinin ensesine topukumla çok sert bastığım için anında kendinden geçti.. Ama kulağı kopan selçuklu askeri acı içinde "Sıhhiyee! Vuruldum! Vuruldum!" diye bağırıyordu.. Yanına yatıp sıkıca ağzını kapadım, çünkü yerimizi belli ediyordu.. O an üzerimdeki takımın ortam kamuflajına uymadığını farkettim.. Bölgeden derhal uzaklaşmam gerekiyordu.. Futbolculuk günlerinden kalma takla hareketi ile saksının arkasına 8 taklada ulaştım.. 2 takla da saksının arkasında atıp takla sayısını 10'a tamamladım.. Altın ordu askerine "durum nedir asker?" diye sordum.. "Şşşş!" diye beni susturdu.. Endişeli görünüyordu.. 10 takla daha attım saksının arkasında.. iki set yapmak gerekiyor çünkü.. Ama bu kadar takla atmak yeterdi.. Başım dönmeye başlamıştı.. Bu paniğe kapılmış altın ordu askerinin yanından ayrılıp, masanın bacağının kenarında duran göktürk askerinin ↗

SUZ

Tayyip Erdoğan hüzünlendi: "Biz yıllarca kendi ülkemizde cübbesiyle, sarığıyla dolaşan bir Diyanet İşleri Başkanı göremedik."

HDP vekillerin dokunulmazlıkları kaldırılıyor...

Karaman'da bir öğretmenin tarikat evlerinde en az 45 erkek öğrenciye tecavüz ettiği iddia edildi. Savcılık dava dosyası hakkında gizlilik kararı aldı.

N.Ş.A — NORMAL ŞARTLAR ALTINDA

Barış UYGUR

Normal şartlar altında, kanlı bir içsavaşın milyonlarca kurbanı sınırlarından içeri akan bir ülkenin istikrarsızlaşmaması, üstelik o ülke, yanı başındaki kanlı iç savaşı, hem silah göndererek hem de dünyanın dört bir yanındaki sosyopat katilleri o iç savaşa göndererek yıllardır bizzat körüklüyorken bir mucizedir.

Şöyle bir düşünün sevgili kardeşlerim, abilerim, ablalarım: Birbirine komşu iki ülke olsun ve bu ülkelerden birinde artık kuraklık, yoksulluk, yolsuzluk, diktatörlük; sebebi her neyse iç karışıklıklar yaşansın. Bu iç karışıklıklar, kanlı bir iç savaşa doğru evrilirken, bu iki ülkenin daha önce aralarından su sızmayan diktatörlerinden biri, her ne sebeple olursa olsun, diğerine hakaret etmeye sanki kendisi kendi halkına çok farklı davranıyormuş gibi diğerini zalimlikle suçlamaya başlasın. Buraya kadar kafanızda canlandırabildiniz mi? Takdir edersiniz ki **normal şartlar altında,** haklı bile olsa komşusuna karşı böyle bir savaş açan bir ülkenin, bu savaştan hasarsız kurtulması bir mucizedir.

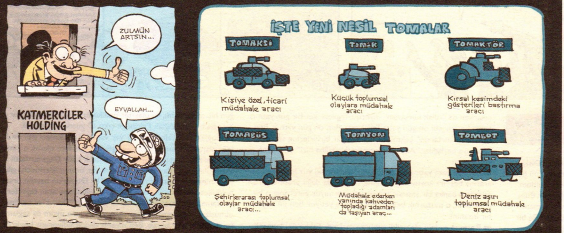
Bir ülkedeki karışıklıklar, kanlı ve acımasız bir iç savaşa evrilirken Çin'den Çeçenistan'a, Balkanlar'dan Kuzey Avrupa'ya, o ülkeyle hiçbir ilgisi olmayan, çoğunun hayatının büyük bölümü sadece savaşarak ve kan dökerek geçmiş profesyonel bir katiller sürüsü akın akın o iç savaşa, adam öldürmeye gelsin ve bunu da komşu ülkenin desteği, sırt sıvazlaması ve hatta silah yardımıyla yapsın ve bundan hayırlı bir sonuç beklesin. Daha da basit bir dille anlatmak gerekirse, apartmanda ailesine zulmeden, kötü davranan alt kat komşusunun evine kiralık katil gönderip kiralık katil evin bir iki odasına yerleşip adamın ailesinin yarısını öldürdükten sonra işlerin düzeleceğini, ailenin sağ kalan fertlerinin mutlu olacağını düşünsün. İşte **normal şartlar altında** gittikçe kızışan böyle bir iç savaş yüzünden, o ülkede yaşayan milyonlarca insanın, canlarını kurtarmak için komşu ülkeye sığınmaması bir mucizedir.,

Düşünün ki savaşla yanıp yıkılan ülkenin bir kısmında, o ülkenin halkı olan neredeyse hiç kimse kalmaz, insanlar komşu ülkeye akın ederken, yerlerine Çin'den Balkanlar'a kadar dünyanın dört bir yanından gelen sosyopat katiller yerleşsin. Bütün bunların üzerine, iç savaşın yaşandığı ülkenin, bölgenin en kuvvetli ve sayıca kalabalık istihbarat örgütlerinden birine sahip olduğu gerçeğini de ekleyin. İşte **normal şartlar altında** ülkesinde iç savaş yaşanan bir istihbarat örgütünün, milyonlarca insan komşu ülkeye sığınırken, o milyonlarca insanın arasına kendi unsurlarını sızdırmaması da bir mucizedir.

Düşünün ki, komşusundaki kanlı iç savaşı hem sosyopat katilleri göndererek, hem onlara tırlarla silah vererek körükleyen diktatörün kendi ülkesinde de uzlaşmaz çatışmalar, kırılgan fay hatları ve son derece hassas dengeler olsun ve bütün bunlar yetmiyormuş gibi ama iç siyaset desteğini yekpareleştirmek adına ama tamamen şuursuzluktan, dünyada ne kadar ülke varsa hepsine atarlansın, dünyada ne kadar güç varsa hepsiyle papaz olsun, restleşsin ve ülkesini gitgide halkına kötü davrandığı için hakaret ettiği komşu diktatör kadar baskıcı bir düzene doğru sürüklesin. **Normal şartlar altında** fiili olarak savaşa girdiği devlet dahil onlarca devletin istihbarat unsurları ülkesinde cirit atan bir diktatörün kendi şehirlerinde yaşanabilecek istikrarsızlaştırma faaliyetlerine karşı koyabilmesi bir mucizedir.

Ve maalesef **Yeni Türkiye** Reyhanlı'sından Ankara'sına, Diyarbakır'ından Suruç'una mucizelerin pek sık görülmediği ülkelerdendir.

TOMA üreticisi Katmerciler Holding tarihinin en yüksek kârını elde ettiğini açıkladı.

...yanına gitmeye ve ne olup ne olmadığını daha sağlıklı bi şekilde öğrenmeye karar verdim.. Yine futbolculuktan kalma bi başka hareketle gidecektim göktürk'e.. "Faul yapılmış gibi kendini yere atma" hareketi... Kendimi 12. kez yere attıktan sonra gücünün bi hayli azaldığını farkettim ve göktürk askerinin yanına varmama daha önümüm 65 atma vardı.. "Sahayı niye bu kadar büyük yaptırdım ki? lanet olsun, lanet!!.. Ama olsun, yine de güzel oldu" diye düşündüm.. Göktürk askeri eliyle "6elme, gelme" işareti yapıyordu, ama bu beni hakemi aldatmaktan geri koymuyordu.. Doyasıya faul yapılmış gibi kendimi yere atıyordum.. Dizlerim hep mosmor oldu, menisküslerim şişti.. Kosünüslerim, sinüslerim hep ağrıdı ama olsun.. Göktürk askerinin yanına, masa bacaana ulaştım.. Yolculuk beklediğimden 204 atma daha fazla sürmüştü.. "Merhaba göktürk" dedim "Ben gazneliyim efendim" dedi.. Yıkıldım

:VİZE

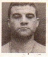
vatandaşa SORDUK

Kamaron DİYAZLI (23): Dayımın oğlu edirne'de yaşıyo.. "Vizeler kalksın, sıçmak için hep yunanistana gidecem.. Niye kendi ülkemi kirletiyim ki?" dedi.. Kakan geldiyse tutma abi, yap, öyle sıkalım" dedim.. Kahveye gidecez...

Cudi FOSTIROĞLU (36): Vizeler kalkınca kendime fransız bi manita yapçam.. Kendime çok aşık etçem ve hayatım kurtulacak.. Evlenicek benle, çünkü avrupalı erkekler ilgisiz oldukları için, avrupalı kadınlar atlıyolar Türk erkeklerine. Avrupalı erkekler eşcinselceler.. Karılar aç..

Kim Yurtseven KARDAŞYANLAR (32): "Vizeler kalkarsa bu göçmenler tekrar avrupaya geri gitmeyecek mi?.. Ben anlamadım ki?.. Bunlar böyle hayatları boyunca git-gel mi yapacak?. Yollarda mı telef olacaklar?" dedim bakkala.. "Bi tane de Kısa fistın" diye ekledim..

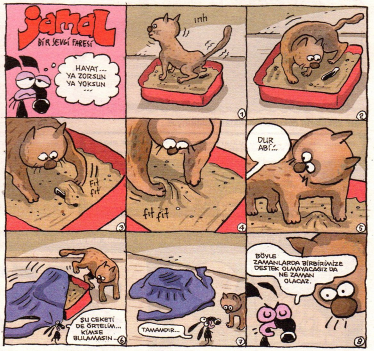
Sıkarlet YOHANSIN (26): "Şengen" deyince sanki hem "Şengül" hem de "Yengen" der gibi oluyo.. Avrupalılar sanki benim "şengül yengem" mis gibi yani.. Dayım almanyada gurbetçi, avrupalılar da onun hanımı... Misal olarak veriyorum... tıt..

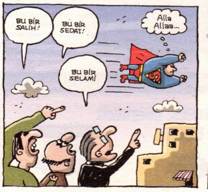

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Askerlik yapanlar bilirler ama yapmayanlar da bilirler. Disko diye bir şey var. Yani disiplin koğuşu. Yani askeri cezaevi. Yani hapishane. Ben bu disiplin koğuşunu gözlemleme imkanı buldum. İçeriden. On gün kadar. Benim hapse atılışım çok ilginçtir. Bundan yedi sekiz sene öncesinden bahsediyorum. Ben o zamanlar yine dergideyim, biraz da sevilen de bir askerdim, bana öyle bir özgürlük tanınmıştı, ben bayağı böyle her hafta köşemi de yazıp gönderebiliyordum, ve genellikle de askerlikle ilgili şeyler yazıyordum, işte orada yaşanan ilginçlikler, komiklikler, ve şapşal gibi açık adres vererek, "bütün bu manyaklıklar burada yaşanıyor". Bir gün komutanım beni odasına çağırdı. "Alpay" dedi, "biliyorsun önümüz bayram". Dedim "komutanım biliyorum". "Güzel bir bayram yaşa, hiç bir şeyi düşünmeden, gönlünce", ...acayip acayip şeyler söylüyor,.. "bu bayram senin bayramın olsun", ...bu bayram neden benim bayramım oluyor,.. "muhteşem bir bayram yaşamanı istiyorum, bayram dönüşü seni hapse atıyoruz" dedi, benim o anda dizlerimin bağı bir çözülür gibi oldu. Dedim "komutanım, neler diyorsunuz, bir insanı hapse atmak ne demek, bunlar ne kadar çirkin kelimeler". "Valla" dedi "Alpay, yapacak bir şey yok, dışarıdan şikayet gelmiş, seni hapse atmazsak bizi hapse atarlar, düşündük, seni hapse atmaya karar verdik". Hayatımda duyduğum en mantıklı cümle. Korkunç bir bayram yaşadım, bayram dönüşü beni hapse attılar, on gün yattım, ve şunu gözlemledim, "mahkumluğa karşı inanılmaz bir yatkınlığımız var". Oraya bir gün için gelen oluyordu, çok acayip bir şey yapmış da, burnu sürtülsün diye bir günlüğüne göndermişler, o bir günde, mahkumluğun bütün raconlarını öğreniyordu, volta atmanın falan en ince ayrıntısına kadar, çıkarken de "Allah kurtarsın" diyordu. Triplere gel. Bir gün yatmış. Sanki benim gibi on gün yattı. Terbiyesiz. Ben on gün yattım. Ben bir "Allah kurtarsın" çekmişim, mahkumlar birbirlerine sarılıp ağlamaya başladılar. "Allah kurtarmayacak galiba bizi" diye. Onn gün yattım.

æ ATM'ye para yatırırken bazen yüz liraların iki yüz liraların arasına beş lira koyuyorum, önüne sonuna da değil, arasına, parayı sayarken banka bir şaşırsın istiyorum, şaşırmıyor gerçi ama o bir anlık ümit, o muzurluk beni mutlu etmeye yetiyor. Ben de böyle bir insanım.

æ Resmen evdeki elektrikli süpürge yaşlandı. Eskisi gibi kuvvetli çekmediği gibi kablosunu da tam çekemiyor artık. Eskisi gibi kuvvetli çekmese de olur, hiç önemli değil, canı sağ olsun, daşşahları gezdüresüce, fakat o kablosunu bir türlü tam çekememesi, bir otuz kırk santimlik kablonun hep dışarıda kalması, dili dışarıda yorgun bitkin bir hayvan gibi, ne bileyim, bayağı ama bayağı çok üzülüyorum haline. Yüreğim yanıyor. Bazen dilini yukarıdan doğru tutuyorum, yerçekiminin şeysiyle belki daha iyi bir şey olur diye düşünüyorum, şey olmuyor değil, oluyor da, yani az bir şey olma. Gel de Allah kahırbela diye haykırma. Hayır elimden de hiçbir şey gelmiyor. Bazen de tüm dışarı kabloyu çekiyorum, beş metre kablo, belki de daha fazla, hani belki hızıyla hepsini çeker bu defa diye düşünüyorum, yine tam olmuyor. Olmuyor balam olmuyor. Olmuyor.

æ Severek giydiğim bir ayakkabımı başkasının ayağında gördüm, ayakkabının çirkinliği karşısında hayrete düştüm. Lan ne zevksizmişim, lan ben ne acayipmişim.

æ Bazıları da ağlak seviyor. Seni ağlamaya görsün, hemen anlatmaya başlıyor. Pakize ağlıyor diyor. Pakize çok ağlıyor diyor. Belki o kadar da ağlamamışsındır. Pakize'nin gözleri morardı ağlamaktan diyor. Sen belki hep gülüyordun, bir gün ağladın, bunca yıl güldüğün hiç anlatılmadı, en ufak bir dedikodu değeri taşımadı, bir gün bir ağladın, adın Ağlak Pakize'ye çıktı. O yüzden öyle yani.

æ Muğla'da kahvaltıcı gibi bir yer var ama gözlemeci gibi de. Ama tam olarak gözlemeci gibi değil gibi de. Yani tam olarak o kimliğe bürünmemiş. İçeride böyle müzik olarak Lady Gaga'lar falan akıyor. Ama aslında orada bir çocuk var, oranın işletmecisi gibi bir şey, Amerikan depresif rock grubu The Doors'un hastası, fırsat buldukça Doors koyuyor. Şimdi orada gözleme açan teyzelerimiz de, zaman içinde, şarkılara maruz kala kala, "Doors'un hastası olmuşlar", ...diyemeyeceğim tam olarak ama uyum da sağlamışlar. Reddetmiyor bünye. Ben mesela dikkat ediyorum, böyle bir şarkılara eşlik ederek, ritim tutarak gözleme açma. Ama mesela Doors'un The End diye bir şarkısı var, on iki dakikaya yakın bir şarkı, karanlık, adamın anasını ağlatır, o çaldığı zaman biraz daha sakin, yaya yaya, yani, "acelesi yok,.. beklesinler biraz,.. ölmüşler mi gözlemesizlikten,.. zaten çok mutsuzum,.. savaşlar niye var?.." Böyle bir ortam. Diyeceğim bu kadar.

æ Bir keresinde de bayağı ünlü bir oyuncu arkadaşımla aynı uçaktayız, acil çıkış koltuklarında yan yana oturuyoruz, karşımıza kabin memuru hanımefendi oturdu. Bizimki biraz da şöhretine güvenerek kıza yürümeye başladı. Yürü ha yürü, yürü ha yürü derken kız bombayı patlattı. Bana döndü, ve "sizi Güldür Güldür'de çok beğeniyorum ben" diye bir anda kelimeleri deyiverdi. Resmen öyle oldu, yürüyeduranı ise tanımadı.

æ Hoşçakal.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

Camdakiler
ERSİN KARABULUT
KAHIR
Simlike
BAKŞANA NE GÜZEL KAYNAŞTILAR, ÇOK ŞEKER.
AYNEN İYİ OLDU GETİRDİN CİMİ'Yİ, BENİMKİLER DE AZ Bİ SOSYALLEŞSİN.
MİV MİV MİV
KÜÇÜK BEYİNLİLER, TİPLERE BAK. NE DEMEYE ÇALIŞIYOLARSA ARTIK BİRBİRLERİNE.
ÖZETLE SURİYE POLİTİKASININ SAVUNULUCAK Bİ TARAFI KALMADI, BUNUN HÜKÜMET DE FARKINDA.
...SEN BÖYLE ŞEYLERİ NASI BÖYLE BİLİYOSUN ?..
Hiç anlamıyorum hükümet ne...
BİLİRSİN, KULAKLARIM HER ZAMAN AÇIKTIR.
TARTIŞMA PROGRAMLARI, HABERLER...
BİLİRSİN İŞTE, İNGİLTERE'DE YAŞADIĞIMIZ DÖNEMDEN KALMA Bİ ALIŞKANLIK...
İngilet ne?..
KEDİ OLABİLİRİZ AMA SAĞA SOLA KOŞTURMAK DIŞINDA ŞEYLERLE DE İLGİLENMEK ÇOK DA ZOR OLMASA GEREK..... EE SİZ ANLATIN BAKALIM, NELER YAPARSINIZ, SOKAKTAN MI GELDİNİZ YOKSA PETSHOP FİLAN MI?
İKİMİZ DE SOKAKTAN BİZ.
KAHIR SOKAKTAN DA BEN TAM SOKAKTAN DİYEMEM, Bİ BAHÇEDEN ALMIŞLAR, EV SAYILIR YANİ VİLLA TARZI BİŞEY.
ANNEMİN ANNESİ DE RODOS'TAN GELMİŞ, PEK BURALI SAYILMAM.
AHHAHAHA ZATEN PEK SOKAK KEDİSİNE BENZEMİYOSUN. MEVCUT Bİ AURA VAR...
CİMİ BENDE OYUNCAK VAR GETİRİYİM DE OYNARIZ!
SİMLİKE...
EVET ?..
...SANIRIM BİZ BİRAZDAN ÇIKICAZ AMA GİTMEDEN SENİ DAHA YAKINDAN TANIMAK İSTERİM.
...HAZIR KAHIR DA GİTMİŞKEN POPONU KOKLAYABİLİR MİYİM?. BİLİRSİN, SENİ TANIMAK, ANLAMAK, HİSSETMEK İÇİN...
AY NE ALAKA ŞİMDİ?
...AYRICA KAHIR'LA ARAMDA İMA ETTİĞİN TARZ BİŞEY YOK O AÇIDAN SORUYOSAN EĞER...
...ANLIYORUM.
GELDİİM EHE İŞTE BU BİZİM EN SEVDİĞİMİZ OYUNCAAMIZ.
BU KAĞIT PARÇASI MI?
KAHIRCIM KENDİ ADINA MI KONUŞSAN HE CANIM? BENİM EN SEVDİĞİM FİLAN DEĞİL.
AMA HEP OYNUYOZ ?..
SEVİMLİ BİRİSİN DOSTUM... KEŞKE BEN DE SENİN GİBİ OLABİLSEM. KÜÇÜK ŞEYLERLE Bİ KAĞIT PARÇASIYLA FALAN MUTLU OLABİLSEM.. EVDE PİLLİ TOPLARIM ŞARJLI GERÇEKÇİ FARELERİM FİLAN VAR AMA HİÇ TATMİN KASMIYOLAR, BU DA BENİM KÖTÜ TARAFIM SANIRIM.
CİMİ GEL OĞLUM HADİ ARTIK GİDELİM, YİNE GELİRİZ!
STAK!
...SENİ TANIMAK GÜZELDİ SİMLİKE, TANIMAYA DEĞER BİRİSİN SEN... YİNE KARŞILAŞALIM.
KUCAK KUCAK HOOOOP!
AFFFERİİN !!!
ÇANTASIZ KAFESSİZ FALAN NE GÜZEL YAA, KAÇMAYA ÇALIŞMIYO Dİ Mİ HİÇ?
CİMİ Mİ? ASLA YAA, ÇOK AKILLIDIR BENİM OĞLUM, PARTİ KURSA OY ALIR.
HADİ ÇOCUKLAR ÇOK ÖPÜYORUM GÖRÜŞÜRÜZ!
SİMLİKE KAĞIDIMIZI KOLTUĞUN ALTINA ATTI, ORDAN ÇOK ZOR ALINIYO NAAPÇAZ?
BOŞVER KAĞIDI YAA...
ÇOCUK MUSUN SEN?..

Geçen haftanın özeti: *Ajans tarafından Cumartesi sabahı Dudullu'ya giderek reklam filmi çekimlerine katılmak için görevlendirilen Erman Çağlar kendisini Kadıköy'den Dudullu'ya götürecek olan servise binmeden az önce iki porsiyon kıymalı patatesli kol böreği yer. İki porsiyon kol böreği, Shakespeare'in ölümsüz eseri Romeo ve Jülyet'teki kızın içtiği zehir gibi çalışmaktadır. Yiyenin beynini ve vücudunu geçici bir süre tamamen kapatmakta ve insanı bitkiye çevirmektedir. Romeo ve Jülyet'in filmini izleyenler hatırlayacaktır, Jülyet ailesinin Leonardo DiCaprio'yu görmesini yasaklaması üzerine kendisini geçici olarak öldüren zehiri içiyordu, sonra Leonardo DiCaprio Jülyet'in gerçekten öldüğünü zannedip kendini zehirliyordu, sonra kız uyanınca Leonardo DiCaprio'nun zehirlendiğini görüp kendini bıçaklıyordu. Dünyanın en kötü planı. Benim böyle arkadaşım vardı askerdeyken. Kızı vermediler hap içip intihar ettim, iki gün ölü gibi yattım, doktorlar yaşamaz demiş ama uyandım sonra hastaneden çıkınca kızın dayısını ve abisini bıçakladım, kız da depresyona girdi, o da hap içip intihar etti ama ölmedi diye anlatıyordu. Bilmiyorum, bazı şeyler ingilizce anlatınca daha havalı oluyor.*

Yediği kol börekleri sayesinde bayılmak üzere olan Erman Çağlar, çekim ekibi reklam setini hazırlayana kadar uyumak amacıyla kendine yatacak bir yer bulur ve dışarıdan bir şekilde film stüdyosuna kaçak olarak girmiş bir evsiz görüntüsü çizecek şekilde montuna sarınarak, kafasını kapüşonla kapayarak uyumaya başlar. Bu kadar yazsaydım da yeterliydi büyük ihtimalle özeti. Buradan devam ediyorum. Bu arada Romeo ve Jülyet filmindeki kız çok tatlıydı ve filmin yayınlandığı zamanlar beni ve çoğu yaşıtımı mahvetmiş, yoketmişti. Hep hatırlanacaksın ve asla unutulmayacaksın gençken çok tatlı olan ancak orta yaşa girince bir değişik olan kız.

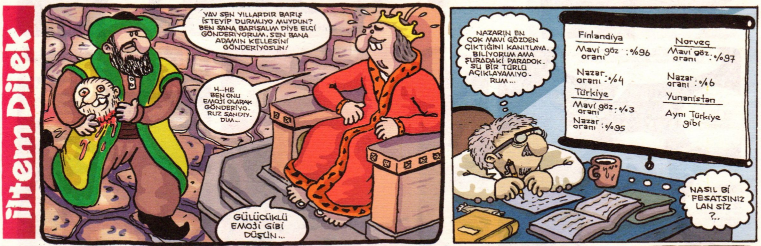

Öss'ye hazırlandığı dönemler.

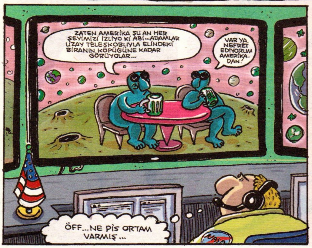
Sette uyumak için bulduğum yer gerçek olamayacak kadar güzeldi. Zaten gerçek değildi, setti ama gerçek nedir? Bu da başka bir yazımızın konusu. Bir sürü üçlü koltuk var, kanepe var, aşağıda benim gibi setin kurulmasını beklerken bir iki saat uyumak için setin içinde benim gibi uyumaya yer arayan bir sürü set işçisi var, bu seti benden çok daha iyi bilen, haftanın beş günü bu sette çalışan insanlar var. Tek işi sete sabah insan getirip, çekimler bitince insanları geri götürmek olan servis şoförleri var. Onları düşünemedim. Ben üçlü koltuğa uzandıktan iki dakika sonra yanıma, ellerinde yarım ekmek arası peynir salam olduğu halde iki adet sesçi geldi. Onlar da ancak bütün set kurulduktan sonra çalışmaya başlayabiliyorlar, onların da benim kadar uyumaya zamanı var. Setin sahibi sanıp hemen ayağa kalktım, "yat abi rahat ol, biz de yatmaya geldik" dediler. Hala üçümüze yetecek kadar yatacak yer var. Tekrar yattım, yattığım yerden sesçilerin hızlı hızlı yarım ekmeklerini yemelerini dinledim. Uyumak için hızlı hızlı yarım ekmek yemek, bu gerçekten sadece çekenin bilebileceği bir dert. Uyuyabiliriz, tek başıma olsam çok iyi uyurdum ama hala uyuyabiliriz. Beş dakika sonra dört tane servis şoförü birden ellerinde çaylarıyla geldiler. "..mına koyayım, dolmuş bile burası" dedi bir tanesi. Aralarından en yaşlı olan omuzumdan dürtüp "kardeş normal oturarak uyu istersen, biz de oturalım" dedi. Tamam dedim. Hep birlikte üçlü koltuğa oturduk. Yarım saat boyunca koltuklara insan gelmeye devam etti. Oturulabilecek her yerde insan vardı, birisi "burası çok havasız" diye cam açtı, birisi cep telefonundan türkü açtı, yanımdaki servis şoförleri birbirlerine cep telefonundan facebook girerek hastası oldukları kızların resimlerini göstermeye başladılar tatlı bir sohbet olarak. "Bu nasıl?" "Sana gelmez kanka..." "Bu nasıl?" "Bu kız Hasan abi'nin akrabası kanka". Sevilen bir dizide Murat Holding'in yönetim katı olarak kullanılan sette yirmiye yakın erkek bekleme odasında omuz omuza uyumaya çalışıyorduk. Murat Bey şu an sizi göremiyor, kim geldi diyelim? Sebepsizler geldi deyin; günahsızlar geldi deyin. Cumartesi sabahın altısında uyandırılıp kamyonla Dudullu'ya getirilenler geldi, hiç çalışmak istemeyenler geldi deyin. Söyleyin buraya iki üç tane daha üçlü koltuk, yatak olan ikili kanepe falan koysun. Sıkıntı yaşıyoruz.

Hukuk kazandı.

Servis şoförlerinin kız muhabbeti hızla şarampole yuvarlandı, cep telefonundan "şarapova liseli amatör kanepe" falan diye aratmaya başladılar. Sikerler, zaten uykum kaçtı, ben sete, işin başında durmaya iniyorum. Belki ufak da olsa bir sıkıntı olur, kamerayla ilgili bir sıkıntı olur da beni buraya gönderen insanları "abi kriz var" diye arayıp uyandırırım. Yüreğimde kriz var.

groagh@gmail.com

Akıl Fikir Ofisi
Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

REVİZE

Yaklaşık dokuz yıldır, her hafta bu köşede sizinle konuşuyorum. Kiminiz dergi çıkar çıkmaz okuyor, kiminiz "Yazıları en son okuyorum," diye sonradan katılıyor sohbete ve kiminiz de bir kaç hafta sonra sıkıldığında okuyacak bir şeyler ararken gözüne ilişiyor da okuyor. Bu Uykusuz'un 466. Sayısı, bu da demek oluyor ki, NŞA ya da arada bir yazdığım diğer yazıları saymazsak, 466. konuşmam.

Aslında bu köşe için 466'dan daha çok yazı yazdım. Çünkü kimbilir kaç kere; yazdığım yazıyı feci bir olaydan sonra uygunsuz bulup değiştirdim. Bazen değiştirmek için geç oldu, yer yerinden oynarken burada zevzek zevzek şeyler okudunuz. Hatta "Bu zamanda yaza yaza bunu mu yazdın?" diye mail attı bazılarınız. Ama eğer vaktim varsa, yazdıklarımı sonraya saklayıp güncel bir şeyler yazmaya çalıştım. Bu hafta mesela, kendi kendinin patronu olmakla ilgili bir şeyler okuyacaktınız, kısmet haftayaymış. Yazıyı değiştirip, Utku'ya "Akıl Fikir Ofisi-Revize" başlıklı bir mail daha göndermek hep yıpratıcıydı ama bu sefer biraz daha iç acıtıcı oldu çünkü ülke olarak gizli bir eşiği geçtiğimizi düşündüm.

Yıllardır habercilerin felaketleri duyururken kullandığı gizli bir değerlendirme sistemi olduğunu düşünürüm. Almanya'da bir gazete için Amerika'da silahlı saldırı büyük haberdir ve ana sayfadan verilir. Ama aynı gazetenin Pakistan'daki saldırıyı aynı şekilde duyurması için kurbanların Avrupalı olması ya da hayatını kaybeden insanların sayısının 100'ü geçmesi gerekir. Hindistan'daki bir trafik kazası ölenlerin sayısı belli bir sınırı geçmeden önemli bir haber olmaz. Uçak kazaları, beynelmilel kurbanlar taşıdığından verilir ama haberin bir yerine uçakta okurlarla aynı milliyetten yolcu olup olmadığını da sıkıştırır.

Ve hayır, bunu "iki yüzlülük" olarak görmüyorum. Freiburg'ta, Kansas'ta yaşayan biri, kendisini yakın hissettiği haberlere önem verir, okurken "Benim de başıma gelebilirdi," diyeceği haberlerin kurbanlarıyla bağlantı kurabilir. Enschede'de yaşayan Hollandalı, Hindistan'da 15 kişinin öldüğü trafik kazası haberine ancak göz gezdirir. Yayınlar da buna göre hazırlanır. Her şeyi okurlarına duyurmak isterler evet ama, haberlerin yayında kalma süresi, sayfada kapladığı yer ve konum; kurbanların okurlara olan yakınlığı, haberin çarpıcılığı ve sıradışılığıyla ilgilidir. Bağdat'ta bombayla hayatını kaybeden 30 kişi çarpıcı olsa da, gazete/televizyon hemen her hafta benzer haberler vermeye başlarsa okurlar/izleyiciler ilgilerini yitirir. Tıpkı Türkiye'deki gazetelerin, ilk bir kaç büyük bombadan sonra Irak'taki onlarca bombalamaya artık ancak "Dünyadan kısa kısa…" gibi bölümlerde yer vermesi gibi. Batıya has değil yani.

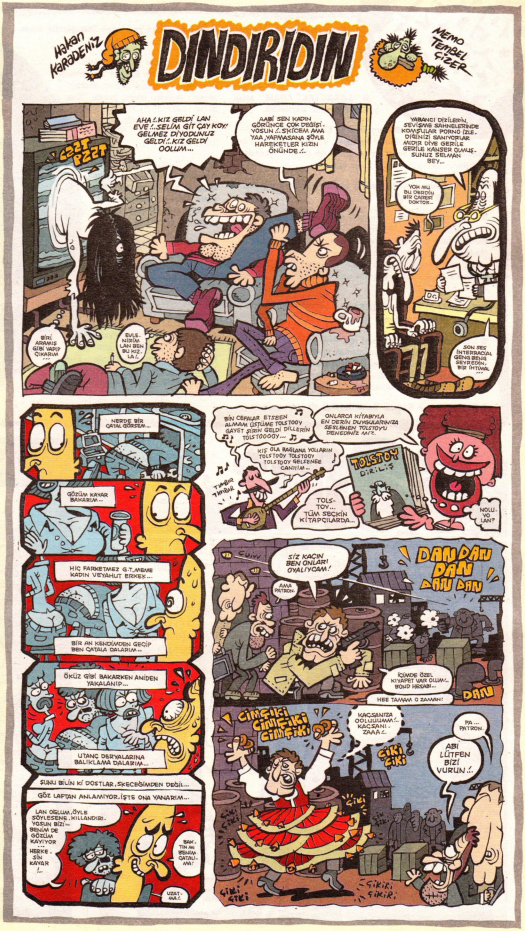
Diyarbakır'da, Suruç'ta, Ankara'da yaşananlardan sonra olayları yurtdışı kaynaklarından da takip ettim. "Yayın yasağı" nedeniyle bizim basının haber yapamıyor olmasından ötürü de değil. Allahaşkına, hepimiz biliyoruz ki gırtlağına kadar pisliğe batmış bu gazete ve televizyonlar yayın yasağı olmasa bile doğru dürüst yayın yapacak değiller.

Ama haberleri sadece CNN International gibi dünyaya yayın yapan haber kanallarıyla beraber CNN'in kendi ülkesine yaptığı yayından, yerel nitelikte gazetelerden, tüm dünyada okunma iddiası olmayan sitelerden de takip etmeye çalıştım. Buralarda Türkiye'deki terör olayları şimdiye kadar son dakika haberi oldu, haber bültenlerinde önemli yer işgâl etti. Irak'ta, Suriye'deki patlamalara, ölü sayısı daha fazla bile olsa Türkiye'deki patlamalar kadar yer vermiyorlardı. "Zaten sürekli bombaların patladığı" yerlerde yaşanan olaylar kıyıda köşede bir kaç satırla, onlarca haberin arasında alt yazıyla geçiyordu.

13 Mart Ankara saldırısı diğerlerinden farklıydı. CNN ve MSNBC'nin ulusal yayınları sadece alt yazıyla duyurdu. Belki kendi ülkelerindeki seçim telaşından, yayınlarını kesmediler diyeceğim ama zaten bütün gün aynı haberleri döndürüp durdukları yayınlarını hiç bölmediler bile. Bültenlerde yer verdilerse de ben yakalayamadım. Bir kaç yerel Alman gazetesinde üçüncü, dördüncü haber olarak küçük küçük verildi, bakabildiğim yerel gazeteler, kimileri twitter'dan olayı duyursa bile, anasayfalarında yer vermediler.

Günlerden pazar olmasa, çok yoğun bir gündemleri vardır diye düşünebilirdim. Ama hükümet şakşakçısı papağanların sözde halkı teskin etmek için söyledikleri gibi sanki Türkiye'yi "terörün olağanlaştığı ülkelerden biri" olarak görmeye başlamışlardı. Ve papağanlar yaşadığımız patlamaları sıradanlaştırarak halkı yatıştıracaklarını düşünse de, aslında içine düşebileceğimiz en kötü durum da buydu işte. Hayır, başka ülkelerin bizi nasıl değerlendirdiği önemli değil. Yaşadığımız şehirlerde patlayan bombaların, dünyanın geri kalanındaki gazeteciler için yavaş yavaş "köpeğin insanı ısırması" niteliğinde görülmeye başlamasından daha kötüsü, bu saldırıların bizim tarafımızdan da aynı şekilde olağanlaştırılması.

Çünkü Diyarbakır'dan Suruç'a, Sur'dan Cizre'ye, İstanbul'dan Ankara'ya yaşanan katliam haberlerini önemsizleşiyorsa; artık bu katliamların kurbanlarıyla bağlantı kuramamaya, ölenleri "Hollandalı'nın, Hindistan'da ölen trafik kazası kurbanlarını gördüğü gibi" uzak görmeye, kendimizden saymamaya başlamışız demektir. Zaten birbirine gülümsemeyen, uzun süredir birbirini pek de sevmeyen insanların artık birbirinin ölümüne kayıtsız başlaması, sonun başlangıcı falan değil, giderek olgunlaşmasıdır.

BEBEK KAFASI

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Saçaklarda kuşlar - hazin-
dir bu pek! -
Susarlar, uzaktan ulur bir
köpek."
Tevfik Fikret - Yağmur'dan

● **"SOKAKTAKİ ADAM" artık yok... Saldırıda kaybettik.**

● Gerçekten de Küçük Dağlar'ı yaratmış olabilir tepedeki. Ve nasıl Ağrı Dağı'nın tepesinde Nuh'un Gemisi varsa, bu küçük dağın zirvesinde de Bilal'in Gemiciği bulunuyodur kesin!..

● **Canlı bomba olmakla terörü sadece kınamak dışında seçenek yok mu hiç?**

● "Dağa çıkmayı düşündüm ama çıkmadım" diyen oyuncu cezalandırılır ama ülkeye barışı getirme vaadiyle gelip durumu daha da vahşileştiren politikacı, dokunulmazdır... Madem yapılmayana da ceza kesiliyor, neler neler yapmayanlar var, gücünüz oyuncu Füsun Demirel'e mi yetiyor a mevzuat canları?

"Pepe" diye kahraman mı olur, peltek torbacı gibi...

● **Eşkiya'yı bilmem ama IKEA dünyaya hükümdar olmuş hafız!..**

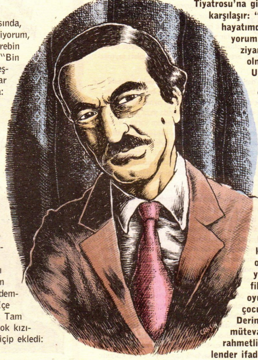
● Gazetecinin hapiste kalması için ısrar ettiğiniz enerjinizi teröristi eylem yapmadan yakalamak için kullansaydınız ve başkasının istihbaratını eleştirirken harcadığınız vakti kendi teşkilatınıza yönlendirseydiniz, biz de olur olmaz Aziz Nesin'in Zübük'ünü hatırlamazdık!

● **Hakiki Bebek Kafası: Daha sevdiği yiyecek gelince önündeki gıdayı yere atan 360 günlük kızım var...**

● Erkin Koray'ın müthiş şarkısında, ustanın, "Akrebin Gözleri"ni diyorum, o şarkıda, "Akrebin gözleri akrebin akrep" dedikten sonra, araya, "Bin akrep... akrep..."i klasca yerleştirmesi. Hay bin akrep, bravolar sana Büyük Koray... (Rakamla: 1000 Akrep)

● **Emir Kusturica'yla Diego Armando Maradona'nın sıkı arkadaş olması, eşyanın tabiatı. İkisi de tamamen 10 numara... Emir Bey, C. Ronaldo ile edemezdi...**

● 1986 yazı. Henüz Çırağan Oteli yok, Şeref Stadı var. Beşiktaş'ın antrenmanlarını izlemeye gidiyorum öğleden sonraları. Ziya'lı, Rıza'lı, Metin - Ali - Feyyaz'lı dönem. Saha kenarında kasanın üstüne gaste serip çilingirvari demlenen taraftar grubu gördüm. İçe içe çalışan takımı seyrediyolar. Tam yanlarından geçerken "Ali'ye çok kızıyorum" dedi, rakının kalanını içip ekledi: "Kendisine hiç bakmıyor!!"

● **Bir tatil günü, öğleden sonra Nejat Uygur Tiyatrosu'na gidenler, panoda şu yazıyla karşılaşır: "Sevgili seyricilerim, mesl hayatımda ilk kez oyunumu iptal yorum. Bunun sebebi, dün aşka ziyaretime Tanju Okan'ın gel olmasıdır. Saygılarımla... N Uygur."**

● Hepimiz de Nasreddin Hoca'nın torunları değiliz bak... Bi kısmımız, Nasreddin Hoca'nın sorunlarıyız...

Evri m in

● **Yeşilçam emektar oyu cusu Baki Tamer, ne ka da derin ifadeli bir yüze sahip. Adeta tiyatronun len yüzü ile somurtkan y harmanlanmış gibi. Gene komiser rollerinde gördük onu, bazan da mafya üyes ya da babanın sağ kolu. B filmin yapı taşlarını karakt oyuncularının oluşturduğunu çocukluğumdan beri hisseder Derin bakışıyla onlardan biri, mütevazi ama etkili bir aktördü rahmetli Baki Tamer. Çilekeş ve lender ifadeli, adı güzel Baki Bey,**

içinde yatınız...

● Siyahiler için ilk kez kozmetik ürünler yapılmasına yol açan manken İman'a da helal olsun yalnız...

● Bir arkadaşım, taksi durdurmuş. Önde bir çocuk oturuyo! Dolu sanmış lakin taksi olmuş. "Buyrun, geçin arkaya, oğlum o benim!" demiş taksici."E, bari emniyet kemerini takın canım" demiş arkadaş, hak verip takmış taksici...

...diye bişey yok, ...nunun yerine ...oğlu kayyum atandı!..

● Polemik konusu n'olursa olsun, Nurgül Yeşilçay'ı destekliyorum! Yayın yasağı illa ki gelecekse, külhanbeyi tiplere gelsin!..

● "Homeland" adlı, ırkçı bir amerikan dizisi. Bir sahnede, araplar ve arapça yer alacak. Elbette gene negatif biçimde, barbar araplar kim bilir hangi aşağılık sebep için biraradalar! Duvarlara arapça sloganların yazılması lazım, bu iş için arapça yazmayı bilen birini arıyor yapım ekibi. Nihayet, benim de tanışıp tokalaşmak şansına eriştiğim mısırlı bir kadın arkadaşı bulup anlaşıyorlar, set duvarlarına sloganlar yazılıyor. Dizi yayına girdikten sonra anlaşılıyor duvarlarda "Homeland, ırkçı bir dizidir", "Irkçılık, insanlık suçudur" gibi arapça cümlelerin bulunduğu! Faşizm günün birinde tarih olacaksa, işte bu zekayla olacak...

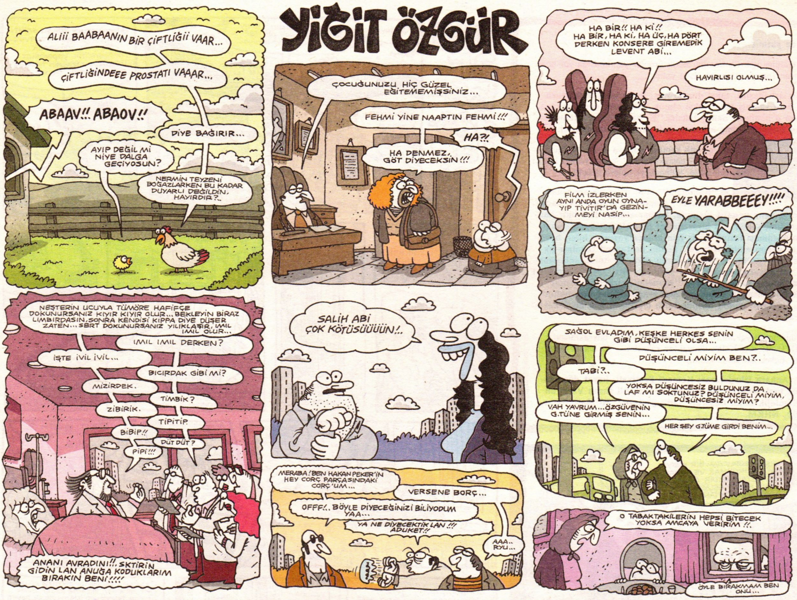
● Tüm beyaz yakalılar, ayrı bi devlet kursun, bayraklarında da ÜTÜ olsun... Kalan dünyalılar rahatlar... (O ülkede para değil, ticket kullanılır kesin.)

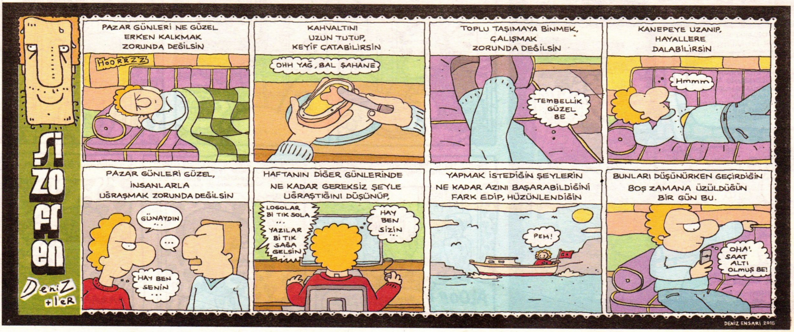
● 2. Ankara Uluslararası Komedi Festivali, hayat düşmanlarına inat sürüyor. Bu haftaki önerim Ali İhsan Varol'un "Etimolojik Cahil Cesareti" adlı gösterisi. 20 Mart Pazar, 18.00, NHKM.

vedatozdemiro@gmail.com

YİĞİT ÖZGÜR
ALİİİ BAABAANIN BİR ÇİFTLİĞİİ VAAR...
ÇİFTLİĞİNDEEE PROSTATI VAAAR...
ABAAV!! ABAOV!!
DİYE BAĞIRIR...
AYIP DEĞİL Mİ NİYE DALGA GEÇİYOSUN?
NERMİN TEYZENİ BOĞAZLARKEN BU KADAR DUYARLI DEĞİLDİN, HAYIRDIR?..
ÇOCUĞUNUZU HİÇ GÜZEL EĞİTEMEMİŞSİNİZ...
FEHMİ YİNE NAAPTIN FEHMİ!!!
HA?!
HA DENMEZ, GÖT DİYECEKSİN!!!
HA BİR!! HA Kİ!! HA BİR, HA Kİ, HA ÜÇ, HA DÖRT DERKEN KONSERE GİREMEDİK LEVENT ABİ...
HAYIRLISI OLMUŞ...
FİLM İZLERKEN AYNI ANDA OYUN OYNAYIP TİVİTIR'DA GEZİNMEYİ NASİP...
EYLE YARABBEEEY!!!!
NEŞTERİN UCUYLA TÜMÖRE HAFİFÇE DOKUNURSANIZ KIYIR KIYIR OLUR... BEKLEYİN BİRAZ LIMBIRDASIN, SONRA KENDİSİ KIPPA DİYE DÜŞER ZATEN... SERT DOKUNURSANIZ YILIKLAŞIR, IMIL IMIL OLUR...
IMIL IMIL DERKEN?
İŞTE İVİL İVİL...
BICIRDAK GİBİ Mİ?
MIZIRDEK.
TIMBIK?
ZİBİRİK.
TİPİTİP.
BİBİP!!
DÜT DÜT?
PİPİ!!!
ANANI AVRADINI!! SKTİRİN GİDİN LAN ANUĞA KODUKLARIM BIRAKIN BENİ!!!!
SALİH ABİ ÇOK KÖTÜSÜÜÜÜN!..
SAĞOL EVLADIM, KEŞKE HERKES SENİN GİBİ DÜŞÜNCELİ OLSA...
DÜŞÜNCELİ MİYİM BEN?..
TABİ?..
YOKSA DÜŞÜNCESİZ BULDUNUZ DA LAF MI SOKTUNUZ? DÜŞÜNCELİ MİYİM, DÜŞÜNCESİZ MİYİM?
VAH YAVRUM... ÖZGÜVENİN G.TÜNE GİRMİŞ SENİN...
HER ŞEY G.TÜME GİRDİ BENİM...
MERABA! BEN HAKAN PEKER'İN HEY CORC PARÇASINDAKİ CORÇ'UM...
VERSENE BORÇ...
OFFF!.. BÖYLE DİYECEĞİNİZİ BİLİYODUM YAA...
YA NE DİYECEKTİK LAN!!! ADUKET!!
AAA.. RYU...
O TABAKTAKİLERİN HEPSİ BİTECEK YOKSA AMCAYA VERİRİM!!..
ÖYLE BIRAKMAM BEN ONU...

şizofren
DeniZ +ler
PAZAR GÜNLERİ NE GÜZEL ERKEN KALKMAK ZORUNDA DEĞİLSİN
HOORRZZZ
KAHVALTINI UZUN TUTUP, KEYİF ÇATABİLİRSİN
OHH YAĞ, BAL ŞAHANE
TOPLU TAŞIMAYA BİNMEK, ÇALIŞMAK ZORUNDA DEĞİLSİN
TEMBELLİK GÜZEL BE
KANEPEYE UZANIP, HAYALLERE DALABİLİRSİN
Hmmm
PAZAR GÜNLERİ GÜZEL, İNSANLARLA UĞRAŞMAK ZORUNDA DEĞİLSİN
GÜNAYDIN ..
...
HAY BEN SENİN ...
HAFTANIN DİĞER GÜNLERİNDE NE KADAR GEREKSİZ ŞEYLE UĞRAŞTIĞINI DÜŞÜNÜP,
LOGOLAR Bİ TIK SOLA ...
YAZILAR Bİ TIK SAĞA GELSİN
HAY BEN SİZİN ...
YAPMAK İSTEDİĞİN ŞEYLERİN NE KADAR AZINI BAŞARABİLDİĞİNİ FARK EDİP, HÜZÜNLENDİĞİN
PEH!
BUNLARI DÜŞÜNÜRKEN GEÇİRDİĞİN BOŞ ZAMANA ÜZÜLDÜĞÜN BİR GÜN BU.
OHA! SAAT ALTI OLMUŞ BE!
DENİZ ENSARİ 2016

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

İKİ DAKKA RAHAT BIRAKIN ADAMI

Bunu ilk yapışı değil. Karısı ona seslendiğinde irkilerek kafasını kaldıyor ve ne olduğunu anlamlandırmaya çalışan şaşkın gözlerle ona bakıyor. Aniden uyandırılmanın verdiği korkuyla göğsü hızla inip kalkıyor. Hızlı hızlı nefes alıp vermeye devam ederken ağzının kupkuru olduğunu göstermek için diliyle dudaklarını yalıyor. Bilinci, yavaş yavaş zaman ve mekanı algılamaya başladığında başını tekrar hızla yastığa gömerek tavana bakıyor. Göğsü hâlâ inip kalkıyor. Aniden uyandırılmış olmaya verilebilecek tepkiler konusunda çok başarılı. Halbuki karısı ona seslendiğinde uykuya tam da dalmamıştı. Tatlı bir rehavet içindeydi ama televizyonun sesini duyacak kadar da ayıktı. Peki neden şimdi derin uykulardan uyandırılmış gibi yapıyor bu adam? Sergilediği bu görkemli şovun amacı ne?

Derin uykuda olmasa da, dalmak üzere olduğuna göre yüzde yüz bilinçli bir gösteri değil bu. Bir tür refleks sayılabilir. Beyni, bu tür hoşuna gitmeyen müdahalelerde kullanması için sahtekar bir savunma mekanizması geliştirmiş onun için. Uyumak üzere olduğunu fark etmeyen karısı, ona seslendiğinde (özellikle de bu sesleme bir şeyler isteme içerikliyse) *"derin uykusundan aniden uyandırılan zavallı insan"* görüntüsünü hızla tesis edebiliyor. Öfkeyle tepki vereceğine, kendini acındırma yoluyla karşısındakini cezalandırmak isteyen bir adamla karşı karşıyayız. İçinde bulunduğu sıkıntılı durumu abartılı bir gösteriyle yansıtmak, "Abla sen bu ağrılarla nasıl yaşıyorsun dedi doktor" diyerek hastalık şiddetini betimleyen annesi ve sık sık kalp krizi geçirmesine rağmen acil servislerden götüne yediği bir sakinleştirciyle dönmek zorunda kalan dayısı düşünüldüğünde onun için bir tür genetik miras sayılabilir. Kafasının "patladığı" şiddetli baş ağrıları tamamen geçtiğinde bile, durumunu soranlara "biraz azaldı" demeyi tercih ediyor. Bu adam dramı çok seviyor.

Soluma hızı yavaş yavaş normale dönerken derin bir nefes vererek, biraz önce yaşadığı korkunun ne kadar büyük olduğunu bildiriyor karısına. Şu ana kadar tek bir kelime etmemesine rağmen sergilediği bu büyük gösterinin ana başlığı, "BİR İNSAN BÖYLE UYANDIRILMAZ AMK!" olabilir. Karısına pantomim yoluyla verdiği mesajları söze dökmek istersek, *"Hayret yani, şurda iki dakika dalmamıza bile izin yok. Eşek gibi çalışıyoruz. Bunu da mı çok görüyorsun bana. Öyleyse cezanı çekeceksin, beni böyle uyandırdığın için pişman olup vicdan azabı çekeceksin. Şu halime bak. Yüreği pır pır eden bir kuşa döndürdün beni. İnsan böyle uyandırılırsa ölebilirmiş biliyor musun?"* gibi bir metinle karşılaşıyoruz. Eğer işler bu sahtekar adamın hayal ettiği düzende işleseydi, kadının, *"Özür dilerim, çok özür dilerim, Allahım ne yaptım ben, ne kadar yorgun bir erkek olduğunu, dünyanın bütün yükünü omuzlarında taşıdığını unutup bir aptal gibi uyandırdım seni. Lütfen, hadi tekrar uyu aşkım. Kapat gözlerini, yavaş, tamam, işte böyle..."* gibi bir duygu durumuna girmesi gerekiyordu. Oysa, "Uyuyor muydun sen ya, ne zaman uyudun hemen?" diyor karısı. Lafa bak! "Biz seni böyle uyandırsak ağzımıza sıçılır," diye düşünüyor adam ama hâlâ tek bir kelime etmiyor. Dönüp karısına bakıyor. Televizyon izlemeye devam eden karısının yüzünde herhangi bir pişmanlık ifadesi göremeyince, nihayet duygularını kelimelere döküyor: "Ya napıyorsun sen ya, bir insan böyle uyandırılır mı? Dün kaç saat uyudum ben, farkında mısın sen?" Sonrasında, yorgunluğu bunca müdahaleye rağmen hâlâ yakasını bırakmıyormuş gibi, "İki dakika uyumaya da mı hakkımız yok?" diye söylenerek sırtını dönüyor. "Tamam uyu canım bir şey demedik," diyor karısı. Adam o kadar yorgun ki, karısının bu cümlesini bile duyamadan uyku nefesi alıp vermeye başlıyor. İşi, en azından mayışık olduğu on dakika öncesine göre çok daha zor artık. Tamamen açık bir bilinçle sahtekarlığa devam ederek derin uykular dizayn etmek kolay değil. Bilinç açık, nefes uykuda on dakika kadar direniyor.

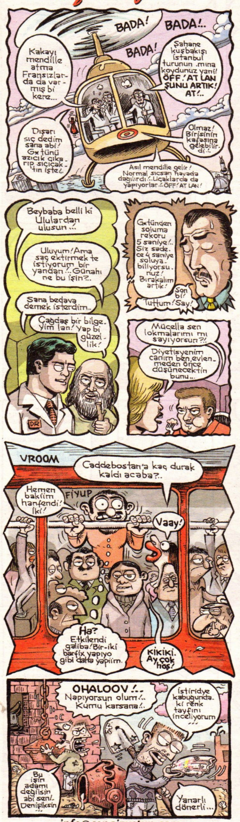
Televizyondan heyecanlı bir sevişme sesi geliyor. Sırtı karısına dönük olsa da her ihtimale karşı kapalı tuttuğu gözleri aralanıyor. Kimler sevişiyor acaba? Sesler televizyonda oynayan bir film için fazlasıyla yoğun, üstelik sahne uzadıkça uzuyor. Adam neler olduğunu göremiyor, ama seslere bakılırsa ekranda bir hayli yaman sevişiliyor. Gerçekten merak uyandırıcı. Dev sevişme seslerine bir kuşun kanat çırpma sesleri de eklenince, "Allah Allah noluyo ya, bu nasıl film?" diye düşünüyor adam. Sevişen kadının, "You make me feel good!" diye art arda haykırmasıyla bu erotik bilmece iyice içinden çıkılmaz bir hal alıyor. Böylesine sesler karşısında yeryüzünde hiçbir erkeğin kayıtsız kalması mümkün değil. Sevişme bir ara sonlanır gibi oluyor, ama sonra eskisinden daha şiddetli bir biçimde geri dönüyor. Ara sıra duyulan kanat çırpma sesleri de cabası. Adam, dönüp ekrana bakmamak için kendini zor tutuyor.

Sonunda dayanamıyor. "Uykum kaçtı hayret bir şey ya!" diyerek çevik bir hareketle dönüp oturur pozisyona geçiyor. Kısa bir süre, kafasını ellerinin arasında tutarak öfkeli adam poziyonunda mola veriyor. Vakti gelince, sanki ilk defa dikkat etmiş gibi, "Noluyo ya?" diyerek ekrana bakıyor. Tabi ya, Halle Berry bu! "Monster's Ball" filminin unutulmaz sevişme sahnesi! "Şunun sesini kıssana biraz," deyip yeniden yatış pozisyonuna geçerek, filmi onu rahatsız eden bir gürültü olarak algıladığını göstermeye çalışıyor. Yüzü ekrana dönük, kapalıymış gibi görünen gözlerini görüntüyü alacak düzeyde kısarak filmi izlemeye başlıyor. Fakat bu büyük organizasyon karısının aniden kanal değiştirmesiyle ne yazık ki son buluyor. Halle Berry yerini Tuğba Özay'a bırakıyor. Bireysel dokunulmazlık kolyesiyle Tuğba Özay, Dominik'ten tüm dünyanın haddini bildirirken gerçekten itici görünüyor. Ardından gelen Yılmaz Morgül, musiki bağırmaktan şişmiş boyun damarlarıyla adeta bayılacağı günlere gün sayıyor. Ama Damla yok mu, bak o çok iyi! Konuşurken de yarışırken de ilgi çekici bir tarafı var. Adamın kısık gözleri Damla'yı biraz daha netleyebilmek için hafifçe aralanıyor. Tam bu sırada karısı mutfağa gitmek için aniden ayağa kalkıyor. Adam pıt diye gözlerini kapatıyor. Aynı gözler, kadının mutfakta olduğunu belli eden seslerle birlikte sonuna kadar açılıyor. Damla gerçekten çok iyi. Adam, çakmak çakmak gözlerle Damla'yı izlerken "Hani uyuyordun sen?" diyen bir sesle irkiliyor. Karısı, salon kapısından manalı manalı sırıtarak ona bakıyor. Sahtekar nihayet yakalanıyor. Karısı gerçekten çok iyi.

CENGİZ ÜSTÜN

Tribal enfeksiyon

info@cengizustun.com

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Gül alırlar gül satarlar/ Gülden terazi tutarlar/ Gülü gül ile tartarlar/ Çarşı pazarı güldür gül"

Ümmi Sinan

Tıp tıp tıp tıp suların damladığı--biteviye, tavanın dörtbir yanından—soğuk, karanlık, ıslak, tedirgin edici bir rüyanın içinden uyanıp, birden perdenin aralığından ucu görünen beyaz çiçekli bahar dallarını,--o kafayla, kısa bir an-- 'karlı dallar' zannetmek. (derin bir kar sessizliğinin de yardımıyla ama--*olmayan kar, sanki bütün sesleri yutmuş*)

Neyse, 'bahar' mış. –*sevinsin diye "eşeği kaybettirilip sonra tekrar buldurulan garip kul"*–

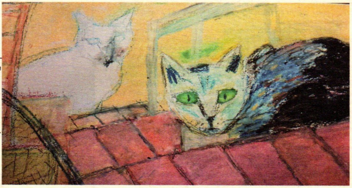
Pencereyi açıp bakıyorum. Kurşuni bir gök. Yağmur çiseliyor. Park etmiş arabanın tekerleğinin yanında. Hemen ardına sokulmuş iri, koca kafa bir kara kediyi tek, ani bir pençe darbesiyle reddediyor. Reddediyor ama, çok ta uzaklaşmıyor hernedense. Üç adım gidip aklına bişey gelmiş gibi duruyor birden. Biraz sonra bakıyor o durduğu yerden reddettiğine. Madem istemiyorsun gitsene uzağa. Öyle durursan orda gene gelir o."Öyle yaptım ama sen gene de ısrar et." manasına gelebilir bak! Öle bakarsan ordan. Amacın bu değilse, bence sen...--*burdan böyle görünüyor da benim yarım aklımla. (kimbilir neyini, nesini sınıyorsan artık sen o kara kedinin?Belki de"tam çocuk yapılacak" bir kedidir o kocakafa)*-- Herneyse, bana ne. Karışma, karışık işler.

Kapatıyorum pencereyi.

–*Pencere açmanın, kapatmanın eski tadı yok yanlız. Bu başka bir işlem. (Pimapen'le yapılan yani) Plastikleri sıkıştırıyoruz.Tahta pencereler 'trank' diye kapanır, camlar biraz titrer, zangırdardı. Cam açmış,* şöyle *bir dışarı bakmış, kapamış olurdunuz. Onun sesiydi o. Şehrin, sokakların ahenginin bir parçasıydı*–

METRO/ MONİTÖRLER

Taksim. Metronun içi. Bekliyoruz. Sıkılıyorum. Sonda, kenarında mönitörlerin olduğu o karanlık ağıza doğru yürüyorum. Boş orası. Mönitörlerde, mönitörlere bakan elleri cebinde tek bir adam. Arkadan görünüyor. --*arkası mı sarkmış montumun?*-- Kalabalığın arasına dönüyorum. Bir engelli. Şarjlı, motorlu yürüyen sandalyesinin üzerinde. Refakatçisiz, tek başına bir kadın.Yaşlıca.--kırış kırış yüzü--Çok küçük ama. Küçük bir çocuk kadar. Çok çok küçük de bir başı var. Başka bir formda. O da metroyu bekliyor. Bir delikanlı--onaltı, onyedi yaşlarında-- Geçmiş karşısına, (ama çok yakından)dikmiş gözünü o kadıncağıza bakıyor. Dim dik! "Evladım öyle bakılmaz!"Yine içimden söylüyorum tabi. Kimse dememiş. Duymamış o şekilde bakılmayacağını.Anlamıyor, yazık. Kadını nasıl rahatsız ettiğini. Cansız bir nesneye bakar gibi. İnceliyor. İlginç buldu. –*"Bakılmaz Öyle"de, 'nasıl bakılır' peki? Nasıl bakılmasını isterdik? Eğer biz o halde olsaydık? Oradan yola çıkabiliriz ancak. Ben, bana hiç bakılmamasını;"göz kaçırılıp" başların başka tarafa çevrilmesini istemezdim. "Bakmayayım o tarafa da, rahatsız olmasın"diye yapılmış olsa bile farketmezdi; istemezdim gene de. Hiç kimsenin 'özellikle' bakmadığı, 'bakışsız bir kara alan' da beklemek, yine aynı kapıya çıkardı benim için. Bakılsın isterdim bana; ama, herkese bakıldığı kadar; (ne bir eksik ne bir fazla) Herkese hangi ifade ile bakılıyorsa,'o aynı' ifade ile. (Aman, hele hele;"ben engellilere karşı duyarlılığı olan bir insanım" şeklinde, merhametle gülümseyen bir bakışla; "anlıyorum durumunu" bakışıyla; Hiç istemezdim işte 'o bakış'ı. En çok ta onu istemezdim herhalde. O dik dik bakan çocuk bile daha naif gelirdi. Onu tercih ederdim belki.)* Böyle.–

"TUHAF ŞEKİLLER, YILDIZLAR, GÖLGELER..."

Gece Bir kanalda siyah beyaz eski bir türk filmi. Filmde bir 'pavyon sahnesi'. Ne zamandır görmemiştim.(çok severim) O dumanlı hava. Güya "hararetle günün moda danslarını yapmakta olan modern, paralı insanlar" rollerine çıkmış,(çok eğleniyorlar)ama fakir insanlar oldukları yüz ifadelerinden, heryerlerinden sızan o mutsuz figüranlar. O sütunlar, süsler, tuhaf şekiller, yıldızlar, gölgeler...Tarih olup gitti, o 'pavyon' denilen şey. De, oradan aklıma geldi işte görünce; O yıllarda, çok gençken, Beyoğlu'nun arka sokaklarında bir afiş görmüştüm; Bir 'pavyon şarkıcısı' afişi:

"Fatma Girk" yazıyordu üzerinde.

Pek Fatma Girik'e de benzer bi tarafı yoktu kadının.Ama o ses;'R' ile 'K'nın çarpışması; Girk! O 'girk' sesi...Yazık. Kadının 'Fatma Girik' olamayışının acıklı, gülünç/trajik sesi gibi gelmişti bana o zaman. Tam 'girik' olacakken olamamak. --berelenmiş, yamuk büyümüş bir meyva-- Nasıl bir hayatı vardı acaba Fatma Girk'in? 'Fatma Girk' olarak yaşamak nasıldı? 'Fatma Girik' olamamak? Kadın hâlâ yaşıyor mu? Keşke biri araştırsa, yazsa. Filmi çekilse. Çok görmek isterim. Pavyonların esas hedef müşterileri; hasadını kaldırıp "karı kızla" para yemeye Beyoğlu'na gelmiş Anadolu'lu saf çiftçilerdi. 'Girik' ile 'Girk'i 'tam ayırdedemeyebilir olmaları' ihtimaline göre icad edilmişti herhalde o isim.(hele arada alkol de varsa) Acaba 'Fatma Girk' abla o köylü amcalara "Fatma Girik'im ben. Kendisiyim. Bakma sen, filmlerde öle biraz değişik çıkıyorum, kamera öyle gösteriyo" falan diye yutturuyor muydu? Yiyenler oluyor muydu?

GÜVE

Ertesi gün. Gündüz. Çıkıp giriyorum. Bu yazıyı yazdığım laptopun ekranında bir güve. Oraya konmuş.(gün ışığında çalışamıyorum, gündüz çalışmam gerekirse karanlık mutfağa gidip, orada, masa lambası altında...)

Işığa geliyor onlar. (bir diğeri lambanın şapkasının üzerinde)

Kelebeğin aynısı. Kelebek sandım önce. Ama bir kelebek muamelesi yapmıyoruz tabi onlara. (*süslü, renkli, cazibeli, gözalıcı değiller*)

Sıkıntıyla bekliyorum; gitsin.

Alımsız, çelimsiz, gösterişsiz, ince boyunlu, solgun suratlı, üzgün bakışlı fakir çocuklara, "bunlarla da ilgilenmek lazım, bunlar da çocuk" gibisinden yarım ağızla, mecburen ilgilenen biri gibi,("-kaça gidiyorsun?" "-üçe" "büyüyünce ne olucan?" "polis") adet yerini bulsun diyerekten, isteksiz isteksiz,(ruhsuz ruhsuz) inceliyorum biraz.

–*böyle mi olurdu, bir 'kelebek' gelseydi konsaydı şimdi? Taftaması, ipekimsi, yanar döner o atlas kanatlarını titreştiriverseydi*–

Griyle kahverengi arası fakirlerin kir göstermesin diye aldıkları libaslar gibi kanatlar. Yazık.

Boşver güve. "Güzeli ağlatırlar"--iğneliyorlar kelebekleri camekanlara--

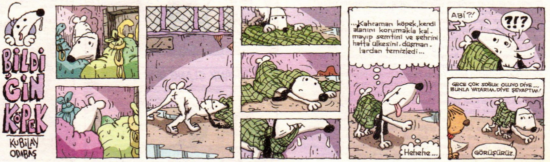
Fazla durdun ama orada. Avucumu açıp bir hamle ediyorum. Hayret, o kadar yavaş uçabildiği halde yakalayamıyorum.(neyse ki)--çok öldürdün onlardan, yeme bizi diyor, camdaki yansımam--

Gidiyor, döne döne uçarak arka odaya doğru.

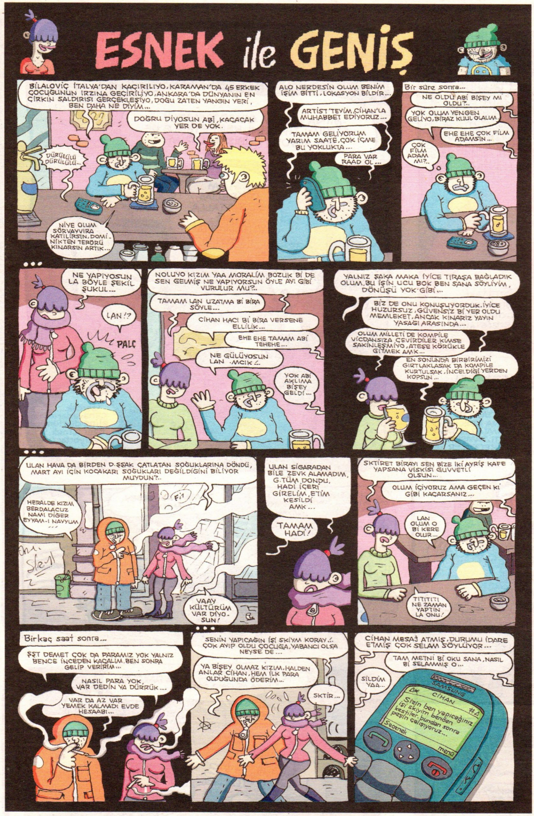
--kazak yiyen cinsten miydi o?--

Hepinize, dostluk, kardeşlik, muhabbet dolu günler diliyorum.

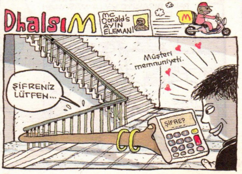
engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan
BAK, NORT'UN TAM AŞŞAĞISI... HAH! HAFİF SAĞA... AHA! ORASI İŞTE UUUU... HAFİF NORT'UN SOLUNA ŞİMDİ... UUUHHH ALLAH RAZI OLSUN...
THE NORTH FACE
Sırttaki amblem kendini buldu şerefsizim...
Altın makas Mehmet ve çırakları
SÜREKLİ SİZİNLE TAKILDIĞIM İÇİN BİLDİĞİM HER ŞEYİ UNUTTUM. İÇİNDE SADECE AKILLI TELEFON VE POWERTÜRK OLAN BİR DÜNYA... YAŞITLARIM YÜZÜME BAKMAZ OLDU, BİTİRDİNİZ ULAN BENİ!..
USTA, HTC FENA ATAK YAPTI, ADAMLAR KAFAYA TAKTI, SAMSUNGU BİTİRECEKLER YA TELEFONA BAKSANA...
BEN AYFONDAN ŞAŞMAM HACIBABA.
BU KAHVERENGİ CAM KUTUDA VİTAMİN SATMAYI İYİ BULDUK HE... BİTKİSEL MİTKİSEL AYAĞINA KAPTIRIYORUZ GİDİYO... GÜZEL PARA BIRAKIYO VALLA MAŞALLAH DİYELİM...
VİTAMİN 1000
İYİCE YILANLAŞTIN SEN İYİCE...
FRANKEŞTAYN
MINA KOYİM ÇIKARTAMADIM ŞUNUN TIPASINI, KERPETENLE DE GELMİYOR, TRİBİŞON LAZIM!
OĞLUM İTTİRELİM ŞU ÇATALLA, İÇİNE DÜŞÜRELİM TIPAYI?!!
Gerçek canavarların eline düştüm, beni içmek istiyorlar!
NE LAN? PEHLİVANIM DİYE WHOPER JUNIOR YİYEMEZ MİYİM, İLLA KUZU MU ÇEVİRİCEM ?..
TAMAM ABİ BİŞEY DEMEDİK...
GELECEĞE DÖNÜŞ I part IV
İSKENDERDE ZATEN YOĞURT VAR, Bİ DE AYRAN SÖYLÜYOSUN... İKİSİ KARŞILAŞIRSA ZAMANDA BİR KIRILMA MEYDANA GELEBİLİR...
YA Bİ DUR KARNIMIZI DOYURALIM BE!..

UYKUSUZ

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd. : Nuri Açar
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar
MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Utku Coşkun, Kerem Pişkin, Murat Cengiz
Kaligrafi: Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler
Halkla İlişkiler: Songül Yoldaş
Ofis Sorumlusu: Selami Yamak

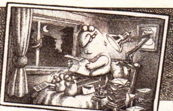
Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Matbaacılık ve Yayıncılık Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: Yurtiçi: 190 TL **Amerika:** 120$ **Avrupa:** 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 **USD:** TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 **EUR:** TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

Haftalık Mizah Dergisi | 17 Mart 2016 | Sayı: 446

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

gelen kutusu

Mehmet SUBAŞI

Murat ARAS

Caner DAĞLI

Onur GÜRLEYEN

Issız adaya düştükten yarım saat sonra...

Servet TURAN

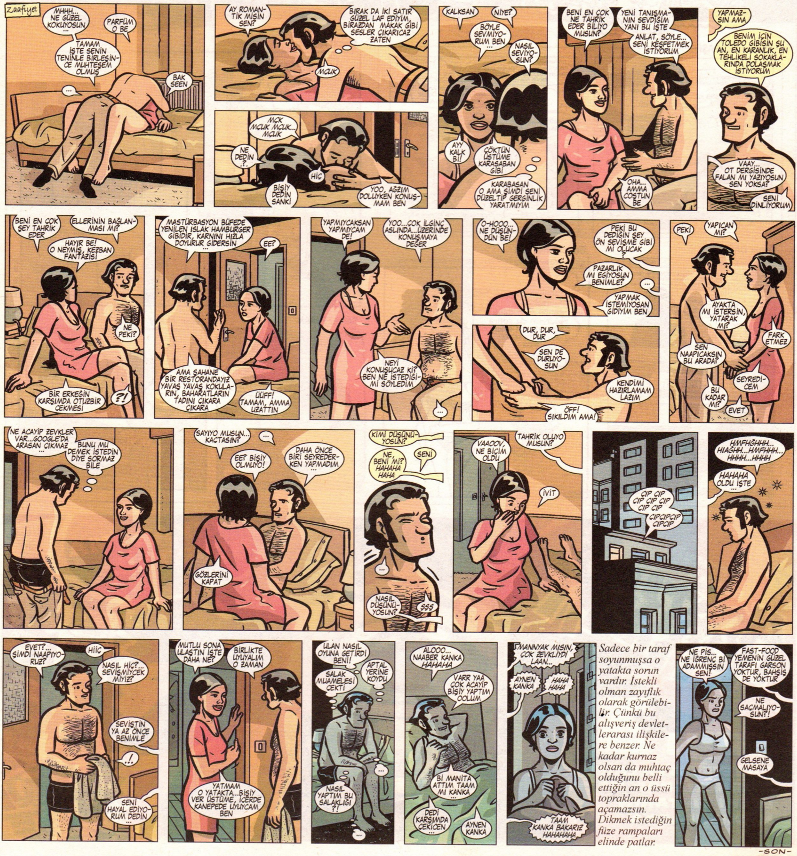

Uğur Aksoy

OTİSABİ®

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

24 MART PERŞEMBE
SAYI: 2016/13 No: 447
3,50 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4 TL.
ISSN 1307-7619

UYKUSUZ

UYKUSUZ

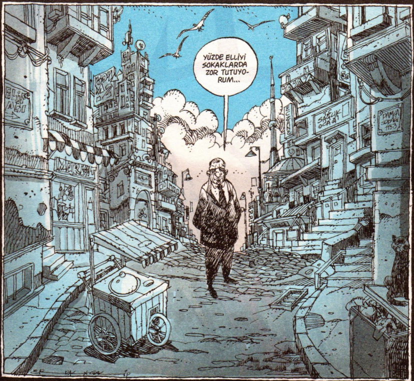
Patlamaların ardından İstanbul ve Ankara'da sokaklar boşaldı.

Tayyip Erdoğan AB'yi uyardı: "Paris'te olduğu zaman kıyametleri koparıyorsunuz, Ankara'da veya İstanbul'da olduğunda susup kalıyorsunuz."

İçişleri Bakanı Efkan Ala, "ne kadar tedbir alınırsa alınsın" saldırıların önlenemeyeceğini savundu.

Tayyip Erdoğan, "Terör örgütlerini ve arkalarındaki güçleri er ya da geç hüsrana uğratacağız," dedi.

Gazeteci Cemil Barlas, Taksim saldırısı sonrası Twitter'dan durumu özetledi: "İstanbul'un trafik sorunu bitti!"

A Milli Futbol Takımı'nın İstanbul'da yapacağı kamp Antalya'ya alındı.

UYUYUN LAN

Sevgilim ~~Uykusuz~~ Uykusuz okurlarım;
Bi işid patlatıyor, bi PKK patlatıyor... Çift vardiya çalışıyolar •mnakayyum... Biraz daha seri patlatsalar ve bu patlama enerjilerini bir şaft vasıtası ile ülkemize takacağımız dev tekerleklere iletebilsek, ülke yürüyecek ve savaş bölgesinden uzaklaşacaz sanki... Bu ülke arabasının direksiyonunda da ben varmışım... Bana soruyolar "Nereye gidiyoruz reis" diye.. "Hedef 2023" diyorum... "Kilometre olarak mı?.. Çok uzun mesafeymiş molalı gidelim" diyolar... Bunun üzerine menteşoğlu dinlenme tesislerine yarım saat çay ve ihtiyaç molası için girip ülkeyi otobüslerin yanına park ediyorum.. Oradaki fırçalı adamlardan biri yıkamaya başlıyor ülkemi.. "Gusül mü aldırıyosun?" diye sorunca "gassıl" diyo... Ben de "güsel güsel" diyip rüyadan uyandım" dedim sarayın "tarihte kurulmuş tüm Türk devletleri" kostümlü muhafızlarından Timur İmparatorluğu kostümlü muhafıza..." Bu arabanın kornası 'Esed, Esed' diye mi çalışıyo" diye sordu.. "AA evet nereden biliyosun" didim, "Aynı rüyayı ben de gördüm komutanım" dedi.. "Sen ne biçim muhafızsın lan!? Uyuyo musun!?" diye azarladım bunu... "Beni ajanstan yolladılar abi, mankenim ben, mızrakla muhafızlık mı olur" dedi.. Sarayda günlük yaşam böyle geçiyor işte..

Basketçi Hidayet'i saraya danışman olarak aldım.. "Koridorlarda gez, dolaş" dedim... Saray milletin gözüne çok büyük gözüküyor.. Hidayet biraz doldurur sarayı.... Ha?

Canlı bombalar dünyanın dört bi tarafında patlamaya devam ediyor. Şüphesiz ki bu bir meslek grubu. Bu mesleği icra eden insanlar var ↗

Tayyip Erdoğan, başkanlık sistemiyle ilgili bir soruya, "10 Ağustos'ta milletim şahsımı Cumhurbaşkanı seçti, bu fiili olarak yarı başkanlık sistemidir," karşılığını verdi.

Tayyip Erdoğan, akademisyen, gazeteci ve yazarları da kapsayacak bir "terörist" tanımı yapılmasını istedi.

N.Ş.A

NORMAL ŞARTLAR ALTINDA

Normal şartlar altında herhangi bir konuda tehlikedeyseniz önleminizi alırsınız. Ama Almanlar önlem aldı diye **Yeni Türkiye** de önlem almış sayılabilir. Önemli ödleri koptuğu için yıllardır zırhlı araçlar ve onlarca korumayla gezen korkakların "terörü kanıksamayacağız!" diye diye yarattıkları terörü kanıksamamaktır.

Normal şartlar altında bir devletler topluluğunun kendi vatandaşlarını gitmemeleri, gitseler de otellerinden çıkmamaları konusunda uyardığı, diplomatik misyonlarındaki personele dilerlerse geri dönebileceklerini söylediği bir ülkenin "güvenli" olduğunu ileri sürebilmek için aklını sabah kahvaltısında bol bol weisswurst ve hefeweizen'le yemiş olmak gerekir. Ama **Yeni Avrupa Birliği'nin,** Rusya'ya olan enerji bağımlılığını ortadan kaldırmak için aslında taraflarından biri olup körüklediği ve kanını sinsi sinsi elinde sakladığı Suriye iç savaşının mültecilerini başından atmak için, kendi vatandaşlarını sürekli olarak tehlikeli olduğu yönünde uyardığı bir ülkeyi, güvenli ilan ettiğini görebilirsiniz.

Ya aslında **Normal şartlar altında** biz bundan haziranda kurtulmuştuk kurtulmasına da, mahalleyi "Ya benimsin ya kara toprağın," diye esir alan ruh hastası kabadayı misali, vura kıra kaldı yerinde. Hayır o değil, camın altında "Seviyorum lan!" diye ayı evladı gibi bağırırken gaz versinler diye iti kopuğu da doldurdu mahalleye, şimdi bir de onları çekiyoruz.

Normal şartlar altında kurumlar, bünyelerinde çalışanları tarafından işlenen, üstelik küçük çocuklara tecavüz gibi suçlarla ilgili olarak öncelikli olarak önlem almadıkları, kurum içi denetim ve eğitim mekanizmalarını oluşturmadıkları için **sorumludur**. Buna ek olarak kurumlar bu suçların üstünü örtmeye, delilleri karartmaya; adaleti engellemek, geciktirmek ya da sakatlamak pahasına kurumlarının itibarını korumaya çalıştıysa artık **sadece sorumlu değil, suç ortağıdır.** Bunu elden ele kendini gazeteci zanneden "ya cahil ya aptal ya da düşük ahlaklı" kişilere iletebilirseniz sevinirim.

Normal şartlar altında siyasetçiler her ne kadar kuralları esnetmekle, orasını burasını bükmekle ünlü olsalar da kimi zaman kendilerine yediremeyerek kurallara uydukları olur. Örneğin cumhurbaşkanlığına Süleyman Demirel'in ardından, mecliste kolaylıkla seçilebilecek Bülent Ecevit'in gelmemiş olmasının aslında tek sebebi, Ecevit'in Robert Kolej mezunu olması, kâğıt üzerinde üniversite diplomasının bulunmamasıdır. Her ne kadar aklı başında herkes, hele o dönemdeki Robert Kolej diplomasının, Türkiye'deki üniversitelerin %97'sinin vereceği bir doktoradan dahi kıymetli olduğunu bilse de Ecevit kuralları zorlamamış, kanunu değiştirmemiş, kendisine bir yerlerden diploma uydurmamıştı. Hâlbuki **Yeni Türkiye'de** olsa üniversite mezunu olduğunu iddia edebilir, mezuniyet tarihinden sonra kurulmuş bir üniversiteden diploma bile alabilirdi ama kısmet değilmiş çünkü pek muhterem liberallerimizin kin kustuğu anti demokratik ve hukuksuz **Eski Türkiye'deydi**.

Tecavüz skandalının ardından Ensar Vakfı'na "sahip çıkma" yarışı devam ediyor…

Diyanet İşleri Başkanlığı, Bodrum'da mavi bayraklı bir koya 30 milyon liralık tesis kuruyor.

Ama iş bulma sahası çok kısıtlı.. Bu insanları, işlerini yapabilecekleri başka alanlara yönlendirmeliyiz... Misal aklıma şu an gelen "Görevimiz tehlike" filmi... Orada bi kutu var.. Ajanın görevini anlatıp "Bu cihaz kendini 5 saniye içinde imha edecektir" diyo ve imha oluyo.. Yolla canlıyı... Ajanın takıldığı yerler olursa bi daha sorar, güzelce öğrenir görevi...
Bombalarla yaşamaya alışmak neyse de, canlı bombalarla ↗ yaşamaya alışmak çok zor lan.. Pardesüleri kabarık oluyomuş.. Bol şeyler giyiyolarmış.. Bunların elleri cebinde oluyomuş.. Tedirgin bi ifadeleri varmış.. Eşgale bak... Bildiğin vatandaş eşgali.. öteki türlü milletin viktorya sekrıt gibi gezmesi lazım..." Tedirgin halleri var" ne lan?.. Belki adamın kakası var... Sıçacak yer arıyo, tedirginliği ondan..
Sonuç: Evden çıkarken kakanızı filan yapın... Rahatlıkla çıkın veya evden hiç çıkmayın isterseniz kakanızı da tutun..

Vatandaşa • Sorduk • Bahar

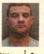
Denmir SUBÖREĞİ (41): "Geldi bahar ayları, gevşer büzük yayları" dedi amcamın oğlu... "Taşa oturuyosun, taşa oturma, soğuk çeker, yaylar o yüzden gevşemiştir" dedim.. Sonra açık havada olmamıza rağmen kokusu geldi biliyo musun..

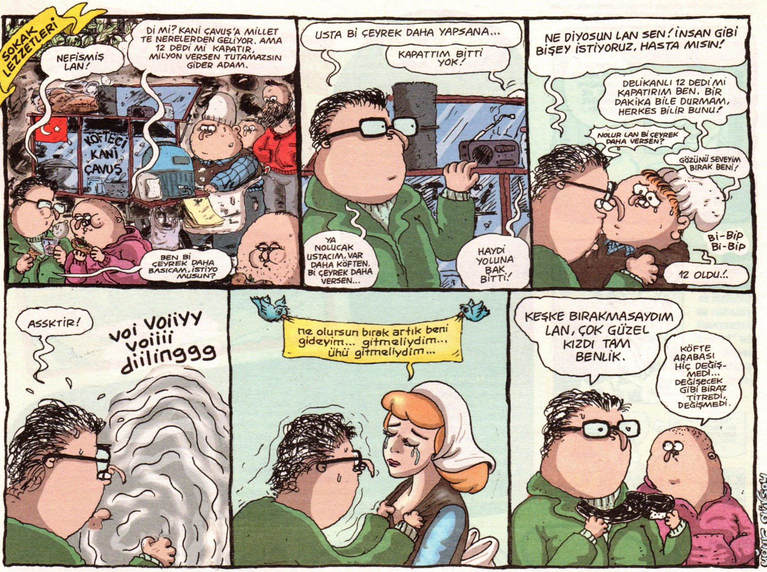
Kumkapı CİHANYURT (28): Mart Nisan Mayıs aylarına "bahar" denir.. Bu aylarda ekseriyetle kediler birbirileriynen sevişir... O değil de, "Yarı başkanlık sistemi" deniyor.. Türk usulü.. Yarım ekmek köfte gibi... Madem ki yarı başkanlık sistemine geçtik yeşilliği bol koyun madem..

Elveren SOMALTINDANGÜMÜŞGELENK (21) İşte bahar geldi... Ruslar alsınlar doğal gazlarını g*tlerine soksunlar.. Artık ihtiyacımız yok.. Bu da ruslara kapak olsun.. Bize karşı 'Kış'ı kullanana, bahar'la yaz'la karşılık vermekten çekinmeyeceğiz..

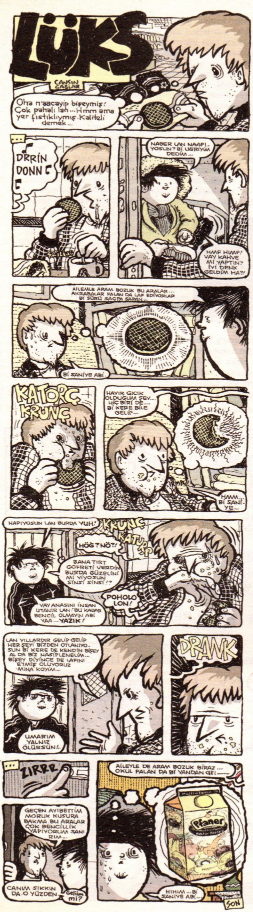
Adıryugo İNDİPENDINT (36): Bahar ikiye ayrılır.. ilk bahar ve son bahar.. Bahar eğer ilk baharsa, bu güzel duygu uyandırır.. Ama son baharsa melankoli yaratır, mutsuzluk verir.. Hababam sınıfı müziğinin hızlı ve yavaş çalınması gibi.. Bahar'ın ismi mahmut hoca olsun..

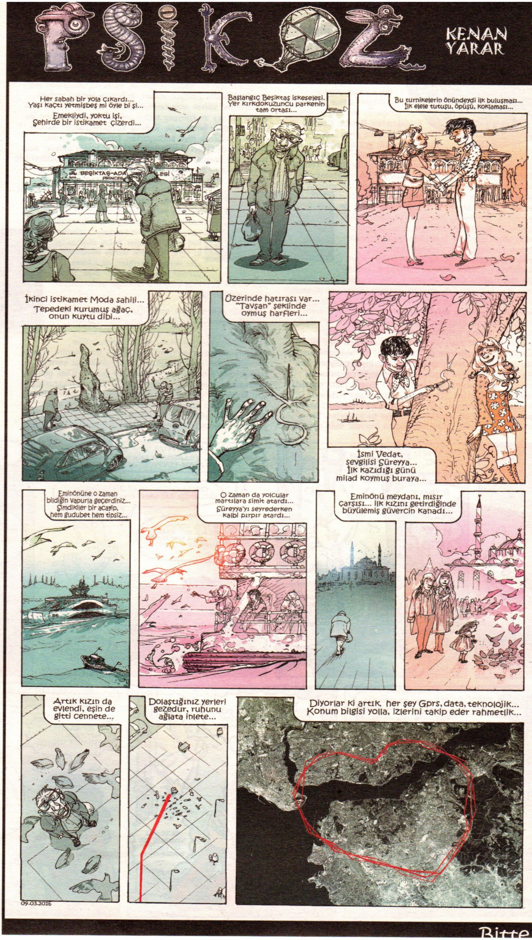

BEN ALPAY ERDEM

Merhaba. Sanatçılar futbol takımı Art-İst olarak geçen hafta İsrail Tel Aviv'deydik. Yine bir futbol turnuvasına davetliydik. Biz de böyle ilginç bir takımız. Her yere davet ediliyoruz. Herr-yere ama. Biz ise hiçkimseyi davet etmiyoruz, çünkü bizim paramız yok. Var da yani kendimize kadar paramız var. Yani paramızın yeri var. Bildiğin ruh hastası gibiyiz. Her yere misafirliğe giden, yiyen içen, ama kendi evine misafir hiç istemeyen, ne bileyim, böyle çok acayip bir şeyiz. Ben böyle insanlar tanıyorum. Çok acayip hikayeler var. Kendi evinde sabahları poğaça çayla kahvaltıyı gömen, fakat misafirlikte coştukça çoşan, nimet beğenmeyen, böyle ne insanlar var. Neyse, ne diyordum, İsrail'e giderken havalimanında dedim ki para bozdurayım. Gittim çeync'çiye, dedim ki biz dedim İsrail'e gidiyoruz, acaba dedim İsrail'de hangi para geçer, dolar mı, yüro mu? İsrail'de şeker geçiyor dedi adam. Haa dedim, şakacısın sen. Meğersem şekel'miş o. Şekel'miş İsrail'in parası. Uça uça uçtuk İsrail'e. Havalimanında davetiyelerimiz her bir şeyimiz olmasına rağmen random bir şekilde aramızdan beş kişiyi sorgu odasına aldılar, beni almadılar, beni zaten hiçbir yerde ciddiye almıyorlar, velhasılıkelam, burayı hızlı geçiyorum, üç saat kadar sonra arkadaşlarımızı saldılar. Tamamen bunlar psikolojik oyunlar. Tamam da biz çocuk değiliz, biz bu numaraları yemeyiz hacıma benim. Ha hacıma benim. Turnuvada açılış maçı olarak ilk maçı İsrail'le yaptık. Balili'yi bilen bilir, Balili de var İsrail'de futbolcu olarak. Bizde de Papen Mustafa var ki, Papen Mustafa'yı da herkes bilir. Zamanında Roma'yı yakan bir kişi varsa o da Papen Mustafa'dır, o maçı da **herkeşler** bilir. Neyse maç başladı, size şu kadarını söylemek istiyorum, İsrailliler gerçekten şahane insanlar, nasıl derler, on numara insanlar, bizi 10-0 yendiler. Onn-sıfır. Şaka gibi. Fakat işin ilginç yanı ne biliyor musunuz, dişe diş, kora kor bir mücadele oldu. Yani maçın görüntülerini izle, golleri çıkar, dersin ki bu maç berabere biter. Son derece sıra dışı bir futbol maçı oldu. 10-0 yenildik belki ama gerçekten ezilmedik. Kabul etmiyorum yani öyle bir ezilme durumunu. İkinci gün Rusya'yla oynadık. Ruslar maç öncesi bize ilginç bir teklifle geldi. Dediler ki, bu dediler sonuçta bir dostluk maçı, biz dostuz, ilk yarı iki takım da normal futbolunu oynasın, ikinci yarı ilk yarıyı kim önde bitirdiyse asılmasın artık maça, maç berabere bitsin. "Dostluk kazansın" başlığı altında bize resmen şike teklif ediyorlar. Kabul ettik. Dedik ki cansınız. Kabul baba, zaten normali de bu, olması gereken bu, sanki profesyonel lig gibi maça asılınca n'oluyor yani, karşındakini 10-0 yenince ne oluyor mesela, eline ne geçiyor. Maç öncesi el ele kol kolayız, seremoni de ayrı ayrı değil, karışık kuruşuğuz. Maç başladı, biz nasıl olsa ilk yarıyı yenik kapasak bile ikinci yarı maç berabere bitecek diye pek de asılmadık maça. Girmiyoruz mesela toplara falan, atlamıyoruz, ikili mücadelelerin hiçbirini almıyoruz, hiçbir kafa topunda topa ilaç için bir alnımız değmiyor. İlk yarı 5-1 Rusya'nın üstünlüğüyle kapandı. İkinci yarı maç 5-5 bitecek. Planlar bu. Maç başladı, ne olduğunu anlayamadan skor 8-1'e geldi. Lan n'oluyoruz. Ruslar ilk yarıdakinden de hırslılar. O an fark ettik ki, biz çok büyük bir oyuna geldik. Ruslar dünya futbol tarihinin bugüne kadarki en mükemmel futbol taktiğini uygulamışlar bize. Lan biz ne safız. Olaya uyandık ama çok geç uyandık. 8-3 bitti maç. Nasıl sevindiler anlatamam. Önümüzde taklalar atıyorlar. Ertesi gün İngiltere'yle oynadık. İngiltere'ye Rusların bize uyguladığı taktiğin aynısını uyguladık ve İngiltere'yi 6-1 yendik. Bildiğin bozguna uğrattık İngiltere'yi. Sözün kısası, turnuvada üçüncü olduk. Gerçi turnuvada dört takım vardı ama olsun. Üçüncülük her zaman için yadsınamayacak bir başarıdır. Mesela biz üçüncülük madalyasını alırken İngiltere'ye hiçbir şey vermediler. Demek ki üçüncülük her zaman için büyük bir başarı. Herr-zaman için ama. Şampiyon İsrail oldu. Ben böyle bir sevinç görmedim. Bir ara ellerinde kupa, boş tribünlere doğru şampiyonluk turu atarken gördüm İsrailli futbolcuları. Deli çıkacağım. Bir de o akşam şarkı yarışması vardı. Bizden aynı zamanda takım kaptanımız da olan Deniz Cem'imiz sahneye çıktı. Mükemmel bir performans sergiledi. Beş ülkenin yarıştığı yarışmada biz Deniz Cem'imiz birinci olur diye beklerken ilk birinci yine İsrail oldu. Mükemmel eğlenceli geçen üç günün sonunda ülkemize dönme vakti geldi. Dönüşte Tel Aviv'de havalimanında yine sorguya aldılar bizi. İşte "Tel Aviv'de ne yaptınız, herhangi birinden bir hediye aldınız mı, babanın adı ne?", bir buçuk saat sorgu. Bir tek bana bir şey sormadılar yine. Fasulye miyim lan ben. Döndük ülkemize. Her şey çok güzeldi. **I love Football ve beraberinde getirdiği tüm güzellikler**. Yalnız canımı sıkan bir şey de oldu tabii, olmadı değil. Dönüşte Yalan Dünya disizinden Çağatay rolüyle de tanıdığımız ve pek sevdiğimiz sevgili Hakan Meriçliler, Alpay dedi bana, bundan sonra Dubai'ye gidemezsin biliyorsun değil mi dedi. Neden dedim. Çünkü pasaportunda artık İsrail vizesi var, bir kez İsrail'e giriş yaptıysan Dubai'ye ömrün boyunca sokmazlar seni, bu budur dedi. O ana kadar aklımda Dubai'ye gitmek gibi en ufak bir istek yoktu, o andan itibaren Dubai'ye gitmekten başka bir şey düşünemiyorum. Sanırım kaçak yollardan gireceğim Dubai'ye. Hoşçakal.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

LÜKS
CANSIN GAĞLAR
Oha n'aacayip bişeymiş! Çok pahalı lan... Hmm ama yer fıstıklıymış. Kaliteli demek...
...
DRRIN DONN
NABER LAN NAAPIYOSUN? Bİ UĞRIYIM DEDİM...
HMF HIMF! VAY KAHVE Mİ YAPTIN? İYİ DENK GELDİM HA?!
AILEMLE ARAM BOZUK BU ARALAR... AKRABALAR FALAN DA LAF EDİYORLAR Bİ SÜRÜ SAÇPA SAPAN...
Bİ SANİYE ABİ.
KATORÇ KRUNÇ
HAYIR GICIK OLDUĞUM ŞEY... HİÇ BİRİ DE... Bİ KERE BİLE GELİP...
HMM... Bİ SANİ-YE...
NAPIYOSUN LAN BURDA YUH!
KRUNÇ KATURP
HÖG? NÖ?!
BANA TIRT GOFRETİ VERDİN BURDA GÜZELİNİ Mİ YİYOSUN SİNSİ SİNSİ!?
POHOLO LON!
VAY ANASINI İNSAN UTANIR LAN! BU KADAR BENCİL OLMAYIN ABİ YAA... YAZIK!
LAN YILLARDIR GELİP GELİP HER ŞEYİ BİZDEN OTLANIYOSUN Bİ KERE DE KENDİN BİŞEY AL DA BİZ NASİPLENELİM... BİŞEY DİYİNCE DE LAFINI ETMİŞ OLUYORUZ MINA KOYIM...
UMARIM YALNIZ ÖLÜRSÜN!..
DRANK
...
ZIRRR
GEÇEN AYIBETTİM MORUK KUSURA BAKMA. BU ARALAR ÇOK BENCİLLİK YAPIYORUM SANIRIM...
CANIM SIKKIN DA O YÜZDEN.
Geliim mi?
AİLEYLE DE ARAM BOZUK BİRAZ... OKUL FALAN DA Bİ YANDAN GEL...
Pfaner
HIHIM... Bİ SANİYE ABİ...
SON

PSİKOZ
KENAN YARAR
Her sabah bir yola çıkardı... Yaşı kaçtı yetmişbeş mi öyle bi şi...
Emekliydi, yoktu işi, Şehirde bir istikamet çizerdi...
BEŞİKTAŞ-ADA
PRINCES
Başlangıç Beşiktaş iskeselesi. Yer kırkdokuzuncu parkenin tam ortası...
Bu turnikelerin önündeydi ilk buluşması... İlk elele tutuşu, öpüşü, koklaması...
İkinci istikamet Moda sahili... Tepedeki kurumuş ağaç, onun kuytu dibi...
Üzerinde hatırası var... "Tavşan" şeklinde oymuş harfleri...
İsmi Vedat, sevgilisi Süreyya... İlk kazıdığı günü milad koymuş buraya...
Eminönüne o zaman bildiğin vapurla geçerdiniz... Şimdikiler bir acayip, hem gudubet hem tipsiz...
O zaman da yolcular martılara simit atardı... Süreyya'yı seyrederken kalbi pırpır atardı...
Eminönü meydanı, mısır çarşısı... İlk kızını getirdiğinde büyülemiş güvercin kanadı...
Artık kızın da evlendi, eşin de gitti cennete...
Dolaştığınız yerleri gezedur, ruhunu ağlata inlete...
Diyorlar ki artık, her şey Gprs, data, teknolojik... Konum bilgisi yolla, izlerini takip eder rahmetlik...
09.03.2016
Bitte

Nezihlik ve metal müzik üzerine.

- Birinci Bölüm -

Burası her evinin bir odasında mutlaka yağlı boya resim yapılan, yaşlıların denge bileziği, gençlerin ise yaz kış atkı taktıkları Bağdat Caddesi. Daha az önce «ben size terbiyesizce bir şey söylemedim, bana terbiyesiz diyemezsiniz» diye bağıran çok iyi kalite eşortman takımlı yaşlının yanından ayrıldım. Zengin yaşlıların ölmeye gittikleri yer olan Tchibo mağazasında kasiyere bağırıyordu. Kasiyer de (artık bağıran yaşlıyla nasıl başa çıkılacağını öğrenmiş gibi bir hali vardı, kendisi de o kadar genç değildi zaten, belki de kendisi de bir dönem zengin ve yaşlıydı, belki kendisi de bir dönem kasiyerlere bağırıyordu fakat bütün parasını Tchiboıda satılan siksok şeylere harcadığı için durumu kötüleşmiş, ayağa düşmüştü ve bu durumdan haberi olan Tchibo'nun müdürü belki de durumuna acıdığı için onu Bağdat Caddesi'ndeki Tchibo'ya aldırmıştı) adama "ben size terbiyesiz demiyorum, terbiyesizleşmeyin diyorum" diye bağırıyordu. Yaşlı adam içi kürklü eldiven almış, eve gidince beğenmemiş ama faturasını da atmış, geri verip parasını almaya çalışıyor. Zaten "hemen bağırırım" diye düşünerek gelmiş porselen dişli göt. "Dünyanın hiçbir yerinde faturasız malı geri almazlar, ama ben yine de gideyim, olmaz derlerse de "terbiyesiz! Terbiyesizlik yapma! Ben senelerce ticaret yaptım! Bana terbiyesiz diyemezsin!" diye bağırırım" diye düşünmüş. Aynı anda caddenin bir ucundan diğer ucuna aynı anda belki elliden fazla noktada insanlar birbirlerine "Terbiyesiz insan! Bana terbiyesiz diyemezsiniz, terbiyesiz ben değilim aksine sizsiniz, bana terbiyeyi siz mi öğreteceksiniz?" diye bağırıyorlar. Bir tane bile terbiyesiz insan bulamazsın burada. Öyle nezih ki her şey... Kalabalık bir yerde „terbiyesiz!" diye bağırınca herkes birbiriyle kavga etmeye başlıyor, „terbiyesiz sana benzer" diye. Anlamıyorum. Madem ağzını köpürte köpürte kavga etmeye bu kadar hazırsın, neden kendini salıp küfür etmiyorsun? Belki kavga ederken küfür kullanmamaya çalıştığın için bu kadar gerginsin, bunu hiç düşündün mü? Hafiften başla, yavaşça yüksel, ardından anneyi karıştır, ölmüşlerine küfret ama terbiyesiz diye bağırıp durma. Çok çirkin bir şey ve izleyene hiçbir şekilde keyif vermeyen bir olay. Nezihlik bozulacak, küfürlü kavga yüzünden emlak fiyatları düşecek diye korkuyorlar. İstanbul'un „polis giremez" dedikleri semtlerinde daha az kavga oluyor, ama işte orada normal küfürlü kavga oluyor, Bağdat Caddesi'nde ise kavgaların en çirkini ve en acısı olan medeni kavga yaşanıyor. Kaç kere şahit oldum bu kazananı olmayan çirkin olaya. Birbirlerini fermuarlı eşortman üstlerinden çekerek yere düşürmeye çalışan, birlikte yere düşüp boğuşmaya devam ederken hala „terbiyesiz" diye bağırmaya çalışan yaşlıların kavgasını izledim kaç kere. O kadar kolay düşüyorlar ki yere. Kimsede durup düşünmüyor „bu denge bilezikleri ne s.kime yarıyor çok afedersin?" diye. Sanki yaşı kırkın üzerinde olanlara belediye gelip takıyor, inanılmaz bir şey.

Ayakta ölmek.

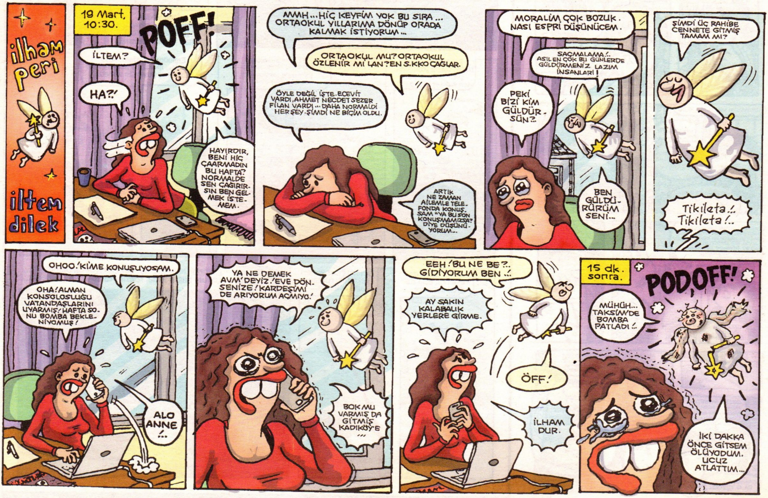
Farkında olmadan çok fazla, çok yakından ve çok dikkatli bakmışım tchibodaki kavgaya. Bebeğim kolumdan çekip "Erman çok fazla bakıyorsun, olay sana yansıyacak, lütfen bu kadar bakma" diye uyarmış ama duymamışım. Ben hassas bir insanım. Kavga gördüğüm zaman kafamın içinde ben de kavga etmeye başlıyorum. Zihinsel hastalık gibi bir şey. Sırf her gün metrobüste, minibüste, vapurda çıkan kavgaları duymamak için kulaklıkla çok şiddetli metal müzik dinliyorum. Benim aslında modern caz piyanistlerini dinleme yaşım geldi ama insanlar yüzünden dinleyemiyorum. İş yerinde mesela yabancı radyolar dinliyorum, alternatif müzikler çalıyorlar. O kadar hoşuma gidiyor ki. Çağdaş müzik yapan yaylı çalgılar kuartetleri var. Bambaşka bir hissiyatları, anlatmak istedikleri bazı şeyleri var. Biraz daha dinlesem, işten eve dönerken dinlesem belki anlayacağım ne demek istediklerini. Belki beynim gelişecek, belki iletişim becerilerim gelişecek dinlerken. Ama insanların kavgaları delip geçiyor anlamlı gibi müziği. Yaylı çalgılar kuartetleri sokağa "biri bana bir şey derse ben de onlara bir şey derim, hiçbir şekilde altta kalmam" kararıyla çıkan insanların bağırışlarını durduramıyor. Belki yaylı çalgılar kuarteti böyle insanları eleştiriyor? Belki dinlediğimi anlayabilsem çok iyi arkadaş olacağız. Ama insanlar çok fazla bağırıyor. O yüzden otuziki yaşımı idrak ettiğim bu 2015 yılında hala "dragon flies over the mountains" diye şarkı yazmaya devam eden bazı grupların şarkılarını ezberden söyleyebiliyorum. Metal müzik yüzünden ingilizce öğrendim, ama fantastik dünyaların ingilizcesini öğrendim. Dragonları öğrendim, ay ışığı altında akan kanlar yüzünden kızıla boyanan savaş alanlarının ingilizcesini öğrendim. Son nefese kadar yan yana dövüşen, birlikte kılıç sallayan, Odin yanına çağırdığında kahkahalarla ölümlerine koşan savaşçıların ingilizcesini öğrendim. Günlük konuşma dili ingilizcem inanılmaz zayıf kaldı. Yabancı birisi ingilizce olarak "kadıköy tarafında kalabileceğimiz ucuz ve temiz bir otel tavsiye edebilir misiniz acaba?" diye sorsa cevap verirken zorlanırım, kelimeleri bulamam. Ama «o gün geldiğinde / son savaş çığlığımız karanlık gecenin üstüne yükselirken / görecek miyiz sence asgard'ın kapılarını / ve düşen kardeşlerimizin ruhlarından taşan ateş / aydınlatacak mı bizim için yolu?» diye sorarsa «Sadece layık olanlar / varacaklar valhalla'ya / o yüzden savaş alanında / canımdan daha sıkı tutunurum kılıcıma" diye rahatlıkla ve akıcı bir ingilizceyle cevap verebilirim.

Fantezi metal albüm kapağı tasarım kursu üstün başarı belgesi.

Haftaya: Bağdat caddesinde kan ve gözyaşı.

groagh@gmail.com

baris.uygur@gmail.com
Barış UYGUR

Kendi kendinizin patronu olun!

Her şey kendi kendimin patronu olmaya karar vermemle başladı. Yıllardır zengin olmanın yollarını anlatan kitaplardan, motivasyon konuşması yapan uzmanlara bir alay insanın sürekli olarak "Kendi kendinizin patronu olun!" demesi sonunda aklımı çeldi. Benim ne eksiğim vardı arkadaş? Ben de kendi kendimin patronu olacaktım.

İzlediğim TED konuşmaları, otellerde düzenlenen seminerler ve okuduğum kişisel gelişim kitaplarının gazına gelerek önce istifa ettim. İnsan kaynakları müdürü dilekçemi okuduktan sonra şaşkın şaşkın baktı.

"Hasan Bey, bunca yıldır beraber çalışıyoruz, bir yanlışık yok değil mi? Onca yıllık özlük hakkınız var?"

"Müdür Bey kusura bakmayın. Ciddi kararlar aldım. Beni zapteden zincirleri kırmaya, hayatımın kontrolünü elime alıp, kendi kendimin patronu olmaya karar verdim. Artık sadece kendime çalışacağım."

İnsan kaynakları müdürü, dilekçeye bir daha baktı, kafasını kaşıdı, sonra tekrar bana baktı.

"Burada bunca yıldır up-link operatörü olarak çalışıyorsunuz, başka bir mesleğiniz de mi var?"

"Yoo."

"Hasan Bey televizyon dışında nerede up-link operatörlüğü yapacaksınız anlamadım ki?"

O anlamamıştı ama ben anlamıştım. Müdür bey konuşmalarını dinlediğim cingözlerin, kişisel gelişim kitaplarında okuduğum guruların bahsettiği "negatif insandı." Kötülüğünden değil, kendisi zincirlenip kaldığından başka bir alternatif olabileceğini aklına bile getirmiyordu. İyi niyetli de olsa benim de kendisi gibi zincirli kalmamı istiyor, kendi kendimin patronu olmamı engellemeye çalışıyordu. Son katıldığım seminerde konuşma yapan uzmanın söylediği gibi, hayâllerimizi duyduktan sonra "Yahu olur mu, olmaz o iş, bence yapma," falan diyen negatif insanları asla dinlememeliydik. Hazırlıklı olduğum için gülümsedim:

"Müdür Bey siz beni merak etmeyin. İstifamı işleme koyun lütfen."

"Yahu Hasan Bey, yapmayın, etmeyin. Bari biraz bekleyin, önümüzdeki aylara tensikat olabilir. Siz istifa etmeyin bekleyin, biz çıkaralım. Onca yıllık tazminatınız yanmasın, nereden baksanız bir yıllık maaş..."

Ah şu dünyaya at gözlüğüyle bakan negatif insanlar. İnsan kaynakları müdürü tazminatı bahane edip beni istifadan vazgeçirmeye çalışıyordu. Hâlbuki ne demişti beş yıldızlı otelde konuşan Guru? *"Negatif insanlar sizi engellemeye çalışır. Onları dinlemeyin. Öğütleri iyi olsa patron olurlardı. Siz hiç milyar dolarlık bir şirketin sahibinin size "Aman riske girme," dediğini duydunuz mu?"* Duymamıştım. Gerçi hiç milyar dolarlık şirket sahibi tanımıyordum ama olsun.

"Hasan Bey, isterseniz izin kullanın. Hatta ücretsiz izne çıkaralım sizi bir iki ay, siz de bir bakın bakalım, o sırada yeni işinizi kurarsanız, yine istifa edersiniz. Olmadı bir terslik oldu, işiniz sizi bekliyor olur."

"Yok müdür bey. Gemileri yakmadan karşıya geçilmez. İstifamı işleme koyun lütfen."

"Gemileri yakın!" diyordu oteldeki Guru, *"Yakın ki geri dönme, vazgeçme şansınız kalmasın! Geride bıraktığınız sigortalar, aslında sizin zincirlerinizdir!"*

İki ay ihbar süresinde içim içime sığmadı. Her mesai bitiminde eve gidip biraz daha TED konuşması dinledim, kişisel gelişim kütüphanemi tekrar tekrar elden geçirdim. İki ayın ardından sonunda özgürdüm. Arkadaşlarla vedalaşıp şirketten ayrıldıktan sonra eve geldim. Artık kendi kendimin patronuydum.

"Bir patron ne yapar?" diye düşündüm. Kontrolü eline alır, liderlik yapar, takım çalışmasını teşvik eder, sinerji yaratır, inovasyon… Evet inovasyon yapar. Peki ben ne yapacaktım? Yirmi yıldır televizyon kanallarında ölçü bakımda ve Up-Link'te çalışmıştım. İşimde de iyiydim. Peki kendi kendimin patronu olarak ne yapacaktım? Planlama. Evet, iyi bir patron iyi bir planı olandır.

Bir iki hafta boyunca hesap kitapla uğraştım. Önce kimlere uplink hizmeti sunabileceğimi düşündüm. Uzun süre çalışarak oluşturduğum müşteri listesi pek zayıf, çıkardığım maliyetlerse çok kalındı. Sanırım bir sorunum vardı. Bu tam da guruların bahsettiği tipte bir krizi ama iyi bir patron da krizlere baktığında fırsatları görendi. Krizi fırsata çevirmem gerekiyordu ve bunu yapmak için Çincede ya da Japonca'da kriz anlamına gelen kelimeye bir iki çizik atmak yeterliydi. Acaba bu krizi nasıl fırsata çevirecektim?

Bir ayın sonunda öğütlendiği gibi performans değerlendirmesi yaptım. Kendi kendimin patronu olduğumdan ve başka çalışanım olmadığından kendi kendimi değerlendirdim ve mantıklı bir patronun zor kararlar almasını bilen biri olduğu aklıma geldi. İlk iş olarak kendimi kovdum. Artık patron olan kendim, işçi olan kendimi mi kovdu, işçi kendim patron kendimimi kovdu bilemiyorum.

İnsan kaynakları müdürü beni gördüğüne sevindi. Önce bir çay söyledi, sonra havadan sudan konuştuk. İşlerimin nasıl gittiğini sordu. Utana sıkıla bu ay kirayı ödeyemediğimi söyledim.

"Hasan Bey maalesef," dedi, "Önümüzdeki hafta tensikat var, her beş kişiden birini çıkartıyoruz."

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Abim senin nur kızın
Hoşgelsin şu Halice
Liman gibi derince
De yıllansın şirince"
- Öğünç Ersöz

● **Ülkede ertelenmeyen bir şey kalmadı, bence sırada Malazgirt'e girişi 2071'e erteleme var valla da!**

● Ölümü bu kadar konuşup hissettikçe, tam yaşamış gibi de olamıyoruz bir yandan...

● **Dokunulmazlığı bilemem ama tek kişinin kalan herkese dokunma hakkının bulunması, en korkunç şey...**

● Almanlar sokağa çıkmıyo diye biz de mi çıkmıcaz şimdi?!

● **En sonunda Fenerbahçeli bir işadamı çıkacak, "İvan Bebek" adlı bebek bezi markasını piyasaya sürecek, gör bak nihayet böyle olacak...**

● VİZZO kimdir? Hiç susmadan tüm ihtimalleri söyleyip, sonra da 'Ben demiştim' diyendir...

Taksim değil artık orası, Yokmeydanı!

● **"İzninizle Yalçın Küçük gibi konuşabilir miyim" dedi ekrandaki adam. Bunu diyen adam Yalçın Küçük'tü. Bu da profesör olgusunun deli değil de, "delirten" çeşitlemesi...**

● Tamam o zaman, en kral tanığımı çağırıyorum, Güneş gelsin! Güneş de doğulu!

● **Belki de dünyanın bir yerlerinde, durmadan alıntılar yapılmaktadır, "Anonim" adlı ünlü bir türk yazardan...**

● Sivil diyanet ikiye ayrılır, cüppe Ahmet Hoca'dan, züppe Adnan Hoca'dan sorulur...

● **Tarihin ilk birası, 11.500 yıl önce Göbeklitepe'de yapılmış... Bildiğin "Bira Göbekli Tepe"ymiş meğerse yani...**

● Zaman, geçen bir şey değil. İlerleyen bile değil. Zaman, yükselen bir şey...

● **Malatyalı Fahri, "Ayrılık, ateşten bir ok." Dinleyiniz, ta kendisi...**

● Alemde her şey mümkün, tek mümkün olmayan şey Ulusal TV'de "Çeyiz Kabuğu" adlı bir izdivaç programının olması...

● **Marka Sokaklar: Bir Nişantaşı Polisiyesi...**

● Aman diyeyim, geçenlerde iranlılar için "acem" demiştim, bariz hataymış bu. Acem, arapların iranlıları aşağılamak için kullandıkları bir kelimeymiş, afrikalılara 'zenci' denmesi gibi ırkçı bir ifadeymiş. Bilmez idim, düzeltirim ve daha da demem. (İkaz eden Doğukan Şimşekli, sağol:)

● **Korsan arkadaşım kaç yıldır eline kanca yaptırmak istiyordu, bu yıl anca yaptırdı...**

● Holding sahibi adamın, şirketlerinden birini kızına ver "Al gı, bunu da sen yönet" demesine 'algı yönetim denir...

● **Hazin, işleyen bakışlar. Bebek yüzlü değ bebek ifadeli Daha çok dalgın çocuk ifad Yalansız, hafif şaşkın, rüyalı siması, Robert Mitchum'un. Seyretmeyi, görmeyi en sevdiğim aktörlerden biri. Siyah beyaz filmlerinin tamamı güzel. Onun olması yeterli. Genjlik çağıma denk gelen "Savaş Rüzgarları" dizide de mükemmeldi, orta vaşın güçlü askerinde, o bakışlar, daha da mahzunlaşıyordu. Mitchum, ilk sevdiğim Robert! (Her yazısını hayranlıkla, bir solukta okuduğum Engin Ergönültaş usta, geçenlerde a R.Mütchum'un adını, ordan k aklımda:)**

B
enge

● Leblebiyle kuru üzümün nefis renk uyumunu belirtmeden daha ne kadar yaşayabilirdim!?

● **Karışık kebap istedi arkadaşım, kebabın yanındaki ekmeği de karışık getirdiler. Somun, lavaş, tırnaklı pide, hepsinden bir parça vardı!**

● Vejeteryan Lokanta: Hizmette sığır

yoktur!

● **"Yarım-bir gibi gelirim'' deyip 'yarın' bir'de gittiğim günler, ne günlerdi be? Yok, coşkuyla hatırlamıyorum, tümden unuttuğum için nasıl günlerdi diye hususi soruyorum...**

● Mikrofonlarımız Adana'da: 'Şampiyonluk yakın, mangalları yakın!'

● **Zehra Ömeroğlu, Leman dergisi çizerlerinden. Köşesini kaçırmadığım meslektaşım, sağolsun, ''Karikatürler'' adlı albümünü imzaladı bana. Gönül rahatlığıyla, coşkuyla tavsiye ederim bu dikkatli ve ışıltılı sanatçının komik kitabını.**

...bayı, mayını ...yemedikleri için, ...yını mayını ...ngelliyolar!

● Defans kelimesi, niçin ofanstan daha yaygın? Niye beddua, veddua sözcüğünden daha ünlüyse, o yüzden. (Veddua: Hayırlı dua)

● **O değil de, hatundaki 'ten', hakikaten 'on' numara...**

● Yurtiçi Argo: ''Ne datlı gonuşuyon la öyle sen, .m yalayıp mı geldin?!'' (Arkadaşım kavehanede duymuş...)

● **Gotham City'ye 'tarifeli sefer' soran halk, aynı zamanda 'Orda bir köy var uzakta / Gitmesek de görmesek de' şarkısının mucidi olan halk, kayda geçsin...**

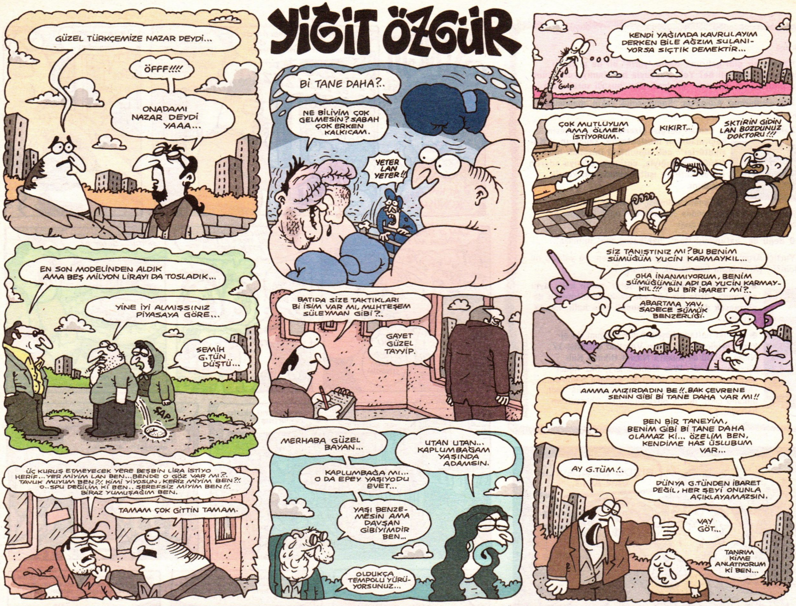
● Son iki haftada köşeden duyurduğum iki etkinlik ertelendi. Ali İhsan Varol'un gösterisi 17 Nisan, 18.00'de Ankara Nazım Hikmet Kültür Merkezi'nde. Wes Montgomery, Caz Ağacı gecesiyse 27 Mayıs, 22.00'de, Şişhane Salon'da... (Ayrıca: Şirin Soysal'ın ''Mutlu Melankolik'' adlı albümü çıktı, müzik dükkanlarında. Bahsedicem haftaya...)

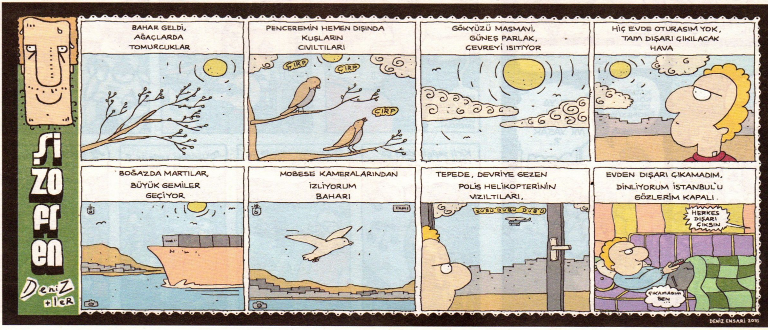
vedatozdemiro@gmail.com

YİĞİT ÖZGÜR
GÜZEL TÜRKÇEMİZE NAZAR DEYDİ...
ÖFFF!!!!
ONADAMI NAZAR DEYDİ YAAA...
Bİ TANE DAHA?..
NE BİLİYİM ÇOK GELMESİN? SABAH ÇOK ERKEN KALKICAM.
YETER LAN YETER!!
KENDİ YAĞIMDA KAVRULAYIM DERKEN BİLE AĞZIM SULANIYORSA SIÇTIK DEMEKTİR...
Gulp
ÇOK MUTLUYUM AMA ÖLMEK İSTİYORUM.
KIKIRT...
SKTİRİN GİDİN LAN BOZDUNUZ DOKTORU!!!
EN SON MODELİNDEN ALDIK AMA BEŞ MİLYON LİRAYI DA TOSLADIK...
YİNE İYİ ALMIŞSINIZ PİYASAYA GÖRE...
SEMİH G.TÜN DÜŞTÜ...
ŞAP!
BATIDA SİZE TAKTIKLARI Bİ İSİM VAR MI, MUHTEŞEM SÜLEYMAN GİBİ?..
GAYET GÜZEL TAYYİP.
SİZ TANIŞTINIZ MI? BU BENİM SÜMÜĞÜM YUCİN KARMAYKIL...
OHA İNANMIYORUM, BENİM SÜMÜĞÜMÜN ADI DA YUCİN KARMAYKIL!!! BU BİR İŞARET Mİ?..
ABARTMA YAV, SADECE SÜMÜK BENZERLİĞİ.
ÜÇ KURUŞ ETMEYECEK YERE BEŞBİN LİRA İSTİYO HERİF... YER MİYİM LAN BEN... BENDE O GÖZ VAR MI?.. TAVUK MUYUM BEN?! KİMİ YİYOSUN, KERİZ MİYİM BEN?! O..SPU DEĞİLİM Kİ BEN.. ŞEREFSİZ MİYİM BEN!!. BİRAZ YUMUŞAĞIM BEN.
TAMAM ÇOK GİTTİN TAMAM.
MERHABA GÜZEL BAYAN...
UTAN UTAN... KAPLUMBAĞAM YAŞINDA ADAMSIN.
KAPLUMBAĞA MI... O DA EPEY YAŞIYODU EVET...
YAŞI BENZEMESİN AMA DAVŞAN GİBİYİMDİR BEN...
OLDUKÇA TEMPOLU YÜRÜYORSUNUZ...
AMMA MIZIRDADIN BE!! BAK ÇEVRENE SENİN GİBİ Bİ TANE DAHA VAR MI!!
BEN BİR TANEYİM, BENİM GİBİ Bİ TANE DAHA OLAMAZ Kİ... ÖZELİM BEN, KENDİME HAS ÜSLUBUM VAR...
AY G.TÜM!..
DÜNYA G.TÜNDEN İBARET DEĞİL, HER ŞEYİ ONUNLA AÇIKLAYAMAZSIN.
VAY GÖT...
TANRIM KİME ANLATIYORUM Kİ BEN...

ŞİZOFREN
DeniZ +leR
BAHAR GELDİ, AĞAÇLARDA TOMURCUKLAR
PENCEREMİN HEMEN DIŞINDA KUŞLARIN CIVILTILARI
ÇIRP
ÇIRP
ÇIRP
GÖKYÜZÜ MASMAVİ, GÜNEŞ PARLAK, ÇEVREYİ ISITIYOR
HİÇ EVDE OTURASIM YOK, TAM DIŞARI ÇIKILACAK HAVA
BOĞAZDA MARTILAR, BÜYÜK GEMİLER GEÇİYOR
MOBESE KAMERALARINDAN İZLİYORUM BAHARI
TEPEDE, DEVRİYE GEZEN POLİS HELİKOPTERİNİN VIZILTILARI,
DUBU DUBU DUBU
EVDEN DIŞARI ÇIKAMADIM, DİNLİYORUM İSTANBUL'U GÖZLERİM KAPALI.
HERKES DIŞARI ÇIKSIN
ÇIKAMADIM BEN...
DENİZ ENSARİ 2016

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

BEKLEYELİM DÜZELİR

Çalışıyor ama ekran karanlık. İki gündür bekliyorum fakat düzelmiyor. Sürekli açıp kapatıyorum. Bir gizemi varmış gibi F tuşlarına sırayla bastıktan sonra klavyeyi rastgele parmaklamaya başlıyorum. Umudumun azaldığı anlarda karanlık ekrana "düzel be oğlum, hadi düzel" yazıyorum. Çalıştığına göre ekranın karanlık olması aşılabilir bir sorunmuş gibi hissediyorum. Ekran kartı bozulmuş olabilir, diyor bazı arkadaşlar. Olabilir. Yine de bir iki gün daha beklemek istiyorum.

Ben "kısa bozukluk"tan yanayım. Sadece kısa bozuklukları tamir edebiliyorum. Kısa bozukluk, bekleyince düzelen bozukluktur. İnsanlığın yakın tarihinde nice bozuk alet bekleme neticesinde kendi kendine düzelmiştir. Düz tüketici için kendi kendine düzelen bir bilgisayar gibisi yoktur. Kapkara ekranla kapattığınız bilgisayar, ertesi gün Google ana ekran sayfasıyla belirerek, *"Bugün nelere bakalım abi, yine Hürriyet'le mi başlıyoruz yoksa değişik bir şeyler mi istersin, toplumsal öfken kabarıksa direkt "diken.com" falan da açabilirim,"* dercesine ışıldıyorsa, insan bir sorununu daha dış dünyaya açmadan halletmenin gönenciyle dolup taşar. Umudum bu yönde. Sıradan insanın yüksek teknoloji karşısında çaresizlikle büyüttüğü temennilerin bazen işe yaradığına defalarca tanık oldum. Sonuçta, ikimizin arasında bir mesele bu. Başkasını, özellikle de hiçbir şekilde tamirci hissi vermeyen steril bankolu servisleri bu işe karıştırmak istemiyorum. Eskiden, bozulan aletlere şiddet göstermek hatta onları yan tarafından tokatlamak mümkündü. Elektronik devrelerin daha ilkel olduğu o günlerde, aletlere atılan bu tokatların nadir de olsa mekanizmayı kendine getirme ihtimali vardı. Teknolojinin gelişmesiyle alet tokatlama işi bir tür gerizekalı hareketine dönüştü. Günümüzde, yan tarafının incecik olmasıyla övünülen bir dizüstü bilgisayarı tokatlarken cemiyet içinde küçümsenmeyi göze alması gerekiyor insanın. Bilgisayarı servise bırakıp günler sonra, "Gerizekalılar yaa! İki haftadır oyalıyorlar, parça bekliyorlarmış..." diye kurumsal öfkelere kapılmak da çok yorucu. İşleri büyütmek istemiyorum. Bu sorunu aramızda halledebileceğimizi düşünüyorum. Zaten teknik bilgi olmayınca eşyayla konuşacak gibi oluyor insan. Bu kadar beklemişken konuşmak neden olmasın diye düşünüyorum:

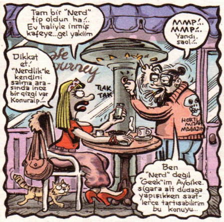
"Neden böyle oldu, daha düne kadar her şey normaldi oysa, hurriyet.com'a giriyor en aşağılara kadar inerek "Kırgın Çiçekler 38. bölüm fragmanı"na, oradan "ters ışık kurbanı ünlüler"e kadar ulaşıyorduk. Hilal Cebeci, Aziz Yıldırım, Games of Thrones, Sibel Kekilli derken, en diplerden "ünlülerin çatı katındaki inanılmaz evleri"ne kadar çıkıyorduk. Şimdi ne oldu? Neden böyle karardın? Üstelik iyi bir kullanıcıyım ben; üzerine sigara külü düşürmek ya da ayran damlatmak dışında hoyrat olduğum söylenemez. Barış Uygur gibi tuşlarını döve döve yazmıyorum. Ersin gibi sıkıntı çıkaran donanımlarına bağırmıyorum. Bugüne kadar ekranına iki kere fiske vurdum, ama inan şiddetimin hedefi sen değildin. Ankara Valisi'ni ve "Dikkat! Whatsapp'ta yeni dönem başlıyor" başlıklı haberleri fiskelemiştim. Anlık bir öfkeydi sadece. İki senedir "ctrl-alt-delete" üçgeninde bütün sorunlarımızı çözerken; sıkıntılarımızı "çıkmaya zorla" yarak kolayca bertaraf ederken, aniden ekran karartman hiç hoş olmadı. Tehdit olarak algılama ama en fazla bir iki gün daha sabrederim. Düzelmezsen gemileri yakar cimri.com'a girerim."

Not: Ülkede bombalar patlarken minik dertlerimi dinlediniz. Devlet büyüklerimin salık verdiği gibi günlük hayatıma devam etmeye çalışıyorum. Şu an size başka bir bilgisayardan sesleniyorum. Bilgisayar benim olmadığı için gönül rahatlığıyla ekran tokatlayabiliyorum. Bütün bu olanlar "kısa bozukluk"tur diye umut ediyorum.

CENGİZ ÜSTÜN

Tribal enfeksiyon

info@cengizustun.com

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

> "Bir elinde gül bir elde câm geldin sâkiyâ / Hangisin alsam gülü yahud ki câmı, ya seni?"
>
> *Nedim*

Çıktım.
Yağmur dinmiş.
Yerlerde, su birikintilerinin aynalarında (yerlere düşmüş Turner tabloları gibi) parça parça şeker pembesi'ne, cam göbeği'ne, su yeşili'ne boyalı bulutlar.
Kafanı kaldırmaya bile gerek yok. Yerde de var. Gökyüzü; dünyanın en büyük tablosu. Anbean değişen renkleriyle, şekilleriyle kıpır kıpır...
Yerden kuşlar geçiyor.--tekrar görünüyorlar bir diğer su birikintisinin içinde--
(Büyük romantik İngiliz ressam William Turner-1775-1851- neredeyse, sadece gökyüzü resimleri yapardı.–denizler, limanlar... ama en büyük alan gökyüzüne, bulutlara–Toprağı bol olsun)
Küçükpazar, Hacıkadın, Zeyrek yokuşları. (eski zamanlardakine benzer mahalleler var oralarda hâlâ.--*kayıp şehir*-- Aynı biçimde akşam oluyor. Eski zamanlardaki gibi. Sokaklar, ahşap evler kararıyor. Çocuk çığlıkları,--çöp yanığı kokusu/ ağır ağır dağılan dumanlar--)
Bir kaldırım kenarında, taşlar arasında bir 'karınca düğünü' görüyorum. Onyıllardır görmemiştim. *–ne güzel, iyimser bir 'adlandırma';"Düğün"* Demek, bir alanda toplaşmış *canlılar, 'mahşeri bir kalabalık'"düğün"* anlamına geliyormuş *o zamanlar*– Bir üçgen oluşturmuş (yüzlerinde ciddi ciddi ifadelerle)ellerini bir yüz bir ters çevirerek "anyamanya kumpanya"vari bişeyler yapan üç çocuk.(--çatık kaşlar. işleri mühim, bişey seçiyorlar--) Aynı tekerlemeyi mi söylüyorlar, hala var mı o? Duyulmuyor. (çocuklar; ne güzel, daha 'eşit' Tamam, zengini fakiri var da, (*fakir mahallede o da yok gibi bir şey*) hiç olmazsa 'kariyer' farkı yok henüz.-- *hangisini okutacaklar hangisini işe verecekler?–*)

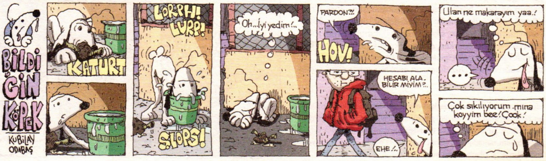

Misket. Onu da çok çok uzun zamandır görmemiştim.
Kadınlar Pazarı'nın arkalarında biryerlerde misket oynayan iki çocuk.(Ankara havası olanı değil tabi--*o da bir başka hoşluk olurdu gerçi–*)
'Misket'le ilgili tuhaf bir anım var benim. --büyük bir umut ve düşkırıklığı--
O, ışıl ışıl, minik, büyülü cam küre. Işığa tutup bakardım. (ceplerimizde birbirlerine çarpıp sürtünürken çıkarttıkları o efsunlu 'şıngırtı')
İçlerinde kelebek kanadı gibi incecik, narin, (yaprak yaprak, hafifçe helezonal bir şekilde dönen)rengarenk şekiller olurdu.--masmavi, mercan kırmızısı, sapsarı... Aklımı alırdı o şekiller, büyülenirdim-- (*bütün çocuklara benzer bi etki yapıyordu herhalde, o vakitler*) İşte o 'renkli şey' herneyse içlerindeki. O şekil. Onu istiyordum.
Ona ulaşmak, dokunmak istiyordum. (Vuslat) Niyeti bozdum. O şekile ulaşmak uğruna, o pek kıymetli misketimi feda edeceğim. Gözden çıkardım. Ne olursa olsun. (*ben şişemi"taşa çaldım, kime ne"*)
Misketi bir taşlığa koydum. Büyükçe bir taşla vurdum, kırdım. Misket tuzlan buz oldu. Un gibi dağıldı. Aa!? Nooluyor? O şekil yok içinde. Sadece cam kırıkları! Yokolmuştu. Yokmuş o! Var, var da, sadece uzaktan seyredersen var. (Varmış) O kadarına razı olursan. Onun dokunulamazlığını, ele geçirilemezliğini, ulaşılmazlığını kabul etmen, bir sınırda durabilmen lazım. Daha fazlasını istersen hepten kayboluyor.*–tek taraflı, (arkadaşlık şeklinde yürüyüp giden) henüz dillendirilmemiş,'gizli aşk' işlerinde de mi var bunu andıran bişey sanki?Evet. Var.(Carmen/Bizet, orada da bir başka versiyonu"daha fazlasını isterken tamamen yitirme"–*
Dünyanın kuralları! Altı yaşındaydım. Bu, henüz bilmediğim birşeydi."Yokoluş" kavramı. İşte Hanya'ya Konya'ya ilk ziyaret. "Yokoluş"u tırnak içine aldım yukarıda. Buradan bambaşka bir "yokoluş" hikayesine geçmek için öyle yaptım pek muhterem arkadaşlar. Çok, ama çok tuhaf bir "birden kaybolma" vak'ası. Yine böyle ilkbahar. İzmir'den İstanbul'a mı gidiyorum? Öyle gibi kalmış aklımda. Bir gece yolculuğu. (*yirmiliyaşların hemen başındayım*)
Geceyarısı, dalıp dalıp, uyana uyana gidiyoruz.*(bir uyanıyoruz; camlarda bir uzak köyün* ışıkları, karanlık tepeler. Bir diğ*erinde, kepenkleri kapalı bomboş bir caddeden geçiyor otobüs, uzak bir evde–bir bebek mi ağlamış?–*ışıklar yanmış) Herneyse. Otobüs bir dağın başında durdu. "Bilmemne dinlenme tesisleri" Etrafta ondan başka hiçbirşey yok. Ne bir köy ne bir ışık. Ufak, çok ufak bi "tesis" Hepimiz indik. Bizimkinden başka bir otobüs te yok. Gökyüzünde binlerce yıldız. Temiz, nemli biraz soğuk hava. Baharın gece kokuları. Anons yapıldı. O bildik anons; "Otobüsünüz hareket etmek üzeredir, lütfen..." Attık sigaraları yere, bindik oturduk. Aşağıda bir kadın; --görmüştüm onları, arkamda, çaprazımda oturuyorlardı(kırklı yaşlar)-- "Kocam yok" dedi. Bekledik biraz. Gelen giden yok. "Tuvalete girmişti" dedi sonra kadın, "oraya da bakın." Tuvaletlere de bakıldı, hepsi boş. Zaten başka yolcu yok. İçeriye de bakıldı, mutfağa. Neresi varsa heryere, tekrar tekrar bakıldı. Hepberaber inip, "belki bişey olmuştur, biryerde düşüp bayılmıştır"diye binanın çevresine, hertarafa baktık, aradık taradık yok! Bomboş etraf. Bir zaman daha bekledik. Ama beklemekle de olacak şey değil. Kadın başladı hüngür hüngür ağlamaya. "Gidin siz, ben otobüse binmem" diyor. Biraz sonra kadın da anladı ki 'orada dursa da bir çare yok.' Bindi otobüse. Hareket ettik. Arkaya, o 'tesis' e baka baka uzaklaştık. 'Tesis' karanlığın içinde uzaklaştı, ufaldı yokoldu.
Kadın yol boyu hiç susmadı. Ben? Ben çok tuhaf oldum, içim bulandı. Bu neydi? Ne oluyordu orada? Çaresizlik, anlaşılmazlık, bilinemezlik, belirsizlik, kaybetmek...
Otobüs karanlığın içinde uğultular çıkartarak gidiyordu. Daha önce gördüğüm hiçbir olaya benzemiyordu. Bir benzeri yoktu ki. Ne denebilir o kadına? Nasıl teselli edilebilir? "Olur o öle, o şekil kaybolduysa şöle olmuştur, çıkar ortaya o, çünkü şey olmuştur orda..." Kadın kime gidecek, kime danışacak? Kim bilir 'bu işler'i? *–Polise mi, Kuantum fizikçilerine mi, Müge Anlı'ya mı, Nasa'ya mı, Medyum Memiş'e mi?–* O zamanlarda da serde hikayecilik vardı(mesleğe yeni başlamıştım) hertürlü sebep/ sonuç işkisini deniyorum deniyorum. Olmuyor. "...Adam kadını terketmeyi kafasına koymuştu, o gece birden..." Ama, niye öyle yapsın? Geceyarısı karanlık dağlarda niye öyle bir riske girsin? Ertesi gün işe gider gibi çıkar evden dönmez. Zaten biri görmüş olmaz mıydı;"şu tarafa doğru bi adam gitti..."
Ben sadece şahit olmuştum. Hepi topu buydu. Ya kadının başına gelen? Onun yaşadığı? En yakınınız hiçbir sebep yokken birdenbire yanıbaşınızda kayboluyor! Bu tuhaflığın, bir üstü (daha da tuhafı) evlerinin içinde, kocasının banyoya girip, oradan bir daha dışarı çıkmaması, evlerinin banyosunda kaybolması olurdu herhalde. (o derece absürd, sürreal, korkunç) Bırakın gerçek hayatta birebir başınıza gelmesini, bu tema; "bir insanın sebepsiz, anlaşılmaz bir biçimde birdenbire kaybolması" tema'sıf filmlerde bile işlendiğinde, çok çok rahatsız edici, sarsıcı bir etki bırakıyor.('varoluşun anlamsızlığı' hissiyatı, güvensizlik, belirsizlik, 'anlamın kayboluşu' gibi kötü, karanlık duygular...) Düşünün, o, altı üstü bir senaryo üstelik. Oturup bir masada icad edilmiş.*–büyük İtalyan yönetmen Antonioni'nin,'L'Avventura' adlı filminde(1960) bu anlattı*ğıma benzer Bir şey *olur; Zenginlerden bir grup, minik, ıssız, volkanik bir adaya yaptıkları bir yat gezisi sırasında, içlerinden biri; bir gençkız, o minik adada tuhaf bir şekilde, ortadan kaybolur. Ararlar, ada zaten çok çok ufaktır. Tek bir kulube vardır. Oraya bakarlar, orada da yoktur–*

Bir videoda gördüm; Bir maymunun kendisine yapılan uyduruk, amatör bir şihirbazlık gösterisine verdiği tepkiyi çekmişlerdi. Genç, elindeki bir kapaklı plastik kahve bardağının içine bir nesne koyup, içi dolu bardağı maymuna gösteriyor. Sonra kapağını kapatıp sallıyor bardağı, sallarken içindekini elçabukluğu ile gizlice çıkartıyor. Kapağını açıp boş bardağı maymuna tekrar gösteriyor. Maymun, boş bardağı, o nesnenin birden kaybolmuş olduğunu gördüğünde, şaşkınlıktan çığlıklar, kahkahalar atıyor. Yerlere düşüyor. O bile, en basitinden bir "birden kaybolma olayına" bu tepkiyi verirse... Varın hesab edin.

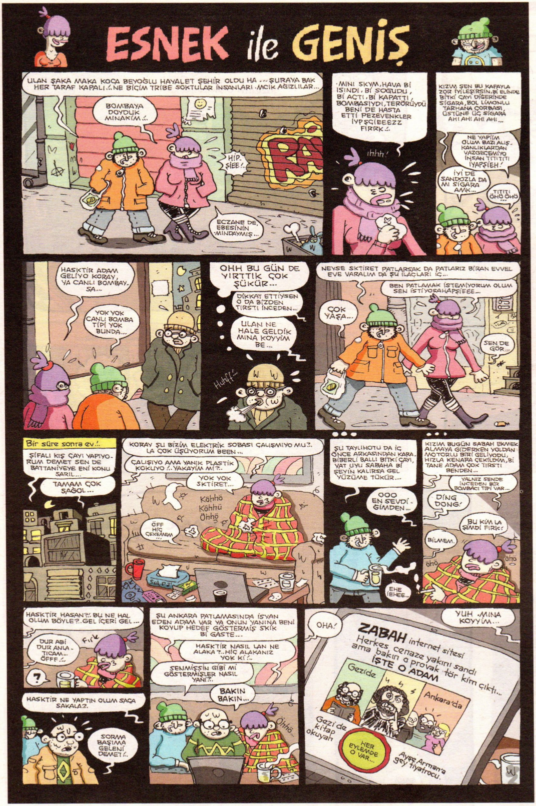
Hepinize, dostluk, kardeşlik, muhabbet dolu günler diliyorum.

engin.ergonultas@gmail.com

Cihan Ceylan

UYKUSUZ

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd. : Nuri Açar
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar
MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Utku Coşkun, Kerem Pişkin, Murat Cengiz
Kaligrafi: Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler
Halkla İlişkiler: Songül Yoldaş
Ofis Sorumlusu: Selami Yamak

Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Matbaacılık ve Yayıncılık Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: **Yurtiçi:** 190 TL **Amerika:** 120$ **Avrupa:** 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 **USD:** TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 **EUR:** TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

Haftalık Mizah Dergisi | 24 Mart 2016 | Sayı: 447

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

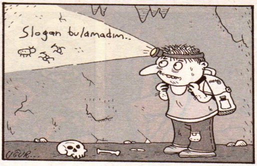

Caner DAĞLI

Uğur Aksoy

Servet TURAN

Mehmet SUBAŞI

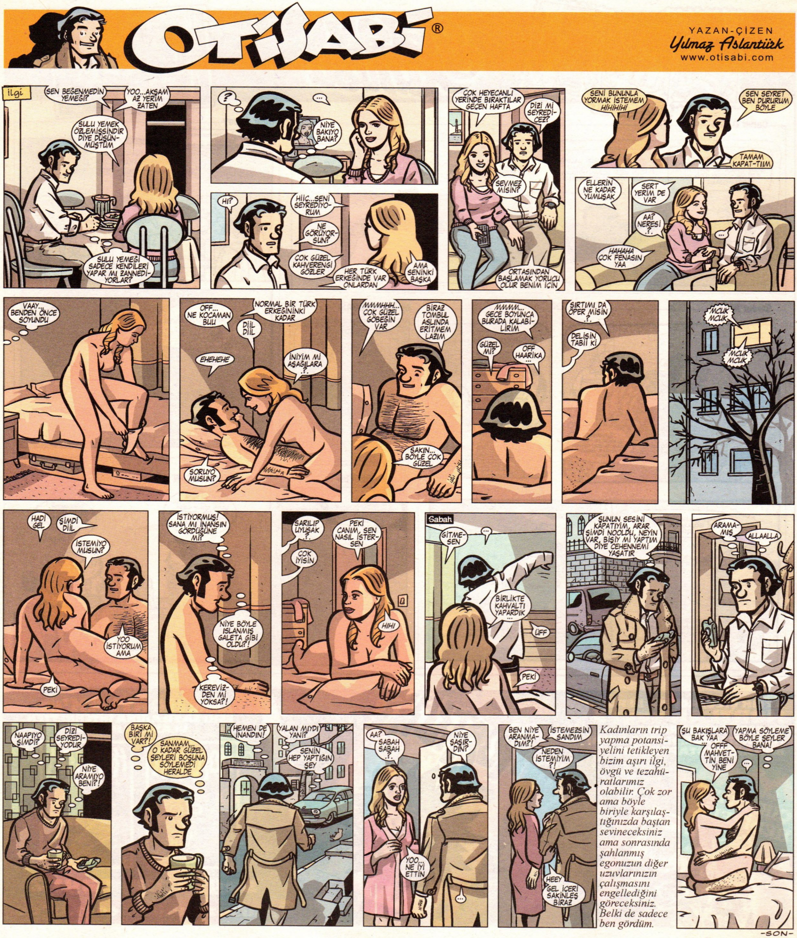

Onur GÜRLEYEN

Arda Kaan ÖZCAN

OTİSABİ®
YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com
İlgi
SEN BEĞENMEDİN YEMEĞİ?
YOO... AKŞAM AZ YERİM ZATEN
SULU YEMEK ÖZLEMİŞSİNDİR DİYE DÜŞÜNMÜŞTÜM
SULU YEMEĞİ SADECE KENDİLERİ YAPAR MI ZANNEDİYORLAR?
?
...
NİYE BAKIYO BANA?
Hİ?
HİÇ... SENİ SEYREDİYORUM
NE GÖRÜYORSUN?
ÇOK GÜZEL KAHVERENGİ GÖZLER
HER TÜRK ERKEĞİNDE VAR ONLARDAN
AMA SENİNKİ BAŞKA
ÇOK HEYECANLI YERİNDE BIRAKTILAR GEÇEN HAFTA
DİZİ Mİ SEYREDİCEZ?
SEVMEZ MİSİN?
ORTASINDAN BAŞLAMAK YORUCU OLUR BENİM İÇİN
SENİ BUNUNLA YORMAK İSTEMEM HİHİHİHİ
SEN SEYRET BEN DURURUM BÖYLE
TAMAM KAPAT-TIIM
ELLERİN NE KADAR YUMUŞAK
SERT YERİM DE VAR
AA? NERESİ
...
HAHAHA ÇOK FENASIN YAA
VAAY... BENDEN ÖNCE SOYUNDU
OFF... NE KOCAMAN BU
NORMAL BİR TÜRK ERKEĞİNİNKİ KADAR
DİL DİL
EHEHEHE
İNİYIM MI AŞAĞILARA ..?..
SORUYO MUSUN?
MMMHHH... ÇOK GÜZEL GÖBEĞİN VAR
BİRAZ TOMBUL ASLINDA ERİTMEM LAZIM
ŞAKIN... BÖYLE ÇOK GÜZEL
MMMM... GECE BOYUNCA BURADA KALABİLİRİM
GÜZEL Mİ?
OFF HAARİKA ...
SIRTIMI DA ÖPER MİSİN ..?..
DELİSİN TABİİ Kİ
MCUK MCUK
MCUK MCUK
HADİ GEL
ŞİMDİ DİİL
İSTEMİYO MUSUN?
YOO İSTİYORUM AMA
PEKİ
İSTİYORMUŞ! SANA MI İNANSIN GÖRDÜĞÜNE Mİ?
NİYE BÖYLE ISLANMIŞ GALETA GİBİ OLDU?!
KEREVİZDEN Mİ YOKSA?!
SARILIP UYUŞAK ..?..
PEKİ CANIM, SEN NASIL İSTERSEN
ÇOK İYİSİN
HİHİ
Sabah
GİTMESEN
...
BİRLİKTE KAHVALTI YAPARDIK
ÜFF
PEKİ
ŞUNUN SESİNİ KAPATIYIM, ARAR ŞİMDİ NOOLDU, NEYİN VAR, BİŞİY Mİ YAPTIM DİYE CEHENNEMİ YAŞATIR
ARAMAMIŞ
ALLAALLA
NAAPIYO ŞİMDİ?
DİZİ SEYREDİYODUR
NİYE ARAMIYO BENİ?!
BAŞKA BİRİ Mİ VAR?!
SANMAM... O KADAR GÜZEL ŞEYLERİ BOŞUNA SÖYLEMEDİ HERALDE
HEMEN DE İNANDIN!
YALAN MIYDI YANİ?
SENİN HEP YAPTIĞIN ŞEY
AA? SABAH SABAH ..?..
NİYE ŞAŞIRDIN?
YOO NE İYİ ETTİN
...
BEN NİYE ARAMADIM?!
İSTEMEZSİN SANDIM
NEDEN İSTEMİYİM?!
HEEY GEL İÇERİ SAKİNLEŞ BİRAZ
Kadınların trip yapma potansiyelini tetikleyen bizim aşırı ilgi, övgü ve tezahüratlarımız olabilir. Çok zor ama böyle biriyle karşılaştığınızda baştan sevineceksiniz ama sonrasında şahlanmış egonuzun diğer uzuvlarınızın çalışmasını engellediğini göreceksiniz. Belki de sadece ben gördüm.
ŞU BAKIŞLARA BAK YAA
YAPMA SÖYLEME BÖYLE ŞEYLER BANA!
OFF MAHVETTİN BENİ YİNE
...
-SON-

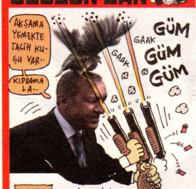
UYKUSUZ

SAYI: 2016/14 No: 448
3,50 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4 TL.

Ensar Vakfı'nı savunan Aile ve Sosyal Politiklar Bakanı Sema Ramazanoglu, "Tecavüze, istismara sıfır toleransımız var" dedi.

UYUYUN LAN

Sevgilim Uykusuz okurlarım; masada çalışırken pencerenin önüne, bu gökdelenlerdeki cam temizliği iskelelerinden indi.. Bi de tulumuyla şapkasıyla bi temizlik görevlisi... Elindeki köpüklü süngerle camı silmeye başladı... Tam "ulan ne yalap şalap siliyo" diye düşünürken aslında silmediğini, birşeyler yazdığını farkettim köpükle.. "Takip Ediliyosun"... ↗

Daha sonra diğer elindeki çek-bas'la hızla sildi yazıyı ve iskele tekrar yukarı çıkmaya başladı... Ankara başkanı Melih'ti bu, gözlüklerinden tanıdım.. Pencereyi açıp seslendim "Melih" diye "Şşş.. sessiz... Tamam ben geliyorum birazdan" dedi ve 5 dakka kadar sonra kapıdan telaşla girdi... Üzerinde Gazneli devleti askerî üniforması vardı.. "Bu ne lan?" dedim... "Tarihte kurulmuş bütün Türk devletleri üniformalı saray muhafızı kılığına girdim, kendimi tehlikeye atamam, takip ediliyosun" dedi... "Kim takibi, ne o?" diye şaşırdım... "Zarrab'ı amerikada içeri alan savcı, seni tivitırda takibe aldı olum" dedi.. Açtım tivitırı, harbiden de eşşek mı gibi suratıyla amerikan savcı, profil resminden bana bakıyordu.. "Ne yapmalı, sen anlarsın bu işlerden" dedim.. "Bloke et" dedi... "Olmaz çok ilgi çeker, manşetlerden inmez" dedim.. "Mahkemeye ver, suç duyurusunda bulun" dedi.. "Hangi suçtan lan?" diye sorunca "Çok yakın takip ediyo, can ↗

ve mal güvenliğini tehlikeye atar" dedi. "Yaa saçmalama öyle suç duyurusu mu olur" diye buna iki tane sağlam asıldım. Ağlamaya başladı... Ağladıkça yüzünden gözünden, rimeller fondötenler akıyordu.. "Ben kendimi riske atıyorum, şu senin yaptığına bak.. Tanınmamak için yaptığım bütün makyaj aktı" dedi göz yaşları arasında... "Olm" dedim "Sen tanınmamak için yapmamışsın ki makyajı, bildiğin makyaj yapmışsın lan" dedim.. "Aceleyle, sana haber yetiştireyim diye çıkarken yaptım o yüzden" dedi...
Sonra tivitır kılığına girdi ve kendini tivit atıp gitti...

Bizim "Ajan" dediğimiz adamlarla, konsoloslar yanak yanağa kol kola, bacak omuza pozlar verip paylaşıyorlar... Oldu olacak skseydiniz de orada birbirinizi lan... Akraba olmadığınızı anlardık..

Tecavüz olaylı Vakıf için denmiş ki "Diğer vakıflarda da oluyo" ...Oluyo da biz niye bilmiyoruz lan?.. Sen nereden biliyosun?.. Kaç kişisiniz olm siz?..

Vatandaşa Sorduk: Karatay Diyeti

İfele YURTGÖRÜ (36): "Ekmek yeme" diyor... Çünkü ekmeğe abanınca, dışkı da kalın oluyor... Ikınmak gerekiyor... Halbuki ıkıntı enerjisinin fazla kiloları yakmadaki etkisi göz ardı ediliyor.. Günde iki kez nizami ıkınan (gönülden) birinin kilo alması imkansızdır..

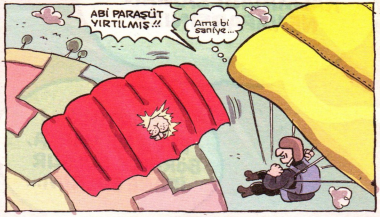

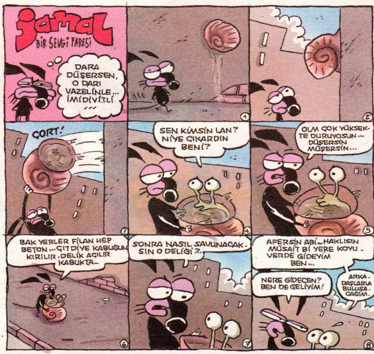
Konthan BALABAN (28): Peki karatay ne faydasını görmüş?. Dışardan pek bi şey anlaşılmıyor... Bunun yaşıtı var "Şerın Ston"... Onun yediini yerim daha iyi... Mal ortada lan... Şerın Ston sucuklu yumurta yese öyle kalır mı?..

Kumul ORTANCA (26): Anneler, ananeler çok karışır "olm onu yeme, şunu ye, karnını onla doyurma, bunla doyur" falan... Bu diyetçiler işte bu alışkanlığı profesyonelleştirip bütün bi ülkenin yediğini denetlemeye çalışıyo... Kontrol manyağı bunlar.. Sana ne la?

UYKUSUZ

Petrol Ofisi üzerinden sıkıştırılan Aydın Doğan, Radikal'i kapatarak AKP'ye şirin görünmeye çalışıyor.

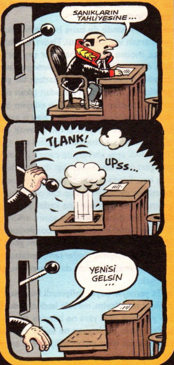

Tayyip Erdoğan, Erdem Gül ve Can Dündar'ın duruşmasını izleyen büyükelçilere öfkelendi: "Siz kimsiniz ya!"

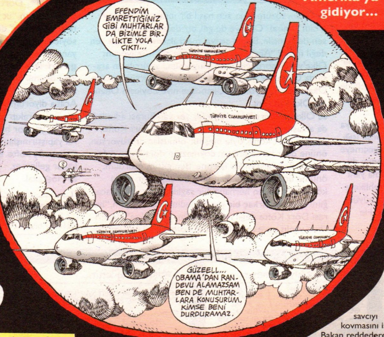

Can Dündar ve Erdem Gül davasının savcısı duruşmaya 40 saat kala değişti. Yeni savcı dava için gizlilik kararı çıkardı.

Tayyip Erdoğan Amerika'ya gidiyor...

Reza Zarrab'ın ABD'ye gitmeden önce FBI ile anlaştığı iddia ediliyor.

N.Ş.A NORMAL ŞARTLAR ALTINDA

Sevgili arkadaşlar **normal şartlar altında** insanlar içinde bulundukları sıradışı bir durumu, o durum uzun süre devam ettikten sonra kanıksamaya başlar, olağanüstü bir hâl insanlar için sıradanlaşır ve zamanla bu olağanüstülüğün kendilerine özgü olduğunu da unutarak "dünyanın" bu şekilde işlediğini düşünür hâle gelirler.

Örneğin **normal şartlar altında** kuvvetler ayrılığı esasının geçerli olduğu modern hukuk devletlerinde bir savcının hükümetten ya da devlet başkanından emir alarak birisi hakkında soruşturma açması, bir hâkimin hükümetten ya da devlet başkanından emir alarak karar vermesi, o devletin yaşayabileceği en korkunç kâbuslardan biridir. Elbette bunun gerçekleştiği olağanüstü hâller de var. Örneğin bugün **Cumartesi Gecesi Katliamı** olarak bilinen olay: Nixon, adalet bakanından (aslında bakan değil ama bizdeki adalet bakanı muadili) Watergate soruşturmasını yürüten savcıyı kovmasını ister. Bakan reddederek istifa eder. Nixon bu kez aynı şeyi onun yerine gelen vekilinden ister. Vekili de reddeder ve istifa eder. En sonunda adalet bakanının vekilinin vekili, Nixon'ın emrini yerine getirerek savcıyı kovar. Olanlar duyulunca ülke ayağa kalkar. İşte Nixon'ın düşürülmesine giden yolun en önemli virajlarından biri budur çünkü yürütme erki, yargıya müdahale etmiş, kuvvetler ayrılığını çiğnemiştir.

Doğrusu Türkiye'de yargının, hiçbir zaman tam manasıyla bağımsız olmasa da, **normal şartlar altında** bağımsız olması gerektiğini, yakın zamana kadar hükümetin bugün cemaate yıktıkları bütün davalarla ilgili itirazlara "Efendim biz yargıya müdahale edemeyiz," yanıtını vermesinden anlayabiliriz. O yüzden az biraz usul erkân bilenler, bir zamanlar ilan edilen "Ben bu davanın savcısıyım!" lafıyla dalga geçmişti ama meğer o dalga geçilecek bir cehalet değil, malumun ilanıymış, bilememişler. Ha ama ilginçtir, Türkiye'de yargının artık görünürde bile bağımsız olmadığından, Amerika'da tutuklanan Rıza Sarraf sayesinde emin oluyoruz.

Barış UYGUR

Sağlık Bakanı Mehmet Müezzinoğlu, Tayyip Erdoğan'ın başkanlığı kendisi için istemediğini söyledi.

BEN — ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ **Yadsınamaz** ile **yatsı namazı** aynı şey. **–Beyza Gündoğdu-**

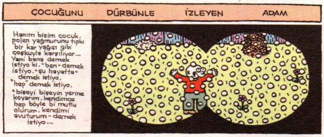
æ Bir keresinde de bana hediye bir kutu geldi. İçinde ne ararsan var. Dev kutu. Tişört, bardak, magnet, rozet, çanta, mouse pad, çakmak, her şey var ama içinde. Ben de o gün bir arkadaşa yemeğe davetliyim. Kutuyu arkadaşın evinde açtım. Arkadaşa bir şey hediye etmek gerektiğini düşündüm kutudan çıkan süpersonik şeyler içinden. Dedim tişört hediye edeyim önce. Alpay dedi ben bunu giymem. İyi dedim ben o zaman sana başka bir şey hediye edeyim. Elime çakmak geldi. Ama nasıl güzel çakmak. Kutudaki en güzel şey. Çakmağı hediye ettim. Aldı ama alırken de canım yandı. Keşke tişört gibi geri çevirseydi çakmağı da diye düşündüm içimden hep. Sonra bütün akşam kendisine hediye ettiğim çakmakla oynadım. Çakıp çakıp durdum. Elimden kayıp giden bu güzelliği son ana kadar yaşamak istedim hep. Gece bitti, önce çakmakla sonra arkadaşımla vedalaştım. Eve döndüm, ceplerimi boşaltıyorum, montumun cebinden çakmak çıktı. Arkadaşım gece boyunca her şeyin farkındaymış meğersem, vedalaşırken cebime atmış çakmağı. Şu anda da bakıyorum, gayet çirkin bir çakmak.

æ Et yemeyle beyin gelişseydi herhalde en süper zeki canlılar, ne bileyim, mesela kedi olurdu. Etten başka bir şey yemiyor, ama yani ne bileyim, tın tın. Salak saçma şeyler yapan bir hayvan ne kadar zeki olabilir. Özellikle ev kedisiyse iyice mala bağlıyor. Ne bileyim, bilemedim de yani bir yandan da.

æ Yeşil ışığı bekleyip insanlarla birlikte karşıdan karşıya geçen köpek dostlarımız var. Bazı insanlar da yeşil ışığı hiç beklemeyip kırmızı ışıkta hop diye karşıya geçmeye çalışıyorlar, köpekleri de şaşırtıyorlar. Kendi canını düşünmüyorsan, ki düşün tabii kendi canını da, ama yani en azından hayvan dostumuzun canını da hiç tehlikeye atma. Senin artık şehir insanı olarak çok başka büyük bir sorumluluğun daha var. Lütfen. Biraz dikkat. He hacıma benim ha.

æ Şehirler arası otobüs yolculuklarında eğer otobüste güzel bir kız varsa, o nedense olduğundan çok daha güzel görünüyor insanın gözüne. Otobüsten bir iniyor, piyiii. Evet, piyiii.

æ Bir de geçenlerde Eskişehir'den Ankara'ya hızlı trenle yolculuk yaptım. Biraz rahat bir yolculuk yapayım deyu biznis klas'tan bilet aldım, ters koltuk vermişler, bütüün ne kadar yol varsa hepsini saatte üç yüz elli kilometre hızla ters ters gittim. İçim hep dışıma çıktı. Biraz rahatlık istemiştim, hayatım kaydı. Ters koltuk ne yani, ben bunu bir anlasam kafayı yiyeceğim. Kim ters koltukta gitmek ister. Yapacağı da koltuğu çevirmek, bu kadar basit. Off yaa, ağladım hep.

æ Okan, sözüm sana, sen nasıl bir insansın. "Ağabey n'olur", misal "Olke'ye de gel, biz de gülelim" diyen sen değil misin. Bütün sosyal mecralardan darlayan sen değil misin? "Ağabey n'olur Olke'ye gel." Geliyorum Olke'ye, ilk sorduğum sen oluyorsun, "seyircilerin arasında Okan var mı", Okan yok. Herkes var, sen yoksun Okan. Sen niye yoksun Okan. Sen niye böylesin Okan. Ah Okan ah seni.

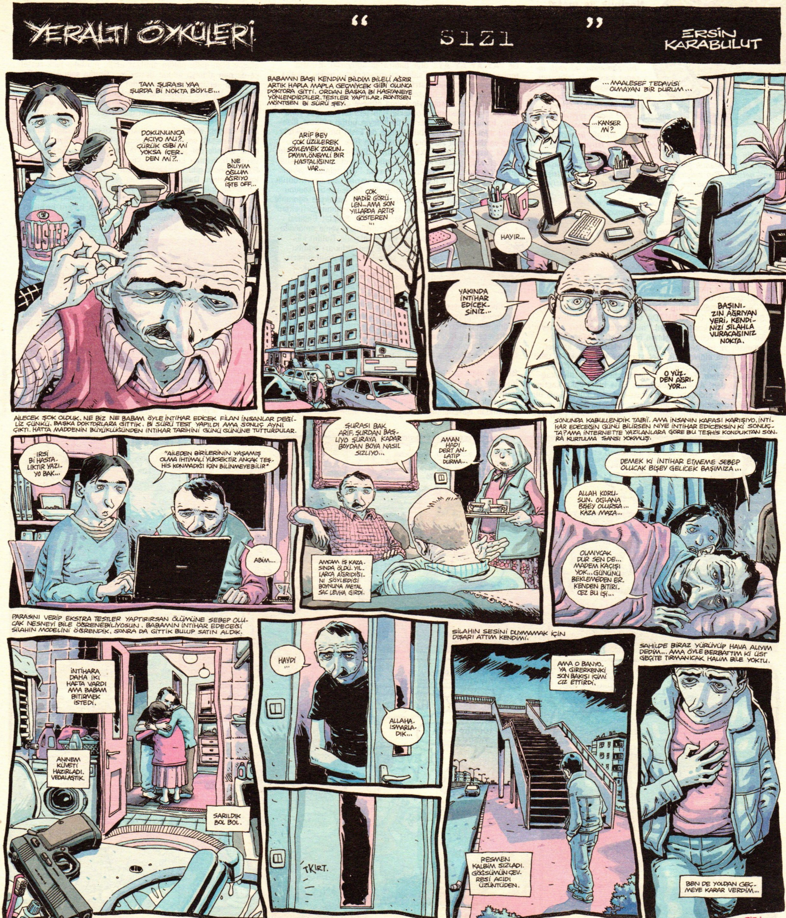
æ Olke'de Dört Köfte diye bir yer var. Burası adından da anlaşılacağı üzere bir köfteci. İsimleri Dört Köfte, olayları dört köfte, öyle meşhur olmuşlar, oturuyorsun, önüne dört köfte geliyor, doymazsan dört köfte daha geliyor. Ruh hastası bir işletme. Ben gittim oturdum, önüme üç köfte geldi. Ben tabii bir şaşırdım, ve bu köklü işletmeden herhangi bir sağlıklı yanıt alamayacağımı bile bile birkaç bir şey söyledim. "Yaa" dedim, "burası Dört Köfte değil miydi" dedim ya. "Yoksa" dedim "ben yanlış yere mi geldim, Üç Köfte'ye mi geldim", çünkü Olke'de Üç Köfte de var, Olke köfteyle kafayı bozmuş bir yer, Üç köfte, Dört Köfte, Kiloyla Köfte, Olke'yi herkes İskender zanneder, evet öyledir, ama sanki içten içe de sanki biraz köftedir. "Ben" dedim "yanlış yere mi geldim, Üç Köfte'ye mi geldim, yoksa" dedim "siz zaman içinde, olabilir, Dört Köfte'nin manasızlığına karar verip, Üç Köfte'ye öykünüp, Üç Köfte mi oldunuz, gerçekten" dedim "böyle bir şey olduysa, ben" dedim "buna saygı duyacağım, ama" dedim "yok hayır, siz hala Dört Köfte'yseniz, ve benim önüme üç köfte getirdiyseniz, kusura bakmayın ama ben bunu sorgularım" dedim. "Çünkü insan Dört Köfte'de dört köfte yemek istiyor, insan Dört Köfte'ye gelirken dört köfteyi hayal ediyor",... ...ben de manyağım, uzatıyorum, yakalamışım bırakır mıyım,... ..."insan Dört Köfte'ye gelirken, üç köfteyle karşılaşabileceğini, aklının ucundan bile geçiremiyor, haa" dedim, "yanlış anlaşılma olmasın, ben" dedim "burada **bir köftenin peşinde olan bir insan değilim**, siz" dedim "benim önüme beş köfte de getirseydiniz, benim" dedim "tepkim aynı olurdu, çünkü" dedim "burası Dört köfte, Dört Köfte'de dört köfte yenir" dedim, "üç köfte yemek isteseydim Üç Köfte'ye giderdim" diye de ekledim, ben bu kadar şey söyledim, tiradın kralını attım, karşılığında aldığım yanıt şu oldu, "**doymazsanız üç köfte daha getiririz**". Ruh hastaları. Yakın zamanda da Olke'de yine önemli bir işim vardı, noterlik bir durum, arkadaş, meraktan işime gücüme odaklanamıyorum. Acaba diyorum şu anda Dört Köfte kaç köfte. İşimi gücümü bırakıp koşa koşa koştum Dört Köfte'ye. Kapıda yazıyor hala Dört Köfte, yalnız cama fotoğraf yapıştırmışlar, fotoğrafta beş köfte, geldi yine önüme üç köfte. Bir köfte severin üzerine bu kadar gelinmez.

æ Hoşçakal.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

Eski bir sayfamı koymak zorunda kaldım, özür diliyorum - Ersin

Nezihlik ve metal müzik üzerine.

- İkinci Bölüm -

Geçen haftanın özeti: Bana saatler gibi gelen bir zamandır iki yaşlı insanın kavgasını izliyorum. Birisi kasiyer, birisi göt. Göt olan, mağazadan aldığı içi kürklü eldivenleri faturası, ambalajı, fişi; hiçbir şeyi olmadan değiştirmek istiyordu. Medeniyeti, uygarlığı kökünden söküp atmak; insanoğlunun bugüne kadar başardığı her şeyi yoketmek istiyordu. Medeniyetin yerine dev bir hak mücadelesi getirmek istiyordu. Fatura gitsin, kanun gitsin, ahlak gitsin yerine "ben yaşlıyım" gelsin, "ben müşteriyim" gelsin, "ben eski müfettişim" gelsin istiyor. Güçsüzler, hakkını aramayanlar ölsün istiyor. Ama kasiyer buna izin vermek niyetinde değil. Bebeğim beni, kavgayı çok yakından ve çok dikkatli izlediğim, eğer dikkatli olmazsam benim de kavganın girdabının içine çekileceğim konusunda uyarıyor ama onu hayal meyal duyuyorum... Medeniyet yıkılmasın istiyorum, uygarlığımız sürsün istiyorum.

Bunları düşünürken kürklü eldivenlerini fatura olmadan değiştirmeye çalışan adam bana dönüp "görüyor musunuz terbiyesizliği?" diye bağırdı. Gerçekten gereğinden fazla bakmışım. Bir an kendimi salıp "İKİNİZİN DE BOĞAZLARINI KESERİM! SİZİ UYKUNUZDA ÖLDÜRÜRÜM!" diye bağıracaktım ki, kasiyer kadın "müşterileri rahatsız etmeyin lütfen" diyerek kendini kurşunun önüne attı. Asla unutulmayacaksın ve her zaman sevgiyle hatırlanacaksın kasiyer kadın... Kürklü eldivenlerini değiştirmeye çalışan adam tabii ki de "ben de müşteriyim, ben müşteri değil miyim?" diye bağırmaya başladı. Fırsattan istifade bebeğimi de alıp kaçtım ortamlardan. Adamın gözlerinin içine baka baka kaçtım. Umarım haksız olduğunu ve faturası olmadan kullanılmış bir eşyayı değiştiremeyeceğini anlamıştır. Umarım hatasını anlamıştır ve kalan günlerini daha iyi bir insan olmaya çalışarak harcar, ama zannetmiyorum. Ben elimden geleni yaptım.

Dışarıya çıktığımda iki adet tasmalı golden retriver cinsi köpek sahiplerinin ellerinden kurtulmuş birbirlerini öldürmeye çalışıyorlardı. Köpek sahiplerinden bir tanesi kavgaya doğru "LORD HAYIR! LORD!" diye bağırarak ağlıyordu, diğeri ise "AY AY AY AY" diye bağırarak ağlıyordu. Etrafta toplanmış insanlar ise "sahip çıkmayacaksan neden sokağa çıkartıyorsun köpeğini, sırf gösteriş olsun diye köpek alıyorsunuz, köpek büyük bir sorumluluktur" şeklinde yorumlar yaparak köpek sahipleriyle kavga etmeye çalışıyorlardı. Yarın öbür gün medeniyet çökerse (çin ters bir hareket yapabilir, bunun üzerine amerika panikleyip bütün nükleer füzelerini aynı anda patlatabilir, çinde de kesin bir çok nükleer füze vardır, onlar da anında çok fazla füze fırlatırlar. Bu arada rusya da "eksik kalmayalım" düşüncesiyle ellerindeki bütün füzeleri ateşlerler. İşte o gün hurriyet.com'da bomba gifli "çin öyle bir şey yaptı ki" ya da "çok tehlikeli şeyler oluyor" başlıklı bir haber okuruz ve yarım saat sonra bütün medeniyet bitebilir. Medeniyetin sonunu hurriyet.com'da tuzaklı başlıktan öğrenme düşüncesi, medeniyetin sonunu görmekten daha çok üzüyor beni) Bağdat Caddesi insanların diğer insanları yeme amacıyla avladıkları ilk yer olacak. Goldın köpekleriyle, ESSE'den aldıkları bambu saplı bıçak setleriyle, haftasonu bineriz niyetiyle aldıkları katlanabilir bisikletleriyle insan avlamaya çıkacaklar. Kanla kutsanmış bu karmaşanın içinden, kendine "Terbiyesiz Çocuk" diyen bir lider yükselecek. En güçlü, en acımasız savaşçıları etrafında toplayacak ve yenilmez, durdurulamaz bir sürü haline gelecekler. Yaşlılar ve zayıflar kendilerini Mado'ya kilitleyecekler, Paşabahçe mağazaları'na saklanacaklar, ama kaçamayacaklar. İnsan etinin tadına ilk Bağdat Caddesi'ndekiler bakacak. O kadar eminim.

Anlamıyor.

Belli ki alan kavgası ediyor goldınlar. Burada yaşayan insanlar "buraların sahibi biziz, burası zaten CHP'nin kalesidir" diye düşünüyor ama dev bir ultraviyole ışık tutup bakarsak Bağdat Caddesi'nin her santiminin cins bir köpek tarafından işaretlendiğini görürüz. Asıl sahipleri onlar. Lessie bile var. Ben o günleri göremedim, eskiden çok daha fazla lessie varmış. Çoğu insan beyaz boğazlı yaka sivetşörtünü giyerek lessilerini dolaştırıyormuş eskiden. Satanik ritüel gibi bir şey. Artık lessie tek tük, hiç kalmadı gibi. Goldın'ın da modası geçiyor. Pug'lar ve jack russel'lar yükseliyor Bağdat Caddesi köpek borsasında. Sıfırdan köpek alacak olan gidip goldın almıyor artık, mutlaka jack russel ya da pug almaya dikkat gösteriyor. Goldın sahipleri –allah gecinden versin- mecburen goldın köpeklerinin ölmesini bekliyorlar. İki yıla kalmaz bütün goldınların yerini puglar ve jack russel'lar alacak. Goldın, lessie gibi yok olup gidecek. Maalesef bütün işaretler bunu gösteriyor.

Alan kavgası ettikleri için, "burası ikinizin de değil, burası benim" mesajı verebilirsem kavgayı bırakırlar diye düşündüm. Elimde pet şişede su vardı, bir yandan bağırarak suyun bir kısmını Lord'a bir kısmını ise diğer köpeğe attım. Baskın erkek gibi hareketlerde bulundum. Hemen bıraktılar kavga etmeyi. Daha bağırmazsam yine birbirlerine dalacaklarmış gibi duruyorlardı, o yüzden sahiplerini göstererek "bak, anne ağlıyor, ne kadar üzgün anne! Neden üzüyorsun anneyi? Yürü annenin yanına" diye bağıra bağıra birbirlerinden uzaklaştırdım hayvanları. Anne falan anladığını zannetmiyorum, sesten korktular. Yine de baskın erkek olduğum için keyfim yerine geldi. Lord olanın sahibi geldi, lordu aldı. Diğer goldının sahibi hiçbir işe yaramamak adına hala "ona bişey olmasın, ona bişey olmasın!" diye bağırarak ağlıyordu. Halen baskın erkek gibi hissettiğim için "su yok mu, su verin hanımefendiye" diye bağırdım. O gün Bağdat Caddesi'nin lordu bendim.

En az beş yıl daha bu köpekler gidecek.

Tüm bu kargaşa bittikten sonra bebeğim koluma girdi ve "seni daha önce hiç böyle görmemiştim Erman, o goldınlara patronun kim olduğunu gösterdin... Belki daha sonra bana da patronun kim olduğunu gösterirsin..." dedi, olmayan kol kaslarımı elleriyle arayarak. Gözlerinin içine bakıp "bana Terbiyesiz Çocuk de..." dedim. Kendimi medeniyetin çöküşü dahil her şeye hazır hissediyordum.

groagh@gmail.com

akıl fikir ofisi

barisuygur@gmail.com
Barış UYGUR

Behiç Pek'le nasıl tanıştım?

Ortaokulda tam bir mal olduğum için sürekli anahtarımı evde unutur ya da kaybeder ve çilingire verecek param olmadığında Kadir'in bakkal dükkânında annemin eve gelmesini beklerdim. Düşünecek olursanız bu hayatımın öylesine karanlık bir kaç yılı ki sadece bakkal değil, çilingirle de arkadaş oldum, mahallede bakkala gidip gelen kim varsa tanıştım. Bu anahtar unutma şapşallığım sürmüş olsa, resmen liseyi bitiremeyecek ve bakkalın önünde bira kasasına oturup gündüz çekirdek çitleyen, akşama doğru da bira içip gelip geçene laf atan mal değneğinin teki olacakmışım. Neyse ki anahtarıma sahip çıkmayı öğrendim de bu sayede başarılarla dolu bir yüksek öğrenim hayatım oldu. Başarı dediysem, yedi yılın sonunda atmak yerine bir üniversite diploması vermeyi tercih ettiler, o yani.

Dolayısıyla o yıllarda, en çok vakit geçirdiğim insan bakkal Kadir'di. Haftada temiz dokuz on saat beraberiz, olacak iş değil. Başka sınıfta okuyan sevgiliyle ders aralarında on dakika konuşacağım diye koşturulan bir dönemde, her gün üç saatim Kadir'le gevezelik yaparak geçiyor.

Yani bir dönem için bir bakkala, kuruyemişçiye falan girdiğinizde gördüğünüz, bira kasasına oturup, gazeteleri dergileri karıştıran, arada camlı dolabın arkasına geçerek kalıp peynirden bir dilim kesip yiyen ve *"Yav Kadir, bak açıkta bırakıyorsun bu peyniri kuruyor, şunun üstüne bir kapak ayarla be oğlum,"* diyerek size, bakkalla çok yakınız mesajı veren adamlardan oldum. Bu tecrübe sayesinde biliyorum ki sizin *"Ulan ne işsiz güçsüz adam bu, hep bakkalda, hayatı yancılıkla geldi geçiyor,"* dediğiniz adamlar var ya? İşte onlar, sizin onlara imrenip *"Ah keşke ben de bakkalla kanka olsam da her istediğimde kötü bakkal peynirinden ve daha da kötü yaz helvasından teklifsizce bir dilim kesip yesem,"* diye iç geçirdiğinizi zannediyor. En azından ben öyle zannediyordum.

Kadir'le yüzlerce tost yedik, binlerce paket çekirdek çitlettik, küçük televizyonunda saysız film izledik. Ama sadece iki ortak noktamız vardı: İstanbul ve mizah dergileri. Hadi benim her günüm Sultanahmet'te, Yerebatan Sarnıcı'nda falan geçiyordu ve bir İstanbul hayranlığım oluşmuştu. Ama hayatı boyunca Bakırköy'deki dükkânından bile çıkmayan, trene atlasa 24 dakikada gideceği Sultanahmet'e bile gitmeyen Kadir, nedense durup durup "Sana bir şey söyleyeyim mi, var ya bu dünyanın en güzel şehri İstanbul ha. İstanbul gibisi yok," diyordu. Gerçi sonradan Kadir'in bakkal dükkânı battı, Kadir'i de bir daha görmedim, sonunda en azından Bakırköy dışına çıkmış olabilir.

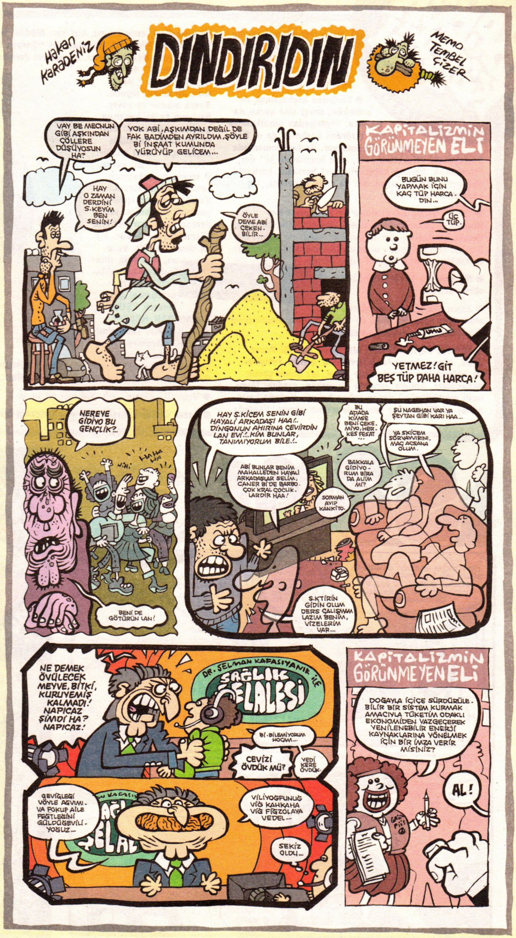
İkinci ortak noktamız mizah dergileriydi ve ikimiz de en çok Pişmiş Kelle severdik. Dergiyi sabah okuduğum hâlde bir de Kadir'in yanına oturup okurdum, Kadir de o hafta çok beğendiği karikatürleri gösterirdi. Ve ikimiz de Muhlis Bey'in, Zalak Mahmut'un yaratıcısı Behiç Pek'in hayranıydık.

Bir gün okuldan gelip yine anahtarımı unuttuğum için Kadir'in dükkâna yollandım. Dükkânda bugün bile hatırladığım, uzun boylu, büyük adem elmalı, kalın gözlüklü ve boru sesli bir adam, benim her zaman oturduğum yere oturmuş Kadir'le sohbet ediyordu. Ben içeri girince Kadir *"Her gün Cağaloğlu'na gidiyorsun bana bir kere Behiç Pek'ten imza getirmedin, bak ben sana Behiç Pek'i getirdim!"* dedi. Çok heyecanlanmıştım. *"Behiç Abi bu da benim sana bahsettiğim Barış,"* diye tanıştırdığı adamla hemen el sıkıştım; karikatürlerini, yazılarını çok sevdiğimi falan söyledim. Ben ne desem, adam boru gibi sesiyle "Berhudar ol, sayende, yapıyoruz işte bir şeyler kendi çapımızda," falan diyordu.

O zamanlar Behiç Pek'in neye benzediğini hiç bilmiyordum (Çizdiği tiplere benzediğini hayâl ediyordum ki, az çok herkes böyle hayâl eder sanırım). Kadir'in bıyık altından gülmesine kıllansam da durduk yere yeni tanıştığım Behiç Pek'le papaz olmak istemediğim için hiç ses çıkartmadım.

Ertesi gün okul çıkışı Beyazıt'ta metal ortamlarından tanıdığım Kelle çizeri Metin Demirhan'ı gördüm. Ne yapıp edip kendimi dergiye davet ettirdim, beraberce dergiye gittik. Metin dergide beni Behiç Pek'le tanıştırdı. Kadife sesli, güler yüzlü, yakışıklıca bir adamdı. Şimdi bilmeyenleriniz vardır, Metin de öyle her söylediğine hemen inanmamanız gereken bir insandı. George Clooney'nin Ayhan Işık'ın gayrimeşru oğlu olduğu, Jack Nicholson'ın gizlice Nişantaşı'nda bir otelde kaldığı, Tarantino'nun hamamda bayılıp öldüğü gibi şehir efsaneleri Metin Demirhan çıkışlıdır. O yüzden emin olmak için abinin çizdiği kâğıda yan gözle baktım ve gerçek Behiç Pek'le tanıştığımı anladım.

Akşam eve dönerken Kadir'e uğradım. Sahte Behiç Pek yine dükkânda oturuyordu. Kadir "Behiç Abi bak hayranın geldi," diye takıldı. Sahte Behiç Pek boru gibi sesiyle "Hoşgeldin genç!" dedi. Hiç bozmadım, gerçek Behiç Pek'le tanıştığımı söylemedim ve "Merhaba Behiç Abi," diyerek Kadir'le sahte Behiç Pek'in oyunlarına devam etmelerine izin verdim. Bu böyle bir kaç hafta sürdü, onlar benimle eğlendi, ben onlarla. Sonra sahte Behiç Pek ortadan kayboldu. Kimdi, neyin nesiydi, kimin fesiydi, hiç öğrenemedim. Yalanı ortaya çıktığı için kızarıp bozarmasın diye de Kadir'e gerçek Behiç Pek'le tanıştığımı hiç söylemedim. Belki başka bir yerde yine bakkâl dükkanı açmıştır, belki hâlâ mizah dergilerini okuyordur, buradan söylemiş olayım.

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"çatısında ağaçtan evimin kızıl yapraklar kiremitlerim kuşların duasını dinlerim" Şirin Soysal'ın 'Şaman' adlı şarkısından..

● **Terörden korkmamak ne mümkün, sevgi gibi korku da insanca. Piyangodan umutlanmak neyse, terörden korkmak da o. Büsbütün değil ama var. Budala romanında Dostoyevski "Korktum evet, ama kaçmadım ki" der, "Korkaklık, korkup kaçmaktır, sırf korkmak korkaklık olamaz!" Türkiye bizim, biz de onun kaderiyiz, hiç kaderden kaçılır mı?**

● "Riis" derdik, Beyaz Gölge'nin kahramanı Ken Howard'ın canlandırdığı Carver Lisesi'nin basketbol koçu Reeves karakterine. Bir tv dizisi bu kadar mı hayırlı olur? Biz kaç çocuk Carver'ı dışardan bitiridik adeta. Üstümüzde hakkın var Koç, uğurlar olsun sana...

● **Ne olmuşsa 1970-75 arasında olmuş sanki...**

Kim kime 'öteki' der, ilk ayırdığı kendisi olur.

● Johan Cruyff, sana da uğurlar olsun Sarı Fare. Ne Miki, ne Mini Fare, biz seninle büyüdük. Futbolu sanatlaştıran efsanesin.

● **Malatya'dayız, ilkokulu bitirdiğim yaz. Bi Pazar günü, ailece 'havacıların havuzuna' gittik. Yetişkinler gölgedeler; sohbet, okey falan, biz çoluk çocuk havuzdayız. Abimle kenarda otururken, oradaki tesislerin müdürlüğünü yapan subay belirdi. Kafada hasır, güneş gözlüklü, elde telsiz, denetime çıkmış. Yanında da yaveri mi, emir eri mi, biri var. Müdür, havuzdaki kalabalıktan şikayetçi. Yanındakine "Şuraya bak yav, hiç aile yok! Bekarı, genci, asteğmeni dolmuş, ailelere yer kalmamış" derken duydum. O da "Haklısınız efendim" diyodu. Sonra müdür ve yaver, havuzun ta en kenarına geldiler, "Olmaz ki böyle, bu havuz öncelikle aileler için" dedi müdür. "Haklısınız" dedi yaver. O sırada bir asteğmen sırtüstü yüzmekteydi. Kulakları suyun içinde, yüzünde tebessüm, son derece yavaş hareketlerle yüzmekteydi. Müdür, bir an onu fark etti. Ve o an, müdürün siniri had safhaya çıktı, sırtüstü yüzen asteğmeni göstererek "ŞUNA FALAN BAK HELE!" dedi. Kulaklar suda olduğundan, asteğmen, zerre oralı olmadan, yunus gülüşüyle yüzmeye devam ediyordu. "ŞUNUN TİPİNE BAK!" dedi müdür ve öfkeyle ordan ayrıldı...**

● Uçuk: Dil yarası... Aft: Yabancı dil yarası...

● **Yazar dediğin, tersine kahin... Geleceği bilemez... Ama geriye doğru sardırabilir...**

● Yarım Baş yerken, sözkonusu başın diğer yarısını k yediğini bi an düşünüyo ı san... Kelle kardeşliği gib

● **Negatiften beslenen, taydan kriz çıkartan Dr Queeni şirretine karşı, k liğimizin tenha bir tarafında bi Melodrama Kingi bulundurmak şart!**

Hed son

● Lodos, İstanbulun nefesi...

● **Senarist kumaşı seçer yönetmen keser ve biçe oyuncu da diker... Tabii bunların tamamı aynı in olursa da olur... Çok da olur...**

● Kekik suyu... Piyasada var... Kesinlikle denenir... Sıhhat mevzubahis!.. Fay olduğu buruk tadından be

● **Oyunculara nasıl oyna larını söyleyen bir meslek -hem de karizmatik bir lek- var. Ama kimse yazara nasıl yazması gerektiği söyleyemez.**

● Atama bekleyen ruh da vardır belki ha, oradan ora

dolaşa dolaşa, kainat zibidisi gibi...

● **Nurgül Yeşilçay, Yeşilçamıdan Müjde Ar'dan sonraki ilk kadın yıldızı... Ülke olarak onu her türlü vasata karşı korumakla yükümlüyüz!**

● Maymun olmak nedir, bilmem. Ama Maymuni olmak güzel...

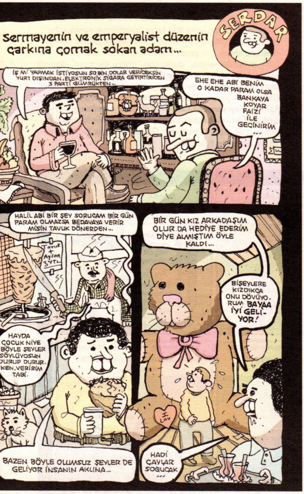
sıfır sorundu, sıfırın altında huzur!

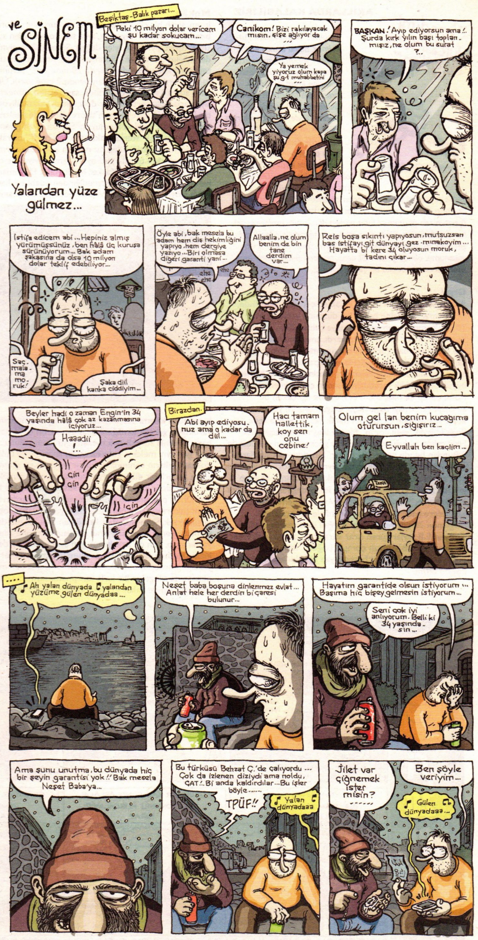
● **Şirin Soysal'ın yeni albümü 'Mutlu Melankolik' piyasaya çıktı, müzik marketlerde. Mutlu Melankolik, Soysal'ın üçüncü albümü, ilk ikisinin isimleri 'Bir Şeyler Var' ile 'Ziyaret'ti. Yeni albümde on şarkı var, müziklerin tamamı ile dokuzunun sözleri Şirin'e ait. O kalan tek şarkının sözlerini ben yazdım. Bu da oldu, şarkı sözü de yazmış bulunuyorum şu hayatta. 'Daha Yaşamam Lazım' adlı şarkının sözlerini yazmakla kalmadım, minik bi de vokal yaptım! (Albümün tek hatası bu olabilir!!) Tepedeki alıntı da bu albümden; seçmekte zorlandım, diğer aday 'Diriliş' adlı şarkıdan şu sözlerdi: "aklımı çelen bin bir düşüncede / mahsur kaldı yazık gece / uykum nerede / tatlı uykum nerede". Diriliş, Şirin'in, geçen yıl yitirdiğimiz sarman kedimiz Yoda için yazdığı bir şarkı. Düzenlemelerini ve müzik direktörlüğünü Cenk Erdoğan'ın yaptığı bu albümü, tüm sanat/müzikseverlere gönül rahatlığıyla tavsiye ederim. (A.K. Müzik)**

● Franz Kafka, Çek'ti ama 'karşılıksız çek'ti! Almanca yazıyordu çünkü!!

● **Alçaklara rağmen 2. Ankara Uluslararası Komedi Festivali'ni tamamlamayı başardık. Ertelenen etkinlikler Nisan'da yapılacak. Büyük Ankara seyircisine, festival emekçilerine, tüm sanatçılara şükranlar...**

vedatozdemiro@gmail.com

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

AKILLARDA KALABİLİRİZ

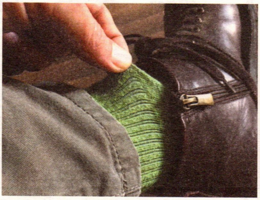
Hepimiz sıradanlıktan kurtulmak adına bazen küçük ilaveler yaparız hayatımıza. Mesela büyük oyuncuların rollerine kattıkları küçük ama etkili ayrıntıları düşünün. Şeytan'ın Avukatı'nda Al Pacino diliyle, Baba'da Marlon Brando alt çenesiyle, Kuzey Güney'de Kıvanç Tatlıtuğ telefonu tutan parmağıyla rollerine ayrıntı katarak başarılı oldular. Sir Laurence Olivier'in kısacık bir uşak rolünü, asillere servis yaptıktan sonra sahneden çıkarken ayaklarını silerek destansı bir role çevirdiği rivayet edilir. Biz sıradan insanlar da (çevremizde görünmez birer varlığa dönüşmek istemiyorsak) kendi rollerimize minik ama etkili ayrıntılar ilave ederek ilgi çekebilir, şanslıysak akıllarda kalabiliriz. Sinematografik bir yaşantımız olmadığından dil, çene, parmak falan olmaz ama ısrar edersek mutlaka bir şeyler buluruz.

Giysi

Arkadaşım, "Bundan bende en az 10 çift var," dediğinde, bir çekmecenin içine belirli bir düzende yerleştirilmiş 10 çift kırmızı çorap hayal etmeye çalışmıştım. O yıllarda bende de en az 10 çift çorap vardı, ama genelde siyah renkte olduklarından görkemli bir sunumun konusu olamayacak kadar sıradandılar. Arkadaşımın, pantolon paçasıyla ayakkabısının arasında kalan beş santimlik alanda böylesine büyük bir farklılık yaratabilmesinden çok etkilenmiştim. Konu çorap da olsa, adam çevresinde ilgi çeken bir farklılık yaratmayı başarmıştı. Özgün üretim yerine taklit etme seviyesinde çalışabilen minik aklım, sadece renk değişikliğiyle "yeşil çorap" fikrine ulaşmakta gecikmedi. Fikir çalıntı olduğundan aklımdan geçen sunum cümlesi de ("Bundan bende en az 20 çift var") inandırıcılık sınırlarını zorluyordu. Sürekli yeşil çorap giyme fikri hoşuma gitmişti, ama çorap piyasasına ataerkil renklerin hakim olduğu o yıllarda renkli çoraplara ulaşmak kolay değildi. Ulaşabilsem bile anneme, "Bundan 20 çift istiyorum!" demek, yerel gazetelere haber olabilecek bir infiale yol açabilirdi: "Oğlunun 20 çift yeşil çorap isteğini ilk başlarda ciddiye almayan E.B., aylar süren ısrar karşısında cinnet getirerek 15 yaşındaki F.B.'yi siyah çorapla boğdu." Yeşil çorap fikri proje bazında kaldı, mecburen siyah ağırlıklı kreasyonumla devam ettim.

Mekân

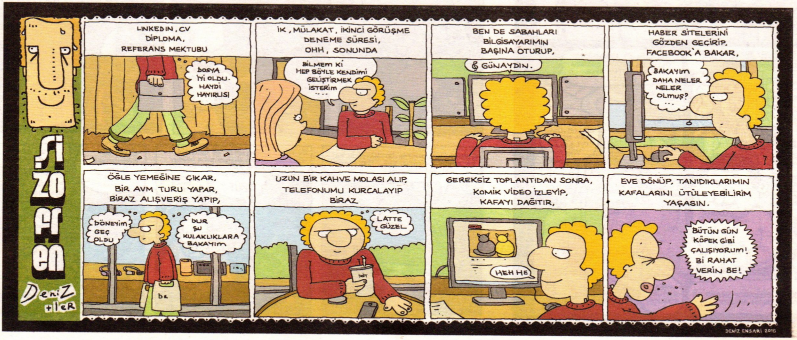
İnsan, siyah bir çift çorap için durup dururken, "Bundan bende 20 çift var" diyemez, ama söz konusu olan sürekli siyah tişört giymekse işler değişir. Sürekli siyah giymeyi denediğim üniversite yıllarında, "Oha yine mi aynı tişört!" tepkisine karşı, "Bundan bende 20 tane var!" savunmasını yapamıyordum, çünkü ondan bende 2 tane vardı. Ünlüler sürekli siyah giydiklerinde, sayı telaffuz etmeksizin siyahlarla dolu tertemiz bir dolap imajı yaratabiliyor, ama bir üniversiteli sürekli siyah tişört giydiğinde akıllara ilk gelen farklılık değil koku oluyor. "Sürekli siyah giyen biri" olarak tanınmak isterken, akıllarda "pis herif" olarak kalacağımı hissettiğimden bu ısrarım çok uzun sürmedi. Siyah tişörtlerimi tenzil-i rütbeyle pijama seviyesine çekerek kaskete ağırlık verdim. Kasket iyiydi. Rafet El Roman, henüz kasket piyasasına girmediğinden edebi bir havası vardı. Böylelikle, kasketle birlikte edebiyat dünyasının

kapısından kafamı uzatmış, çapraz taktığım çantamın da yardımıyla gerçek kimliğimi bulmuştum. Bu farklı hava, bana zamanla sürekli aynı mekâna gitmenin yolunu açtı. Her gün aynı mekâna giderek edebi faliyetlerde bulunmak doksanlı yılların sonunda farklı bir görüntü sergilemek adına geçerli bir dizayndı. Aynı mekânda ısrar etmek insanı görünür kılıyordu. Elimde, kasketiyle birlikte her gün Divan pastanesine giderek oradaki masalardan birine adını çaktırmayı başaran Atilla İlhan vardı. Daha global düşünürsek, Schopenhauer her öğlen aynı lokantada yemek yiyerek mekânda ısrar konusunda tarihe adını yazdırmıştı. Ben de ısrarla her gün aynı mekâna giderek kitap okudum. Bir sürü kitap okumuş olmayı, defterime yazdığım hezeyan metinlerini ve aynı mekâna benim kadar olmasa da sık gelen bir kızla kesişmemi saymazsak bu ısrardan elimde kalan şu oldu: "Bütün müşterilere kötü davranan meymenetsiz garson bana iyi davranıyor." Ne muhteşem bir kazanım!

İçecek

Kız gerçekten çok güzeldi. Etnik giyim tarzı ve yüzünün yarısını kapatan uzun düz saçlarıyla Italo Calvino okuyarak yarattığı hüzünlü görüntüye, kasketim ve daha edebi bir performans gerektiriyormuş hissi veren Leyla Erbil'le cevap veriyordum. Buna benzer görüntülerle yaklaşık bir ay kadar birbirimizi uzaktan uzağa hissettiğimiz günler geçirdik. Bu arada kendimi geliştirerek görüntüme minik bir ilave yapmayı da ihmal etmedim: **Çay bardağında duble Türk kahvesi.** Sıradan görünen bir şeyi isimlile anılacak hale getirmek istiyordum: "Fırat, Türk kahvesini duble içer." Belki çok ilginç değildi, ama ısrar edince bir tür kişilik özelliği gibi hafızalara kazınabilirdi. Kısa zamanda, Meymenetsiz Garson daha ben söylemeden dublemi masaya koymaya başladı. İşlerim tıkırındaydı. Bir yandan bu topraklardaki Türk kahvesi alışkanlığını idame ettirirken, bir yandan hacmi artırarak her gün 40 fincan kahve içtiği iddia edilen Balzac'a göz kırpıyordum. Kendimi beğeniyordum. "Sürekli kitap okuyan kasketli çocuk" imajıma, "kahvesini duble içen adam" ayrıntısı eklemiş ve bana kalırsa güzel kızı öpmeye hak kazanmıştım. Sıradan bir insan olmadığıma göre, gidip ayı gibi tanışmak yerine daha edebi bir yol bulmam ve farklılığımı bir kere daha ortaya koymam gerekiyordu. Duble kahve ve bol sigara eşliğinde bir mektup yazmaya başladım. Bana yakışan buydu. Planım, Beatrice adını verdiğim bu güzel kıza mektup yoluyla ulaşmaktı. Fakat mektup uzadıkça uzadı. Final olabilecek her cümleyi cesaretsizliğimin de etkisiyle geride bırakıp büyük bir coşkuyla başka finallere koşuyordum. İçtiğim sigaranın ve duble kahvenin haddi hesabı yoktu. Mektubumun 27. sayfasına ulaştığım gün, Beatrice, tıpkı benim gibi kasket takan bir adamla geldi çay bahçesine. Hallerinden yeni sevgili oldukları belliydi. Bir gece ansızın sevişmelerin bolca yaşandığı üniversite yıllarında çok da şaşırtıcı bir durum değildi aslında. Sonuçta etraf kasketli erkek kaynıyordu. Harekete geçip mektubu vermek yerine, kendi görüntüme ilaveler yapmaya çalışırken geç kalmış ve başka bir kasketliye yenilmiştim. Duble Türk kahvemi içerken, onlar çaylarını içip biraz öpüştükten sonra, tahminim daha çok öpüşebilmek için evlerine gittiler. Kahve boşumu almak için gelen Meymenetsiz Garson, "Bu ne yav gidin evinizde sevişin," dediğinde, "doğru diyorsun" diyerek sırıtmaktan başka bir şey gelmedi elimden. "Aslında bu kız sana bakıyordu da sen kafayı gömdün" diye devam ettiğin de ise, "Yok canım..." diyerek biraz daha sırıtmak zorunda kaldım. Meymenetsiz Garson'u ilk defa gülerken görüyordum. Onunki bakımsızlıktan, benimki duble kahveden; ikimizin de dişleri simsiyahtı. Güzel kız, başka bir kasketli tercih etmekte haklıydı.

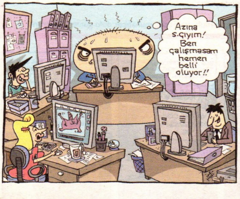

ÖMER GÖKSEL

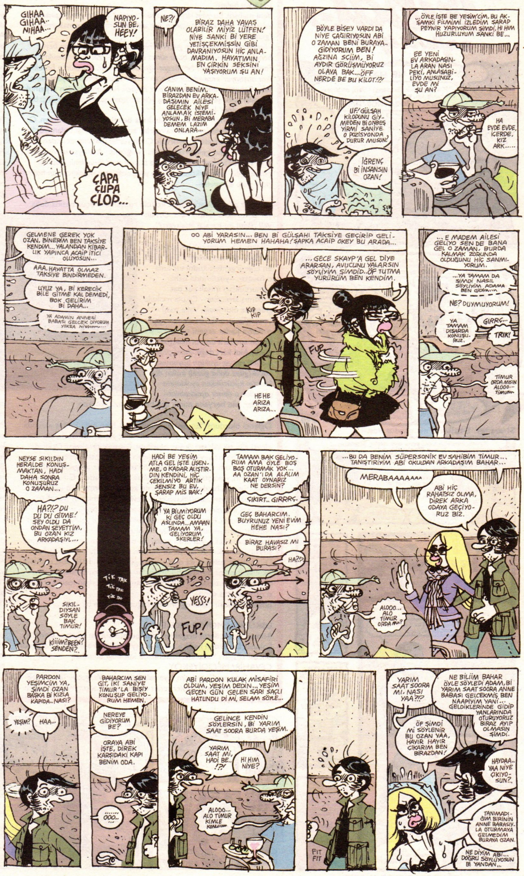

Evden çıkmayan...

CENGİZ ÜSTÜN

Tribal enfeksiyon

info@cengizustun.com

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

> "Şem'e düşen pervaneler/ Gelsin bir hoşça yanalım/
> Aşka düşen divaneler/ Gelsin bir hoşça yanalım"
>
> *Kul Nesimi*

Pencereden taze kara sinekler.
(dışarıda bahar)
Yeni mahsül. Bu yılın sinekleri.(yeni sezon) Zıpkın gibi, kapkara, vızır vızır vızır odanın içinde. Bir saniye durmak oturmak yok. (gençlik işte)
–Amarcord (dünyanın en güzel filmlerinden), havada uçuşan beyaz beneklerle açılır. Jenerik boyu süren eğlenceli müzik birden kesilmiştir. Fonda biraz ürkütücü bir rüzgar uğultusu duyulur. Savrulan o benekleri 'kar atıştırıyor' zannederiz önce. (o rüzgar uğultusunun da yardımıyla tabi) Baharmış ama meğer. Anlarız hemen. Rüzgarla dağılan o pamuk parçaları gibi *şeyler, polenlermiş.* İçimizi koskocaman bir sevinç; bir 'bahar sevinci' kaplar ansızın--
Baharın 'nişanesi' olarak uçuşan kara benekler? Olsun. Tamam. O da olur. Hoşgeldiler. Fazla kalıyorlar ama biraz. Çıkışı bulamıyorlar sanıp balkon kapısını açıyorum. Çıkmıyorlar.(kapının ucundan dışarı bakıp bakıp geri geliyorlar) Ondan değilmiş. *–herneyse o aradığınız,* yok işte *burda. Aynı yere otuz kere bakılmaz ki.(bunalımlı motorcu gençler gibi) evin herköşesine, aynı yere, defalarca defalarca son hızla gidip gidip dönmeler–*

O beyaz parçacıkların çiçek kokulu rüzgarlarla uçuşmasına daha var. Biraz daha ısınsın hava. Orhan Veli "Beni bu havalar mahvetti" demişti.
"Bahar, yalvarırım çek git işine!.. / Salma üstüme çiçeklerini" Can Yücel
En çok ergenleri kudurtur ama o havalar. --yüzlerinde bahar tomurcukları misali pat pat patlamış sivilceler-- Okula mokula gidemez olur insan. Valla nasıl beceriyorsa o devlet denen aygıt o dünya kadar ergeni tıklım tıkış o beton sınıflara doldurmak.(bahar günü). Akıl kârı değil.*–hani çinlilerin o adeti var ya; ayakları büyümesin, küçük(güya daha güzel) kalsın diye kızların küçücükken ayaklarına giydirilen o demir ayakkabılar–*
Ağaçlar bile heryana minik aşk benekleri salıyorken.

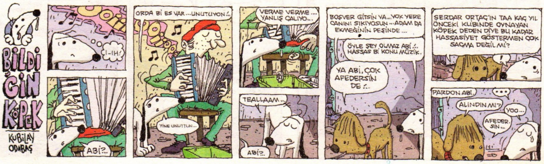
Öğlenci olurdum. "Bu havalar" başlarken. Hep öyle kalmış aklımda. Evde tek başına. O saat, o "meş'um" saat yaklaşırdı. Bir korku filmi efekti gibi tik tak'ları duyar olurdum. Gitmek gerekiyor. Dışarıda o uçuşan beyaz şeyler. Devamsızlığım sınırda zaten, kovacaklar. Mecburum. Çıkardım. Kapıyı kitlerdim. Balat, aşağıda, okul yokuşların, yokuşların üzerinde. Sıcak öğlen saatleri. Güneş vurmuş, taşlar ısınmış. Nedense o saatlerde açık pencerelerden ağır klasik türk müziği parçaları(*taksimler, peşrevler, saz semaileri*) Kanallar çok az o ara(*radyo bu dediğim*). Aynı müzik yol boyu evden eve devam ederdi. Evlerden kızartma kokuları. Okul yaklaşır yaklaşır... Noolur gitmeyeyim oraya! Da, ne olursa olsun. Herşeye razıyım. Şurda, şu sokakta kaldırım kenarına oturayım, şu fırını seyredeyim, gireni çıkanı. Şu bakkalı ya da berberi farketmez. Akşama kadar. Düz sokağa baksam da olur. --biraz geç kalırsan hele hele, o sessiz okulda, (herkes derste--o koridorlar--) sınıfın kapısında, nefesini tutmuş kapıyı tıklamak için uygun zamanı beklerken içeriden gelen o otoriter ses tonu--
(inşallah yoktur 'halkı eğitimden soğutmak' diye bir suç)

ÜSKÜDAR/ MOTOR İSKELESİ
Roman çiçekçilerin tezgahlarından buram buram bayıltıcı sümbül kokusu. Denizden hafifçe sertleşen,(yağmuru ima eden) bir yağmur öncesi rüzgarı. Yukarıda, üstümüzde külrengi bulutlar.
CEVAHİR/ MECİDİYEKÖY
–Belki Supermen'e giderim, diye gelmiştim güya. Vazgeçiyorum gitmekten hemen. (Olmadı bişeyler yerim orada diye de düşünmüştüm zaten ama) O derece büyük hengâmeyi/celâleti/çatırtıyı/patırtıyı, uçmaları konmaları kaldırabilecek bir halde değilim gibi sanki. Belki başka bir gün.–
Sevmeyeni bol, ama ben bu avm'leri çok seviyorum galiba bi sürü açıdan pek muhterem arkadaşlar. *(Pollyanna da aynı fikirde benlen, evet, "ah, herşeyde sevilecek bir yan bulursun sen, çok tatlısın" diyor o da)* Şaka bir yana. Aslında mesele ciddi.
Aksaraydaki avm geliyor aklıma*(Historia)*, geçen gitmiştim. Avm'ler birer gariban/evsiz/mülteci barınağı. Kışın soğuğunda, yazın kavurucu sıcağında sığınabiliyorlar oraya.(sabahtan gece on'a kadar bedava klimalı ortam) Şimdilik tabi. Girişe 'parasız'ı anlayıp öten detektörler koymuyorlar henüz. --yapılmayan şey de değil ha o detektör işi; zengin ülkeler, banka hesabın uygun değilse vermiyorlar vize-- Yiyecek katında oturabiliyorlar masalara. Kimse karışmıyor. Artakalan kanatları, patatesleri falan yiyor çocuklar. (bazen de gelip, tek bir kanat istiyorlar yiyenden (bir yaparak minik işaret parmaklarını--biliyorlar, vermeyiz fazlasını--) En önemlisi de tuvaletler ama. (*wc'ye verilebilinecek bir lirası olmayan çok aralarında*) Aksaraydakinde, ellerini yüzünü, kollarını mollarını, boynunu ensesini falan defalarca, uzun uzun sabunlayan mülteciler görmüştüm. Babaları ellerini yıkarken iki minik oğlu el kurutma makinasının başında ellerini ıslatıp ıslatıp tekrar tekrar kurutuyorlardı gülüşe gülüşe. Oyun ihtiyaçlarını da gideriyorlardı o arada.

DÖNÜŞ
Sırılsıklam(donuna kadar)ıslanıp eve dönmek. Kurulanıp, değişip çay içmek.(tabi müzik fonda) En sevdiğim şey.(lerden biri yani, abartmıyim) Oldu işte, geldi başıma.
Ensemden aşşa sanki bardak bardak su atmışlar.*(Antalya yağmuru gibi. Orda neredeyse aşağıdan yukarı da yağıyor yağmur sanırsınız. Şemsiye memsiye kâretmez)*
Apartman kapısında, uyuyor gene. Üzülüyorum. Evin kedisi.(hiçkimsenin kedisi o ama hepimizin, tüm apartmanın) Bütün tabiatın canlandığı şu günlerde.*(neredeyse ağaçlar bile yürüyecek, birbirine sarılacak)* Bizim kedi bütün gün uyuyor.
Pencerelerden pencerelere geçerdi, parmaklıkların arasından süzülürdü o kabarık tüylü güzelim kuyruğu. Merdivenlerde hoplar koştururdu, eşlik ederdi bana. Daha geçenlerde.(onbeşgün olmadı henüz)
Bir kedi yatağı alındı ona.(hani bütün kenarları çıkıntılı, yastık gibi...) İşte bizim kedi, o gün birdenbire yaşlandı.(dairede ordan oraya koşuşturup dururken, emekli olduğu gün aniden, aynı gün ihtiyarlayan bir memur gibi) O yatağa bir girdi. Bir daha çıkmaz oldu pek muhterem arkadaşlar. Gece gündüz hep orada. Hep uyuyor. Mama yerken dahi raslamadım ben.(çok sık girip çıkan biri de de*ğilim gerçi)* Apartmanın girişindeki otomatik ışık yandığında gözlerini daha da yumuyor. Rahatsız da etmek istemiyorum şimdi. Uykusu açılmasın diye seslenmiyorum. Merdivenlerde rastladığımda "bebek, nasılsın?" dediğimde, karşılık verir, samba benzeri pati hareketleri yapardı bişey yoğurur gibi,(üzüm ezer gibi) Meğer 'yaşlı'ymış o ben "bebek" dediğimde de ona. Yıllar yıllar, geçmiş gitmiş çoktan.*–on yılı aşkın zaman olmuş,* düşündüm de sonra-- İlk geldiğinde gerçek bir "bebek"ti. *–dünyanın en güzel kedisi, kediler aleminin Türkân Şoray'ı–* Gözgöze bile gelemiyoruz artık. Kedilere dahi bakmıyor ki. Seksi meksi de umursamıyor artık. Kıyamet kopuyor sokakta. Kediler çığlık çığlığa.
"İnsan bir akşam üstü ansızın yorulur"
diye yazmıştı Atilla İlhan.
Nur içinde yatsın.

Hepinize, dostluk , kardeşlik, muhabbet dolu günler diliyorum.

engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan

"MUCİTLER"

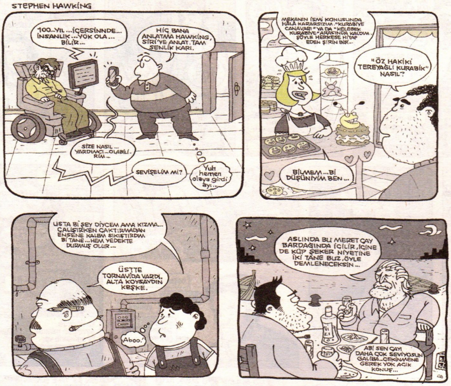
*İŞTE BÖYLEE, DEMEK Kİ ELEKTRİKLİ SANDALYENİN MUCİDİ EDİSON DEĞİLMİŞ. TESLA'YA YAPTIKLARINDAN DOLAYI HİÇ SEVMEMİŞTİM PEZEVENGİ. HELE TESLA'NIN ALTERNATİF AKIMINI KÖTÜLEMEK İÇİN BİR FİLE ELEKTRİK VERİP ÖLDÜRMESİ!..

Furkanözçoban

Servet TURAN

Caner DAGLI

Ugur Aksoy

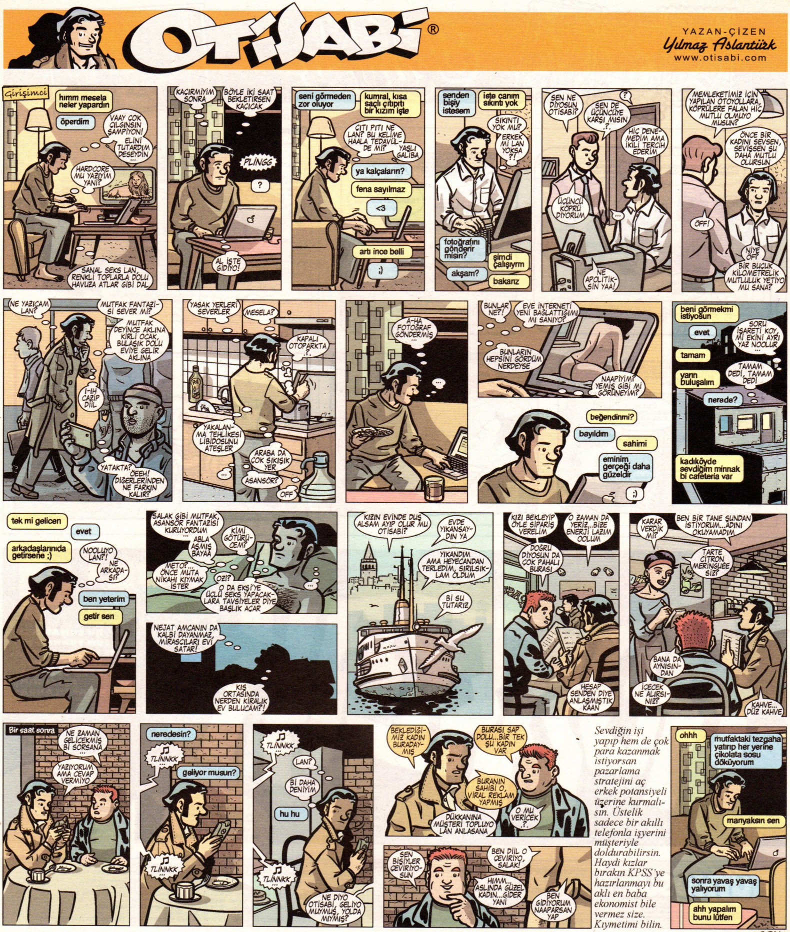

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 31 Mart 2016 | Sayı: 448

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar **MÜESSESE MÜDÜRÜ:** Cüneyt Aydın

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin - Murat Cengiz **Kaligrafi:** Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler **Halkla İlişkiler:** Songül Yoldaş **Ofis Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Matbaacılık ve Yayıncılık Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: **Yurtiçi:** 190 TL **Amerika:** 120$ **Avrupa:** 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 **USD:** TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 **EUR:** TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

OTİSABİ®
YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com
Girişimci
hımm mesela neler yapardın
öperdim
VAAY ÇOK ÇILGINSIN ŞAMPİYON! ELİNİ TUTARDIM DESEYDİN ...
HARDCORE MU YAZIYIM YANİ?
SANAL SEKS LAN, RENKLİ TOPLARLA DOLU HAVUZA ATLAR GİBİ DAL
KAÇIRMIYIM SONRA
BÖYLE İKİ SAAT BEKLETİRSEN KAÇICAK
PLİNGG
?
AL İŞTE GİDİYO!
seni görmeden zor oluyor
kumral, kısa saçlı çıtıpıtı bir kızım işte
ÇITI PITI NE LAN? BU KELİME HAALA TEDAVÜLDE Mİ?
YAŞLI GALİBA
ya kalçaların?
fena sayılmaz
<3
artı ince belli
;)
senden bişiy istesem
işte canım sıkıntı yok
SIKINTI YOK MU? ERKEK Mİ LAN YOKSA ?!
fotoğrafını gönderir misin?
şimdi çalışıyrm
akşam?
bakarız
SEN NE DİYOSUN OTİSABİ?
?
SEN DE ÜÇÜNCÜYE KARŞI MISIN ?.
HİÇ DENEMEDİM AMA İKİLİ TERCİH EDERİM
ÜÇÜNCÜ KÖPRÜ DİYORUM
...
NE APOLİTİKSİN YAA!
MEMLEKETİMİZ İÇİN YAPILAN OTOYOLLARA, KÖPRÜLERE FALAN HİÇ MUTLU OLMUYO MUSUN?
ÖNCE BİR KADINI SEVSEN, SEVİŞSEN ŞU DAHA MUTLU OLURSUN
ÖFF!
NİYE Ö?
BİR BUÇUK KİLOMETRELİK MUTLULUK YETİYO MU SANA?
NE YAZICAM LAN?
MUTFAK FANTAZİSİ SEVER Mİ?
MUTFAK DEYİNCE AKLINA KİRLİ OCAK, BULAŞIK DOLU EVİYE GELİR AKLINA
I-IH CAZİP DİİL
YATAKTA?
ÖEEH! DİĞERLERİNDEN NE FARKIN KALIR?
YASAK YERLERİ SEVERLER
MESELA?
KAPALI OTOPARKTA ?.
YAKALANMA TEHLİKESİ LİBİDOSUNU ATEŞLER
ARABA DA ÇOK SIKIŞIK YER
...
ASANSÖR?
OFF
A-HA FOTOĞRAF GÖNDERMİŞ ...
...
BUNLAR NE?!
EVE İNTERNETİ YENİ BAĞLATTIĞIMI MI SANIYO?
BUNLARIN HEPSİNİ GÖRDÜM NERDEYSE
NAAPIYIM? YEMİŞ GİBİ Mİ GÖRÜNEYİM?
beğendinmi?
bayıldım
sahimi
eminim gerçeği daha güzeldir
;)
beni görmekmi istiyosun
evet
SORU İŞARETİ KOY, Mİ EKİNİ AYRI YAZ NOOLUR
tamam
TAMAM DEDİ, TAMAM DEDİ
yarın buluşalım
nerede?
kadıköyde sevdiğim minnak bi cafeteria var
tek mi gelicen
evet
arkadaşlarınıda getirsene ;)
NOOLUYO LAN?!
NE ARKADAŞI?
ben yeterim
getir sen
SALAK GİBİ MUTFAK ASANSÖR FANTAZİSİ KURUYORDUM ...
KİMİ GÖTÜRÜCEM?
ABLA AŞMIŞ BAYAA
METO?... ÖNCE MÜTA NİKAHI KIYMAK İSTER
OZİ?
O DA EKŞİ'YE ÜÇLÜ SEKS YAPACAKLARA TAVSİYELER DİYE BAŞLIK AÇAR
...
NEJAT AMCANIN DA KALBİ DAYANMAZ, MİRASÇILARI EVİ SATAR!
KIŞ ORTASINDA NERDEN KİRALIK EV BULUCAM?!
KIZIN EVİNDE DUŞ ALSAM AYIP OLUR MU OTİSABİ?
EVDE YIKANSAYDIN YA
YIKANDIM AMA HEYECANDAN TERLEDİM, SIRILSIKLAM ÖLDÜM
Bİ SU TUTARIZ
KIZI BEKLEYİP ÖYLE SİPARİŞ VERELİM
O ZAMAN DA YERİZ... BİZE ENERJİ LAZIM OOLUM
DOĞRU DİYOSUN DA ÇOK PAHALI BURASI
HESAP SENDEN DİYE ANLAŞMIŞTIK KAAN
KARAR VERDİK Mİ?
BEN BİR TANE ŞUNDAN İSTİYORUM... ADINI OKUYAMADIM
TARTE CİTRON MERİNGUEE SİZ?
BANA DA AYNISINDAN
İÇECEK NE ALIRSINIZ?
KAHVE... DÜZ KAHVE
Bir saat sonra
NE ZAMAN GELİCEKMİŞ Bİ SORSANA ...
YAZIYORUM AMA CEVAP VERMİYO
neredesin?
♫ TLİNNKK ...
geliyor musun?
♫ TLİNNKK ...
♫ TLİNNKK
LAN?
Bİ DAHA DENİYİM
hu hu
♫ TLİNNKK
NE DİYO OTİSABİ, GELİYO MUYMUŞ, YOLDA MIYMIŞ?
BEKLEDİĞİMİZ KADIN BURADAYMIŞ
BURASI SAP DOLU... BİR TEK ŞU KADIN VAR
BURANIN SAHİBİ O, VİRAL REKLAM YAPMIŞ
DÜKKANINA MÜŞTERİ TOPLUYO LAN ANLASANA
O MU VERİCEK ?.
SEN BİŞİYLER ÇEVİRİYOSUN
BEN DİİL O ÇEVİRİYO, SALAK!
HIMM... ASLINDA GÜZEL KADIN... GİDER YANİ
BEN GİDİYORUM NAAPARSAN YAP
Sevdiğin işi yapıp hem de çok para kazanmak istiyorsan pazarlama stratejini aç erkek potansiyeli üzerine kurmalısın. Üstelik sadece bir akıllı telefonla işyerini müşteriyle doldurabilirsin. Haydi kızlar bırakın KPSS'ye hazırlanmayı bu aklı en baba ekonomist bile vermez size. Kıymetimi bilin.
ohhh
mutfaktaki tezgaha yatırıp her yerine çikolata sosu döküyorum
manyaksın sen
sonra yavaş yavaş yalıyorum
ahh yapalım bunu lütfen
-SON-

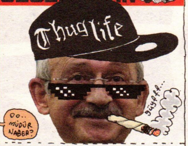
SAYI: 2016/15 No: 449
3,50 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4 TL.

UYKUSUZ

Yunanistan'dan Türkiye'ye sığınmacı iadesi başladı.

UYUYUN LAN

Sevgilim Uykusuz okurlarım; İşte bahar yine geldi.. Güneş artık sıcak üfürüyor, havalar ısındı... Sarayda şöyle bi gezindim. Baktım 'Tarihte kurulan tüm Türk devletlerinin' askerleri üniformalarını giyen kostümlü saray muhafızları da, 'Tarihte kurulan tüm Türk devletlerinin' yazlık askeri üniformalarına geçmişler... "Yazlıklara geçmişsiniz!" dedim.. "Yooo.. Kostümlerin yazlığı yok... Don, atlet, şort var üstümüzde" dediler.. "Hadi bakalım" dedim, koğuşun kapısını kapadım... Sonra ↗ içişler bakanını çağırıp "Bu heriflere doğru düzgün yazlık kostüm diktirin, böyle don atlet beklemesinler sarayın girişinde" dedim.. "Efenim, orası koğuşları, istirahatteydiler" dedi.. "Olsun" dedim "Ben odadan çıkıp da sarayın girişini bulasıya, girmediğim oda, koridor kalmıyor.. Bi de ziyaretçileri düşün... Saray büyük.. Bundan böyle tuvalete bile kostümle girecekler"... "Yazlık"

Panama kağıtları" diye bi skandal çıktı... Dünya liderleri, devletler, iş adamları filan kara paralarını hep panamada aklıyorlarmış.. Eski günlerdeki gibi ekibi toplamanın zamanı gelmişti.. Önce muammeri aradım. "Panamanın önüne yatarım" dedi.. Sonra beraber Zafer'in evine gittik.. "Ekibi topluyoruz" dedim "Dünyanın en pahalı saatini takacak biri lazım.. Bu işi senden başka kimse yapamaz dostum" dedim. "Varım" dedi ve ekledi "Bu sefer işi Palp fiksın filmindeki gibi yapacam" dedi. Sırada Egemen vardı.. Bizle karşılaşınca çok sevindi ve yere biraz tükürükleri aktı..." Bakara hala ezberinde mi?" diye sordum.. İyice sevindi ve ezberinde olduğunu belli eden hareketler yaparken etraf iyice tükmük oldu.. Çünkü hem Bakara olayı hem de fetonun bedduaları yüzünden hafif çarpılmıştı.. Salyasını tutamıyordu.. Ama "Hala bende iş var anlamında, eliyle beş ve dört yaptı... Geriye bi tek kişi kalmıştı, erdoğan... Çaldık kapısını.. "Hala bülbül gibi ötebiliyo musun?" diye sordum.. "Her zaman" diye ağlayarak sarıldı... Artık operasyon sonrası bizi bülbül gibi ötecek adam da hazırdı.. Siyah paltolarımızı giydik ve yola çıktık.. Ama havalar ısınmış olduğu için paltolar yaktı bizi.. Ve operasyonu önümüzdeki kışa erteledik.. Sonra saraya geri döndüm... Saray hiç ölmediği kadar kalabalıktı.. Tarihi Türk devletleri askeri kostümlü saray muhafızları, yazlık kostümlerini giymişler, avluda doyasıya maç yapıyordu.. İç işlerini çağırdım.. "Muhafızlara söyleyin, avluda maç yapmasınlar" dedim.. "Efenim burası stat, gençlerbirliğinin maçı var" dedi.. "Bütün odalarını daha görmediğim için burası zannettim.. Burayı da bi oda zannettim.. Bizim sarayda var mı böyle oda... Bizde de olsun çünkü"..

Vatandaşa Sorduk: KIŞLIKLARI KALDIRMAK

Efehancanşah KALDIRIM (26): İnceleri giymeye başlayınca dolabın içindeki kışlıklar adam gibi gözüküyo gözüme.. O paltolar sanki arka arkaya sıralanmış adamlar gibiler dolapta.. O katlanıp konmuş boğazlı kazaklar, sanırım dolapta köpek uyuyo.. Yazlıklar ne güzel.. Dolapta sanki pencerenin tülü uçuşuyo.. Yer boşaldı.. Elektrik süpürgesini koyuyorum dolaba.

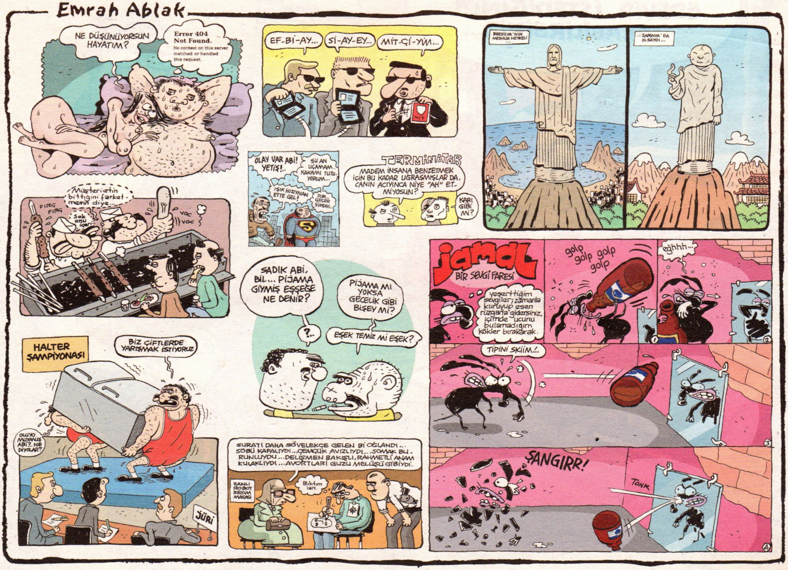

Erolevgin SAĞMALCI (45): "Senin yazlıklar bu kadar mı" diye sordum bu öğlen hiç tanımadığım bir bayana.. Sırf g*tü benziyor diye usulca yanaşıp "merhaba" dedim.. Benimlen küfürlü konuştu.. "Senin canın sağolsun" dedim usulca yanaşıp.. .. ver ha ver..

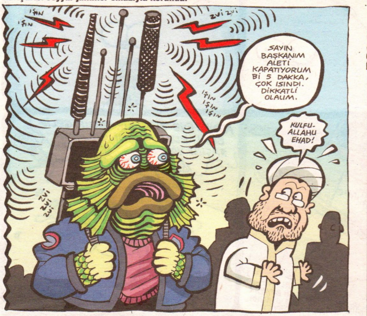
Muhit KOLORDUKOMTANLILAR (38): Yazlık kıyafeti frikik veriyordu. Öyle ki, sanki kıyafeti frikikten dikmişlerdi... Karı üstüne frikik giymiş gibiydi..." Bu kadar derin yırtmaçlarınız olduğuna göre, o derinlerde keşfedilmeyi bekleyen daha bi sürü canlı vardır" dedim.. "Senin keşfetmen zor yavrum. Sen yüzeye çıkta, periskopunu kaldır, indir" dedi.. Fıkra değil alın teri

Emrah Ablak

UYKUSUZ

Diyanet İşleri Başkanı Mehmet Görmez, Diyarbakır'ın Silvan İlçesi'nde frekans karıştırıcı seyyar jammer cihazıyla korundu.

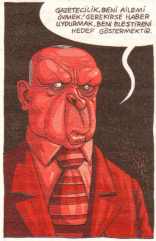
Obama, Erdoğan'la görüşmesinde Türkiye'deki basın özgürlüğünü konuştuklarını açıklarken, Tayyip Erdoğan, "Bana o türden bir şey söylenmiş değil" dedi.

Trabzon'un Of İlçesi'nde AKP'li Belediye Başkan Vekili Halil Alireisoğlu, müftülük görevlisi Ayşe Yılmaz'ın konuşmasını keserek, "Bizim kadınlardan alacağımız eğitime ihtiyacımız yok" dedi.

Tayyip Erdoğan, "Gazetecilik Cumhurbaşkanı ve ailesine küfretmek değildir" dedi.

Reza Zerrab'ın konuşma ihtimali...

Veysel Eroğlu; "NASA da kim?"

Ankara Valiliği, okullara gönderdiği talimatla her okulda öğretmenlerden oluşacak "terörle mücadele" komisyonu kurulmasını ve bu komisyonun her ay rapor vermesini istedi.

N.Ş.A — NORMAL ŞARTLAR ALTINDA

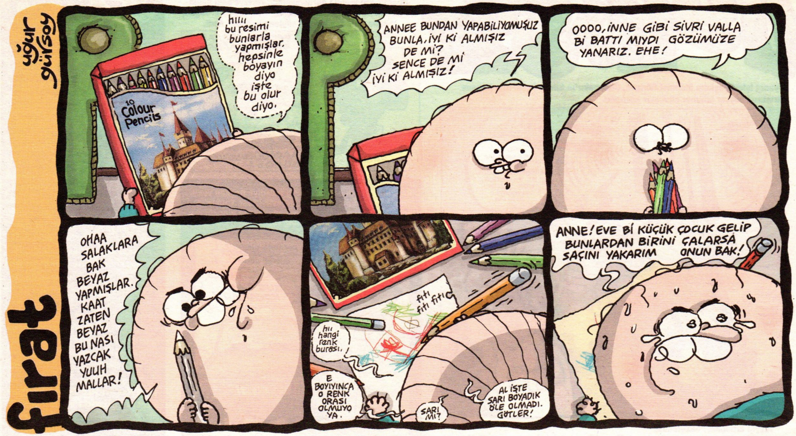
Barış UYGUR

Normal şartlar altında "gelsin yüzüne de söylerim," ve "iki gözüm önüme aksın öyle bir şey olmadı," ilkokul dördüncü sınıf ile televole arasındaki geniş bir yelpazede rastlayabileceğiniz bir diplomasi dilidir. **Yeni Türkiye'nin** dış politikası da bu yelpazede yerini almıştır.

Normal şartlar altında iki devlet adamının başbaşa ve ikisi de muhtemelen kendi dilinden başka dil bilmediği için çevirmenler aracılığıyla yaptıkları bir görüşmede bir tarafın söylediğini ileri sürdüğü bir şeyi diğer taraf kati bir dille inkar ediyorsa ortada bir çeviri sorunu olması muhtemeldir. Ve görünen o ki **Yeni Türkiye'nin** yeni çevirmenleri hangi dilde, ne sorulursa sorulsun, soruyu dilimize *"Siz yüzde kaç oy almıştınız?"* diye çevirmektedir. Zira bir devlet başkanının kendisine ne sorulursa sorulsun "Ben yüzde şu kadar oy aldım," diye cevap vermesinin başka bir mantıklı açıklaması yoktur.

[Havuz mode on:] Normal şartlar altında insanlar misafir gittikleri yerlerde evsahipleri tarafından karşılanırlar. Bu bizim gibi en basit insanlardan en tepedeki devlet adamlarına kadar böyledir. Ama **Yeni Türkiye'nin** ezber bozan devlet başkanı, artık gittiği ülkelerde kendi dışişleri bakanı tarafından karşılanmakta, böylece dünyaya, "Her yer bizim, dışişleri bakanımızı size atadığımız bir vali diye düşünün," mesajı vermektedir. **Yeni Türkiye'nin** ezber bozarak meydan okumasını anlayamayan meczuplar bir cumhurbaşkanını, başka bir ülkede kendi bakanının karşılamasıyla dalga geçtiklerini zannetseler de, bu **Yeni Türkiye'nin** dünya hâkimiyetinin ispatıdır. **[Havuz mode off]**

Normal şartlar altında muhalifleri susturmanın en etkili yolu onları hapse atmak, yazdıkları gazetelere, çıktıkları televizyonlara el koymak ve basbayağı peşlerine katil takıp sokak ortasında öldürtmektir. Ancak yurtdışına kaçabilmiş muhalifleri susturmak yıldızı parlayan devletler için sorun teşkil eder. **Yeni Türkiye'yse** sadece yurtiçindekileri değil yurtdışındaki muhalifleri de, üstelik öyle Putin gibi zehirlemeden susturmanın yolunu bulmuştur. Bu yol şimdilik muhaliflerden daha yüksek sesle bağırmak ve komik duruma düşmemeyi ummaktan ibaret olsa da **Yeni Türkiye'nin** bu konudaki araştırmaları ister istemez devam edecektir.

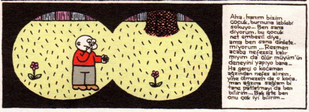
BEN

ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Geçen hafta Stuttgart'taydım. ("Fakat Alpay bey iyi geziyorsunuz.") **Valla bu aralar öyle oldu**. Önümüzdeki ayda da bir Romanya var, bir de Rusya. Kıbrıs da var. Futbol oynamaya gideceğiz yine. Gerçi Stuttgart'a stand-up için gittim. Ara ara gidiyorum. Festival oluyor, bir çağırılıyorum. Oyun yine şahane geçti. Türklere Türkçe anlattım. Sadece gülmüyorlar, hisleniyorlar da. Unuttukları bazı duyguları galiba ben onlara yeniden hatırlatıyorum. Ve yine iki sene önce olduğu gibi yine Paskalya'ya denk geldi benim oyun. İn cin top oynuyor gibi Stuttgart sokaklarında. Yani var tabii insan ama yani ne bileyim, bilemedim de bir yandan. Düşünün ki benim kaldığım koca otelde kimse çalışmıyor, organizatör arkadaş otelin anahtarlarını verdi bana, koca oteli ben açıp kapıyorum, düşünün. Resmen Stuttgart'ta şahsıma ait otelim var sanki. Olamaz böyle bir manyaklık. Neyse, oyun bitti, yine çok alkışlandım, ve tekrar çıkıp birkaç bir şey daha anlattım. Almanya'da böyleymiş. Almanya'da böyle bir hak var. Seyircinin hakkı bu. Eğer bir kez daha çık derlerse çıkmak zorundasın. Ve Almanya'da hak'tan önemli bir şey yok. Ben bunu bilmiyordum iki sene önce, oyun bitti, kulise gittim, muz falan yiyorum, aradan belki beş dakika geçti, alkış dinmedi, o an uyandım, ulan dedim galiba benim tekrar sahneye çıkmamı istiyorlar. Koşa koşa koştum, çıktım tekrar sahneye, avuçları yanan, bitap düşmüş bir izleyiciyle karşılaştım alkışlamaktan. Komikti bence. Neyse, ne diyordum, Stuttgart'ta oyun sonrası Fatih Çevikkollu'yla, ki kendisi Almanya'da çok tanınan son derece başarılı bir komedyen, öyle bir yere gittik bir iki bir şey içmeye, öyle oturduk sohbet ediyoruz. Geç oldu, evlere otellere gitmek icap oldu, Fatih dedi ki, "ben bi tuvalete gidiyorum", o gitti geldi, dedim ki "bekle ben de gidiyorum, geliyorum", döndüğümde Fatih yok. Dışarı çıktım, Fatih yok, içeriye dışarıdan bakıyorum, yine Fatih yok. Bir kez dışarı çıkarsan içeri almıyorlar. Öyle de bir durum var. Stuttgart işte. On beş dakika kadar sonra dedim herhalde Fatih gitti. Öyle anladı galiba. Ya da ben bir şeyleri yanlış anladım, anlattım. **Hava da esiyi**, dedim otelime gideyim ben madem. Açtım otelimin kapılarını, girdim içeriye, kapıları da hep arkamdan kapattım, odama girdim, duj aldım, yatağıma uzandım, uyuyacağım artık, Fatih aradı. Birbirimizde numaralarımız yoktu, organizatöre ulaşmış gece gece, ondan almış numaramı. Alpay neredesin dedi. Dedim ben otelimdeyim. E ama ben burada bekliyorum seni dedi. Dedim ne diyorsun sen. Ben seni gittin sandım dedim. Ne gitmesi dedi, bir buçuk saattir ben burada ağaç oldum, tuvaleti bile defalarca kontrol ettirdim, çünkü ben de öyleyim, tuvalete bir girerim, dünyayı unuturum, dedim

ÇOCUĞUNU DÜRBÜNLE İZLEYEN ADAM

acaba aynısı mı oldu dedim acaba dedi. Dedim yok öyle bir şey olmadı, bir de ben zaten tuvalete girince dünyayı da unutmuyorum zaten dedim. Karım aradı oğlum, çok merak etmiş beni dedi. Dedim valla karışıklık dev oldu, sen git yarın konuşuruz dedim. Titreye titreye konuşuyor bu arada benimle. Soğuktan zangır zangır titreme gelmiş çocuğa. Velhasılıkelam, Almanya'nın en ünlü komedyenlerinden birini bir buçuk iki saat kadar resmen soğukta hasta olana kadar bekletmiş oldum. Ertesi gün aradığımda şifayı kapmıştı çünkü. Maalesef her şeyim olay. Ben her şey normal olsun istiyorum, hiçbir şey öyle olmuyor. Olmuyor olamıyor. Ertesi gün Porsche'nin müzesine gittik arkadaşlarcanak. Size şu kadarını söylemek istiyorum, zamanında traktör de yapmışlar, ama adamların traktörü de güzel. Çık o traktörle trafiğe, yemin ediyorum dönüp bakarlar, lan bu ne güzel araba böyle diye. Sonra da Paskalya kutlamasına çağırdılar beni akşamına arkadaşlar. Türk ailesi. Nasıl oluyormuş diye merak ederek gittim, lahmacun yedik ayran içtik. Bu nasıl Paskalya. E böyle Paskalya. Bizde böyle Paskalya.

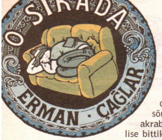
æ Zamanında "Fatih Erkoç'la Sinan Erkoç bir araya gelseler, Hakan Peker'le Zafer Peker'i döverler" diye bir şey yazmışım. Ama şimdi fikrim değişti. Şimdi bence tam tersi.

æ Tankut ağabeye uğradım geçenlerde. Çay ocağının önünde güneşlenircesine keyifle oturuyordu. Beni görünce kısa net bir N'ABER çekti. Anlatmaya başladı Teknesini çoktan denize indirmiş. Rodos'ta hep gittikleri taverna çok bozulmuş. İşleten çocuk Mikanos'a geçmiş. Teknesinin Münih'ten getirttiği yeni şanzumanının bir emsali daha Türkiye'de yokmuş. Dedim ki Tankut ağabey, araba almaya karar verdim ama bu konuda bana yardımcı olabilir misin. Gel bizim Faruk'a götüreyim seni dedi. Atladık Tankut ağabeyin arabaya, Selçuk Ural kasetleri ve eski tip dev araba telefonuyla birlikte Yeniköy'e kadar gittik. Bir yalının önünde durduk. Koleksiyoncuymuş Faruk ağabey. Faruk ağabeyin araba müzesini gezdik güzelce. Faruk ağabey bütçemi sordu. O parayla araba alınmaz dedi. Sonra da ben orada yokmuşum gibi Tankut ağabeyle sohbete daldı. Dışarı çıktığımızda Tankut ağabey Faruk ağabeyi defterinden silmiş gibiydi. Hoşlaşmadım tavırlarından dedi. Zaten saçlarını kahverengiye boyattığında da bir soğumuştum kendisinden diye de ekledi. Sonra beni evime bıraktı, sonra da kendi evine gitti.

æ Hoşçakal.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

Sandık·içi
ERSİN KARABULUT
İKİ HAFTA ÖNCE MİYDİ O, CUMARTESİ Bİ UYANDIM, TELEFONDA 20 TANE MESAJ, 10 TANE CEVAPSIZ ARAMA. NORMALDE TELEFONUM BÖYLE Bİ YOĞUNLUK YAŞAMADIĞINDAN ANLADIM TABİİ HEMEN.
AHA
KESİN BEYOĞLU'NDA Bİ YERDE PATLAMA OLDU...
NORMAL VE SOSYAL Bİ HAYATTA (BU ARADA SOSYALLİK KELİMESİ BİTİYO ARKADAŞLAR, GEÇENDE BİRİNE "SOSYAL HAYAT" DEDİM, "TVİTIR MI FEYSBUK MU?" DEDİ. SOSYAL MEDYA DİYE DİYE UNUTMUŞ GERÇEK ANLAMINI) İYİ KABUL EDİLİCEK CEVAPSIZ ARAMA VE MESAJLAR...
AA ARKADAŞLAR ARAMIŞ.
GİDEYİM DE ONLARLA KAHVE İÇEYİM.
...BİZİM İÇİN KÖTÜ BİŞEY OLDUĞUNUN İLK VE KESİN HABERCİSİ. YANİ BENİM İÇİN BAŞKA Bİ ANLAMI YOK HATTA PEK.
YALNIZ BU BOK ORTAMDA ARKADAŞLARIMIN BİLE ARTIK BENİMLE ÇOK KONUŞMAK İSTEMEDİĞİNİ HİSSEDİYORUM, ÇÜNKÜ GALİBA İÇLERİNİ ŞİŞİRİYORUM İYİCE. BİGÜN Bİ KIZLA BULUŞMUŞTUK. SÖZDE TAVLIYCAM FİLAN YANİ, AMA İKİ DAKKADA AĞZINA SÇTIM ORTAMIN.
...İŞTE SONRA TAYYİP'İ DE TAM KLİŞE DİKTATÖR YAPIP SONRA BELKİ SADDAM'A KADDAFİ'YE YAPTIKLARI GİBİ DEMOKRASİ GETİRİYORUZ AYAĞINA ÜLKEYİ İŞGAL EDİCEKLER, SAVAŞ ÇIKICAK, DİBİMİZDEN ROKET GEÇMESİNE FİLAN ALIŞICAZ. "BUGÜN YANIMDAN SADECE İKİ ROKET GEÇTİ" DİYE SEVİNİCEZ.
Bİ DAHA ARAMADI KIZ BENİ.
ŞİMDİ BÖYLE OLMAMAK İÇİN, YANİ NORMAL Bİ ŞEKİLDE YAŞAMAYA DEVAM EDEBİLMEK İÇİN HAYATTA ASGARİ MİKTARDA "İYİ ŞEY" OLMASI GEREKİYO Dİ Mİ?. BENİM ÜLKEYLE İLGİLİ HATIRLADIĞIM SON İYİ ŞEY, ŞU ÇİRKİN YENİ SÖZDE MODERN VAPURLARIN İHALESİNİN İPTALİ... BU HERİFLERİN GÜZELLİK ANLAYIŞI "YENİ VE GICIR GICIR"LA SINIRLI OLDUĞU İÇİN...
...DAHA FAZLA ALINICAKTI AMA İNSANLAR SEVMEYİNCE VAZGEÇİLDİ. BUNU DA NİYE HATIRLIYORUM, ÇÜNKÜ "AA İYİ BİŞEY OLDU" DİYE SEVİNMİŞTİM.
ÜLKE DIŞINDA YAKIN ZAMANDA GÜZEL NE OLDU BAKIYIM? GEÇTİĞİMİZ AY MİMAR SİNAN ÜNİVERSİTESİNDE MİSAFİR ÖĞRETMEN HESABI İLLÜSTRASYON DERSİNE GİRDİM. İLK DAVET EDİLDİĞİMDE NASIL SEVİNDİM ANLATAMAM, İNANAMADIM. YANİ BU ARA BÖYLE Bİ ŞEYLER YAPIYORUM AMA MİMAR SİNAN'IN ANLAMI FARKLI.
VAY ULAN... 18 YAŞINDAYKEN TAA ORDAN BURAYA BAKIP KAZANICAM DEDİĞİM OKULDA DERSE GİRİYORUM, DÜNYANIN EN KUUL ŞEYİ LAN BU ÇILDIRICAM... DUR YİNE DE SAKİNMİŞ GİBİ YAPIİM...
EVET ARKADAŞLAR NE YAPTIK? (TOK SESLE)
ASLINDA ÇOK UZATMADAN DİYECEĞİM ŞU. BİZİ ÖLÜMLE, ŞEHİTLİKLE, KEFENLE MEFENLE BÖYLE Bİ TAKIM KUTSİYETLERİYLE OYALAYIP MUTSUZ EDİYOLAR. NE SEBEPLE OLURSA OLSUN MUTSUZ OLMAMIZ ÇOK İŞLERİNE GELİYO. TEPEMİZE KAPKARA DEV Bİ TAŞ KOYMUŞLAR, ONDAN BAŞKA BİŞEYE BAKMAMIZI İSTEMİYOLAR.
ÜÇÜNCÜ HAFTA ŞÖYLEYDİM...
YARIN DA MİMAR SİNAN DERSİ VAR ÜFF...
...İŞİN GÜCÜN ARASINDA DURDUK YERDE BEŞ SAAT ŞİMDİ...
İKİ HAFTA BİLE MUTLU KALAMADIM YANİ BU KONUDA.
BU HEMEN MUTSUZ OLMA DURUMU KİŞİSEL BİŞEY GİBİ GÖZÜKSE DE BENCE Bİ HASTALIK VE BİZE ZORLA BULAŞTIRILDI. BÜYÜK İNSAN TOPLULUKLARINI MUTSUZ VE UMUTSUZ TUTMAK SAĞLAM Bİ GÜÇ ÇÜNKÜ. BİZİ MUTSUZ YAŞAMAYA ALIŞTIRDILAR ABİ. MUTLU OLUNUCAK ŞEYE BİLE FAZLA SEVİNEMEDİĞİMİZ GARİP İĞRENÇ SIKINTILI Bİ RUH HALİNE SOKTULAR.
SONRA OKULDA ŞÖYLE ŞEYLER İŞİTTİM.
ABİ BENİM BURDA OKUYO OLMAMIN SEBEBİ SENSİN. SENİ OKUYUP KARAR VERDİK BİZ GÜZEL SANATLARA.
AYNEN.
İLKOKULDA SENİ SANDIK İÇİ'Nİ OKUYO OLMASAM ŞU AN OLDUĞUM KİŞİ OLMAZDIM, ONDAN EMİNİM BEN.
HAYATIMDA DAHA GÜZEL BİŞEY DUYABİLİR MİYİM, BUNA DA MUTLU OLUNMAZSA ARTIK NEYE OLUNUR BİLMİYORUM.
BİZ DE HER AN DÜŞEBİLİR KORKUSUYLA GÖZÜMÜZÜ ORDAN ALAMIYORUZ, KAFAYI ÇEVİRİP ÇEVREYE Bİ BAKINCA SÜPER İNSANLAR VAR ASLINDA. BU YAVŞAKLARA İNAT, ETRAFTAKİ GÜZEL ŞEYLERİ GÖRÜP ONLARDAN BAHSEDELİM, ONLARI KONUŞALIM. ONLAR KEFEN ÖLÜM MÖLÜM KONUŞSUN, BİZ DÜZGÜN İNSANLARI TANIYALIM, SOHBET EDİP KAHVE İÇELİM. BİZ YAŞAYALIM, ONLAR DA ÇOK MERAKLISI OLDUKLARI ÖLÜMÜ Bİ TARAFLARINA SOKSUN.

Tekel bayiinin sekiz yıl boyunca otuziki ekran televizyondan belgesel izlemesi ve aniden çöküşü.

Her şey sürdüğü kadar sürüyor, zamanı gelince de sona eriyor. Yıldızlar sönüyor, eşyalar kırılıyor, akrabalar ölüyor, arkadaşlar lise bittikten sonra arayıp sormayı kesiyorlar. Kimisi aniden yok oluyor, geriye hiçbir iz kalmıyor; kimisi de tökezliyor, ayak sürüyor, söyleniyor, yüz üstü düştüğü yerden ''kötü düştüm'' diye bağırmaya devam ediyor. Sanırım tekelimiz kapanıyor. Tam düzenimi kurdum derken, her şeyi ayarladım derken evin hemen karşısındakı tekel kapanıyor. Kapısına kiralık levhası asmış, içeride hala boş gözlerle otuziki ekran televizyonundan afrika savanasında impala kovalayan aslan kaplan izliyor. Kendisinin de haberi olmayabilir mi dükkanın kapandığından? Böyle bir şey mümkün mü? Biraların arasından sevdiğim gibi bira ararken hala ''sen ne içiyorsun abi? Söyle ondan sipariş edeyim bir daha biracılar geldiğinde'' diyor. ''ABİ SENİN DÜKKANIN KAPISINDA KİRALIK YAZIYOR, DÜKKANIN KAPANIYOR OLABİLİR, TEKRAR BİRACILAR GELDİĞİNDE BURADA OLMAYABİLİRSİN, Bİ ARAŞTIR İSTERSEN SEN O OLAYI'' diye bağırmak istiyorum ama bağırmıyorum. Bir de sekiz yıldır birlikteyiz, sekiz yıldır aynı birayı içiyorum. Artık benim suratımla o marka birayı yan yana koy, beyninde klasörle bu datayı. Kafanın içinde tek bir dişi aslan yıllardır tek bir karacayı kovalıyor. Ne avcı vazgeçiyor, ne av yoruluyor, sonsuz düzlükte toz kaldıra kaldıra koşuyorlar durmadan.

Sonsuz av.

O sıradaki esnaf mercan resifi gibi, çok muntazam bir araya gelmiş bir esanf grubu. Ufak bir kot farkına toplanmışlar, çaycı var, internet kafe var, berber var, kuru temizlemeci var, tam ortalarında da tekel var. Tekel giderse bu narin ekosistem bozulur, bütün esnaf kurur gider gibi hissediyorum. İnternet kafeden yayılan ergenler berbere giriyor, jölesini alınca tekele gidip tek sigara alıyor, çay ocağına girip kendilerine tost yapıyorlar, tost yedikten sonra çay sigara sokup tekrar internet kafeye giriyorlar. Dükkanların başında kimse olmasa yine de işleyecek bir mekanizma gibi. Bu kusursuz işleyen makinadan tek bir çarkı söküp alsan diğer sistem çökebilir, diğer bütün esnaf büzüşerek yok olabilir. Esnaf yok olursa esnafla beslenen ergenler de yok olur. Kaldırımların kenarında suyu akmış, kurumuş ergenler bulabiliriz, çok kötü bir görüntü olabilir, sokaklar yürünmeyecek hale gelebilir, sinek falan gelebilir. Semtimizde aniden emlak fiyatları düşebilir, hayatındaki tek heyecan çevre apartmanlardaki satılık dairelerin fiyatlarını öğrenip kendi mal varlığını hesaplayan, çıkan rakamları alt alta yazıp geceleri şehvetle hesap yapan yaşlılar akıl sağlıklarını yitirebilirler. Apartman toplantıları normalde olduğundan daha da tatsız geçmeye başlayabilir, aidat geciktirenleri bıçaklayabilirler. Ben aidatı çok takip edemiyorum. Bıçaklanabilirim.

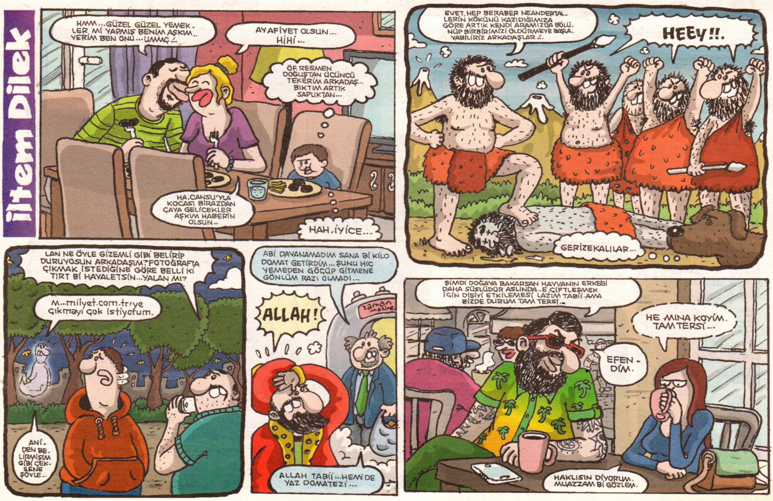
Buraya ilk taşındığımızda bebeğime bir söz vermiştim. Buraya en geç iki seneye falan starbucks açılır demiştim. Onu çeşitli vaatlerle İstanbul'un nezih bir semtinden kaçırmıştım, hayat standartlarını düşürmüştüm. Benden önce her şeyi vardı. İki m migrosu vardı, yirmi yıldır aynı yerde olan kebapçısı vardı, her şeyi inanılmaz pahalı satan şarküterisi vardı, meşhur pastanesi vardı. Herkes birbirini tanıyor ve birbirlerinden belli bir modernlik içinde hazzetmiyorlardı. Çağdaş bir düşmanlık, tatlı bir birliktelik hissiyatı vardı. Burada kimse kimseyi tanımıyor. Starbucks açılır dediğim apartmanın altına Dolfin AVM diye milyoncu açıldı. Kapanan kebapçıların yerine devamlı kebapçı açılıyor. Ne yirmi yıldır aynı yerde olan kebapçı olabiliyorlar, ne starbucks'a bir şans veriyorlar. Giden led ışıklarını tabelasını söküyor, yeni gelen kendi ledini tabelasını takıyor, dürüm kaldığı yerden devam ediyor. Şimdi tekel de giderse bu civarlar sanayi mahallesine döner. Bir süredir evde saatlerce uğraşıp üst kalite dünya kahveleri yapıyorum kadınıma. Kapuçinoysa kapuçino, latteyse latte. Biraz aklı dağılsın, evdeki modern eşyalara bakıp güzel semtte oturuyoruz zannetsin diye. Gözbağcılığı yapıyorum. Ama tekel de giderse bu ilüzyonu daha ne kadar sürdürebilirim bilmiyorum.

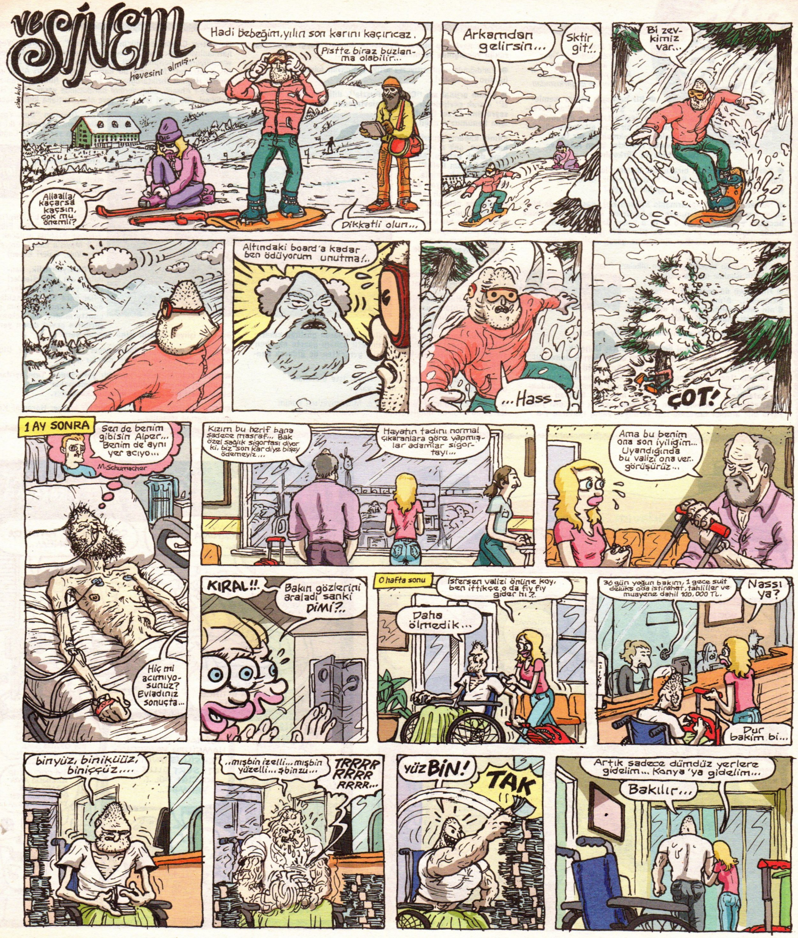
Henüz gidip tekelin kendisiyle konuşmadım. Çünkü daha önce hal hatır sormaya çalıştığımda, beni hemen tezgahın arkasına birlikte menemen yemeye davet etti. Kişisel sınırları çok anlamıyor, insanları çok rahat birlikte menemen yemeye davet ediyor. Aslanlardan gördüğü kadar biliyor toplum ilişkilerini. Yemeğini paylaşıyor iyi niyet göstergesi olarak. Ama bira alırken telefonla ya da tekele dadanan yancılarıyla falan konuşuyorsa çok dikkatli dinliyorum belki dükkanın kapanması ve kapanıyorsa yerine ne açılacağıyla ilgili bir şeyle söyler diye. Şimdiye kadar işe yarar hiçbir bilgi öğrenemedim. Yandaki internet kafeye gelen liseliler puroya sarmışlar, yıllardır satmadığı kadar çok puroyu bir günde satıyormuş, dükkana puro yetiştiremiyormuş, onu öğrendim. Yarım ekmek karışık tost yiyip, çayın yanında dev puro içen ergenler zaten yerin dibine gömmüşlerdir şimdiye kadar emlak fiyatlarını. Ne kadar saçma ve starbucks gibi yatırımcıları kaçıracak bir görüntü.

Starbucks olabilirdin.

groagh@gmail.com

ve SİNEM
hevesini almış...
Hadi bebeğim, yılın son karını kaçırıcaz.
Pistte biraz buzlanma olabilir...
Allaalla! Kaçarsa kaçsın, çok mu önemli?
Dikkatli olun...
Arkamdan gelirsin...
Sktir git!..
Bi zevkimiz var...
HAP!
Altındaki board'a kadar ben ödüyorum unutma!..
...Hass-
ÇOT!
1 AY SONRA
Sen de benim gibisin Alper... Benim de aynı yer acıyo...
M.Schumacher
Hiç mi acımıyosunuz? Evladınız sonuçta...
Kızım bu herif bana sadece masraf... Bak özel sağlık sigortası diyor ki, biz son kar diye bişey ödemeyiz...
Hayatın tadını normal çıkaranlara göre yapmışlar adamlar sigortayı...
Ama bu benim ona son iyiliğim... Uyandığında bu valizi ona ver.. görüşürüz...
KIRAL!!
Bakın gözlerini araladı sanki DİMİ?..
O hafta sonu
İstersen valizi önüne koy, ben ittikçe o da fıy fıy gider hi?
Daha ölmedik...
36 gün yoğun bakım, 1 gece suit delüks oda istirahat, tahliller ve muayene dahil 100,000 TL.
Nassı ya?
Dur bakim bi...
binyüz, binikiüüz, biniççüz....
...mışbin izelli... mışbin yüzelli... şbinzü...
TRRRR RRRR RRRR...
yüz BİN!
TAK
Artık sadece dümdüz yerlere gidelim... Konya'ya gidelim...
Bakılır...

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Kimi inanmaz
Kiminin kalbinde Tanrı,
Kimi küser hayatına
Kimi yakalar yıldızları..."
Teoman'ın şarkısından

● **Bir başkaydı benim memleketim... Şimdi bir başkan hevesinin peşine takılmış durumda... İnsanı hiç bir yere gitmeden sürgün psikolojisine sokmak da bir tuhaf başarı valla, tebrikler Uzun Adam ve danışmanı Hidayet Türkoğlu...**

● Kıbrıs, kuzeyi güneyi bırakıp tek toplum olur. Türkiye ve Kıbrıs, aynı gün Avrupa Birliği'ne buyur edilir. Bi kere de bi şeyin tamamına ermesini görmeyelim mi peki?

● **'Askeri vesayeti' kaldırmakla övünen kişi, nasıl olur da bir zalim komutan halet-i ruhiyesine bürünür? Adamda zihin ussuz bucaksız yeminle... Hadi o halli, o kadar danışman, konfor içinde yaşamacılar, bi tanesi de çıkıp ''Efendim siz zaten otoritesiniz,ekstra otoriter olmaya ne gerek var'' demiyo mu yahu?**

● "Biz" olmayı beceremeyenlerin ülkeleri, finalde "Onlar"ın işgaline uğrayacaktır...

Türklük: İşsizlik, bizim işimiz!

● **Hakkaten de geometri bilmeyen girmesin!.. A'nın sosyalleşmiş haliyle B'nin münzeviliği nasıl eşit olabiliyor? Geometrisiz nasıl açıklanabilir?**

● "Benim adım 1, becerikliyimdir!" - Baby TV'den

● **Al işte, Ukrayna futbol liginde Shakhtar Donetsk, Metallist'i 8-1 yendi en son. Lucescu'dan dolayı S.Donetsk'i tutan biriyim ama konu o takım, bu takım değil. Futbola artık sağlam bir 'teamül' gelmeli ve beş farktan fazla atılmamalı. Bu tüzük kuralı değil, centilmenlik raconu olmalı. Karşındaki de profesyonel ve "5-0" zaten gayet net skor. Bundan sonrası şova, eğlenceye giriyor, onun da sporla, oyunla bir ilgisi yok. Tavla bile altıdan fazlasına izin vermiyor yahu, rakibine 7-8 fark bir nevi ayıp oluyor. Ayarlansın bunlar! Saygı duymadığın rakibi yendiğinde sevinemezsin ki zaten...**

● Yandığında nasıl ısıtıyorsa artık, yanmayan soba resmen üşütüyo lan insanı!..

● **Filmin orjinal adı "Chinese Puzzle", dilimize ''Aşk Bilmecesi'' olarak çevirmişler. Geçen televizyonda denk geldim, seyrettim. Güzel filmdi ama konumuz o değil.**

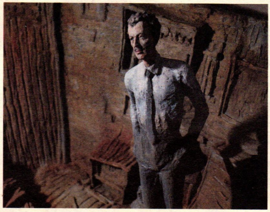
Filmin kapanış jeneriğine bakarken, çok acaip bir isme denk geldim. Adı soyadı "Adam Delisi" olan biri vardı ekipte. Muhtemelen italyan asıllı bu kişi, adının türkçede ne anlama geldiğini hiç duymuş mudur acaba? Bence en az bir kere duymuştur. Duymadıysa n'apiim canım, o zaman ilerleyen günlerde duyacaktır...

● Durum buğdayı: Ekmeğimdeyim!...

● **Hadi miyopluk kabulüm, uzağı göremiyoruz, şimdi bi de yakın problemi belirdi ufak ufak. Ben napıyorum peki, böyle durumlarda gözlüğü çıkarıp yakını daha net görüyorum. Rahmetli babam gazete okurken yapardı böyle biz çocukken, insan gerçekten de giderek benziyo babasına hafız...**

● **"Zenciler prensesi olacağım... Hayat işte o zaman** başlayacak..." - Kurtuluş'ta duvar yazısı

● Anayurt Oteli'nden Muhsin Bey'e, Masumiyet'ten Canım Kardeşim'e, bizim filmlerin tipleri, sahneleri, heykelleri. Heykeltraş Çağdaş Erçelik'in "Türk Filmi" adlı sergisi, Yeşilçam harmanlıyor. Çok sayıdaki heykelden sadece iki tanesine yer verebiliyorum. Serginin afişi, Atıf Yılmaz'ın 1966'da çektiği "Ah Güzel İstanbul" filminden bir kareyi taşıyor. Sadri Alışık'ın can verdiği Haşmet İbriktaroğlu adlı fotoğrafçı, filmin kahramanıdır ve "Kulübe-i Ahsan" adını verdiği barakasında yaşar. Yani: Hüzünle Kulübesi. (Bu güzel isim, her şeye olur, mutlaka kullanılacaktır!)

Münir Özkul'un "Ben, Yaşar Usta!" enstantanesine iki ayrı çalışmada yer vermiş Çağdaş. Yeşilçam'ın sultanı Türkan Şoray elbette unutulmamış. Tuncel Kurtiz, o etkili bakışlarını büstüne taşımayı bilmiş. Ayrıca Ferhan Şensoy müptelaları için bir sürpriz de mevcut sergide. "Türk Filmi", 9 Nisan 2016'da açılacak ve 3 Mayıs'a kadar sürecek. (Teşvikiye, Galeri Eksen)

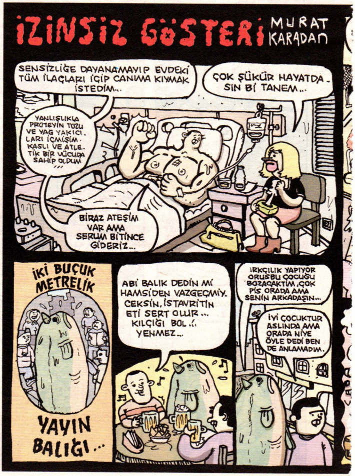
● **"Deneyimsizlik, pandalara acı böğürtlenleri tattırıyor!" Bu cümleyi, yıllar önce bir belgeselde duydum, unutamadığım gibi unutturmadım da. Letonya şiirinden çeviri desen yerler, öyle bir işliyor insanın içine durduk yerde...**

● Sürünün en önünde giden koyuna 'kösemen' deniyor. Diğer koyunlar demiyor tabii, gene insanlar diyor...

● **Haklı kim, terkeden kim, bir yere kadar. Tüm ayrılan sevgililer, bir ortak dertle, "unutamamakla" lanetlendikleri için detaylar önemini kaybeder.**

● Aile halkı, ev ahalisi anlamında bir kelime: Horanta! Kelime oyuncularına selamlar...

● **Tolstoy ve Dostoyevski, ömürleri boyu, birbirleriyle hiç görüşmemişler! Aşırı gururlarından olduğu söyleniyor, ''Önce o benim ziyaretime gelsin!'' diye tutturmuş ikisi de. Buna karşın, ikili Turgenyev'in batıcılığını eleştirmede tam bir birlik içinde bulunmuşlar. Tolstoy, bir gün Turgenyev'i akşam çayına çağırmış. Tatlı tatlı konuşurlarken konu, dönüp dolaşıp batıcılığa gelince ikisi de parlamış, Birbirlerini kırmışlar, karşılıklı suçlamalarda bulunmuşlar, dargın ayrılmışlar. Sonra Tolstoy iyice celallenmiş, bir mektup yazarak Turgenyev'i düelloya davet etmiş. Turgenyev, daha kamil davranarak bir karşı mektupla özür dilemiş de Tolstoy'u yatıştırmış. Lakin aralarındaki soğukluk, Turgenyev'in 1883'teki ölümüne dek sürmüş... (Dostoyevski-Turgenyev derbisi de haftaya!)**

rlar ''reza'' ır, yiyemezsi- edik miydi!?

● Ilgaz Dağları'nı ta uzaktan görseniz anlarsınız, niye havası tertemiz tek ilin Çankırı olduğunu. İl olan Çankırı, mevzunun asıl olay yeri Ilgaz...

● **Ününün zirvesindeyken ''Bıktım artık bacaklarımın konuşulmasından'' demiş Marlene Dietrich, ''onlar sadece benim yürüyebilmemi sağlıyorlar!'' Ama geçmiş olsun, bunu dediğinde bacakları bir milyon dolara sigortalanmış bile...**

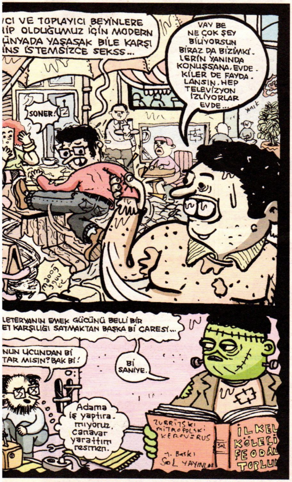
● Kapşonlulardan korkan köpek de gördüm, görmedim değil...

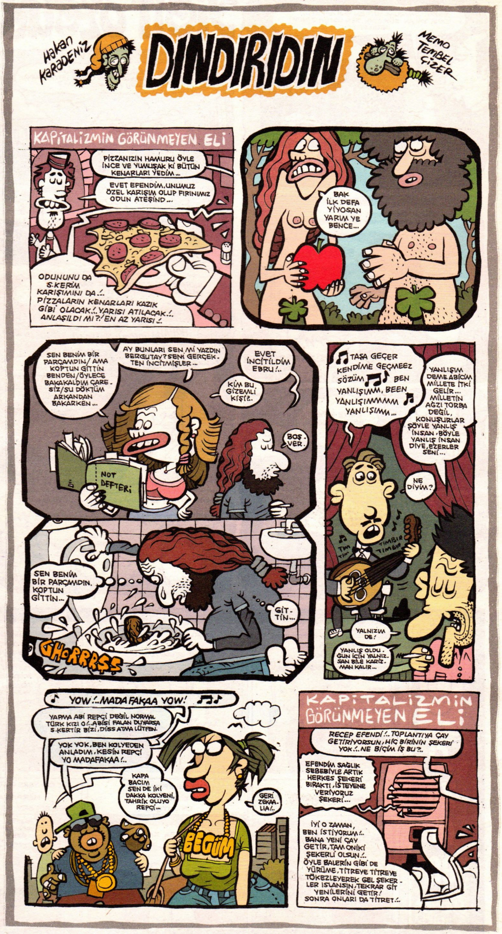
● **Nur içinde yatsın, çok iyi kalpli, haza beyefendi bir akrabamız vardı Sefer Amca diye. Annemgil ''Sefer Enişte'' derdi. Sefer amcamız hep, çizgili takım elbiseler giyerdi. Yıllar yılı, ne zaman çizgili pantolon gördüysek, ''Sefer enişte gibi'' lafıyla büyüdüm. Öyle işlemiş ki kafama, halen daha durduramıyorum, çizgili takım, pantolon Sefer amca işidir!**

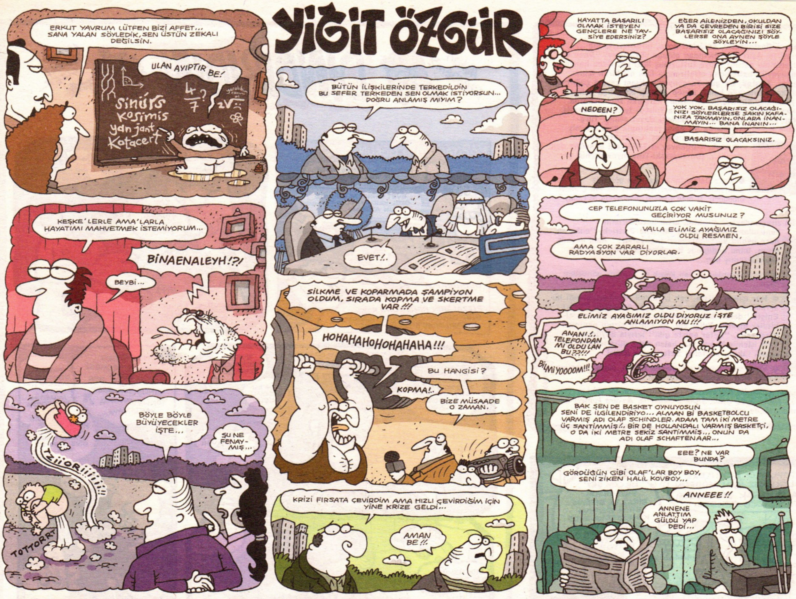
● Valla sen kaybedersin Avrupa Birliği, yayla çorbasına hasret ölüp gidecen, haberin yok!

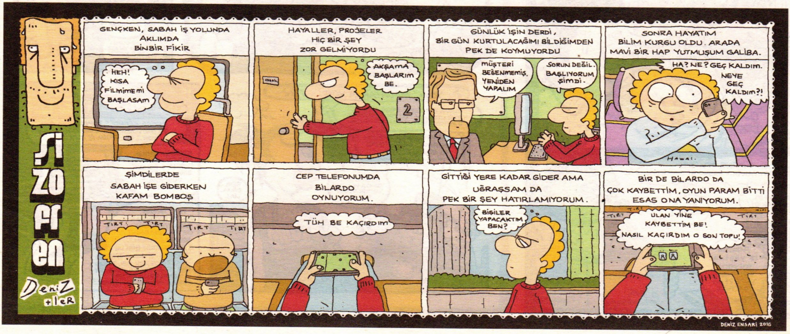
Şirin Soysal'ın "Mutlu Melankolik" adlı albümünün ilk tanıtım konseri 13 Nisan 2016 günü, Şişhane Salon'da. Ankara konseri ise 23 Nisan'da, Route adlı mekanda...

vedatozdemiro@gmail.com

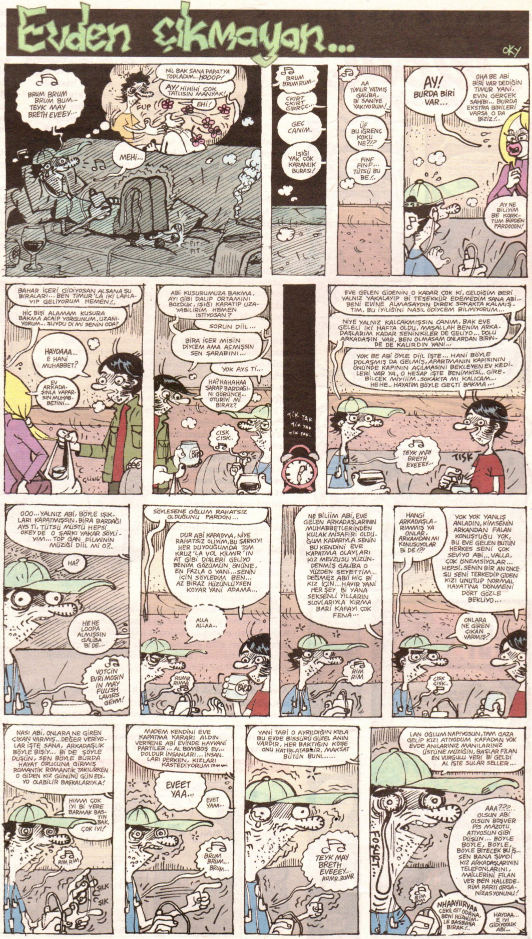

YİĞİT ÖZGÜR
ERKUT YAVRUM LÜTFEN BİZİ AFFET... SANA YALAN SÖYLEDİK, SEN ÜSTÜN ZEKALI DEĞİLSİN.
ULAN AYIPTIR BE!
Sinüs kosinüs yan jant Kotacert
BÜTÜN İLİŞKİLERİNDE TERKEDİLDİN BU SEFER TERKEDEN SEN OLMAK İSTİYORSUN... DOĞRU ANLAMIŞ MIYIM?
EVET!.
HAYATTA BAŞARILI OLMAK İSTEYEN GENÇLERE NE TAVSİYE EDERSİNİZ?
EĞER AİLENİZDEN, OKULDAN YA DA ÇEVREDEN BİRİSİ SİZE BAŞARISIZ OLACAKSINIZ! SÖYLERSE ONA AYNEN ŞÖYLE SÖYLEYİN...
NEDEEN?
YOK YOK. BAŞARISIZ OLACAĞINIZI SÖYLERLERSE SAKIN KAFANIZA TAKMAYIN, ONLARA İNANMAYIN... BANA İNANIN...
BAŞARISIZ OLACAKSINIZ.
KEŞKE'LERLE AMA'LARLA HAYATIMI MAHVETMEK İSTEMİYORUM...
BİNAENALEYH!?!
BEYBİ...
SİLKME VE KOPARMADA ŞAMPİYON OLDUM, SIRADA KOPMA VE SKERTME VAR!!!
HOHAHAHOHOHAHAHA!!!
BU HANGİSİ?
KOPMA!.
BİZE MÜSAADE O ZAMAN.
CEP TELEFONUNUZLA ÇOK VAKİT GEÇİRİYOR MUSUNUZ?
VALLA ELİMİZ AYAĞIMIZ OLDU RESMEN.
AMA ÇOK ZARARLI RADYASYON VAR DİYORLAR.
ELİMİZ AYAĞIMIZ OLDU DİYORUZ İŞTE ANLAMIYON MU!!!
ANAN!.! TELEFONDAN MI OLDU LAN BU??!!!
BİLMİYOOOOM!!!
BÖYLE BÖYLE BÜYÜYECEKLER İŞTE...
ŞU NE FENAYMIŞ...
ZIIOR
TOTTORRT
KRİZİ FIRSATA ÇEVİRDİM AMA HIZLI ÇEVİRDİĞİM İÇİN YİNE KRİZE GELDİ...
AMAN BE!!.
BAK SEN DE BASKET OYNUYOSUN SENİ DE İLGİLENDİRİYO... ALMAN Bİ BASKETBOLCU VARMIŞ ADI OLAF SCHINDLER. ADAM TAM İKİ METRE ÜÇ SANTİMMİŞ!. BİR DE HOLLANDALI VARMIŞ BASKETÇİ, O DA İKİ METRE SEKİZ SANTİMMİŞ... ONUN DA ADI OLAF SCHAFTENAAR...
EEE? NE VAR BUNDA?
GÖRDÜĞÜN GİBİ OLAF'LAR BOY BOY, SENİ ZİKEN HALİL KOVBOY...
ANNEEE!!
ANNENE ANLATTIM GÜLDÜ YAP DEDİ...

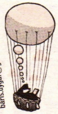

Şizofren
Deniz +ler
GENÇKEN, SABAH İŞ YOLUNDA AKLIMDA BİNBİR FİKİR
HEH! KISA FİLMİME Mİ BAŞLASAM
HAYALLER, PROJELER HİÇ BİR ŞEY ZOR GELMİYORDU
AKŞAMA BAŞLARIM BE.
GÜNLÜK İŞİN DERDİ, BİR GÜN KURTULACAĞIMI BİLDİĞİMDEN PEK DE KOYMUYORDU
MÜŞTERİ BEĞENMEMİŞ. YENİDEN YAPALIM
SORUN DEĞİL. BAŞLIYORUM ŞİMDİ.
SONRA HAYATIM BİLİM KURGU OLDU. ARADA MAVİ BİR HAP YUTMUŞUM GALİBA.
HA? NE? GEÇ KALDIM.
NEYE GEÇ KALDIM?!
HAWAI
ŞİMDİLERDE SABAH İŞE GİDERKEN KAFAM BOMBOŞ
TIRT
CEP TELEFONUMDA BİLARDO OYNUYORUM.
TÜH BE KAÇIRDIM
GİTTİĞİ YERE KADAR GİDER AMA UĞRAŞSAM DA PEK BİR ŞEY HATIRLAMIYORUM.
BİŞİLER YAPACAKTIM BEN?
BİR DE BİLARDO DA ÇOK KAYBETTİM, OYUN PARAM BİTTİ ESAS ONA YANIYORUM.
ULAN YİNE KAYBETTİM BE! NASIL KAÇIRDIM O SON TOPU!
DENİZ ENSARİ 2016

AMAZON esintisi
Cansın Çağlar
ISABELLAA LAN ÇOK İYİ BEE.
AYNEN...
klikita klikit klikita
ERTUĞRUL KOKUSUNU ALMIŞTIR ABİ O KIZIN... SEN EVLİ BARKLI ADAMSIN Bİ DE YANİ...
EVİ BARKI MI OLUR OLUM... BİZDE DE VAR YANİ BİŞİLER...
HAYIRDIR BEYLER, YÜZÜNÜZ KİREÇ? ISABELLA DEPREMİ Mİ HAHAHA?! NASI AMA.
FENA... HALİL BEY'İN STAJYERİ... BİR AYI VAR, SONRA Bİ DAHA BULAMAZSIN...
BİZE Bİ AY YETER ABİ SENİN BÜTÜN SKORU BİZ BİR AYDA YAPIYORUZ HAHA! SKOR KAÇ SKOR SEN ONU SÖYLE...
YERLİ Mİ YABANCI MI?
VAAY HEHE HELAAL...
Ohh güzel savuşturdum.
ARİF?
III... YANİ... BENİM ON-ONİKİ OLMUŞTUR SANIRIM...
AMA ÇOĞU YABANCIDIR ÖYLE SÖYLİYİM...
PAT PATA PAT PAT
ON İKİ Mİ? YOK SEKİZ BİN -MINA KOYIM...
ABİ İNSAN ATAR DA ÜSTÜ... RUPLU ATAR, BU NEDİR YA?!
ADAMIN YÜZÜNE CAN GELDİ LAN. TABİ ISABELLA SENİN MASANIN TAM KARŞISINDA OTURUYO Dİ Mİ?
AA NEREYE LAN? KÜSTÜN MÜ?
YÜZÜME IŞIK VURUYO YAA IŞIK!.. YOK BÖYLE BİŞEY!.. SİZ TABİ OFİSİN IŞIK ALMAYAN TARAFISINIZ IHIH!!
...
ıhıhıhı...
yerim!..
TÜMAY BEY!?
EŞİNİZDEN.
Bebeğime
Fırp!
...
Ahahaha... En ay viz layk... WAOW!
İhihihihi...
RUOAR
Isabella, rayt? May neym iz Arif...
Haaay... İhihihi...
TIKI
SON

Evden çıkmayan...
OKY
BRUM BRUM BRUM BUM... TEYK MAY BRETH EVEEY...
NİL BAK SANA PAPATYA TOPLADIM... HOOOP!
AY! HİHİHİ ÇOK TATLISIN MANYAK!
FUP
EHİ!
MEHİ...
PIT PIT
BRUM BRUM RUM...
ÇKIRT ÇKIRT GIRRÇÇ...
GEÇ CANIM.
IŞIĞI YAK ÇOK KARANLIK BURASI!
AA TİMUR YATMIŞ GALİBA, Bİ SANİYE YAKIYORUM!
ÜF BU İĞRENÇ KOKU NE?!?
FİNF FİNF... TÜTSÜ BU BE!..
AY! BURDA BİRİ VAR...
OHA BE ABİ BİRİ VAR DEDİĞİN TİMUR YANİ, EVİN GERÇEK SAHİBİ... BURDA EKSTRA BİRİLERİ VARSA O DA BİZİZ!..
AY NE BİLİYİM BE KORKTUM BİRDEN PARDOOON!
BAHAR İÇERİ GİDİYOSAN ALSANA ŞU BİRALARI... BEN TİMUR'LA İKİ LAFLAYIP GELİYORUM HEMEN!..
HİÇ BİŞİ ALAMAM KUSURA BAKMA ACAİP YORGUNUM, UZANIYORUM... ŞUYDU Dİ Mİ SENİN ODA?
HAYDAAA... E HANİ MUHABBET?
EV ARKADAŞINLA YAPARSIN MUHABBETİNİ...
ÇLING
ABİ KUSURUMUZA BAKMA, AYI GİBİ DALIP ORTAMINI BOZDUK, IŞIĞI KAPATIP UZAYABİLİRİM HEMEN İSTİYOSAN?
SORUN DİİL...
BİRA İÇER MİSİN DİYCEM AMA AÇMIŞSIN SEN ŞARABINI...
YOK AYS Tİ...
HA? HAHAHAA ŞARAP BARDAĞINI GÖRÜNCE... OTURİYİ Mİ BİRAZ?
ÇISK ÇISK..
TİK TAK TİK TAK TİK TAK.
EVE GELEN GİDENİN O KADAR ÇOK Kİ, GELDİĞİM BERİ YALNIZ YAKALAYIP Bİ TEŞEKKÜR EDEMEDİM SANA ABİ... BENİ EVİNE ALMASAYDIN DİREK SOKAKTA KALMIŞTIM, BU İYİLİĞİNİ NASIL ÖDİYCEM BİLMİYORUM...
NİYE YALNIZ KALCAKMIŞSIN CANIM, BAK EVE GELELİ İKİ HAFTA OLDU, MAŞALLAH BENİM ARKADAŞLARIM KADAR SENİNKİLER DE GELİYO... DOLU ARKADAŞIN VAR, BEN OLMASAM ONLARDAN BİRİNDE DE KALIRDIN YANİ...
YOK BE ABİ ÖYLE DİİL İŞTE... HANİ BÖYLE DOLAŞMIŞ DA GELMİŞ, APARTMANIN KAPISININ ÖNÜNDE KAPININ AÇILMASINI BEKLEYEN EV KEDİLERİ VAR YA, O HESAP İŞTE BENİMKİSİ... GİREBİLCEK MİYİİİM, SOKAKTA MI KALICAM... HEHE.. HAYATIM BÖYLE GEÇTİ BAKMA...
TEYK MAY BRETH EVEEEY...
TISK
OOO... YALNIZ ABİ, BÖYLE IŞIKLARI KAPATMIŞSIN, BİRA BARDAĞI AYS Tİ, TÜTSÜ MÜSTÜ HEPSİ OKEY DE O ŞARKI YAKAR SÖYLİYİM... TOP GAN FİLMİNİN MÜZİĞİ DİİL Mİ O?..
HA?
HEHE LOOPA ALMIŞSIN GALİBA Bİ DE...
VOTÇİN EVRİ MOSIN İN MAY FULİSH LAVIRS GEYM!
SÖYLESENE OĞLUM RAHATSIZ OLDUĞUNU PARDON...
DUR ABİ KAPATMA, NİYE RAHATSIZ OLİYİM, BU ŞARKIYI HER DUYDUĞUMDA TOM KRUZ'LA VOL KİLMIR'IN AT GİBİ DİŞLERİ GELİYO BENİM GÖZÜMÜN ÖNÜNE, EN FAZLA O YANİ... SENİN İÇİN SÖYLEDİM BEN... AZ BİRAZ HÜZÜNLÜYSEN KOYAR YANİ ADAMA...
ALLA ALLAA...
RUMR RUMR
NE BİLİİM ABİ, EVE GELEN ARKADAŞLARININ MUHABBETLERİNDEN KULAK MİSAFİRİ OLDUĞUM KADARIYLA SENİN BU KENDİNİ EVE KAPATMA OLAYLARI KIZ MEVZUSU YÜZÜNDENMİŞ GALİBA O YÜZDEN ŞEYETTİM... DEĞMEZ ABİİ HİÇ Bİ KIZ İÇİN... HAYIR YANİ HER ŞEY Bİ YANA SEKSENLİ YILLARIN SLOVLARIYLA KIRMA BARİ KAFAYI ÇOK FENA...
RİM RİM
HANGİ ARKADAŞLARIMMIŞ YA ONLAR, ARKAMDAN MI KONUŞUYOLAR Bİ DE!?!
YOK YOK YANLIŞ ANLADIN, KİMSENİN ARKANDAN FALAN KONUŞTUĞU YOK, BU EVE GELEN BÜTÜN HERKES SENİ ÇOK SEVİYO ABİ... VALLA, ÇOK ÖNEMSİYOLAR... HEPSİ, SENİN BİR AN ÖNCE ŞU SENİ TERKEDİP GİDEN KIZI UNUTUP NORMAL HAYATINA DÖNMENİ DÖRT GÖZLE BEKLİYO...
ONLARA NE GİREN ÇIKAN VARMIŞ?
ÇISK ÇISK..
NASI ABİ, ONLARA NE GİREN ÇIKAN VARMIŞ... DEĞER VERİYOLAR İŞTE SANA, ARKADAŞLIK BÖYLE BİŞİY... Bİ DE ŞÖYLE DÜŞÜN, SEN BÖYLE BURDA HAYAT ORUCUNA GİRMİŞ ROMANTİK ROMANTİK TAKILIRKEN O GİDEN KIZ GÜNÜNÜ GÜN EDİYO OLABİLİR BAŞKALARIYLA!
HIMM ÇOK İYİ Bİ YERE BARMAK BASTIN BAK, ÇOK İYİ!
RIM RIM
ŞILK ŞIK
MADEM KENDİNİ EVE KAPATMA KARARI ALDIN VERSENE ABİ EVİNDE HAYVANİ PARTİLER... AL BOMBOŞ EV... DOLDUR İNSANLARI... İNSANLARI DERKEN, KIZLARI KASTEDİYORUM TAMAM
EVEET YAA...
EVET YAAA...
BRUM BRUM... BRUM...
YANİ TABİ O AYRILDIĞIN KIZLA BU EVDE BİSSÜRÜ GÜZEL ANIN VARDIR, HER BAKTIĞIN KÖŞE ONU HATIRLATABİLİR, MAKSAT BÜTÜN BUNL.....
F... F...
TEYK MAY BRETH EVEEEY... RUMR.. RUMR
LAN OĞLUM NAPIYOSUN, TAM GAZA GELİP KIZI ATIYODUM KAFADAN YOK EVDE ANILARINIZ MANILARINIZ ÜSTÜNE MÜZİĞİN, BAŞLAR FİLAN EN VURGULU YERİ Bİ GELDİ AL İŞTE SULAR SELLER...
FOŞURT...
AAA??? ... OLSUN ABİ OLSUN BOŞVER PİS MAZOTU ATIYOSUN GİBİ DÜŞÜN... BÖYLE BÖYLE, BÖYLE, BÖYLE BİTECEK BU İŞ... SEN BANA ŞİMDİ KIZ ARKADAŞLARININ TELEFONLARINI, MAİLLERİNİ FİLAN VER BEN HALLEDERİM PARTİ ORGANİZASYONUNU!
RİM RİM
NHAAYIIRYAA ÇEKİL GİT ODANA, BENİ HÜZNÜMLE BAŞBAŞA BIRAK!..
HAYDAA... E İYİ GİDİYODUK ABİ...

info@cengizustun.com

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR
barisuygur@gmail.com

Önce bir gerçek. Hepimiz ortalama iki üç yılda bir hastalanıyor, en azından nezle oluyoruz. Ha, atla deve değil ama bu hastalıkların en küçüğü bile hayatımızın doğal akışını bozuyor. Nezleden ciddi hastalıklarla zaten ancak ilaçlarla başa çıkabiliyor ve bunu da çok çok iki yüz yıldır falan yapabiliyoruz. Ondan önceki yüz binlerce yıl boyunca hemen her hastalıktan sapır sapır dökülüp ölüyoruz.

Neticede hayli kırılgan canlılarız ve üstelik **çok azımızın kafası çalışıyor**. Dünya nüfusunun %98'i; o kafası çalışan %2'nin, şansı yaver gidip imkân bulan %1'inin, inatçı ve çalışkan yüzde yarımı sayesinde kör topal idare ediyor. Varlığımızı borçlu olduğumuz insanların, toplam nüfusun milyonda birinden ibaret olduğunu bir çırpıda anladıysanız, siz de onlardan ya da en azından %2'den biri olabilirsiniz. Ben iki saat "eee.. altı kere sekiz, kırksekiz; elde var dört..." diye hesap yapıp anca buldum ki ortadaki rakamlar sadece 1, 2 ve 5; nasıl oldu da sürecin bir noktasında işin içine 6 ve 8 girdi onu hiç bilemiyorum.

Yani aramızdaki her yüz kişiden, ikisinin parlak bir zekâsı var. Şurada kırk kişiyiz, birbirimizi biliriz; kendimizi kandırmayalım: Tamam, enfes teknolojik gelişmeler yaşadık, dünya parmaklarımızın ucunda, hayâl edemeyeceğimiz şeyler bulduk ama, kaçımızı taş devrine ışınlasak, o devirdeki insanlara zerre miskâl faydası olur? "Photoshop'ta hızlıyım," "SAP sertifikam var," "Sosyal medya uzmanıyım," gibi yetenekleri saymıyorum zaten. Hadi iyi ok atan falan varsa neyse de kesin o zamanın insanı on kat iyi ok atıyordur, neticede adamın hayatı ona bağlı.

Bak oradan itiraz eden var. Bir de yazıyı okurken müstehzi müstehzi gülüp bana "Senin faydan olmaz tabii," diyor. E hadi, üstelik daha yakın çağlara gönderelim paşamızı, buyur git dördüncü yüzyılda sergile hünerlerini, al bakalım gariban dördüncü yüzyıl halkının aklını. Bahse girerim çoğumuz alamayız. Kaldı ki ben o yüzyılın hidrolik mühendislik işlerini hâlâ anlamıyorum, olan yine bana olur; ben değil, onlar benim aklımı alır otururum aşağı. Roma dönemine teknoloji götürebilecek bir durumum yok yani.

Ayrıca dergi olarak hep beraber Roma dönemine ışınlansak, olacaklar belli: Yani bunu söylemek üzücü ama, dergimizin çizerleri, başta ağzı kulaklarına varan Memo olmak üzere duvarlara müstehcen grafitiler yapacak, yazarları da sokaklarda tellâllik yapıp, "**Senatonun yeni kararını beğenmedim, Bizim Konsül tam bir ayı, diktatörlüğe oynuyor pezevenk**," falan diye agorada boş boş geyik çevirecek.

Belki Ömer Göksel'le Cihan Kılıç adamların bir işine yarar, baraj inşaatında hesap falan yaparlar ama geri kalanımız en iyi ihtimalle "Roma Medeniyetinde Günlük Yaşam" ünitesine konu oluruz. Ünitenin orta yerinde de Memo'nun, konsüllerden biriyle dalga geçmek için çizdiği, konsülü olmayacak şahıslarla cinsel ilişki esnasında gösteren bir grafiti yer alır ve kitap Türkiye'de basılıyorsa o da yer almaz zaten.

Ha tabii aramızda Roma'yı ansızın yüzlerce yıl ileri götürebilecek de var ama onlar kendilerini biliyor ve zaten hiç üzerlerine alınmıyor eşekler. Biz de hem bu insanlar sayesinde medeniyetin tadını çıkartıyor ve üstelik kıskanç olduğumuz için bir de durduk yere küfrediyoruz heriflere. Yani halimiz ortada, aramızda çok küçük miktarda bulunan bir grup insan sayesinde sefa sürüyoruz, sefa sürdükçe de kendimizi bir halt sanıyoruz. Hâlbuki antibiyotik, antiseptik olmasa, yarımız çoktan nalları dikmiş olacak.

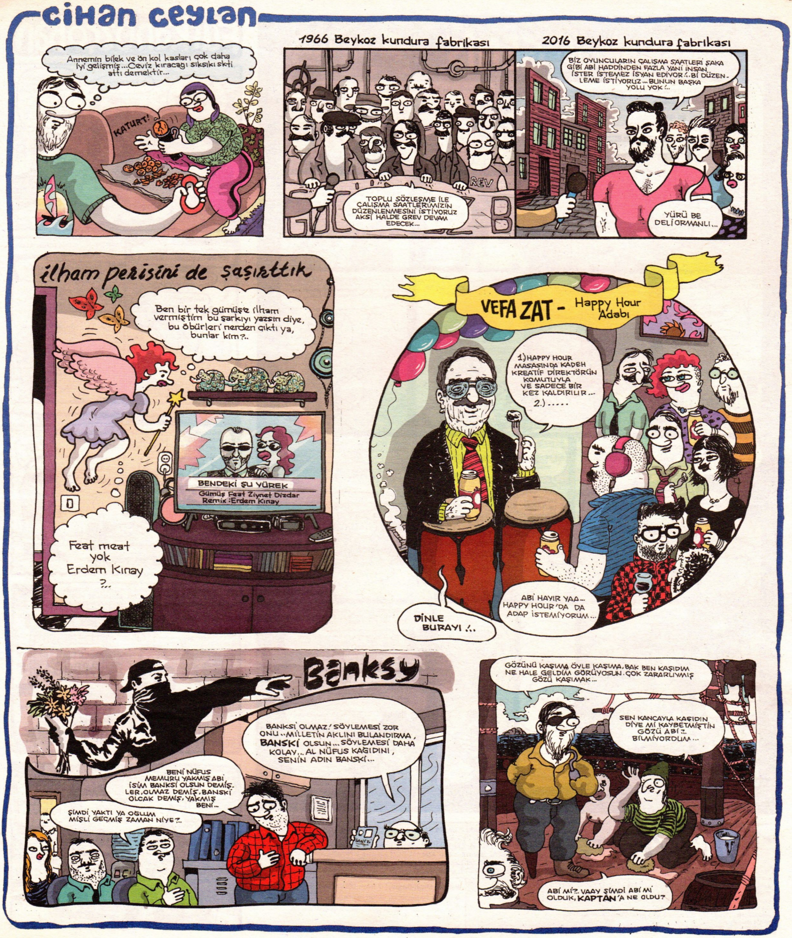
Ha bu gerçek ortada olduğu hâlde, aynada kendine hayranlıkla bakıp **"Böyle mükemmel bir varlık tesadüfen oluşmuş olabilir mi?"** diye böbürlenen var. Hadi bu çirkin kibri geçtim; adam neye göre daha mükemmel olduğunu söylese içim yanmayacak. Öte yandan dünyanın en çirkin gerçeklerinden olan **"bazı insanların, hayatlarını borçlu oldukları dünyanın %2'sinden nefret ediyor olmasının"** sebeplerinden biri budur. Bilim ve teknolojinin ilerlemesini nüfusun çok küçük bir kısmının tek başına sağladığı gerçeği, bu insanların yüzüne dalga geçercesine çarpar, böbürlendiği kusursuzluğunda onulmaz yaralar açar, mükemmelliğinin façasını bozar, tadını kaçırır. İşte bu yüzden bazı insanlar, %2'yi de, o %2'nin söylediklerine kıymet verenleri de hiç mi hiç sevmezler.

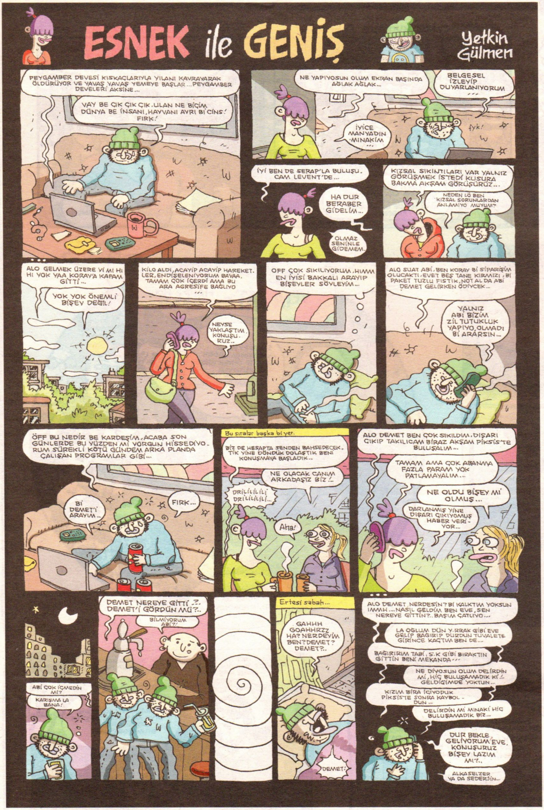
Dünyada bu tip insanların azınlıkta, %2'nin söylediklerine kıymet verenlerin çoğunlukta olduğu ülkeler, kendi %2'lerinin üzerine titrer ve başka ülkelerin %2'lerini de kendilerine katmak için çabalarlar. Ama %2'yi sevmeyenlerin çoğunlukta olduğu ülkelerde, belki de kendi böbürlenmelerine engel oldukları için %2 kibirli olmakla suçlanır ve "Kimsin sen! Sen kim oluyorsun!"larla başka ülkelere kadar kovalanır.

%2'sini kovalamış, sindirmiş, susturmuş toplumlar ancak diğer toplumların ürettikleriyle yaşayıp kendi kendileriyle böbürlenmeye devam ederler. Üzerinden sadece başka ülkelerin otomobillerinin geçtiği köprüler, sadece başka ülkelerin uçaklarının indiği havaalanları, başka ülkelerin yazılımlarının, başka ülkelerin donanımlarında çalıştığı para verilip alınmış bilgisayarlar ve arada bir de, neredeyse sopayla kovaladığı insanların başka ülkelerin altyapısı sayesinde aldıkları ödüllerle övünürler.

*** Engin Ergönültaş rahatsızlığından dolayı bu hafta yazısını yazamadı. Kendisine acil şifalar diliyoruz.**

cihan ceylan
Annemin bilek ve ön kol kasları çok daha iyi gelişmiş... Ceviz kıracagı sıksıkı sıktı attı demektir...
KATURT!
1966 Beykoz kundura fabrikası
TOPLU SÖZLEŞME İLE ÇALIŞMA SAATLERİMİZİN DÜZENLENMESİNİ İSTİYORUZ AKSİ HALDE GREV DEVAM EDECEK...
2016 Beykoz kundura fabrikası
BİZ OYUNCULARIN ÇALIŞMA SAATLERİ ŞAKA GİBİ ABİ HADDİNDEN FAZLA YANİ İNSAN İSTER İSTEMEZ İSYAN EDİYOR!.. Bİ DÜZENLEME İSTİYORUZ... BUNUN BAŞKA YOLU YOK!..
YÜRÜ BE DELİ ORMANLI...
ilham perisini de şaşırttık
Ben bir tek gümüşe ilham vermiştim bu şarkıyı yazsın diye, bu öbürleri nerden çıktı ya, bunlar kim?..
BENDEKİ ŞU YÜREK
Gümüş Feat Ziynet Dizdar
Remix: Erdem Kınay
Feat meat yok Erdem Kınay ?..
VEFA ZAT - Happy Hour Adabı
1) HAPPY HOUR MASASINDA KADEH KREATİF DİREKTÖRÜN KOMUTUYLA VE SADECE BİR KEZ KALDIRILIR...
2.) .....
DİNLE BURAYI!..
ABİ HAYIR YAA... HAPPY HOUR'DA DA ADAP İSTEMİYORUM...
Banksy
BANKSİ OLMAZ! SÖYLEMESİ ZOR ONU.. MİLLETİN AKLINI BULANDIRMA, BANSKİ OLSUN... SÖYLEMESİ DAHA KOLAY... AL NÜFUS KAĞIDINI, SENİN ADIN BANSKİ...
BENİ NÜFUS MEMURU YAKMIŞ ABİ İSİM BANKSİ OLSUN DEMİŞLER, OLMAZ DEMİŞ, BANSKİ OLCAK DEMİŞ, YAKMIŞ BENİ...
ŞİMDİ YAKTI YA OĞLUM MİŞLİ GEÇMİŞ ZAMAN NİYE?..
GÖZÜNÜ KAŞIMA ÖYLE KAŞIMA, BAK BEN KAŞIDIM NE HALE GELDİM GÖRÜYOSUN. ÇOK ZARARLIYMIŞ GÖZÜ KAŞIMAK...
SEN KANCAYLA KAŞIDIN DİYE Mİ KAYBETMİŞTİN GÖZÜ ABİ?.. BİLMİYORDUM...
ABİ Mİ?.. VAAY ŞİMDİ ABİ Mİ OLDUK, KAPTAN'A NE OLDU?

UYKUSUZ

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd. : Nuri Açar
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar
MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Utku Coşkun, Kerem Pişkin, Murat Cengiz
Kaligrafi: Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler
Halkla İlişkiler: Songül Yoldaş
Ofis Sorumlusu: Selami Yamak

Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Matbaacılık ve Yayıncılık Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: **Yurtiçi:** 190 TL **Amerika:** 120$ **Avrupa:** 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 **USD:** TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 **EUR:** TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

Haftalık Mizah Dergisi | 7 Nisan 2016 | Sayı: 449

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

gelen kutusu

Caner DAĞLI

Uğur AKSOY

Armağan GÜVEN

Arda Kaan ÖZCAN

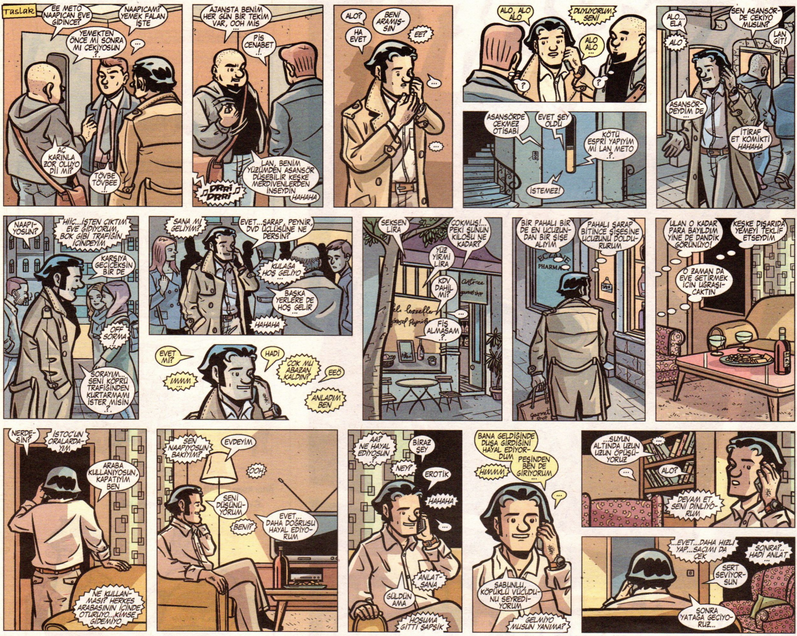

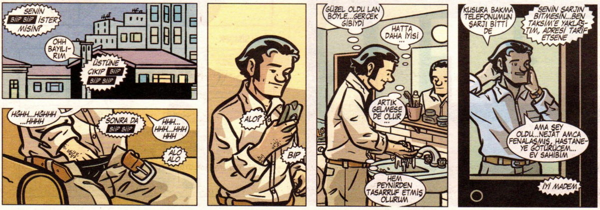
Teysir ŞİMŞEK

OTİSABİ®

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

Hayal ettiğim şeyi önce kağıda karalarım, ama sonra bu taslağı temize çektiğimde tam istediğim gibi olmaz bazen. Ondaki duygudan, heyecandan çok uzaktır. Kupkuru, tatsız bir resim çıkar ortaya. Umarım "çöp adam bile çizemem" diyenler de anlamıştır derdimi.

-SON-

SAYI: 2016/16 No: 450
3,50 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4 TL.

UYKUSUZ

50 milyona yakın Türk vatandaşının kimlik bilgileri internete sızdırıldı.

Aile Bakanı Sema Ramazanoğlu cinsel istismar haberlerinin sık verilmesinin çocukları ve aileleri rencide ettiğini söyledi.

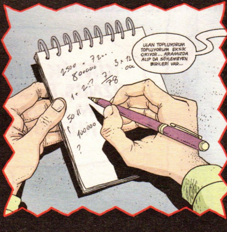
Protestolardan korkan Tayyip Erdoğan Beşiktaş'ın yeni stadını seyircisiz açtı.

Barış bildirisine imza atan akademisyenler polis olduğunu söyleyen kişiler tarafından aranarak Vatan Emniyet Müdürlüğüne ifade vermeye çağrıldı.

Reza Zarrab'ın ortağı Babek Zencani Türkiye'de dağıtılan rüşvetin toplam rakamını verdi: 8.5 milyar dolar!

2014 yılında, "18 yaşındakinin zinasına karşı çıkamıyorsanız, 17 aylık bebeğe tecavüze karşı çıkmak timsahın gözyaşıdır" diyen Samsun Müftüsü'nün Ensar Vakfı'yla bağlantılı olduğu ortaya çıktı.

AKP milletvekili Selçuk Özdağ hayvan tecavüzüne verilen 6 ay cezayı çok buldu.

UYUYUN LAN

Sevgilim Uykusuz okurlarım; Bi de iyi tarafından bakın lan.. Artık kimlik taşımak zorunda değilsiniz.. Bütün bilgiler internette.. Polis çevirirse "telefondan gir bak" dersiniz.. Kağıdın devri bitti zaten olum her şey dijitalde.. Hala cüzdanlarda bi yığın kağıt, g*t cebinde ansiklopediyle geziyoruz... Cüzdanın içinde para olmadığı zaman, bütün o kağıt parçaları çöp gibi gözüküyo gözüme yeminle.. Atasım geliyo.. Atamıyosun da..

Hayvan tecavüzcüsüne 6 ay ceza veren yasa tasarısını çok bulmuş bizimkiler... "Bi şans daha verilsin" demişler... Deneye yanıla insana tecavüz eder bu...

Önüne yatarım" lafı büyük olay oldu.. Gündemden inmek bilmiyor... Kimisi bunu seksi bi laf olarak görüyo.. Türkçemiz lastik gibi. Böyle çok laf var bizde.. "önümü kestiler", "önüme koydular", "önümü göremiyorum", "önümüze bakacaz", "önümüz kış", "Tam önümde oldu", "önüne bakarak yürü", "önüme çıktı", "önüm arkam sağım solum" vesaire.. Yani siyaset olsun diye her şeyi g*tten mi anlamak gerekir.. Bence evet..

Alman tivilerinde mizah programları bana sardı... Yani bakıyorum mizah programlarına "mersedesi, bemewe'yi bunlar nasıl yapmış" diyorum.. Bildiğin "kötü" lan.. Ben yine de çocuğun sanatına ayıp olmasın diye mahkemeye verdim.. Uğraşmış etmiş.. Beğenmemezlik olmaz..

Ahmet hırs yapmış.. Belli ki evde çalışmış... Stat açılışında buna pas verdim.. Bacak arası yakalayıp, başkasına yolladı.. Açılıştan sonra "olm süper hareket çektin.. Baya ilerletmişsin" dedim.. "Ben aslında, binlerce seyircinin önünde yapacaz, motivasyonuyla çalışdıydım aylardır" diye hayıflandı.. "Yine yaparız hayıf olma, inşaatı süren bi sürü stat var" dedim "Rövaşata çalışıyorum.. Orta keser misin açılışta?" diye sordu.. Evet "önüne keserim"..

Vatandaşa Sorduk : DİZİLER

Eyfelyurt TAHTAKARINCABELİ (32): İnternette hepsi var.. Kotamı doldurana kadar izliyorum.. Sonra internet şirketi "Yeter bu kadar internet izlediğin, hadi yat artık" diyo.. Yatıyorum.. Günler böyle geçip gidiyor, sabah ezanını duyasıya kadar..

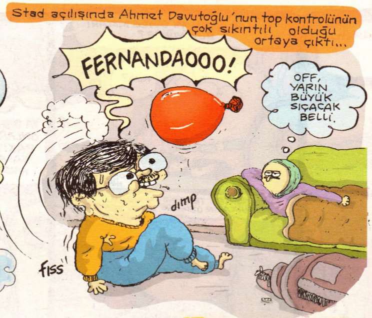

Sümbülür ALTMIŞDÖRT (26): Pamuk prenses ve yedi cüceler aslında eskiden sekiz cüce.. Neşeli, şakacı, çalışkan, şu, bu ve sıkıcı cüce.. Sonra bu ayrılıyo diğer cücelerden... Geymoftronsa yerleşiyo.. Gitmeseydi, pamuk prensese de kayardı..

Macivert BUHRANLIM (36): Dayımın oğlu "Breyking Bed'i daha seyretmedim ben" dedi.. "Ne seyretmedin mi daha, çok güzel oğlum" dedim.. "Evet herkes söylüyo, seyredicem bi ara" dedi.. "Muhakkak seyret" dedim.. Sonra ayrıldık.. Çok samimi değiliz..

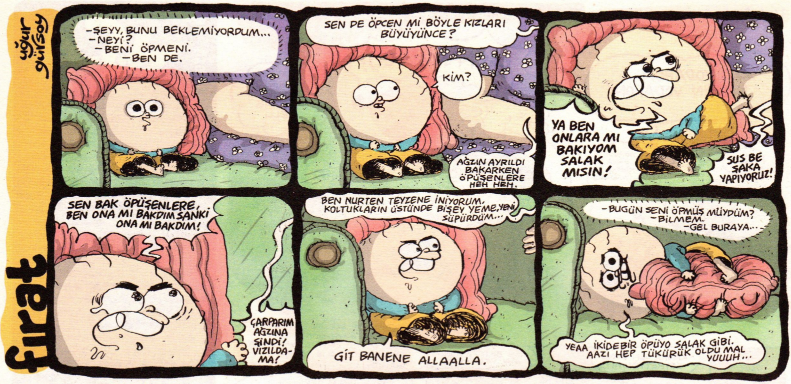

Barış UYGUR

N.Ş.A
NORMAL ŞARTLAR ALTINDA

Bak hiç google'a bakmadan yazıyorum: **Normal şartlar altında** toplumun yarısından çoğuna sürekli hakaret eden, **lanlı lunlu konuştuğu insanları "Ananı al da git" diye kovan,** muhtemelen kendisinin sızdırdığı pornografik görüntülerde yer alan siyasetçileri diline dolayıp, dedikoducu mahalle karısı gibi şehir şehir gezip meydanlarda anlatan, **işadamlarının verdiği komisyonu/rüşveti beğenmeyince kudurup tehditler savuran**, kendi verdiği emirler yüzünden küçücük oğlunu kaybeden anaları meydanlarda yuhalatan, **her gün bismillah'tan çok "alçak, hain, vs." diyen,** işi gücü yokmuş, sanki üzerine vazifeymiş ve bu konuda tek bir kelime etmeye bile hakkı varmış gibi oturduğu yerden vapurda seyahat eden insanların giyimine kuşamına karışmaya kalkacak kadar kendini bilmeyen, **bir erkek ve bir kadını yan yana gördüğünde aklına seksten başka bir şey gelmeyecek kadar aklı uçkurunda** bir adamın dünyadaki herhangi birini sapıklıkla, terbiyesizlikle, densizlikle falan suçlaması için kendi sapkınlıklarının üzerine kayış gibi bir yüzü, hiç yağ kullanmadan omlet yapabileceğiniz türde teflon gibi bir karakteri olması gerekir. **Anormal hâller,** işte bu yüzsüzlüğün norm olduğu hâllerdir.

Normal şartlar altında şirketler toplumdaki imajlarını önemser, müşterilerinin tepki duyacağı şeyler yapmamaya çalışırlar. Hele bir de borsada halka açık olan şirketleri yönetenlerin, müşterilerinin tepki duyacağı şeyler yapmamak için fazladan bir sorumlulukları vardır çünkü yönettikleri babalarının, patronlarının falan değil, aynı zamanda hisse senedi sahibi halkın da şirketidir. Ama **Yeni Türkiye'de** bir şirketin müşterilerinin bütün itirazlarına rağmen çocuk tecavüzlerinin üzerini kapatmaya, kendi asgari sorumluluğunun üzerini örtmeye çalışan bir oluşuma oluk oluk para yedirdiğini, şirketin müşterileri aboneliklerini arka arkaya iptal ettiği ve hatta hisse senedi fiyatı düştüğü hâlde buna devam ettiğini görebilirsiniz. Zaten aynı şirketi daha önce de **normal şartlar altında** beş para etmeyecek hiç kimsenin okuyup izlemediği gazete ve televizyonlara yüzlerce milyon liralık reklamlar yağdırırken gördüğümüz için bunda şaşılacak bir şey de yoktur aslında. Zira **Yeni Türkiye** aslında 2004'ten beri "beyefendinin" ele geçirip yönetici atadığı şirketlerin tek işlevinin belirli bir havuzu beslemek olduğu, tek parti, tek devlet ve aslında patronu belli bir "tek şirkettir."

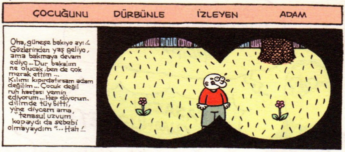
BEN — ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ **Bir zamanlar ben de deli gibi sevdim, o bana dert, ben ona mutluluk verdim**'i bir de karşı taraftan dinlemek lazım. Bu tarz bir insanın bir başkasını mutlu etme şansı pek yok gibi görünüyor bana. Yıllardır bu dünyaya niye geldiğini kendisine soran bir insan nasıl bir insan olabilir ki. Net söylüyorum, **KASVETMAN**. Hem bu dünyaya ben niye geldim ne demektir ya, ne ayıp bir şeydir. Tamam aşktır şeydir ama zaten bence abartıyorsun, kendin de pek inanmıyorsun, ne demektir ya ben bu dünyaya niye geldim. Belki bir gün bir serçe beslemişsindir, belki bir gün güvercinleri yemlemişsindir, tependen bir gün bir turna geçmiş, vecd ile bakmışsındır, belki bu yüzden gelmişsindir, olamaz mı. Zaten kadınlar kendilerine güvenen erkekleri severler. Ben hiç zannetmiyorum ona mutluluk verdiğine. Hiç ama. Kendisine mutluluk vermeyen bir insan başkasına nasıl mutluluk versin. Ya da aman ya, bana da neyse yani, ama öyle.

æ Bir keresinde de Kadıköy'deyim, yağmurlu bir gün, Beşiktaş İskelesi'ne doğru yürüyorum, yağmur deli yağmaya başladı. Önümde de bir kız var, bir bacağı sargıda, koltuk değnekleriyle yürümeye çalışıyor. Şemsiyesi de yok. Öyle geçtim yanından. Bazen böyle mala bağlarsınız ya, işte o anlardan bir an, anlayamadım yani. Sonra biraz ilerledim, bir muhabbet duydum. Gençten bir delikanlı, kıza yardım teklifinde bulundu. Döndüm arkama, olayı izlemeye başladım. Derken delikanlı, kızı hop kucağına aldı. Vay be dedim, analar ne koçyiğitler doğuruyor, helal olsun lan sana dedim. Adam ya, adam dedim. Koçyiğit, kızı değnekleriyle birlikte yüklendi, dev yağmurdan kaçarcasına iskeleye doğru koşar adım yürümeye başladı. Adam ya dedim, adam. Daha sonra dedim ki ulan ben de adamım. Adam olduğumu ben ne ara unuttum. Benim de bir şey yapmam lazım. Bu koçyiğitliğin ucundan benim de bir şekilde tutmam lazım. Dedim şemsiye tutayım madem ben bunlara. İskeleye gidene kadar şemsiye tuttum ben bu insanlara. Ama bir yandan da ben de girdim şemsiyenin altına. Neme lazım, şimdi ıslanırım mıslanırım, sonra hasta olurum, neme lazım, ne gerek var. Tam bir tıynetsizim. Koçyiğit kızı iskeleye ulaştırdığında artık bacakları tutmuyordu, ben ise hafif eğimli tuttuğum için şemsiyeyi, benim de bir yanlarım ağrıdı, ağrımadı değil. Kendimi hiç bu kadar şerefsiz gibi hissettiğim bir gün daha olmamıştı. Ama bazen oluyor, yapacak gerçekten hiçbir şey yok.

æ Bir keresinde de Beşiktaş'ta öyle yürüyorum, bir arkadaş gördüm, elinde akvaryum, içi yarısına kadar su dolu. Kumu, ısıtıcısı, filtresi, her şeyi var üzerinde. Her şeyi ama. Dedim n'apıyorsun ki sen böyle? Valla dedi bu akvaryumu atacağım ben, karşıma çıkan ilk arkadaşa vereceğim, olayım bu dedi. Dedim bana ver madem. Ben dedim bu akvaryumun içinde ne sular beslerim, aklın

çıkar. Al dedi, akvaryumu kucağıma tutuşturdu. Ağır da bir şey. O gün aslında Beşiktaş'ta önemli bir işim vardı, dedim ben eve gidiyorum. Çünkü benim bu akvaryumu eve götürmem lazım. Zım. Im. Mım. İşimi gücümü bıraktım, kucağımda dev ağır akvaryumla vapura bindim. Bu arada içindeki sular dökülmesin diye de süper dengeli yürüyorum. Leğen taşımayı bildin mi içi su dolu. Aynısı. Halbuki dökülsün yani, ne olacak değil mi. Ama yook, dökülmemeli. Neden, çünkü ben evde dökeceğim. Böyle de ruh hastasıyım. Eve girdim, ilk işim suyu dökmek oldu. Baktım kum da çok kirli, dedim ben kumu da dökeyim madem, yenisini alırım. Daha sonra baktım, ısıtıcı küflü gibi yosun tutmuş, dedim bu ısıtıcıyı da atayım, yenisini alırım. Filtreye baktım, süngeri müngeri artık onarılamaz bir şekilde dağılmış, simsiyah olmuş, dedim ben bunu da atayım, bunun da yenisini alırım. Daha sonra akvaryuma baktım, ne bileyim, tabanı olsun kenarları olsun, o plastikleri var ya, tutuyorsun elinde kalıyor. Dedim ben bu akvaryumu da atayım madem, yenisini alırım. Bayağı bildiğin bütüün akvaryumu attım, gittim yenisini aldım. Çektiğim çileyle kaldım. Dünyanın en saçma günlerinden biriydi.

æ Ayakkap ayaktayken pantol giymek de çok zevkli bir şey bence.

æ Damla sakızlı türk kahvesi içmeyin, dişleriniz damağınız diliniz hep damla sakız oluyor, kahırbela oluyor, net.

æ hiç unutmam, dur bunu çocuk gibi anlatayım. bayağı böyle çok önceleri galatasaray şampiyon kulüpler kupasında yarı final oyanayacak. eşleşmeler öncesi, takımlara gel, steaua bükreş var, milan var, öbürünü hatırlamıyorum, hangisiydi acaba, bilemiyorum. neyse, eşleşmeler öncesi soruyorlar işte futbolculara, ne bileyim, futboldan kim anlıyorsa onlara. televizyonda izliyoruz. ekseriyetle ağız birliği etmişçesine milan çıksın istiyorlar. neymiş, çünkü milan'ı tanıyorlarmış, steaua bükreş kimmiş, kimin nesiymiş, hiç bilmiyorlarmış. tanıyınca n'oluyor yani, o da var. steaua bükreş çıktı yarı finalde. ağzımızı yüzümüzü kırarak eleyiverdiler bizi. finale de milan, steaua bükreş çıktı. milan, steaua bükreş'i 4-0 yenerek şampiyon oldu. tarihin en iyi milan'ından bahsediyorum. tarihin en iyi milan'ını sırf tanıdıkları için eleyebileceklerini düşünen adamlar vardı o zamanlar ülkemizde. bence gerçekten çok komikti. futbol tarihinin en komik şeyi bile diyebilirim ben bu olay için.

æ Hoşçakal.

"ben alpay erdem"
16, 23 Nisan Cumartesi / **BKM Mutfak Sahne** / Saat: 22.00 / bilgi: 0212 327 72 00 **(biletler biletix)**
17 Nisan Pazar / **Antalya** Simurg Temple / Saat: 20.00 / bilgi: 0544 244 43 23
18 Nisan Pazartesi / **Muğla** Mabolla / Saat: 20.00 / bilgi: 0252 214 25 04 (katılım ücretsiz)
19 Nisan Salı / **Aydın** Gramofon / Saat: 18.00 / bilgi: 0256 214 53 40
21 Nisan Perşembe / İzmir Bornova Kafepi / Saat: 21.00 / bilgi: 0531 520 02 62
22 Nisan Cuma / İzmir Alsancak Sardunya/ Saat: 19.30 / bilgi: 0541 368 82 80

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR

Çıkmayan kısmın özeti: *Apartmanda işler yolunda gitmiyordu ve işlerin temizlik ve kaloriferden ibaret olduğunu düşünürseniz işlerin yolunda gitmemesi özel gayret gerektiriyordu. Aidatlarımız sürekli arttığı hâlde daha az ısınıyorduk ve apartmanın içi her gün daha da kirleniyordu. Kapıcı servisi sürekli geciktiriyordu ve bunu önceki günün gazetesini getirmeye kadar vardırmıştı. Toplantısı için gelen duyuruda her şey ortadaydı. Apartman batmanın eşiğine gelmişti ve pazar günü yöneticimiz emekli albay Şahin Bey'in evinde toplantı yapılacaktı.*

Kapıyı albayın karısı açtı.

"Hasan Bey, buyurun hoş geldiniz, sizinle birlikte tam olduk," dedi.

Salona geçince uzun yemek masasının etrafına oturmuş komşuları gördüm. Gözlerim albayı aradı, ama masada değildi. *"İyi akşamlar arkadaşlar,"* dedim, *"Şahin Bey yok mu?"*

Bir kaç kişi kafasını öne eğdi, bir sessizlik oldu. Ulan yoksa albay ölmüş müydü? Hayır, öldüyse kimse beni cenazeye de çağırmadığından, eğer öldüyse gerçekten bozulacaktım doğrusu. Albayın karısı:

"Hasan Beyciğim Şahin Bey biraz rahatsız, toplantıyı onsuz yapacağız," dedi.

Benim karşı komşum hacıyla 11 numaradaki lise öğretmeninin arasına oturdum. Tam **"Hacı hoca takımının arasına girilmez ama,"** gibilerinden ultra kötü bir espri yaparak ortamı yumuşatmayı deneyecektim ki, allah korumuş, albayın karısının içeri gittiğini gören yanımdaki öğretmen:

"Rahatsızmış, külâhıma anlat sen onu. Adam bunamış arkadaşlar. Yönetimi bu akşam yenilemezsek doktor raporu isteyeceğim," dedi.

Diğer komşular da başlarını sallayarak öğretmene katıldı. Anlaşılan bir tek ben bilmiyordum albayın bunadığını. Yani bir kere, en baştan çok akıllı bir adam değildi doğrusu. Ben de ne bileyim, çok akıllı olmayan adamların bunayıp bunamadığının nasıl anlaşıldığını kestiremiyorum hep öyleymişler gibi geliyor.

Şahin Bey'in karısı çayları getirir getirmez yanımdaki lise öğretmeni hemen lafa başladı.

"Rahşan Hanım, açık konuşalım, Şahin Bey'in çekilmesi lâzım. Bakın durum ortada, hesaplar birbirine girmiş, aidatlarımız yıldan yıla arttı ama apartmanın hâla bir dünya borcu var."

"Efendim ne deseniz haklısınız. Biz de ısrarcı değiliz zaten, Şahin bey'in bir suçu yok ama. Biliyorsunuz şunun şurasında iki yıl oldu olmadı apartmana güçlendirme yapalı."

Kadıncağız söylemese farkında varmayacaktım: Bizim bina depremde hasar görmüş ya da görmese bile herkes korkudan güçlendirme yapılmasını istemişti. O işin masraflarını da aidatlara eklemiştik.

"Tamam, güçlendirme için bir süre fazladan aidat verdik ama güçlendirme bitti, hâlâ veriyoruz."

Kadıncağız bu sefer Şahin Bey'in borcu kapatmak için kredi çektiğini, daha sonra bankanın krediyi geri çağırıp faizi yükselttiğini anlattı. Valla ben ikna olmuştum ki diğer yanımdaki hacı girdi bu sefer.

"Valla beni biliyorsunuz benim faizle falan işimiz olmaz ama faiz de bir dünya gerçeği sonuçta dünyadan izole, Robinson hayatları yaşamıyoruz. Benim kişisel inancım bana, başkasınınki kendisinedir. Söz konusu apartmansa, zaten burada inancın önemi olmaz, apartman için en iyisi yapılmalıdır. Apartman işine inanç karıştırılmaz. Ben müsaadenizle yönetime adaylığımı koymak istiyorum, Şahin Bey'in iyileşmesini beklerken dairelerimize de haciz gelmesin durduk yere."

Doğrusu apartmanda hacıyı en iyi ben tanıyordum, neticede karşı komşumdu ve daha önce hiç böyle makul konuştuğunu duymadığım için şaşırmıştım. Ne bileyim şimdi apartman işlerine inanç karıştırılmaz diyen adam daha bir kaç yıl önce apartman sakinlerinin balkonda içki içmesini yasaklatmaya çalışmış, çatıya çanak anten taktırılmasını "millet sağımızda solumuzda porno izler," diye engellemeye çalışmıştı ve albayla da başka komşularla da o yüzden papaz olmuştu. Diğer yanımdaki öğretmen sözü aldı.

"Muhterem Hacı Fazlı Bey'i ben de destekliyorum efendim. Oylama yapalım bence."

"Hocam şimdi Fazlı Bey benim karşı komşumdur, kendisini severim de ama iki sene önce balkonda mangal yapıyorsunuz diye siz kavga etmemiş miydiniz?"

Öğretmen yerine hacı cevap verdi.

"Hasan Bey'ciğim hayat öyle bir şey ki, insan bir nehirde iki kere yıkanamıyor. Her şey gibi insanlar da gelişiyor, değişiyor. Öyle değil mi hocam?"

Öğretmen desteğini sürdürdü.

"Tabii efendim, Hacı Fazlı Bey'in kendisini ne denli geliştirdiğine, gelişerek değiştiğine kefilim."

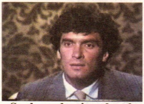
Benim aklım yatmadı ama ortada başka aday da olmadığı için ses çıkartmadım.

HAFTAYA: APARTMAN'DA ASKERİ VESAYET SON MU BULACAK?

"Bu ne ya!" diye bağırarak geldi içeriden bebeğim. Elinde hiçbir şey yok, evin içinde bir şeyi de göstermiyor. O an başka bir şeyle ilgileniyordum, evin içinde ne taraftan geldiğini de göremedim. Mutfaktan geliyorsa boş bira şişelerini tezgaha dizmiştim, hepsini birden atarım diye onları diyor olabilir, tuvaletin oradan geliyorsa klozet kapağıyla ilgili bir sıkıntı olabilir, tavşanın kaldığı yerden geliyorsa benimle hiç alakası olmayabilir. Allahım, tavşan olsun... Bana gelecek olan tavşana gelsin.

"70 lira!" diye bağırdı. Bambaşka bir şeymiş lan. Hala tavşan olabilir, bir şeyleri kemirmiş olabilir, doğrudan para kemirmiş de olabilir. Tavşanı yirmi liranın üstündeki bıyıklı mimar beyefendinin biryantinli saçlarını hafif hafif kemirirken düşününce çok az güler gibi oldum ama sonra topladım. Mimarı kemirdiyse atamızı da kemirmiş olabilir, konuyla ilgili kanunu tam bilmiyorum ama atamızın fotoğrafını kemirmek gerçek bir suç olabilir, hapis cezasına kadar yolu olabilir. Rahmetli babam beni konuyla ilgili uzun saatler boyunca uyarmıştı. O dönem ortaokula gidiyordum, yaz tatilini evin salonunda geçirmeye çalışıyordum, çok sıkılıyordum. Salonun güneş aldığı saatlerde büyüteçle gazete yakmaya o zaman başladım. Önce siyasetçilerin yüzlerini az yakarak, onları esmerleştirerek başladım. Rahmetli İsmet İnönü hiç olmadığı kadar sağlıklı görünüyordu; rahmetli Bülent Ecevit, İsmet İnönü'nün Altınoluk'taki yazlık siteden arkadaşı gibiydi. Benim yaşayamadığım tatili o dönemin sosyal demokratlarına yaşatıyordum. Sonra zamanla ustalaştım, beğendiğim sanatçıların fotoğraflarını lazerle kesilmiş gibi gazeteden çıkartabilmeye başladım. İnce işti, saatlerin nasıl geçtiğini anlamıyordum, galiba çıkan dumandan da biraz zehirlendiğim için eskisi kadar sıkılmıyordum. Bir öğlen babam beni Tarık Tarcan'ın saçlarını büyüteçle yakarak kafasından ayırmaya çalışırken yakaladı. Çocuğun evin içinde ateş yakmaya çalışması zaten baba için en büyük üzüntü kaynaklarından biri. Oğlum, hayatta benim için değerli olan her şeyi yakmaya çalışıyor.

Saçların benim olacak

Üç katlı apartmanda kalıyorduk o zamanlar, alt katta dükkanımız vardı, ikinci katta babannemle dedem, en üst katta da biz. Her şey. Bir beyaz toyota araba vardı, apartmanda olmayan bir tek o var, geriye bir tek o kalır. Tarık Tarcan'ın saçından sıçrayan bir kıvılcım, önce salondaki dev misafir koltuklarını tutuşturuyor, oradan alevler perdelere atlıyor, oradan yerler zaten parke, her yer parke, her yer çam ağacı, komodinler, vitrinli dolaplar, televizyonun yan panelleri bile çam ağacı. Ağacın, tahtanın inanılmaz el üstünde tutulduğu bir dönem. O günlerden kalma fotoğraflarımız o kadar kahverengi ki...

"OĞLUM SEN GERİZEKALI MISIN?" diye bağırarak gazeteyi aldı elimden. Değilim. Bilmiyorum. Ergenim, evde büyüteç var. Cetvel varsa s.kimi ölçerim, büyüteç varsa bir şeyleri yakarım. Doğanın düzeni böyle, benden daha büyük olan, direnmeyi aklıma bile getiremediğim bazı dürtülerin etkisindeyim.

"NEDEN BÖYLE SAÇMA SAPAN ŞEYLER YAPIYORSUN?"

Aslında aynı sorunun, değişik sorulmuş şekli, o yüzden ona da cevabım aynı.

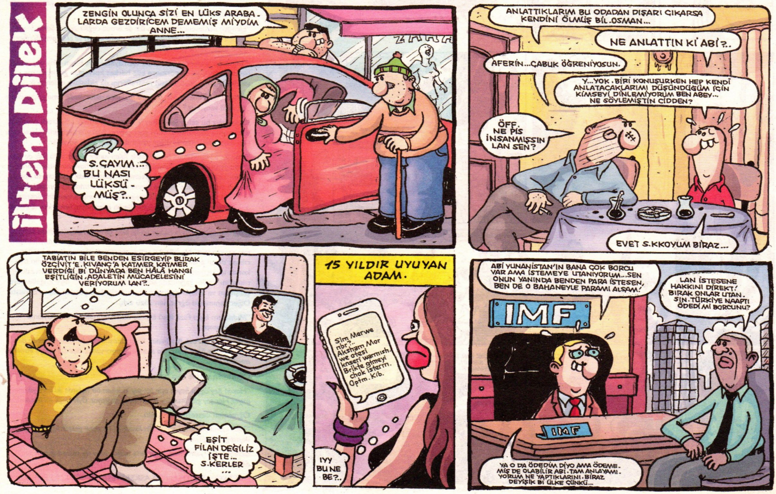
Neden sonra elindeki gazeteye baktı, çocuğu sindirmeye yönelik hesaplı siniri gitti, yüzüne sahici bir üzüntü geldi adamın. Kısık sesle "bak ne yapmışsın..." dedi. Tarık Tarcan fotoğrafının arkasında Atamızın tam sayfa posteri varmış, farkında olmadan atamızın alnına Tarık Tarcan'ın saçı şeklinde bir delik açmışım yakarak. Ulan ya... Bilmiyordum baba. Atamızı ben de seviyorum, zamanın başlangıcından beri CHP'li olan ailemizde Atatürk resmi yakan ilk insan ben olmak gerçekten istemezdim. Maalesef o noktadan sonra geri dönüşü olmayan bir yola girdik, babam bana öğlen güneşiyle kavrulan salonda bir buçuk saat kadar cumhuriyet ve laiklik anlattı.

Yangını bekleyenler

Atatürk kemiren tavşan düşüncesi bütün her şeyi aniden geri getirdi beynimde. Bebeğim aslında neye sinirlendiğini yavaş yavaş açıklayacaktı belli ki ama bembeyaz kesilen yüzümü görünce şikayeti yarıda kaldı. "İyi misin sen, tansiyonun falan mı düştü?" diye sordu. "Yetmiş lira ne?" diye sordum. İnternet faturasıymış, çok gelmiş, herkese kırk geliyormuş, ben telefonu iptal ettirmedim diye bize her ay ekstradan otuz lira kaçıyormuş. Dedim sonra konuşalım. Kafam allak bullak.

groagh@gmail.com

!
...
Bu kimdi ya? Nerden tanıyorum?
Allallaa bi yerden hatırlıyorum ama.
SÎMÂ
CANSIN ÇAĞLAR
Kim olabilir?
Manav mıydı ki?
BUYUR ABİM...
Yok o diil.
Bi dizide filan mı gördüm acaba?
SONSUZA DEK SONGÜL...ANLIYO MUSUN, SONSUZA DEK!
I..ıh o da diil...
Allaam katayı yicem, kimdi o?
KASA
KİM?
KİM? KİM? Kİ...
HA?!
BEYFENDİ PARA ÜSTÜNÜZ!
Hayır olamaz katayı yemeye başlıyorum...
HIAH
HIH
HUH
ZAFEER!
KORKMA ZAFER KORKMA! BENİ MERAK EDİYORSUN DEĞİL Mİ?
K.KİMSİİN SEN?
BİR ARKADAŞININ BİR DAHA HİÇ GÖRMEDİĞİN KUZENİYEM BELKİ DE ZAFER.
...YA DA HİÇ BİLMEDİĞİN MUHİTTE GİRDİĞİN BAKKALIN YANINDA. Kİ İŞSİZ ADAMIM...
IHIIĞ!
BEN SENİN ACİZ BEYNİNİN ATMAYA KIYAMADIĞI DEĞERSİZ Bİ HATIRAYIM ZAFER...
METAFORİK CEVAPLARI PEK ANLAMIYOSUN SANIRIM. SOMUT Bİ CEVAP İSTİYOSUN.
IHIIĞ
PEKİ SANA İSTEDİĞİN CEVABI VERİCEM...
ALLAAM NOLUR İDDAA BAYİSİ OLMA. SIN DÜŞÜNMEKTEN DELİRME NOKTASINA GELDİM LÜTFEN ÖYLE BİŞEY OLMASIN.
TUP
AA LİSE YILLIĞIM...
HAA 11-A'DAN TUFAN'MIŞ... MAL DEĞENEĞİ TUFAN LAN HİÇ DEĞİŞMEMİŞ...
DEĞİŞİK GARİP Bİ ÇOCUKTU...
O esnada.
SON

Hakan Karadeniz
DINDIRIDIN
MEMO TEMBEL ÇİZER
ALLI TURNAAAM BİZİM EELEE VARIIRSAAAN ŞEKER SÖYLEE KAYYMAAKK SÖYYLEE BALL SÖYYLEE...
NE?! LAN SENİN ADIN ALLI TURNA MIYMIŞ?.. HA HA HA HA!
DIM DIM
BAKKALA GİTMİŞKEN İKİ PAKET DE CİGARA KAP BİZE TURNA EFENDİ...
FLAMİNGO!.. BENİM ADIM FLAMİNGO!..
KAÇ KERE DEDİM ARKADAŞLAR BENİ FLAMİNGO DİYE BİLİYO, YANLARINDA BANA TURNA DEME DİYE DAYI YAA.
NABER TURNİŞ. KOO!
HAKAN İLE MEMO BAHARI SORGULUYORLAR
BAHAR GELDİ BAHAAR! KUŞLAR, BÖCEKLER, ÇİÇEKLER! SEN DE KATILSANA BU ÇOŞKUYA MEMO, NE DURUYOSUN?..
GÜNEŞTE SICAK AMA GÖLGEYE GEÇİNCE SOĞUK ÜŞÜYORUM BEN.
ŞU GOCUĞU Bİ ÇIKARSAN HEMEN ALIŞICAKSIN MEMOO.
OLMAZ, HER AN HAVA BOZABİLİR...
KAPİTALİZMİN GÖRÜNMEYEN ELİ
SEN BÜYÜK PATRON, MİLYARDER, PARA BABASI, FABRİKALAR SAHİBİ SAİM BEY!..SEN Mİ BÜYÜKSÜN?!
HAYIR BEN! BEN BÜYÜĞÜM BEN...
ÇAAAT
SAÇMALAMA OĞLUM!.. TABİİ Kİ SEN BÜYÜKSÜN!..
NE DEDİ AMA YAA?!
ŞŞŞ... GOOD BOOY... GOOD BOOY...
HAKAN İLE MEMO BAHARI SORGULUYORLAR
BU HAVALARA GÜVEN OLMAZ HACI...YANINDA HEP Bİ MONT FİLAN TAŞIMAN LAZIM.
Bİ DAKKA! AKLIMA SÜPER Bİ FİKİR GELDİ.
KESİN İKNA OLUCAKSIN.
OLMAM...
ŞK
MM.CANSU? YOK. MERVE? I-IH...DİLEK IIH!
HAH, TUĞÇE?!
BAK TUĞÇE SAHİLDE BACAK FOTOĞRAFI KOYMUŞ.
TUCECİX
332 BEĞENME
İNSTAGRAMA DA CEMRE DÜŞTÜĞÜNE GÖRE BAHAR GELMİŞTİR!.. ÇIKAR ŞU GOCUĞU MEMO!
ÇIKARAMAM... ÇÜNKÜ...
ÇÜNKÜ GOCUĞUMU SEVİYORUM.
ABİ SEVİYOR SEVMİYOR YAPICAK MISIN YAPMIYCAK MISIN?..
BELLİ Kİ ŞU AN SEVİYOR...ZATEN Bİ GÜNÜ Bİ GÜNÜNÜ TUTMUYO, HİÇ RİSKE GİRMİYİM BEN HACI...
ALLAH Bİ ÖYLE Bİ BÖYLE İLİŞKİ İDARE EDEN KIZDAN RAZI OLSUN. BUGÜN DE KOPMADIK...
MEMO ANLATIYOR
-neyi anlatıyor?
-HER ŞEYİ!..
pek yakında kitapçılarda

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Çaya beş şeker, açlık
geçer
Daha cevval sarı tekirler
İz bırakmak için daha ne
yapmalı"

Ülkü Aybala Sunat - "Artiz Kahvesi" şarkısından (Aynı zamanda albümün de adı)

● **"Önüne yatmak" konusunda ne çok bilirkişi varmış ülkede be!..**

● Amerikalılar, felaket filmi çekmeye bayılıyorlar. Hırslı, manyak, kontrolsüz bir güç her yeri, uzayı, dünyayı ele geçirmeye çalışır da, gene amerikalı kahraman(lar) bu kötücül yaratıkları engeller ve dünyamızı kurtarır. Çünkü zalim ABD, toplumunu böyle oyalamakta ve kolektif bilinçaltının diplerindeki mazlumiyet, masumiyet ihtiyacına ayar çekmektedir. Gerçekte o kontrolsüz, dünyayı egosuna kurban etmek isteyen güç (CIA'sıyla, Pentagon'uyla, NATO'suyla ve Hollywood'uyla ABD... Dünyamızı tehdit eden para ve güç manyağı, bu devletin ta kendisi. En çok da amerikan halkı için tehdit. NATO, sivil dünya için en büyük tehlike, terörün en kurumsallaşmış markası. İnsanlık adına NATO'nun lağvedilmesi gerekir. NATO işbirlikçileri de savaştan sorumlu. NATO'nun kucağındaki Güney Kore'dense, tüm tuhaflığına rağmen Kuzey Kore'nin politikası çok daha onurlu, bağımsız...

Şehzade: Atama bekleyen padişah...

● **Biz "formanda" ter olmaya geldik Beşiktaş, "F. Orman'da" değil...**

● Viral viral olmuş karşıki siteler...

● **İzmir: Dışarıya takım verilmez...**

● Anarşizmin acar ismi Bakunin, Turgenyev'le gençlik arkadaşı. Turgenyev, sonradan "Rudin" adlı romanında Bakunin'i anlatmış, yani sözkonusu Rudin, Bakunin'in kendisi. Velakin eden bulur! Sen misin eski dostu karakterleştiren, Dostoyevski de "Ecinniler" romanında "Karamazinov" adıyla Turgenyev'i yazmış, onu her yönden çekiştirip durmuş. Rusya'yı küçük gören, yabancılara baş eğen, Almanlarla işbirliği içinde sosyal gürültüler planlayan, dinsiz ve koyu batıcı bir tip olarak karşımıza çıkmış Karamazinov kod adlı Turgenyev. (Dostoyevski, bu çağda bize uğrasaydı batı hayranının halaybaşlarını görür, belki de zavallı Turgenyev bu ruhsuzların yanında masum kalırdı.)

● **Son dakika! Haydar Dümen "Seks Oyuncakları Müzesi"ni açıyor! Dümen, eski oyuncaklara talip olduğunu söyledi...**

● Da Vinci Şifresi: İşte çiziyorum çeşm-i siyahım, Işık oyunları sıralansa da... Rönesans yolunda gönül eriyiz, Roma da bir bize Floransa da...

● **Logosunda hem "haftalık" olduğu belirtilmiş, hem de "Salı ve Cuma günl[...] yayınlanır" notu düşülmüş. "Datça Ekspress Gazetesi"n[...] sözediyorum. Tarih, 28 Temm[...] 2015. Manşet: "Hint kenevirl[...] eşeklere yem oldu." Tarihin e[...] saçma "imha etme" operasyonuyla karşı karşıya olabiliriz, spotu okuyalım: "Datça'da jandarma esrar tarlasına baskın düzenledi. Dağlık arazide dere kenarlarına özel olarak hazırlanan tera[...] yetiştirildiği tespit edilen 67 kök dişi Hint keneviri bitkisine el konuldu." Haberin devamında, manşette y[...] alan, kenevirlerin eşekle[...] yem olmasından, zinhar, tek kelime bahsedilmiyor. Orada tam ne yaşanmış anlaşılamıyor. Eşeklere mi yedi[...] di, eşekler kendileri mi yedi, bir e[...] li başlık gayreti mi? Hayır, doğruysa korkun[...] eşekgile niye durduk yerde yüksek kafa yaşatıyosan, yalansa daha da korkunç, tam neyin peşindesin yere[...]**

"Em[...] ca[...] "eme[...] selli[...]

basın? (Bi de suç aletlerinin masaya dizildiği fotoğraf var, suç aletlerinin içinde çaydanlık, tüp ve çizmeler de var!)

● Rus heykeltraş Vasilisa Chugunova, bir zamandır İstanbul'da yaşıyor, meraklısı bu köşede yayınladığım çizimlerini hatırlar. Geçenlerde annesi geldi St. Petersburg'tan, İstanbul'a ilk kez gelmiş. "Nasıl buldu" diye sordum, "İstanbul, dev bir atölyeye benziyor" demiş kadın.

i" olunamaya-
leri seçenler,
ar" olmakla te-
labilir ancak...

● "Isparta, 7-24!" dedi televizyon. "N'oluyor" diye baktım ekrana. Hava durumuymuş. (Aynı bültende Niğde de 7-24'tü ayrıca...)

● "Genç Osman Nakliyat" var Galata'da. Her görüşte bi inceden "kelle kollukta" nakil işi geliyo aklıma. Türküsü de var, "Kelle kollukta üç gün savaştı / 'Allah Allah' deyip geçti Genç Osman" diye. Yalnız, Yedikule mağduru sultanla karışmasın, bu halkın Genç Osman'ı. Hikayesini rahmetli Yaşar Kemal'de okumuştum, Bağdat yolundaki ordunun önüne fırlıyor Osman, "Ben de varım" diye, "Sen orduya katılamazsın, daha bıyığın çımkamış" diyor yeniçerilerin en eskisi. "Al sana bıyık!" diye tarağı batırıyor tenine, kanlı şanlı Osman, götürülüyor sefere, sonrası efsane, sonrası türkülerle yaşıyorum...

● Acıklı, neşeli, durgun... Farketmez... Şiir, tüm sıfatları Güzel'e dönüştürebilen sihirbazdır...

● Normalde oturup çay içsen, "Eski İstanbullu kalmadı" falan der. Peki bu sözde istanbulin tip, komşusu taşınırken "Güle güle" çayı mı ikram etti, hayır, "Bu saatte taşınılır mı" deyu sitem etti...

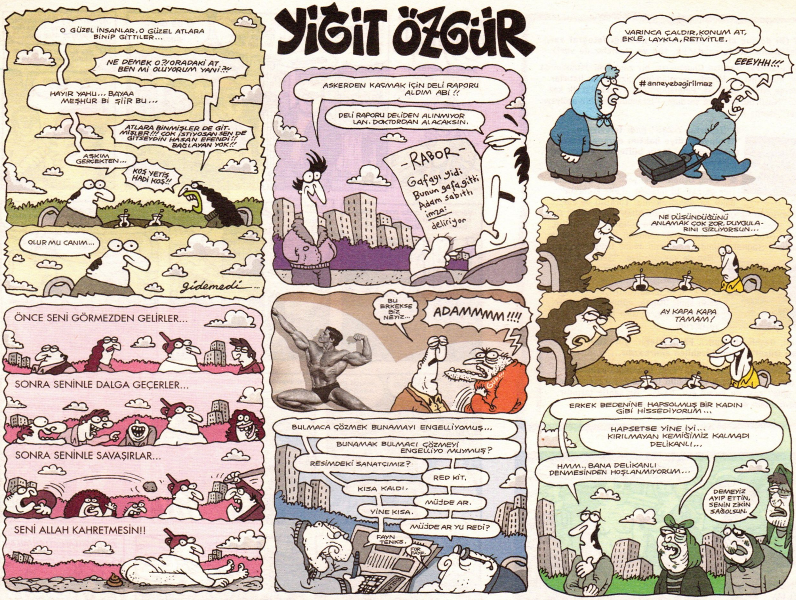
vedatozdemiro@gmail.com

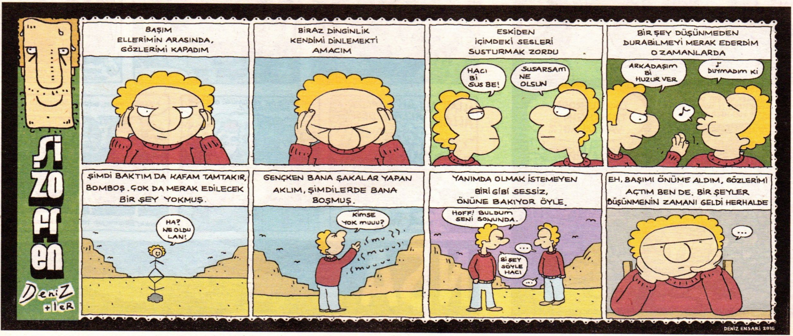

N.Ş.A.

Normal şartlar altında çizerler köşelerini kendilerine önceden bildirilen ölçülere göre hazırlarlar. Bu ölçüler köşelerin sayfa üzerinde boşluk bırakmayacak şekilde bir araya gelebilmesini sağlar. Bizim ülkemizde ise çizerler, yıllardır kullandıkları ölçüyü şaşırıp buradaki gibi boşlukların oluşmasına neden olabilir, dergiyi geciktirebilirler. Ne yapılacağı sorulduğunda 'derin uykudaymış da uyanamıyormuş' numarası yapabilirler... Fakat bilirsiniz ki normal olmayan diğer herşey gibi, bu da aslında gayet normaldir.

YİĞİT ÖZGÜR
O GÜZEL İNSANLAR, O GÜZEL ATLARA BİNİP GİTTİLER...
NE DEMEK O?/ORADAKİ AT BEN Mİ OLUYORUM YANİ?!
HAYIR YAHU... BAYAA MEŞHUR Bİ ŞİİR BU...
ATLARA BİNMİŞLER DE GİTMİŞLER!!! ÇOK İSTİYOSAN SEN DE GİTSEYDİN HASAN EFENDİ!! BAĞLAYAN YOK!!
AŞKIM GERÇEKTEN...
KOŞ YETİŞ HADİ KOŞ!!
OLUR MU CANIM...
gidemedi...
ASKERDEN KAÇMAK İÇİN DELİ RAPORU ALDIM ABİ!!
DELİ RAPORU DELİDEN ALINMIYOR LAN. DOKTORDAN ALACAKSIN.
-RABOR-
Gafayı yidi
Bunun gafa gitti
Addm sabıttı
imza:
deliriyor
VARINCA ÇALDIR, KONUM AT, EKLE, LAYKLA, RETİVİTLE.
EEEYHH!!!
#anneyebagirilmaz
NE DÜŞÜNDÜĞÜNÜ ANLAMAK ÇOK ZOR, DUYGULARINI GİZLİYORSUN...
AY KAPA KAPA TAMAM!
ÖNCE SENİ GÖRMEZDEN GELİRLER...
SONRA SENİNLE DALGA GEÇERLER...
SONRA SENİNLE SAVAŞIRLAR...
SENİ ALLAH KAHRETMESİN!!
BU ERKEKSE BİZ NEYİZ...
ADAMMMM!!!!
BULMACA ÇÖZMEK BUNAMAYI ENGELLİYOMUŞ...
BUNAMAK BULMACI ÇÖZMEYİ ENGELLİYO MUYMUŞ?
RESİMDEKİ SANATÇIMIZ?
RED KİT.
KISA KALDI.
MÜJDE AR.
YİNE KISA.
MÜJDE AR YU REDİ?
FAYN TENKS.
FOR YU?
ERKEK BEDENİNE HAPSOLMUŞ BİR KADIN GİBİ HİSSEDİYORUM...
HAPSETSE YİNE İYİ... KIRILMAYAN KEMİĞİMİZ KALMADI DELİKANLI...
HMM.. BANA DELİKANLI DENMESİNDEN HOŞLANMIYORUM...
DEMEYİZ AYIP ETTİN, SENİN ZİKİN SAĞOLSUN.

Sİ ZO FR EN
DeniZ +leR
BAŞIM ELLERİMİN ARASINDA, GÖZLERİMİ KAPADIM
BİRAZ DİNGİNLİK KENDİMİ DİNLEMEKTİ AMACIM
ESKİDEN İÇİMDEKİ SESLERİ SUSTURMAK ZORDU
HACI Bİ SUS BE!
SUSARSAM NE OLSUN
BİR ŞEY DÜŞÜNMEDEN DURABİLMEYİ MERAK EDERDİM O ZAMANLARDA
ARKADAŞIM Bİ HUZUR VER
DUYMADIM Kİ
ŞİMDİ BAKTIM DA KAFAM TAMTAKIR, BOMBOŞ. ÇOK DA MERAK EDİLECEK BİR ŞEY YOKMUŞ.
HA? NE OLDU LAN!
GENÇKEN BANA ŞAKALAR YAPAN AKLIM, ŞİMDİLERDE BANA BOŞMUŞ.
KİMSE YOK MUUU?
(mu ?) (muuu) (muuuu
YANIMDA OLMAK İSTEMEYEN BİRİ GİBİ SESSİZ, ÖNÜNE BAKIYOR ÖYLE.
HOFF! BULDUM SENİ SONUNDA.
Bİ ŞEY SÖYLE HACI
...
EH, BAŞIMI ÖNÜME ALDIM, GÖZLERİMİ AÇTIM BEN DE. BİR ŞEYLER DÜŞÜNMENİN ZAMANI GELDİ HERHALDE
...
DENİZ ENSARİ 2016

"kendimi durduracak değilim"

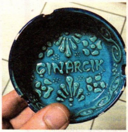
Fırat Budacı

Dumanı savura savura ergenlik terimi attım, ardından biraz bohem taklidi, az edebiyat, stresli meslek falan derken sigara işinde epey yol aldım. İyi günde, kötü günde, barda, sokakta, plajda, evin her köşesinde tüttüre tüttüre nice zaferlere yelken açtım. Aferin! Filtreli, filtresiz, sarma ayırt etmeden dudaklarımı şekilden şekile sokarak, üfüre üfüre coşkuma coşku kattım. Gün geldi muhtar çakmağı, gün geldi metal tabaka, gün geldi ahşap ağızlık derken çeşit çeşit hava bastım. Ama işte artık yolun sonundayım. Kırk yaşındayım. İşin coşkusunu geride bırakıp akciğerlere doğru duman içinde ilerliyorum. Etrafımda yavaş yavaş doktorlar belirmeye başlıyor. Benden pek memnun değiller. Özellikle son gittiğim doktor röntgeni havaya kaldırıp kaldırıp dudağını büküyor. Dudağını bükmeyi ve çoğul konuşmayı çok seviyor. Sanki aynı evde kalıyormuşuz da, o kendini bilemeyip durumunu bana soruyormuş gibi, "ne kadar sigara içiyoruz?", "spor yapıyor muyuz?", "alkol alıyor muyuz?" gibi sorular soruyor. Sırasıyla "evet-hayır-evet" cevaplarını verince de dudağını daha çok büküyor. Vakit gittikçe daralıyor.

Balkonda yalnızım. Yola beraber çıktığım arkadaşlarım yıllar içinde teker teker sigarayı bırakıp beni yalnız bıraktılar. Eskiden en az iki üç kişi olurduk balkonlarda. Daha da eskiden balkonlar boş olurdu. Çünkü koro halinde masada tüttürür, sonra arsız gibi tabaklara söndürürdük sigaraları. İzmaritler, yemek artıklarının üzerine birer sancak gibi dikilirdi. Kimse rahatsız olmazdı bu durumdan. Sadece, tuvalete gidip geri gelen, "Yalnız çok kötü dumanaltı olmuş" der, en fazla "biraz cam açalım mı?" diye devam ederek konuyu kapatırdı. Bu gece sigara içen tek insan olarak balkondayım. Bir yandan sigara için bunları düşünürken, bir yandan içeride, yemek masasının etrafına dizilmiş sağlıklı arkadaşlarımı seyrediyorum.

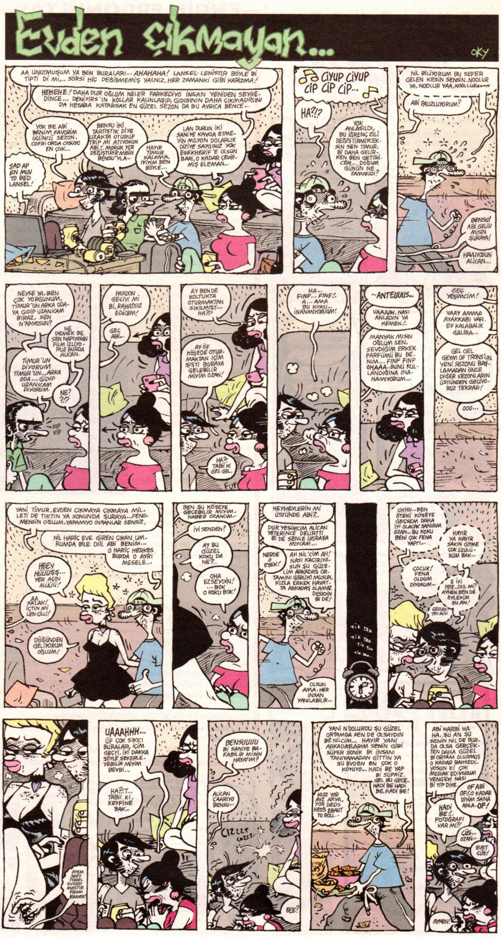
Sigara içeceğimi beyan edince "ya bırak artık şunu!" sloganları eşliğinde balkona gönderildim. Hediyelik eşya kategorisinde, asıl görevi izmarit toplamak değil, evi süslemek olan bir kül tüblası tutuşturuldu elime. Bazen bu bile olmuyor, bir çay tabağıyla işimi görmem isteniyor, ama bugün şanslıyım. Turkuaz renginde, hoş kabartmaları olan, sigara söndürmenin yakışmayacağı çok güzel bir kültablası bu. İçinde "ÇINARCIK" yazıyor. Ayağımda balkonda giymem için verilen terlikler var, üzerinde "SPORTS" yazıyor. Gördüğüm kadarıyla masadaki coşku tüm hızıyla devam ediyor.

Belki balkonda tek başıma sigara içmek zorunda kalmasam böyle düşüncelere kapılmazdım. İçeride sağlık ve neşe var, balkondaysa yalnızlık ve melankoli. İçerisi geniş ve neşeli masasıyla Özpetek coşkusuysa, dışarısı tüm yalnızlığıyla Demirkubuz sıkıntısı. Hangisi daha güzel? Özpetek ve arkadaşları bu neşeli hayatın formülünü defalarca tanımladılar. Buna karşın Demirkubuz ve arkadaşları bırakın neşeyi bireyi yalnızlığa iterek sigara içmeye zorladılar. Sigarayı yüceltmek geçmişte kaldı artık. Eskidendi o işler. Tiryakiler teker teker sigarayı bırakıp eşofmanlarını giyerek sabahın erken saatlerinde sağlığa koşuyor. Tempolu bir koşuyla sırtında üçgen ter oluşturanlar eve dönüp keyifle duş alıyor. İşyerinde "günaydınlar" havada uçuşuyor. Ciltler parlıyor, ciğerler rahatlıyor, damaklar gerçek lezzetle buluşuyor. Sonra işte böyle, akşam yemeklerinde sigaranın baskısından uzak, sağlık ve neşe içinde konuşuyorlar. Şimdi karar zamanı, hangi hayatı istiyorum? Balkonlarda titreyerek karamsar monologlarla büzülmek mi, yoksa büyük masalarda şarabı damağıma vurdura vurdura kahkahalarla gevşemek mi? Bu konuyu iyi düşünmek lazım. İkinci sigarayı yakıyorum. Hava serin, hafif bir titreme var. Sports terlikleriyle birlikte üzerime bir şeyler de verebilirlerdi aslında.

Şunlara bak! Bu ne neşe? Benden çok mu yaşayacaklar gerçekten? Kesin bilgi değil, ama tıp dünyasının beklentisi bu yönde. Tıp, Özpeteklere senede bir kontrol tavsiye ederken, Demirkubuzları baypasa alacak. Özpetekler, Demirkubuzları hastanede ziyaret ederken balkonlarda içilen sigaraların hesabı sorulacak. İşler daha da kötüye giderse, yine böyle masalarda minik bir yas eşliğinde merhuma kadeh kaldırılacak. İçlerinden birinin yaptığı, "Adam hastanede değil, balkonda öldü resmen" esprisi kahkahalar eşliğinde bütün hüznü dağıtacak. Demek öyle. Kafalarını çevirip bakmıyorlar bile. Yaklaşık yirmi dakikadır balkondayım. İçeri dönmesem ne kadar süre sonra beni hatırlarlar? Cama duman üflüyorum. İçime çekerken beni zehirleyen duman camdan sekerek bir kere daha zehirliyor. Çoğul doktorun da dudak büktüğü gibi gidişatım hiç iyi değil. Ölürsem Çınarcık'a gömün beni, mezar taşı falan da istemem hani…

Nihayet fark edildim. Evsahibi, "napıyorsun sen orada" anlamında bir el hareketi yapıyor. Balkondan dışarı değil de, içeri baktığımdan muhtemelen sapık gibi görünüyorum. Tek çıkışım, sigaram bitmesine rağmen elimde sımsıkı tuttuğum kül tablası: "Bunu ne yapayım?" anlamında bir el hareketiyle karşılık veriyorum. Gözlerini yukarı devirdikten sonra, "ya manyak mısın hadi gel artık" anlamında bir işaret yapıp masadakilere beni gösteriyor. "Napıyorsun sen ya!" anlamında havaya kalkan eller çoğalıyor. Artistlere bak sen! Daha birkaç ay önce avurtlarınızı çökerte çökerte sigara içerken şimdi kime bu havalar? İyi tamam, geliyorum.

CENGİZ ÜSTÜN

info@cengizustun.com

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Bir sözcükten ötekine/
kaybolur söylediğim."

Octavio Paz

Kapalı perdelerde ara ara kararıp kararıp açılan donuk bir aydınlık.
Vaadedilmiş o "gökgürültülü sağanak yağış" ortalarda yok henüz. İki gündür aralıksız şakır şukur yağıyor olacaktı güya. Hatta üç gün. --hava durumu sitelerinde, televizyonlarda, kırmızı zigzaglı şimşekli, yoğun damlalı o kıpırtılı grafikler/simgeler-- Bekliyorum. İlk anda gökgürültüsünü de andıran bir ses--masa gibi bişey mi çekiyorlar yukarıda?-- Bir hevesle koşup bakıyorum caddeye. Yok bişey. Tramvayın çın çın'ları.(Antalya) Kumruların akşam sesleri. Kara bulutlar.
'Waffle'cı Okan'ın ışıkları birden yanıyor.

Arkadaşım arıyor. Üçüz halaları var. Birbirinin tıpkısı üç çok yaşlı teyze. "Seni de çağırırım bir araya geldiklerinde" demişti sağolsun, (kimi ilçede, kimi köyde) Aramış halalarını, "çok merak ediyor" demiş benim için. "Gelsin, görsün" demiş teyzeler, gülüşmüşler. Doğru: çok merak ediyorum.(aşırı) Üçüz bi yana, ikiz de aklımı alıyor zaten benim fazla fazla(yarısı boşa gidiyor) Tek olmak bile yeterince zor, akıl karıştırıcı.(bana göre) Hadi gene bebek falan olduklarında (aynısından üç tane aynı bebek, ya da küçük çocuk) bi derece de...--henüz hatlar tam oluşmamış-- Ama seksenli yaşlarda bu teyzeler... Kırışıklıklar, lekeler, noktalar, sarkıklıklar; ince, ama en ince çizgilerine kadar milimi milimine/tıpatıp aynıymış üçünde de. Öyle dedi arkadaşım.
Hayret! Demek 80'li yaşlara gelince yüzümüzün nasıl bir şekil alacağı, hangi çeşit hangi derinlikte kırışıklılar, lekeler mekeler olacağı, nerelerinin ne türlü sarkacağı, gözümüzün nasıl, hangi derinlikte bir çukura kaçacağı falanı filanı, biz daha henüz bir bebekken çok çok kesin bir biçimde belli. İşte üç teyze de aynı. İspatı orada. Demek ki o genlerle o şekilde ihtiyarlanılıyor. İnsan böyle zannetmiyor tabi. Bu kadar kesin. Biraz ürkütücü gibi. Bunu unutmak lazım.

1984 Berlin

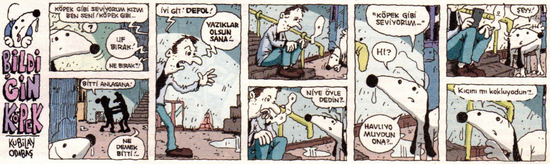
Neyse, konuyu değiştirip, aşk'a ve bahar'a geçiyorum.
Bir bahar tavsiyesi. Benden değil, 900 yıl önce yazılmış bir tavsiye kitabı; Kabusname'den: "Ey oğul, aşık olmamaya çalış... Bir yıllık kavuşma rahatı, bir günlük ayrılık sızısının zahmetini karşılamaz" Eh, okudun. Gerisini sen bilirsin valla "ey oğul" --"Aşık olmamaya" nasıl çalışırsın, orasını bilemiyorum, ama eğer onu becerirsen "bir trafik kazasına uğramamaya" da çalış.(madem öğrendin)--

İzdivaç programı; "Demin, az önce kapıdan girerken öyle değildi yüzün, bişey oldu sana ifaden değişti, durgunlaştın" diyor kız çocuğa. Elinde çiçekler. Canlı yayında nişanlanacaklar güya yarın, herşey yolunda. Çok gergin ama kız. Dudağının kenarını ısırıyor. İçi içini yiyor. Yazık. Tam olarak; mutlak bir şekilde hakim olabilmek istiyor çocuğa. Tam kontrol. "Şu an ne düşünüyor, duygularındaki anlık değişimler? Ordaki kızı mı beğeniyor?"
Kadınların imkansız savaşı; Bir erkeği tam olarak elde tutmak. Kendini bile tam olarak elinde tutamaz ki, bir erkek.

DÜNYANIN EN İSABETSİZ "BENZETME" VAK'ASI
İkiz olmak, "aynısından bi tane daha" falan dedim ya yukarıda sevgili arkadaşlar.
Bi keresinde çok tuhaf bir olay gelmişti başıma. Şöyle olmuştu: En az bi on, onbeş sene vardır. Ankara'ya gitmiştim. Bi eğlence, toplantı gibisinden bişey. Ben sadece beni götüren arkadaşı tanıyorum. Girdik salona. Fonda şiddetli bir müzik. Birkaç kişiyle tanıştırdı. Görürgörmez bir çığlık attı bir tanesi beni: "Aa! Olamaz böyle bir şey! Aa! 'Falanca'nın aynısı!" Bi önüme geçiyor, bi yandan bakıyor, kahkahalar atıyor: "Aa! Aynısı, tıpkısı! Yok bile bişey!" Elimi kolumu kaldırıyorum: "Aynı onun el hareketleri" diyor. Konuşuyorum: "Böyle bişey olabilir mi allaşkına? Falanca'nın konuşmasının aynısı!" Herneyse. "O da burda olacak birazdan" dedi. Gelecekmiş. Müjde. Tıpkım. Bekliyoruz. Ben de bekliyorum. Ufaktan bir gerilime de girmedim değil. 'Benzersizliğim'e bi halel geleceğinden falan değil de, ama nebiliyim işte gözlerinin sürekli o derece üstümde olması falan... Sebebini tam bilemiyorum bi huzursuz oldum.
Derken, "benzeten" uzaktan gördü: "Aha! Geliyor işte!" diye bağırdı sevgili arkadaşlar. Heyecanlandık. "Falanca" geliyor! Koştu gitti, koluna girdi, Sürpriz yapacak ona. Konuşa konuşa yaklaşıyorlar. "Bak şimdi, bak bak! Şok olacaksın" falan diyor ona. Getirip tanıştırdı. Aa! Bu ne? Bu sefer ben çok şaşırdım. Hiç benzemiyor ki bana. En ufak bi alakası dahi yok. Ayrıca çok tatsız tuzsuz biri değil mi ya bu? "Ben böyle miyim lan ben!" falan da dedim içimden yalan olmasın. Hiç beğenmedim. Ama tabi çaktırmadım ben, gene gülümsüyorum falan. Aa! Fakat esas, benzerim, benzerimde surat bir karış. Benim onu beğenmeyişimin en az bi on katı kadar beni beğenmedi sanki. Soruyor diğeri; "Aynısı değil mi baksana şuraya?" Hiç Bir şey demiyor, sıkıntıyla önüne bakıyor. Bakmıyor bile bana. Çok ta kaba. Ulan ayı bari bi gülümse. ("benzerim" diye bu şekil konuşuyorum, ne de olsa bi yakınlık oluyor--ben benzetmesem de bi benzetenimiz var--) Tek bir kelime konuşmadan, gözünü kaçıra kaçıra hakarete uğramış gibi döndü gitti. Bi daha da gece boyu tekrar görmedim. Arkasından, "Ulan gerizekalı sanki ben seni beğendim de, artist! Hiç benzemiyosun ki zaten bana salak! Neyin havasını yapıyorsun?" diye bağırsam, o da bana, "Ben de zaten onu diyorum, aynı şeyi söylüyoruz mal, sıkıntı yok! Hiç benzemiyorsun bana, çok şükür, ibiş!" desе falan. Buna benzer bağırışmalarla "dünyanın en absürt" kavgasını yapsaydık keşke diye düşündüm. Hoş olurdu. --birbirimizin o hiç beğenmediğimiz saçlarını başlarını yolmalar--
Sonra bu esrarengiz, muammalarla dolu "isabetsiz benzetme" hikayesi üzerinde epey düşündüm arkadaşlar. İsabetsiz de olsa en azından ikimizden birinin diğerini beğenmesi gerekmez miydi? Saçma değil mi? Diyelim ki birimiz bariz bi şekilde daha yakışıklı. Diğerinin, ona(daha yakışıklı olana) benzetildiği için memnun olması lazım gelmez miydi? Sevinmesi? Ne olmuştu orada? Herhalde, o "benzeten" ikimizin de kendimizde, hiç hoşlanmadığımız, belki gizliden gizliye nefret ettiğimiz/tiksindiğimiz bir yanımızı görmüştü. Onu benzetmişti.(belki bir konuşma biçimi, bir davranış kalıbı... herneyse işte o) Biz, ikimiz(tıpkım'la ben) o özelliği, (kendimizde görmezden geldiğimiz o özelliği) karşımızdakinde öőle apaçık/çırılçıplak görünce, irkiltici bulduk, ayna'ya sinirlendik?--*daha önce de yazmıştım, aynalara sürekli kendimizi kollaya kollaya, sadece kendimizce en hoş göründüğümüz açıdan bakarız*--Bilemiyorum, böyle olmuştur herhalde...

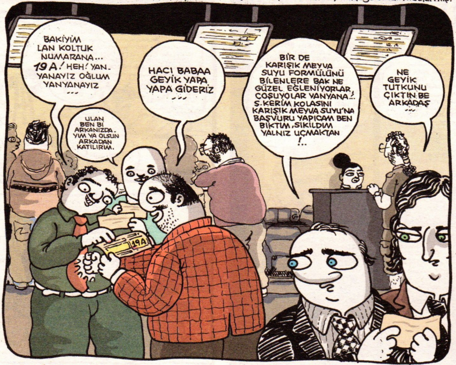
Hepinize dostluk, kardeşlik, muhabbet dolu günler diliyorum.

engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan

Kola'nın formülünü bilen dünyada yalnız iki kişi varmış ve onları aynı uçağa bindirmezlermiş.

FRANKEŞTAYN...

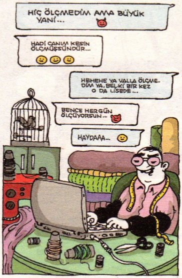

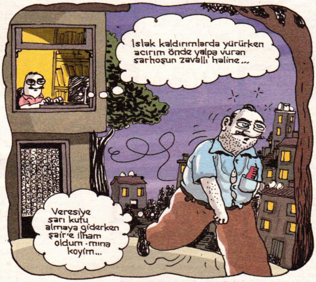

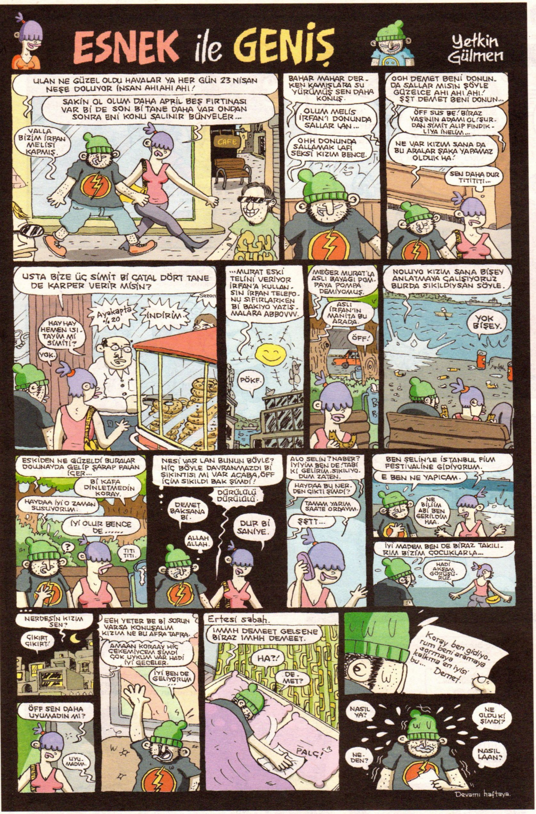
ÖYKÜ ADI: CAN TATLIDIR.

UYKUSUZ

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd. : Nuri Açar
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar
MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Utku Coşkun, Kerem Pişkin, Murat Cengiz
Kaligrafi: Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler
Halkla İlişkiler: Songül Yoldaş
Ofis Sorumlusu: Selami Yamak

Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Matbaacılık ve Yayıncılık Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: **Yurtiçi:** 190 TL **Amerika:** 120$ **Avrupa:** 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 **USD:** TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 **EUR:** TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

Haftalık Mizah Dergisi | 14 Nisan 2016 | Sayı: 450

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

Armağan GÜVEN

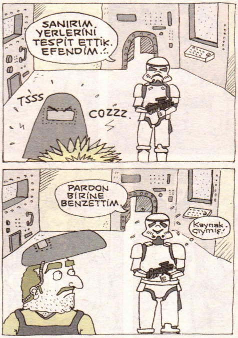
Ugur Aksoy

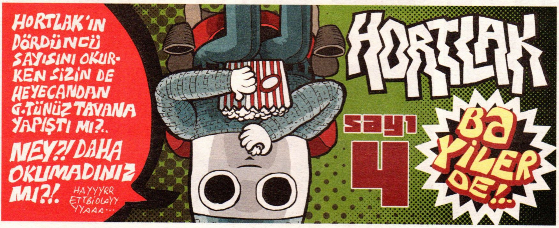

Caner DAĞLI

Bahar DEMİRKAN

OTİSABİ®

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

UYKUSUZ

21 NİSAN PERŞEMBE
SAYI: 2016/17 No: 451
3,50 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FIYATI: 4 TL.
ISSN 1307-7619

UYUYUN LAN

Sevgilim Uykusuz okurlarım; Alman komedyen, dedelerinin Yahudilere saydırdığı gibi saydırdı Türkiye'ye... E, Alman osurunca cemaati de sıçtı tabi... İngiliz bi gazete Türkiye Cumhurbaşına hakaret eden şiir yarışması başlatmış... Mna kodumun ırkçıları sizi... Burada yarışma düzenlememize gerek yok.. Herkes hanınıza bacınıza sövüyo zaten...

İslam ülkeleri konferansı düzenledik... Aidatlarını ödemeyen bütün ülkeleri bir bir açıkladım... Dünya bir apartmansa eğer yöneticisi bendim o an... Senelerdir apartmanın otomatiği çalışmıyo lan.. Hep karanlık... Ben anlamadım, bunlar ev sahibi mi? Kiracı mı?...

Dokunulmazlıkları kaldırıyolar mecliste.. Tuhaf bir coşku var.. Haftalardır bütün liderler "Hadi bakalım", "Hadi meydan", "Madem öyle, al böyle", "Lets Rak" diye gaz üzerime gaz veriyor.. En son Kemal "Her CHP'li hapse girmeye hazır olmalıdır" dedi ve coşku tavana vurdu.. Sanırım bu meclis kendini 5 saniye içerisinde imha edecek lan.. Bi ben kalacam geriye... One me behind..

Malum vakıf "Taciz, eğitim kurumlarının korkulu rüyası, bununla yüzleşmeliyiz" demiş... Yani, o kadar çocuğu bi tane adama emanet etmeyeceksin arkadaş... Bunu kontrol eden başka kişiler de olacak" dedim tarihteki tüm Türk devletleri askeri üniformalı" saray muhafızlarından hun imparatorluğu kostümlü askere.. "Yani başkanlık sistemi de aslında böyle bir şey... Suistimale açık" dedi.. Altınordu devleti kostümlü askerin elinden kaptığım gürzle buna bi kaç defalar tüm gücümle vurmama rağmen bir şey olmadı.. Gürzü, duvara sürtünce kar gibi yağan şeyle yapmışlar... Sonra sarayın duvarlarını tırnağımla kazıdım.. Saray betondandı ama.. Bu beni biraz rahatlattı...

O güzel hocalar nihayet geldi sevgilim.. Haftaya görüşmek üzre..

Vatandaşa Sorduk : BATMAN

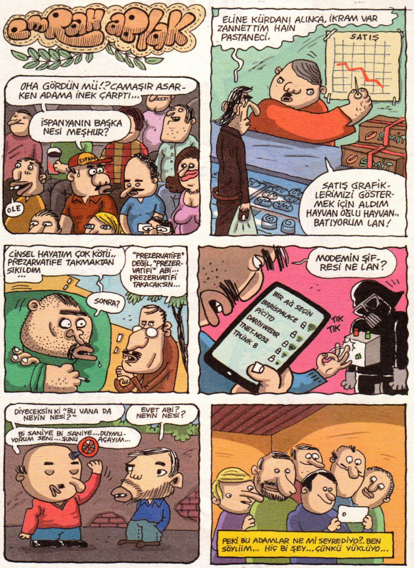
Seyfi DÖRTCAHAROĞULLARI (52): Kendisi memeli bir canlı olduğu için yarasayı seçmiş.. Aslında çocukluğunda üveyik adam olmak istiyor.. Ama üveyiklerin yumurtayla ürediğini öğrenince, kinder sürpraysla bi iki kez deniyo.. Canı acıyınca yarasaya geçiyo...

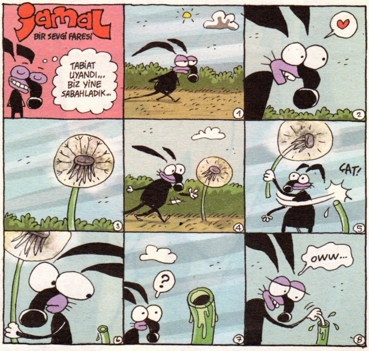
Sebayidü GELELER (42): Hani derler ya "Sen hiç gördün mü, dört kulaklı bir adam. Hahahaha.. Olur mu hiç dört kulak, dönde aynaya bak" diye.. Betmen var.. İki tane kendisinde var.. Orjinal.. İki tane de kostümde.. Ne etti? 4.. Betmenin karekökünü alacaksın..

Elbirt ALTIKAPISI (23): Betmenle süpermen dövüşse süpermen betmenin mna kor.. Betmobillen beraber, kaldırdığı gibi tee Ay'a çarpar adamı... Ama seçimlerde biz yine betmene vericez oyu.. Adam çalışıyo çünkü...

UYKUSUZ

AKP sözcüsü Ömer Çelik, "Yürütme, yasama bizdeyken başkanlık istiyorsak, demek ki güç değil sistem peşindeyiz" dedi.

23 Nisan törenleri iptal edildi...

HDP Milletvekili Altan Tan da Ensar Vakfına sahip çıktı: "Bale kursunda seks skandalı oldu diye balerinleri suçlamak yanlış."

BBC, Londra'da başbakanın istifası için toplanan 50 bin kişinin eylem haberini vermedi.

Akdeniz'de göçmenleri taşıyan teknenin batması sonucu en az 400 kişi hayatını kaybetti.

Kadir Topbaş, Üsküdar ile Kabataş arasına yaya tüneli yapılacağını açıkladı.

Bakan Veysel Eroğlu tavsiyelerini sıraladı: "Erken yatın, erken kalkın, erken evlenin, en az 5 çocuk yapın."

Kayseri'de 24 öğrencinin gözaltına alındığı operasyon sonucu hazırlanan iddianamede Uykusuz dergileri de dosyaya delil olarak girdi.

N.Ş.A

NORMAL ŞARTLAR ALTINDA

Barış UYGUR

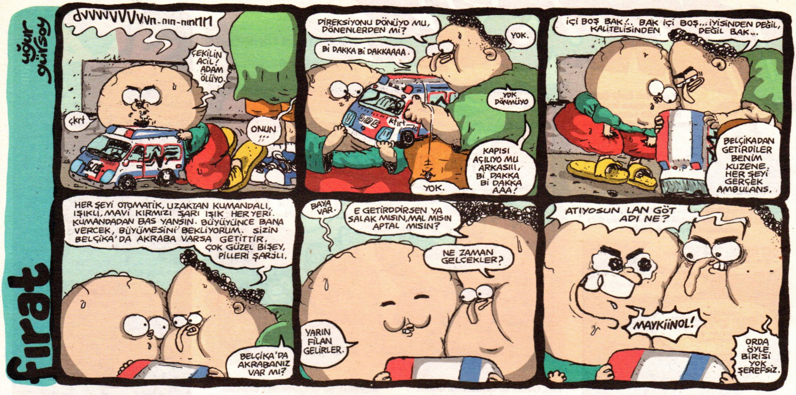
Normal şartlar altında bir yılda 4000'in üzerinde insanın zamansız öldüğü bir yerde korkunç bir salgın hastalık, acımasız bir savaş ya da soykırım vardır. Ama günümüzde bu sayı **Yeni Avrupa'nın** Akdeniz'de ölüme terkettiği, çoğunu kendi politikalarının yarattığı göçmenlerin sayısıdır. **Yeni Avrupa'da** insanlar artık ölüme SS subayları nezaretinde trenlerle değil sahil güvenlik denetiminde teknelerle gönderilmektedir.

Normal şartlar altında insan hayatı hiçbir pazarlığın konusu edilemez, hele hele anayasasının ilk maddesi "İnsan onur ve haysiyeti dokunulmazdır," olan bir ülke milyonlarca insanın hayatı üzerine pazarlıklara girmez. Ama **Yeni Almanya'da** üstelik kendi politikalarının yarattığı bir savaşın mağdurları kelle başı bin euro'dan hesaplanıp geri gönderilebilir, mağdurlar arasından Angela Hanım'ın işine yarayacaklar seçilip işe yaramayanlar ücreti mukabilinde paraya meraklı devletlere atılabilir. Tarihin en karanlık deneyimlerinden biri kafasına kakıla kakıla büyüyen Angela Hanım'ın kafasından içeri kimyadan başka bilgi girmemiş gibi görünmektedir.

Ve tabii **normal şartlar altında** Türkiye'nin ifade özgürlüğü konusunda Almanya'dan ileride olduğunu söylemek biraz güçtür. Ama Angela Hanım'ın yüksek **Yeni Almanya'sı** sayesinde Türkiye ifade özgürlüğü konusunda Almanya'yı yakalamıştır. Her iki ülkede de Türkiye'nin iktidarını eleştirmek cezalandırılırken Yeni Türkiye'de **Angela Hanım'ı** köpek hayvancağızının sindirim sistemine yolculuğa çıkartmak da, Nazi olmakla suçlamak da, üstelik genel yayın yönetmenleri devlet başkanının uçağında ağırlanan gazeteler tarafından bile yapılsa serbesttir.

Normal şartlar altında bir ülkenin yaşadığı en büyük felâketlerden birini propaganda malzemesi olarak kullanmak yeterince kötüyken, bu felaketin tarihini bir market zinciriyle karıştıranı da en mankafalı seçmenler bile ciddiye almazlar. Ama **Yeni Amerika'da** 9/11 saldırısına 7/11 (Seven Eleven) diyen bir adamın başkanlığa koştuğunu görebilirsiniz. Neyse ki bir ihtimal başkan olursa günün birinde bize kızdığında şükran günü hindisini affetmeyerek geçiştirebilir, olumlu tarafından bakmak lâzım.

Ve arkadaşlar acı ama **normal şartlar altında**, bitmiş, kaybedilmiş bir maçın kritiği yapılır, üzerinde konuşulur ama dünyanın en salak futbol programında bile bitmiş, kaybedilmiş bir maçın nasıl kazanılacağı tartışılmaz. **Yeni Türkiye** işte bu kaybedilmiş maçın neticesidir ve toplumun kaybeden kesiminin durumunu düzeltmek için çıkabileceği en yakın maç en az bir kaç kuşak sonrasıdır. Çünkü Türkiye'nin yarısı ayakta uyurken koskoca bir nesil tamamen bambaşka bir endoktrinasyondan geçirilmiş, **Yeni Türkiye'nin** temelleri; tek bir mütehakkimin hukuk dahil her şeyin üzerinde olduğu benimsetilmiş, koşulsuz itaati son derece olağan karşılayan ve çoğu henüz oy bile kullanmamış koca bir nesille atılmıştır.

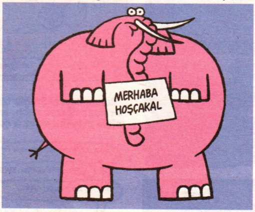

BEN

ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Biraz önce hayali kuzenim geldi yine eve. Uzun zamandır gelmiyordu, ne de rahattım. Havalar biraz ısınmayagörsün, hop gelmeye başlıyor. Gödoş ya. Neyse, "n'abıyon Alpay'ım" dedi. Dedim "bana Alpay'ım demezsen ben çok sevineceğim, uzun zamandır gelmiyordun, niye geldin ki şimdi bir de" dedim. "Yine gelmeyeydin" dedim, "sonra gelirdin, önümüzdeki sene gelirdin, daha yaşın ufak" dedim. "Ya dur zaten kafam bozuk" dedi. "Şakalarını sonra yaparsın" dedi. "Şaka mı? Şaka mı yapıyorum sence ben" dedim. "Şakacı seni" dedi. Bazen de böyle işte, takıldı mı takılıyor. "Ağabey annem beni hiç sevmemiş, yeni yeni anlıyorum" dedi. "Sen zaten bu konuda bir anlayışsızsın" dedim. "Anlamıyorsun bir türlü sevilmediğini" dedim. "Gerçekten şaka kaldıracak durumda değilim ama şu anda" dedi. "Haydaa" dedim. Bunu önce içimden dedim, sonra dışımdan dedim. "Ee" dedim, "anlat madem" dedim. "Çünkü anlatmazsan ölecekmişsin gibi bir halin var, anlat madem" dedim, "anlat da rahatla". "He hacıma benim" dedim. "Çocukken ailecek paralı plajlara giderdik" dedi. "Oo" dedim, "paralı plaj". "Paralı plajlara giderdik ama tabii ki cimrilikten ölen bir ailem, daha da çok bir annem olduğu için her defasında bir oyun ederdi" dedi. "Oyun mu ederdi" dedim. "Evet" dedi, "oyun ederdi". "Nasıl bir oyunmuş ki bu" dedim. "Dinle anlatıyoz işte darraam" dedi. "Ama" dedim "şimdi bu böyle ağız bozmalar hoş şeyler değil". "Dinle dinle" dedi. "Biz" dedi "ailecek, yani işte ben, babam, kız kardeşim, annem, aile bu, böyle plaj önünde bilet kontrol yerinin biraz uzağında beklerdik, annem de bana derdi ki, **sen** derdi, şimdi derdi öbür **taraftan yüze yüze plaja git, plajdaki insanlardan biletlerini iste, yüze yüze o biletleri bize getir** derdi" dedi. "Ee" dedim. Hikayeyi artık ilgiyle gözlerim büyük bir şekilde dinlemeye başladığımı fark ettim. İlginç bir insan bu hayali kuzenim. Hiç gelsin istemiyorum ama gelince de bir yerden sonra sarıyor. "Ee" dedim. "Ağabey işte ben de çocuğum, sekiz yaşımdayım, hiçbir şeyi sorgulamıyorum, dağlardan yürüye yürüye denize iner, oradan kilometrelerce plaja doğru yüzer, plajdaki insanlardan biletlerini ister, daha sonra o biletlerle aynı şekilde yarım saat kırk beş dakika kadar yüzerek yeniden kıyıya çıkar, oradan da kayaları dikenleri aşarak elimde biletlerle ailemin yanına dönerdim gururla, bir kahraman gibi, bir büyük iş başarmış gibi, sonra o biletlerle plaja girerdik öyle" dedi. "Oha" dedim. "E" dedim "boğulabilirdin". "İşte ben de sana bunu anlatmaya çalışıyorum, boğulabilirdim elbet, gerçi dört yaşımdan itibaren mükemmel bir yüzücüyüm o ayrı ama evet elbette boğulabilirdim, gidiş dönüş bir buçuk saat yüzmekten bahsediyorum, yaş sekiz, elbette boğulabilirdim, bir s.kindirik üç ku-

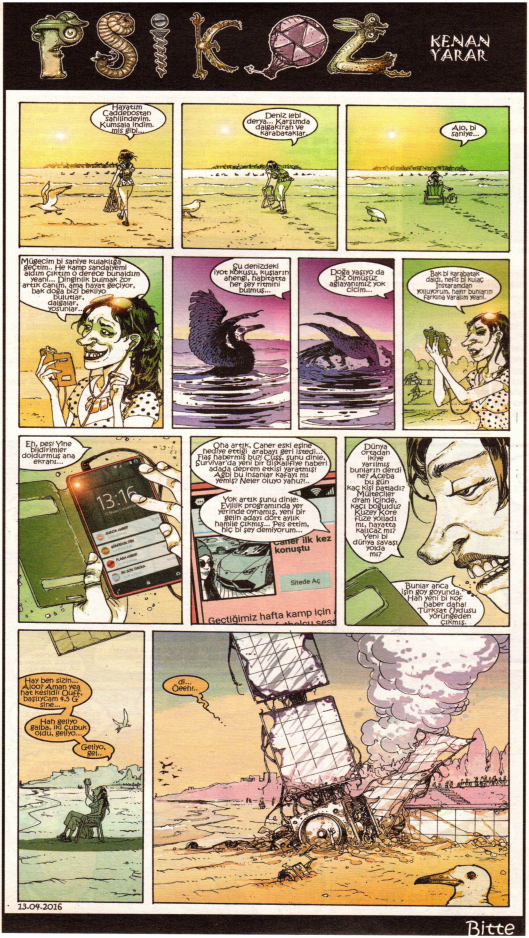

ruşluk bilet uğruna" dedi. "Oha" dedim, "bu benim hayatımda dinlediğim en acayip hikeyelerden biri" dedim, "sarsıldım lan resmen" dedim. "Bir de bir değil, iki değil, yaz boyunca her hafta, her hafta beni ölüme gönderen bir annem varmış, çocukken anlamamışım, ama şimdi şimdi anlıyorum" dedi. "Ağabey valla ne söyleyeceğimi hiç bilemiyorum" dedim. "Söyleme zaten bir şey" dedi, gitti. Sustum. Gitme demek istedim ama sustum. Dur baba sana bir kahve koyayım demek istedim, sustum. Kardeşim benim diye sarılmak istedim kendisine, sustum. Öyle acayip bir insan ki, bir anda geliyor, hemen gidiyor. Kal baba demeye fırsat bile kalmadan gidiyor. Sustum. Duvara çarpmış gibiydim. Sustum.

æ Yıllar önce de Lombak'ın ikinci sayısı için, Fatih Solmaz'ın hazırladığı, vesikalık fotoğraftan karakter tahlili yaptığı köşesine ben bir arkadaşımın fotoğrafını vermiştim. Çok komik bir tipti. Dergi yayımlandı, birkaç gün sonra Bahadır Baruter aradı. Alpay dedi, senin arkadaş bize dava açmış, ilgilenir misin şu olayla dedi. Dedim Bahadır ağabey ne diyorsun, yapmaz öyle şey aslında, yapmaması lazım, iyi çocuktur, ama nasıl olduysa, dur ben madem şeyapayım dedim. Panikten konuşamadım da. Hemen arkadaşı aradım, soğuk konuşuyor benimle. Fotoğrafı senin verdiğini tahmin etmiştim dedi. Dedim baba hemen buluşuyoruz Kadıköy'de, konuşuyoruz. Buluştuk Kadıköy'de, anlatmaya başladı. Hiç tanımadığı insanlar, bunu yolda çevirip, sizi dergide gördük, çok güldük diyorlarmış, bir yerde oturuyormuş mesela, karşısında Lombak okuyor biri, bir dergiye bir buna bakıp karnını tuta tuta gülüyormuş. Telefonları zaten hiç susmamış. Büyük olay olmuş. Ama hakikaten öyle bir tip ki, o ay derginin belki de en komik şeyi oldu kendisi. Yanıyor. Defalarca özür diledim kendisinden. Ben hoşuna gider diye düşünmüştüm. Tekzip yayımlattı dergide bir dahaki ay. **Biz de nasıl insanlarsak, bu defa da tekzipten karakter tahlili yaparak tekziple dalga geçtik dergide**. Tam davayı geri çekecek gibiyken yeniden öfkelendi. Allah'ım ağlamak istiyorum, ağlayamıyorum. Yalvar yakar bir şekilde davayı geri çektirdim. Geri çektirdim ama altı kilo da verdim. Ayva göbeğim vardı, ayva göbeğimden oldum. Birkaç sene sonra da ben askerliğimi yaparken ziyaretime geldi kendisi. Barışmış, yeniden arkadaş olmuştuk. Bu da böyle bir hikayemdir. Resmen çeken bilir. Lir. İr. Rir.

æ Hoşçakal.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

Apartman'ı Nasıl Yıktık?

Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

Çıkan kısmın özeti: *İşlerin iyiden iyiye sarpa sardığı apartmanımızda gidişâtı düzeltmek için olağanüstü bir toplantı yaptık. Emekli albay Şahin Bey yönetimden uzaklaştırılacaktı, orası kesindi ama yerine kim geçecekti? Hiç beklemediğim bir anda, daha önce apartman sakinlerinin balkonda rakı içmesini yasaklamaya kalkan, çatıya konulacak uydu antene "porno izlerler" diye karşı çıkıp milletle papaz olan benim karşı komşu Hacı Fazlı Bey yönetime aday oldu. Geçmişin üzerine sünger çektiğini, değişerek geliştiğini söyleyince 11 numaradaki lise öğretmeni de Hacı'ya arka çıktı. Galiba apartmanda yönetim albaydan hacıya geçecekti.*

Daha önce apartmanda Hacı Fazlı Bey'e selam bile vermeyen lise öğretmeni, toplantıda Hacı'nın en ateşli savunucusu çıkmıştı. Bir apartman sakini,

"Yahu şimdi konuları bir konuşalım, belki daha sonra başka aday da çıkabilir," diye geçiştirmeye çalışıyor, diğer birisi,

"Hacı Fazlı Bey belki haklıdır ama şimdi daha önce hepimize çok olumsuz tavırları oldu," diye açıkça Hacı'nın daha önce yaptıklarını hatırlatıyordu.

Ama lise öğretmeni coşmuştu bir kere:

"Efendim bizim apartman, bu sokaktaki en köhne apartman hâline geldi. Apartmana harcanan paralar havaya uçtu gitti. Hacı Fazlı Bey esnaf adamdır, bu hesap kitap işlerini herkesten iyi bilir, tez zamanda da bizim apartmanımızı, sokağın en iyi apartmanlarından biri yapacağına hiç kuşkunuz olmasın," diye ateşli bir şekilde Hacı'yı savunuyor,

"İyi apartmanlardan birine dönelim derken, sokağın aşağısındaki kavga gürültü eksik olmayan karakolun gediklisi harabe apartmanlardan biri olmayalım Hocam," diye itiraz edene,

"Bunlar manasız korkular. Bu apartmanın temeli sağlam, depremde de yıkılmadı, güçlendirmesi de yapıldı, bu apartmana bir şey olmaz. Lütfen niyet okumayalım, Hacı Fazlı Bey değiştim, geliştim, değişerek geliştim, gelişerek değiştim diyorsa sözüne güvenmemiz lâzım. Bakın ben dahil çoğumuz memur insanlarız, Hacı Fazlı Bey esnaf, bu hesap kitap işleri..." diye uzun uzun herkesin dinlemekten sıkıldığı, ilk bakışta anlamlı gibi gelen bir araba laf salatasını ortaya koyuveriyordu.

Artık sıkıldığımız için oylamaya geçtik. Ben daha önce oy kullanmamıştım, bu sefer de çekimser kaldım. Hacı Fazlı Bey dışında bir de adliyede katiplik yapan bir komşu aday oldu, onu da pek sevmediğimden, domates suratının arkasında hep bir hinlik tasarladığını düşündüğümden oy vermedim, zaten pek de oy alamadı. Çekimserler çoğunluktaydı olduğu için toplantıya katılan on beş kat malikinden altısının oyunu alan Hacı Fazlı Bey, emekli Albay Şahin Bey'in apartmandaki saltanatına son vererek yeni apartman yöneticimiz oluverdi.

Beni asıl şaşırtan toplantıdan ayrılırken lise öğretmeninin Hacı Fazlı Bey'den bile daha neşeli olmasıydı. Albayın dairesinden kolkola çıktılar. Anlaşılan hocayla hacının tek ortak noktası albaya duydukları nefretti. Ha albay hırt olmasına hırttı orası ayrı ama orada birbirine düşman iki komşunun zaten bunamış bir ayağı çukurda bir adama olan nefretlerini görünce canım sıkıldı. Apar topar daireye inip ceketimi giydim, canım dışarı çıkıp biraz dolaşmak istemişti. Çıkarken dairesine henüz dönen Hacı Fazlı Bey'le karşılaştım.

"Hasan Bey, hayırdır bu saatte?"
"Çıkıp bir hava alacağım hacı efendi," dedim ve *"Sizin için de bir mahsuru yoksa tabii,"* diye ekledim dalga geçerek.
"Estağfurullah, ne demek," dedi ben merdivenleri inerken ve *"Dış kapıyı kapatalım yalnız, kedi falan giriyor,"* diye seslendi arkamdan.

Duymazdan gelip cevap vermeden merdivenleri indim. Kapıdan çıkıp etrafa baktım, kırık bir kaldırım taşı ilişti gözüme. Apartmanın dış kapısını açıp aralığa sıkıştırdım ki kapı kapanmasın, kedi medi varsa girsin.

HAFTAYA: APARTMAN'IN EKSENİ Mİ KAYIYOR?

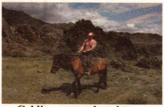
O SIRADA

ERMAN ÇAĞLAR

Haftasonu da olsa sabah kalktığım gibi kot pantolonumu giyerim. Şık değil, çirkin değil, bol değil ama göte yapışanlardan da değil. O kadar özelliksizler ki, bacaklarımı dışarıdan bakan gözlere görünmez yapıyorlar. Birisi güzel bir skinny jeans giyse vay dersin, beyaz kot giyse "hangi çağda yaşıyoruz?" dersin, çok taşlanmış, üzerinde fazla uğraşılmış bir kot giyse "tercih meselesi" dersin. Kotlarımı kimseye hiçbir şey dedirtmeyecek şekilde seçiyorum. Benden başka kimse kot pantolonlarımı birbirinden ayırd edemez. Koyun sürüsüne bakan bir insan için bütün koyunlar birbirinin aynıdır. Oysa çoban hepsini tek tek bilir:

"Bu gerizekalı, bunun kendine güveni çok zayıf, bu diğerlerinin kulağını ısırıyor, tam bir bela..."

Çobanın kuzularını bildiği gibi bilirim kot pantolonlarımı. Pazar sabahı dört yıllık bir kotumda karar kıldım. Ağırlık olarak diğerlerinden çok az daha hafif, onu öyle tanıyorum. Ele hafif geliyor tartınca. Üstüme bir şey giymeden, sadece kot pantolonla çıktım yatak odasından. Niyetim, salonda gündelik işleriyle uğraşan bebeğime "ben kimim, kime benziyorum şu an, bilebildin mi?" diye şaka yapmaktı. Cevap Vladimir Putin olacaktı. Merkel'le beraber üstünü çıplak gördüğüm iki dünya liderlerinden biri. Bebeğim salonda değildi, evin içinde insan aradım bir süre Vladimir Putin kostümümle, evde tavşandan başka kimse yok. "Selam ben Vladimir Putin, seninle tanışmak, görüştüğün biri yoksa seni ata bindirmek isterim... Evde yoksun, neredesin?" diye mesaj attım. "Eğitimdeyim, arayacağım" diye cevap geldi. Olumlu ya da olumsuz herhangi bir dönüş alamadığım ilk şakam değil, o yüzden çok üstünde durmadım, alınganlık göstermedim.

Geldim ama evde yoktun.

Evde duş alıp almadığıma tanıklık edecek kimse olmadığı için duş almamaya karar verdim. "Duş aldın mı?" diye sorarsa aldım derim, "saçların yağlı gibi" diye ısrar ederse "aldım ya, allah allah yalan mı söyleyeceğim" diye bağırırım. Sonuçta dün duş aldıktan sonra evden hiç çıkmadım, dün alınan duş geçerliliğini koruyor. Duş işine biraz tek basımlık akbil gibi bakıyorum. Evden çıkarken o günkü duşu sokak kapısına okutuyorsun gibi.

Evdeki kahvaltılıklara bir süre baktım, Vladimir Putin olsaydı ne yerdi diye düşündüm. Dolaptan Putin'i memnun edecek bir şey çıkmadı. Zeytin var, bir haftalık tost ekmeği var, peynir yok, meyveli kadın yoğurdu var. Anlamlı bir şey çıkmıyor. Üzerime tişört giymem lazım, bakkala gitmem lazım. Güle güle sayın başkan Putin. Belki evde güzel kahvaltılık olsaydı biraz daha uzun misafir edebilirdik seni Göztepe'de. Layığıyla ağırlayamadık, omlet yediremedik.

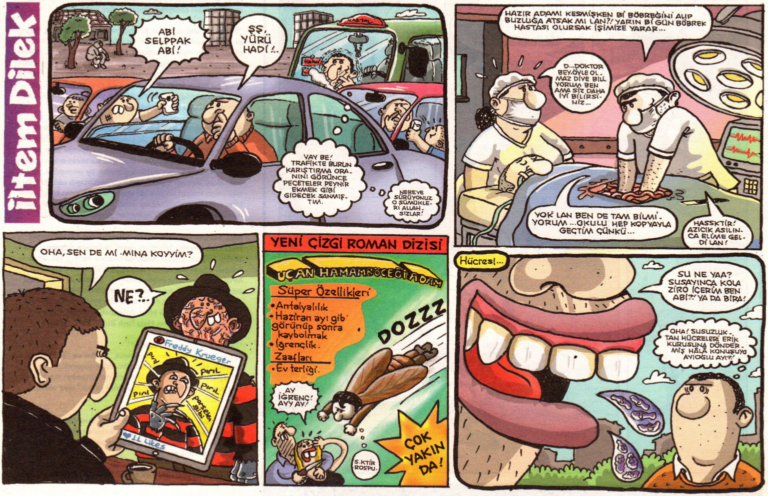
Bakkalın karşısındaki tekel başka yere taşınıyor diye dertleniyordum, meğer hemen yanındaki başka bir boş dükkana taşınıyormuş. İşte gerçek, yürekten gelen bir sevinç. Koli koli cipsleri, litrelik kolaları, on kiloluk kuruyemiş paketlerini dükkanın önüne çıkartmışlar, yavaş yavaş diğer dükkana taşıyorlar. Dev bira dolaplarının, duvara monte rafların taşınması bitmiş, taşınmanın en tatlı, en kaymak kısmı kalmış. Kesinlikle dahil olmak istediğim bir etkinlik, katkıda bulunmak isteyeceğim bir oluşum. Ben babamın marketinde yıllarca koli indirdim kaldırdım. Gıda içeren bütün kolilerle ilgili aşağı yukarı bir fikrim, bir hissiyatım, ufak da olsa bir anım var. Cips kolisi dev gözükür ama kaldırınca bir kilo bile çekmez, o yüzden üç dev koli birden taşıyabilirsin. İnsanın özgüveni, neşesi yerine gelir... Pazar gününe başlamak için daha güzel bir yol düşünemiyorum.

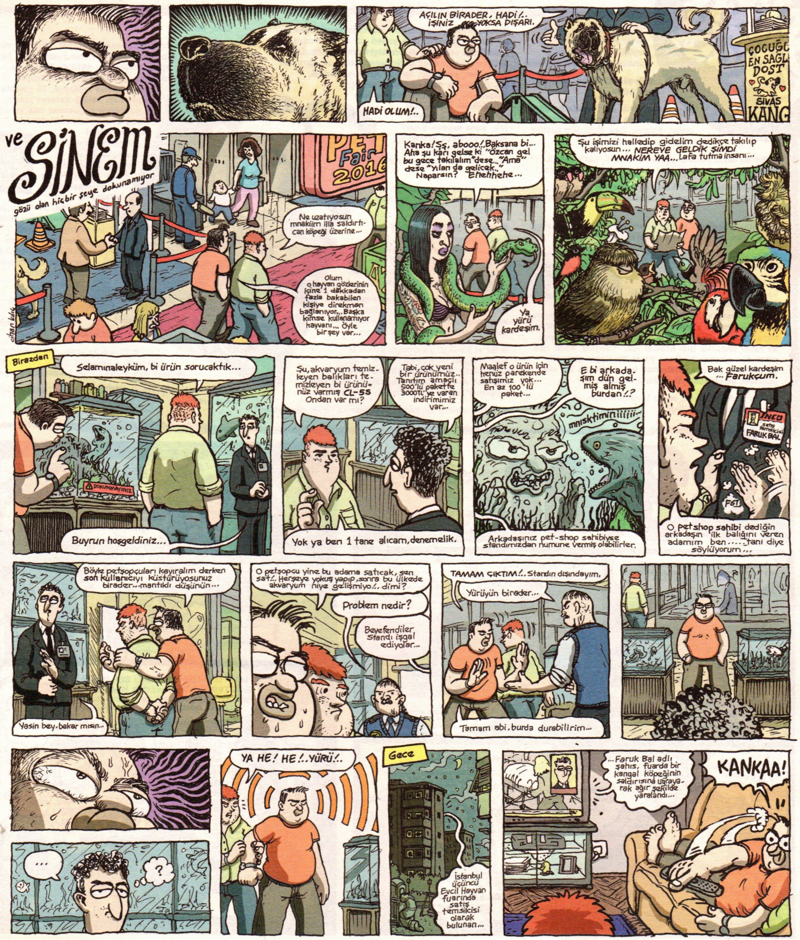

Kadınları etkilemenin en tatlı yolu.

Tanımadığınız bir insanın taşınmasına ne kadar hızlı dahil olabildiğinizi bilseniz şaşırırsınız. Bir güzel söz, bir tatlı "kolay gelsin, hayırlı olsun", önce ufak bir biskrem kolisini alıp yan tarafa taşıyorsun, sonra bir bakmışsın kollarında üç kasa kutu kola, tekel bayii kasaların arkasından "Tarttın mı? Koyayım mı bir tane daha?" diye bağırıyor. Koy lan. Aynı ağırlıkta spor aletini kaldıramıyorum ama konserve kolisi, kola kasası gibi şeyleri kaldırabiliyorum. Esnaf kası denilen bir şey var, etli kollarda gizliyor kendini, sadece koli kaldırabiliyor. Bir de, iyi ki duş almamışım, ziyan olacaktı.

groagh@gmail.com

AÇILIN BİRADER. HADİ!.. İŞİNİZ YOKSA DIŞARI.
HADİ OLUM!..
ÇOCUĞU
EN SAĞL
DOST
SİVAS
KANG
ve SİNEM
gözü olan hiçbir şeye dokunamıyor
PET Fair 2016
Ne uzatıyosun mnakiim illa saldırtıcan köpeği üzerine...
Olum o hayvan gözlerinin içine 1 dakkadan fazla bakabilen kişiye direkman bağlanıyor... Başka kimse kullanamıyor hayvanı... Öyle birşey var...
Kanka! Şş, abooo!.. Baksana bi... Aha şu karı gelse ki "Özcan gel bu gece takılalım" dese... "Ama" dese "Yılan da gelicek.." Naparsın? Ehehhehe...
Ya yürü kardeşim.
Şu işimizi halledip gidelim dedikçe takılıp kalıyosun... NEREYE GELDİK ŞİMDİ MNAKİM YAA... Lafa tutma insanı...
Birazdan
Selamınaleyküm, bi ürün sorucaktık...
DOKUNMAYINIZ
Buyrun hoşgeldiniz...
Şu, akvaryum temizleyen balıkları temizleyen bi ürününüz varmış CL-55 Ondan var mı?
Tabi, çok yeni bir ürünümüz.. Tanıtım amaçlı 500'lü pakette 3000TL'ye varan indirimimiz var...
Yok ya ben 1 tane alıcam, denemelik.
Maalef o ürün için henüz parekende satışımız yok... En az 100'lü paket...
E bi arkadaşım dün gelmiş almış burdan!.?
mnısktiminiiiiiii...
Arkadaşınız pet-shop sahibiyse standımızdan numune vermiş olabilirler.
Bak güzel kardeşim ...Farukçum.
INCO satış temsilcisi FARUK BAL
FST
O petshop sahibi dediğin arkadaşın ilk balığını veren adamım ben.....tanı diye söylüyorum...
Böyle petşopçuları kayıralım derken son kullanıcıyı küstürüyosunuz birader... mantıklı düşünün...
Yasin bey, bakar mısın...
O petşopçu yine bu adama satıcak, sen sat!.. Herşeye yokuş yapıp, sonra bu ülkede akvaryum niye gelişmiyo!.. dimi?
Problem nedir?
Beyefendiler standı işgal ediyolar...
TAMAM ÇIKTIM!.. Standın dışındayım.
Yürüyün birader...
Tamam abi, burda durabilirim...
...
?
YA HE! HE!..YÜRÜ!..
Gece
İstanbul üçüncü Evcil Hayvan fuarında satış temsilcisi olarak bulunan...
...Faruk Bal adlı şahıs, fuarda bir kangal köpeğinin saldırısına uğrayarak ağır şekilde yaralandı...
KANKAA!
cihan kılıç

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

'Karşısındakine taş atmak yerine küfür eden ilk insan, bugünkü uygarlığımızın kurucusudur.' - Sigmund Freud

● **Bugün 23 Nisan, sinir oluyor Uzun Adam...**

● Nur içinde yat Mustafa Kemal, Hatay'ı vatana kazandırmasaydın, şu an oralar, Antalya, liseyi okuduğum güzelim İskenderun, harap halde olacaktı.

● **Hiç mi adam kalmadı yanında, 'Türk'ü, Laz'ı, insanı bırakın efendim, zaten tüm tabiat müslümandır' diyecek?**

● Bir zamanlar rahmetli Ecevit'in 'Ak günler, ak günlere doğru' dediği günler, meğerse bildiğin AK Partili günlermiş ya lan!..

● **Kentin göbeğinde, konfor içinde yaşayıp, dağdaki savaşı savunanları, anında o dağa ışınlayabilsem keşke...**

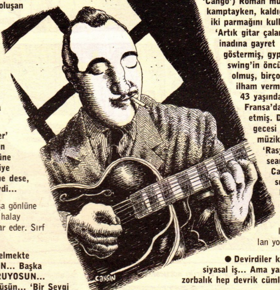
● Kavramı, ilkeyi geçtim, KKTC'nin bayrağında bile 'kırmızı çizgiler' var...

● **Tepedeki alıntıyı Ali İhsan Varol'un 'Etimolojik Cahil Cesareti' adlı tek kişilik gösterisinden aldım. Varol'un Freud'a cevabı çok güzel... Gösteri, baştan sonra zevkle, heyecanla izleniyor. Hele kelimelere ve kökenlere meraklıysanız, hiç kaçırmaya gelmez. 'İnsan yiyen kişiye bu kadar sempatik isim konulur mu, 'Yamyam' nedir ama yahu' diye soruyor Ali İhsan Varol. Yine aynı gösteride öğrendim ki, bir işte ustalaşmak için, o işte altı bin saat geçirmek gerekliymiş. Yaşa Varol Ali İshan...**

'Düşkün' olmak fena bir şey, insana düşkün olmak hariç...

● Ulan bi düşündüm de, amma büyümüşüm ben ya! Çocukluğumu bilirim halbuki!

● **Ankara'da, arkadaşlarımın oturduğu apartmanda ilginç bir tip var. Bahçede park yerleri var ve bu adamın en sinirlendiği şey, park yerine başka araba gelmesi. Bi defasında oraya giren bi arabanın üstüne en ağırından pet şişeler, paspaslar, kovalar koymuş. Normal, boş zamanında da o park yeri, saydığım malzemeler ve benzerlerinden oluşan bir barikatla kapalı. İşin saçması, adamın arabası yok. Buna rağmen o park yerine gönülden bağlanmış, yurdu bellemiş, toprağı bilmiş! Bari uyu ara sıra park yerinde!**

● Yola 'bilgin' olmak için çıkıp takati kesilenler, 'bilgiç' olmakla yetinirler...

● **'Bana bi KARANLIK ÇAY ver' dedi, çaycıya. Çaycı anladı, ben anlamadım. Diyen adamın yüzüne baktım. 'SIRF DEM' diye açıkladı. Yalnız adam ne dese, müzik grubu ismi gibiydi...**

● Kimi öyle kafana, paşa gönlüne göre dansetmeni istemez, illa ki halay kurulmasını arzular, halayda ısrar eder. Sırf halaybaşı olabilmek için!

● **Bir el hareketi yapıyosun, gelmekte olan YILLARI DURDURUYOSUN... Başka bi hareketle GÜNEŞİ DOĞDURUYOSUN... Zeus'tan daha güçlüsün gibi düşün... 'Bir Sevgi İstiyorum', şarkı değil, kainatın trafik polisi...**

● 'Alttan aldık yeteri kadar, bundan sonra herkes ederi kadar!' - Taksi yazısından

● **Artık iyice inandım ki, caz müzisyeni olmak için çile çekmek, evrenin yasalarından biri. Django Reinhardt, 1910'da Belçika'da doğmuş bir caz gitaristi. (Okunuşu 'Cango') Roman müzisyen, 18 yaşında kamptayken, kaldığı karavan yanmış, iki parmağını kullanamaz hale gelmiş. 'Artık gitar çalamazsın' demişler, inadına gayret göstermiş, gypsy swing'in öncüsü olmuş, birçok ustaya ilham vermiş. Henüz 43 yaşındayken de Fransa'da vefat etmiş. Django, 30 Nisan 2016 gecesi Şişhane Salon IKSV'de müzikleriyle anılacak. 'Rasyonel ruh çağırma seansı' diye tanımladığım Caz Ağacı etkinliğinin sunucusu benim. Beklerim.**

Tüm karşıyı Ceceli'… dansetı…

● 'Labrador' adı da nerden çıktı, laboratuarda mı yaptınız lan yoksa?!

● **Devirdiler kralı... Hadi diyelim o siyasal iş... Ama yani oluyor fena halde zorbalık hep devrik cümle kurma mecburiyeti!..**

● 'Adamın dibi' olmak büyük sorumluluk. 'Adamın biri' olmak yeter...

Toplu fotoğrafta, masaya uzanarak poz veren bir kişi illa ki lunur, işte ona 'ortamın şakrağı' denir.

Erkek tipi takım elbise giyen kadın gördüydüm, arkadan Barış anço gibi görünüyordu!

Kıbrıslı bir arkadaşım, İstanbul'da taksiye binmiş. Şoför, reli olduğunu sormuş, 'Kıbrıs' yanıtını alınca arkadaşıma nu demiş: 'Güneş tutulması sizin orda da oldu mu?!'

aklara Mustafa sahnede si hariç...

● 'Ameliyatla fransız olmak' mümkün olsa, gözünü kırpmadan bıçak altına yatacak çok tip mevcut çevremde...

● **Yurdumuzda pek çok rastlanan 'Karasu, Karaçay, Karadağ' gibi coğrafik şekillerin adları, onları ilk kez gece vakti görenler tarafından konulmuş kanaatindeyim...**

Lakayt şarkı olur, olmaz değil, ama 'DARILDIN MI CİCİM ANA' nedir yahu Allahaşkına?

'Argo' hızlı anlamına geliyomuş. Var seni kardeşim sokak, ne yaptın yapacağını! Argoda 'hızlı' nedir, bu da ev ödevi sun...

Lefkoşa'da, 'Dergide adımı yazsana, ünlü olmak istiyorum ben' di bana bi arkadaş, 'Adın ne' dedim, 'Nevzat Öksüzoğulları' dedi. ızdım bakalım, takip edecem ün durumunu!..

Rock star gibi yaşayanlar görüyorum, tek eksikleri müzik!

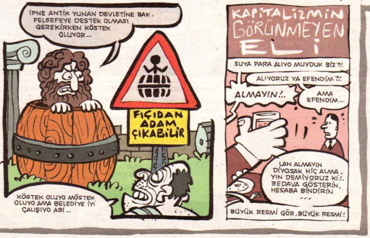
erçelerin sesi / İkindiden beri / Kavuniçi gibi / Gökyüzü ngi...'

rin Soysal'ın albüme de adını veren 'Mutlu Melankolik' adlı rkısından. Albümün Ankara tanıtım konseri, Albümdeki tek nuk vokal ben değilim, 'Turuncu Sabah' adlı şarkı da minik le'nin sesiyle başlıyor...

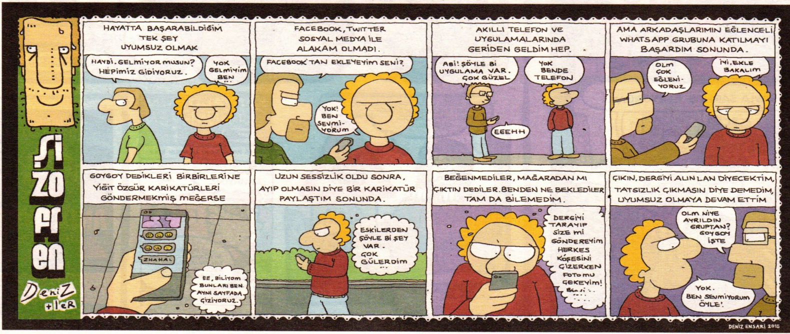
vedatozdemiro@gmail.com

YİĞİT ÖZGÜR
SANA GİT DEMEYECEĞİM LAVİNYA... GİTME DE DEMEYECEĞİM. GÖT DİYORUM HADİ BAKALIM !!!!
NOLUYO BE !!!
ŞİİRİ UNUTUNCA SİNİRLENDİM KUSURA BAKMA... NİYETİM KÖTÜ DEĞİLDİ DİYEMİ-YORUM, NİYETİM DE KÖTÜ...
CENNET
BİRADER ORASI BENİM YERİM YALNIZ...
BUYRUN ÇOK PARDON...
YAAHU ŞAKA YAPTIM OLUR MU ÖYLE ŞEY!!!
DANS DANS DANS DANS DANS DANS DANS DANS DANS DANS DANS DANS DANS DANS
BENİM YAŞADIĞIM ZORLUKLARI BAŞKASI YAŞA-MASIN DİYE HERKESİ ÖLDÜRMEYE KARAR VERDİM...
ZORLUKLARI ŞEY YAPAYDIK YAAA...
KIZ ANNE ALLAH İNSANA ÇİRKİN ŞANSI VERSİN VALLA...
Kuzguna yavrusu şahin görünürmüş, benimki niye tilki gibi görünüyor?
Tövbe yarabbi... Ayağı ayakkabı gibi...
BABAM SİNEMAYA GİTMEME İZİN VERİR Mİ?
BİRAZ SİNİRLİ...DAHA SAKİN OLDUĞU Bİ ZAMAN SORARIZ...
GÜZEL FİLM GELMİŞ GİDELİM Mİ?
AĞLATIYO MUYMUŞ?
DOYMADIN AĞLAMAYA...

SİZOFREN
DeniZ +lER
HAYATTA BAŞARABİLDİĞİM TEK ŞEY UYUMSUZ OLMAK
HAYDİ. GELMİYOR MUSUN? HEPİMİZ GİDİYORUZ.
YOK GELMİYİM BEN ...
FACEBOOK, TWITTER SOSYAL MEDYA İLE ALAKAM OLMADI.
FACEBOOK'TAN EKLEYEYİM SENİ?
YOK! BEN SEVMİ-YORUM
AKILLI TELEFON VE UYGULAMALARINDA GERİDEN GELDİM HEP.
ABİ! ŞÖYLE Bİ UYGULAMA VAR. ÇOK GÜZEL
YOK BENDE TELEFON
EEEHH
AMA ARKADAŞLARIMIN EĞLENCELİ WHATSAPP GRUBUNA KATILMAYI BAŞARDIM SONUNDA.
OLM ÇOK EĞLENİ-YORUZ
İYİ, EKLE BAKALIM
GOYGOY DEDİKLERİ BİRBİRLERİNE YİĞİT ÖZGÜR KARİKATÜRLERİ GÖNDERMEKMİŞ MEĞERSE
ZHAHAL
EE, BİLİYOM BUNLARI BEN. AYNI SAYFADA ÇİZİYORUZ.
UZUN SESSİZLİK OLDU SONRA, AYIP OLMASIN DİYE BİR KARİKATÜR PAYLAŞTIM SONUNDA.
ESKİLERDEN ŞÖYLE Bİ ŞEY VAR. ÇOK GÜLERDİM ...
BEĞENMEDİLER, MAĞARADAN MI ÇIKTIN DEDİLER. BENDEN NE BEKLEDİLER TAM DA BİLEMEDİM.
DERGİYİ TARAYIP SİZE Mİ GÖNDEREYİM HERKES KÖŞESİNİ ÇİZERKEN FOTO MU ÇEKEYİM!
ÇIKIN, DERGİYİ ALIN LAN DİYECEKTİM, TATSIZLIK ÇIKMASIN DİYE DEMEDİM, UYUMSUZ OLMAYA DEVAM ETTİM
OLM NİYE AYRILDIN GRUPTAN? GOYGOY İŞTE
YOK. BEN SEVMİYORUM ÖYLE!
DENİZ ENSARİ 2016

BIRAK ARTIK ŞU MERETİ

Geçen hafta, "Meret" isimli yazımda yemeğe davetli olduğum bir evde sigara içen tek insan olarak balkonda yaşadığım yalnızlığı anlatmıştım. Şimdi artık sigarayı bırakma zamanı. Ama nasıl? Telkinlerden, hipnozlardan, ilaçlardan, nikotin bantlarından, kamu spotlarından ya da salt kendi iradesinden yarar sağlayamayan, ama bu mereti bırakmak isteyenler için bazı önerilerim olacak. İnsanı yavaş yavaş yok eden sigaradan kurtulmak için yine insanı kullanmayı deneyeceğim. Denemeden bilinmez.

* Kendi buluşum olan ve "Şaibeli Mekân Terapisi" adını verdiğim yöntemle sigarayı bırakmak mümkün olabilir. Bu yöntemde, büyük bir maharetle iç mekânlara dış mekân süsü vererek, yasaya uygun olmamasına rağmen sigara içilebilen alanlar oluşturmuş işletmeler kullanılıyor. Tavsiyem, böyle şaibeli bir alana sahip mutena semtlerdeki bir pastaneye özellikle öğle vakitlerinde gitmenizdir. Gidin ve orada bol bol sigara için. Şanslıysanız ya da her gün gitmekte ısrar ederseniz (havaların yürüyüşe çıkmak için çok uygun olduğu bu mevsimde) henüz yazlıklarına gitmemiş bir grup emekli kadınla karşılaşabilirsiniz. Şöyle bir soluklanmak, garsona "Çayınız taze mi?" diye sormak, çayın açık olmasında ısrar etmek, görece koyu çayları geri göndermek konularında çok tecrübeli olan bu grup, sigarayı bırakmak konusunda size yardımcı olabilir. Sabah aldıkları tansiyonun ilacı sayesinde zar zor zapt ettikleri tansiyonları bir olay olunca 20'lere fırlamak üzere hazır bekliyor. Bu olay bizzat siz olacaksınız. Derhal yanlarındaki masaya oturup bol dumanlı bir sigara yakarak zembereği kurmaya başlayın. Sözde sigara içilebilmesine rağmen yasaların terbiyesiz herifler için yürürlüğe gireceği vakti bekleyin. Müdahale kesin değil, ama ısrarla duman üretirseniz, mırıltı halinde başlayan yakınmalar önce dışarıdan duyulur seviyeye, ardından da "garson sana söylüyorum terbiyesiz herif sen duy" yöntemiyle dolaylı yoldan size ulaşabilir. Bu durumda hemen sigaranızı söndürmek yerine rahatsızlığın farkına varmamış gibi içmeye devam etmelisiniz. Dozu artırmak şart. Amaç, teyzelerin içindeki "terbiyesiz" algısını biraz daha güçlendirmek, henüz 18'lerde olan tansiyonu dramatik kırılma noktası olan 20'lere çıkarmak ve sonunda uyarının direkt size yönelmesini sağlamak. Bu tür teyzelerin beyinlerindeki kınama bölgesi normal insanlara göre daha gelişkindir. Sadece kınayarak büyük toplulukları bile dize getirebilirler. Sizi bir şahıstan zihniyete çevirmelerini bekleyin. Eğer yeterli vakit verilirse hakkınızda yüksek sesle konuşmaktan çekinmeyecek cesaretli bir kuşakla karşı karşıyasınız. Vakit ilerledikçe genelleşeceksiniz. Sadece sigara içen biriyken "şimdiki gençler" adı altında terbiyesizleşeceksiniz. Hatta bu grup, 20 yıl öncesini yaşatmaya çalışan boyalı saçlara ve fayans beyazı porselenlere sahip bireylerden oluşuyorsa, sadece sigara içmek suretiyle cumhuriyetimizin aydınlık geleceği önünde bir engele dönüşebilirsiniz. Havaya üflediğiniz terbiyesiz duman ülkemizin üzerinde dolanan kara bulutlara dönüşerek bir sağanak halinde cumhuriyetimizin temellerini çürütebilir. Fazla ayılaşmanın âlemi yok, direkt uyarıyı aldığınız an özür dileyerek ortamdaki gerginliği ciğerlerinize çekin. Terbiyesiz bir biçimde sigara içerek yalnızca ciğerlerinizi değil bir ülkenin istikbalini de çürüttüğünüzü duyumsayın. Sigarayı söndürmenize rağmen hemen dağılmayan memnuniyetsizliği, grubun bütün bu olanları günler boyunca yaşıtlarına nasıl aktaracağını, bu hikâyeyi dinleyen diğer yaşlı bireylerin kafalarını nasıl sallayacağını, konunun "yazık çok yazık", "şimdiki gençler", "ülke ekonomisi", "car çur" gibi açılımlarla nasıl dallanıp budaklanacağını düşünün. Bir sigara nelere mal oluyor iliklerinize kadar hissedin. Paketi masada bırakıp çıkın.

"Sigara içmek, çıkarınca rahatlamak için ayağı sıkan bir ayakkabıyı giymeye benzer."

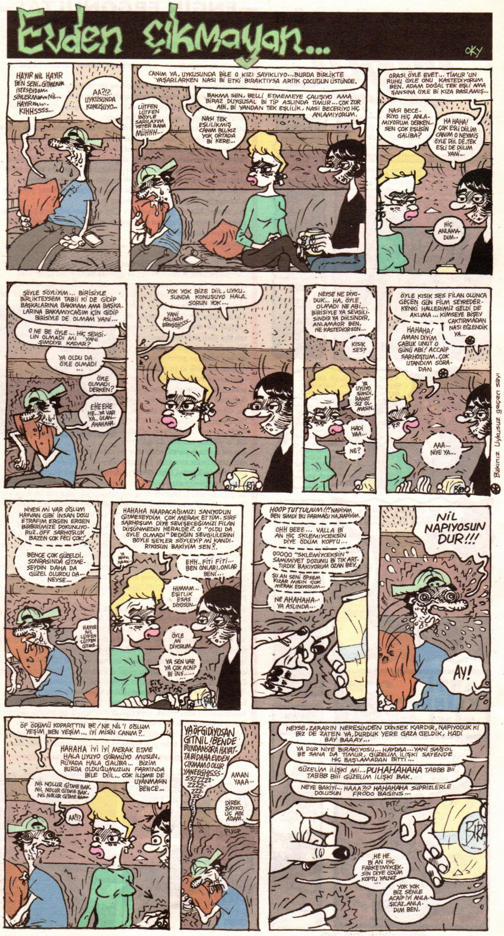
Allen Carr

"Bence çıtlatmalı sigara daha çok içiriyor."

Fırat Budacı

Devamı 14. sayfa'da

CENGİZ ÜSTÜN

Tribal enfeksiyon

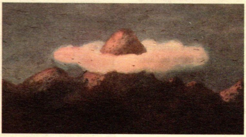
info@cengizustun.com

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Ben de beşikte yattım/ Salıncakta uyudum/ Meme emdim"
Oktay Rıfat

Sabaha karşı çok tuhaf bir saat var burda.(Antalya)
Üç'lere, dört"lere kadar bağırışa gülüşe geçen sarhoşlar, gürültülü motorcular, müziği aşırı açmış arabalar falanlar filanlar... Hepsi bitiyor.
Tek bir araba dahi geçmez oluyor.(ne bir insan evladı) Mutlak, derin bir sessizlik. Herkes yataklarda. Koşuşturmuş, yorulmuş çocuklar gibi. Koca şehir hepberaber yatmış uyuyor.(*uykusu gelen şehir*) Masallarda olan şeylere benziyor.
İşte o tuhaf saatlerde, alacakaranlıkta perde arasından, çocuk resmi gibi; Karşı dağların tepesine bulut inmiş. Dağın ucu, delip geçmiş ama bulutu. Üçgen şeklinde çıkmış bulutun içinden. Böyle dağ resimleri yapardım. Çocuktum. (*dağ'sa mutlaka tepesinde bir bulut, ev'se mutlaka bacasında tüten duman--kapısının önünden kıvrıla kıvrıla giden bir yol--*) Bu derece net, çizilmiş gibi olanını görmemiştim ama hiç. Benden başka gören oldu mu, bilmiyorum. Yavaş yavaş, bir suluboya resim gibi dağılıp bozuluyor bulut.
Kuş sesleri. Kumru guguklamaları. Çöp arabası--arkasına tutunmuş çöpçüler iniyor-- Dağların bir yanında güneşin ilk kızıl ışıkları. Tek tük geçen otomobiller.
Uyandılar.

Kaleiçi. Bir sokağı dönünce birden heyecanlanıyorum!
Denize(Hıdırlık Kalesi'ne) açılan ağzında Bollywood'çular. Film çekiyorlar. (çok severim, bayılırım Hindistan'a, Bollywood'larına, herbişeylerine) Otuz, kırk kişilik bir grup. Yalnız? Bidakka. Bu ne? Aa! Hayret! Hepsinde surat bir karış.

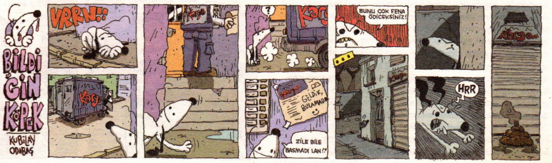

Çatık kaşlar. Ağızlar büzülmüş. Bir ciddiyet bir ciddiyet! Gülümseyen tek kişi dahi yok. Nooluyoruz? Böyle Bollywood mu olur? Bu derece ciddiyet gerektiren bir meslek dalı yok ki ya dünyada. *--nükleer reaktör yapanlar bile bu şekil surat ifadeleriyle çalışmıyordur. (kaç tane reaktör gördüysen)--* Belki de, diğer ülkelerde aşırı abartılı, biraz komik bulunuyor falan, biraz hafife alınıyor bu 'Bollywood' diye mi, o yüzden mi, onu dengelemek için mi acaba o suratlardaki abartılı ciddiyet? "Aman gülümsemeyelim arkadaşlar, sırıtırsak yüz bulurlar, (-Aa bolivudçular gelmiş, hadi dans etsenize) falan derler, gülüşürler, laubali olurlar şimdi" diye mi düşünüyorlar, ondan mı çekiniyorlar bizden? Aslında haksız da değiller tabi tamamen. Ama naapalım onlar inşa etti bu imge'yi. Biz mi yaptık? --en son gördüğüm filmlerinde; kahraman, motorla uçarak, havada takla atmakta olan bir cip'in arka camından içeri girdi, içindeki kızı da alıp ön camından, yine uçarak çıktı, kız da motorun üzerinde.(havada olup bitiyor bütün bunlar) Araba yere düştü sonra tabi-- Eh, biz mi yaptık o filmleri? Yanlız hep bu derece abartılı değillerdi tabi. Ben çok çok eski zamanlardaki filmlerini falan hepsini büyük bi hayranlıkla seyrederim. Hafife almayın sakın. Şimdiye kadar gelmiş geçmiş en çok sevilmiş, en çok seyredilmiş Bollywood filmi 'Pyaasa' 1957(bütün anketlerde açık ara birinci-- Bulursanız seyredin, enfes.--)
Başroldeki rahmetli, büyük 'Guru Dutt'--aynı zamanda filmin yönetmeni--bir şair rolünde. Bir şairin hikayesi yani.(kardeşi şiirlerini lüzumsuz kağıt yığını sanıp hurdacıya verir, filmin başında) Siz hiç kahramanı bir şair olan bir Hollywood, ya da Yeşilçam (gişe) filmi duydunuz mu? Ben duymadım. Nasıl bir millet bu Hintliler? Bu derece şiire tutkun başka bir halk var mı? "O bi kere olmuşmuştur öle, çok zaman geçti değişti onlar" diyen olursa eğer. Değil öyle. Yenilerden bir başka Bollywood filmi gördüm geçen. 'PK' adı. (2014) Bir uzaylı Hindistanda kayboluyor falan, çok hoş bir film,(onu da görün, meraklısanız) İşte yine onda da, filmin başrolündeki kızla erkek, yurtdışında; Avrupa'da öğrenciler bunlar. Bulundukları şehre bir Hind şairi geliyor, şiirlerini okuyacak bir salonda. İşte o şiir 'dinletisi'ne girebilmek için yapmadıkları atraksiyon/madrabazlık kalmıyor bunların.(son bilet karaborsada falan filan)
Düşünün filmin(bir gişe filminin)o bölümündeki gerilim,"şimdi ne olacak, şiir dinletisine girmeyi başarabilecekler mi acaba?" üzerine kurulu. Varın hesabedin. Saygıyla eğiliyorum.(unuttum bile, o asık suratlarınızı, çatık kaşlarınızı, kolay gelsin)

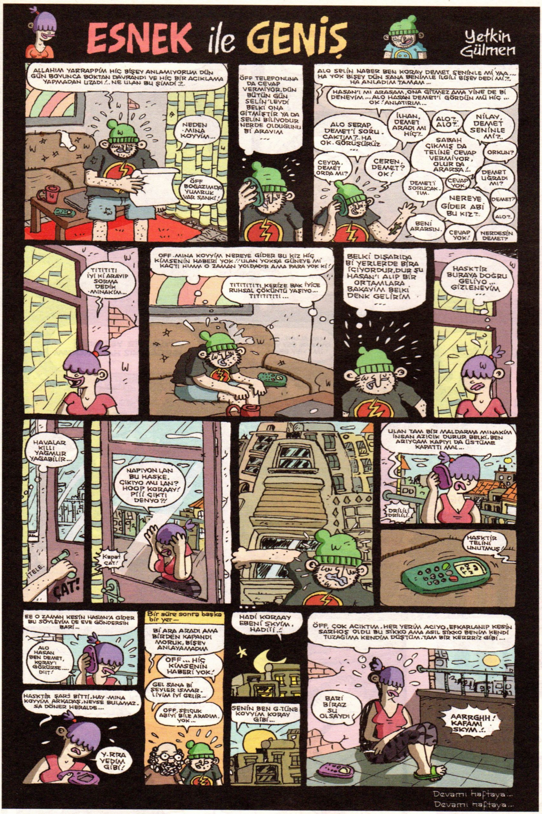
Herneyse, Hind Hind dedim durdum da aklıma geldi ordan, yazmayı düşünüyordum nicedir zaten. Bu seneki Survivor'da 'Hindistan cevizi'ne, 'Kokonat diyorlar artık arkadaşlar.(Coconut) Yok,"kokonat topladım" "kokonat kestim" "kokonat yemekten fenalık geldi" falan filan. Nooluyor? Niye İngilizcesi? Bir adı var onun. Kırkyıllık "Hindistan cevizi" o. "Ünlüler", "Gönüllüler" yapmayın öyle ama lütfen. Ayıp oluyor. (yakında 'muz'a da 'banana' mı diyeceksiniz, naapıcaksınız?) Bu gidiş nereye? Kokonat neymiş? Geçen senekinde de(Survivor'ı diyorum) sayı alan, "Yees, yess, yesss" diye bağırıyordu. Neyse yok bu sene o, öyle yapan. Dağlara taşlara.
"Semih" hakkında mı ne düşünüyorum? Ne? Kim sordu?
Valla ben netameli/şaibeli karakterim icabı; eğer herkes birden bir insandan nefret etmeye başlarsa aniden, hemen, "nooluyonuz lan? Hepberaber çocuğa adiler?" gibisinden ağlamaklı bir duruma giriyorum arkadaşlar. (gıcık, sinir bozucu biri olabilir o, ansızın hepbirlikte nefret edilen, o ayrı mevzu, işin orasıyla ilgilenmiyor gıllıgışlı zihnim) Hepbirden çok severlerse de benzer bi şekilde birini, işin içinde bir "dolandırıcılık" var sanki diye işkillenmiyor değilim bu sefer. Ben böyleyim. Vampir'i bile, peşine düşüp, bütün kasaba, hepberaber kovaladıklarında, "noolur kurtulsun allahım, kavuşsun mahzendeki tabutuna, saklansın biran evvel" diye içim içimi yerdi benim. Masallarda da aynı olurdu gene. "Uyuyan güzel"de mesela. Cadı'yı şatodaki düğüne çağırmıyorlardı. Cadı da lanetliyordu onları, hepberaber uyur oluyorlardı falan. Anlayamıyordum. Ya zaten, bi mağarada, kötü koşullarda yaşayan çok yaşlı bir teyze o, niye düğüne çağırmıyorsunuz ki? Niye kalbini kırıyorsun. İnsanlık mı bu? Çağırın gelsin, öpün elini baş köşeye oturtun. (sen cadı'ya bir adım at, cadı sana on adım gelsin) Sırf şapkası kötü, burnu büyük, et beni var diye müstehak mı yani? Çok yaşlanınca insan o teyze gibi oluyor ki zaten. Mahallelemizdeki çok yaşlı teyzeler, ona benziyorlardı. (rahmetli ananem de)Ne varmış ki bunda. --iki büklüm olunuyor, dişler dökülüyor, ağızlar içeri çöküyor, gözler çukura falan-- (öyle kocaman siperlikli, sivri şapkaları yoktu tabi. Al o şapkayı başından, normal giydir, bir yaşlı teyze o)--*bir cadı* çağırsa sokakta oynarken, elime bi sepet zehirli elma verse, "al evladım, dağıt bunları millete" falan dese, takar sepeti koluma dağıtırdım herhalde ben elmaları, o kafayla, mal gibi, o zamanlar--
Sindirella'nın zavallı üvey kız kardeşleri.
Onlara da çok üzülürdüm. Doğuştan, biyolojik olarak zor durumdaydılar. O koskoca hantal ayaklar, biçimsiz, oransız kalın vücut, etli büyük burunlar falan. Yazık. Ne yaparsa yapsın ayağını küçültemez ki insan. Sindirella'nın durumu onlardan çok çok daha iyiydi. Kıyas dahi edilemez. O güzellik, o ince bel. O kadar bekar erkek "güzel kız, güzel kız" diye azmış/kudurmuş gibi ortalıklarda dolanırken. Belli ki yırtacaktı bi şekilde o güzelliğiyle. Çok belli bişey. Nitekim, öyle de oldu zaten. Koca baloda bin tane kız arasından onu beğendi prens. Üvey kardeşleri, zavallı kızcağızlar belki de evde kaldılar. Bilemiyorum. Üzücü.
Cadı teyzeler, sizi savundum, kayırdım falan diye burda, lütfen penceremin önünden süpürgelerinizle geçmeyin geceyarıları. Özel bir teşekkür beklemiyorum. Gerekmiyor. Uykum hafif çünkü. Öpüyorum, o uzun tırnaklı ellerinizden, burunlarınızdaki et benlerinden.

Hepinize dostluk, kardeşlik, muhabbet dolu günler diliyorum.

engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan
AŞABAHÇE İLKÖĞRETİM OKULU
USTA ELİNE SAĞLIK DA BEN TİPLERİ PEK BENZETEMEDİM NEBİLİYİM... ŞU BARNİ Mİ MESELA, KISA OLAN?.. SİZ NE DERSİNİZ AYTEN HOCAM?..
EVET BİRAZ ŞEYAMA ...
YANİ... BEN KENDİ YORUMUM DA KATARAK...
YOK YOK... HİÇ OLMAMIŞ YA... YAZIK O KADAR HEVESLENMİŞTİK...
O ZAMAN ŞÖYLE YAPALIM ...
SİZ BAŞKA BİRİNİ BULUN O YAPSIN ...
BANA DA PARA VERMEYİN İSTEMİYORUM...
CANINIZ SAĞOLSUN!..
ühü ühüü
HAY ALLAH... YA DUR ÖYLE DE ŞEY YAPMAYALIM! HEY BEKLE...
OGH!
KÜT!
HALİL HOCAM.
BÜYÜK BİR YETENEĞİ HARCADINIZ HALİL HOCAM ...
ciyuk ciyuk
ciyup ciyk
KAFAMI SKİİM...
FUTBOLDA ESKİ AMBLEMLER DÖNEMİ
BJK 1903
Büyük büyük dedem Senih Efendi'de o'nu çizmeye çalışmıştır...
İŞTE BU ÜLKEDE SANATÇIYA VERİLEN DEĞER BUDUR!.. ULAN BARİ EŞYADAN ÖNCE GELSEYDİ BE... PÜ, YAZIKLAR OLSUN...
isim Şehir Hayvan Bitki Eşya Artis
Bulamadim demiyo da!

11. sayfadan devam

* Kendi sıkıntılarını anlatırken sürekli sigara içen ve öfkesi bir türlü sonlanmayan bir ergenle aynı masada oturun: *"Var ya ağzıma ne geliyosa söyledim. Böle aval aval suratıma bakıyo geri zekalı. Geri zekalıya bak ya! Orda gelmiş bana o kadar insanın içinde laf sokuyo! Sen kimsin ki bana laf sokuyosun? Merve'yle konuşmuşmuş, bilmem ne... Merve kim ya, sen kimsin? Geri zekalı ya! Buldular tabi saf Seda'yı, Seda aşağı Seda yukarı, salağım ya ben, safım ya..."* gibi şeyler söylerken ağzının kenarından içine çektiği dumanı havaya üfürüşünü, külü uzamamasına rağmen sigarayı sürekli kül tablasına silkişini, küllük ve ağızdan geriye kalan vakitlerde sigarayı iki parmağının arasında (kafasının tam yanında) havada tutuşunu ve bütün bunların yanında diğer eliyle de sürekli paketle oynamasını seyredin. Bir süre sonra söyledikleri manasız seslere dönüşürken sigarayla girdiği bu mücadelenin iyice belirginleştiğini ve sigara içme eyleminin anlamsız hareketlerden ibaret bir gösteri olduğunu fark edeceksiniz. O, konuşmaya devam ederken kendi sigaranıza yabancılaşmaya başlayacaksınız. Onunla aynı sigarayı içmenin zulmü size bir tür iç görü kazandıracak. Onu dinlemeye geri döndüğünüzde, sarf ettiği ilk "geri zekalı" kelimesinin ardından sigaranızı söndürüp hiçbir şey söylemeden masadan kalkın. Size seslense bile arkanızı dönmeden uzaklaşırken onun için bir "geri zekalı"ya dönüştüğünüzü ve ilerleyen günlerde sizi bir başkasına anlatırken sadece sigara gösterisinden ibaret olacağınızı düşünün. O ve sigara haklı. Siz geri zekalısınız. Geri zekalı olmayın. Sigarayı bırakın.

* Eforlu teste girin. Ben girdim. Kimse bana eforlu test için spor ayakkabı giy, uyarısında bulunmadığından botla gittim hastaneye. Sigaradan kurtulmak istiyorsanız siz de böyle yapın. Hemşire, "Botlarınızı çıkarırsanız daha iyi olur," diye uyardığında bu durumu çok da önemsemeyeceksiniz, çünkü üstünüzü de çıkarmanız istendiğinden karnınızı içeri çekmek ve dik durmakla uğraşıyor olacaksınız. Testin ilk kademesinde hiç sıkıntı çekmeden, dümdüz bir karın ve dik omuzlarla sigaranın sizi etkilemediğini ima eden asil bir görüntü sergileyeceksiniz. Koşu bandı hızının arttırıldığı ikinci kademede, sol ayağınızdaki çorap hafif hafif sıyrılmaya başlayınca biraz telaşlanacaksınız ama durumu idare etmeyi de başaracaksınız. Olaylar, koşu bandının gittikçe artan hızına paralel (şaşkınlık verici bir hızla) gelişecek. Üçüncü kademenin ortalarına doğru, sol ayağınızdaki çorap, topuk dönemecini aşarak hızla ilerleyip ayağınızdan kurtulacak. Koşu bandında yürüdüğünüz istikametin tersine doğru yitip giden sol tekin telaşını yaşarken, sağ tek de boş durmamış, topuk dönemecini zorlamaya başlamış olacak. Karnınızı içe çekerek, omuzlarınızı dik tutarak fit bir görüntüyle başladığınız koşuda yavaş yavaş bir evsize dönüşeceksiniz. Çoraplarınız kalbinizden daha önemli bir pozisyona geçecek. Üçüncü kademeyi çorabınızın sağ tekini ayağınızda tutma mücadelesiyle tamamlamaya çalışacaksınız. Sağlıklı olduğunuzu ispatlamak için değil, çorabınızı ayakta tutmak için efor sarf ederken iyice terlemeye başlayacaksınız. Dördüncü kademenin başlarında, hemşirenin kafasını yana çevirerek güldüğünü fark ettiğiniz an, sağ tek de hızla ilerleyerek topuk dönemecini aşacak. Sonunda, kalbiniz değil çoraplarınız yüzünden pes etmek zorunda kalacaksınız. Koşu bandından inip nefes nefese sandalyeye oturduğunuzda içe çektiğiniz karnınız bir yağ topağı halinde belirginleşecek. İşte istediğimiz kıvam bu. Bu durumunuzu hemen bozmayın. Koltuk altından yayılan hafif ter kokusu eşliğinde önce çıplak sol ayağınıza, ardından sağ ayağınızın ucundan bir torba gibi sarkan çorabınıza iyice bakın. Sonra kafanızı kaldırıp hemşireyle göz göze gelin. Kaderde Mr. Bean mizahıyla hemşire güldürmek de varmış. Hemşire, arkadaşlarına işi anlatmak için sabırsızlanıyor: "Bugün bir adam geldi…" diye başlayan bir hikâyenin kahramanısınız artık. Sigaranın en rezil kurbanısınız. Artık bırakmalısınız.

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd. : Nuri Açar
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar
MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

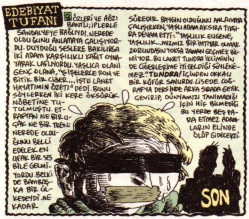
Grafik: Utku Coşkun, Kerem Pişkin, Murat Cengiz
Kaligrafi: Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler
Halkla İlişkiler: Songül Yoldaş
Ofis Sorumlusu: Selami Yamak

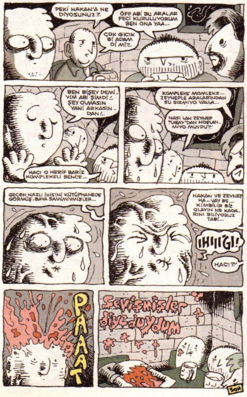
Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Matbaacılık ve Yayıncılık Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: **Yurtiçi:** 190 TL **Amerika:** 120$ **Avrupa:** 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 **USD:** TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 **EUR:** TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

Haftalık Mizah Dergisi | 21 Nisan 2016 | Sayı: 451

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

CANSIN ÇAĞLAR
İNSANLARA GÜVENEMİYORUM ARTIK SİNAN. ÇEVREMDE GÜVENEBİLECEĞİM KİMSE KALMADI...
İNSANLAR BENİMLE ÇIKARLARI OLMASA GÖRÜŞMİCEKLER. MİŞ GİBİ GELİYOR...
YALANDAN SIRTIMI SIVAZLIYOLARMIŞ GİBİ. ARTIK YORULDUM...
HERKES SANKİ Bİ ROLE BÜRÜNMÜŞ ANLATABİLİYO MUYUM?..
TEK DOSTUM SEN KALDIN...
ÖYLE DEME KARDEŞİEEE
EAPSUAH!
ÇOK YAŞA DOSTUM.
HEP BERABER KARDEŞİM...
HEP BERABER...
SON

EDEBİYAT TUFANI
GÖZLERİ VE AĞZI BANTLI; İPLERLE SANDALYEYE BAĞLIYDI. NEREDE OLDUĞUNU ANLAMAYA ÇALIŞIYORDU. DUYDUĞU SESLERE BAKILIRSA İKİ ADAM KARŞILIKLI KAĞIT OYNAYARAK LAFLIYORDU. YAŞLICA OLANI GENÇ OLANA, "ŞİŞELERCE ROM VE BİTİK BİR CİĞER..., İŞTE LANET HAYATIMIN ÖZETİ" DEDİ. BUNU SÖYLERKEN İKİ KERE ÖKSÜRÜK NÖBETİNE TUTULMUŞTU. ETRAFTAN NE BİR UÇAK NE BİR TREN; NEREDE OLDUĞUNU BELLİ EDECEK EN UFAK BİR SES BİLE GELMİYORDU. BELKİ DE BAMBAŞKA BİR ÜLKEDEYDİ. NE KADAR SÜREDİR BAYGIN OLDUĞUNU ANLAMAYA ÇALIŞIRKEN, YAŞLI ADAM AKSIRA TIKSIRA DEVAM ETTİ: "YAŞLILIK EUGENE, YAŞLILIK.. MIZMIZ BİR İHTİYAR OLMAK ZORUNDASIN YOKSA ZAMAN GEÇMEK BİLMİYOR. BU LANET TUNDRA İKLİMİNİN DE CİĞERLERİME İYİ GELDİĞİ SÖYLENEMEZ." TUNDRA! İÇİNDEN OKKALI BİR KÜFÜR SAVURDU. LİSEDE COĞRAFYA DERSİNDE ARKA SIRADA GEYİK ÇEVİRİP, DÜNYAMIZI TANIMADIĞI İÇİN HİÇ BİLMEDİĞİ BU YERDE BEŞ PARA ETMEZ ADAMLARIN ELİNDE ÖLÜP GİDECEKTİ.
SON

PEKİ HAKAN'A NE DİYOSUNUZ?..
ÖFF ABİ BU ARALAR FECİ KURULUYORUM BEN ONA YAA...
ÇOK GICIK Bİ ADAM Dİ Mİ?..
BEN BİŞEY DEMİYİM ABİ ŞİMDİ!.. ŞEY OLMASIN YANİ ARKASINDAN!..
HACI O HERİF BARİZ KOMPLEKSLİ BENCE...
KOMPLEKS MOMLEKS... ZEYNEPLE ARALARINDAN SU SIZMIYO VALLA...
NASI LAN ZEYNEP TUGAY'DAN HOŞLANMIYO MUYDU?!
GEÇEN NAZLI İKİSİNİ KÜTÜPHANEDE GÖRMÜŞ. BAYA SAMİMİYMİŞLER...
HAKAN VE ZEYNEP HA... VAY BE... KİMBİLİR BİZ OLAYIN NE KADARINI BİLİYORUZ TABİ...
IHIIIĞI!
HACI?!
PAAAAT
Sevişmişler diye duydum
SON

OTİSABİ®

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

UYKUSUZ

28 NİSAN PERŞEMBE
SAYI: 2016/18 No: 452
3,50 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4 TL.
ISSN 1307-7619

TBMM Başkanı İsmail Kahraman:
"Yeni anayasada laiklik maddesi olmamalı"

UYUYUN LAN

Sevgilim Uykusuz okurlarım; meclis başkanı, "Laiklik yeni anayasada olmasın" demiş.. Öncelikle, bu yeni anayasa olayı ne acaip lan.. 15 senedir konuşuluyo... Yenisi bile eskidi, daha yazılmadan... Yeni anayasanın içinde temenniler var... Şu olsun, bu olmasın, falan.. Ama kendi yok ortada... Eğer yazılırsa, uygulayacak olanlara "temennör" densin madem..

Bir diğer konu da, "Laiklik"... Konu yine döndü dolaştı, laikliğe geldi Türkiyemde..."Bu konu nasıl böyle dönüp dolaşıyor" diye, bu sefer ben de onunla beraber dönüp dolaştım.. Odadan çıktım ve laiklikle beraber, o önde ben arkada koridor boyunca ilerlemeye başladık.. Laikliğin acelesi var gibiydi.. Hızlı hızlı yürüyor, sorularıma kaçamak cevaplar veriyordu.. Sarayın sonu gelmez koridorlarında kah sağa kah sola dönerek devam eden yolculuğumuzun bi noktasında ben bunu kayıp ettim.. "Laiklİİk! Laiklİİk!" diye ne kadar seslensem de cevap alamadım.. Başladım oda oda bunu aramaya.. 128. odadan sonra vazgeçtim, çünkü gün batmış, karanlık akşam alacası elektriği arzular olmuştu ve sabahtan bu yana anca 128 oda arayabilmiştim.. Bu hesapla tüm sarayı aramam 2 hafta sürerdi... İki haftada laiklik çoktan yurt dışına bile çıkıp, yeni bir hayat kurabilirdi yani... "Belki bi gören olmuştur" diye "Tarihte kurulmuş tüm Türk devletlerinin askeri üniformalı" kostümlerini giyen saray muhafızlarına koştum.. "Kostümleriniz rahat mı?" "Sıkıyo mu?" "Sıçmaya gittiğinizde sıkıntı oluyor mu?" filan bi iki hoş sohbetten sonra, konuyu laikliğe getirdim.. "Laikliği gördünüz mü yav? Arıyorum, telefonu kapalı" dedim. "Burdan taksi çağırılıyo mu diye sordu, çağırılmıyo dedik, sonra yürüyelek gitti... Çok olmadı, yetişirsin" dediler..

Hemen peşinden fırladım dışarı.. Koca Atatürk orman çiftliğinin ortasındaydık.. O buraları benden daha iyi bilirdi.. Acaba nereye gitmiş olabilir diye sağa sola bakınırken iyice geee oldu.. karanlıktan artık göz gözü görmüyordu.. Uzakta ormanın içinde bir ışık gördüm... Acaba laiklik miydi? Işığa doğru koştum, koştum.. Vardığımda ise bu ışığın bir taksiye ait olduğunu gördüm.. Taksici "Taksiyi sen mi çağırdın?" diye sordu..

"Yok" dedim.. "Kim çağırdı, isim vermedi mi?" diye sordum. Taksici benle ilgilenmiyordu.. "S.kicem böyle işi arkadaş yaa" diye söylenip arabasına bindi ve gitti.. Orman karanlıktı.. Uzakta sarayın ışıklarına doğru yürüdüm...

Vatandaşa Sorduk : ZOMBİ

Sümbülans VANDERHART (36): Doğrusu "Uzan bi" dir.. Çünkü bunlar hep yürüdükleri için, yorgunluktan ağızları yüzleri kayıyo.. Halbusi iki dakka uzanıp dinlense, hem rengi yerine gelecek, hem de daha hızlı koşabilecek... Ama bunlarda kafa olmadığı için anlamazlar ve kruz kontrolde gitmeye devam ederler.. Sonuç: mutsuz son..

Deprecan YURTBAHAR (22): "sktr!.. Ekmek almayı unuttum".. işte memlekete zombilik müessesesi gelse, zombinin fikri bu olacak.. Bi sürü zombi, kurbanın başında "Hiç mi ekmek yok?" "Dünden falan kalan da mı yok?" diye saçma sapan polemiklerle ömür geçer durur.. Yanına makarna, pilav yapın bari... Walkin deth with rice (pilavlı) sünnet pilavı

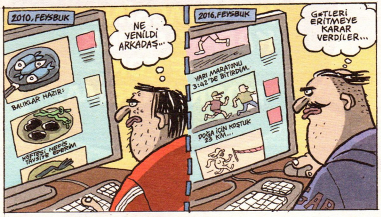

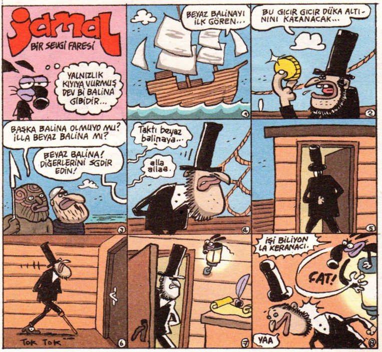
Gübrebok ÖZVALDOLU (31): Rüyamda dayımın oğluyla çıkmışız zombi avlıyoruz.. Bi hengame oluyo, dayımın oğlunu ısırıyolar. O da zombi oluyo.. Sonra biz eve dayımlara dönüyoruz.. Yengem çok kızıyor bana, dayımın oğlunu zombi ettim diye.. Bi daha görüşmemizi yasaklıyor.. Zaten ne görüşecem Allah'ın zombisiyle diye sevinçli uyandım..

emre ülkan

UYKUSUZ

Sorumluluğunu gizlemeye çalıştığı tecavüz ve çocuk istismarı olaylarıyla haber olan Ensar Vakfı'nın Çorum şube başkanı, Çorum valiliğinin yaptığı il güvenlik ve asayiş toplantısına katıldı.

RTE: "Ne Dolmabahçe mutabakatı yaa?"

Tüm belediye başkanları Mercedes ve Audi kullanırken Passat'a bindiği için tüm Türkiye'nin kendisine çok acıdığı Düzce Belediye Başkanı sonunda muradına ererek 650 bin liralık Audi'ye binmeye başladı.

AB Konseyi başkanı Donald Tusk, Türkiye'nin mülteciler konusunda dünyaya örnek olduğunu söyledi.

1978 yılında Türkiye İşçi Partili yedi gencin vahşice öldürüldüğü Bahçelievler Katliamı sanığı Emniyet Genel Müdürlüğü'nden zırhlı kulübe yapım işini "acil ve ihalesiz" olarak aldı.

Haftalardır IŞİD'in attığı füzelere hedef olan Kilis halkı protesto yürüyüşü yapmaya kalkınca polis saldırısına uğradı.

Antakya'da M.S. 3. yüzyıla ait, üzerinde "neşe" yazan ve şarap içip yemek yiyerek yan gelip yatan bir iskeletin resmedildiği bir mozaik keşfedildi.

Cumhurbaşkanlığı sözcüsü İbrahim Kalın, IŞİD'in Kilis'e arka arkaya attığı onlarca roket hakkında "Bilinçli atılıp atılmadığını bilmiyoruz," dedi.

AKP medyası IŞİD'in haftalardır Kilis'e attığı füzeleri "düştü," diye talihsiz bir doğa olayı gibi verirken isyan eden Kilis halkına yönelik polis saldırısını hiç görmedi.

Şehit cenazesinde RTE'ye tepki: Sarayda otur, mutlu ol, ellerine kınalar yak kana doymamışsın daha."

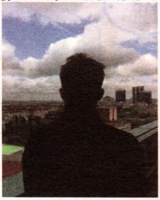

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Ben çocukken benim bir arkadaşım vardı, beni sürekli dövüyordu. Tip olarak da Suat Suna'nın çocukluğunu hayal edin. Yani ne kadar fantastik bir şeye maruz kaldığımı siz hayal edin. Dev saçları var. Bu arada Suat Suna'yla ilgili bir şey söylemek istiyorum, Suat Suna ilginç bir ekol. O ekolün mesela önde gideni Soner Arıca'dır, bayrak taşıyanı, flap flap diye, büyük bayrak, kalın kumaş. Ozan Orhon var. Atilla Taş var, gerçi şu sıralar kendisi twitter fenomeni ama bu onun Atilla Taş olduğunu gerçeğini değiştirmiyor, değiştiremiyor. Zamanında "Gora'yı ben yazdım" diyebilecek kadar bilincini yitirebilmiş bir insandan bahsediyoruz. Çok komiktir, Türkiye'ye zamanında dünyaca ünlü sihirbaz David Copperfield geldi, sahnede Atilla Taş'ı yok etti. Biz bir sevindik. Çünkü yani Atilla Taş yok oldu, dualarımız kabul oldu. Sonra gitti Atilla Taş'ı geri getirdi. Bir halkın duygularıyla bu kadar oynanmaz. Ne diyordum, Ege falan var, yani şu ekol, hayatlarımıza bir şekilde girip, daha sonra ortadan kaybolup, bizleri merak içinde bırakanlar, "n'apıyorlar acaba? iyiler mi?", çünkü nedense iyi de olsunlar istiyoruz, manyak mıyız neyiz. Tabii bu ekolün tam tersi var, "Serdar Ortaç". O hep hayatımızda. Onun hiçbir yere gitmeye kesinlikle en ufak bir niyeti yok. Bu arada baştan söyleyeyim. Ben kendisine sempati besliyorum. Zaten prensip olarak, **sempati beslemediğim hiçkimse ve hiçbir şey hakkında şaka yapmıyorum**. Dilim de dönmüyor zaten öbür türlüsüne. Kendisini seviyorum. Yumurta gibi çocuk. Ve hatta ben galiba kendisine aşığım. Çünkü yani hani, "hakkında her şeyi duymak istiyorum, bu aşk değil de nedir?". Böyle bir arkadaşıma söyledim tamam mı, ben dedim "Serdar Ortaç hakkında her şeyi duymak istiyorum, bu aşk değil de nedir" dedim. "Merak olabilir" dedi. Mantıklı. Olabilir çünkü. Fakat yine aynı arkadaşım, Serdar Ortaç için, "ne satıyorsa alalım da kurtulalım" dedi. İlginç bir tip. Serdar Ortaç'ı seviyorum, sıkıntı yok. Yalnız ben bir keresinde dergide, Serdar Ortaç için, "parmak arası terliğe benziyor" diye bir şey yazmıştım. İtirafımdır, üzerine çok da düşündüğüm bir şey de değildi. Öyle alelade yazdım gitti. O kadar çok tebrik aldım ki. Yıkıldı ortalık. Çünkü yani hani, Serdar Ortaç'ı hep böyle bir şeye benzetiyorlarmış, fakat bir türlü adını koyamıyorlarmış. Ben öyle yazınca, "ağabey adam parmak arası terliğe benziyormuş" diye, gerçekten sağlam bir katılım olmuştu. Tabii yani şimdi düşününce, onda da olan o serseri ruhluluk, uçarılık, onda da olan o yabanıl incelik, onda da olan o bilhassa yazın belirme durumu. Ben Serdar Ortaç kadar yaz mevsimini seven, yani bu kadar seven bir başka insan daha görmedim. Deli çıkıyor yaz gelsin diye.

KAMİL SEVEN ADAM

Kış boyunca İstanbul'da sahneye çıktığı mekanın adı bile "Summer Garden". Kışını da yaza çeviriyor. Böyle bir yaz sevdası. Ve Serdar Ortaç'la parmak arası terliğin bir benzerliği daha var, **ikisi de hiç beklemezken kopuyor**. O kadar hazırlıksız yakalanıyorsun ki. Ve ikisi de koptuğunda nida olarak aynı tepkiyi veriyorsun, fakat tonlaman biraz farklı oluyor. Yani parmak arası terlik koptuğunda "**hadii**" diyorsun, Serdar Ortaç koptuğunda "**HAADİ**!." Çünkü biraz korkuyorsun da. Pink Floyd şarkıları söyleyen bir Serdar Ortaç'tan kim korkmaz. Pink Floyd'un da bir ailesi var, bunları hiç düşünmüyor. Hayat Serdar Ortaç'a güzel. Bir gün göreceğiz, ben buna çok inanıyorum, "Hayat Bana Güzel" diye, ya bir albüm yapacak, ya bir şarkı çıkaracak, bombayı yine o patlatacak. Hatta bunun ön çalışmasını yapmış bile. Bir gün bir arkadaş, sohbet esnasında, "Sertaç Ortaç'ın **Hayat Ona Güzel** diye bir şarkısı var" dedi. Hemen araştırdım, gerçekten de böyle bir şarkı var, yalnız işin ilginç tarafı şu. Şarkıyı Serdar Ortaç yazmış, fakat kendi söylemiyor. Azeri bir kadın şarkıcı var, Aygün Kazımova adında, ona söyletiyor. Şimdi Aygün Kazımova'nın ağzından çıkan, "Hayat **O**'na Güzel" cümlesindeki gizli özneyi bulunuz. Şeytani bir zeka. Saygı duyuyorum. Ve bence Serdar Ortaç'a çok yakışacak bir albüm ismi daha var, "**Geçen Yaz Ne Yaptığını Biliyorum**". Zirvesi olur ve ben o albümü alırım. Ne diyordum, çocukken benim bir arkadaşım vardı, beni sürekli dövüyordu. Ve gerçekten de temiz iş çıkarıyordu. Sağlam eskitiyordu. Manyaktı. Nerede bulsa ağzımı burnumu kırıyordu. Çok dövüyordu. Bir gün yine böyle ağır bir dayaktan sonra, "ben" dedim "seninle küstüm". Keşke daha önce deseymişim. İmam buna demiş ki, "eğer" demiş "bir müslüman, bir başka müslümanla üç günden fazla küs kalırsa o kişi" demiş "cehenneme gider". Yalvarıyor, "Alpay n'olur beni affet, bak ben yoksa cehenneme gideceğim". Ya sen zaten git cehenneme, ben onu istiyorum. Çok dövdü çünkü beni. Üç gün boyunca peşimde koştu. Üç günün sonunda yine geldi. "Alpay" dedi "bak son kez soruyorum, vakit dolmak üzere", bir de böyle saatini gösteriyor, "beni" dedi "affediyor musun?" Dedim "affetmiyorum". Beni bir dövdü. Bir dövdü ki görmeliydiniz. Öldüresiye dövdü. "Nasıl olsa gittim artık cehenneme" diye. Sonra da sürekli dövdü. Çok ilginçtir, çocukluğum bir başka çocuktan dayak yiyerek geçti.

æ **Ali Atay** ile **Altay** aynı şey.

æ **Basketbol** ile **bas get olm** aynı şey.

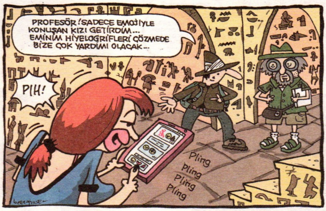
æ Hoşçakal.

æ Bu arada inşallah Serdar Ortaç bana dava açmaz. Atilla Taş zaten açmaz. Çok can bir insan kendisi. Gerçekten sevdiğim için şeyaptım. Bir de gidip Suat Suna dava açıyormuş.

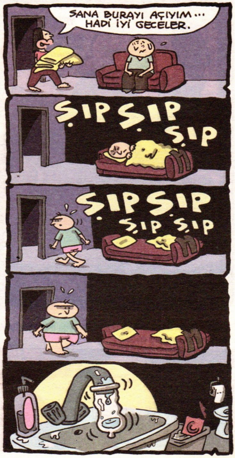

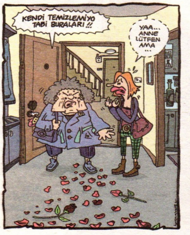
benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

ÖMER GÖKSEL

"KERATİN ÜZERİNE GÖRECELİ DÜŞÜNCELER"

Bu kadar entellektüel bir başlık bulduğum için kendimi o kadar şahane hissediyorumki.

N.Ş.A
NORMAL ŞARTLAR ALTINDA

Barış UYGUR

Normal şartlar altında bir grup insanın, üstelik misafir ettikleri başka bir grup insanı linç etmeye kalkması, resmen canlarına kastederek dövmesi dünyanın her yerinde suçtur, **Yeni Türkiye'nin gıcır gıcır Futbol Federasyonu** içinse sadece sahalarda görmek istemedikleri (ama görünce de kafalarını diğer yana çevirdikleri) hareketler. Anlaşılan o ki **Yeni Türkiye'nin vıcık vıcık Futbol Federasyonu**'nun bir kulübe ceza vermesi için o kulübün kitle katliamı falan yapması ya da sadece Amedspor olması gerekmektedir.

Normal şartlar altında gittiği her deplasmanda tehdit edilen, dayak yiyen, hakarete uğrayan bir futbol kulübünün bu deplasmanlarda gördüğü zarar yüzünden bu takımı ağırlayan kulüplere ceza verilir. **Yeni Türkiye'nin yusuf yusuf Futbol federasyonu ise** gittiği hemen her deplasmanda dayak yiyen bir takıma üste bir de puan silme cezası verir. **Yeni Türkiye'nin cıvık mı cıvık Futbol federasyonu** bütün organlarıyla bir futbol takımının başarılı olmaması için elinden geleni yapmaktadır.

Normal şartlar altında hiçbir şiddet eylemi için hafifletici bir gerekçe ileri sürülemez ama görünen o ki **Yeni Türkiye'nin hışır mı hışır Futbol federasyonu ve medyası** misafir bir kulübün yöneticilerinin kadın erkek demeden ev sahibi kulübün yöneticileri ve güvenlik görevlileri tarafından linç edilmesini tatsızlık diye yorumlayıp geçiştirir. **Yeni Türkiye'nin gıcık mı gıcık Futbol federasyonu** görünen o ki kendisini sokak dövüşü federasyonu zannetmektedir.

Normal şartlar altında hele bir futbol müsabakasında tribünden atlayıp hâkem döven adamı bu dünyada savunacak tek kişi savunma hakkının kutsallığını her şeyin üstünde tutan idealist bir avukattan başkası değildir. Ama **Yeni Türkiye'de** hakeme saldırarak işlediği suç milyonlarca insanın gözü önünde sabit bir adamı sözde futbol adamlarından sözde gazetecilere kadar milyonlarca da savunan çıkar. **Yeni Türkiye** ne kadar savunulmaz olursa olsun, her tür şiddeti savunmaya hazır kitlelerin karşılıklı mevzilenmeye başladığı bir korku tüneline girmiş bulunmaktadır.

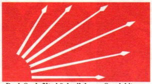
Ve **normal şartlar altında** arkadaşlar, neredeyse on yıldır rejimle ilgili endişelerini dile getiren herkesle dalga geçen, onları sürekli aşağılayan ve cahillikle, paranoyaklıkla itham eden adamların; on yıldır dile getirilen endişeler hızla ve birer birer gerçekleşirken en azından edepleriyle susup oturmaları beklenir. Ama hayır: **Yeni Türkiye'nin** keçameti kendinden menkul sözde aydınları haksız çıkmış olsa da onları uyaranlar daha haksız, ileri sürdükleri her temenni sindirim sistemlerinde dolaşıma sokulmuş olsa da onlardan başka herkes cahildir. Aslında **Yeni Türkiye'nin** kerameti kendinden menkul aydınlarının büyük kısmı şiddetli bir Oedipus kompleksinden mustarip, tamamı laik ve seküler babalarıyla olan psikolojik hesaplaşmalarını koskoca bir ülke üzerinden çözmeye kalkan bir avuç ruh hastasından başka bir şey değildir.

Huzur apartmanı, beşinci kat, otuz numaralı dairede, misafir salonunda yirmiye yakın insan kendi terlikli ayaklarını, bazen de ellerini izliyorlardı. Herkes ayaklarıyla, elleriyle ilgili daha önce hiçkimse tarafından fark edilmemiş, insanlık tarihinde ilk defa keşfedilecek bir özelliği bulmaya çabalıyor gibiydi. Benim ellerim inanılmaz kurumuş, bakıma muhtaç haldeler, ben bunu fark ettim. Nemlendirici krem sevmiyorum, yediğim her şeye tadı geçiyormuş gibi hissediyorum, o yüzden bebeğim ne zaman elinde nemlendirici kremle üzerime yürüse tatsızlık çıkartıyorum.

Huzur apartmanı açısından acılı bir gündü. Otuz numaralı dairenin sahibi, adını şu an hatırlayamadığım hanımefendi, bu ölümlü dünyadan ani bir kararla ayrılmış, geride gözü yaşlı apartman sakinleri ve akrabalar ve olayın ciddiyetini anlayamamış bir afrika papağanı bırakmıştı. Ben Huzur apartrmanına bir akrabamızın yanına pazar kahvaltısı amacıyla gelmiştim, acı haberi aldığımızda peynir övüyordum. Adını hatırlayamadığım hanımefendi akrabalarımın yirmi yıllık komşusu olduğu için peynir muhabbeti çok hızlı son buldu. Ölümün olduğu yerde daha ciddi ne olabilir? Peyniri övme faslını biraz daha kısa tutup, peyniri nereden aldıkları, markası ve kilosunun kaç para olduğunu sorsaydım benim açımdan daha hayırlı olabilirdi. Başsağlığı dilemek için altıncı kata çıkmaya hazırlanırken, ileride konuyu tekrar gündeme getirmek için cep telefonuna "peynir, unutma" diye hızlıca not aldım. Çok net değil ama daha ayrıntılı not alırsam rahmetlinin anısına saygısızlık olur gibi hissettim.

Dev afrika papağanının kafesininin üstünü, bu acılı günde çok bağırmasın diye çarşafla örtmüşlerdi, ancak bu hayvanı sakinleştirmek bir yana iyice çıldırtmıştı. Aklına gelen her şeyi bağırıyor, konudan konuya atlıyordu. Davut, cici kuş, cumhuriyetçilik, laiklik, Atatürk, kapı zili sesi, alo alo alo, Zeynep. Bunlar bağırarak anlatıkları arasından seçebildiklerim. Rahmetlinin adının Zeynep Hanım olduğunu da kuştan öğrendim.

Dark Souls 3'te böyle silah var. Special item.

Ya Zeynep Hanım kuşa sebatla Atatürk ilkelerini ezberletmeye çalışmış, fakat cumhuriyetçilik ve laiklikten öteye gidememişler; ya da evde o kadar çok chp ve Atatürk'ün temel ilkeleri konuşulmuş ki hayvan bir yerden sonra kendi kendine bir kısmını öğrenmiş. Ninja kaplumbağalardaki Splinter Usta gibi. Splinter Usta da normal bir fareyken yıllarca sahibi olan samurayı kung-fu çalışırken izlemiş, en sonunda kendi de bir kung-fu üstadı olmuştu. Sonrasında öğrendiklerini radyoaktif sıvı yüzünden insana benzeyen kaplumbağa öğrencilerine aktarmıştı.

Davut'a bundan sonra ne olacaktı? Hayırsız akrabalar onu bir pet shopa verebilir, Davut orada kendi gibi diğer konuşan kuşlara ilke ve inkilapları öğretebilir, ulusalcı bir kuş kolonisi kurabilir. Böyle bir şey olursa belki haberlere çıkar, chp de ilkeleri sayan bütün kuşları sahiplenmek ve genel merkezinde onlar için bir yer yapmak zorunda kalabilir. Öyle bir şey olursa muhteşem olur. Bundan bir beş yıl sonra böyle bir haberle inanılmaz neşelenebilirim.

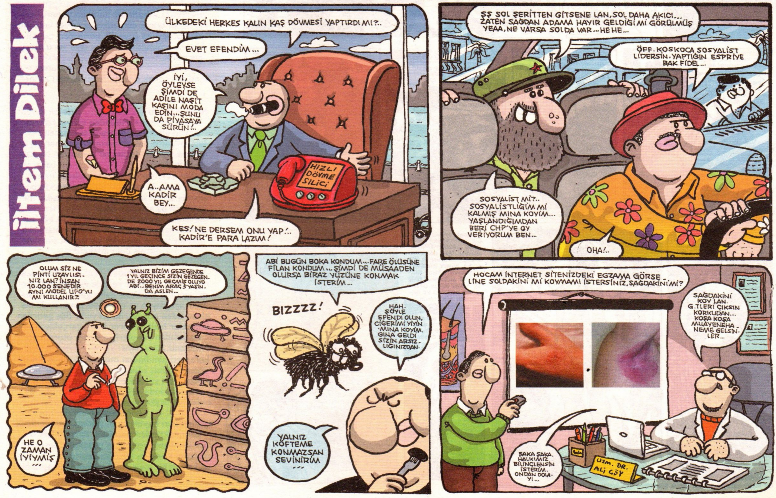
Yapacak daha iyi bir işim olmadığı için kuşun yanına gittim. Zeynep Hanım'ın yakın akrabalarından olduğunu tahmin ettiğim bir beyefendi, ağlamaklı bir sesle kuşa kötü haberi vermeye çalışıyordu.

"Zeynep ablayı kaybettik Davut... Ne çok severdi seni, Zeynep ablacığım..."

Davut sanki anlamış gibi "LAİKLİK!" diye bağırdı, hepimizin gözlerinin biraz dolmasına neden oldu. Zeynep Hanım toprak olmuştu, ancak Atatürk ilkeleri ilelebet yaşayacaktı. Yanımda oturan birisine "kuşa bakacak biri var mı? nereye gidecek buradan?" diye sordum. Çocukları varmış iki tane, biri yurtdışındaymış, diğeri Ankara'da çalışıyormuş, onlardan biri alır herhalde dedi. Almazlarsa? Davut bizim de çocuğumuz, sahipsiz bırakmayız dedi. Altmış yıl yaşıyor çünkü bu hayvanlar, şu an beş yaşındaymış, önünde dolu dolu bir ellibeş sene var. Bir de öğrendiklerini utumuyorlar, ilke ve inkilaplarla geçen bir ellibeş sene bir sonraki sahibini bekliyor.

Allahım lütfen böyle bir şey olsun...

groagh@gmail.com

CAN SIN ÇAĞLAR
LOLİPOP ADAM
VAAY DÜN GECE NELER OLDU ANLAYALIM ?!..
YAA OLDU BİŞEYLER...
OHAA LAN NE KADAR ARADIM BEN BU KİTABI YAA..
AL SENİN OLSUN LAN NOLCAK VERİYİM..
VEER... VERMEZSİN Kİ?!
OLUM AL İŞTE... İSTERSEN VERİYİM VALLA BAK...
ABİ ÇOK DEĞERLİ BİŞEY BU VERMEZSİN Kİ AYAK YAPMA...
LAN AL NOLCAK VERİYİM...
TAMAM VER!
AAAL!
ŞLAKS
Tarık gibi insanlar bize medeniyetimizi naiflik üzerine dili de mutvalist ve profesyonel bir yaklaşım üzerine kurmamızın ne kadar doğru bir karar olduğunu hatırlatıyor...
OHA LAN NE KADAR ARADIM BEN BU KİTABI!..
SATİYİM!
SON
edebiyat tufanı
SON
Allalla...
OVICI VICIK
ABİ?!..
BENİ ÇİFTLEŞMEYE GÖTÜRÜYORLAR...

Hakan Karadeniz
DINDIRIDIN
MEMO TEMBEL ÇİZER
DELİ DOLU, ÇILGIN OLMALI AMA YERİ GELDİĞİNDE DE AĞIRBAŞLI OLMALI...
TA-TAAAMM!..
BAKANI S.KERİM HAA!
ŞÖYLE BİŞEY Mİ?!
İŞTE HAYALLERİMİN ERKEĞİ!..
DARVİN
OĞLUM SEN HİÇ MUZ SEVMEYEN İNSAN GÖRDÜN MÜ?
GÖRMEDİM ABİ...
GÖREMEZSİN.
BÖYLE ANLATSA ANLARDIK...
BENİMLE KONUŞURKEN YÜZÜME BAK!..
BEN İSTEMİYOR MUYUM SANIYORSUN?!
ÇOCUKLUĞUMDAN BERİ HER FIRSATTA BENİ DÖVEBİLECEĞİNİ HİSSETTİRDİĞİN ARKADAŞLIĞIMIZI BEN ARTIK SONLANDIRMAK İSTİYORUM ŞAHİN...
SALAH SALAH KONUŞMA LAN!.. Bİ SİGARA ATEŞLE!..
BUYUR!
KAPİTALİZMİN GÖRÜNMEYEN ELİ
SINIF MÜCADELESİ.
KARETE!
HAKLAR VE ÖZGÜRLÜKLER!
AİKİDO!
MAAŞ ZAMMI?
KÜT
APAR KÜT!
TERFİ?..
FOT
AVANTA?
FELEĞİN SİLLESİ
OSMANLI TOKADI!

BEBEK KAFASI

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Arınıp gidiyor kir,
İlk aydınlık, ilk ısı;
Kardeşlerin kavgası,
Ah, gün ölümsüzdür."
Sabri Altınel'den

● **Çarkını döndüren emek hırsızları ve işbirlikçilerinin gücü, kimseyi yanıltmasın. Dünyamızı döndüren güç, işçilerin ellerinde. 1 Mayıs, tüm dünya işçilerine kutlu olsun...**

● Taksim, adı üstünde paylaşım. Halkın meydanının halka yasak olduğu belki de tek ülkeyiz...

● **Sözün bittiği yer, olamaz. Söz, bitemez. Dilimizi kesseniz, elimiz var, yazarız. Elimizi kesseniz, zihnimiz var, düşünürüz. Gene söz bitmez. Kafamızı kesseniz, artık sizin hatıranız oluruz, iyiden iyiye kurtuluş yok!**

● Lingo lingo liberaller arasında emperyalizmi sadece Türkiye Cumhuriyeti ile özdeşleştirenler de mevcut. Hayır, antiemperyalistsin madem, bi kere de ABD'ye, Fransa'ya, İngiltere'ye sesin çıksın be birader! Yok, kendi evinden utanan ergen hissiyatı sarmıştır bu düşük ruh tipini, gerçek güç ve zenginlik karşısında ezilip maymunlaşıverir...

Gözaltı kremi ne, İçişleri Bakanlığı mı üretiyo onu?!

● **'Türk' futboluysa konu, imparator da nerden çıktı?! Hiç emperyal olmadım ki ben. Sizin sonradan sonraya imparatorlarınız sizde kalsın, benim için futbol oyununun tek imparatoru, Franz Backenbauer oluyor. Onun 5 numaralı sırt forması, tüm 10'lardan daha karizmatik. Yazmakta zorlandığım ilk ecnebi adı ne Shakespeare, ne de Nietzsche, burdan selam olsun, Backenbauer...**

● Türkçe'nin otuz ikinci harfi olmak varken yazar oldum... Ne, arada boşluklar mı var? Eyvahlar mı olsun?!

● **Shakespeare demişken, ünlü ingiliz yazarın, gençken bi gün, başka birisinin arazisinde geyik avlanması, bayaa bildiğin, şairin kaçak avlanması, ortalıktan yok olup gezici bi kumpanyaya katılması, oyun yazarlığının sinir uçlarını o süreçte hıfzetmesi... Hayat ne tuhaf malzeme di mi lan Ofelya?**

● Temel bi gün, Ece'ye 'Kuran' hediye etmiş...

● **Madem Nietzsche de anıldı, bi gün, bir adı bende saklı, çok da modern bir kadın yazarın evinde alman yazarın lafını gördüm. Altında adı yanlış yazılıydı. Söyledim. El yazısıydı yazarımızın. 'Yok' dedi 'Ben asla hata yapmam' dedi. Sözlüklere girdi. Yanlış idi. Adı çok da saklı değil.**

● Zamanın Ruhu dediğin, Allah'ın Kulu olmasın sakın?!

● **Ali İhsan Varol, geçen hafta bahsettiğim 'Etimolojik Cahil Cesareti' adlı gösterisinde bir filmden bahsetti, Kıbrıs'ta geçen Sezercik'li filmde Yeşilçam'ın kötü adamı Turgut Özatay, hain ve zalim Rum subayını canlandırıyor. Sezercik'i kandırmak için de, güya şiveli konuşuyor: 'Yardımcı olursan sikolata alazaim sana!' Varol, böy konuşan bir adamın kötü falan olamayacağını belirti yor! Rahmetli Turgut Özatay'a ağbimle beraber bir dolmuşta denk gelmiştik, seneler evvel. Dolmuşta bir de sarhoş adam vardı, Özata tanıdı, önce 'Vaay aabi, seni tanıyorum a dedi, 'PALAVRA ADAMSIN ABİ, PALAV ADAMSIN!' demeye başladı. Ağbimle bi şaşırdık. Ama Turgut Özatay, yıllar yılı nelere tanıksa artık, 'Eyvallah azizim' dedi, geçiştirdi. Biraz sonra da dolmuştan indi. Sarhoş, halen daha 'Palavra adamsın' diyordu. Turgut Bey'in şahsında tüm filim, hayal alemine sesleniyo belki. Sarhoşun mektubu okunmaz ki...**

Anka Ista g

● Sokak röportajı yapılıyor 'Kıbrıs ner diye, bi kşi 'Kuzeyd diye cevap verdi. Sı adı öyle diye. Doğru bakıma ama sen Rum musun ki güneyde?!

● **Tanju Çolak, çok da şahane yorum yapmıyor hem 24'te hem de TRT'de? Ağlaması tabii ki insani fakat yorumcunun yorum yapabilir olması gerek. TRT spikeri Yalçın Çetin'i Çolak zulümünden kurtalarım!..**

● Küçüklüğümden beri, adını duyunca bi inceden ürktüğüm belde: KIZILCAHAMAM...

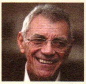
● Çankırı'da hamama gittiydik, daha okula bile başlamamıştım. Rahmetli babam, abim, ben. Gazoz içip soğuklanırken, duvardaki fayanslara bakıyorduk. O şekillerden biri, bir aile dostumuzun kızmış haline çok benziyordu. Zaten normalde de aksi duran biriydi, bu şekilde iyicene celallenmiş halinin profil görünüşü saklıydı. Abimle tekrar tekrar bakıp güldük. O kadar yer etti ki, o amcanın adı aramızda 'KIZMIŞ HALİ' kaldı yıllar yılı...

Ah İstanbul, ul olalı, hiç nedi böyle şkent!..

● İki zardan birinin yeki siyah, diğerininki kırmızıydı geçen oynadığım tavlada. Van Tavlası gibiydi...

● Yalnız Esenboğa'nın girişindeki iki keçi heykeli, ne kadar güzeller. Olunca oluyo bak. (Padişahın yasağına rağmen, iki Ankara keçisini ilk kaçıranlar (dııt) ingilizler...)

● 29 Nisan'da Galata Kamayor sahnesindeyim, 30 Nisan'da Şişhane Salon'da Django Reinhardt gecesi var. E, hadi!..

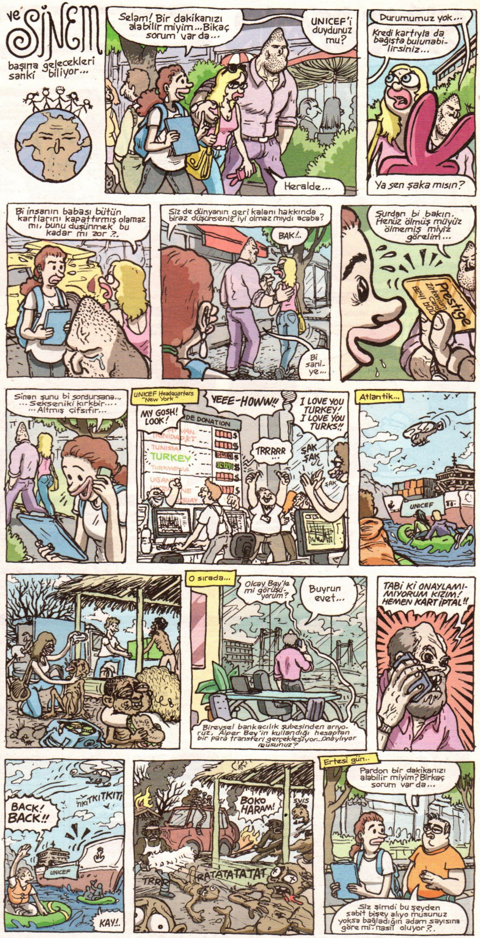

● Usta müzisyen Attila Özdemiroğlu ile aynı zamanı ve soyadını paylaştığım için bahtiyarım, uğurlar olsun duayen...

● Teknik hata sonucu Şirin Soysal'ın Ankara konserinin detayları çıkmadı geçen hafta. 23 Nisan'da, 22.00'de, Route'da oldu konser, başken seyircisi her zamanki gibi şahaneydi. Arşive düzeltilmiş olarak geçsin dedim.

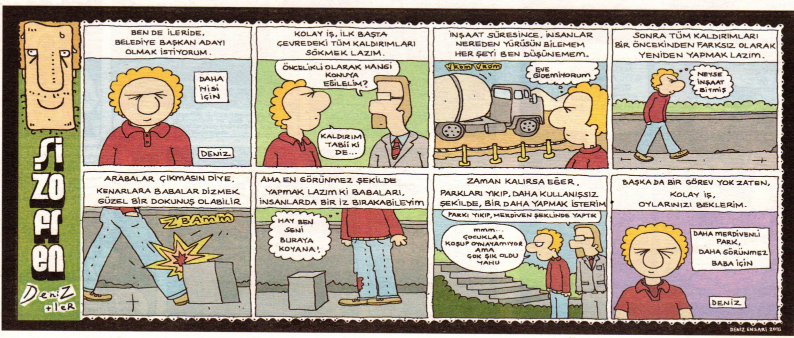
vedatozdemiro@gmail.com

YİĞİT ÖZGÜR
MAHALLEDEKİ BANKA ŞUBESİNDE DOĞRU DÜZGÜN ALARM, GÜVENLİK FALAN YOKTU... ORAYI SOYAMADAN ÖLDÜM YA, ONA YANIYORUM...
NEYE YANIYORUM BİLİYO MUSUN?. KEŞKE ŞEREFSİZ DAYIMI DA GEBERTİP ÖYLE SIKSAYMIŞIM KAFAMA...
YANARIM YANARIM, KOMŞUNUN KARISINI TACİZ ETMEDİĞİME YANARIM...
DÜZGÜN YANIN LAN!!!
BABA MOGADİŞU NERDE?
GOBOŞİİİİ...
HEY MAŞŞALLAH...
GENÇLER EYLEM YAPARKEN SAĞA SOLA ZARAR VERMEYİN, ŞORTLUYKEN ŞORTSUZ KONUMA DÜŞERSİNİZ!!!
SON YOLCULUĞUNDA SEVENLERİ YALNIZ BIRAKMADI
S.KTİRİN GİDİN LAN BAŞIMDAN!!!
KANKA NEREYE...
ARAMIZDA NATALİ PORTMINLA KOCASINI YAKIŞTIRANLAR VARMIŞ!!! ÇIKSIN O GODOŞLAR ORTAYA!!!
çok tatlılar...

UYKUSUZ
UYKUSUZ CİLT 32
UYKUSUZ POSTER KİTAP
MOUSE PAD VEYA NOT DEFTERİ HEDİYELİ
2016 kartpostal takvim
KİTAPÇILARDA
VE UYKUSUZDUKKAN.COM.TR' de
UYKUSUZ dükkan
mürekkep

Şizofren
DeniZ +ler
BEN DE İLERİDE, BELEDİYE BAŞKAN ADAYI OLMAK İSTİYORUM.
DAHA İYİSİ İÇİN
DENİZ
KOLAY İŞ, İLK BAŞTA ÇEVREDEKİ TÜM KALDIRIMLARI SÖKMEK LAZIM.
ÖNCELİKLİ OLARAK HANGİ KONUYA EĞİLELİM?
KALDIRIM TABİİ Kİ DE...
İNŞAAT SÜRESİNCE, İNSANLAR NEREDEN YÜRÜSÜN BİLEMEM HER ŞEYİ BEN DÜŞÜNEMEM.
VROM VROM
EVE GİDEMİYORUM
SONRA TÜM KALDIRIMLARI BİR ÖNCEKİNDEN FARKSIZ OLARAK YENİDEN YAPMAK LAZIM.
NEYSE İNŞAAT BİTMİŞ
ARABALAR ÇIKMASIN DİYE, KENARLARA BABALAR DİZMEK GÜZEL BİR DOKUNUŞ OLABİLİR
ZBAMM
AMA EN GÖRÜNMEZ ŞEKİLDE YAPMAK LAZIM Kİ BABALARI, İNSANLARDA BİR İZ BIRAKABİLEYİM
HAY BEN SENİ BURAYA KOYANA!
ZAMAN KALIRSA EĞER, PARKLARI YIKIP, DAHA KULLANIŞSIZ ŞEKİLDE, BİR DAHA YAPMAK İSTERİM
PARKI YIKIP, MERDİVEN ŞEKLİNDE YAPTIK
mmm... ÇOCUKLAR KOŞUP OYNAYAMIYOR AMA ÇOK ŞIK OLDU YAHU
BAŞKA DA BİR GÖREV YOK ZATEN, KOLAY İŞ, OYLARINIZI BEKLERİM.
DAHA MERDİVENLİ PARK, DAHA GÖRÜNMEZ BABA İÇİN
DENİZ
DENİZ ENSARİ 2016

akıl fikir ofisi
Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

Apartman'ı Nasıl Yıktık? III

Previously on Akıl Fikir Ofisi: *İşlerin iyiden iyiye sarpa sardığı apartmanımızda gidişatı düzeltm için olağanüstü bir toplantı yaptık ve emekli albay Şahin Bey'in yerine daha önce apartman sakinlerir balkonda rakı içmesini yasaklamaya kalkan benim karşı komşu Hacı Fazlı Bey'i, 11 numaradaki lise öğretmeninin ısrarı ve çabasıyla esnaf adam olduğu için hesap kit işlerini herkesten iyi biliyor diye yönetici seçtik. Hacı Fazlı Bey'in yöneticiliğine, kendisinden bile daha çok sevinen 11 numaradı lise öğretmeni oldu. Bu iş içime sin memişti. Hele bir de toplantıdan sonra dışarı çıkarken Hacı Fazlı Bey'in, "Dış kapıyı kapatın da kedi girmesin" diye emir vermesi iyice asabımı bozmuştu.*

Mahallede biraz dolaşıp sokağa geri döndüm, sigaram bitene kadar sokakta ileri geri yürüdüm. Tamam, işler sarpa sarmıştı, apartman borç içindeydi falan ama şöyle bir sokaktaki binalara baktım da, aslında çoğundan iyiydik. En azından hemen yanıbaşımızdaki, cephesine BTB mozaiklerle kilim deseni yaptırmı kapısının üzerine de dev bir nazar boncuğu nakşettirmiş apartmandan bin ka daha iyi durumdaydık.

Sonra karşımızdaki apartmana baktım. Sokaktaki en eski apartmanlardan biriydi ama bir kaç yıl önce ne olduysa aparmanın güzelim tarihi rölyeflerini kırıp üzerlerine çirkin yeşil bir boya sürmüşlerdi. Oturanların bir kısmı taşınıp kurtarmıştı kendini ama kalanlar herkesin her şeyine karışan boktan bir yöne ticiyle kalakalmıştı. Zaten bizim Albay'ın da yıllardır yönetici kalmasının sebeb bu işe diğer talip olanlardan Hacı Fazlı Bey yönetici olursa karşıdaki apartmana döneceğimiz korkusuydu. Ha, bence mantıklı değildi, ne olacaktı? Tapulu dairemizden mi kovulacaktık? Ama lise öğretmeninin bu korkuyu dile getiren herkesle alay etmesi de sinirime dokunuyordu zira vaktiyle "Bu Hacı Fazlı Bey başımıza gelirse, aynı karşı apartman gibi oluveriiz," diye bu korkuyu ilk orta atan bizzat kendisiydi.

"Eee, hadi bakalım allah sonumuzu hayreyleysin."

İrkilerek sağıma döndüm. Ben bunları düşünürek karşı apartmanı seyrederke Albay'ın apartmandaki en yakın dostu domates suratlı adliye katibi ben hiç farketmeden yanımda bitivermiş meğer.

"Çok dertli içiyorsunuz sigarayı, insanın canı çekiyor doğrusu. Bir tane de ben alabil miyim?"

"Tabii ne demek buyrun."

Uzattığım bir dal Tekel 2001'i aldı, dudaklarını arasına yerleştirip kafasını bana doğru uzattı. Çakmağı yoktu anlaşılan. Ağzında sigara olma: ilk randevu sonrası öpüşmek isteyen kart bir zampara gibi duruyordu. Sigarasını yaktım.

"Dostum," dedi dostmuşuz gibi, *"Albay'ın ardın dan bu Hacı Fazlı Bey olmadı bence. Bence dahc genç, daha zinde birisi olmalıydı."*

Domates suratlı adliye katibi sürekli Albay'la takıldığından olacak, kendisini genç zanneden, hâlbuki Hacı Fazlı'dan da on beş - yirmi yaş büyük bir gizli ihtiyardı. Gerçi domates suratlı olmasının da bunda payı vardı, suratı her daim gergindi ama neticede yaşını da biliyordu.

"Aah, ah. Aynı şu karşı apartman gibi olma ihtimalimiz var."

"Olmayız inşallah ne diyeyim."

"Haa, merak etmeyin, olmayız! Hacı Fazlı Bey istese de yapamaz," diyerek göz kırptı.

"Allah allah, kavga mı edeceksiniz?"

"Gerekirse evet Hasan Bey! Biz bu apartmanı sokakta bulmadık! Hasan Beyciğim gerekirse biz bu apartmanın gençleri, bu Hacı Fazlı Bey'i döve döve indiririz yöneticilikten, kolay değil o işler. Kimse apartmanımızı karşı apartmana çeviremez! Apart man toplantısına katılım düşük olmasa seçilemezdi zaten."

En çok da bu yüzden sevmiyordum zevzeği. Her nedense apartmandaki herk sin muhakkak onun gibi düşünmesi gerektiğinden çok emindi. Sigaramın bitmesine bir kaç nefes daha vardı ama bir fiskeyle sonunu içmeden yola fırlattır daha fazla çekemeyecektim. Tam içeriye giriyordum ki, domates suratlı da attı sigarasını. Benim gül gibi Tekel 2001'imi yarısını bile içmemişti daha.

"İçeri mi giriyorsunuz?" dedim açtığım kapıyı tutarak.

"Evet Hasan Beyciğim, siz önden buyrun,"

"Ha yok," dedim, *"Ben bir sigara daha içeceğim."*

"E o zaman ben de bir tane tüttüreyim ikram ederseniz?"

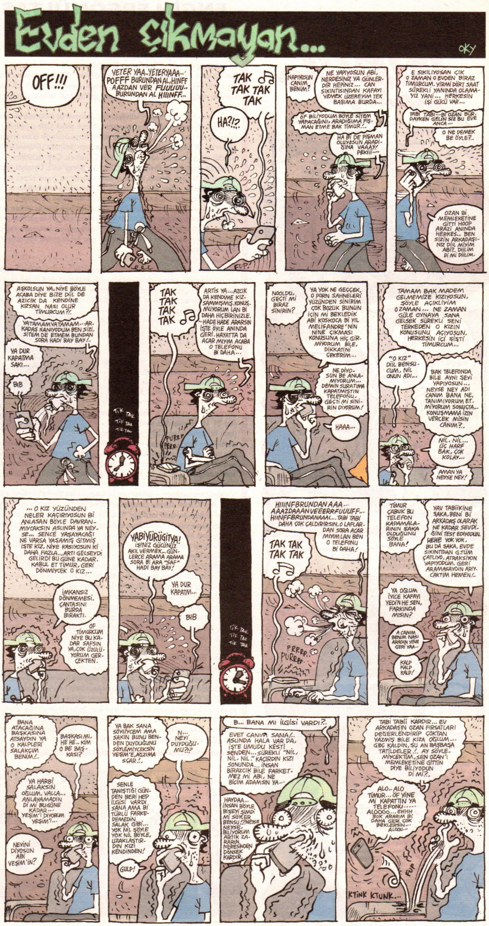
Küfretmemek için kendimi zor tuttum. Hayır cimri bir adam değilimdir, hele t dal sigaranın lafı olmaz ama ben heriften kurtulmaya çalıştıkça herif can yolda şıma dönüşüyordu. Sinsi bir hareketle sigara paketini ceketimin cebinde ters çevirip sigaraları cebimin içine boşalttım. Yıllar önce İstiklal Caddesinde sigara promosyonları olurdu, önünüzü kesen kızlar mevcut sigara paketinizi alıp size tanıttıkları marka bir paket sigara verirlerdi ben de sigara paketimi, içinde bir tane kalacak şekilde cebimin içine boşaltmayı o zamanlardan öğrenmiştim. Paketi çıkartıp içindeki bir taneyi domates surata gösterdim.

"Tüh bir tane kalmış. Siz bunu alın ben bakkala gider paket alırım."

"Olur mu Hasan Beyciğim, tiryakinin son sigarası alınmazmış. Ben zaten içmiyorum böyle yarenlik ederim size."

"Ha ama benim paket almam lâzım, evde de yok, görüşürüz," diyerek koşar adım uzaklaştım domates suratın yanından.

HAFTAYA: ALBAYIN ESKİ DEFTERLERİ BAŞIMIZA İŞ AÇIYOR!

info@cengizustun.com

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Kelebek ok yay almış/Ava şikara çıkmış/ Donuzları korkutur/
Ayuları kaçmağa"

Kaygusuz Abdal

FIRTINALI GECE/(Antalya)

Sinemaya gideceğim.(Süperman Batman'e karşı)

Bisürü kere, niyetlendim niyetlendim olmadı. Olmadı. Yapamadım. Bir türlü yetişemiyorum, beceremiyorum. (son seans --21 15--bu sözünü ettiğim hem) Bu sefer oluyor galiba, hadi bakalım.(yaparsın sen)

Son lokma ağzımda kapıyı kilitliyorum. *(asansörde bitirmeliyim ama o lokmayı. Kapının önüne bişey yiyerek çıkmak şimdi.Kafe çalışanları falan oluyor çıkışta)* Çıkarken bişey daha; Kapı önünde o'nu arıyor gözlerim. Bi eksiklik. İstanbul'daki evde kapı önünde uyuyan(artık sürekli uyuyan)ortak kedimiz. O işte. O bebek. Çok özledim. "Uyuyan güzel"imiz. Prensesimiz. Türkan Şoray'ımız. Uyusun hep noolucak. Bir ara aklıma, acaba, o hani oluyor ya; hasır sepet içinde uyur vaziyette, nefes alıyormuş gibi de karnı inip inip kalkan o (kedi olanı oluyor, yavru köpek olanı--oyuncak mı denir, ne onlar?--) İşte ondan mı alayım dedim acaba? Hasret gidermek için bi nebze olsun. Alıp dairenin kapısına mı koyayım? Korkunç gibi de bi yandan ama. Sonra irkildim bi an.*(kaybettiğin bir aile büyü*ğünün kuklasını yapıp, nefes alıyormuş *gibi bir makanizmayla, evin bir köşesine koymuşsun gibi bişey)* Vazgeç.

Herneyse. Çıktım.

Fırtına devam ediyor. Çırpınan palmiyeler. Ters yöne doğru koşan bir palyaço. Hiç gerek yokken sağa sola bakınıp tuhaf tuhaf sesler çıkartıyor ağzıyla. "Zart"gibisinden bişey diyor. Bana da diyor sanki biraz da, çapraz geçerken birbirimizi tam (töbe töbe, ya, işin bitmiş evine dönüyorsun, ne lüzumu varsa--(mağaza açılışlarında falan çalışıyorlar--zırt pırt mağaza kapanıp açılıyor bizim caddede--) Güldürsün mü, rahatsız mı etsin, tam bi karar verememiş sanki. Belki toplumla bir meselesi var. *–bilemiyorum, haklı da olabilir çocuk ha bu arada; zordur hep komik olmak zorunda kalmak–* Köfteci Ramiz'in sandalyeleri mi onlar, orda o tangır tungur devrilen?--Koşuyorum. Saate baka baka. Aa! 21 10, Hayda! Ne zaman oldu? (tam üç dakka önce 20 50' ydi. Yemin edebilirim bak) Çok çok yakın sinema neyse. Mahallemizin sineması gibi bişey. Arka caddede bir sinemalar grubu var. Bir pasaj gibi bir yer, onun içinde. Biraz sapa yeri.(dükkanların çoğu boş, karanlık) Tenha oluyor. Saat 21 15. Kapıdayım.(bravo, demiştim ben sana) "Batman, Süperman" diye düzeltiyor gişedeki kız.(ters söylüyormuşum ben --biliyorum ki zaten--) İki boyutluymuş yanlız artık. Aa! Küçük salona almışlar. *(eh tabi, haftalar oldu başlayalı,–ay mı yoksa?–)* Büyük hayal kırıklığı. "Yok, iki boyutlusunu çekemem şimdi" diye düşünüyorum. Öff. Zaten çok çok uzun, çok çok karanlık'mış. *(ben gelene kadar bir boyut kaybetmiş film,–iyi geldim gene, siyah beyaz versiyona da kalabilirdim)* Ya, ben (kişisel)bir mucizeyi gerçekleştirmiş gelmişim buraya. Şimdi ne olacak? Niye eksilttiniz boyut. Neyse. Peki diğer filmler? Kafamı kaldırıp ekranlara bakıyorum. Çok çabuk karar vermem lazım, başlamak üzereler.(bi anons ta duyuyorum; bilmemkaçıncı salondaki filmimiz başlamak üzeredir) Zerre ilgimi çekmiyor hiçbiri ama. Öff! Ne bunlar böle? Bi dakka. Bir korku filmi var. O olabilir bak. "Kapının diğer tarafı" *--en, enn kötü korku filmi bile diğer türlerin kötü filmlerinden çok çok daha ilginçtir(bana göre yani)–* Ehven i şer. "Tamam" diyorum kıza. Geniş bir kuyu ağzı gibi, dönen merdivenlerle iniliyor aşağı. Hızlı hızlı iniyorum. "Salon 7?" Giriyorum.

Hayret! Bu ne? Benden başka hiçkimse yok. Tek bi insan evladı. Filmin başlama saati gelmiş, reklam falan da oynamıyor. "Tek kişi için şimdi, boşver" falan dediler herhalde.*(isabetli bi karar ama işte o, sağolsunlar. Tek başına kışkırtsan kışkırtsan beni nereye kadar ki zaten, ikna olup "Central Park" evlerinden daire mi alıcam, koşup Sütburger mi yiyicem)* Herneyse, yarı karanlık bomboş salonda oturmuş korku filmi bekliyorum. Biraz da sinir bozucu. Bu sessizlik te hiç hoş değilmiş ama. Salonun içi boş da dışı dolu mu? Dışarıda da kimse yok gibi. Tek tük.*(reklam oynasa mıydı? Çıkıp "reklam oynamıyor 7'inci salonda, lütfen ama, kurallara uyunuz, olmuyor böyle aa!" falan diye arıza mı çıkartsam)* Telefonum çalıyor.(çok şükür) "Nerdesin, napıyorsun" diye sorunca arayan, anlatıyorum durumu.

"Aa!" diyor panik içinde arkadaşım "Tek başına korku filmi mi izlenirmiş allaşkına! Koşarak çık ordan, sakın seyretme Engin abi" Al bakalım, yeni bir korku öğesi daha!(arkadaş uyarısı; hemen çık ordan!) Filme gerek yok, korku filmi oluştu bile kendiliğinden.(eh, bi türlü senkron tutturamazsan insanlarla, ne olacaktı ki)

"Ya ben zaten korkmaya geldim" falan diyorum arkadaşıma da. Gerçi sadece perdedeki filmden korkacaktım ben. Hesap oydu. Böle salonun kendisi, boşluğu moşluğu, karanlığı maranlığı falan yoktu tabi işin içinde. *(Allah bi boyut kaybettirdi, sekiz boyut birden verdi)* Yapamam ben öyle, çıkamam salondan. İlkelerim var benim. Yılların, yılların "korku filmi" seven bi insanıyım.(şimdi hepsini bi anda heba edip, koşup yandaki kalabalık bir salona mı sığınayım)

Başlıyor film. Aferim ama. Yazılar geçiyor. Bi yandan da çok takdir ediyorum. Tek kişiye film oynatıyorlar. Helal olsun. "Buyrun paranızı iade edelim, tek kişiye oynatmıyoruz" da diyebilirlerdi.--hiç bişey demez paşa paşa çıkardım(hayırlı da mı olurdu sanki öylesi?)--)

Aslında, ortalıkta hafiften bir; "şatosunda yalnız yaşayan hüzünlü bir ültra/süper zengin, oturmuş kişisel sinema salonunda tek başına film seyrediyor" havası yok değil gibi. Bilemiyorum. --magrur/mahsun bir hava mı çöktü oturuşuma az bişey?-- Eh herkese nasip olan bişey de değil. Film sadece bana oynuyor.(biz buna değeriz) --rahmetli Michael Jakson'un falan olurdu böyle, şahsi sinema salonu, şahsi hayvanat bahçesi, lunaparkı falanı filanı--

Film mi?

Valla, tek güzel yanı Bombay'(Mumbai)de geçmesi. Artık, aman aman, çok çok kötü film falan olmuyor pek Hollywood'da. Çok çok gelişti o meslek dalı.*–en kötüsünde bile iyi görüntüler, iyi* ışık, iyi oyunculuklar--

Zaten benim işim kolay. Film uyduruksa. Sarmazsa. Onlar konuşurken(oyuncular) ben, evin köpeği gibi bambaşka bir dünyada, onları anlamadan, dinlemeden başka başka şeylere odaklanıyorum. Perdelere, abajurlara. Burda da öyle oldu. Onlar konuşup durdu. Ben oymalı, tahta Hind mobilyalarına, minik aynalı çerçevelere, çok kollu ahşap tanrı heykellerine falan baktım. Mask'lara. Birkaç Bombay sokağı, caddesi de gösterdi, ben bayıldım, mest oldum. Tamamdır benim işim.

Yalnız. Büyük bir ayıp yapmışlar bunlar. Çok çok büyük bi ayıp ama. Hinduizm'in 'Sadu'ları var. Belgesellerde falan görmüşsünüzdür. Sokaklarda yaşıyorlar bunlar. Yaz kış, yarı çıplak. Yüzler vücutlar beyaza boyalı, düğüm düğüm olmuş uzun saçlar falan... İşte onları; Sadu'ları "bir korku öğesi" olarak kullanmışlar. Korkunç bişey olarak; --zombi, canavar karışımı-- Çok çok ayıp. Onlar dünya nimetlerinden gönüllü el çekmiş. Çeşitli sıkıntıları göze alarak ruhlarını terbiye etmeye/arındırmaya çalışan çok çok özel insanlar(Sadular). Bir tür Hindu dervişleri. Sadu olmak kolay şey mi?--dünyanın türlü türlü zevki konforu bi yana, sex de yasak onlara(hadi gel ol bakalım)--

Hollywod yapıyor böyle sık sık. Başka inançlara, kültürlere saygısızlık. Çok üzücü.

Para kazansınlar tamamdır.

Ey Hoolywood'çular. Korkunç bişey arıyorsanız, aynaya bakın. Bana da bakabilirsiniz tabi. Ben de 'korkunç'um. Sistem(kapitalist sistem yani)hepimizi derece derece korkunçlaştırıyor. Ama onlar. Onlar korkunç değil. Onlar bebek. Dünyanın en güzel insanları. Mal, mülk, arabalar, 4k ekranlar, kavisli telefonlar falan umurlarında değil. Dertleri başka.

Ey Hollywood'çu.*(aslında çok da severim bi sürü filminizi, o da ayrı mevzu–onu da yazmasam olmaz–)* bir dost tavsiyesi size. Yerinizde olsam binerdim uçağa. Ellerini bırakıp o beyaz boyalı ayaklarına sarılırdım ben, öperdim, özür dilerdim.

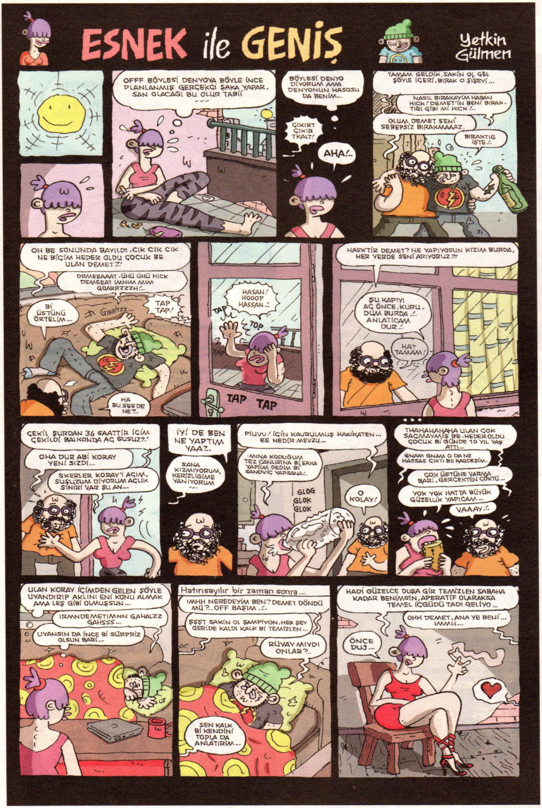
Affetme ustasıdır onlar.

Hepinize, dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum.

engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan
Müdavim akşamcılardan' ÇİFT USKUR HULUSİ REİS. Macera adı: Hasta ziyareti.
BİR ÇARDAK... YEMYEŞİL BİR ASMADA RENKLİ RENKLİ IŞIKLAR VAR... ÖNÜ DENİZ, DENİZ KIYISINDA BİR KAYIK... IIHH!..
SAYIKLIYOR... BABACIM... BABACIM GİTME BİNME O KAYIĞA...
Uf... Yalnız tam içilecek yer lan...
Rebeka'nın yeri gibi valla...
BEN KARAFIRINDAN ALIYORUM EKMEĞİ... MAHALLE FIRINI HİÇ YAPAMIYO, BAYATLIYO İKİ GÜNDE AMA KARAFIRIN EKMEĞİ ÇOK GÜZEL, MİS MİS...
İNANAMIYORUM EKMEĞE EPPEK DİYİP GÜLÜŞTÜĞÜMÜZ GÜNLER DÜN GİBİ BE EZGİ...
TARİHTEKİ İLK KUTU BİRA KARŞITLIĞI
BOYNUZLA NASIL İÇİYOSUN YA, BEN HİÇ İÇEMİYORUM, BOYNUZ TADI GELİYOR...
Yıllarca annelerimizi suçladık, bizi bebekken kundakladıkları için kafamızın arkasının düz olduğunu iddia ettik ve bu günahın tüm vebalini onların omuzuna yükledik... Onlarsa ağızlarını açıp tek kelime etmediler... Sanki kafanın arkası yumurta gibi olsa yakışıklı olacaksın Allah'ın patatesi demediler...
Zaman geçti, kundak tarih oldu, yeni nesiller geldi ve gördük ki annelerimiz masummuş... Çünkü kafa arkası kundak olmasa da düz. Yine düz, hep düz!..
Koca bir özür borçluyuz şimdi onlara... Gelin bu anneler gününü buna ayıralım, annelerimizin kaybolan itibarlarını iade edelim, gönüllerini alalım... Sımsıcak bir sarılma, bir buket çiçek ve hoş bir hediye... Ne dersiniz?..
TPASS
YA DA S.KTİRET KARDEŞİMİZ ALIR NASIL OLSA, ONU BERABER ALDIK DERİZ. NİHİHİ!..
ŞUNA İZİN VERSELER İNGİLİZCEYİ BÜLBÜL GİBİ ŞAKIYODUK ŞİMDİ...
MY NAME iS WAR REALTURKiSH (Cenk ÖZTÜRK.)
MY NAME iS PURE GARDENDOOR (Halis BAHÇEKAPI.)
ÖZEL İSİM AYNI KALIR DANA KAFALI EVLADIM...
Skiyim bütün tadı kaçtı ingilizcenin...
ANNEMİZİN MARKA EŞİĞİ...
BUNU DİĞERLERİNDEN AYRI, DÜZGÜNCE AS!.. KIRIŞMASIN BAK, ZARA'NIN BU!..
Zara'yı dünyanın en iyi markası bellemiş...

UYKUSUZ

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd. : Nuri Açar
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar
MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Utku Coşkun, Kerem Pişkin, Murat Cengiz
Kaligrafi: Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler
Halkla İlişkiler: Songül Yoldaş
Ofis Sorumlusu: Selami Yamak

Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Matbaacılık ve Yayıncılık Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: **Yurtiçi:** 190 TL **Amerika:** 120$ **Avrupa:** 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 **USD:** TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 **EUR:** TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

Haftalık Mizah Dergisi | 28 Nisan 2016 | Sayı: 452

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

Servet TURAN

Caner DAĞLI

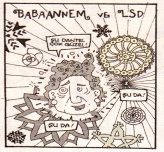
Janberk ÖZDEMİR

Mini Öykü: VAHİY

Murat ARAS

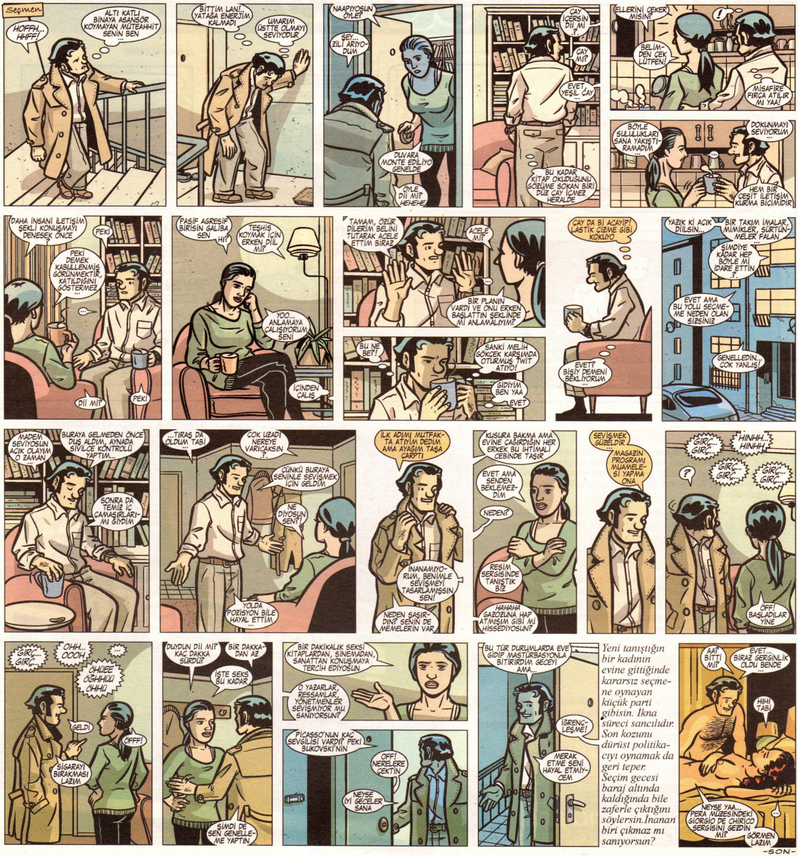

Tevsir ŞİMŞEK

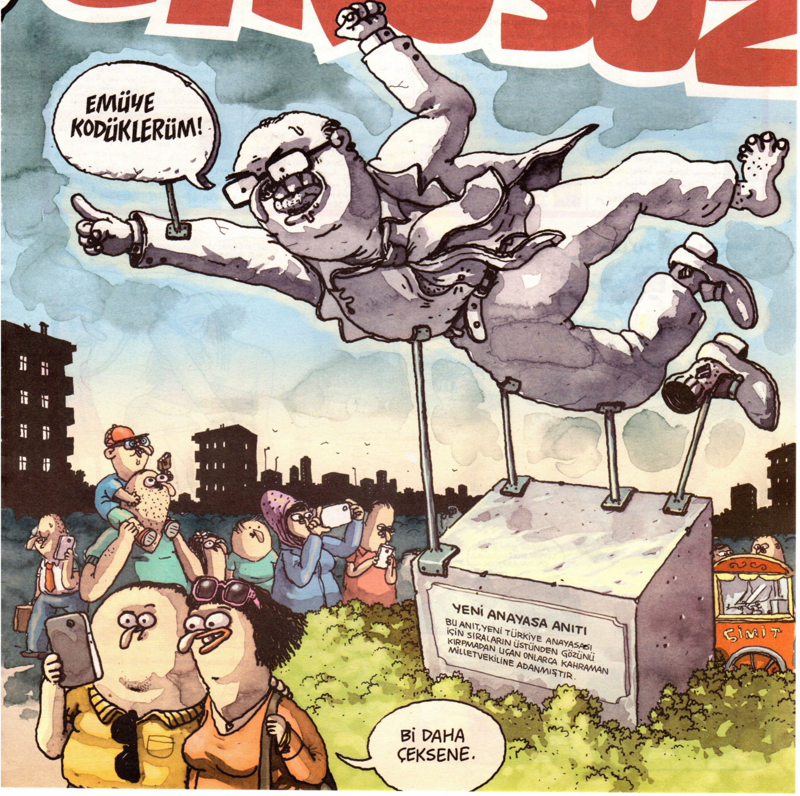
OTİSABİ®

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

UYKUSUZ

5 MAYIS PERŞEMBE
SAYI: 2016/19 No: 453
3,50 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4 TL.
ISSN 1307-7619

UYUYUN LAN

Sevgilim Uykusuz okurlarım; yurdumuza füzeler düşüyo.. Hemen savunma bakanlığını aradım.. "Bu füzeleri kim atıyo" diye sordum... "Anlaşılmadı.... Lütfen danışmak istediğiniz konuyu kısaca söyler misiniz?. Örneğin: Fatura bilgisi" dedi bana.. O zaman anladım ki robot operatörle konuşuyorum.. Terminatörün kadın olanı... "Füzeleri, kim, atıyo" diye tane tane tekrar sordum... "For ingiliş, piliz pres nayn" dedi... "İşin içinde ingilizlerin ve vatan haini basının olduğunu biliyodum.. Tamam teşekkürler" dedim... "Anlaşılmadı.. lütfen danışmak istediğiniz konuyu kısaca söyler misiniz?" dedi.. "İngilizler, basın, işin içi, biliyodum" dedim tane tane.. "Örneğin: Fatura bilgisi" dedi.. "Elbette, bu işin faturası kime çıkacak herkes görecek, hesabını verecekler" dedim... Sonra müzik çalmaya başladı.. Beraber biraz dans ettik.. Bi noktadan sonra şarjım bitti, telefon kapandı.. Zaten çok yoruldum.. Bi daha da aramam savunma bakanlığını..

Dokunulmazlıkla ilgili komisyonun kavgaları sürüyo.. Masadan bacadan uça uça dövüyolar birbirlerini... Yani bu kadar dayağı görünce "gariplerin zaten dokunulmazlığı filan yok, biz sivil halimizle bile ağzımıza bu kadar yumruk yemiyoruz" diye vatandaş düşünüyodur.. Ama öyle değil.. Az bile yiyiyolar... Düşünün ki dokunulmazlıkların görüşüldüğü komisyonda 'Oscar Wilde' milli midir değil midir diye tartışıldı... Kahvane geyiği gibi daldan dala atlamışlar lan... Bi yandan geyik, bi yandan da ara ara birbirlerini dövüyolar.. Kimbilir niye? Dokunulmazlık mevzusu yüzünden değil, o konu çoktan geçmiş.. Oscar Wilde konuşuyolar ve bi vekil de "Bırak oskar törenlerini" diye bağırıyo.. Yani konu bambaşka bi yere yelken açmak üzere.. Yolcularda bu yeni konunun tatlı heyecanı.. Hepsi kafasında, bu yeni konuyla ilgili taze veya enteresan bi bahis arayışında.. Yeter ki geyik olsun bize..

Vatandaşa Sorduk : Spoyler

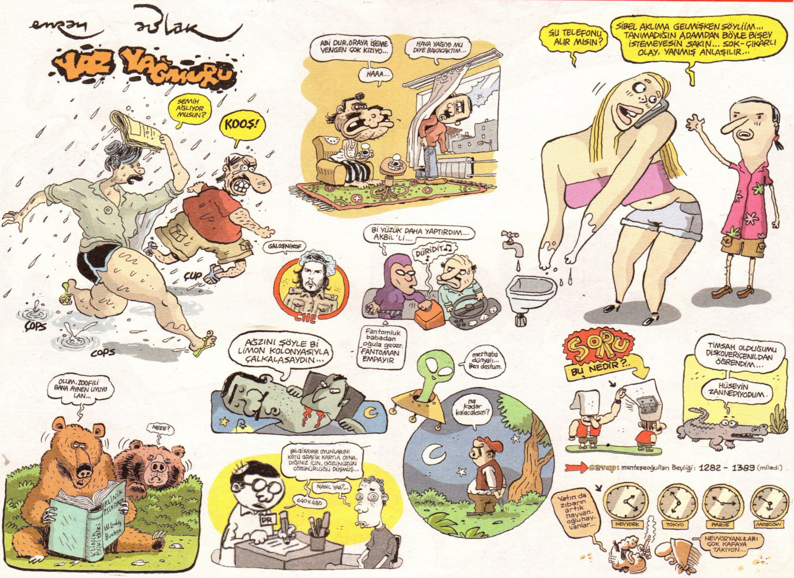
Ordugah KAZIMTURNA (26): Dayımın oğluyla film izlerken sürekli spoyler veriyor. Yapma, etme dememe rağmen vazgeçmiyor ve an be an spoyler vermeye devam ediyor.. Ama hep porno izlediğimiz için fazla dert etmiyorum.. Boşalınca uyuyo zaten...

Tavla ALTIBİR (32): "Aa, geym of trons izlemiyo musun abi.. Çok güzel dizi.. Muhakkak izle" dedi.. "Bu hafta başlıyacam" dedim.. "Tamam.... Bak, Con Snov diye bi karakter var, O'na dikkat et" dedi... "Bi ara ölecek ama merak etme sonra tekrar dirilecek" dedi.. Bütün diziyi anlattı o*** çocuu..

Kuşkun TAMTAHILLICAROĞLU (23): Spoyler seni özgür kılar.. Yoksa mal gibi ekran başında izle dur.. Spoyler ekranın esaretine karşı verilen devrimci bi mücadeledir.. Yaşasın spoylerciler ve onların spoylerleri... Kahrolsun fuleyçdi..

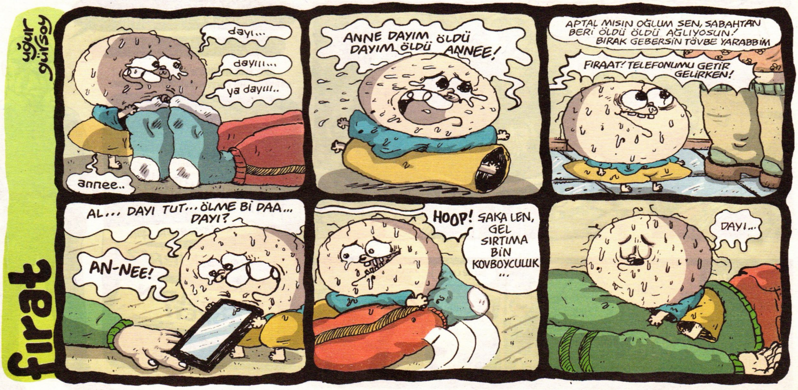

UYKUSUZ
AKP'de il ve ilçe başkanlarını atama yetkisi Ahmet Davutoğlu'nun elinden alındı.
SEN BİRAZ TETRİS OYNA BU ARALAR...
YAKTIN BENİ UZUN ÇUBUK...
Meclis'teki dokunulmazlık tartışmaları yumruk ve tekmeli kavgalarla devam ediyor.
BEN BUNUN DOKUNULMAZLIĞINI KALDIRDIM, SİZ DİĞERLERİYLE İLGİLENİN!
Kilis Valisi Süleyman Tapsız fantastik beyanlarına devam ediyor: "Süpermen değilim roketleri havada yakalayamam."
SÜPERMEN DEĞİLİM Kİ BEN...
GOTHAM VALİSİYİM.
Tayyip Erdoğan, "Milletimizin tarihini 1919'dan başlatan bir tarih anlayışını reddediyorum" dedi.
SÜBYAN BAYRAMINI 25 NİSAN'A ÇEKELİM...
AY BEN GELEMEM, DİŞÇİM VAR O GÜN.
26'SI OLSUN.
Antalya'da 14 yaşındaki bir kız çocuğuna cinsel istismarda bulunmaktan yargılanan kişi evleneceğini söyleyince beraat etti.
ALLAHIN EMRİ PEYGAMBERİN KAVLİYLE BU KIZIN CİNSEL İSTİSMARINA TALİBİM HAKİM BEY...
AY AYAANA BAS, AYAANA BAS!!!
ARTIK PARTİDE GÖLGEMİ DE İSTEMİYORUM...
Bİ UZUYO Bİ KISALIYO SİNİR EDİYO İNSANI, DELİ MİDİR NEDİR!
AKP, IŞİD'in Kilis'e yönelik roket saldırılarına karşı sessizliğini koruyor.
abdestimizi aldık bekliyoruz!
PATLADIK MUTLUYUZ!
TEŞEKKÜRLER IŞİD
yine bekleriz!
HOŞGELDİN ROKET!
KİLİS VALİLİĞİ
Gaziantep'teki terör saldırısına yayın yasağı getirildi.
ÇLİK!
BU NE LAN?
PATLAMADAN YAYIN YASAĞI GELDİ...

uğur gürsoy

ŞŞ-ŞŞ SAKİN OL Bİ DİNLE BENİ BAK. SENİN GİBİ HERKES VÜCUT YAPMAYA KALKARSA DÜNYADAKİ PROTEİN KAYNAKLARI HIZLA TÜKENİR. MİLYARLARCA KİŞİNİN GÜNDE 6 YUMURTA BEYAZI YEDİĞİNİ DÜŞÜN.
BIRAK MNA KOYİM, SEN GELİŞTİN BANA GELİNCE Mİ BİTTİ PROTEİN!.. BIRAK KOLUMU, 1 YILLIK PEŞİN VERDİM SALONA!
GEREKİRSE ÜYELİĞİN BİTENE KADAR TUTARIM KOLLARINI. BUNU BANA YAPTIRTMA KIVANÇ!

BABA BENİM Bİ HAYALİ ARKADAŞIM VAR... VE... O ŞU ANDA BURDA YANİ... ARAMIZDA...
DEDEN O SENİN. SABAH NAZİLLİ-DEN GELDİ ANJİYO OLMAYA.
BU ŞEFİK AMCANIN TELEFONUNU GEL Bİ BUL, GÖZÜM GÖRMÜYO.

HOCAM HAZIRSA DENEYELİM Mİ? ARKADAŞIN NİKAHA YETİŞİCEM DE ÇIKMAM LAZIM.
GELDİİM
HADİ BAKALIM BAŞLIYORUZ. 1991'E AYARLADIM TARİHİ.
GRRR GRRR TRRR
ZAMAN MAKİNAM ÇALIŞIYOR! SAÇIN 1991'DE BÖYLE MİYDİ?
HASSKTİR! EVET AMA SAÇIMI GERİ GETİR. BU ÇOK ÇİRKİNMİŞ!
MAALESEF ŞİMDİLİK SADECE TEK YÖNLÜ ÇALIŞIYOR, GEÇMİŞE DOĞRU.
YA BIRAK KOLUMU! NİKAH ŞAHİDİYİM DİYORUM, BIRAK. BERBERE GİDİCEM ANCA YETİŞİRİM!..
HAYIR SAÇINI KESTİRME, BU TARİHİN AKIŞINI BOZAR. MAKİNAYI GELİŞTİRİP GERİ GETİREBİLİRİM SAÇINI, BANA ZAMAN VER!
HOCAM FEVRİ DAVRANDIĞIM İÇİN ÖZÜR DİLERİM. BENİ İLKOKUL SAÇIMA GÖTÜREBİLİR MİSİNİZ? ŞİMDİKİNİ BİRAZ ANDIRIYORDU.
GEÇ BAKALIM GEÇ...

fırat
uğur gürsoy
dayı...
dayııı...
ya dayııı..
annee..
ANNE DAYIM ÖLDÜ DAYIM ÖLDÜ ANNEE!
APTAL MISIN OĞLUM SEN, SABAHTAN BERİ ÖLDÜ ÖLDÜ AĞLIYOSUN! BIRAK GEBERSİN TÖVBE YARABBİM
FIRAAT! TELEFONUMU GETİR GELİRKEN!
AL... DAYI TUT... ÖLME Bİ DAA... DAYI?
AN-NEE!
HOOP! ŞAKA LEN, GEL SIRTIMA BİN KOVBOYCULUK...
DAYI...

N.S.A NORMAL ŞARTLAR ALTINDA

Normal şartlar altında milletvekili dokunulmazlıklarının kaldırılmasını büyük bir şehvetle destekleyip bu yönde varını yoğunu koyan adamların, teoride hiçbir suç işlemedikleri düşünülebilir. Ama **Yeni Türkiye** bir alay ağzından köpükler saçan milletvekilinin, dokunulmazlıklar kalksın diye ölümle tehditten, fiziksel saldırıya, sözlü hakaretten iftiraya kadar bir dizi suçu işlemeye hiç mi hiç çekinmedikleri bir ülkedir. Dokunulmazlıkların kaldırılmasını, işlenen suçların cezasız kalmaması için istediğini iddia edenlerin kameralar önünde seri hâlde suç işlemesi ya yaşan söylediklerini ya süzme gerizekâlı olduklarını ya da ülkedeki savcı ve hâkimlerin belli kişiler hakkında işlem yapmaya asla cesaret edemeyeceğinin göstergesidir. Ve elbette ihtimallerden sadece birinin doğru olması gerekmez, "d) hepsi" seçeneği candır.

Normal şartlar altında siyasi partiler ortaya koydukları program çerçevesinde, bu programa güvenerek topladıkları oylardan kaynaklanan iradeye dayanarak yasama ve iktidardaysa yürütme faaliyetinde bulunurlar. Ama **Yeni Türkiye'de** milyonlarca oy alan bir siyasi partinin program çerçevesinde falan değil doğrudan tek bir kişinin emirleri doğrultusunda hareket ettiğini görebilirsiniz. İşin "artık dükkânı kapatalım gidelim," dedirtecek kısmı ise, aynı partinin içindeki çok cılız itirazların üzerine bile buldozerle gidilmesi, reisinin kapısında bağlı fedailerin, kendi partilerinin sincap başkanına bile hakaretler ederek saldırması ve dahası, saldırırken de açıkça işledikleri suçların yarısını itiraf etmesidir. **Normal şartlar altında** bir siyasinin hırsızlığa alet ettiği kendi oğlunu kurtarmak için her tür yasayı çiğnemesi bir utanç vesilesiyken reisinin kapısında bağlı fedailer için övünç vesilesi hâline gelmiştir.

Ve **normal şartlar altında** devlet yönetimlerinin belirli bir hiyerarşisi olur, devletin en tepesinden giriş seviyesindeki memuruna kadar bu hiyerarşinin sayısız kademesi bulunur ve devlet de bu hiyerarşi uyarınca işler. Farklı alanlardaki sorumluluklar paylaşılır ve herkes sorumlu olduğu alanda yetkisini kullanır. Ama **Yeni Türkiye'de** tüm devlet hiyerarşisi iki kademeden ibarettir. Hiyerarşinin bir numarasını, iki, üç, dördüncü kademeler değil, herkes izler; devletin bir numarasının altındaki herkes giriş seviyesindeki memurdan farksızdır. O yüzden devletin iki numarasının yağdanlığından avanesine herkesin şamar oğlanına döndüğünü ve sokaktaki on yaşında çocuk tarafından bile, muhtemelen misket arkadaşı zannedilip ciddiye alınmadığını görebilirsiniz. **Yeni Türkiye'de** yalnız bir numara ve diğerleri vardır, sorumluluklar paylaşılmış olsa da yetkiler sadece tek bir kişinin elindedir. **Yeni Türkiye'nin** iki numarasının yetkileriyse yaz geliyor diye evkaftaki memuriyetinden istifa etmek üzere olan hevesli bir şairden belki biraz daha fazladır.

O SIRADA

ERMAN · ÇAĞLAR

Evin içinde işlerden kaçmaya çalışıyorum. Çok iş var. Bir kısım işi para kazanmak için yapmam lazım, bir kısım işler ise kazandığım paraları götürüp bir yerlere (vergi dairesi olur, aidat olur) bırakmakla ilgili. Bana para veren işlerle, benden paraları alan işleri tanıştırsam, çıkmaya başlasalar ne güzel olur. Para içeride kalır, güzel para biriktirirler ve yurtdışı tatillerine çıkabilirler, o paralarla güzel yemekler yiyebilirler. Facebook'dan falan takip ederim onları, mutluluklarına sevinirim. Bu mutluluğun mimarı benim derim. Tavşanın çenesinin altına antiseptik solüsyon sürülmesi lazım. Tavşan da benden kaçıyor. Doksan metrekare içinde elimde antiseptik solüsyon şişesiyle tavşan kovalıyorum. Bugün tek neşem antiseptik solüsyon demek. Muhteşem bir ses uyumu var, allahın kullarına inanılmaz bir hediyesi. Tavşanın çenesinin altında ufak bir abse çıktı, leblebi büyüklüğünde, onu aldı veteriner, karşılığında antiseptik solüsyon verdi. Tebrikler, solüsyon kazandınız. Tavşanımız orta büyüklükte bir kumandalı araba büyüklüğünde, veteriner hekim solüsyonu tavşana sürerken üç yardımcısı zor zaptediyordu hayvanı. Evde ben tek başıma nasıl süreyim bunu? Tavşan anlamıyor. Tavşan onu sağlığına kavuşturmak istediğim için bana çok kırgın, evde yanıma gelmiyor. Çünkü yanıma geldiği anda kenara bir yere zulaladığım antiseptikli bezi çenesinin altına sürmeye çalışıyorum. Gittiğim her yer devlet hastanesi gibi kokuyor cebimdeki antiseptikli bez yüzünden. Devlet hastanelerinde çok zaman geçirdim, yatılı refakatçi olarak çok kaldım. Koku bastırdıkça o muhteşem anılar bir bir geri geliyor. Yan odada kalan ilgiye muhtaç kadının sahte ağlamaları ve inanılmaz inilemeleri, doktor gelince okul müdür gelmiş gibi ayağa fırlamalarım ve akraba dolu özel hastane odasının tuvaletinde ivedi sıçmaya çalışmalarım. Yan odadaki kadının abartılı "ÖLÜYORUM, KİMSE BAKMAYACAK MI? NASIL HASTANE BU? KABLOM ÇIKTI, BİRİ BAKSIN!" çığlıkları tuvalete de ulaşıyordu. Kendi kendime "hdmi kablosu, meh meh" diye şaka yapıp güldüğümü hatırlıyorum. Allahım, ne biçim şakalar, ne kadar iğrenç anılar bunlar. İnşallah ileride yaşlanıp alzaymır olduğumda ilk bunları unuturum. Al bunları benden alzaymır, 2000 senesinde Bulgar'da geçirdiğim kış tatilim ve 1997 iron maiden konseri hariç çoğu şeyi alabilirsin aslında. O zaman maziye bakıp "iyi yaşamışım" derim.

Mutluluğunuz, mutluluğumdur.

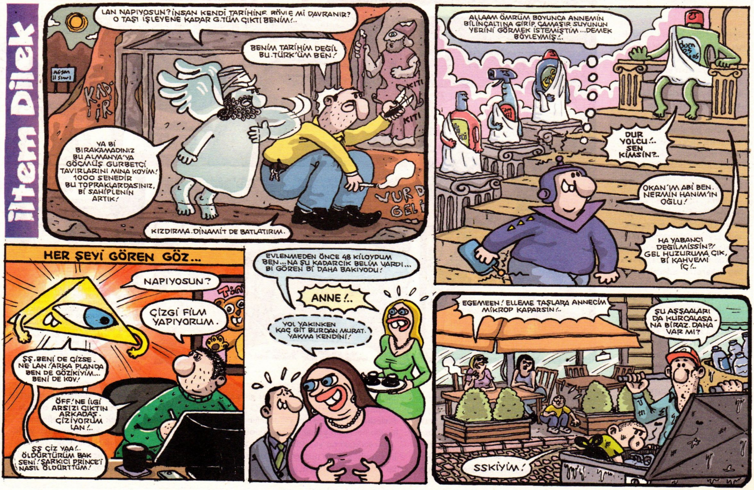
Tavşanla hayvan gibi kavga ettim, bir şekilde az da olsa antiseptiği çenesine sürdüm, elimden kurtulduğu gibi gidip bir yere işedi, hızla çenesini çişine sürdü, mikropları iyice yarasına yedirdi. Bilmiyorum, belki de tavşanlar kendilerini böyle tedavi ediyorlardır, belki kendi için en faydalısını tavşan biliyordur. Ben yine de ufak bir sinir krizi geçirdim. Çok efendi gibi geçiririm sinir krizlerimi, elimde bir şey varsa bir kenara bırakırım oraya buraya fırlatmayayım diye, sonra hafifçe inlerim. Tam o sırada telefon çalmasaydı yine bağırmazdım da, telefon çalınca ani bir boşalım oldu. Telefonu yumruklarımla açtım, ahizenin öbür ucundaki bayan hızlı hızlı arabanın muayenesinin zamanının geldiğini, arabanın muayenesinin acilen yapılması gerektiğini anlattı. Sistemden görmüş. Şimdi telefonu bütün olarak ağzıma soksam, çiğnemeden yutsam ne kadar şaşırırsınız. Telefonun öteki ucundaki bayan ne kadar şaşırır. Sistemde "Erman Çağlar telefonu ağzına sokup yuttu" yazsa ne kadar çok şaşırır. "Şu an bir toplantıdayım, daha sonra görüşmemiz mümkün mü?" dedim. Eski kız arkadaşlarım dahil herkese aynı numarayı çekiyorum. Eğer böyle şeylere günah yazılıyorsa cehennemin en derin çukurlarında bitmeyen toplantılara oturtacaklar beni. Powerpoint sunumu olarak gelecek önüme işlediğim günahlar.

Bulgaristan kış tatili.

Telefonu kapattıktan sonra tavşanın yanına oturdum, 2000 senesinde Bulgaristan'da geçirdiğim kış tatilini tüm ayrıntılarıyla hatırlamaya uğraştım. Patates kızartmasının üstüne beyaz peynir rendeleyip getiriyorlardı, devamlı odun ateşinde köy tavuğu çeviriyordu bulgarlar. Öğrenmek isteyene kayak kaymayı öğretiyorlar, öğrenmek istemeyene biraz daha patates kızartması veriyorlardı. Hiçbir konuda en ufak bir ısrar yoktu.

groagh@gmail.com

"GÖZCÜ"

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Geçenlerde evde uyuklarken öyle, merdivende b.k gördüm. Büyük ihtimalle kedi Çiko'nun b.ku. Çünkü kedilerin b.klarını tanıyorum. Evet bu kedi Çiko'nun b.ku. Topak. Demek ki kıçına yapıştıysa, merdivenden inerken, orada da düştüyse. Kumları yukarıda çünkü. Oraya yapıyorlar. Demek ki öyle olduysa. Uzun uzun b.ka baktım yattığım yerden. Merdivenin dördüncü katında tıpkı bir insan gibi duruyordu. Bana bakan bir insan gibi. Davranayım da alayım şunu diye geçirdim içimden önce, davranamadım. Uyuklamamın en güzel yerindeydim. Kalsın orada öyle madem diye düşündüm. Kurumuş gibiydi de zaten. Kurumuş küçük bir b.kun kime ne zararı olabilirdi. Kurumuş bir b.k biraz daha kurusa ne değişirdi. Islanmak gibi. Sağlam bir ıslandığın zaman, daha fazla ıslanamazsın. Kurumak da aynı böyle. Uzun uzun baktım b.ka. O da bana baktı. O yatakta öyle boylu boyunca uzandığım sürece ona bakacaktım, buna çoktan kararımı vermiştim. Evet öyle olacaktı. Sadece ona bakacaktım ve asla onu oradan almayacaktım. Sadece o gün için değil, her gün ona bakacaktım. Artık onun yeri orasıydı. Benim yerim de burası. Ve bence ikimizin de yeri çok güzeldi. Muazzam bir göz hizasına sahiptik bir yandan da. Nihayet ömrümün sonuna kadar birbirimize bakabileceğimiz bir b.kum olmuştu. Çiko göründü bir ara. Hop yatağa fırladı. Mırlayarak yüzümde gezinmeye başladı. Gururla g.tünü gözümün içine içine soktu. Ben bıraktım onu oraya buramdan dercesine. Biliyorum dedim kızım, sen bıraktın. Seni çok seviyorum kızım dedim. Bana müthiş bir hediye verdin, seni çok seviyorum, Çiko'm benim dedim. Yüzüme yattı. G.tü ağzımdaydı. Beraber b.ka baktık. B.k bize baktı. Daha sonra National Geographic'de hep beraber, ben, Çiko ve b.k, göç eden bizonları izledik. Hayatımda hiç bu kadar mutlu olduğum, kendimi bu kadar iyi hissettiğim bir gün daha olmamıştı. Daha sonra kedi Venüs geldi. B.ku gördü. Oo, burada parti varmış dedi. Bize baktı. Hep beraber Venüs'e baktık. Aman yaa dedi, gitti. Hep beraber Venüs' e güldük. Güzel bir gündü.

æ **Babanın senden hızlı koştuğu günler vardı**.

æ Bazı küçük suların kapağı gerçekten çok zor açılıyor. Bayağı insanın elinin içi yırtılıyor. Tam bir kahırbela. Beklemiyorsun çünkü. Bir suyun kapağının bu kadar zor açılabileceğini hiç düşünmüyorsun çünkü. Su lan bu. Senin cürmün ne. Senin ederin ne. Pis.

æ **Acuka** ile **acuk kay** aynı şey.

æ Bir keresinde de üniversitede öğrenciyken bir yere burs başvurusunda bulunmuştum. Bir özgeçmiş ve adres yazmak durumundaydım. Özgeçmişimi özenli bir şekilde yazdım, adresi ise o kadar özenli bir şekilde yazmadım. Birkaç gün sonra başvuru yaptığım yerden arandım. Alpay bey dedi telefondaki kişi, size bir sorum olacak. Dedim sorun. Özgeçmişi siz yazdıysanız adresi kim yazdı, adresi siz yazdıysanız özgeçmişi kim yazdı, çünkü bu ikisini yazan kişi aynı kişi olamaz dedi telefondaki kişi. Dedim valla ikisini de ben yazdım. Nasıl olur Alpay bey dedi telefondaki kişi, özgeçmişi yazan kişi Türkçe'ye gayet hakim bir kişi, adresi yazan kişiyi ise resmen tutuklamak lazım dedi telefondaki kişi. Terler dökmeye başladım. Dedim ki yani gerçek söylüyorum, ikisini de ben yazdım. Haydaa dedi telefondaki kişi, delireceğim yaa şimdi dedi telefondaki kişi. Bir kez daha soruyorum, özgeçmişi kim yazdı, adresi kim yazdı. İçin için ağlamaya başladım. İkisini de ben yazdım dedim. Tamam Alpay bey, iyi günler diliyorum size dedi, telefonu kapattı telefondaki kişi. O an bursun bir yalan olduğunu anladım. Adresi yazarken neden öyle lakayıt davranmıştım ki sanki. Burs yalan oldu tabii. Üzülmedim ama hiç. Bu adamlardan burs alınmazmış zaten. İleride bir şekilde başıma bela olurlardı bence. Üç kuruşluk burs için bir insanı üç saat sorguya çeken insanlardan her şey beklenirdi bence. Aslında adresi yazarken bile kendi kendime sormuştum, üzerimdeki bu ciddiyetsizlik nedir acaba diye sormuştum. Demek ki bu yüzdenmiş. Bu burstan, bu adamlardan kurtulmak içinmiş. Her şeyin de bir şeyi var işte bir yerde de.

æ Şehirler arası otobüs yolculuklarında yolculuk başlarken, "tanımadığınız kişilerden yiyecek içecek ikramı kabul etmeyiniz" şeklinde bir anons yapılıyor. Daha sonra muavin yiyecek içecek ikramı yapıyor. Tamam da ben muavini de tanımıyorum. Anonsu yapan kişi de zaten muavindi. Kendisiyle çelişiyor. Kesinlikle kabul etmiyorum. Ne bir top kek yiyorum, ne bir üçü bir arada içiyorum. Öyle motomot gidiyorum.

æ George Harrison'ın 10 yaşından sonra içkiyi bıraktığını biliyor muydunuz.

æ Gazeteye hapşırmak bence çok güvenli bir eylem. Dışarıda. Kapladığı alan oldukça büyük. Gazeteyi kendinize kalkan gibi yapın, özgürce hapşırın. Ha gazeteyi mi batırdınız, hiçbir şey olmamış gibi sayfayı çevirin, sanki ilginç bir haber görmüş gibi okumaya devam edin. Aynen benim dediğim gibi yapın.

æ Bir de eve tutamaç almak istiyorum. Şu otobüslerdeki, metrobüslerdeki tutamaçlardan. Ara ara kalkarım ayağa, tutarım tutamaçı, sanki evdeyken öyle sanki bir yere gidiyormuşum gibi olur, bence çok güzel olur. Alıyorum tutamaçı. Tutamaç tutacak ellerim. Canım ne zaman isterse. Düşünsenize, tutamaç tutabilmek için otobüse binmeme gerek kalmayacak. Bence bu muhteşem bir şey.

æ Hoşçakal.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

BEBEN KAFASI

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

'Hayranlık, mağlup olmuş kıskançlıktır, ve nefret, başarısızlığa uğramış sevgi.' - Peyami Safa

● **Her yer Kilis, her yer yerçekim!..**

● Sabredin, az kaldı! RTE, Davutoğlu'nun yetkilerini kısıtladı. Bundan sonrası Recep'in Tayyip'i bitirmesi, Erdoğan'ın da önce her ikisini, sonra kendini yoketmesi. Bu denli zararlı organizma, kendine de faydalı olamaz!

● **Allah'tan millet vekillerine uymuyo da, iç savaş yok ülkede...**

● Dokunacaksınız illa ki, halkın temsilcisine değil, canlı bombaya dokunun da tesirsiz hale getirin...

● **Dünya hızlandı, normalde seçimin her yıl yeniden yapılması gerekir, alooo!**

● Anadolu'yu terk etmek isteyen türklerle, türkleri Anadolu'dan kovmak isteyenler, afedersiniz, don ile göd gibiler...

● **Yönetim biçimimiz 'terörizm' olarak sabitlensin bari!..**

● Medya nasıl bir yozlaşma içindeyse, ona karşı Devlet Bahçeli, CHP'yi; Aziz Yıldırım da Galatasaray'ı savunur hale geldi.

● **'Hır' öyle bir kavram ki, onlusu da fena, onsuzu da. 'Hırlısı hırsızı' diyolar hani, o işte. Hır, ses demek, hırlı gürültülü, kavgacı, hırsız da sessiz, sinsi. Hır, n'aptıysan yaranamadın insan evladına, hır...**

● Kedinin masadan kayar gibi, hafifçe yere inmesi, masadaki kadının 'KEDİ DÖKÜLDÜ!' demesi...

Aydınlık ve Karanlık yok, Tasavvuf ile Işid var!..

● **Askerdeydim, te yirmi yıl önce, öğle yemeğinden sonra yazıcılık yaptığım oda baktım boş, uyuyayım dedim. Odadaki yeşil bir kırlenti koydum masaya, devirdim kafamı üstüne, uyudum. İçtimaya son saniyede, can havliyle yetiştim. Bölük assubayı 'N'oldu sana' diye sordu. Geç kalışımı kastediyo sandım, 'Yazıcılık işleri' dedim. 'Ne yazıcılığı lan, yüzüne n'oldu' dedi. 'N'olmuş' dedim, sakal traşıma baktım, mesele yok. Sessiz sessiz bakıştık. 'Git git, aynaya bak' dedi. N'oluyor diye koştum. Yüzümün yarısına kırlentin izi desen desen, ilmik ilmik çıkmıştı. Yıkadım, sabunladım, izler kaybolacağına daha da belirdi. Çaresiz, yastık izli suratla gene gittim içtimaya. Komutan assubay bişey demedi, güldü sadece. Dövmeye en yaklaştığım andır...**

● Kipriyanu vardı! Bi de o vardı. N'oldu ona?

● **Ben Avrupa yakasının adamıyım... Bağdat Caddesi'nde araba yarıştırıp, durduk yerde can alanları bana sormayın... Onlar karşının canisi, karşını yavşağı...**

● Doktor nasıl kendini ameliyat edemezse, yazar da kend alın yazısından öyle bihaberdir...

Kaan Küley

● **Leyla, gene Leyla olarak kaldı. Ka n'oldu peki, aklını yitirdi. Mecnun o çıktı. Demek ki çok aşık olunmak de çok aşık olmak değiştiriyo insan den maymun türünü!**

● 'Yüksek Maden Mühendisi' lafını duyunca inceden kimyam oynuyo! Yerin dibinde, altında yapılan işin yükseği olmak. Aşağıya doğru gökdelen...

Çağlar evladım Eski şimdir

● **Bazan Külkedisi'ni sevmeye ara ve gudubet ablalarından nefret etmeye vakit ayırmak lazım...**

● N'apsam durduramıyorum. Bill Cosby'nin seksomanyaklığı ara ara geliyo aklıma!..

● **Mecnun dedim de, Ali Ağa Vahid'i dinleyiniz, 'Menden evvel yoktu bir aşık diyar-ı eşkte / Eşk dersin, men gidip Mecnun'a elan etmişem' diyor. 'Biz kimiz, meclis onun meclisidir' diyor. 'Tanrımız çünkü ezelden menim üstadım olur' diyor. İlla ki dinleyiniz... (Henüz seyretmediğim 'Gazelhan' filminden)**

● Baby TV'deki şarkı 'Benim adım 1 / Gerekliyimdir' olcakmış, düzelteyim. Ben 'Becerikliyim'dir' yazdıydım. Zaten anlamakta zorlandırıyım...

● Büyün 'sen'li laflar bana söylenmiştir. 'Oku' dediğinde bana diyor. 'Arkadaş yurduma alçakları uğratma sakın' dediği arkadaş benim. 'Anlatılan senin hikayendir' diyor ya, benim hikayem o. Ne kadar sen varsa beni diyor. Bunu böyle bildim...

eğişti, insan zaafları aynı. n at hırsızı, oto hırsızı...

● Muamma çözülüyor! Aşağılama telakki edilen, ingilizcedeki 'negro-nigger' kelimesinin türkçedeki karşlığı 'zenci' değil. 'Zenc' arapça siyah anlamına geldiğinden, 'zenci' de birebir siyahi demek. Ha, siyahiyi yeğlerim ben fakat 'zenci' sözcüğü de aklansın. (Bilgiyi veren Alp Sanalan'a teşekkür ederim. Bir teşekkür de heykelini kullandığım dostum Kaan Küley'e)

● 'Yine bu yıl ada sensiz, içime hiç sinmedi / Dilde yalnız dolaştım hep, gözyaşlarım dinmedi' şarkısındaki 'dil'i sık

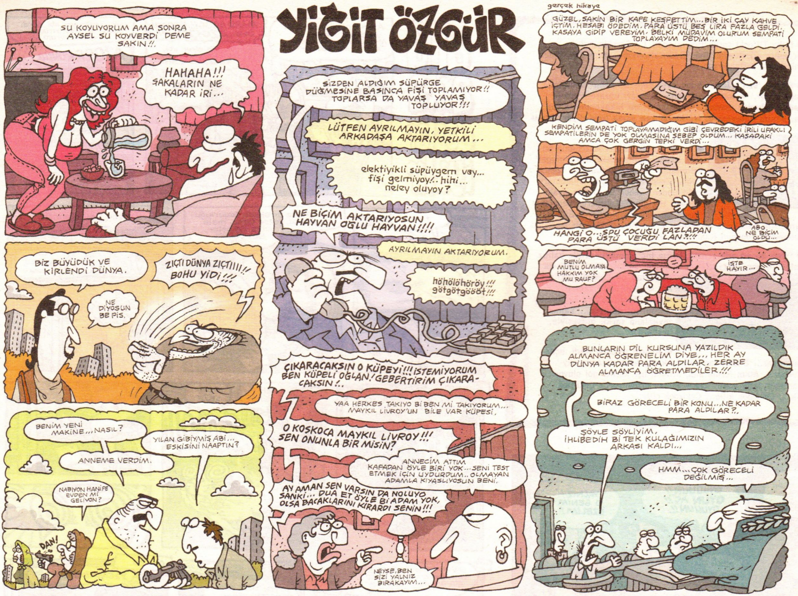
rastlanan bir coğrafi şeklin adı sandım uzun zaman, meğer Büyükada'ya özgüymüş. 'Dilburnu' deniyor... Yalnız fevkalade şarkı; güftesiyle, bestesiyle...

● Annem seccade verdi, uçan halım var... Babamdan dürbün kaldı, artık vatanım okyanuslar... Abim forma aldı, attığım her korner gol oluyor... Kardeşim kutu yaptı, içinde zaman gizleniyor... Çekirdek aile... Çekirdek kitle... Çekirdek çitle...

vedatozdemiro@gmail.com

YİĞİT ÖZGÜR
SU KOYUYORUM AMA SONRA AYSEL SU KOYVERDİ DEME SAKIN!!.
HAHAHA!!! ŞAKALARIN NE KADAR İRİ...
SİZDEN ALDIĞIM SÜPÜRGE DÜĞMESİNE BASINCA FİŞİ TOPLAMIYOR!! TOPLARSA DA YAVAŞ YAVAŞ TOPLUYOR!!!
LÜTFEN AYRILMAYIN, YETKİLİ ARKADAŞA AKTARIYORUM...
elektiyikli süpüygem vay... fişi gelmiyoy!.. hihi... neley oluyoy?
NE BİÇİM AKTARIYOSUN HAYVAN OĞLU HAYVAN!!!!
AYRILMAYIN AKTARIYORUM.
höhölöhöröy!!! götgötgööööt!!!
gerçek hikaye
GÜZEL, SAKİN BİR KAFE KEŞFETTİM... BİR İKİ ÇAY KAHVE İÇTİM. HESABI ÖDEDİM. PARA ÜSTÜ BEŞ LİRA FAZLA GELDİ. KASAYA GİDİP VEREYİM. BELKİ MÜDAVİM OLURUM SEMPATİ TOPLAYAYIM DEDİM...
KENDİM SEMPATİ TOPLAYAMADIĞIM GİBİ ÇEVREDEKİ İRİLİ UFAKLI SEMPATİLERİN DE YOK OLMASINA SEBEP OLDUM... KASADAKİ AMCA ÇOK GERGİN TEPKİ VERDİ...
HANGİ O...SPU ÇOCUĞU FAZLADAN PARA ÜSTÜ VERDİ LAN?!!!
ABO NE BİÇİM OLDU...
BENİM MUTLU OLMAYA HAKKIM YOK MU RAUF?
İŞTE HAYIR...
BİZ BÜYÜDÜK VE KİRLENDİ DÜNYA.
NE DİYOSUN BE PİS.
ZIÇTI DÜNYA ZIÇTI!!!! BOHU YİDİ!!!
ÇIKARACAKSIN O KÜPEYİ!!! İSTEMİYORUM BEN KÜPELİ OĞLAN! GEBERTİRİM ÇIKARACAKSIN!..
YAA HERKES TAKIYO Bİ BEN Mİ TAKIYORUM... MAYKIL LİVROY'UN BİLE VAR KÜPESİ.
O KOSKOCA MAYKIL LİVROY!!! SEN ONUNLA BİR MİSİN?
ANNECİM ATTIM KAFADAN ÖYLE BİRİ YOK... SENİ TEST ETMEK İÇİN UYDURDUM.. OLMAYAN ADAMLA KIYASLIYOSUN BENİ.
AY AMAN SEN VARSIN DA NOLUYO SANKİ... DUA ET ÖYLE Bİ ADAM YOK, OLSA BACAKLARINI KIRARDI SENİN!!!
NEYSE, BEN SİZİ YALNIZ BIRAKAYIM...
BUNLARIN DİL KURSUNA YAZILDIK ALMANCA ÖĞRENELİM DİYE... HER AY DÜNYA KADAR PARA ALDILAR. ZERRE ALMANCA ÖĞRETMEDİLER!!!
BİRAZ GÖRECELİ BİR KONU... NE KADAR PARA ALDILAR?.
ŞÖYLE SÖYLİYİM. İHLİBEDİH Bİ TEK KULAĞIMIZIN ARKASI KALDI...
HMM... ÇOK GÖRECELİ DEĞİLMİŞ...
BENİM YENİ MAKİNE... NASIL?
YILAN GİBİYMİŞ ABİ... ESKİSİNİ NAAPTIN?
ANNEME VERDİM.
NABIYON HANİFE EVDEN Mİ GELİYON?
DAN!

Şİ ZO FR EN
DeniZ +ler
SABAH UYANMAK ÇOK ZOR. BİR KAHVE GEREK
ÖÖAHH
İŞ YOLUNDA, KEŞKE DAHA İYİ BİR İŞİM OLSA DİYE DÜŞÜNÜRKEN
TIRT TIRT TIRT
DAHA İYİ BİR İŞ İÇİN EVDE FAZLADAN ÇALIŞMAM GEREK
EVET YA! PORTFOLYOMU BİRAZ DÜZELTSEM ...
AKŞAM EVE DÖNERKEN YORGUNUM. DAHA FAZLA ÇALIŞACAK HALİM KALMAMIŞ
NASIL ÇALIŞACAM BİTTİM BE
AYAKTA KALABİLMEM İÇİN DAHA FAZLA KAHVE GEREK.
Bİ KAHVE ÇALIŞIRIM SONRA
FOK FOK FOK
O KADAR KAHVE İÇİNCE AMA ARTIK UYUMAK MÜMKÜN DEĞİL
ZOMBİ GİBİ OLDUM YA!
TAM GÖZLERİMİ KAPAMIŞKEN, ALARM ÇALIYOR, İŞE GİTMEM GEREK
UYANMAK ZOR, İŞE GİDEBİLMEM İÇİN BİR KAHVE GEREKECEK.
ÖÖAAHH
DENİZ ENSARİ 2018

“kendimi durduracak değilim”

Fırat Budacı

DENEME 1 2 3

Gün içinde yaşadıklarını dakika dakika, eş zamanlı anlatıyor karısı. Hatta bazen on dakikalık bir olayı anlatması, işin içine yorumlar da girdiğinden on beş dakikayı buluyor. Daha çok iş yerinde yaşanan olaylar bunlar. Genel olarak, “olanlara inanamamak”, “insanları tanıyamamak”, “haksızlığa dayanamamak” başlıklı olaylardan bahsetse de, işin içine Merve, Filiz, Hakan, Orkun Bey gibi bir sürü isim girince kafası karışıyor adamın. Arada yakaladığı kelimelerden yola çıkarak büyük resmi tamamlamaya çalışıyor, ama konuşmanın sonunda aklında sadece Merve'nin “aşırı dekolte” giyindiği bilgisi kalıyor. Suratı dinliyormuş görüntüsünü vermesine rağmen aklı sürekli başka yerlerde. Mesela, karısını dinlerken o an açık olan program ne kadar kötü olursa olsun televizyona dönmemek için zor tutuyor kendini. Böyle anlarda televizyona bakan kulağı adeta bir göze dönüşüyor. Kulağıyla televizyon izlerken gözleriyle karısını dinlemek konusunda müthiş bir ustalık sergiliyor. Bu maharetinin yanında konuşmanın, “Sen beni dinlemiyor musun”a devrilmemesi için bazı formüller de geliştirmiş adam. Karısının kötülediği iş arkadaşları için “salak”, o salakların davranışları için “çok saçma” ve olayın bütünü için “takma kafana aşkım” diyerek idare etmeye çalışıyor. Fakat bir akşam, karısının sıkıntılarla başlayan, ama finali iki maaş prim alacağı haberine bağlanan konuşmasını, “Takma kafana aşkım,” diye karşılayınca işler değişiyor. Kısa bir sessizliğin ardından salonu terk ediyor kadın. Adam, salonda kalıp nerede hata yaptığını bulmaya çalışıyor. Bulamayınca o ana kadar kulaklarıyla izlediği televizyona dönüp Burak Kut'la bakışıyor. Bebeto'yu karısına tercih ettiği için biraz utanıyor. Gece yattığında günlük konuşmalardan niye bu kadar sıkıldığını düşünüyor. Bok var sanki! Sonuçta gerçek geçer bir hayat var işte! Ne demek anlatılanları dinleyememek? Uyuyan karısına bakıyor. Yarından itibaren, çok ilgisini çekmese bile konuşulanları dinleyen, gündelik dertlere ve heyecanlara ortak olan, bedenen kapladığı alanı çevresi için anlamlı kılan, varlığıyla etrafını memnun eden bir insan olmaya karar veriyor. Bir gecede böyle bir karar alınabilir mi, bilinmiyor, ama sabah bu kararın motivasyonuyla çakı gibi kalkıyor. Enerji dolu, motivasyonu yüksek bir insan sabah kalkınca nasıl davranır tam olarak bilmediğinden, duşta şarkı, traşta ıslık, kulak arkasında parfüm ve asansör aynasında kendini beğenme dozajını biraz abartıyor. Gerisini kendisinden dinleyelim:

Deneme 1

Şöyle canlı bir günaydın patlatmak gibisi yoktur. Normalde sadece kafa selamı veririm ama bu sabah, “Günaydınlar” diyerek girdim servise. Görkemli bir giriş oldu. Bu kadar yüksek sesle ve çoğul eki kullanarak günaydın demeyi ben de beklemiyordum kendimden. Kabul etmek gerekir ki, kafasını cama dayayarak uyuyan bir arkadaşın sıçraması pek hoş olmadı. Kulaklık takan iki kişi hariç bütün servis şaşırmış gibiydi. İnsan, çevresinin alışık olmadığı bir davranış sergilediğinde umut ettiği tepkiyi alamıyor. Sonuçta, asosyal bir varlıkken bir sabah aniden neşe saçan bir insana dönüşmeye çalışmak kolay değil. Şaşkın bakışların ardından, selamıma karşılık vermekten çok, “Alla alla nolmuş buna?” anlamı taşıyan bir iki cılız günaydın alabildim. Daha önce hiç konuşmayan bir adamın, bir anda servisin popüler şahsiyeti kılığında belirmesi onları sersemletmişti. Eğitim zayiatı, diye düşünerek çok da moralimi bozmadım. “Muhabbete ve neşeye müsaitim” anlamında sırıtarak boş koltuklardan birine oturdum. Sırıtarak beklemek zormuş. İlgi beklerken servistekilerden birinin parfümü fazla kaçırdığımı ima eden hareketini görünce motivasyonum biraz düştü. Yine de yılmadım, yol boyunca sırıtmaya devam ettim.

Deneme 2

Servisten iner inmez çalıştığım binanın yan tarafında sigara içen mesai arkadaşlarıma yanaştım. Normalde sigarayı tek başıma içtiğimden biraz garipsediler. Fark etmez, alışacaklar. Muhabbet nereden akıyorsa aksın aklıma gelen şeyleri kalite gözetmeksizin söylemekte kararlıydım. Konunun futbol olduğunu anlayınca biraz canım sıkıldı, çünkü futbol bilgim Galatasaraylı babasına hayran minik bir kızın “cim bom bom” diye haykırmasıyla eş düzeydeydi. Yine de ilgi çekici bir çıkış yaparım umuduyla sabırla bekledim. Konuşma, hayatımda hiç duymadığım isimler üzerinden, benim araya sızamayacağım kadar derinden ilerliyordu. Kafamı sallamak ve sırıtmaktan başka çare bulamadım. Sonunda içlerinden biri (galiba ayıp olmasın diye) hangi takımı tuttuğumu sordu. Sırf ilginçlik olsun diye Denizlispor, cevabını verir vermez pişman oldum. Lanet olsun! Normalde üç büyükler dışında bir takımı tuttuğunu iddia edenlere sinir olurken neden altından kalkamayacağım bir işe girmiştim? Ne demek Denizlispor? Endüstriyel futbola mı muhalefet ediyordum? Aşırı memleketçi bir tavır mı sergiliyordum? Üstelik bu kadar az bilgiyle... “Onu geç hocam, asıl hangi takım, bence sende tam Beşiktaşlı tipi var,” dedi içlerinden biri. Evet, aslında Beşiktaşlıydım, ama yine de yaptığım hatadan dönmek yerine, sırf kolay tahmin edilmeye verdiğim tepki yüzünden işleri daha da karıştırarak, “Yok abi Denizlisporluyum, ikinci lig futboldan sayılmıyor mu?” diye kestirip attım. Garip bir suskunluk yaşanınca bir şeylerin ters gittiğini anlayarak, geçmişten kulağımda kalan, ama tam da emin olamadığım bir ilave yapma ihtiyacı hissettim: “Yani ikinci lig derken Bank Asya demek istedim...” Suskunluk devam ederken suratlara hafif bir gülümseme yayıldı. Sonunda içlerinden biri, “Bank Asya mı kaldı abi, PTT 1. Lig olmasın sakın,” diye müdahale ederek beni çimlere gömdü. Topla fazla oynamamak lazım. Olsun, yine de yılmak yok.

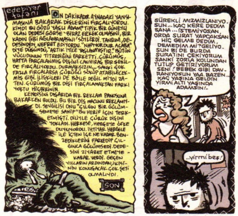
Deneme 3

Erkek muhabbeti zor; gereksiz bir özgüven ve iş bitirici ses tonuna sahip olmak gerekiyor. Şimdilik kalsın. Öğle yemeğinde kadınların çoğunlukta olduğu bir gruba yanaştım. Birbirlerine telefondan bir şey göstererek, “canım ya”, “bi bizimkilere bak bi şuna bak”, “mütevazılık böyle bir şey işte” gibi şeyler söylüyorlardı. Neşeli bir ses tonuyla, “Neden bahsediyorsunuz?” diyerek canlı bir giriş yaptım. Elime verilen telefonda “metroda seyahat eden Keanu Reeves”le karşılaşınca, sabahtan beri kaybetmemeye çalıştığım motivasyonum bir anda en dibe indi. Aylardır Facebook'ta dolanan ve üzerindeki “adam gibi adam”, “güzel insan” türü yorumlarıyla beni deli eden bir videoydu bu. Keanu Reeves, bu görüntüsüyle yakışıklılık, karizmatiklik, iyi oyunculuk gibi özelliklerinin yanına alçak gönüllülüğü de eklemiş ve böylelikle “adam gibi adam”lığı da ele geçirerek, diğer özelliklere ulaşması mümkün olmayan erkeklerin tek şansını da yiyip bitirmişti. Normalde, “Bir mütevazılığın eksikti Neo!” diye haykırmam gerekirken, “Vay be!” diyerek telefonu sahibine teslim ettim.

Pıh pıh

İşyeri olmadı. Fakat daha ilk günden teslim olmanın da anlamı yok. Yarın yeniden deneyeceğim. Serviste uyuyanları sıçratmayan bir desibelle ve çoğul coşkudan uzak tek bir “günaydın”la daha sakin başlayacağım güne. Sigara içen gruba yanaşıp konuya dahil olmadan sadece güleceğim. Direkt soru gelirse, garip cevaplar yerine akışı bozmayan basit şeyler söyleyerek komik bir çıkışa kadar sabredeceğim. Öğle arasında yeniden Neo'yla karşılaşacağımı sanmıyorum. Yavaş yavaş gireceğim akıp giden hayata. Yavaş yavaş gelişecek sosyalliğim. Biraz sabretmem gerekiyor. Merdivenleri hızlı hızlı çıkarak dinamizm mesajı vermeye çalışan bir siyasetçi gibi davranmanın alemi yok. Şimdi eve döneceğim. Karım ne anlatırsa anlatsın dibine kadar dinleyeceğim. Merve, Filiz, Hakan, Orkun Bey fark etmez hepsini bileceğim.

CENGİZ ÜSTÜN

Tribal enfeksiyon

info@cengizustun.com

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Düşersem boğulur muyum içine,/ Akvaryumun o uysal denizine/(...) Belki geçer mi ağzımdan balıklar,/ Üçer santimlik kırmızı balıklar"

Ülkü Tamer

"Kutlu bahar, dost elçisi çıkageldi; sarhoşuz, aşıkız, mahmuruz, kararımız yok.
A göz, a gönül bahçeye yürü, yeşillik güzellerini bekletme artık" diyor Mevlana Celaleddin Rumi, "çayıra, çimene gayb aleminden elçiler geldi; yürü git, geleni ziyaret etmek adettendir."
Yapamadım ben. Karşılayamadım bahar'ı falan. Maalesef. Dünya gailesi işte. *(Survivor'un birleşme partisini kaçırdın mı peki?)* Ne yaptığımızı tam bilemeden, divane gibi çırpına çırpına yaşıyoruz. Kırlara, çayırlarla çıkmışlığım yok henüz.
Semt pazarına gidiyorum anca. Yoldayım.*(eh bu da az şey değil benim için–bir tür, çayır, çimen sanki;sebzeler yeşillikler, sebzeler, kokular, renkler...–)*
Geç bir saat.(akşam pazarı) Gene fırtına var.(Antalya) Savrulan, yelken gibi sesler çıkartan tenteleri, bir kaç kişi, bütün güçleriyle anca zar zor zaptedip topluyorlar.*–uçuşan naylon torbalar kağıtlar, soğan kabukları, lahana yaprakları. bezelye kabukları...–*
Bak, "dağ kekiği" gelmiş işte. Sırf senin için gelirdim ben.(uzak epey pazaryeri) Bahar, dağdan inip kendi gelmiş *(dağ'ın bir parçasını kopartıp ağzının içine atmışsın gibi bişey oluyor sanki, ısırdığında--dağ'ın, rayihası, ruhu–)*
O hayhuy, bağırış çağırışın içinde arabalarda mışıl mışıl uyuyan bebekler.(kazanlarda kaynayan süt mısırlarının kokusu)
Köylüleri görmek te çok hoş. *(gidilebilinecek bir köyü möyü olmayan kimseler için hele hele–acıklı gibi mi oldu biraz?)* Rokaların, terelerin, kuzu kulaklarının başına çömelmiş köylü yaşlı teyzeler. (içimde, oynamış, yorulmuş bir köy çocuğu olup dizlerinde uyuma isteği) Ah hele bir tanesi. Doksan yaşında var kırış kırış, maşallahı da var ama, aslan gibi. Kırmızı kırmızı yanaklar. Oturmuş bakla ayıklıyor. Yanında yedi sekiz yaşlarında torunu.(kız) Muhteşem ikili. Nine torun. Çok tatlılar. Poşetteki iç baklaları soruyorum, "Taze mi bunlar teyze?"
"Taze olma mı hiç, az önce ayıkladım, al al" diyor teyze. 50 lira uzatıyorum. "Anane," diyor torunu, "iki tane yirmi, bi tane beş lira" geri para vermek için naylon torbayı karıştıran nenesine.
"Anane" en sevdiğim kelime. İçinde ikitane "anne" geçiyor.
Daha ne olsun?

AKŞAM/ KALEKAPISI

Dağlar kararıyor. "Yivli minare" kararıyor.
Henüz dönüp te sıraya yeni giren faytondan*(bir* "Çin pavyonu" gibi ışıl ışıl içi--kıpkırmızı ışıklar--) sonuna kadar açılmış, davullu zurnalı, bangır bangır bir oyun havası. Tamam, sen seviyorsun da, amenna anladık(faytoncu'ya diyorum)peki at memnun mu bu durumdan? Ona hiç bişey soran yok. Kan ter içinde koşan o.(işi o yapıyor*--altı kişi taşıdıkları oluyor bazen--*)
Belki o biraz sessizlik istiyor. Belki biraz dinlenecek, sükunete ihtiyacı var. Ki ben öyle hissettim geçerken. (sıkıntılı mahmur gözlerinden, kıpırtılı bacaklarından, huzursuz kuyruğundan) --anlar mıyım ki attan mattan? Yok, sıfır. Ama, gürültünün, "gürültümüz"ün hayvanat' ı nice taciz ettiğini biliyorum, gayet iyi biliyorum--
(bir lafım da motorcular'a; cadde kenarlarında, Dönerciler çarşısının önündeki kaldırımlarda serilmiş uyuyan sokak köpekleri, nasıl titriyor, nasıl sıçrıyorlar ansızın uykularının aralarında, gördünüz mü hiç peki, eksozlarınızı özellikle bağırta bağırta geçerken o caddelerden?)

HAVA ALANINA GİDEN OTOBÜS

Dalmış öle giderken,
yol kenarında bir mağaza: "Caploonba" yazıyor üzerinde. Bir de kaplumbağa karikatürü var yanında. Caploonba? Bu nedir allahaşkına ya?
Bu işler nasıl bu hale geldi? *(ayrıca yanlış hem de –İngilizceymiş gibi okusak bile–; "Kaplunba" değil onun aslı; "Kaplumbağa")* Gitgide biraz daha tuhafı? Nooluyoruz? Biz mi, böyle bir izlenim veriyoruz: "bize; biz güya Amerikalıymışmışız gibi; sanki siz bizi masustan öle zannediyomuşmuşunuz gibi yaparsanız, davranırsanız bize o şekil(yalandan da olsa); koşar gelir doldururuz mağazalarınızı tıklım tıklım, çok ezik bi kimseleriz çünkü biz"
Buna benzer bir işaret alıyorlar herhalde bizden. Yoksa niye böyle; sanki İngilizceymiş gibi, sadece ona göre okursak anlayabileceğimiz gibi yazsınlar ki, aslı Türkçe olan tabelaları? Sonuçta para kazanmaya çalışıyorlar. Maksatları ticaret. Biz kendimize sanki "İngiliz'miş'iz" gibi davranılmasına bu kadar teşne olmasak, niye o şekil bir riske girsinler? Tabelayı zor anlaşılır bir hale getirsinler, durup dururken? *(eskiden karikatürcü Yavuz Taran yapardı buna benzer şeyleri mizah dergilerinde, espri olarak yapardı tabi o, gülünsün diye; içlerinden en ünlü olanı şuydu: "Why hi one, why" Ama sadece bir şakaydı o zamanlar)*
("Çocuklar" yerine de; "Kids" deniyor artık bisürü yerde. Yok "Kotton kids", "Pınar Kido", bilmemne kids--onlar da tabi gene; "ay çocuğuma 'kido' dedi, yabancı muamelesi yapıyor, hemen alayım bi tane" diye düşüneceğimizi--bize sanki biz İngiliz'miş'iz gibi seslenilince, o şekil seslenildiğinde kendimizi daha iyi hissedeceğimizi--varsayıyorlar) Hele hele o yabancı isimli evler.
(alacak param olsa dahi, sırf adresi tarif ederken, "Queen Central Park" evleri falan demekten hicab edeceğim için de, almazdım herhalde o evlerden, müthiş bile olsa evler)

DÖNÜŞ/İSTANBUL/GECE

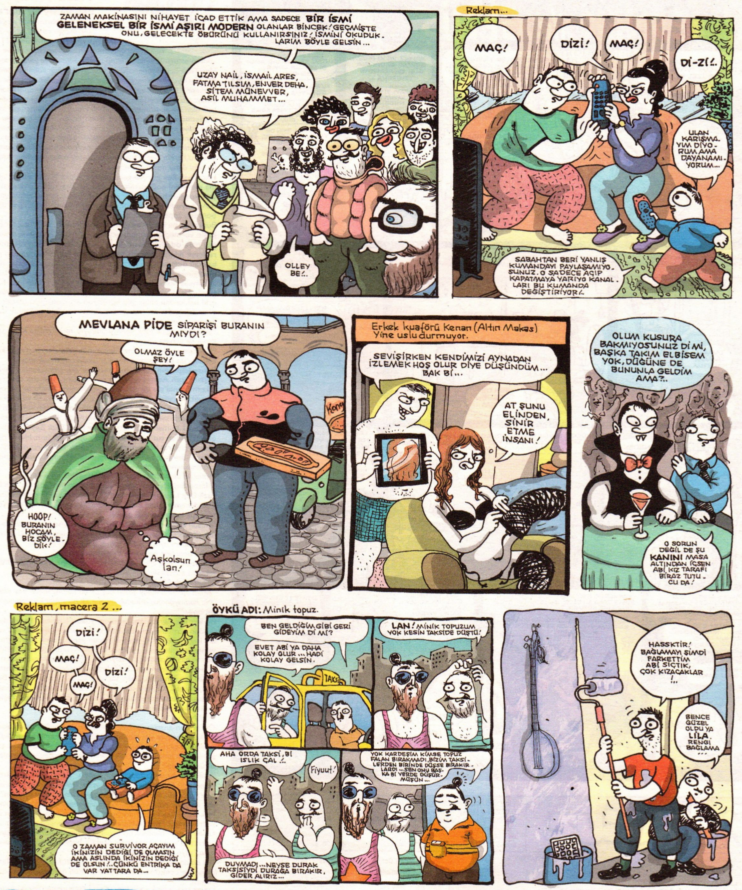
Apartmanın kapısında Prenses'imizin o uyku şeysi boş.
(maazallah, kötü bişey olmuş olsa kaldırılar o yatağı, mama kabını)--içinde yarısı yenmiş mamalar--
Uyuyan güzel uyanmış,(şöle bi) dolaşmaya çıkmış--çok şükür--)
Sen gez dolaş, dolaş da gönlünce,
yüzünü görmesek de olur biz.(dön ama gene)

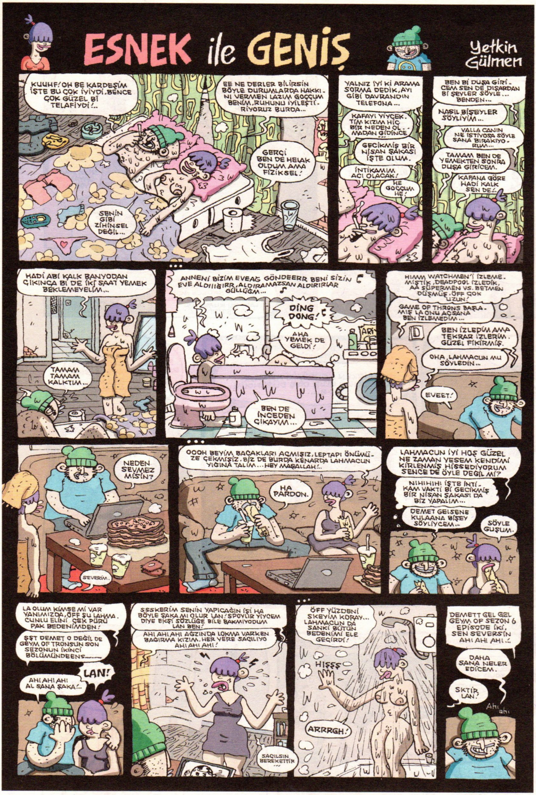
Hepinize, dostluk, kardeşlik, muhabbet dolu günler diliyorum.

engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan

Apartman'ı Nasıl Yıktık? IV

Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

Previously on Akıl Fikir Ofisi: *Apartmanda olağanüstü toplantıyla emekli albay Şahin Bey'in yerine Hacı Fazlı Bey'i, 11 numaradaki lise öğretmeninin ısrarı ve çabasıyla ve esnaf adam olduğu için hesap kitap işlerini biliyor diye yönetici seçtik. Hacı Fazlı Bey'in yöneticiliğine, kendisinden bile daha çok sevinen lise öğretmeniydi, bense inceden uyuz olmuştum. Mahallemizde zaten cephesine BTB mozaikle kilim deseni yaptırmış ayı apartmandan geçilmiyordu, biz yine sokağın en iyisi olmasak da mimar elinden çıktığı belli olan bir apartmandık. Resmen Hacı Fazlı Bey de apartmanın cephesine kilim deseni döşeyip altına da dev nazar boncuğu konduracak diye uykularım kaçıyordu. Eski yöneticinin kankası, kendini çok genç zanneden domates suratlı ihtiyar adliye katibi aklı sıra apartmanı değiştirmeye çalışırsa Hacı Fazlı Bey'i durduracağını garanti etmişti ama bu herifin hayatı boyunca hiçbir şey başaramadığını bildiğimden bu beni daha da korkutmuştu.*

Hacı Fazlı Bey göreve gelir gelmez kapıcı Kâzım Efendi'nin çalışma sistemini değiştirmiş, hem günde beş kere servise çıkmasını şart koşmuş hem de her siparişte elden para almasını yasaklamıştı. Ay boyu kimse para ödemiyor, ay başında kapıcı her daireden borcunu toptan tahsil ediyordu.

Bunun da ne işe yaradığını anlayamamıştım doğrusu. Çoğu kişi peşin vermediği için ipin ucunu kaçırıyor, ay başında evlat acısı gibi para ödemek zorunda kalıyordu. Apartmanın tüketimi neredeyse iki kat artmıştı. Ayrıca Kâzım Efendi her zaman gittiği bakkalı değiştirmek zorunda kaldığından bazı siparişler hiç bilmediğimiz markalarda geliyordu ve Şengülhanım sucukları ya da Sultanella bisküvileri bana pek güven telkin etmiyordu. Kapıcı günde beş kere servise çıkmak zorunda kaldığı ve muhtemelen eski bakkaldan aldığı gibi komisyon alamadığı için olacak hiç olmadığı kadar mutsuzdu ama apartmandaki çoğunluk durumdan memnundu:

"Şekerim çalışsın tabii, bedava oturuyor, merdivenleri karısı siliyor bari kendi de servise çıksın,"

"Doğruya doğru, Hacı Fazlı Bey yaman çıktı, sıkı çalıştırıyor kapıcıyı, karısına da şart koşmuş her gün silecekmiş merdivenleri."

Bense kapıcının günde beş kere servise çıkmasından sıkılmaya başlamıştım. Adamı eşimden dostumdan daha çok görürüyordum. Kâzım Efendi'yle bir sorunum yoktu ama günde beş kere görmek isteyecek kadar da sevdiğimi söyleyemezdim. O yüzden cumartesi akşamı Kısmetse Olur'un hafta finalini izlerken kapı çalınca yine o geldi sanarak bir küfür savurdum. Ama kapıyı açınca karşımda 11 numaradaki öğretmenle Hacı Fazlı Bey'i, ortalarında da enselerinden tuttukları Kâzım Efendi'yi buldum. Herifi o kadar sıkıştırmışlardı ki resmen köfte ekmek gibi duruyorlardı.

"Hasan Bey kusura bakmayın rahatsız ediyoruz, zabıt tutmamız lâzım imzanız gerek."

"Yahu ne oluyor? Ne bu hâl? Kazım efendi ne yaptı?"

"Hasan Beyciğim adli vaka, lütfen buyrun bize geçelim," dedi Hacı Fazlı Bey. Lise öğretmeni de *"Temizlenecek efendim temizlenecek! Eski dönemin bütün kirli işleri temizlenecek!"* diye söyleniyordu. El mecbur karşı daireye geçtik.

"Hasan Bey, bakın bu Kâzım Efendi'nin daha önce bakkalla anlaşarak siparişler üzerinden komisyon aldığını tespit ettik. O kısmı ayrı, onun zaptını ayrıca zaten tuttuk da, şimdi iş büyüdü."

"Yahu beni niye çağırdınız tuttuysanız zaptı?"

"Ha yook, şimdi efendim itirafname alacağız Kâzım Efendi'den ona şehadet edeceksiniz."

"Allah allah. Ne itirafı yahu?"

"Şimdi efendim Albay Şahin Bey de bu komisyondan pay alıyormuş."

"Ne komisyonmuş arkadaş, iki ekmek bir sütün komisyonuyla kaç kişi geçiniyor?"

Bu kez lise öğretmeni burnunu yukarı kaldırıp ellerini değdirmeden gözlüklerini düzelterek *"Hasan Beyciğim belgesi var,"* diye bir kâğıt uzattı. Kâğıtta bakkaldan yapılan aylık alışverişin hesabı, verilen komisyonun miktarı ve komisyonu Kâzım Efendi'yle Şahin Bey'in nasıl bölüştüğü yazıyordu. Buna göre kapıcı geçen yıl Nisan ayında bakkaldan tam 2000 liralık alışveriş yapmış, komisyonu da 20 lira olmuştu. Daha saçması bu 20 lirayı da Şahin Bey'le bölüşmüştü. Kâğıdın sonundaki 20 bölü 2, eşittir 10 çıkan hesaba ne kadar uzun süre bakılabilirse o kadar baktım. Bir sağlamasını yapmadığı kalmıştı.

"Ee? Ne bu?"

Öğretmen ansızın parladı, *"Ne demek ne bu? Usulsüzlüğün yolsuzluğun belgesi işte Hasan Beyciğim, Apartmanın karar defterinin arasından çıktı, yani Şahin Bey'den kalma. Kâzım Efendi'ye soracağız şimdi bunu itiraf edecek işte. Sonra da Şahin Bey'i mahkemelerde süründüreceğiz."*

"Valla ben bir b.k anlamadım," dedim, *"Kâzım efendi üç kuruşluk komisyonu Şahin beyle niye paylaşsın? Şahin Bey bu üç kuruşa neden tenezzül etsin, hadi etti niye keriz gibi hesap yapıp saklasın? Hayır hesap da yirmi bölü iki, bunu kafadan yapamayanı ilkokula almıyorlar."*

Hacı Fazlı Bey'in bozulduğunu farkettim ama öğretmen daha da sinirlenmişti. *"Bağırsaklarını boşaltacak efendim apartman! Siz ister katılın ister katılmayın. Bu Şahin bey'i hapse attıralım da, ziyaretine gidersiniz artık! Kimse mani olamaz, bağırsaklarını boşaltacak apartman,"* diye resmen bağırmaya başladı.

"Ay aman dikkat edin de üzerinize boşaltmasın," dedim. Tam bir cevap verecekti ki arkamı dönüp *"Ruh hastaları,"* diye söylenerek çıktım.

HAFTAYA: ALBAY MAHPUS MU DÜŞECEK? CON SNOW YAŞIYOR MU? HALİL GÜNEŞLİ ÖLDÜ MÜ?

UYKUSUZ
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd. : Nuri Açar
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar
MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın
Grafik: Utku Coşkun, Kerem Pişkin, Murat Cengiz
Kaligrafi: Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler
Halkla İlişkiler: Songül Yoldaş
Ofis Sorumlusu: Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619
Baskı: İleri Matbaacılık ve Yayıncılık Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: Yurtiçi: 190 TL Amerika: 120$ Avrupa: 80€ Uzakdoğu: 120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 EUR: TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67
Haftalık Mizah Dergisi | 5 Mayıs 2016 | Sayı: 453

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

Furkanözçoban

Gelen Kutusu

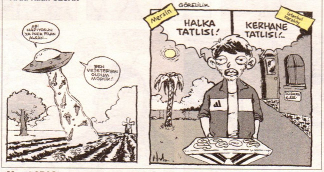
Onur GÜRLEYEN

İsimsiz

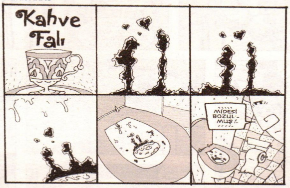
Arda Kaan ÖZCAN

Servet TURAN

Murat ARAS

Armağan GÜVEN

OTİSABİ®

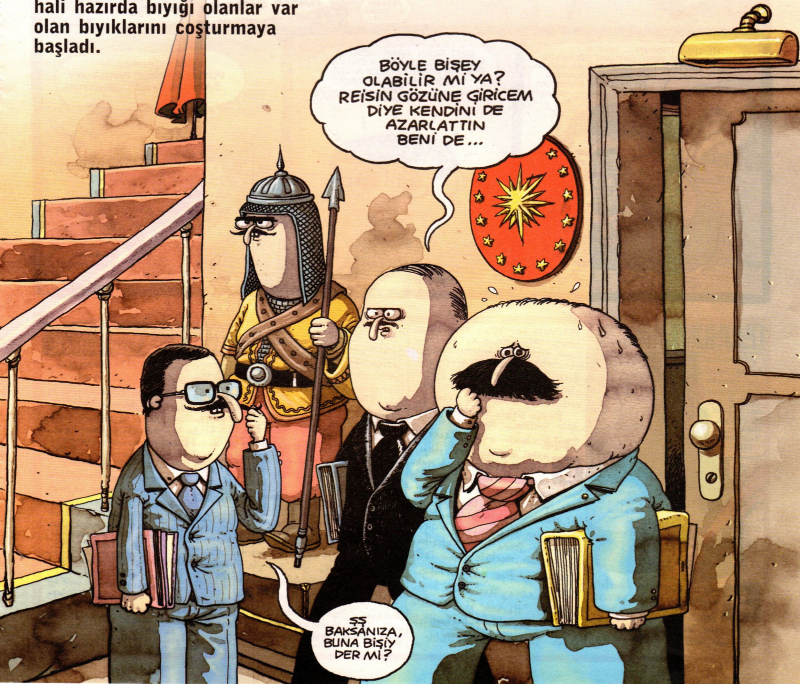
YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

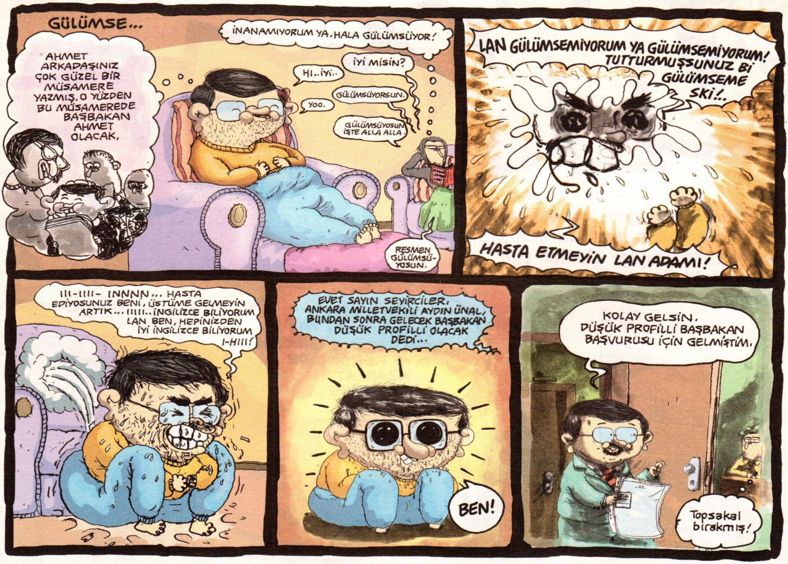

12 MAYIS PERŞEMBE
SAYI: 2016/20 No: 454
3,50 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4 TL.
ISSN 1307-7619

UYKUSUZ

AKP'de bilinmeyen bir sebeple bıyıksızlar hızla bıyık bırakmaya, hali hazırda bıyığı olanlar var olan bıyıklarını coşturmaya başladı.

UYUYUN LAN

Sevgilim Uykusuz okurlarım, gazeteci Can'ın eşi ne acaip lan... Vidyoyu izlediniz mi?.. Sesini kısıp seyretsen, ip atlıyolar sanırsın.. Herkes sıçrıyor, mermilerden refleksitif olarak kaçıyorlar... Can'ın eşi de sıçrıyor ama o ip atlamıyor... Direktman tetikçinin üzerine sıçrıyor... Bize "Koruma ordusuyla geziyor" eleştirisinde bulunanlar, kendileri korumalarıyla evlenmiş lan...

Buyrun sizlere tek mısralık bir şiir yazdım... Romantik..

"Dilek'in kocasını sevdiği gibi, sev beni"

Baykal'ın porno kaset olayı için, Kılıçdarı çağırdı mahkeme... "erdoğan'ı baykal'ın pornosunu izlerken gördüm" dediği için ifade verecek.. Olay günü, bu bizi, malum vidyoyu izlerken gördü.. Koridordan geçerken, kapı aralığından görüyo.. Sonra "Vay, sizi şikayet edicem, mecliste porno izliyosunuz..." diye yıktı ortalığı. "Yapma, etme" içeri aldık bunu.. Dedik ki "Herhangi bi porno izlemiyoruz, baykal'ın pornosunu izliyoruz.. Siyaset dahilinde" dedik "Bu ne biçim Baykal, suratı hiç görükmüyo" diye dudak büktü.. "Hem çözünürlüğü de çok düşük.. Yok mu yüksek çözünürlüklü bi şeyler" dedi. "Var ama mecliste herkes hayvan gibi film indirdiği için hız çok düşük, yüklemez" dedikse de ikna olmadı.. Beraber bi internet kafeye gittik.. Ordan atıldık.. Sonra diğerinden de atıldık.. Derken korsan sidiciye girdik.. "Pornolu film var mı? Girişli çıkışlı" diye sordu.. Pornocu, amaan, filmci "Var abi" deyip, aşağıdan siyah torbanın içinde sidiler çıkardı.. "Aleta Ocşın var mı?" diye sordu bizimki.. "Burdan bak abi.. Hepsi burda" dedi pornocu.. Dört alana bir tane de bedava veriyordu.. Beş sidiyle meclise döndük.. Girişte güvenlik "bunları sokamazsınız" diye el koydu. Kılıçdar "Baykalın pornosu bunlar, delil olarak, bırakın beni" dediyse de apar topar mahkemeye götürdüler olay bu işte..

Vatandaşa Sorduk: Panama belgeleri

Edrewirt ALTINKAYMAK (28): Doğrusu "Panama Kanalı"dır.. İki kıtayı birbirinden ayıran bu dev proje, hayata geçirilmiş ve gemiler buradan geçmektedir.. Yavaş bi hızda geçiyorlar.. Hız yapana cezayi müyeddüdeler uygulanıyo.. binlerce yuro..

Pervinhan VAYFİĞLİLER (32): Sörvayvırı Panama'da çekiyolar. Kimbilir ne seksler ne pompalar oluyo.. Biz televizyonda verdikleri kadar biliyoruz.. Hepsi Acunda.. İşte şimdi bu belgeler açıklanıyo.. internetten takip ediyorum.. Daha bulamadım.. "Paskal Numa seks" diye aratıyorum.. Link verin..

Kaburga TİVİTATICIOĞLU (21): Panama Kanalı, gemiler göring boğazını dolanıp Ümit burnundan açılmasınlar diye inşa edilmiş bir mega strakçırlardır.. Veyatta diskoveri çenıldaki ısmiyle "The Mega Strakçırlar" Neyşınılda da çıktı.. Çünkü fırtınalı hava nedeniyle bu gemiler batıyordu.. Yazık günah.. Milli servet heba oluyordu..

UYKUSUZ

Tayyip Erdoğan işçi ölümlerinin sebebini buldu: "İş kazaları işverenlerin hassasiyetiyle önlenemez, işçiler de hava sıcak diye baret takmıyor."

AKP'li vekil Orhan Miroğlu, kızının sınava girmeden TRT'ye alınmasına açıklık getirdi: "Geç bile kaldılar, kızım hak ediyordu."

AKP Genel Başkanlığı için adı geçenler bir bir bıyık bırakıyor...

Meclis gündemine gelecek olan yasa teklifiyle, nükleer tesis kurmak için kıyı ve zeytinliklerin yağmalanmasının önü açılıyor.

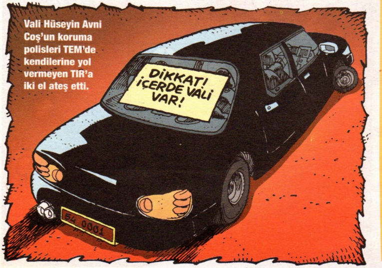

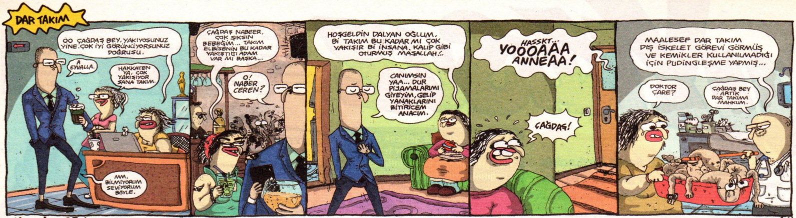
Devlet Bahçeli, MHP'nin AKP ile koalisyon kurabileceğini ima etti.

Vali Hüseyin Avni Coş'un koruma polisleri TEM'de kendilerine yol vermeyen TIR'a iki el ateş etti.

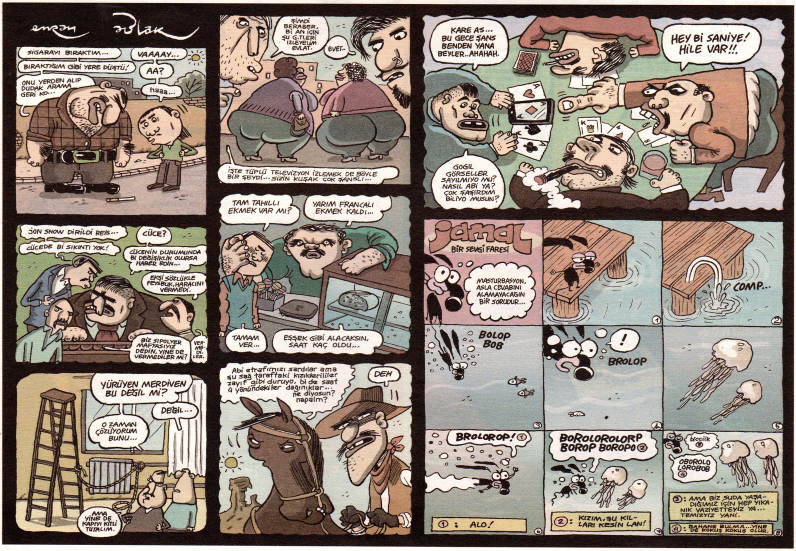

DAR TAKIM
OO ÇAĞDAŞ BEY, YAKIYOSUNUZ YİNE. ÇOK İYİ GÖRÜNÜYORSUNUZ DOĞRUSU.
A EYVALLA.
HAKKATEN YA, ÇOK YAKIŞIYOR SANA TAKIM.
MM, BİLMİYORUM SEVİYORUM BÖYLE.
ÇAĞDAŞ NABEER, ÇOK ŞIKSIN BEBEĞİM... TAKIM ELBİSENİN BU KADAR YAKIŞTIĞI ADAM VAR MI BAŞKA...
O! NABER CEREN?
HOŞGELDİN DALYAN OĞLUM, Bİ TAKIM BU KADAR MI ÇOK YAKIŞIR Bİ İNSANA. KALIP GİBİ OTURMUŞ MAŞALLAH!..
CANIMSIN YAA... DUR PİJAMALARIMI GİYEYİM, GELİP YANAKLARINI BİTİRİCEM ANACIM.
HASSKT... YOOOAAA ANNEAA!
ÇAĞDAŞ!
MAALESEF DAR TAKIM DIŞ İSKELET GÖREVİ GÖRMÜŞ VE KEMİKLER KULLANILMADIĞI İÇİN PUDİNGLEŞME YAPMIŞ...
DOKTOR ÇARE?
ÇAĞDAŞ BEY ARTIK DAR TAKIMA MAHKUM.
SON

tiramisu 27 ₺

ASSKTİR, ÇOK PAHALIYMIŞ!
KARAR VERDİNİZ Mİ BEYFENDİ?
Bİ TANEE TİRAMİSU ALAYIM...
SEN.. SIÇMAK İÇİN Mİ GELDİN?
YOO...
TER VAR...
KOŞMUŞTUM...
TUVALETİMİZİ KULLANABİLİRSİN, BOŞUNA PARA HARCAMA. HADİ SIÇ VE GİT
WC
SAĞOLUN ABİ, SİZE DE ŞEY OLDU.
YO NE DEMEK BEYFENDİ, SORUN YOK.
HEYOO! BEDAVA SIÇTIMMM!
FATA FATA FATA

SİGARAYI BIRAKTIM...
VAAAAY...
BIRAKTIĞIM GİBİ YERE DÜŞTÜ!
AA?
ONU YERDEN ALIP DUDAK ARAMA GERİ KO...
haaa...
ŞİMDİ BERABER, Bİ AN İÇİN ŞU G.TLERİ İZLEYELİM EVLAT.
EVET..
İŞTE TÜPLÜ TELEVİZYON İZLEMEK DE BÖYLE BİR ŞEYDİ... SİZİN KUŞAK ÇOK ŞANSLI...
KARE AS... BU GECE ŞANS BENDEN YANA BEYLER.. AHAHAH.
HEY Bİ SANİYE! HİLE VAR!!.
GOGIL GÖRSELLER SAYILMIYO MU? NASIL ABİ YA? ÇOK ŞAŞIRDIM BİLİYO MUSUN?
JON SNOW DİRİLDİ REİS...
CÜCE?
CÜCEDE Bİ SIKINTI YOK!
CÜCENİN DURUMUNDA Bİ DEĞİŞİKLİK OLURSA HABER EDİN...
EKŞİ SÖZLÜKLE FEYSBUK, HARACINI VERMEDİ.
BİZ SİPOLYER MAFYASIYIZ DEDİN, YİNE DE VERMEDİLER Mİ?
VERMEDİLER.
TAM TAHILLI EKMEK VAR MI?
YARIM FRANCALI EKMEK KALDI...
TAMAM VER...
EŞŞEK GİBİ ALACAKSIN, SAAT KAÇ OLDU...
YÜRÜYEN MERDİVEN BU DEĞİL Mİ?
DEĞİL...
O ZAMAN ÇÖZÜYORUM BUNU...
AMA YİNE DE KAPIYI KİTLİ TUTALIM.
Abi etrafımızı sardılar ama şu sağ taraftaki kızılderililer zayıf gibi duruyo, bi de saat 4 yönündekiler dağınıklar... ne diyosun? napalm?
DEH
jamal
BİR SEVGİ FARESİ
MASTURBASYON, ASLA CEVABINI ALAMAYACAĞIN BİR SORUDUR...
COMP...
BOLOP BOB
!
BROLOP
BROLOROP! ①
① : ALO!
BOROLOROLORP BOROP BOROPO ②
② : KIZIM, ŞU KILLARI KESİN LAN!
bicciik ③
OBOROLO LOROBOB ④
③ : AMA BİZ SUDA YAŞADIĞIMIZ İÇİN HEP YIKANIK VAZİYETTEYİZ YA... TEMİZYİZ YANİ.
④ : BAHANE BULMA... YİNE DE KOKUŞ KOKUŞ OLUR.

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ "Eskiden Gırgır vardı" diyor, yaş otuz. Teallaam ya.

æ O değil de biz geçen hafta Sanatçılar Futbol Takımı Ayazma olarak Kıbrıs'ta turnuvadaydık. Football Without Borders. Sınırları Olmayan Futbol. Sekiz takım olarak düşünülmüş turnuvaya son anda gelemeyen iki takım olunca altı takım kaldı elimizde. Fakat Almanlar çok kalabalık geldikleri için kendi aralarında iki takıma ayrılınca bir anda yedi takım oldu turnuvada. Futbol gerçekten çok komik bir hadise. Bu arada Almanlar bir de kendi aralarında kavga da etmişler. Çünkü aralarında yazar olanlar demişler ki, vay efendim demişler, biz yazarlar olarak ayrı bir takım olalım, marangozlar, tesisatçılar gitsinler onlar da ayrı bir takım olsun demişler. Vay efendim, sen misin bize sormadan bizi ayıran, sen yazarsın da adam mı oldun? Hep bu tarz kavga etmişler. Gazimağusa'da kavga eden Almanlar. Neyse, iki gruba ayrıldı takımlar. Bir grup üç, bir grup dört takım. Biz dört takımlı ölüm grubuna düştük. İlk gün Kıbrıs'ı 3-2 yendik. Mükemmel bir futbol oynadığımızı söyleyebilirim. Aynı günün akşamı Alman Yazarlar Takımı'na karşı 3-0 yenildik. Ertesi gün Macaristan'la 2-2 berabere kaldık ve gruptan ikinci çıkmayı başardık. O akşam çeyrek final müsabakasında Alman Yazar Olmayanlar Takımı'nı 3-0 yendik. Ayazma tarihinde kaptan olarak çıktığım ilk maç oldu bu da. Sol bek oynuyorum ben. İçimde aslında hep savaşçı bir defans oyuncusu varmış, bunu resmen Ayazma'yla anladım. Ben önceden futbol oynarken golcüydüm. Fakat yıllar yıllar sonra bir savunma oyuncusu olmaktan daha büyük haz aldığımı anladım. Mesela maçta rakip sağ açık'ı gözüme bir kestiriyorum, adamın resmen dibinden ayrılmayarak resmen adamın dibi oluyorum. Biri bana adamın dibisin dese sinir olurum, ama futbol sahasında adamın dibi olmaktan duyduğum mutluluğu anlatamam. Bu arada sağlağım, futboldan da anlamam. Zaten daha çok, ben bana denilenleri yapmaya çalışıyorum. Stoperimiz o anda kimse, kulağım hep onda oluyor. Ara ara ileri çıkışlarım da oluyor tabii. Çünkü çık diyorlar bana. Macaristan maçında ikinci golümüzün penaltı oluşumundaki asisti böyle verdim mesela. Özcan Cezan, "çık Alpay" dedi, soldan at gibi koşmaya başladım, mükemmel pası alıp çizgiye inerken uygun bir anda benden beklenmeyecek kadar iyi bir bilek hareketiyle rakip ceza sahası içindeki Amir Necim'e topu iletmemle Amir'in yeri öpmesi bir oldu. Öptürdüler daha doğrusu. Ne diyordum, ara ara çıkıyorum ileriye. Yeri geliyor, şut çekiyorum, yeri geliyor kornerden gelen topa kafa vuruyorum. Ben bu futbolu resmen hayvansal seviyorum. Ayazma'nın içinde olmak bence dünyanın en güzel şeylerinden biri. Yarı Final'de yine Macaristan'la karşılaştık. Bu arada yarı finale çıkan dört takım da bizim olduğumuz gruptan. Diğer grup, çeyrek final maçlarında gol bile atamadı. Macaristan maçından galip çıkmak istemedik. Çünkü ilk finalist Kıbrıs'tı. Kıbrıs'ta düzenlenen bir turnuvada finali Kıbrıs ve Türkiye'nin oynaması hoş karşılanmazdı. En başta biz hoş karşılamazdık. O yüzden maçı vermek durumunda kaldık. 1-0 yenildik Macaristan'a. Macaristanlılar maç sonu bizi dakikalarca alkışladılar. Biz de onları alkışladık. Unutulmaz bir andı. Finalde Macaristan Kıbrıs'ı 3-1 yenerek şampiyon oldu. Final maçını turnuvaya katılan tüm takım oyuncuları olarak hep beraber izledik. Ben bir de sahada uçuşan kırlangıçları da izledim hep. Sanki kırlangıçlar da futbol oynuyor gibiydi. Muhteşem bir görüntüydü. Bir de Kıbrıs'ta dev çok büyük güvercinler var, onlar da mükemmeldi. Bir de Kıbrıs'ta bir evin çatısında yan yana duran üç beyaz balıkçıl için de rahatlıkla ölebilirdim. Gazimağusa'da gerçekten çok iyi ağırlandık. Beş yıldızlı otelde, tek başımıza kaldık odalarda. Yeme içme ulaşım, her şey ama her şey organizasyon tarafından karşılandı. Akşamları otelin bahçesinde dönen muhabbetlerin tadı ise yine bambaşkaydı. Ayazma'nın, Ayazma üyelerinin olağanüstü bir simyası var. Bağış Erten iwatch'unun özelliklerini anlatırken, Doğu Yücel'e, dur dedi bak şimdi sana bir şey söyleyeyim mesela, telefonuna mesaj olarak gelsin dedi. Saatine doğru konuşmaya başladı, "nasıl gidiyor hayat" gibi bir şey söyledi, saate ne söylediyse Doğu'nun telefonuna mesaj olarak aynısı geldi. Doğu da, "tamam da fiks mesaj olmasın bu" dedi. Bağış da bunun üzerine, dur o zaman başka bir şey söyleyeyim dedi, ve saatine "Alpay bir gerizekalıdır" dedi. Ben de bunun üzerine "yalnız bu da fiks olmasın" diye cevap verdim. İyi güldük. Kıbrıs'ta dev eğlendik. Her şey çok ama çok güzel, çok özeldi.

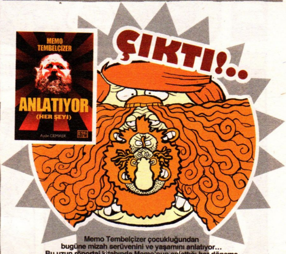
æ Bir keresinde de bir davet üzerine cazcı bir ağabeyimizin konserine gitmiştim. Planım, ara verir vermez Ayazma'nın Beylerbeyi'ndeki Efendilig maçına yetişmekti. Konser Kozyatağı'nda. Cazcı ağabeyimizin ara vermeyeceği tuttu. Nasıl kıvranıyorum. Ara verse de kaçsam diye yanıyorum. Vermiyor. Ben futbol oynamak istiyorum, bana orada nota yapıyor. Deli çıkacağım, vermiyor ara. Vermedi ara. Çıkamadım ortamdan, yalan oldu maç. Ara da vermiyor, konseri de bitirmiyor. Maçtan geçtim, evime gideceğim, evime de gidemiyorum. Tutsak etti. Konser bitti, bir de "Alpay Erdem de aramızda" demesin mi. Arkalardan kalktım ayağa, kendimi gösterdim, alkışlattı beni, dinleyiciye selam verdim. O an, iyi ki ara vermemiş de kaçmamışım diye şükrettim. Alpay Erdem de aramızda diyecekti, Alpay Erdem yok. Korkunç olurdu.

æ Hoşçakal.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

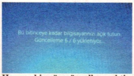
Ne olursa olsun vazgeçmemeliyiz, asla pes etmemeliyiz, her gün hürriyet.com milliyet.com gibi sayfalara girip haberlere bakmalı ve sonra facebooktan birbirimize fotoğraflı paylaşımlar yapmalıyız.

Bunları yapmayı bıraktığımız anda medeniyetimiz çöker arkadaşlar. Henüz tehlikenin farkında değilsiniz. Bazı şeyler çok kolaymış gibi geliyor sizlere. Bunları yapmazsanız benim gibi olursunuz. Hepiniz benim gibi olursanız dünya batar. Herkes birbirinden durmadan özür dilerken alevler içinde yitip gider insanlığın bütün kazanımları.

Özel günler kaçıyor, doğum günleri unutuluyor, düğünlere gidilinmiyor, çocuk yapanlar tebrik edilmiyor, altınlar takılmıyor, akrabaların isimleri bile hatırlanmıyor. Felç geçirene geçmiş olsun, ölene başınız sağolsun denilmiyor, hastaneye ziyarete gidilmiyor, cenazelere gidilmiyor. İnsanlık, erman çağlar'a karşı dev bir davaya hazırlanıyor. Dosyalar kabarık, tanıklar anlatmaya hevesli, kanıtlar gün kadar açık. Erman Çağlar gerçek bir hayırsız. Baro tarafından beni savunması için gönderilen avukat bile laf arsında "çok ayıp etmişsin, o kadar zor bir şey değil, alt tarafı bir telefon açacaksın, nasılsınız diyeceksin, kandillerini kutlayacaksın... Mesaj atmakta mı zor? İnternette bir sürü hazır kandil mesajı var, her türlüsü var, şakalısı var, gelenekselcisi var, modern laik kandil mesajları var, kendine uyan bir tanesini alıp bütün telefon listene atacaksın, zor bir şey mi?" diye sitem ediyor. NE BİLEYİM YA? Akraba da var, kokain bağımlısı adam da var, eskiden aynı metal grubunda çaldığım bas gitarist de var, bir kere geri geri giderken arabasına çarptığım adam da var telefon listesinde. Çöple samanı ayırt etmeden hepsine güllü dallı kandil mesajı mı atayım? On yıldır aynı telefon numarasını kullanıyorum, ben numarayı aldığımda faturayı Cem Uzan'a ödüyordum. Telefon rehberi şişmiş, tüm hayatıma tanıklık eden bir yazıt haline gelmiş. "Bir daha ne sen beni ara, ne ben seni arayayım, umarım yaşlandığında akrabaların seni dolandırıp bütün mal varlığını elinden alırlar" diye bedduayla yüzüne telefon kapattığım insanlara "Barış ve sevginin birleştiği, dostlukların daha çok büyüdüğü, hüzünlerin azaldığı, belki durgun belki yorgun, yinede mutlu ve umutlu nice hayırlı kandillere" diye kandil mesajı yollarsam yanlışlıkla barışmaya çalışıyor gibi olmaz mıyım? Ya karşı taraftan "önemli olan hatanı anlaman Erman'cığım, ben unuttum olanları, bir gün oturup bir şeyler içelim birlikte" diye mesaj gelirse? Altıyüz liramı dolandırmış bir insan, hatanı anlaman önemli diyor, bir gün bir şeyler içelim diyor. Şimdi bile inanılmaz sinirlendim, kendi kendimin moralini bozdum. Bir keresinde "asansör, kombi, bina" gibi kelimeleri yazmayı bilmeyen bir emlakçı tarafından altıyüz lira kadar dolandırıldım. Anısı her zaman taze, acısı her daim günceldir kalbimde.

> **"Sana ihtiyacım var" dediğiniz kişi; eğer "Neden?" diyorsa gelmez, "Ne zaman?" diyorsa gönülsüz gelir, "Neredesin?" diyorsa mutlaka gelir.**
>
> **ÇOK DOĞRU BİR SÖZ....**

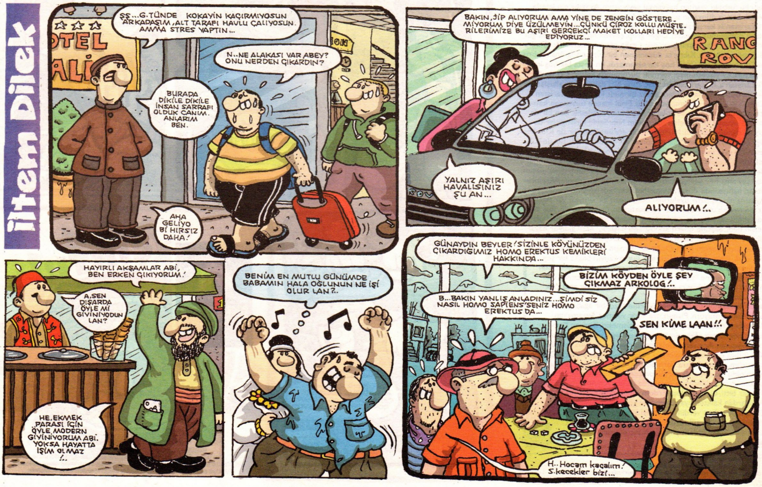
Bir yerden başlamam lazım. Akraba eş dost işletim sisteminde yüklenmeyi bekleyen on binlerce güncelleme var. Bir hafta ertele, bir ay ertele, en fazla ne kadar erteleyebilirsin? Eğer sen oturup güncellemezsen bazı şeyleri, en kritik işinin ortasında sistem kendi kendini güncellemeye başlar, yaptığın iş yarıda kalır, üzülürsün, ekrana bakarsın. Yıllardır windows'la bunun kavgasını veriyorum, asla kazanamayacağımı bile bile inat ediyorum.

Her şey bir gün güncellenecektir.

En yakın akrabalardan başlayacağım aramaya. Nasılsın dayıcığım? Dayı.exe güncelleniyor. Yeğenlerim ne yapıyor? Hepsi evlendi, hepsinin çocuğu mu oldu? O zaman onları da arayacağım, tebrik edeceğim, çocukları telefona isteyeceğim, dayınız size kurban olsun diyeceğim. Altın takılması gerekiyorsa bilgisayarı satacağım, yazın biner gezerim diye aldığım katlanır bisikletimi satacağım, gerekli bütün altınları takacağım. Facebook'u açacağım, her şeyi beğeneceğim, her güzel sözün altına "ÇOK DOĞRU BİR SÖZ...." yazacağım. Güncelleme kalan süre aylar, hatta yıllar gösterse de yılmayacağım. İnsanlık trenini tekrardan yakalayacak, yataklı vagonunda yerimi tekrardan alacağım.

groagh@gmail.com

Barış UYGUR

N.Ş.A — Normal Şartlar Altında

Normal şartlar altında hükümetleri devirmek isteyen güçler radyo ve televizyon istasyonlarına el koyar hükümeti devirdiklerini buralardan duyururlar. **Yeni Türkiye'deyse** hükümeti devirmek için doğru dürüst Türkçe bile bilmeyen bir dangalağın aldığı emirle yaptığı tek bir internet sayfası yeterlidir. Görünen o ki **Yeni Türkiye'nin** artık bir SMS'le devrilmesi mümkün hükümetler mezarlığına dönüşmesi an meselesidir.

Normal şartlar altında ortaokul çağlarındaki çocuklar yaşadıkları parasal sorunları "Herkes bir lira verse," "Bir şey satsam, her arkadaşım bir tane alsa," gibi formüllerle çözmeyi düşünür, lise çağına gelince bu zevzeklikleri bırakırlar. Ama **Yeni Türkiye'de** işsizlik sorunun "Ya hepiniz bir kişiyi işe alsanız?" diye çözülmeye çalışıldığını ve işsizliğin zaten işverenlerin inadına işçi almıyor olmasından değil, işçi alacak durumda olmamasından kaynaklandığının hiç akla getirilmediğini görebilirsiniz.

Normal şartlar altında sıradan bir öğretim görevlisinin bile çantasındaki yasal broşürler yüzünden tutuklanıp sınırdışı edildiği bir yerde silahlı bir adamın elini kolunu sallaya sallaya dolaşması mümkün değildir. Ama **Yeni Türkiye'de,** birilerinin defalarca alenen tehdit ettiği bir sanığın, tam da böylesine güvenlik önlemleri alınan bir yerde silahlı saldırıya uğradığını görebilirsiniz. Anlaşılan **yeni Türkiye'nin** polisleri için bir siyasi partinin yasal broşürleri, belinize soktuğunuz bir silahtan daha tehlikelidir.

Normal şartlar altında bir silahlı saldırının ardından, saldırıya uğrayan kişiyle ve karısıyla alay etmek gibi bir ahlak düşkünlüğüne ancak kendisini insanın kötülüğünü irdelemeye adamış yazarların eserlerinde şahit olabilirsiniz. Ama **Yeni Türkiye'deyseniz** kafanızı nereye çevirseniz, hayatını tek bir adamın kulluğuna adamış bir alay insanın, ölümle burun buruna gelmiş bir aileyle hiç çekinmeden alay ettiklerini görebilirsiniz.

Ve yine **normal şartlar altında** silahın ateşlendiği, kurşunların namludan çıkıp bir insana da isabet ettiği başarısız bir suikast girişimine tiyatro diyen insanların hayatta her şeyi sonuna kadar sorgulayan, hiçbir şeye inanmayan sinikler olduğunu varsayabilirsiniz. Ama **Yeni Türkiye'de** özel arabalarla getirilip köprü ortasına bırakılan adamların intihar girişimlerini ansızın ortaya çıkıp önleyen siyasetçilere, yıllar boyunca ülkedeki kimi birbirine düşman alakalı alakasız herkesi bir araya toplayan saçma sapan iddianamelere, bütün dünyanın işi gücü yokmuşçasına bir olup yedi gün yirmi dört saat Türkiye'ye karşı gizli planlar yaptığına, işkenceci bir faşist polis şefinin yasadışı bir komünist örgütün yöneticisi olduğuna, iki lafından birini diğeriyle kendisi yalanlayan patalojik bir yalancıya ve ortada hiçbir suikast silahı ve suikastçı bile olmadığı hâlde patalojik yalancının kızına ve yanı başındaki ağlak mesir macunu düşkününe suikast planı yapıldığına şüphe etmeden inananların havada uçuşan kurşunlara rağmen bu suikast girişimine inanmadıklarını görebilirsiniz.

BEBEK KAFASI

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

'Daima değersiz sebepler büyük hadiselere yol açmış, büyük teşebbüsler de hep önemsiz sonuçlar vermiştir.'
- Gogol, Eski Zaman Beyleri'nden

● ***Tek tesellimiz: RTE artık yereli aştı, global problem oldu!***

● Hayat, terörden büyük! 'N'apalım' deyip dururken, Suruç'ta yaralanıp hayata tutunan Dr. Çağla Seven'in ışıklı yüzü ve dedikleri verdi bize cevabı. Bir tanıdığı 'Keşke orada olmasaydınız' deyince, Çağla Seven'in yanıtı şöyle olmuş: 'Orada olmaması gereken ben değildim. Bombacının orada olmaması gerekiyordu.' Meselenin ta kendisi: Dünya; savaş planlayıcılarının, insan öldürme uzmanlarının, yoketme sektörünün lojistik merkezi değil, sivil halkların sevgili gezegeni. Bu yalın gerçeği, hangi bomba parçalayıp yokedebilir?..

● **Sınıfın kabadayı öğrencisi, çığırından çıkarsa, Hoca'yı da döver... Hayat bunu gene gösterdi...**

Paralelcilere karşı Uzun hayranları: Meridyenciler...

● Beşiktaş, inşallah şampiyon... Lakin Fikret Orman'ın 'Türkiye'deki tek büyük Beşiktaş' cümlesi, bizim alıştığımız jargon değil. Beşiktaş, bu ülkenin ilk takımı ve bütün takımlarımız da büyük. Beşiktaş şampiyonluğa vasat takımları değil, büyük rakiplerini yenerek ulaşmış olacak. Kibirli değil, kıvançlıyız...

● **Bekir Bozdağ'ın başbakan olma ihtimali, Mr. Smith'in Neo'yu yenip Matrix'i ele geçirmesiyle aynı!..**

● İstanbul, büyüleyici. Ama büyücünün ikamet yeri varsa, orası Paris...

● **Kedi, cengetti... Evet, kedi gözümün önünde savaştı... Aylar önce, bi mekanda kahvaltı ediyoduk... Karşı sandalyeden kedi çıktı aniden... Peynire kilitlendi, bükülüp baktı... Kovdum... Bi saniye çekilip tekrar belirdi... Vuracak gibi kaldırdı pençesini... Bir bana, bir peynire bakıyordu sürekli... Gene kovdum... Bu kez üç saniye sonra gene, yan taraftan belirdi, bize doğru bakıp inceden tıslayarak peynirin olduğu tabağı kendine doğru çekmeye çalıştı... Şirin'e 'Yalnız helal olsun, güzel cengetti' dedim... Haketti valla peyniri... İlk kovmada kaçıp gitse yeretmezdi aklımda... Israrlı olup cengedince peynire hak kazandı... Pençe tabakta, göz bende, kedigil diriliğiyle bakıyodu... Verdim peynirini, çıkardım dersimi... Cengetmek lazım...**

● Kimi insanın, dünyanın ahlaklı olmasını çok istemesinin sebebi ahlak tutkusu falan değil, ahlaksızlığın kendine özgü bir imtiyaz olmasını, bu konuda rakipsiz kalmayı arzulamasından...

● **'Fosfor kelimesi ne ara dilimize yerleşti de Fosforoğlu sülalesine isim oldu' diye sordu Onur Çağlar...**

● Bizimkiler, Güngörmüşler, Fatoş ile Basri... Ve ille de Dedektif Nik!.. Okuma yazmayı bilmeden önce ailenin bana okuduğu, öğrenince de uyanır uyanmaz ilk baktığım okuduğum Hürriyet gazetesi bantlarıydı bunlar. Hüdaverdi sinir bozucu ama komikti. Orada sanki bir meczup da vardı. Fatoş, sakin v iyi kalpli kadındı, ilk gördüğümden beri güzel de buldum onu. Basri, işe hep ge kalan, gene çok iyi bir adamdı... Güngörmüşler'in adamı (Şaban?) aşırı orjinal, görünce gülünen tipti. Onun karısından hazzetmezdim. Dedektif Nik ayrı kulvardı, ciddi hayat kovalardı, ondan ayrı bir tat alırdım. Pardesü, gizem, zeka oyunları... V sonra hayatıma, ge Hürriyet'ten Tarkan girdi. Rahmetli Sezgi Burak'ın muhteşem tar karakteri. Öyle müptelası oldum ki, Tarkan hepsini sollayıp geçti. Hem heyecanlı, komik, hem de hakiki kahraman! Tarkan'ın can yoldaşı, Kulke ufak boyuyla muziplikların odağıydı. Ama beni Tarkan tutkunu yapan ne dövüşler ne de hınzırlıklardı, o gün d biliyordum, bugün de eminim, ben ekibin diğer ve kadın üyesi Bige'nin meftunu oldum. Gördüğümd

beri aşık olduğum belki de ilk hayal, Bige. Geçen gün eski sevgili gibi hatırladım, gene oynadı bi kalbim...

● **İçeriğe karışmam da, tür ismi olarak 'romantik komedi', bir inceden keriz parası yemek gibi olmasın?!**

● Galata'dan Gümüşsuyu taksiyle on lira... E, ben yolu üç kere gidip gelsem, yürüyerek, kim bana altmış lira vermeyen?.. Olmaz olsun böyle ekonomi, elli de olur...

'Turizm' var. ...isle yapılacak ...ukta aksilik ...aması mucize ...adeta...

● **'Beyaz Rus Ruleti' olsa ya, tabanca bomboş, sırıtarak bakışıyosunuz tetiği çekerken... Kaybeden yok... Herkes kazanıyo, ak pak yaşıyolar...**

● Lüleci Hendek sokağında 'Köşem Market' var. Ama köşesiyle en ufak, un ufak ilgisi yok. Bildiğin iki yanı aynı duvar. Olmayan köşem'in mekanı olabilir...

● **Birini rüyada gördüğünde, onu meşgul etmiş de sayılıyo musun acaba?**

● Ben ve TRT'nin benzerlikleri var. Var. İkimizin hayatında da türküler yer etmiş. Her ikimiz de 60lı yıllarda hayata geçtik. İkimiz de tekeşliyiz...

● **'Çok iyi' ikna etmez bahsedilen şeyin çok iyi olduğuna, 'Ço-iyi' kadar...**

● Çocukken parmak emen biri, sigaraya başlayarak bu huyunu bırakmış. Büyüyünce sigarayı hipnozla bıraktığı gün, tekrar parmak emmeye başlamış. Aynı hipnozcuya gitmiş, son seansın tam kapatılmadığı ortaya çıkmış. Karında unutulan bıçak gibi, binevi... Hipnoz seansı kapatılınca, tekrar sigaraya dadanmış. (Hipnozcuya hipnozla hipnozu bıraktırmayı başarsak, bu hipnozun başarısı mıdır yoksa tırtlığını mı gösterir?)

vedatozdemiro@gmail.com

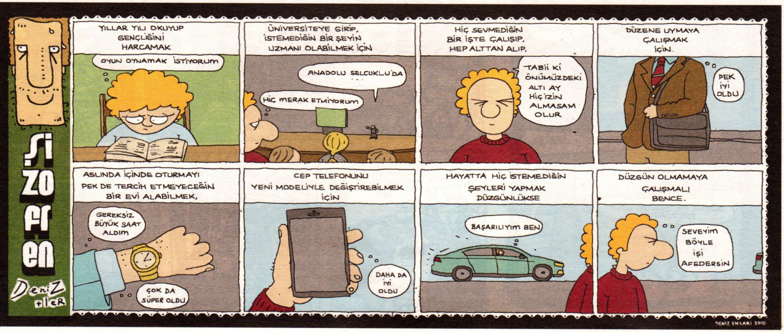
ama arkadaşlar iyidir

cihan kılıç

YİĞİT ÖZGÜR
BENİ DE GEZDİRSENE BİGÜN...
HANKI KÜN?!!!
BANA DİYO BANA...
Ah canım
KIYMALI PİDE VARDI BENİM...
ÇOCUK GELİYO ABİ...
ÜÇTÜR ARIYORUM ÇOCUK GELİYO DİYOSUNUZ, KÜÇÜK SİNCAP GİBİ BİŞEY GELİYO...
HAY ALLAH KUSURA BAKMAYIN ARKADAŞLAR YANLIŞ ANLAMIŞ HERALDE... PEKİ KIYMALI PİDELERİ GETİRMİŞ Mİ SİNCAP ARKADAŞ...
YOOO... YEMİŞ HERALDE GELİRKEN...
İŞTE O ÇOK FENA... O ÇOK FENA İŞTE!!! BUNLARA ACIYIP İŞ VERİYORUZ, SİNCAP İŞÇİ ÇALIŞTIRMAK YASAK ASLINDA... UFAK SİNCAP SİGORTASI VAR, ONU YATIRINCA ÇALIŞTIRABİLİYOSUN.
KAPIYORUM...
KAPA KAPA...
BABAN SİGARA İÇTİĞİNİ GÖRÜRSE SENİ ÖLDÜRÜR...
FENA MI TAKILIRIZ İŞTE BERABER... DOLMALARI SARMALARI HAZIR ET...
YIRTTIM ANNE!!! GASTECİLER RESİMLERİMİ ÇEKTİ, YARIN BASILICAKMIŞ ÜNLÜ OLUYORUM!!!
KOVA:
BALIK:
İŞSİZLİK CANINA TAK EDİNCE BAKIN NE YAPTI!
CE-EEE...

UYKUSUZ
UYKUSUZ CİLT 32
UYKUSUZ POSTER KİTAP
MOUSE PAD VEYA NOT DEFTERİ HEDİYELİ
UYKUSUZ POSTER KİTAP
2016 kartpostal takvim
KİTAPÇILARDA
VE UYKUSUZDUKKAN.COM.TR' de
uykusuz dükkan
mürekkep

şi zo fr en
DeniZ +ler
YILLAR YILI OKUYUP GENÇLİĞİNİ HARCAMAK
OYUN OYNAMAK İSTİYORUM
ÜNİVERSİTEYE GİRİP, İSTEMEDİĞİN BİR ŞEYİN UZMANI OLABİLMEK İÇİN
ANADOLU SELÇUKLU'DA
HİÇ MERAK ETMİYORUM
HİÇ SEVMEDİĞİN BİR İŞTE ÇALIŞIP, HEP ALTTAN ALIP,
TABİİ Kİ ÖNÜMÜZDEKİ ALTI AY HİÇ İZİN ALMASAM OLUR
DÜZENE UYMAYA ÇALIŞMAK İÇİN.
PEK İYİ OLDU
ASLINDA İÇİNDE OTURMAYI PEK DE TERCİH ETMEYECEĞİN BİR EVİ ALABİLMEK,
GEREKSİZ BÜYÜK SAAT ALDIM
ÇOK DA SÜPER OLDU
CEP TELEFONUNU YENİ MODELİYLE DEĞİŞTİREBİLMEK İÇİN
DAHA DA İYİ OLDU
HAYATTA HİÇ İSTEMEDİĞİN ŞEYLERİ YAPMAK DÜZGÜNLÜKSE
BAŞARILIYIM BEN
DÜZGÜN OLMAMAYA ÇALIŞMALI BENCE.
SEVEYİM BÖYLE İŞİ AFEDERSİN
DENİZ ENSARİ 2016

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

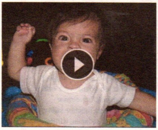

BUNU DA ÇOK GÖRME ARTIK ÇOCUK

Baban seni videoya çekmek istiyor çocuk. Babanın telefonu çok iyi, 23 MP kamerasıyla HD kalitesinde çekim yapabiliyor. Bak kaç gündür uğraşıyor, biraz yardımcı ol babana. Bir pırıltı göster çocuk! Her çocuğun ufacık da olsa bir pırıltısı olur. Mal gibi uyuyor, mal gibi uyanıyor, dümdüz yemek yiyorsun. Paylaşılan videolardaki çocuklar gibi tat vermiyorsun. Değişik bir şeyler yap: Müzik çalınca ritim tut, evdeki kedinin kulaklarıyla oyna, kuyruğunu çek, kafasını avuçla. Ama böyle dümdüz ağlama. Ağlayan çocuk videosu da var, ama bir hikayesi var onların. Senin gibi dümdüz ağlamıyor yabancı çocuklar. Hadi değişik bir şey yap, biraz yardımcı ol babana. Hiçbir şey yapamıyorsan mama sandalyesinde aniden uyu, tercihen mama yerken birden kafan önüne düşsün, sonra uyan ama yine uyu. Komik ol biraz. Böğürüp durma her boka. Babanı düşün biraz.

Baban seni videoya çekmek istiyor çocuk. Güzel bir sekans yakalasa seni hemen Facebook'a gönderecek. Like üstüne like alacaksın. Teyzenden "şapşik"e, halandan "fındık"a, anneannenden "kuza"ya zaten alışıksın, ama bu videoyla hayatının son demlerinde Facebook'a sarılmış yaşlı bir akrabandan "Maşallah!" alacaksın. Aynı adam fazla arkadaşı olmadığından yarım saat sonra bir mesaj daha gönderecek babana: "İki numara ne zaman geliyor?" İstemez misin bir kardeş daha çocuk? Böyle mal gibi davranmaya devam edersen, o ikinci gelir yerini alır. Benden söylemesi çocuk.

Baban seni videoya çekmek istiyor çocuk. Varlığın yetmiyor, oyunculuğun da lazım.

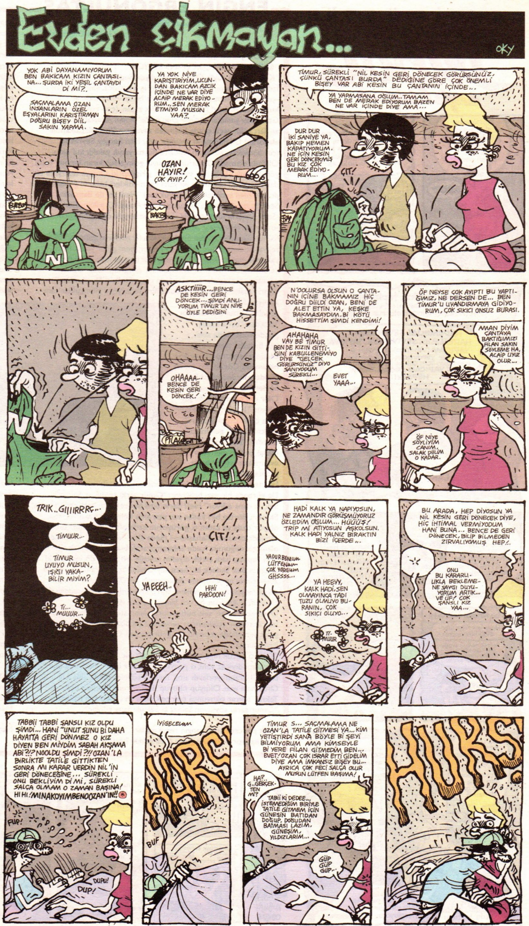

Ona bir video ver. Babanın seni paylaşmasına izin ver. Video çok önemli. Annen sağolsun belki binlerce fotoğrafın var ama fotoğrafla iş yürümüyor çocuk. Bazıları öyle art arda çekilmiş ki mimik bile değiştirememişsin. Sırf fotoğrafla mı tamamlayacaksın çocukluğunu? Nasıl bakacaksın bu kadar fotoğrafa, insan kendinden tiksinir. Bugün milyarlarca küçük çocuk fotoğrafı var. Modern dünya tek çocuk yapıp onu dijital olarak on bine tamamlıyor. Hepsi de çok sevimli. Rakibin çok çocuk. Aradan sıyrılmalısın. Sıyrılmak için video gibisi yoktur. Komik bir video on bin fotoğrafa bedeldir. Aklını başına al çocuk! Normal olma. Şimdi normal olursan, ilerde de normal olursun. Kendi çocuğunu videoya çekmek isteyecek kadar normal... Baban gibi normal olmak mı istiyorsun çocuk?

Baban seni videoya çekmek istiyor çocuk. Birazdan sana arkasında "Podolski" yazan bir Galatasaray forması giydirecek, sakin ol. Sen güzel bir video için hiçbir şey yapmayınca adam kendi prodüksiyonunu ayarlamak zorunda kaldı. Tek yapman gereken babanın söylediği marşa hoş bir tepki vermen. Hadi artık çocuk! Sana eşlik et demiyoruz, hafif hafif sallanarak ritim tutsan yeter. Senin yaşındaki çocuklar en ufak bir sesle ne biçim ritim tutuyor. Olmuyorsa en azından gülerek karşılık verebilirsin. Evet, babanın sesi boru gibi ama bunu da mı yapamıyorsun? Ama böyle olmaz ki, sen her boka ağlıyorsun.

Baban seni videoya çekmek istiyor çocuk! Şimdi beceremiyorsun ama hiç olmazsa ilerleyen yıllarda bir şeyler yap. Babanı üzme. Okulun ritim grubuna gir mesela, plastik bardaklarla ritim tut. Ya da tiyatro grubuna katıl. "Konuşan Orman"da şeftaliyi oyna. Merak etme kimse garipsemez, ormanda şeftalinin ne işi var diye düşünmez. Repliğini unutsan bile gideri var bu işin. En azından koroya gir çocuk. Baban yan yana duran otuz kafanın arasında seni zumlasın. Görüntü kaliten iyi olmayacak ama önemi yok. Hani nerde bizim çocuk? İşte şu sarışın çocuğun yanındaki. Sen neden sarışın değilsin çocuk!

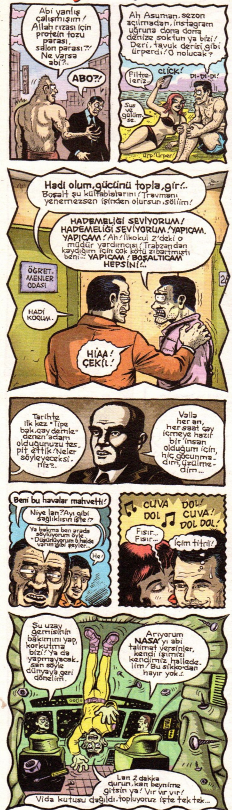
Adam seni videoya çekmek istiyor kedi. Çocuk bir türlü olmadı, bari sen güzel poz ver. Koltukta insan gibi oturabilir misin mesela? Teyze gibi oturup ellerini göğsünde birleştirebilir misin? Biraz klasik ama lazer ışığına pençe atsan bile olur. Hiçbir şey yapmayacaksan mal gibi uyu da onu çeksin bari adam. Bize kedi değil, mal kedi lazım. Bize normal yavrular değil, oyuncak fare peşinde deliren yavrular lazım. Öyle yavrular yapabilir misin kedi?

(*) Bakınız Uykusuz sayı 452 (2 Hafta önce).

CENGİZ ÜSTÜN

Tribal enfeksiyon

info@cengizustun.com

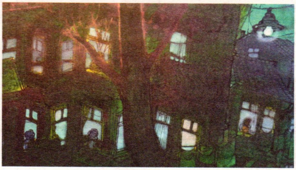
ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Bir çocuk kadar güzel olur/ Başını göğe doğru kaldıran"
Fazıl Hüsnü Dağlarca"

"ÖMÜR ŞARKI SÖYLÜYOR;
SAİNAZ'LA SELÇUK DANS EDİYOR"

"Kalk bi şarkı söyle Ömür, hadi" diyor Seda Sayan. (Seda abla) İzdivaç proğramı. Kalkıyor Ömür.(hiç ikiletmez, efendi çocuk--çocuk dediysem; 38 mi ne yaşı, öle bişey--ensesinde at kuyruğu, 1.90 boy) Mesleği şarkıcılık zaten. (çok çok güzel Orhan Gencebay *şarkıları söylüyor ama ha bu arada)* Adaylardan. Ne "karar an"ları geldi geçti orada başından zavallının (fırtınalı/çalkantılı/alaboralı) Gözlerimizin önünde oldu bitti herşey. Seyrettik. *(çay bardakları elimizde*) Aşk'lara düştü, yandı yakıldı kül oldu. Olmadı, olamadı. Ömür'ün ablasıyla gelin adayı kıran kırana;"misli görülmemiş" bi benlik savaşlarına giriştiler ki. Ortaya tebeşirle bir daire çizip, iki kolundan iki yana çekmedikleri kaldı bi garibin.(*biraz da o yüzden sesindeki o içli/buruk ton)* "Hadi siz de dansedin" diyor Seda Sayan, Sainaz ile Selçuk'a. (*Uğur Arslan? O gülümsüyor sadece--Seda Sayan'ın tuvaletindeki somon pembesiyle aynı, gömleğinin rengi, yüzüne de mi vuruyor biraz?–)*

Sainaz? Güzeller güzeli bir Azeri kızı.(o gözler, o gülüşler) Milli tekvandocumuzmuş Selçuk da meğer.(hem güler yüzlü, hem yakışıklı--*uçan tekmeler falan attırdılar ona da tabii, attırmazlar mı*) "Genç aşıklar" Yakında evlenecekler programda, bir aksilik çıkmazsa tabi(içimiz pır pır) Ama orası bir "aksilik çıkmalar" diyarı maalesef, çıkıyor mutlaka(film senaryosu gibi; aşıklar tam kavuşacakken birden!--

genelikle kızın biri kalkıyor 'loca'dan, "bana mesaj göndermişti Seda abla, işte burada" falan deyip elindeki telefonu gösteriyor hepimize) Çocuk ona mesaj göndermiş önceden? Ee? Söylemesen de evlenseler? Olur mu canım; o, "herşey bilinsin" istiyor. "Açıklıktan" yana çünkü, "çok dürüst", "haksızlığa hiç gelemiyor" naapsın? "Hayatında kimseye mesaj göndermemişler" evlensinler istiyor belki sadece, bilemeyiz.

Herneyse. İşte onlar da kalktı, dans ediyorlar. Buraya kadar tamam. Da ekranda bir yazı beliriyor; "Ömür şarkı söylüyor, Sainaz'la Selçuk dans ediyor" Ne!? Şarkı bitti bitecek yazı hâlâ orda. Hayda! Ekranın dörtte biri kadar var yazı ama hem, kocaman. Aa! Ya, oluyor orda ya zaten o, görüyoruz orda olanı biteni biz! Bizi ne zannediyorsunuz allahaşkına? (Seda abla, Seda abla?) O sahnede olanı, gördüğümüz halde anlayamayacak bi durumdaysak eğer biz, tv'yi kapatıp hadi çıktık diyelim sokağa, evi bulup dönemeyiz ki zaten bi daa. Sadece bir kere seyredebiliriz programınızı.*(ayrıca zaten Ömür'ün yakasında da kocaman bir"ÖMÜR"yazısı, bütün adayların yakalarında isimleri–bari dansedenlere de"dansedenler" yazılı bir kurdela iğneleyin, bir ucu birinde bir ucu diğerinde–)*

O derece "ebleh"sek, bütün durumların sürekli yazılarla, anonslarla tekrar tekrar açıklanması gerekmez mi bize? "Şu anda misafirin geldi, sen elinde tepsiyle çay getiriyorsun. Odaya girdin. Şimdi çay içiyorsunuz"

"Kızla o çocuk niye sarıldı, sallanıyolar öle, öff noluyo orda ya?" Böyle mi diyicez yani, o yazıyı yazmasanız eğer? İlkokulda bile bize böyle davranmıyorlardı ama. Teessüf ederim. (Seda abla, Uğur abi) Orda hala yazı. Okuyup okuyup duruyorum. Haklılar belki de. Tekrar tekrar okuyunca çok çok daha iyi anlıyorum hakkatten; "Ömür şarkı söylüyor, Sainaz'la Selçuk dans ediyor"

Uzak pencerelerde yangın rengi ışıklar.
Gün batıyor. *–köprüye giden tıkalı yoldan biteviye, sıkıntılı/uzak korna bap bap'ları–* Oda kararıyor. Eşyalar yavaş yavaş bulanıklaşıyor. Hızla çıkmam lazım. Giyinip çekiyorum kapıyı. Tam o an. O "şrakk" diye mi yazılır? Kapının o kapanma sesi. O ses işte. Yankılanan "o ses"le beraber, geçmiş kötü bir tecrübeden kalan bir "iç hoplaması" karnımda. "Neydi bu?" duygusu. Anlıyorum sonra. "Anahtarı içerde unutmak" o. Yalnız yaşayanların en büyük kabuslarından. Başınıza geldiyse bi kere. (İşte o "şrakk" sesiyle birden anlar insan, içi boşalır. "İyyyhh! Anahtarı içerde unuttum!") Kalır o duygu. İşte onun izi o. Biricik sırdaşın, mahremin, inin/sığınağın/ana rahmin, o ses'le birlikte işte, birden buz kesilir. Tanımaz olur seni. Hâlâ kurcalarsan eğer kapıyı hırlar bile sana biraz. "kurcalama o kapıyı bak! Çek git kardeşim!" "Benim, ev, benim ben! Tanımadın mı?" Parolayı unutmuş Ali Baba gibi kalıverirsin kapıda. Almaz seni içeri. Korkunçtur.

Herkesin herkese kuşkuyla baktığı, ruhunu yitirmiş modern kapitalist toplumda kolay şey mi? En son seyrettiğim korku/gerilim filminde (Ölümcül oyun 2016--Goodnight Mommy) Bir ıssız orman/göl kenarında modern mimari ürünü bir evde (kaza sonrası) estetik ameliyatı olmuş annelerinin eve dönmesini bekleyen on, oniki yaşlarındaki ikizler, yüzü sargılar bantlar içinde gelen annelerinden kuşkulanmaya başlarlar.(davranışları da biraz değişmiştir kadının) Bundan sonrası film hakkında bilgi ihtiva edecek muhterem okur; sizin için önemliyse eğer, sonraki iki satırı okumayınız lütfen.(*spoiler dememek için neler yapıyor*) Annelerini yatağa bağlayıp çeşitli işkenceler yapa yapa sorar durur bizim ikizler; "Annemiz olduğunu bize ispatla!" İşte o aynı duygu. "Nasıl ispatlayayım ki sana ev; Benim ben! Benim işte." İşin en pis yanı, "araya bir aracı koyma"nın gerekmesi; "Bir yabancı"yı; Çilingir'i çağırmak mecburiyetinde kalmak. *(sevgili"çilingir"arkadaşlar, sakın alınmayınız, size değil lafım, başka bişey.. Yoksa"çilingir"gelip kapıyı açtığında havalara uçuyorum ben de)* En anlayamadığım meslek dalı.(*neyi tam anlıyorsun?) –biraz da bozulan bir evliliği kurtarmak,"ısındırma/bağlama"büyüsü yaptırmak için bir büyücüye gitmeye mecbur kalmaya da benziyor sanki–* En değerli; en hayati şeylerini, sırlarını, içinde muhafaza ettiğin, en mahrem alanına; biri var ki; o girebiliyor. İstediği zaman hem de... Senin giremediğin zaman bile, o girebiliyor. Valla bence, o ev senin olmaz ki o zaman. O'nun ev'i orası. Yalan mı konuşuyorum? İrrasyonel bir ilişki.

Kimsenin kimseye bir gram güveninin kalmadığı, güvensizlik üzerine kurulu modern toplumda akıl alır bir şey mi? "Girebilir, ama girmiyor" Çok çocuksu, masalsı bir ilişki biçimi değil mi bu zamana göre? (bişey de naif kalsın)

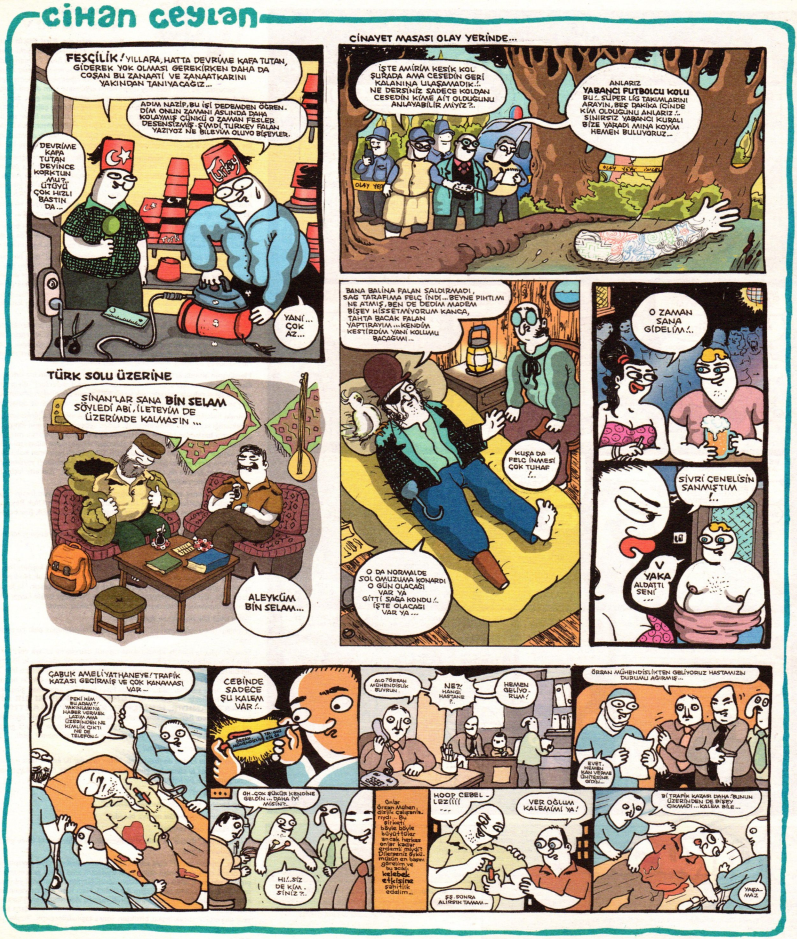
–valla bu menfur vak'anın(anahtarı içerde unutmak)yurtdışında vuku bulmuş *olanını yaşamışlığım* dahi var maalesef ki beş*bin beter! Kimseyi tanımıyorsun. Güç bela bir oda edinmişsin. Kime gidicen? Çilingire mi? Zaten zerre sevmiyorlar yabancıyı. Kuşkuyla bakıyorlar her ne yapsan, işkillene işkillene. Kapı aralarından süzmeler falan."Zararsızım ben" mesajını vermek için sürekli sırıtmaktan yanak kaslarım ağrıyordu–*

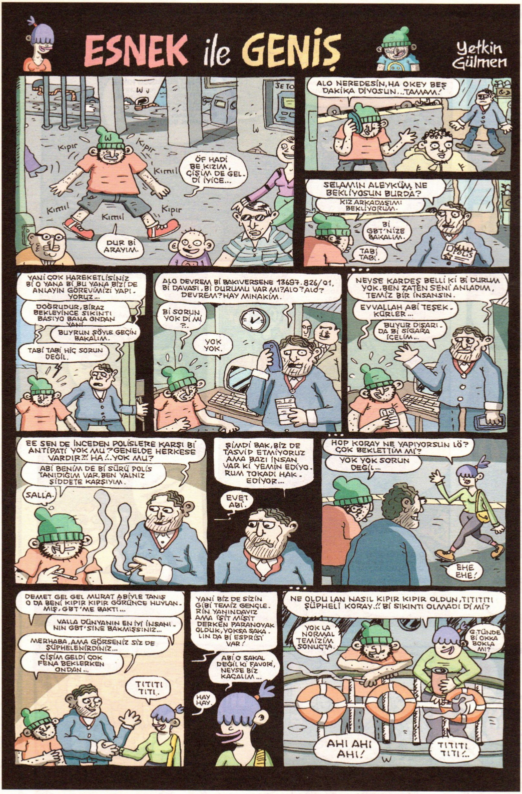
Cebimi dışından yokluyorum yokuşu inerken. *–gözgöze geliyoruz, park etmiş arabanın üzerinde oturmuş bir beyaz kediyle--*
Anahtarım cebimde.
Mesudum, bahtiyarım.

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum.

engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan
FESÇİLİK! YILLARA, HATTA DEVRİME KAFA TUTAN, GİDEREK YOK OLMASI GEREKİRKEN DAHA DA COŞAN BU ZANAATİ VE ZANAATKARINI YAKINDAN TANIYACAĞIZ...
ADIM NAZİF, BU İŞİ DEDEMDEN ÖĞRENDİM. ONUN ZAMANI ASLINDA DAHA KOLAYMIŞ ÇÜNKÜ O ZAMAN FESLER DESENSİZMİŞ. ŞİMDİ TURKEY FALAN YAZIYOZ NE BİLEYİM OLUYO BİŞEYLER.
DEVRİME KAFA TUTAN DEYİNCE KORKTUN MU?.. ÜTÜYÜ ÇOK HIZLI BASTIN DA...
YANİ... ÇOK AZ...
CİNAYET MASASI OLAY YERİNDE...
İŞTE AMİRİM KESİK KOL ŞURADA AMA CESEDİN GERİ KALANINA ULAŞAMADIK!.. NE DERSİNİZ SADECE KOLDAN CESEDİN KİME AİT OLDUĞUNU ANLAYABİLİR MİYİZ?..
ANLARIZ YABANCI FUTBOLCU KOLU BU!.. SÜPER LİG TAKIMLARINI ARAYIN, BEŞ DAKİKA İÇİNDE KİM OLDUĞUNU ANLARIZ!.. SINIRSIZ YABANCI KURALI BİZE YARADI MINA KOYIM HEMEN BULUYORUZ...
TÜRK SOLU ÜZERİNE
SİNAN'LAR SANA BİN SELAM SÖYLEDİ ABİ. İLETEYİM DE ÜZERİMDE KALMASIN...
ALEYKÜM BİN SELAM...
BANA BALİNA FALAN SALDIRMADI, SAĞ TARAFIMA FELÇ İNDİ... BEYNE PIHTI MI NE ATMIŞ. BEN DE DEDİM MADEM BİŞEY HİSSETMİYORUM KANCA, TAHTA BACAK FALAN YAPTIRAYIM... KENDİM KESTİRDİM YANİ KOLUMU BACAĞIMI...
KUŞA DA FELÇ İNMESİ ÇOK TUHAF!..
O DA NORMALDE SOL OMUZUMA KONARDI O GÜN OLACAĞI VAR YA GİTTİ SAĞA KONDU!.. İŞTE OLACAĞI VAR YA...
O ZAMAN SANA GİDELİM!..
SİVRİ ÇENELİSİN SANMIŞTIM!..
V YAKA ALDATTI SENİ...
ÇABUK AMELİYATHANEYE! TRAFİK KAZASI GEÇİRMİŞ VE ÇOK KANAMASI VAR...
PEKİ KİM BU ADAM?! YAKINLARINA HABER VERMEK LAZIM AMA ÜZERİNDEN NE KİMLİK ÇIKTI NE DE TELEFON!..
CEBİNDE SADECE ŞU KALEM VAR!..
ÖRSAN MÜHENDİSLİK TEL: 0312 ... 856 62
ALO? ÖRSAN MÜHENDİSLİK BUYRUN.
NE?! HANGİ HASTANE?..
HEMEN GELİYORUM!
ÖRSAN MÜHENDİSLİKTEN GELİYORUZ HASTAMIZIN DURUMU AĞIRMIŞ...
EVET. HEMEN KAN VERME ÜNİTESİNE GİDİN...
OH.. ÇOK ŞÜKÜR KENDİNE GELDİN... DAHA İYİ MİSİN?..
Hİ!.. SİZ DE KİMSİNİZ?..
Onlar Örsan Mühendislik çalışanlarıydı... Bu şirketi böyle böyle büyüttüler ancak herkes onlar kadar erdemli miydi? Dilerseniz öykümüzün en başını görelim ve bu acıklı kelebek etkisine şahitlik edelim...
HOOP CEBELLEZİİİİ...
VER OĞLUM KALEMİMİ YA!
ŞŞ. SONRA ALIRSIN TAMAM...
Bİ TRAFİK KAZASI DAHA! BUNUN ÜZERİNDEN DE BİŞEY ÇIKMADI... KALEM BİLE...
YAŞAMAZ

UYKUSUZ

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd. : Nuri Açar
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar
MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Utku Coşkun, Kerem Pişkin, Murat Cengiz
Kaligrafi: Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler
Halkla İlişkiler: Songül Yoldaş
Ofis Sorumlusu: Selami Yamak

Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Matbaacılık ve Yayıncılık Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: **Yurtiçi:** 190 TL **Amerika:** 120$ **Avrupa:** 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 **USD:** TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 **EUR:** TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

Haftalık Mizah Dergisi | 12 Mayıs 2016 | Sayı: 454

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

Akıl Fikir Ofisi

baris.uygur@gmail.com
Barış UYGUR

Apartman'ı Nasıl Yıktık? V

Previously on Akıl Fikir Ofisi: *Apartmanda emekli albay Şahin Bey'in yerine Hacı Fazlı Bey'i, 11 numaradaki lise öğretmeninin de ısrarıyla yönetici seçtik. Zaten buna en çok sevinen lise öğretmeniydi. Bense uyuz olmuştum ve Hacı Fazlı Bey apartmanın cephesine kilim deseni döşeyecek diye uykularım kaçıyordu. Eski yöneticinin kankası, kendini genç zanneden domates suratlı ihtiyar adliye katibi apartmanı değiştirmeye çalışırsa Hacı Fazlı Bey'i durduracağını garanti etmişti ama herifin hayatı boyunca hiçbir şey başaramadığını biliyordum. Hacı Fazlı Bey önce kapıcıyı it gibi çalıştırmaya başladı sonra da saçma sapan delillerle eski yönetici Şahin Bey'i hapse attırmak için lise öğretmeniyle beraber kapıma dayanıp benden gizli tanık olmamı istedi.*

"Ruh hastaları," diyerek kovsam da, Hacı Fazlı Bey ve emekli öğretmen başka bir gizli tanık buldu ve üç gün sonra bir sabah apartmana gelen polis ekibi eski yönetici Albay Şahin Bey'i kelepçeleyip götürdü. Albay bunadığı için ne olduğunu anlamadığından, esir düşen bir asker gibi kısa künyesini okuyarak vakur adımlarla merdivenleri indi. Sürekli *"Albay Şahin Alacalı, 3. Topçu Alayı. Başka bir bilgi vermeyi reddediyorum,"* diyor ve arada da *"Kore dağlarında tabakam kaldı,"* diye bir türkü mırıldanıyordu.

Şahin Bey'in hanımı, Hacı Fazlı Bey'e etmedik laf bırakmadı, gün boyu apartman boşluğunda yankılanan ilençlerini dinledik ama çıkıp da kadıncağıza cevap veren Hacı Fazlı Bey değil de bizim uyuz lise öğretmeni oldu.

"Hanım, yeter sus! Kocan apartmanı felâkete sürükleyecekti!" diye bir yandan kadıncağıza laf yetiştiriyor, bir yandan da kapı kapı dolaşıp *"Şahin Bey kapıcıyla bir olup, apartmanı soymuş soğana çevirmiş, bakın kapıcıyı da kovamıyoruz tazminatı dağ gibi ama merak etmeyin, Fazlı Bey muhakkak çaresini bulur. Temizleneceğiz efendim bunlardan,"* diye gaz veriyordu. Ertesi gün apartmana henüz girmişken öğretmenin sesini duydum. Birinci kattaki komşularla konuşuyordu.

"Efendim apartmanımızda bazıları eski yönetimin nimetlerinden faydalandıkları için temizliğe karşı çıkıyor. Yani isim vermeyeyim ama eski yöneticiyi tutuklatmamıza karşı çıkanlar da oldu. Tabii bunlar eski düzenin kaymağını yemeye alışmışlar, şimdi işleri bozuldu. Adliye katibini zaten biliyorsunuz, metres tutmuş Fındıkzade'de ev açmış. Bunların hiçbirinden korkumuz yok!"

Merdivenin altında artık kim ne zaman niye koyduysa kalın bir odun ilişti gözüme. Aslında çıkıp "Kimmiş ulan o kaymak yiyenler?" diyip cevap verirse de o odunla marizlemek vardı ama zaten bu yüzden öfkemi içime atıp sessizce geldiğim gibi çıkıp gittim, bir kaç saat dışarılarda dolandım.

Sonraki haftalar apartmanda kavga gürültü eksik olmadı. Öğretmenin fiştekledیği komşular birbirine girdi, sudan sebeplerle her gün kavga çıkarmaya başladılar. Hâkim apartmandaki yolsuzluk iddialarını mı yoksa mahkemede ısrarla kısa künyesini okumaya devam eden albayı mı ciddiye almadı bilmiyorum davayı düşürdü. Şahin Bey'i hanımının kolunda apartmana girerlerken gördüm. Metres tuttuğu söylentileri yayılınca toz olmasa öbür koluna da adliye katibi girerdi herhâlde. *"Esarette hiçbir bilgi vermedim,"* diye mırıldanıyordu adamcağız.

Birkaç hafta sonra apartman boşluğunda bir gürültü duyup kapıyı açtım. Buzdolabı taşıyorlar. Baktım ki 18 numaradaki mühendis Ufuk Bey, kan ter içinde hamalları yönlendirmeye çalışıyor. "Hayırdır Ufuk Bey böyle apar topar?" diye sordum.

"Hasan Bey vedalaşamadık kusura bakmayın ama bu apartman yaşanmaz oldu artık. Kapıdaki son duyuruyu gördünüz mü?"

Görmemiştim.

"Hacı Fazlı Bey hem aidatları artırmış, hem de bir dizi yasak koymuş. Yok balkonlarda mangal yasak, yok belli saattan sonra misafir yasak. Hadi hepsine eyvallah, apartman içinde uygunsuz kıyafetle dolaşmak da yasak. Ha kavga etsen edilir, mahkeme mahkeme gezilir de, ben manyağın biriyle kavga edeceğim diye ömrümü niye harcayayım Hasan Bey, haksız mıyım?"

"Valla Ufuk Bey, haklısın ne diyeyim."

"Efendim darısı sizin başınıza, samimi söylüyorum yaşanmaz oldu bu apartman."

Sonraki aylarda bir kaç komşu daha taşındı, dairelerini kiraya verdiler ama kiracı adaylarının çoğu apartmanın girişinde sıkıyönetim komutanlığı bildirisi gibi suratlarına çarpan duyuruları görünce, dairelere bile çıkmadan geri döndüler. Geri dönmeyenler de Hacı Fazlı Bey'in hoşuna gidecek tipte adamlar oldu. Sonunda Hacı Fazlı Bey apartman girişine koskoca harflerle **"DEĞERLİ KOMŞULAR, BURASI BİR AİLE APARTMANIDIR, İÇKİ İÇMEK KATİYEN YASAKTIR"** diye bir duyuru astı. Ben okurken apartmana giren 11 numaradaki öğretmen de sanki arkamdan bir sürü iftira atmamış gibi teklifsizce yanıma gelip duyuruya baktı ve kıpkırmızı yüzüyle *"Ama olmaz ki canım!"* dedi.

"Ne oldu, hoşunuza gitmedi mi?"

"Hasan Bey bu kadarı da fazla artık. Zaten aidatlar iki katına çıktı, o yasak bu yasak… Olmaz ki canım her gün daha kötüye gidiyoruz. Kat mülkiyeti kanununa göre böyle bir hakkı yok!"

"E ne yapacağız?"

"Hep beraber mücadele edeceğiz efendim."

"Hocam bir saniye bekler misiniz burada?"

"Tabii Hasan Bey, hayırdır?"

"Hayırlı hayırlı," dedim ve gidip merdiven altından bir kaç ay önce gözüme ilişen odunu aldım.

Hâkim *"Pişman mısın?"* diye sordu, *"Pişmanım efendim,"* diye cevapladım. Ha orada ceza ertelensin diyen öyle söyledim ama sonra gerçekten pişman oldum. Çünkü mahkemeden döndüğümde apartmanın yıkılarak üzerine beş kat daha çıkılacağını öğrendim. Hacı Fazlı Bey ne yapıp edip, adamını ayarlamış ve apartmana çürük raporu aldırmıştı. Şimdi kira köşelerinde sürünüp bir de inşaat bittikten sonra eskisinden çok daha küçük yeni dairemize ancak inşaat bittikten sonra taşınabilecektik. *"Keşke,"* diye içimden geçirdim, *"o odunu daha evvel ver edeydim şu ibişin beline."*

SON

sayı 5
HORTLAK
YENİ SAYI
GAZETE BAYİLERİNDE,
MARKETLERDE
VE KİTAPÇILARDA!
AMA BEN SADECE ARKA SOKAKLAR'I BİLİYORUM...

ÇİZGİLİ TİŞÖRT
ERSİN KARABULUT
ÇIKTI
Kitapçılarda ve
uykusuzdukkan.com.tr'de
UYKUSUZ dükkan
UYKUSUZ
ÇİZGİ DİZİSİ

664 BİN ZİYARETÇİ
TÜRKİYE'NİN EN BÜYÜK KİTAP FUARI
14-22 MAYIS 2016
8. KOCAELİ Kitap Fuarı
2016
UYKUSUZ
Standında
Buluşalım
izmitkitapfuari
kocaelikitapfuari
kocaelikitapfuari
kocaelikitapfuari
kocaelikitapfuari.com

OTİSABİ®
YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com
Misafir
ZAFER BEY MI LAN YOKSA ..?
LAN TAM ÇIKARKEN YİNE SON DAKKA SAPLAMASI MI YAPICAK!
DRRi DRRi
KİM BU?
BENDE KAYITLI DİİL
O ZAMAN YANLIŞ NUMARA-DIR
LAN BELKİ Bİ KIZDIR
HMM?
TAVSİYE ÜZERİNE ARIYAN BİRİ MESELA
TESİSAT USTASI MIYIM LAN BEN?
TELEFONU AÇMAYA-RAK BELKİ SENİ SONSUZA DEK MUTLU EDİCEK PRENSESİNİ KAYBETTİN
SONSUZA DEK OLMAZ, PRENSESLER DE MENOPOZA GİRER
DRRi DRRi
A-HA PRENSES ARIYO
ALO... EFENDİM... EVET?
AY SAKİN OL AMMA HEYECAN-LISIN YAA
...
BU SES?
YABANCI DİİL
SES HAFIZAMA GÜVENİRİM, GÜZEL ŞEYLER ÇAĞRIŞ-TIRMADI
DÜŞÜNÜYO DÜŞÜNÜYO KİM BU DİYE...
ÇIKARA-MADIN Dİİ Mİ?
NERDEN?
AH İŞTE HEP SEKS DÜŞÜNÜYO-SUN...
EYVAAH! EZGİ BU!
Flash-back
SENİN CANIN BİŞEYE SIKKIN ...
YOK DİİL
BELKİ DEPRESYONDASIN AMA FARKINDA DİİLSİN, ANLAT BANA
YOK DEDİM YA!
HEP BÖYLE OLURMUŞ BİLİYO MUSUN? ÇOK HATTA EN TEHLİKE-LİSİYMİŞ
ERKEKLERİN CANINI SIKMA KURSU MU VAR, ORDA MI ÖĞRENİYOLAR ..?!
SEN VÜCUDUMU BEĞENMEDİN?
E BİLİYOMUŞ-SUN İŞTE DERDİMİ... SİVİLCEDEN BİRAZ DAHA İRİ MEMELE-RİN VAR
MEMELERİM KÜÇÜK? ONDAN MI?
MEME MERAKLISI DİİLİM BEN
KALÇALARIM O ZAMAN?
...
DİZLERİM ÇİRKİN Dİİ Mİ?
HER YERİNİ SAYICAK MISIN?!
SEN SÖYLEMEZ-SEN SAYARIM TABİ
NEDENİNİ BOŞVER
AMA BENİMLE SEVİŞMEK İSTEMİYO-SUN
...
DAHA ÖNCE OLDU MU BÖYLE, BAŞKA BİRİYLE?
...
SERTLEŞME SORUNUN YANİ?
ALO... ALO?
!
AALOO
BURDAYIM EZGİ BURDAYIM
...
HAH HATIRLAMIŞ ADIMI
BU AKŞAM İÇİN BİR PLANIN VAR MI?
EVET VAR, HASTANEYE GİDİCEM...Bİ ARKADAŞI-MA REFAKATÇI OLUCAM
AA! GEÇMİŞ OLSUN
SAGOL...İYİ AKŞAMLAR
İSTERSEN SANA YİYCEK BİŞİYLER GETİRİYİM
SAGOL... İYİ AKŞAM-LAR
KEK FALAN? ÇAYLA YERSİN Hİ?
SAGOL... İYİ AKŞAM-LAR
YALAN SÖYLEYENİ KINARLAR, PEKİ YALAN SÖYLEMEYE TEŞVİK EDENİ NAAPICAZ?
SELAAM
?!
AA? NE ÇABUK GELDİN HASTANE-DEN?
EN KEYİF ALDIKLARI DA YALANI YÜZÜNE VURMAKTIR
SANA KEK YAPTIM
BU ÜZERİNDEKİ-LER NE, MAVİ MAVİ?
MİNİŞ ŞEKER PARÇALARI AMA İÇİ ÇİKOLATA DOLU
HIMM
ÇOK SEVERSİN BİLİYORUM ...
TOP KEK LAN BU, BAKKAL-DAN ALMIŞ ÜSTÜNÜ SÜSLEMİŞ YALANCI
KEK NASIL OLMUŞ?
...
E GÜZEL KIZMIŞ BU, DAHA ÖNCE NİYE ŞEY OLMADIM ..?
HEEY... NE BİÇİM BANA BAKIYOSUN ÖYLE?
İBRE FERMUARI FENA ZORLUYO
YOK ARTIK ...
BURADA DA OLUR ...
ÇOK CİDDİYİM
CİDDİ OLAMAZ-SIN
AA? BUNA NOOLMUŞ BÖYLE?
SENCE NE İSTİYO?
HAYIR DEDİM SANA!
LÜTFEN, LÜTFEN EZGİ
BURAYA BUNUN İÇİN GELMEDİM Kİ BEN!
AMA...
HEM SEN BENİ REDDETMİŞ-TİN, UNUTTUN MU?
ŞUNU DEĞDİRME BANA!
ÜST ÜSTE İKİ OTUZBİR DE FAYDA ETMEDİ...KAFAMI DAĞITMAM LAZIM
...ZEBRALAR SAVANADA TETİKTE
HIMM... DESENLİ TAYT GİYMİŞ KADIN GİBİLER
GEÇ!
...YENİ NESİL UÇAKLARIN MOTORLARI ...
YÜZ BEŞ BEDENSÜT-YEN GİBİ
OFFF!
...DİYELİM Kİ İNCİRLİK ÜSSÜNÜ KAPATTIK...
LAN!
KEKİN ÜSTÜNDEKİ O MAVİ ŞEKERLER VİAGRA'YDI ...
AAHH!
24 SAAT BAZ İSTASYONU GİBİ DOLAŞICAM
Söyleyemeyiz, o kadar açık olamayız. Kırmamak için susarız sadece. Beğenmediği yemeğe bakıp duran misafir gibi kalırız öyle. Ne kadar aç da olsak bir lokma dahi atamayız ağzımıza. Yedim de geldim diyemeyiz. Belki tatlı güzeldir ama ana yemek barajını geçmek zor gelir.
YARIM?... YOK LAN ÇEYREK YETER
YOKSA ÇOK İSTEKLİ OLDUĞUMU SANIP SABAHA KADAR UYUTMAZ BENİ ...
HU HUU... NERDESİİN AŞKISI?
OFF SESİ BİLE İTİCİ!
-SON-

19 MAYIS PERŞEMBE
SAYI: 2016/21 No: 455
3,50 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4 TL.
ISSN 1307-7619

ÖZER AYDOĞAN

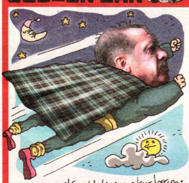
BU HAFTADAN İTİBAREN UYKUSUZ'DA

UYKUSUZ

Sümeyye Erdoğan evlendi.

UYUYUN LAN

Sevgilim Uykusuz okurlarım; "Sen de mi bürüsüts?" diye şaşırana kadar iki koruma tutsaydın ya.. Üzerinde bi entariyle parlomentoya öyle dalarsan olacak olan bu.. Bak bahçeliye, iki politik oyunla kongreyi iptal ettirtti, bütün bürütüsleri g*t etti... Ha keza ben.. Ahmet'i yolladım... Zaten Sezarın hikayesini diskoveriçenelden öğrendiğim gün Ahmetin biletini kestim kafada.. Tam bi bürütüs.. Bence gerçek bürütüs ahmet'e benzeyen bi adamdı.. O'nun böyle çevikcene hareketleri var.. Öyle çevikcene saplamıştır pıçağı...

Uyanık olacaksın sezar..

İstesem bi sürü ülkede başkanlık yapabilirim... Teklifler var.. Afrika ülkeleri, asya ülkeleri.. Hatta Kanada.. Ama ingilizcem olmadığı için başvurumu reddettiler.. İşte ben buna ve maaşım olarak önerilen dolarlara, yurolara rağmen kendi vatanımı seçiyorum, ama kadir kıymet inanır bilmez insanlar tarafından başkanlığım engelleniyor.. Şeytan diyo damadı başbakan yap, bütün dünya medyası konuşsun.. Chp'liler utançtan avrupalı içine çıkamasın..

Olm, bi şey deniycem lan.. Sonra yine dönersiniz güçler ayrılığına.. starworsta bile "güç seninle olsun" deniyo.. "Gücü arkadaşlarına eşit bölüştür" demiyo.. Gücün karanlık tarafına geçtiysem, bu güçler ayrılığı yüzünden... Aydınlık tarafta bürokrasi bitmiyo lan... Artuditu'dan baş latıyosun imzalatmaya, ta yoda'ya kadar..

Ondokuz mayısı yasakladık.. Tehlike var.. Kemal Kılıç "illa ki biz kutlayacaz" dedi. Olur... Mecliste birbirinizin üzerine çıkıp insan piramiti yaparsınız... Sonra yavru kurtları temsilen, bahçeliye rica edersiniz, o geçer... Sonra dağılırsınız...

Koca koca oğlanları, mayoyla çimlerde koşturmak peşindeler.. Hepsi feyste tivitırda olm artık.. Hep piramit halindeler..

Ondokuz deyince aklıma "Eski spor bakanının yeni imajı" diye basına çıkan fotoraflar geldi... Paçaları kısaltmış... Yeni imajı bu.. Çıplak ayak bilekleri görüküyo.. Fotorafa dalıp eski spor bakanının çıplak ayak bileklerinde bi süre siyaset aradım.. Herhangi bi mesajı yoktu.. Bildiğin kıllı ayak bileği.. "Ağdam geldi" der gibi..

Nasa son 136 yılın en sıcak yazı olacak demiş... Geçen senede öyle dedilerdi.. Klimanız mı bozuk la?..

Vatandaşa Sorduk : KULAK MEMESİ

Sürriyet BASBAŞ (28): Kulak memesi, kulak deliği, kulak arkası vb... Ama ne yaptılarsa, ne isim taktılarsa olmadı.. insanlık kulağı cinsel amaçlı kullanamadı.. Belki ufak dil darbelerinin yol açtığı afrodizyak etkisi.. o da biraz.. Sera kulak tükmük içinde kalıyo..

Yargüzer KAMASAPI (30): Kulak memelerimi başarılı bi operasyonla aldırdım.. Çünkü ne işe yaradığını anlamadım lan.. Çeksinler, emsinler diye mi var.. Ta*ak da sarkık bi şey ama içinde yumurta var.. Bunun içinde de bi şey yok.. Ama yaşlandıkça sarkıyo ta*ak gibi..

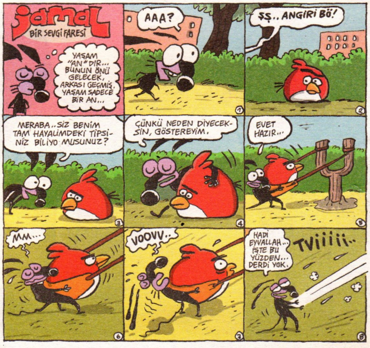
Dışırdayanç KATIRT (26): En tiksindiğim olay, kulak memesine fiskeyle vurulması.. Halk arasında "enseye tokat, g*te parmak" olarak bilinen ikili, aslında üçlüdür.. "Enseye tokat, g*te parmak, kulağa fiske"... Bunlardan itinayla kaçınan bir erkek, hayatta mutlu olur, doyuma ulaşır..

emrah ablak

UYKUSUZ

Dokunulmazlıklarının kaldırılması için hazırlanan yasa teklifi Meclis'te görüşülüyor…

N.Ş.A
NORMAL ŞARTLAR ALTINDA

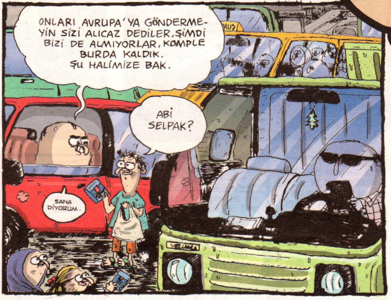
Barış UYGUR

Normal şartlar altında elbette mahkemelerin hızlı karar vermeleri gerekir çünkü geç gelen adalet adalet değildir ama herkesin gayet iyi bildiği üzere Türkiye'de mahkemelik olmak, kimi zaman yıllarca mahkeme sonucu beklemek anlamına gelir. **Yeni Türkiye'deyse** her nedense ülkenin reisinin özel olarak ilgi gösterdiği bir muhalefet partisinin olağanüstü kongresine dair 4 dakika içinde 3 ayrı mahkeme kararı çıkabilir. **Yeni Türkiye'nin** yeni yargısı görünen o ki gerektiğinde bir kararı yazmak için gerekenden daha kısa sürede karar çıkartabilmektedir.

Normal şartlar altında bir siyasi partinin iradesini o partinin kongresi belirler. **Yeni Türkiye'deyse** bir siyasi partinin delegelerinin çoğunluğu değil ama başka bir siyasi partinin lideri tek başına hesapta rakibi olduğu siyasi partinin iradesini belirleyebilir.

Normal şartlar altında hiç kimse kendi haberi olmadan bir oluşumun parçası olamaz ama görünen o ki **Yeni Türkiye'de** her muhalif paralel olmayı tadacaktır.

Normal şartlar altında bir insan bir grup insana iftira atmakla, o bir grup insanın hayatını karartmakla, bir kısmını intihara bir kısmını ölüme sürüklemekle suçlanan bir insanın, kendini savunup iftira attığı iddia edilen insanların gerçekten suçlu olduğunu ispat edeceğini iddia ettiği bir programa çıkmak için iftiraya maruz kalan insanların aynı programda karşısına çıkmasına itiraz etmeyi düşünmeye bile hakkı yoktur. Ama **Yeni Türkiye'nin** kullanılıp paçavraya çevrilerek atılmış istismar romanı yazarları hiç utanmadan, hiç sıkılmadan iftira atarak hayatın kararttığı insanlara tekrar iftira atmak için bir programa çıkmanın koşulu olarak hayatını kararttığı insanların orada bulunmamasını şart koşabilir. Ve **Yeni Türkiye'de** Adam yaralamakla suçlanan bir sanığın, yaraladığı adamın mahkemede tanıklık etmesini reddetmesinden, cinayetle suçlanan bir sanığın cinayeti kaydeden görüntülerin delil olarak sunulmasını kabul etmemesinden ve banka soygunuyla suçlanan bir sanığın bankada silah doğrulttuğu veznedarın tanıklık yapmasına karşı çıkmasından başka bir şey olmayan bu pejmürde korkaklık, muhtemelen aynı iftira kampanyasına cephane taşımız sinsiler tarafından ayakta alkışlanır. **Yeni Türkiye'nin** kullanılıp paçavraya çevrilerek atılmış istismar romanı yazarları işlerini ancak taşların bağlandığı köylerde yapabilirler.

AKP, olağanüstü kongre mücadelesi veren muhaliflere karşı Devlet Bahçeli'yi destekliyor.

Tabiat Tarihi Müzesi'nde evrim bölümü kaldırıldı!

Yılın ilk 4 ayında işsiz kalan gazeteci sayısı 894'e ulaşırken, 74 gazeteci hakkında adli işlem yapıldı.

Gezi Parkı'na Topçu Kışlası yapılması kararı Danıştay'dan geçti!

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Geçen hafta Ukrayna Odessa'daydım. Bir arkadaşımın televizyon programına konuk oldum. Odessa'dan belki biraz bahsederim ama az kalsın Odessa'da başımı çok büyük belaya sokuyordum, önce onu anlatmak istiyorum. Çok büyük ama. Yanıyordum az kaldı Odessa'da. Odessa'da kaldığımız otelden çıktık, ekip biraz önden gitti, ben arkada kaldım. Bizim otelin yanında da bir züccaciyeci gibi bir dükkan var, dükkanın da şahane bir kedisi var, siyahlı beyazlı, kırmızı tasmalı. Dedim dur şu kediyi bir seveyim ben. Girdim dükkana, ama çok da girmedim. Dükkanın ağzında gibiyim. Aldım kucağıma kediyi ve sevmeye başladım. Yalnız biraz şiddetli seviyorum. Çünkü ben evde Venüs'le Çiko'yu da öyle seviyorum. Ben öyle sevdiğim zaman sevdiğimi anlıyorum. Güzelce hırpalaya hırpalaya sevdim kediyi. Sonra bir baktım, dükkanda kim varsa o anda buz kesmiş suratlarıyla bana bakıyorlar. Dükkan sahibinden müşterisine. **Kediye n'apıyorsun lan sen** der gibi. Sonra dışarıdaki insanların da durup bana baktıklarını gördüm. Kötü bakışlardı. Kediyi hemen yere attım ve ekibe yetişme ayağına olay mahallinden koşarak uzaklaştım. Bütün gün çekim yaptık, akşam otele dönüyoruz. Marketten çikolata aldım, yine ekipten ayrı düştüm. Otele dönerken züccaciyenin önünden geçerken içeride bir kalabalık gördüm. İnsanlar toplaşmışlar, züccaciyenin duvarındaki dev televizyon ekranında benim kediyi severkenki görüntülerimi izliyorlar. Bir takım hareketlerden bana küfür edildiği izlenimini de edindim. Allah'tan sırtları bana dönüktü, beni görmediler. Oradan bir kaçışım var, hız dev. Sanırım içeride polis de vardı. Şu an İstanbul'dayım ama çok iyi biliyorum ki ben şu anda Odessa'da aranıyorum. Ve büyük ihtimalle de kediyi sevdiğim görüntüler şu anda Youtube'da. Korkumdan Youtube'a giremiyorum. Videonun altındaki yorumları düşünmek bile istemiyorum. Bir kedi sevdim diye resmen hayatım kararmak üzere.

æ Biraz da Odessa'dan bahsedeyim madem. Ukrayna'ya ilk gidişim oldu bu. Bundan bir iki ay önce Nur Banu Molla aradı beni. "Alpay" dedi, "bir gezi programına başlıyorum, ilk konuğum olur musun?" Dedim "olurum". "Nereye gidiyoruz?" "Ukrayna." "Güzel". Atladık uçağa Odessa'ya gittik. Bu arada da çekimler başladı tabii. İstanbul'da havalimanından itibaren. Uçakta dahil. Odessa'da ilk gün ayrı takıldık. Konsept. Nur Banu Molla Şehrin tüm tarihi mekanlarını gezerken, ben "s.kerler" diyerek önce hayvanat bahçesine, oradan da teleferiğe gittim. Lunapark'a vakit kalmadı. Kameraman arkadaşımız Serkan da benimle tabii. İkimizde de yön duygusu yerlerde olduğu için hayvanat bahçesini o kadar zor bulduk ki anlatamam. Haritaya bakıyoruz, çok yakın, fakat yürü yürü bir türlü varamıyoruz biz hayvanat bahçesine. Saat sonra varabildik. Ben gittiğim her ülkede her şehirde önce hayvanat bahçesine gitmek isterim. Çünkü bir şehri tanımanın en kestirme yolu budur. Eğer hayvanlara iyi bakılıyorsa o şehir tamamdır, iyi bakılmıyorsa o şehir tamam değildir. Bence Odessa tamam değil. Zaten fikrim buydu, ama iyice pekişti, **dünyanın her yerinde hayvanat bahçeleri kapansın artık**. Neymiş, çocuklar hayvanları göreceklermiş. Görmesinler lan. Neyse, bir an çok sinirlendim. Gerçi hayvanat bahçesinin çıkışında daha küçük bir hayvanat bahçesi gibi bir yer vardı, orası fena değildi bak. Orada lemur bir kardeşimiz sırtını kaşıttı bana dakikalarca. İlginçti. Hayvanat bahçesinin önünde Privoz Market var. Çok büyük bir yer burası. Oraya da uğramıştık. Kurutulmuş balık yiyip bira içmek gibi bir zevkleri var Odessalıların. Tavuk ayakları gördüm bir tezgahta. Ulan dedim Odessalılar tavuk ayağı da mı yiyor zahir. Hayvanat bahçesinde rakunları tavuk ayağı yerken görünce taşlar biraz olsun yerine oturdu zihnimde. Bir de galiba Odessa, erkeklerin kahvede oturduğu, kadınların tarlada çalıştığı koca bir Türk köyü gibi. Odessa'da otobüs şoförleri, kasaplar bile kadın. Her yerde kadınlar çalışıyor, erkekler oturup içiyor. Kızların yüzde doksan beşi çok güzel. Fakat işte Allah insana çirkin şansı verecek. Güzelsin de neye yarıyor. Sen otobüs sürerken kocan evde ayı gibi içiyor. Ne diyordum, teleferik. Teleferiği nispeten daha kolay bulduk. Fakat teleferiğe binmek çok zor oldu. Çünkü teleferik durmuyor, senin teleferiğe atlaman bekleniyor. Teleferik giderken. Üçüncü teleferikte ancak zıplayabildim. Hadi ben zıpladım, Serkan'ın da zıplaması lazım peşimden bir kameraman olarak. Resmen ölüm tehlikesi atlattık. Teleferik yemyeşil bir parkın üzerinden sahile indi. Ve derken durdu teleferik. E ulan durabiliyormuş demek ki bu teleferik. E ama biz dursun istemiyoruz ki şimdi. Biz yukarıda inmek istiyoruz. Devam etsin istiyoruz. Zorla indirdiler bizi, öbür yandan yeniden bilet aldırdılar bize, sonra da yeniden bindirdiler bizi teleferiğe. Resmen teleferikçiler tarafından dolandırıldık bence. Grivna'larımız hep uçuştu gitti. Akşam Nur Banu Molla'yla Odessa'da bir yerde buluşup birbirimize o gün neler yaşadığımızı anlattık. Sonra da Odessa'yı beraber turladık. Ve daha bir sürü şey. Gerçekten iyi eğlendik. Odessa'nın hakkını verdik. Program yayımlandığında izleyin mutlaka. Çekeğlenceli oldu bence. Çekeğlenceli ama. Ma. A.

æ Hoşçakal.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

Sandık içi
ERSİN KARABULUT
YAA DÜN KARŞIDA Bİ ÇİZGİ ROMAN DÜKKANINDA İMZA GÜNÜ VARDI. MOTORLA KADIKÖY'E GEÇİP TAKSİYE BİNDİM. HERİFLE EN BAŞTA İYİYKEN, "SICAKLAR", "İSTANBUL'UN SUYU" DERKEN "HÜKÜMET MÜTHİŞ ŞEYLER YAPTI BARAJLAR Bİ HARİKA" NOKTASINA, ORDAN DA TABİİ BENİM KENDİMİ TUTAMAYIŞIM SONUCUNDA ŞÖYLE Bİ SEVİYEYE ULAŞTIK.
YAA FETÖ FETÖ DEDİĞİN ADAMA "GEL BİTSİN BU HASRETLİK" DİYEN KİMDİ, HİÇ Mİ KAFANIZ BASMIYO NASIL İNSANLARSINIZ LAN SİZ?!'
FETÖ SATTIYSA BİZİM SUÇUMUZ NE?!' HAİNLİK YAPMIYCAKSINIZ EKMEĞİNİ YEDİĞİNİZ ÜLKEYE LAN!!!
Bİ HAİNLİK ÖĞENMİŞSİNİZ BAŞKA Bİ BOK BİLDİĞİNİZ YOK ADİ İNSANLAR SİZİ!!!
FETÖ'YE BİR SANA İKİ LAN!
ABARTMIYORUM, TAM OLARAK BÖYLE.
... NORMALDE ARKAYA OTURURUM DA BİNERKEN BİRİLERİ İNİYODU, O YÜZDEN ÖN KOLTUĞA OTURDUM... ADAMLA YUMRUK YUMRUĞA GİRİŞİCEK GİBİ OLDUK AMA ARABA SÜRÜYO, İKİMİZ DE GEBERİP GİDİCEZ. ALLAHTAN İLK ALLAHTAN İLK YUMRUK ATILMADAN İNECEĞİM YERE GELDİM.
LA YÖRÜ!!!
KONUŞMA LAN HADİ UZA CAHİL HIRBO SKTİR HADİ!!!
ÇAAT!!!
... BÖYLE AYILARLA ÇOK KONUŞTUM AMA HİÇ BU KADAR KAVGA ETMEMİŞTİM... GÖRSENİZ ELİM AYAĞIM TİTRİYO.
O AN SİNİRDEN YÖNÜMÜ BİLE BULAMADIM. ORDAN GEÇEN Bİ ÇOCUĞA "BURDA ÇİZGİ ROMAN DÜKKANI BİLİYO MUSUN?" DİYE SORUCAM, SORU ŞÖYLE ÇIKTI...
BURDA Bİ ÇİZGİ ROMAN VARDI NERDE O?
GARİBİM GÖZÜ DÖNMÜŞ HALİMDEN KORKTU MU NEDİR, CEVAP VERMEYE ÇALIŞIYO BÖYLE.
ÇİZGİ ROMAAN... B.. BEN BİLMİYORUM ABİ HİÇ, ZATEN YENİ GELDİM BEN...
ÖYLE SORDUĞUMU DA SONRADAN FARKETTİM ZATEN. NEYSE BULDUM MEKANI, İMZA BAŞLADI FİLAN... Bİ BAKTIM İKİ TANIDIK YÜZ.
AAA!..
AHAH BAK BEN DEMİŞTİM TANIYCAK DİYE.
TANIMAZ MIYIM YAA?!
LİSEDEN ARKADAŞLARIM GELMİŞ NASI TANIMAM?!
SÜRPRİZ YAPALIM DEMİŞLER. BUYUR ETTİM OTURDULAR. EVLENMİŞ MEĞER BUNLAR.
VAY BEE... O LİSEDE TANIŞIP EVLENEN ÇİFTLERDEN OLDUNUZ DEMEK SİZ DE HA?
YANİİ... TAM LİSEDEN DEĞİL DE...
OLDUNUZ OLDUNUZ ÖYLE OLDUNUZ!.. VAY BE... HARİKA VALLA YAA!
MÜTHİŞ!
AAA NE DİYCEM, GALİBA YARIN OLMASI LAZIM, BİZİM LİSENİN PİLAV GÜNÜ VARMIŞ GÖRDÜNÜZ MÜ, GİTÇEK MİSİNİZ?
YANİ ŞEY...
GİTMEK LAZIM ASLINDA... VAY BE LİSE GÜNLERİ HA?.. NE BİÇİMDİ Dİ Mİ ALİ ÇUHACI, İSLAM HOCA FİLAN.
ŞEY...
GİDERSENİZ SENİN GİBİ ÇOK SELAMIMI SÖYLEYİN.
ULAN BİR ANDA Bİ FARKETTİM Kİ, BUNLAR LİSEDEN FİLAN DEĞİLLER...
anaaam!!!
ESKİ MAHALLEMİZDEN KOMŞU ÇOCUKLARI ASLINDA. ÖYLE DE KİBARLAR Kİ BOZMUYOLAR DA...
YALNIZ ONLARIN GÖZÜNDEN DÜŞÜNÜNCE DE ÇOK KOMİK OLUYO. ZİYARETİME GELİYOLAR, TANIYIP ABARTILI ŞEKİLDE SEVİNİYORUM VE ALAKALARI BİLE OLMAYAN Bİ LİSENİN PİLAV GÜNÜNE GİTMELERİNİ FİLAN SÖYLÜYORUM MANYAK GİBİ... ULAN KENDİ GİDEMEDİĞİM OKULUMA BAŞKALARINI YOLLAMAYA ÇALIŞTIM, ÖLÜCEM ŞİMDİ UTANÇTAN.
OZAN, SEMA, OKURSUNUZ MUHTEMELEN. SİZİ UNUTMADIM, ANNE BABALARINIZIN İSİMLERİNİ YA DA OTURDUĞUNUZ BLOKLARI BİLE SÖYLERİM (BİRİNİZ B, BİRİNİZ E-BLOK) SADECE O AN TAKSİCİ YÜZÜNDEN MALA BAĞLAMIŞTIM. BEN BİRİYLE KAVGA EDİNCE HEMEN ATLATAMIYORUM ABİ, SAATLER ALIYO YATIŞMAM. AMA MERAK ETMEYİN, AKŞAM İNTİKAMIMIZI FECİ ŞEKİLDE ALDIM O TAKSİCİDEN, NELER NELER SÖYLEDİM.
LAN YAVŞAK İT!!!
SENİN YÜZÜNDEN SENİN GİBİ MAL OLDUM ARKADAŞLARIMIN KARŞISINDA!!! HADİ YÜRÜ ALMIYIM AYAĞIMIN ALTINA!!! YÜRÜ LA!!!
YANİ, HABERİ YOK TABİİ AMA OLSUN.
(PİLAV GÜNÜNE YİNE DE GİDİN)

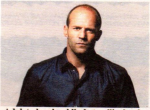
Bazen eve dürüm getiren dürümcünün pos makinesi düzgün çalışmaz. Para akışı sağlanamaz, bazen pos makinesi daha iyi çeksin diye evin içinde gezdiririm pos makinesini. Döner dürüm hem çok yakında, hem de sonsuzluk kadar uzak. Bilmiyorum, pos makinesiyle uğraşırken dürümü açıp yemeye başlasam dürümcü bir şey demez herhalde bu işe, sonuçta dürümün parasını ödemeden yangın merdiveninden kaçıp gidecek değilim, evdeki bütün kredi kartlarını dürümcüye verdim, cüzdanı "başka kart var mı abi, bir de başka kartla deneyelim" diyen dürümcünün üstüne boşalttım. Bir yandan kredi kartı şifresi girerken, bir yandan dürüm yiyebilirim. Yine de istemem öyle bir dürüm yemek, aldığı uyuşturucuyu eve gitmeyi beklemeden uyuşturucu satıcısının elinden aldığı gibi kendine zerk eden uyuşturucu bağımlısı gibi gözükmek istemem. Böyle şeyler yüzünden canımız çok az sıkılır. İşte bunlar bizim ufak dertlerimizdir.

Döner dürüm.

Bazen bilgisayarımızda bazı şeyler yolunda gitmeyebilir. Dün ne kadar güzel çalışıyordu oysa, hürriyet.com'a girmiştik, internetten yasadışı bir şekilde film izlemiştik. Jason Statham kanunsuzları, yasaları hiçe sayanları ağız burun kırmıştı ne güzel. Adalet Jason Statham'ın suretine bürünmüş; yumruk olmuş, tekme olmuş, suçluların üzerine yağmıştı. İçimin yağları eriyerek izlemiştim, oysa ben de Jason Statham'ın fimini internetten film sitesinden kaçak izlediğim için suçlu durumundaydım. Karmaşık hislerle kapamıştım bilgisayarı dün gece, bugün tekrar açınca "bazı sorunlar oluştu ve artık ses kartınız çalışmıyor. Allah kolaylık versin" mesajıyla karşılaştım. Bilgisayardan anladığını iddia eden her insanın yapacağı gibi hata mesajını birebir olarak google'a yazdım. En alakalı sonuçlara götür beni google, bütün gece birbirimizin olalım, teknoloji forumları yatağımız, kullanıcı yorumları örtümüz olsun. Bazen ne kadar derinlere inersen in forumlarda aradığın cevabı bulamazsın. Bazen çözüm "ses kartı hatası açıklamalı çözümü %100 çalışıyor" başlıklı, 15 izlenmeli bir youtube videosu olarak gelir. Videoyu açtığınızda (muhtemelen telefondan ya da eşimizin dostumuzun tablet bilgisayarından, çünkü ses kartımız çalışmıyor) onüç yaşındaki bir erkek çocuğunun aşırı heyecanlı sesi sessiz geceyi bir anda internet kafeye çevirebilir. "MERHABA ARKADAŞLAR, BUGÜN SİZLERE VİNDOVS SES KARTI HATASINI NASIL ÇÖZECEĞİMİZİ GÖSTERECEĞİM" diye bağırabilir. Ama sen onüç yaşındasın, büyük ihtimalle evinin oturma salonundaki bilgisayarın önünde beyaz fanilanla oturuyorsun. Benim problemimi keşke daha benim yaşlarımda bir insan çözseydi. Gururumuz kırılır, moralimiz bozulur ama ses kartı çalışsın diye videoyu sonuna kadar izleriz. Sonunda sorunun çözümü de çok basit bir şey çıkarsa ona da biraz moralimiz bozulur. Böyle şeyler yüzünden belli belirsiz üzülürüz. İşte bunlar bizim ufak dertlerimizdir.

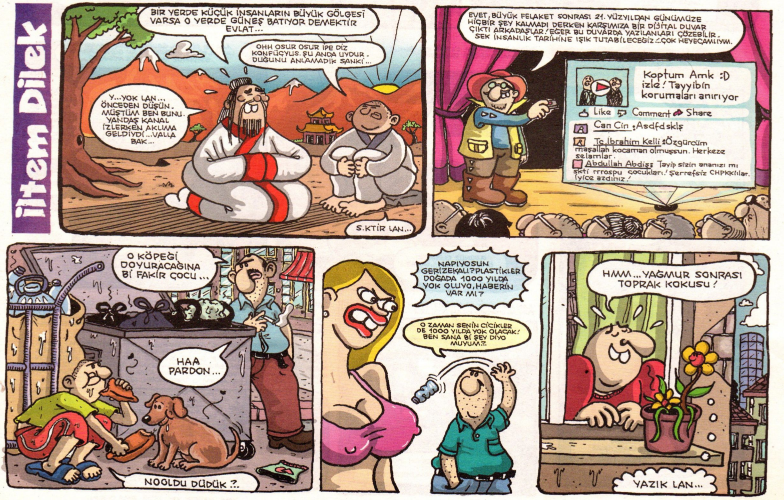
Bazen bebeğimle eve dışarıdan balık söyleriz. Çünkü balık bebeğimin aklında insan sağlığının devamı için arada bir mutlaka yenmesi gereken bir gıda olarak kodlanmış. Arada bir balık yemezsek sağlığımız elimizden alınacak, beynimiz bir anda çökecek diye korkuyor. Ben balık çok sevmem, daha ziyade balıkçılardaki ara sıcakları severim. Kalamar tava, karides güveç, tereyağlı karides, balık köftesi, deniz mahsulleri böreği ve buna benzer ara sıcaklardan söylerim, asıl yemek olarak bunları yerim. Ara sıcaklar maalesef insanların beyninde "ortaya konur, herkes yer" şeklinde yer etmiş. İlk kez bir arkadaş benim yanımda taco söylediğinde "aaa cips" diye sevinip yemeğinin yarısını yemiştim. Bu insani bir şeydir, içgüdüsel bir harekettir. Kimseyi o yüzden yargılamam, gönül koymam. Benim ana yemek olarak söylediğim şeyden herkes biraz yer, "yemeyin, benim asıl gıdam onlar" dersem insanların gözünde göt gibi bir insan olurum, yemeğini paylaşmayan bir insan olurum. Mecburen iki porsiyon söylerim, para kaybederim, balıktan iyice soğurum. Böyle şeyler yüzünden neşemiz kaçar, yemeğimizi hızlı hızlı yeriz. İşte bunlar bizim ufak dertlerimizdir.

Adalet, dayak şeklinde tecelli edecek.

Görmeyi bilen gözler için çevremizde nice ufak dertler, minik sıkıntılar vardır.

groagh@gmail.com

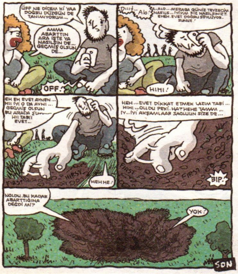

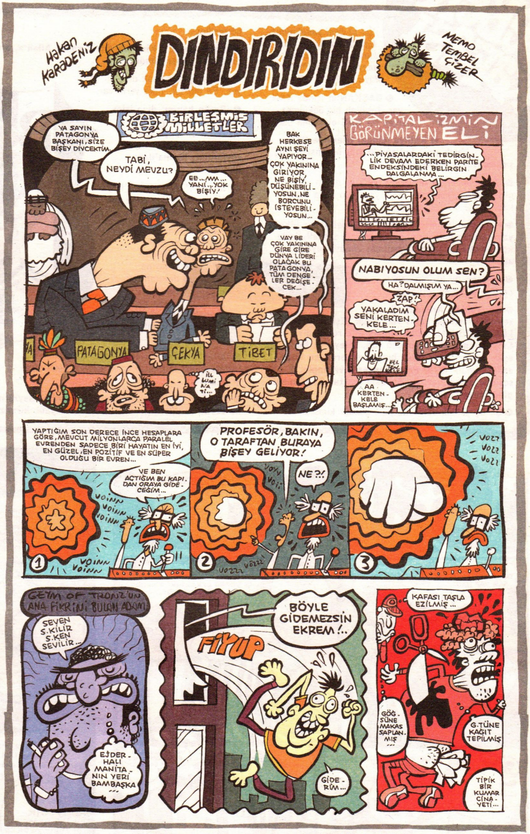
cansın çağlar
RUH HALİ
ÇOK TATLI KIZ YA Dİ Mİ?!
HII.!
RUH HALİ
BEN SENİ ÇÖZDÜM YAA... SENİN KARAKTER TAHLİLİNİ YAPABİLİRİM ÇOK RAHAT...
NE DİYO YA BU? HASKTİR YAPMASIN!.. KENDİNİ FREUD SANIYO KESİN SAÇMA SAPAN UTANÇ VERİCİ ŞEYLER SÖYLİCEK AKLINCA ÇIKARIMLAR YAPCAK!..
MILLETE REZİL OLCAZ BAKMA. GÖZ TEMASI KURMA! YAPMASIN!
SEN TAM BİREY OLAMAMIŞSIN... KENDİNE GÜVENİN ÇOK DÜŞÜK... KARŞI CİNSİ GÖRÜNCE ELİN AYAANA DOLAŞIYO... CİNSEL HAYATIN DA SORUNLU HATTA BELKİ YOK BİLE...
SUS BEE SUS SALAAK!..
HEH YA NE ALAKA!
HİHİHİ YAA!
AL İŞTE GÜLÜYO YAA, REZİL ETTİ!..
RUH HALİ
BİLİNÇALTINDAKİ AİLEVİ SORUNLARIN... BU YAŞINA GELMİŞSİN AMA HÂLÂ Bİ BAŞARIN YOK... KENDİNİ RAHATLATMAK İÇİN DE OLANI ÇOK ABARTIYOSUN...
OFF...
YA NALAKA... NASI BİLEBİLİR Kİ ÇOK SAÇMA YANİ EHE...
RUH HALİ
OH SIZDI SONUNDA MAL!
HADİ BANA GİDELİM YA... ÇAARALIM
RUH HALİ
O-OLUUR...
RUH HALİ
SON

Okumicaam kitaplar alıyorum. Yemicemi bile bile daha fazla yemek istiyorum... Neden böyle yapıyorum?
Tüketim toplumunun değersiz bi kölesiyim... İhtiyacım olmayan gereksiz gösterişe karşı zayıflık yaşıyorum...
edebiyat tufanı
YENİ OKULUNDAKİ İLK GÜNÜNDE ELİNE TUTUŞTURULAN RESİM DOSYASININ GİTTİKÇE AĞIRLAŞTIĞINI HİSSEDİYORDU. İŞTE YİNE HİÇ TANIMADI Bİ YÜZLERCE BAŞ BELASI ÇOCUĞUN ARASINDAYDI. YENİ ÇOCUK OLARAK GİTTİĞİ DİĞER ÜÇ OKULDA ÖĞRENDİKLERİNİ ANIMSADI: "YANINA YAKLAŞAN İLK ÇOCUĞA KARŞI DİKKATLİ OL; SINIFIN SEVİLMEYEN, DIŞLANMIŞ KİŞİLERİNİN SENİ YALNIZLIK BATAKLIKLARINA ÇEKMELERİNE İZİN VERME!" SIRAYA DİZİLEN YENİ SINIFINA BAKTI. BÜTÜN ARKADAŞLARI EŞOFMANLIYDI. BU İŞTE BİR TERSLİK VARDI. RESİM DOSYASI ELİNDE DAHA DA AĞIRLAŞTI. YANLIŞ DERS PROGRAMINA HAZIRLANMIŞTI. SINIF ARKADAŞLARI ÖNCEDEN ÖĞRENDİKLERİ HAREKETLERİ TETBİK EDİYOR, HAVADA TERS TAKLALAR ATIYORLARDI. KENDİ ÇELİMSİZ VÜCUDUNA BAKTI. BU İNANILMAZ SALVOLARI NASIL ÖĞRENMİŞLERDİ? GÖZLERİ KARARDI VE YERE KAPAKLANDI. YANINA YAKLAŞAN ÇİRKİN EŞOFMANLI ÇOCUĞA BAKTI. TANRIM, ONA ÇOK İHTİYACI VARDI.
ONU KENDİNDEN GEÇİRENİN EŞOFMANIN HIŞIRTISI MI YOKSA ELİNDEKİ RESİM DOSYASI MI OLDUĞUNU BİLEMİYORDUK. TEK BİLDİĞİMİZ YENİ OKULUNDAKİ İLK GÜNÜNE BERBAT BİR BAŞLANGIÇ YAPTIĞIYDI.
SON
ABC
LAYLAYLA LAYLAYLA LAYLAY LAAY
Aa! Şampiyon mu olmuşuz?
KLASİK FORMADAN ALSAYDIN YA KERİZ... SENEYE DEĞİŞİCEK BU FORMA?
FISSS...
Bitti

ÜFF NE DİCEM Kİ YAA DOĞRU DÜZGÜN DE TANIMIYORUM...
AMMA ABARTTIN ARA İŞTE YA NASILSIN DE... GEÇMİŞ OLSUN DE...
OFF!
Dıııt...
Alo!
A-ALO... MERABA GÜNİZ TEYZECİM NASILS... İYİYİM SİZ NASILSINIZ? EHEH. EVET DOĞRU SÖYLÜYOR. SUNUZ!
HIHI!
EH EH EVET AYNEN... HII İYİ O DA AYNI... GEÇMİŞ OLSUN BU ARADA ŞU... HII TABİİ EVET...
FIRST
HIRST
HEH HE!
HEH... EVET DİKKAT ETMEK LAZIM TABİ... HIHI... OLLDU PEKİ. HA? HEHE TAMAM... İY... İYİ AKŞAMLAAR SAOLUUN SİZE DE...
FIRST
FIRST
BIP.
NOLDU. BU KADAR ABARTTIĞINA DEĞDİ Mİ?
YOK!
SON

Hakan Karadeniz
DINDIRIDIN
MEMO TEMBEL ÇİZER
BİRLEŞMİŞ MİLLETLER
YA SAYIN PATAGONYA BAŞKANI, SİZE BİŞEY DİYCEKTİM.
TABİ, NEYDİ MEVZU?
EE... MM... YANİ... YOK BİŞİY!
BAK HERKESE AYNI ŞEYİ YAPIYOR... ÇOK YAKININA GİRİYOR, NE BİŞİY DÜŞÜNEBİLİYOSUN, NE BORCUNU İSTEYEBİLİYOSUN...
VAY BE ÇOK YAKININA GİRE GİRE DÜNYA LİDERİ OLACAK BU PATAGONYA, TÜM DENGELER DEĞİŞECEK...
PATAGONYA
ÇEKYA
TİBET
İLLUMİNATİ...
KAPİTALİZMİN GÖRÜNMEYEN ELİ
...PİYASALARDAKİ TEDİRGİNLİK DEVAM EDERKEN PARİTE ENDEKSİNDEKİ BELİRGİN DALGALANMA...
NABIYOSUN OLUM SEN?
HA? DALMIŞIM YA...
ZAP!
YAKALADIM SENİ KERTENKELE...
KERTENKELE
AA KERTENKELE BAŞLAMIŞ...
YAPTIĞIM SON DERECE İNCE HESAPLARA GÖRE, MEVCUT MİLYONLARCA PARALEL EVRENDEN SADECE BİRİ HAYATIN EN İYİ, EN GÜZEL, EN POZİTİF VE EN SÜPER OLDUĞU BİR EVREN...
VE BEN AÇTIĞIM BU KAPIDAN ORAYA GİDECEĞİM...
VOINN VOINN VOINN
PROFESÖR, BAKIN, O TARAFTAN BURAYA BİŞEY GELİYOR!
NE?!
VOZZ VOZZ VOZZ
GEYM OF TRONZ'UN ANA FİKRİNİ BULAN ADAM
SEVEN S.KİLİR S.KEN SEVİLİR...
EJDERHALI MANİTANIN YERİ BAMBAŞKA...
BÖYLE GİDEMEZSİN EKREM!..
FİYUP
GİDERİM...
KAFASI TAŞLA EZİLMİŞ...
GÖĞSÜNE MAKAS SAPLANMIŞ
G.TÜNE KAĞIT TEPİLMİŞ
TİPİK BİR KUMAR CİNAYETİ...

MEMO TEMBELÇİZER
ANLATIYOR (HER ŞEYİ)
Bu uzun röportaj kitabında Memo Tembelçizer'in hayatını ve onun paralelinde mizah dergiciliğinin son yirmi beş senesini adeta heyecanlı bir film gibi bir solukta okuyacaksınız
ÇIKTI!
TÜM KİTAPÇILARDA

BeBen Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

'İyi ki beni yakaladınız. Üzerimden büyük yük kalktı.' - Ali Ekmekçi, cinayet zanlısı (Posta, 8 Mayıs 2016, 5. sf)

● BAŞKAN'ın içinde KAN var. İnşallah hiç dökülmez. Gerçek bir BAŞ olmasına bağlı...

● **Külliye içinde, üzerinde RTE basılı para kullandıklarını öğrensem, hiç şaşırmayacak haldeyim!..**

● Bu kadar erkek bir araya geldi ve milim yol gidemediler. Demek ki 'Ana' yasa için daha fazla kadının işe girmesi gerek...

● **Hocaefendicilerle Reisçilerin çekiştiği bir ülkede yaşamaktan çok, bazı başka ülkede sosyalistlerle komünistlerin çekişme halinde olması koyuyo adama...**

● Küresel: İyi giyinip pahalı parfüm süren emperyalist...

Sonuçta birini yüceltsen bile, iki kişiyi kıyaslamak ikisine de hakaret...

● **Eş. Yoldaş. Arkadaş. Ş sesinde dostluğa çağrı var. Eşlik (Eşliğ), Divanı Lügat-it Türk'te 'sahip olunan aile ruhu' diye tanımlanmış. Bu koruyucu ruh, bireye ve topluluğa eşlik ediyor, 'Her Oğuz boyunun koruyucu kuşu, eşliği olmalı' diyor Prof. Sencer Divitçioğlu. Ş sesinde eylem var: İş. En eski mastar Ş, gülmeyi gülüşmeye çeviriyor...**

● Şu üç günlük dünyada, dört gündür kimseyi görmedim...

● **Dünya garip... Kimi bir sitem yollar Allah'a, kimi bir işaret yollar gönderine...**

● Hiç işe yaramamak diye bir şey yok. En olmadı, tıpta yerin var.

● **'Berlin hanım' diye isim duydum. Onun yerinde olsam 'Mon Bey' adlı şarkıyı 'Bonn Bey' diye söylerdim. (Sema'dan dinleyiniz)**

●'Nen var?' diye soran, 'Neyin var?' diye sorandan daha çok merak ediyo seni sanki...

● **Babası arabayı kullanırken, yandaki koltuğun arkasına dokunduğu taktirde, araba geri geri gidebilir sanıyomuş çocukluğunda arkadaşım Vedat Çağlar...**

● 'Allah'a da inanmıyorum, aşka da' dedi, 'Allah aşkına ikisine de inan' dedim. Gene olsa gene derim...

● **Meşaleyi ilk kez çok yakından gördüm. Seyretmesi ne zevkli renklermiş onlar. Yeşilden ziyade kırmızı.**

● Ben dahil herkes Atiba'dan o kadar çok bahsetti ki, Andreas Beck'e hususi şükranlarımı göndermek istiyorum... Emeği geçen canlar, sağ olsun, babamın aziz ruhu şad olsun... Güzel Beşiktaşım da hep hakederek şampiyon olsun...

● **Maymunların garson olarak çalıştığı mekan da var! Ah ulan insanoğlu, nelerin peşindesin be!..**

Zihnin geliş... şeyleri unu... hayatın de... canlıların öl...

● Bi konuyla ilgili olarak, kendi mesleğinden örnek vermeyi anlarım anlamasına fakat şu aşağıdaki örnek çok acaip. Alman Mareşal Von Moltke (1800-1891) uzun zaman ülkemizde bulunmuş, Türk ordusunun eğitimiyle, donatımıyla uğraşmış. 'Müslümanların namaz sırasında benliklerini adeta unutmaları her zaman ilgimi çekmiştir' diyor Mareşal ve ekliyor: 'Bazan saflar halinde namaz kılanların arkasına 'Acaba dönüp bakarlar mı?' diye top patlatmayı bile içimden geçirdiğim olmuştur!'

● **'Hay hay' demekte ısrar edenler en hakiki azınlık...**

● Zihnin gelişmesi için nasıl bazı şeyleri unutmak

...gerekliyse, hayatın devamı için de bazı canlıların ölmesi öyle gerekli...

● **Ukrayna bayrağı, ülkeden ziyade ajans gibi...**

● Kumda saklanan, ölümcül ısırıklı bir balıktan bahsettiler. Isırdığı yere hemen işemek gerekiyomuş. Denizde ısırsan anlarım ama kumda saklanmak neymiş ya, cinsi gibi hin gibi...

...si için nasıl bazı ...ak gerekliyse, ...nı için de bazı ...si öyle gerekli...

● **Yarım başa, tuzlamaya fena alışmışken Türkiye'den ayrılmak zorunda kalan abancıya da yazık...**

● 'Ayıcı Restaurant' mekanın adı, et lokantası yazıyor kolonyalı mendil paketinde. Ben gitmedim, arkadaşım anlattı, Gezegende buradan daha salaş, daha enteresan bir mekan olamaz' dedi. İçki asla kapalı şişede gelmiyomuş, hep açık. Kart mart geçmiyo, yok... Tam sevdiğim gibi. Nakit yoksa yanında, 'Giderken yol üstündeki bakkala çektiriver' diyolarmış. Mekanın tuhaf adı nerden geliyo, o da meçhul. Meraklısına belirteyim, Ayıcı Restaurant, Muğla il sınırları içinde. Vakit bulsam, gidip görecem...

● **Niye iki ayrı tipi, iki ayrı çizerin çizdiği bant tipleri hiç olmadı. Dur! Var mı lan yoksa?!**

● Boş konuşanla geçirilen vakit, hakiki dostun zamanından çalınmış sayılır...

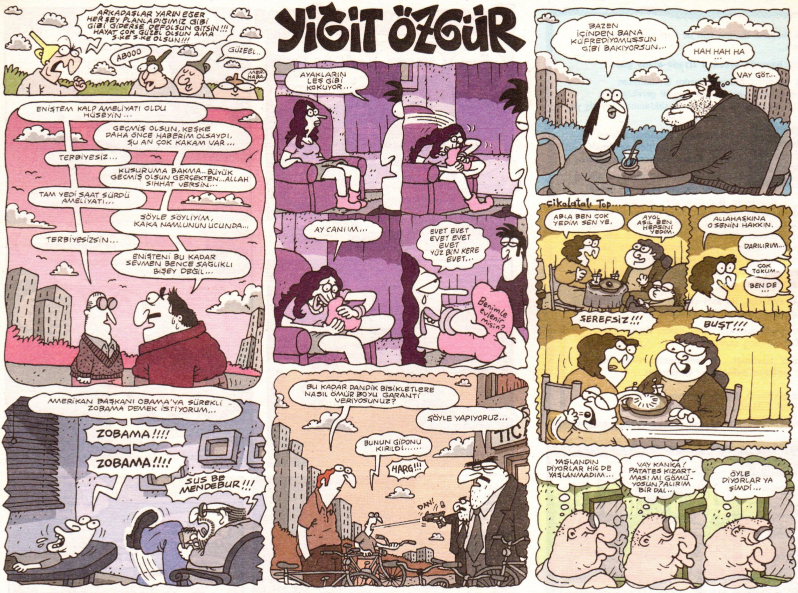
● **Karamela, kavuniçi... Nerede benim renklerim?.. Arsadan, tapudan bahsediyor denklerim...**

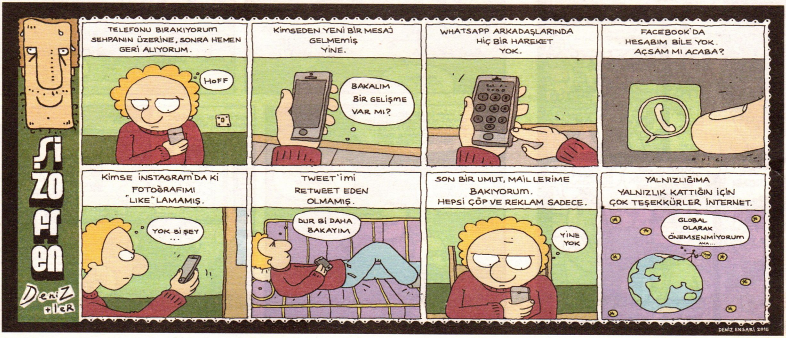
Not: 20 Mayıs Cuma, Galata Kamayor Atölye sahnesindeyim... 21.30... Şimşir sokak 12.

vedatozdemiro@gmail.com

YİĞİT ÖZGÜR
ARKADAŞLAR YARIN EĞER HER ŞEY PLANLADIĞIMIZ GİBİ GİBİ GİDERSE DEFOLSUN GİTSİN!!! HAYAT ÇOK GÜZEL OLSUN AMA S.KE S.KE OLSUN!!!
ABOOO
GÜZEEL..
MERHABA.
ENİŞTEM KALP AMELİYATI OLDU HÜSEYİN...
GEÇMİŞ OLSUN, KEŞKE DAHA ÖNCE HABERİM OLSAYDI, ŞU AN ÇOK KAKAM VAR...
TERBİYESİZ...
KUSURUMA BAKMA...BÜYÜK GEÇMİŞ OLSUN GERÇEKTEN...ALLAH SIHHAT VERSİN...
TAM YEDİ SAAT SÜRDÜ AMELİYATI...
ŞÖYLE SÖYLİYİM, KAKA NAMLUNUN UCUNDA...
TERBİYESİZSİN...
ENİŞTENİ BU KADAR SEVMEN BENCE SAĞLIKLI BİŞEY DEĞİL...
AYAKLARIN LEŞ GİBİ KOKUYOR...
AY CANIM...
EVET EVET EVET EVET EVET YÜZ BİN KERE EVET...
Benimle evlenir misin?
BAZEN İÇİNDEN BANA KÜFREDİYOMUŞSUN GİBİ BAKIYORSUN...
HAH HAH HA
VAY GÖT...
Çikolatalı Top...
ABLA BEN ÇOK YEDİM SEN YE.
AYOL ASIL BEN HEPSİNİ YEDİM.
ALLAHAŞKINA O SENİN HAKKIN.
DARILIRIM...
ÇOK TOKUM..
BEN DE ...
ŞEREFSİZ!!!
BUŞT!!!
AMERİKAN BAŞKANI OBAMA'YA SÜREKLİ ZOBAMA DEMEK İSTİYORUM...
ZOBAMA!!!!
ZOBAMA!!!!
SUS BE MENDEBUR!!!
BU KADAR DANDİK BİSİKLETLERE NASIL ÖMÜR BOYU GARANTİ VERİYOSUNUZ?
ŞÖYLE YAPIYORUZ...
BUNUN GİDONU KIRILDI......
HARG!!!
DAN!!
TİC
YAŞLANDIN DİYORLAR HİÇ DE YAŞLANMADIM...
VAY KANKA! PATATES KIZARTMASI MI GÖMÜYOSUN? ALIRIM BİR DAL...
ÖYLE DİYORLAR YA ŞİMDİ...

ŞİZOFREN
DeniZ+ler
TELEFONU BIRAKIYORUM SEHPANIN ÜZERİNE, SONRA HEMEN GERİ ALIYORUM.
HOFF
KİMSEDEN YENİ BİR MESAJ GELMEMİŞ YİNE.
BAKALIM BİR GELİŞME VAR MI?
WHATSAPP ARKADAŞLARINDA HİÇ BİR HAREKET YOK.
FACEBOOK'DA HESABIM BİLE YOK. AÇSAM MI ACABA?
KİMSE INSTAGRAM'DA Kİ FOTOĞRAFIMI "LIKE"LAMAMIŞ.
YOK Bİ ŞEY ...
TWEET'İMİ RETWEET EDEN OLMAMIŞ.
DUR Bİ DAHA BAKAYIM
SON BİR UMUT, MAİLLERİME BAKIYORUM. HEPSİ ÇÖP VE REKLAM SADECE.
YİNE YOK
YALNIZLIĞIMA YALNIZLIK KATTIĞIN İÇİN ÇOK TEŞEKKÜRLER İNTERNET.
GLOBAL OLARAK ÖNEMSENMİYORUM
DENİZ ENSARİ 2016

akıl fikir ofisi

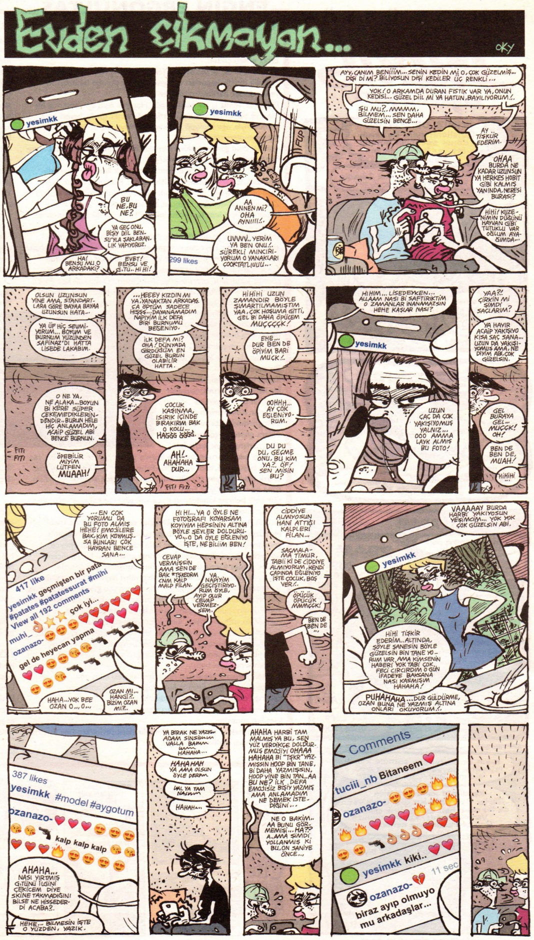
Barış UYGUR

● Walking Dead'in çilesi de çekilecek çile değil, ölmüşşün gitmişşin, hâlâ yürütüyorlar. Gerçi diziyi de izlemedim şimdi, adında iddia ettiği gibi sürekli yürüyen ölüler yoksa keriz gibi kalacağım ama yürüyorlardır herhâlde diye düşünüyorum. Neticede walk yürü demek dead ölü, o kadar İngilizcemiz var çok şükür. Zaten yürümüyorlarsa olacak iş değil zira gerçek hayatta da yürümüyorlar bunun dizilik bir tarafı yok. Gerçek hayata uygun bir şekilde dizisi, filmi çekilecek en son şey ölüler. Hadi 60'larda olsan çekersin de onda da bir tane çekersin, Andy Warhol kıvamında, sabit kamerayla iki saat cansız bir beden gösterirsin, avantgarde ortamlarda auv mauv derler, yıllarca konuşulursun. Ama kimse ikinciye seyretmez söyleyeyim ve şimdi eğri oturup doğru konuşalım, ikinci kez izlenmeyecek filmin, dinlenmeyecek şarkının, okunmayacak şiirin-romanın, bakılmayacak resmin-heykelin temel bir sorunu var demektir.

● Kapitalizmle olan mücadeleme elimden geldiğince devam ediyorum. Neticede bu antikapitalizm metalcilik gibi bir şey, insanın bünyesine lisede bir bulaştı mı bir daha söküp atması mümkün olmuyor. Yani düşünün, antikapitalist olmasam belki de bugün uluslararası bir şirketin CEO'su, CFO'su, CIO'su olacaktım. Tabii o zaman hem bu kısaltmaların ne anlama geldiğini bilecektim hem de burada oturup sizlere kontrat özgürlüğünün ne mühim bir şey olduğunu, hür teşebbüsün binlerce insana ekmek verdiğini falan anlatacaktım. Yani bayağı pis bir adam olup çıkacaktım, allah korumuş. Yoksa bugün kahvaltıyı Van'da yapıp özel jetimle Münih'te öğlen bira ve sosili yiyip akşam yemeği için Londra'da Michelin yıldızlı bir restorana geçmek, gece yarısına doğru Toskana'daki villama geçip uykuya dalacaktım ama allaha şükür Asmalımescit'te saat 4.38'de bir yandan yazımı yazıyor diğer yandan gözucuyla Game of Thrones seyrederek hayatın tadını çıkartıyorum allaha şükür.

● Ha ama kapitalizmle mücadelede bu hafta ne yaptım diye soracak olursanız, tam bir sinsi gibi, tam bir kurnaz gibi önce gidip en uyuz olduğum en şerefsiz uluslararası şirketlerin internet sitelerine girdim. Hepsinde uzun uzun dolaştım. Zaten ondan sonra hangi web sitesine girsem, youtube'da hangi videoyu açsam bu şerefsizlerin reklamları çıkmaya başladı. Tabii daha önce sitelerine girdiğim sanıyorlar ki ben sattıkları ürünlerle ilgileniyorum, o yüzden bilgisayarıma cookie bıraktılar ya hesapta benden habersiz, kendilerini sürekli bana hatırlatacaklar, akılları sıra mallarını satacaklar kerizlerim. Ben de ne yaptım, her gördüğüm reklamlarına tıkladım, videolardan önce çıkan reklamlarını sonuna kadar izleyip yine tıkladım. Ben bunların reklamlarına tıkladıkça bunlar keriz gibi tıklama başına reklam parası ödediler, bir hafta boyunca hiç tıklamadıysam bin tane reklamlarına tıkladım. Tıklama deyip geçmeyin, bir tıklama başına bir ila beş dolar arasında para ödüyor bu şirketler, onu da öğrendim. Yani aziz dostlarım bu hafta tek başıma kapitalizme temizinden bir bin ila beş bin dolar arası hasar verdim. Ha ne oldu? Para olduğu gibi Google'a gitti. Google hakkında da henüz karar veremedim, şerefsiz mi yoksa iyi kalpli mi anlayamadım.

● Zira bilhassa bu teknoloji şirketlerinde bir yamukluk var. Başta dergiciler, reklamcılar falan bir grup insan olarak yıllarca logosu, tasarımı güleryüzlü falan diye takım tutar gibi Apple'ı tuttuk, onun rakibi Microsoft'u şeytan belledik. Apple'ın rahmetli sahibi -ki hâlâ hakkında yazılan kitabın haddi hesabı yok- bize daha kanaatkar, iyi yürekli falan gibi geldi. Yıllar sonra bir baktık ki herifçioğlunun tek derdi cebimizdeki paraymış. Yani öbürünün derdi de paraymış ama gitti bütün parasını Afrika'ya bağışladı, bizim sağda solda "Abi adam budistmiş," "Abi adam şöyle iyi kalpliymiş," Memo'nun da "Abi adam iki yıl hiç yıkanmamış hep aynı donu giymiş," diye övdüğü Apple'ın sahibi tam bir kuntiz çıktı. Ulan sırf kravat takıyor diye Microsoft'a uyuz olduk, boğazlı kazak giyiyor diye Apple'a sempati besledik, çakalın önde gideni Apple çıktı. O yüzden Google'dan da kıllanıyorum ama şimdilik bir sorun yok gibi gözüküyor, o yüzden büyük şirketlere yönelik dev operasyonumun Google'a haftada bin dolar kâr olarak dönmesini dert etmemeye çalışıyorum. Google'ın bir yamuğunu görürsem yeni bir yöntem bulmam gerekecek artık.

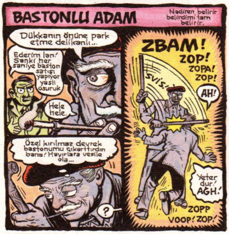

CENGİZ ÜSTÜN

Tribal enfeksiyon

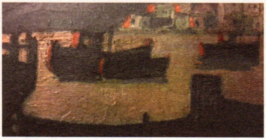

info@cengizustun.com

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

> "Bir çift güvercin havalansa/ Yanık yanık koksa karanfil/ Değil,"
> *Melih Cevdet Anday*

Biraz erken çıktım.
Tuhafmış biraz 'erken saatler.'*(erken erken dediysem 17 30)*
--ne allı morlu, kenarları tutuşmuş, şeker pembe bulutlar, ne yanar döner narkırmızı ufuklar--
Dümdüz. Temiz iş bir badana gibi. Her yan eşit, aynı ton düz bir mavi'ye boyalı bir gökyüzü. Fazla sade sanki. *(pullu, payetli gece kıyafetleriyle, ağır makyajlı halleriyle görmeye alışmışım ben oraları,ne yapayım–alışmış/kudurmuş–)*
–yazdın ama gene o renkleri menkleri naapıp edip–başka peki, hangi hangi renkler yoktu gökyüzünde?–
Üsküdar vapuru. Üst taraf. İkinci katın açık kısmı. Biri çarşaflı üç kadın. İç Anadoludan gelmişler sanki. Köylüler. Başlar bağlı. Yaşlı bir teyze biri. İki de çocuk yanlarında.(üç, dört gibi yaşlar) Zaptedemedikleri bir heyecan, bir sevinç akıyor üstlerinden hepsinin. Kıpır kıpırlar.(utana sıkıla, ölçülü ölçülü, ağızlarını örte örte gülüşerek)
Denizi ilk defa görüyorlar.(nerden? konuşmalarından) Ne akıl almaz/sihirli bir heyecan, o yaşadıkları kimbilir. *–nasip olmadı bana öyle'ilk kez görmek' şeklinde bir vak'a;(vah vah) bir ucu (azbiraz necaset kokulu) Haliç'e açılıyordu mahallemizin.(Balat)Tedricen görmüş bulundum, kademe kademe–* Olsun. "Denizi ilk kez gören birini" görmüş oluyorum ben de şimdi işte, hayatımda "ilk defa." Hayretleri, coşkuları (korkuları falan da)bulaşıyor insana.(biraz da çekiniyorlar denizden) Yeni bir gözle bakmaya çalışıyorum ben de onlarla birlikte. Şaşırtıcı/ büyüleyici gerçekten. O kadar su birarada, kıpır kıpır. Müthiş. Bir mucize.

Kendi hayretlerini, sevinçlerini bir kenara kaldırmış, çocuklar sevinsin diye çırpınıyor kadınlar. Kendilerinin de ilk defa gördükleri bi sürü şeyi onlara gösterip gösterip duruyorlar.(küçük kız; o bile bir abla edası/sorumluluğu ile Enes'e gösteriyor herşeyi(--bir yaş mı ne büyük gibi, hadi iki olsun--Fatma adı) "Bak Enes, gemi işte o, bak bak! Gidiyor, gördün mü gemi'yi?" diyor annesi. "Gördüm. Ama gitmiyor" diyor Enes, Marmara'ya açılan tarafta çok çok ağır belli belirsiz kımıldanan koca yük şilebine bakarak.(gözlükleri de var Enes'in)
Birden. Acaip Bir şey oluyor. Durgun sayılabilir denizde (hafif bir rüzgar) aniden koca bir dalga zuhur edip, vapura çarpıp(o gemiden mi geldi?) taa o ikinci kata kadar da uzanıp epeyce ıslatıyor hepsini. Baya baya bi ıslanma ama. Nasıl bir heyecanla gülüşe gülüşe kaçışıyorlar. Esas şimdi tanıştılar işte denizle.
--hem korkup hem de sevdikleri bir vahşi hayvan (ürke çekine seyrederken) birden koşup bir köpek yavrusu gibi ellerini yalamış gibi bişey oldu, gelip parmaklıklar arasından-- Emre'yle Fatma'ya.
Vapur Eminönüne yanaşana kadar, birkaç saniye bile ara vermeden, mütemadiyen, kıkır kıkır kıkır gülüştüler.
Sevinçleri koca vapuru doldurdu. Hepimize yetti. Bayram oldu. *(kaba, hantal, çıkartma botu gibi kapaklı,–İstanbul'a hiç, ama hiç yakışmayan– bu yeni vapurların tatsızlığını/ruhsuzluğunu dahi unutturdu bana yol boyu)*
İnerken yanyana geçiyoruz Eminönü iskelesi çıkışında.
"Anne anne" diyor Enes yukarı doğru, kafasını annesine kaldırıp,"denizden hiç korkmadım ben"
"Noolur, denize götürün onları, denize girsinler" diyorum içimden annesine.
Nasıl yapacaklar bilmiyorum. Kimbilir nasıl sevinirler ama Enes'le Fatma. Orası malûm. Biliyorum.

TAHTAKALE/ KÜÇÜKPAZAR "Akşam diyordun işte oldu akşam"
Biraz dolaştıktan sonra. Hava kızarıyor.*(kırmızı olsun üç kuruş fazla olsun)* Dükkanlar kapanıyor. Hüzünlü kepenk sesleri. Birden. (evet, gene 'birden') Martı sesleri. Öyle böyle değil ama, çığlık çığlığa. Kıyamet kopuyor. Yol kenarında, o küçük, bakımsız parkımsı yerde, (metro geçiyor yukarıdan, açıktan, tam onun altı) Duvar dibine tepeleme yığılmış bisürü kemik parçası--sıyrılmış ama, etler de var hâla kimi yerlerinde epey-- Karşıdaki kapanmak üzere kasabın artıkları! Yirmi, otuz martı. Belki daha fazla. O kemikleri kemiriyorlar. Biraz ürkünç yalnız. İri martılar daha güçsüz, küçükçe olanları, yeni gelenleri falan tehdit ediyor. Üstlerine doğru yürüyüp çığlık ata ata, sivri gagalarıyla hafiften dürterek falan. Gücü yetmeyen çekilip kenara seyrediyor yiyişlerini.
Ya, nooluyo ya? Bizden mi öğrendiniz naaptınız. Halbuki o tepeleme kemik yığını hepsine yeter de artar. Belki daha yüz martı besler. Ne üstüne yürüyorsun garibin, cüssene güvenip? Ne kadarını yiyicen? Gagana alıp götürsen kaç tane götürürsün ki? Naylon torbaya doldurup götürecek değilsin ya? Hem nereye götürücen? Buzdolabın mı var? Bozulur onlar.
Ama işte, istemiyor kimse yesin. Yerken, yemeğini falan bırakıp birden diğerine saldırıyor.(daha önemli demek o iş)
Otur ye önce bari. Gücü yeten yetene. Az ilerde bir kenarda köpekler bekliyor sıralarını. Sabırla. Biraz uzaktan seyrediyorlar. Yirmi, otuz martı arasına girmeyi gözleri yemiyor. Sivri sivri gagalar. Haklılar. Yalnız, az ötede, köpeklerin de arkasında kediler. Duvar üstlerinde. Onlar da bekliyor, köpeklerden sonrası için mevzilenmişler. Töbe töbe. Neler oluyor orada? Hipnotize oluyorum.
Sanki "devletler hukuku" Irak'ta, Libya'da, Suriye'de olup bitenlere mi? Evet, benziyor.

MARMARAY/ GECE
Yere, vagonun zeminine bakan dalgın/düşünceli delikanlı.
Tutamacı tutmak için kaldırdığı kolunda sıra sıra derin kesikler. (faça)
Aslında çıkışsızlığını, çaresizliğini, "Görün işte" gibisinden yapılan bir tür ilan o. Bütün topluma. Görsünler diye.
Ama pişman olmuş sonra. Bu sefer, o "kesikler" tam görünemesinler, anlaşılmaz olsunlar, karambole gelsinler diye, dövme yaptırmış üstlerine. Tam o paralel kesiklere denk getire getire, küçük küçük yatay dövmeler.(minik minik ejderhalar mı? Ne onlar?--yılansı şekiller--)
Belki onlardan da pişman olacak bir gün. O dövmelerden de. Bunalımlarını, çaresizliklerini, acılarını bir mağara duvarına, taşlara kazınan resimler gibi. Kazımış kendi tenine. Üzerinde bir kat ta dövme var. Dövmeyi kazırsan altta kesiklerin izleri.
Bir tür pişmanlıklar arkeolojisi.(kazı bilim de deniyor)
Onun bütün pişmanlıkları ortada. Görünüyor.
Bizimkiler içimizde. Üsküdar'a geldik. İniyoruz.

DÖNÜŞ
Kedi gene yok kapının önünde.(prensesimiz) Dönmemiş.
Çıkarken de yoktu. Bikaç gündür yok ortalıklarda.
Uyuyan güzelin uykusu açıldı.(tam açıldı) Abartmadın mı biraz? Hani yaşlıydın? Bi karar versen? Ne işler peşindesin bilemiyorum da. "Gençliğe yakışan tutkuları gülümseyerek teslim et geçmişe" Yaklaşık üçbin yıl önce yazılmış bir tapınağa bu sözler --Xsentius--(Kedim/Kendim, dinleyin ikiniz de)

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum...

engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan
Gül tükendi ben tükendim...
ONLARIN REHBERLİKÇİSİ DAHA FENA YAKIYODUR.
VALLA ANNEM ONU DEDİ BABAM BUNU DEDİ YOK! SİZ HANGİ TİŞÖRTÜ HANGİ KAPŞONLUYU GİYMEK İSTİYOSUNUZ ONA SİZ KARAR VERECEKSİNİZ! BENCE EN GÜZEL TİŞÖRT BU. İLK TERCİH HARVARD YAZIN!..
stanford university
Massachusetts Institute of Technology
HARVARD
HOCAM HARVARD'A YETMİYO Kİ PUAN...
YA SEN YAZ GÜZEL KARDEŞİM BELKİ PUANLAR DÜŞECEK ALLA ALLAA.
ŞU TAKIMI ASAYIM ŞU YERİNE GİDİNCE GİYERİM DÜĞÜNDEN ÖNCE.
OĞLUM KEMERİNİ BAĞLASANA SEN! EHLİYETİN DE YOK, GÖZÜNÜ YOLDAN AYIRMA BAK...
NOLCAK YA?..
EHLİYET Mİ KULLANIYO ARABAYI NAZLI ABLA YA...
HİÇ.
YOLA BAK YOLA!.. DİKKAT EDİN!.. 400000!..
ANANII!..
ACI BİLANÇO
■ihmaller silsilesi ölüm getirdi
ehliyetsiz, üstelik de alkollü sürücü E.K.'nin idaresindeki araç bariyerlere çarparak takla attı. Araçtakiler emniyet kemeri takmayı da unutunca feci kazadan kurtulan olmadı.
■düğüne gidiyorlardı...
KAZA YAPAN ARAÇTA DOĞRU YERDE DURAN TEK ŞEY MALESEF BU TAKIM ELBİSEYDİ VE HURDA HALİNE GELEN ARAÇTAN JİLET GİBİ ÇIKTI SAYIN SEYİRCİLER...
AŞIK TUNCAY
Taş duvarlaar sıkaar beni, gönlümm dağlardaa gönlümm dağlardaaa heeey heeey...
İKİ GÜN EVDE OTURDU YA BAŞLADI HEMEN... İYİ BE GİT KAHVEYE Mİ NEREYE GİDİYOSAN...
Para piyasaları en iyi son dönem düğün fotoğraflarından takip edilir arkadaş!.. Bakayım... Hmm herkes yüz lira takmış demek ki şu dönem altın el yakıyor. kimse çeyrek takmamış...
TULUM VE GAYDA ARASINDAKİ FARK
VAR OL TULUM... YAŞA YAŞŞAA NUR OL TULUM YEEHHH...
Tulumda bu adam var.
VAR OL GAYDA HEE HE NUR OL GAYDA...
Gaydada bu adam yok.

Furkanözçoban

"kendimi durduracak değilim"

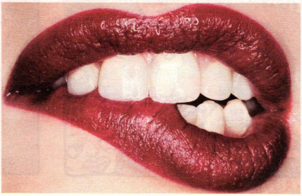
Fırat Budacı

EVDEKİ ADAMLAR

Yalnızlık kaliteyi düşürüyor. Evde karım yoksa, normalde filmlerin ya da şahane belgesellerin döndüğü televizyonda patlak sesli bir takım adamlar beliriyor. Ekranın dörde, beşe bazen altıya bölündüğü, bitiş saati belirsiz tartışma programlarına kapılıp bir manasızlık coğrafyasında yitip gidiyorum. Niye seyrettiğim ya da seyretmeyi neden bırakamadığımla ilgili herhangi mantıklı bir açıklama yok. Başka kanallarda Beren Saat, Antony Bourdain, Jon Snow gibi alternatifler varken bir Ortadoğu uzmanıyla saatler geçirmek kolay değil. Karımın yokluğunda evi adamlarla doldurmanın ne kadar gereksiz olduğunu ancak sabah üçte, hâlâ uyumamış olmanın öfkesiyle kendimden tiksindiğimde anlayabiliyorum. Mesut'u böyle bir gecede tanıdım. Gördüğüm en heyecanlı tartışmacıydı. Ne anlattığını pek anlayamadım ama heyecanını saatler boyunca seyrettim. Pişman mıyım? Evet.

Mesut hiç susmuyor. Gecenin saat ikisinde, "Burada saatlerdir konuşuluyor ama esas meseleyi kaçırıyoruz," diyor. Esas mesele ne, o da bilmiyor, ama "neocon" demeyi çok seviyor. Mesut, mesele ne olursa olsun sürekli neocon diyor. Dörde bölünmüş ekranda başkası konuşurken kendi küçük kutusunun içinde "o işler öyle değil" anlamında sürekli manidar manidar gülümsüyor. Esas meseleyi kimse anlamıyor. Durum çok basit oysa. Dünya ikiye ayrılmış: Şerefsiz neocanlar ve Kahraman Mesut. Mesut, konu ne olursa olsun işi mutlaka İsrail'e bağlıyor.

Programın sunucusu, ekranda görünür görünmez P+ tuşuna basılarak yok edilmeye mahkum bir iticiliğe sahip olduğundan yok hükmünde. Ya da en fazla, kanallar arasında dolaşanların bir sonraki kanala geçerken gördüğü kadar ünlü. Bu tür insanları "ünlü" değil de "aşina" diye nitelemek gerekir aslında. Tamamen ünsüz olan Mesut ise programa özel aldığı (ya da büyük kızının aldırdığı) takım elbisesinin içinde heyecanla debeleniyor. Mesut, ifade gücü ve jestleriyle dinleyeni esir alan yetenekli konuşmacılara hiç benzemiyor. Patır patır konuşurken bazı kelimeler daha oluşumunu tamamlamadan ağzından fırlıyor. Bir cümleyi bitirmeden diğer cümlenin ortasından başlıyor. Takım elbisesinin kol ağzından ince birer değnek gibi çıkan elleri rastgele sağa sola savruluyor. Bütün bu karmaşa içinde neocon kelimesi onu nitro tuşu gibi daha da hızlandırıyor. Sunucunun onu dinlerken hafif geriye yaslanmasına bakılırsa, ağzından fırlayan minik tükrükler önündeki masada minik göletler oluşturuyor.

Tartışma boyunca gözlerimi Mesut'un ince dudaklarından alamıyorum. Sürekli "neocon" diyen dudaklarını sık sık minik kırmızı diliyle ıslatıyor. Bu kadar ince dudakların böylesine ilgi çekici olmasına bir mana veremiyorum. Bir erkek olarak başka bir erkeğin ince dudaklarından gözümü alamamam çok saçma. Programın reklam arasında, ekrana gelen ilk görüntü, erotik ataklar yapan bir reklam (Magnum) olunca, Mesut'un ince dudaklarından dondurmaya bulanan şuh dudaklara geçmek aydınlatıcı bir şoka neden oluyor. Magnum tipi dudaklara bakarken Mesut'un dudaklarıyla ilgili tezimi ortaya koyuyorum: Etkileyici ya da değil, bir dudağın görünür hale gelmesi için mutlaka yardımcı bir kuvvete ihtiyacı vardır. Google'a "çekici dudak" yazılırsa, gelen görsellerin büyük bir yüzdesi (dişler tarafından ısırılan, parmakla bastırılan, çilek değdirilen, dil tarafından yalanan) hareketli dudaklardır. Adriana Lima'dan Mesut'a bağlantı kurmam biraz saçma olsa da, Mesut'un dudaklarına hareket verenin de minik kırmızı dil olduğunu düşünüyorum. Mesut'un dudakları çekici değil ama bu yüzden ilgi çekici.

İlerleyen dakikalarda Mesut'un heyecanı artıyor. Belli ki elindeki şok belgeyi çıkarmak için fırsat kolluyor. Şok belge büyük ihtimalle sadece ona şok. Çıkar da kurtul, diyorum içimden; sonra torunlarına dön, devletin emeklilere sunduğu imkanlardan faydalan, yeni bir çift protez yaptır mesela, mayıs sonu gibi yazlığa git, sitenin su deposunu düşün, vakti geçmeden bir kaç ağaç buda. Heyecan gittikçe artıyor. Mesut'un küçük kırmızı dili, şok belgenin heyecanıyla çıkıp çıkıp kuru dudaklarını yalıyor. O büyük an geldiğinde kameramandan elindeki belgeye yaklaşmasını istiyor. O an kameramanı düşünüyorum: Küçük kırmızı dilli, kel kafalı adamların şok belgelerine zum yaparak geçip giden bir hayat... Bu, kim bilir kaçıncı şok belge zumu? Şok belge okunmasa da uzun süre zumda kalıyor kameraman. Onun yerinde olsam kamerayı zumda bırakır, çeker giderim. Hayat şokta kalsın. Fosforlu kalemle çizilen yerleri işaret eden parmak, "İşte şu an tüm ülke sarsılıyor" der gibi titriyor. Mesut'un bu büyük heyecanına rağmen söylediklerinin hiçbir öneminin olmaması ne kadar trajik aslında. Nasıl olacak Mesut? Bağıra bağıra saatlerce konuşup ertesi gün tamamen unutulacak olmanın yükünü nasıl kaldıracaksın? Saatlerdir beni neden peşinden sürüklüyorsun? Televizyonu kapatsam, gidip kitap okusam, senin yerine yılların kalite süzgecinden geçmiş bir klasiğin peşinden sürüklensem keşke. Küçük kırmızı diliyle dudaklarını yalayan Mesut mu, Fyodor Mihayloviç Dostoyevski mi? Enine Boyuna mı, Suç ve Ceza mı? Neoconlar mı İnsancıklar mı? Yaktın beni Mesut.

Yarım saat kadar uyumuşum. Uyandığımda dudaklarım kupkuruydu. Hemen ekrana bakıyorum. Mesut hâlâ orada. Biraz yorulmuşa benziyor. Tükrükler saça saça iyice kurumuş. Dili dudaklarını yalamak üzere daha sık dışarı çıkmaya başlamış. İyi misin Mesut? Biraz su iç istersen. İnce dudaklarını ıslat, neoconların kurumasın. Ah be Mesut, saat kaç oldu bak! Kendini de beni de yaktın. Senin yüzünden üç saatlik uykuyla gideceğim işe. Kusura bakma kapatıyorum Mesut.

UYKUSUZ

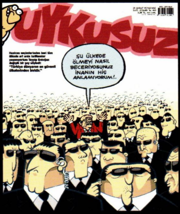
Haftalık Mizah Dergisi | 19 Mayıs 2016 | Sayı: 455

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar **MÜESSESE MÜDÜRÜ:** Cüneyt Aydın

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin - Murat Cengiz **Kaligrafi:** Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler **Halkla İlişkiler:** Songül Yoldaş **Ofis Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Matbaacılık ve Yayıncılık Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: **Yurtiçi:** 190 TL **Amerika:** 120$ **Avrupa:** 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 **USD:** TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 **EUR:** TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

OTİSABİ®
YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com
Bidon
AH... SELAM GECİKTİM, KUSURA BAKMA YAA
SORUN DİİL
ASLINDA HİÇ SEVMEM BEKLETMEYİ ...
KIRK BEŞ DAKİKA OLDU LAN!
ŞİMDİYE KADAR KIZLARI BEKLERKEN HARCADIĞIM ZAMANI TOPLASAN UZUN DÖNEM ASKERLİK KADAR EDER
EE? NAAPIYOSUN GÖRÜŞMEYELİ?
YAZIŞMAYALI DESEK?
HAHAHA DOĞRU, AYNEN AYNEN
HAVALAR DA NE GARİP OLDU, Bİ ISINIYO Bİ SOĞUYO...
HAVADAN SUDAN BAŞLADIK
İNSAN NE GİYECEĞİNİ ŞAŞIRIYO
Dİİ Mİ, Dİİ Mİ?
...
...
VE MUHABBET BİTER
GEÇ Mİ KALDIN Bİ YERE?
YOO... ÖYLESİNE BAKTIM
HIHI
AA
HEEY ONUUR ...
BU LAVUĞU BEKLİYOMUŞ!
MERABA!
BU ONUR
MERABA
NICE TO MEET YOU ...
?
KERPETEN GİBİ SIKTI ELİMİ AY!
GÜVENİLİR ADAM MESAJI MI VERİYO AKLI SIRA!
EVDEN ÇIKARKEN AKLIMA GELMİŞTİN BİLİYO MUSUN?
DOLAŞIYODUM ÖYLE
CAN SIKINTISI
İYİ Kİ SIKILMIŞ CANIN, BAK KARŞILAŞTIK
AYNEN
TESADÜFEN GEÇİYODUN HA? BEN DE YEDİM
NEREYE?
YAA MANGO'DAN PANTOLON ALMIŞTIM DA PAÇASINI KIVIRICAKLARDI
ALIP GELİYİM, SİZ OTURUN
...
BUNU DA YEMİŞ GÖRÜNEYİM
...
...
NERDEN BAŞLIYCAK BİLEMİYO
SOR HADİ BİŞİYLER ÖĞREN, YASMİN'E UYGUN BİRİ MİYİM DİİL MİYİM?
ŞİMDİ ARKADAŞIM...GÖRDÜĞÜM KADARIYNAN ELİ YÜZÜ DÜZGÜN BİR ADAMSIN
AYAKLARIM DA GÜZELDİR
NE?!
ÖYLE DERLER
ESPİRİ YAPTIM ŞAKA ŞAKA...SEN DEVAM ET
YASMİN'LEN İLİŞKİN NEDİR? ANLATSANA ...
DAHA BAŞINDAYIZ, İLİŞEMEDİK HENÜZ
BAK ARKADAŞIM CİDDİ BİŞİY KONUŞUYOZ BURDA
KOMİK OLAN DA BU İŞTE
NERESİ KOMİK BUNUN ?!
İŞTE BU... BENİ SINAMAN
BEN YASMİN'LE LİSEDEN BERİ ARKADAŞIM TAAM MI? O ÜZÜLÜRSE BEN DE ÜZÜLÜRÜM
KIYAMAM
SEN DE BU GÖRÜŞMEDEN SONRA ONA RAPOR VERİCEKSİN YANİ?
TAVSİYE DİYELİM
İK MÜDÜRÜ GİBİ HAF...KEŞKE ÖNDEN CV'Mİ GÖNDERSEYDİM MAİL İLE
BEN BİLMEM ÖYLE ŞEYLER
HADİ SOR... O GELMEDEN BİTİRELİM SEANSI
BİRADER, ERKEK ERKEĞE KONUŞUYOZ ŞURDA...MEVZU DAĞILMASIN!
TAMAM, KARIŞMIYIM SENİN İŞİNE ...
...
SENİN NİYETİN NE? PLANIN NE? CİDDİ MİSİN BU KIZLA?!
BAKICAZ
NE DEMEK BAKICAZ ?!
SEN BUNUNLA AFEDERSİN YATARIM, KALKARIM SONRA DA BASARIM TEKMEYİ DİYOSAN KARŞINDA BENİ BULURSUN!
BEN BİŞİY SORUYIM SANA...KAÇ KİŞİYİ BÖYLE SORGUYA ÇEKTİN?
ORASI SENİ İLGİLENDİRMEZ!
NE KADAR UĞRAŞTIYSAN SEVGİLİN OLMADI Dİİ Mİ?
N'ALAKASI VAR?!
BANA MÜSAADE MEMUR BEY, SEN KAFANA GÖRE YAZ RAPORUNA BİŞİYLER
?
arkadaşın çok tuhaftı
onur mu? nasıl?
tuhaf dedim ya
anlatsana
boşver
ne oldu ki?
anlatsam inanmazsın
anlat dedim
senin eski arkadaşın, karışmayayım
çatlatma insanı yaa...söylesene
adam bana asıldı
ne diyosun sen yaa
elimi falan tuttu
izin versem öpecekti dudaklarımdan
oha
gay miymiş?
ingilizce öyle deniyor
KASA CASH
Bir erkeğin düşeceği en berbat durum sevgili olmak için yanıp tutuştuğu kızın kankası olmaktır. Su kesilirse doldurulup bir kenarda bekletilen bidondan farkları yoktur. Ama bilmez ki o su içmek için kullanılmayacak sadece bulaşık durulamada işe yarayacaktır. Tuvalet de olabilir.
DAHA ÖNCE TANIŞTIRDIKLARIMA DA AYNI ŞEYİ YAPIP UZAKLAŞTIRDI BENDEN .BNE
BİR DE BENİM YAŞADIĞIM TRAVMAYI DÜŞÜN
CANIM ÇOK ÖZÜR DİLERİM
İÇERİ GEÇELİM Mİ?
...
YATAK ODASINA
-SON-

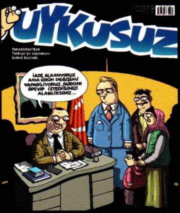

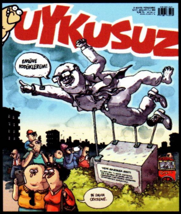

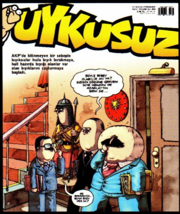

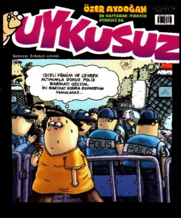

HAFTALIK MİZAH DERGİSİ

UYKUSUZ